உ

கடவுடுணை.

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம்.

மூலமும்-உரையும்.

இந்நூல்

மகாகனம் பொருந்திய

வீரகவிராஜ பண்டிதரவர்களாலும்

இவ்வுரை

மகாகனம் பொருந்திய சிற்றம்பல உபாத்தியாய ரவர்களாலும்,

இடற்றப்பட்டது.

இ ஃ து.

வேளுகுறிச்சி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ. மிட்டாதார்.

வேலப்பகவுண்ட ரவர்களது பேருதவியால்

இயாவர்க்கு முபயோகமாகும் பொருட்டு

கொக்கராயம் பேட்டை மகா - ௱ - ௱ - ஸ்ரீ மிட்டாதார்.

இரங்கைய கவுண்ட ரவர்க ளளித்த

ஏட்டுப் பிரதியைக் கொண்டு,

திருப்பாச்சூர் மகா - ௱ - ௱ - ஸ்ரீ. தருமராயமுதலியாரவர்கள்

குமாரராகிய வித்வான்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி முதலியா ரவர்கள்

பலபிரதிக்கிணங்க வழுக்களைத் திருத்தி

இராயபுரம்.

இந்தியன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

௧௮௭௬.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருச்செங்கோட்டிலிருக்கும் மாலை கட்டி பெரியண்ணபண்டாரம் வீட்டில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சாத்துகவி.

இஃது - மாம்பழக் கவிராஜசிங்கம் என்பவரா லியற்றப்பட்ட

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கடலமு தனைய வடமொழிநடையிற் கசடறு சூதமாமுனிவன்
கதிபெறுசவுன காதியர்கேட்பக் கட்டுரைத்திருந்த வப்படியே
படர்பொழில்வீரத் திடகவிராஜ பண்டிதன் றமிழினாற் செய்த
பாட்டியர் திருச்செங் கோட்டுமான்மியத்தைப் பரவுசிற்றம்பலவாண
ணிடவருபொருளி னுடனருள்விழைந்தச் சேற்றினன்றிருவரங்கேச
ரிணையடி தொழுமன் பினனதிகுலவே ளளிர்விரிகுவளைமார்பகன்பூந்
தடநரசிங்க புராதிபன்வினைதீர்த் தாமணி பதிவராசபுத்ரன்
சரசசற்குணசிந் தாமணிகிருஷ்ண சாமியாம் விவேகசுந்தரனே.

இதுவும்

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வரதர்திருச் செங்கோட்டு மான்மியந்தனைக் கரலிகித
வழுக்கள் போக்கி
யரதனசித திரங்கொள்சென்னை யச்சேற்றியிகபரமிங்
கார்க்குந் தந்தான்
விரதமனத தனுகூலன் வினைதீர்த்தா முகில்பாலன்
விவேக சீலன்
சரதகுணத தரங்கேசர் சரணதிவ்ய பரணகிருஷ்ண
சாமிவேளே.

இராயபுரம், உபாத்தியாயராகிய பலவழை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-வை. தே. ம. சின்னசாமி செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட.

விருத்தம்.

சீர்கொள்திருச் செங்கோட்டுப் புராணந்தன்னைத் திகழ்வீர கவிராஜ பண்டிதன்றான்
பேர்கொள்கா வியமாகச் செய்தளித்தான் இதற்குசிற்றம் பலவரிஞ னுரையேசெய்தான்
[illegible]ர்கொள்நல விச்சரிதை கையெழுத்தாற் பலபிழைக ளோர்ந்தவந்த குறைகணீக்கி
[illegible]யர்கொள்கிருஷ் ணச்சாமி நாவலன்றான் பிரயாசமெடுத் தச்சிற்பதித்தான் மன்றே.

	புததகம்.
ஆத்தூர். தாசில்தார் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. வீரராகவ முதலியார் அவர்கள...	உய.
சேலம். மிட்டாதார ம-ா-ா-ஸ்ரீ. கோபாலசாமி முதலியார...	உ

முருகன் துணை :

கையொப்பக்காரர்களுடைய நாமதேய அட்டவணை.

நாமதேயங்கள்,	புத்தகம்
திருச்செங்கோடு.	
நாகர் பண்டிதர் ...	க
சேஞதிபதி குருக்கள் ...	க
வேளுகுறிச்சி	
மிட்டாதார். வேலயப கவுண்டர்..	ருO
கொக்கராயம் பேட்டை	
மிட்டாதார்.	
பெரிய இரங்கைய கவுண்டர் ...	சO
இளம்பள்ளி.	
குருநாத செட்டியார் . ..	சO
சங்ககிரி தூர்க்கம். மிட்டாதார்	
சபாபதி கவுண்டா ..	எ
புக்தூர். மிட்டாதார்.	
கையிலாச கவுண்டர் ...	சு
ஷை வகைகுரு மிட்டாதார்.	
இராஜா கவுண்டர் ..	சு
இராசிபுரம்: மிட்டாதார்	
கைலாச கவுண்டர் ...	ரு
ஈரோட்டு	
சி. சேஷகிரிராவு ...	ரு
கொடிமுடி	
மணியம். குப்புசாமி ஐயர் ...	ரு
ஷை யூர். மணியம்.	
இராமசாமி கவுண்டர் ...	ரு

நாமதேயங்கள்.	புத்தகம்
திருச்செங்கோடு.	
பெருமாள் ஐடர் ...	க
பிச்சையர் ...	க
கொங்குப்புலமை நடாத்தும்	
அர்த்தநாரி புலவா ...	க
அர்த்தநாரி ஓதுவார் ...	க
வேலாயுத செட்டியார் ...	க
குப்பணை செட்டியார் ...	க
வெங்கிடபதி செட்டியார் ..	க
செ. அருணசல செட்டியார் ...	க
கொ. சுபபுராய செட்டியார் ...	க
தி. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
ந. வ அர்த்தநாரி செட்டியார் ...	க
குழந்தைவேலு செட்டியார் ...	க
நரசிங்க செட்டியார் ...	க
முத்துசாமி செட்டியார் ...	க
இராமனசெட்டியார் ...	க
த. அர்த்தநாரிசெட்டியார் ...	க
பழனியப்பசெட்டியார் ...	க
தெ. அர்த்தநாரி செட்டியார் ...	க
ப. பெரியானசெட்டியார் ...	க
கு. இராமலிங்க ஐயா ...	க
பிரமநாத பூசாரியார் ...	க
பொன்னைய உபாத்தியார் ...	க
நல்லசாமி ஆசாரியார் ...	க
கணக்கு திருமலை பிள்ளை ...	க
சிதம்பர முதலியார் ...	க
மாரிமுத்து முதலியார் ...	க
க. காவேரி முதலியார் ...	க
க. இராம முதலியார் ...	க
கா. சு. குழந்தைவேலாசாரியார்	க
கா. சின்னையாசாரியார் ...	க
ஆனங்கூர். இராமசாமி கவுண்டர்.	க
தூப்பண்ண ஆசாரியார் ..	க
பெரிதம்பி ஆசாரியார் ...	க

குயவன் பாளையம்.

செங்கோட கவுண்டர் ... க

நாகமலை செட்டியார் ... க

சாளப்பாளையம்.

செங்கோட்டு வேலகவுண்டர் ... க

நெய்க்கார பட்டி.

நாகமலை கவுண்டர் .. க

பெருமாம் பாளையம்.

இராமசாமி கவுண்டர் ... க

குட்டியண்ண கவுண்டர் ... க

சங்ககிரி துர்க்கம்

ஓவர்சியர். இரங்கசாமி நாய்க்கர் .. ௩

ரெயில்வே இன்ஸ்பெக்டர்

வி. வி. இரங்காசாரியுலு .. உ

ரெயில்வே ஸ்ட. மாஸ்டர்.

வெங்கிட்டகிஷ்ணம நாய்க்கர் ... க

ஆர்பத்னட். சால்ட் ரயிட்டா.

முனிசாமி முதலியார் ... க

கமியார்ட் சால்ட் ரயிட்டர்.

அருணசல முதலியார் ... க

டிப்டி போஸ்ட் மாஸ்டர்.

முனிசாமிப் பிள்ளை ... க

ரெயில்வே ரயிட்டர்

தி. குப்புசாமிபிள்ளை ... க

செக்ஷன் மேஸ்திரி.

கிஷ்ணசாமி பிள்ளை ... க

திருமலைசாமி நாயுடு ... க

வக்கீல். இராமசாமி பிள்ளை ... க

நீலகிரி. குப்புசாமிபிள்ளை ... க

அ. முத்துசாமி ஆசாரியார் ... க

செ. நாகைய செட்டியார் ... க

தெலுங்கு குருநாதசெட்டியார் ... க

முருகேசமுதலியார் ... க

சின்னக் கவுண்டனூர்.

மு. மணியம். இரங்கையகவுண்டர் க

அத்தணரி கவுண்டர் ... க

இராஜா கவுண்டர் ... க

வெள்ளை கவுண்டர் ... க

செங்கோட கவுண்டர் ... க

இராக்கியா கவுண்டர் .. க

இராயலூர்.

கந்தப்ப கவுண்டர் ... க

கருமாபுரத்தனூர்

செல்லக்குமார கவுண்டர் ... க

கோபாலனூர்.

பள்ளி மொட்டைய கவுண்டர் ... க

பெருமா பாளையம்

செங்கோட கவுண்டர் ... க

கருப்பு கவுண்டர் ... க

குளக்கரை.

மோளைய கவுண்டர் ... க

படவீடு மணியம்.

அப்பச்சி கவுண்டர் ... க

தேவணகவுண்டனூர்

கணக்கு. நாரண ஐயர் ... க

ஷையூர் முனிசிப்பு

மணியம். வெள்ளைய கவுண்டர் ... க

ஷையூர் மணியம். பழணியப்ப கவுண்டர் ... க

நல்லைய கவுண்டர் ... க

பெருமா கவுண்டர் ... க

அளகிரி ஆசாரியார் ... க

சின்ன அளகிரிஆசாரியார் ... க

மேட்டூர்.

தேங்கல். குமாரசாமிசெட்டி ... க

சன்னசிபட்டி.

செங்கோட கவுண்டர் ... க

இரங்கணச்சாரி ... க

பழணி கவுண்டர் ... க

வட்டூர் கிராமம்.

மணியம். சின்னைய கவுண்டர் ... க

தண்ணீர்ப்பந்தல் பாளையம்

குப்பண்ண கவுண்டர் ... க

பெத்தாம் பட்டி.

திருமலை கவுண்டர் ... க

பழனிவேல கவுண்டர்	...	க
வேலகவுண்டன் பட்டி		
பழனிவேல கவுண்டர்	...	க
சி. செங்கோட கவுண்டர்	...	க
புள்ளா நத்தம்.		
மணியம். முத்து கவுண்டர்	...	க
அத்தாணடி செட்டியார்	...	க
ஆலாம் பாளையம்.		
நல்லைய கவுண்டர்	...	க
		-
கருமனூர் மிட்டா.		
சபாபதி கவுண்டர்	...	க
சின்னதம்பி கவுண்டர்	...	க
கூத்தாநத்தம். மணியம்		
இராஜாகவுண்டர்	...	க
பழனி கவுண்டர்	...	க
துத்தி பாளையம்		
குப்புராச கவுண்டா	...	க
இருகாலூர் மேட்டுப்பாளையம்		
கணக்கு. குமரசாமி ஐயர்	...	க
மாரப்ப கவுண்டர்	...	க
கந்தசாமிபிள்ளை	...	க
காளியண்ண கவுண்டர்	...	க
சின்னான் போயன்	...	க
குப்ப போயன்	...	க
மலைசமுத்திரம்		
கணக்கு. சிவமலம்பிள்ளை	...	க
முனிசிப்பு மணியம்		
சென்னராய கவுண்டர்	...	க
சீனையர்	...	க
போலீசு ஸ்டேஷன் ரயிட்டர்		
பெருமாள்நாயுடு	...	க
மாரப்ப செட்டியார்	...	க
செங்குந்த முதலிகள்	...	க
காளிபட்டி.		
கோவில் பூசாரி. பழனியப்ப கவுண்டர்	...	க
நஞ்சப்ப உபாத்தியாயர்	...	க

ஆட்டையாம்பட்டி. மணியம்.		
பெருமா கவுண்டர்	...	க
மணியம். மாரப்ப கவுண்டர்	...	க
சலால்குத்தகை.		
வெங்கிடாசல பிள்ளை	...	க
சேலம். கலெக்ட்டர் ஆபீசு.		
சவுண்டாண்டு நயினா பிள்ளை	...	௫
அக்கவுண்ட். தாமோதர முதலியார்		க
அக்கவுண்ட். சேஷாசலநாயுடு	...	க
கா. முத்துதாண்டவராயபண்டாரம்	...	க
சானசி. கனகசபை முதலியார்	...	க
அங்கமுத்து முதலியார்	...	க
ஆதிநாராயண முதலியார்	...	க
கணக்கு. சின்னயா முதலியார்	...	க
கோ. வசமேல. சுப்புராயமுதலியார்		க
பசடால்; நரசிமமநாயுடு	...	க
சப் மேஜஸ்திரேட். கா. திருமலை முதலியார்	...	க
முத்துசாமி முதலியார்	...	க
அச்சு ஆபீசு யேட் கம்பாஸ்ட்டர் கிருஷ்ணசாமி முதலியார்	...	க
டிப்டி கம்பாஸ்ட்டர். பொன்னரங்க முதலியார்	...	க
ரயிட்டர். வேலுப் பிள்ளை	...	க
முனிசாமிநாயுடு	...	க
இரங்கசாமிநாயுடு	...	க
முத்து சாமிபிள்ளை	...	க
ஜெயில் ரயிட்டர்கள்.		
ஒந்தாச்சி பிள்ளை	...	க
மருதநாயகம் பிள்ளை	...	க
குருநாத ஐயர்	...	க
பொன்னுசாமி பிள்ளை	...	க
ஒடுவங்குறிச்சி		
மணியம். இரங்கைய கவுண்டர்	...	க
உபாததியாயர். கோபாலு பிள்ளை.		க
வையாபுரி செட்டியார்	...	க
ஏகாம்பரசெட்டியார்	...	க
சுறுப்ப கவுண்டர்	...	க
கலங்காணி செட்டியார்	...	க
கோபாலபுரம்.		
செங்கோட கவுண்டர்	...	க

சேட்டிப்பாளையம்.

இராமசாமி செட்டியார் ... க

பள்ளியப்பட்டி.

உபாத்தியாயர். ஜெகநாதப்பிள்ளை. க

கஸ்தூரி பிள்ளை ... க

நோக்கஞ் செட்டியார் ... க

வேளுகுறிச்சி. முனிசீப்பு.

இராமசாமி கவுண்டர் ... க

தூத்தி குளம்.

குமாஸ்தா. நஞ்சுண்டையர் ... க

சொக்கலிங்க உடையார் ... க

கணக்கு. கிருஷ்ணப் பிள்ளை ... க

அருணாசல உடையார் ... க

ந. இராமசாமி பிள்ளை ... க

வ. ம. இராமசாமி கவுண்டர் ... க

ஊர். காளைய நாய்க்கர் ... க

சோ. பெருமாள் நாய்க்கர் ... க

குப்பாண்டி செட்டியார் ... க

லி. நல்லைய கவுண்டர் ... க

முத்துஉடையார் ... க

கணக்கு. இராஜலிங்கபிள்ளை ... க

சேந்த மங்கலம்.

சின்னதம்பி உடையார் ... க

கிருஷ்ணம்ம நாயுடு ... க

கனனடம். சிக்கண்ணையர் ... க

குருசாமி பாளையம்.

மணியம். முத்துமுதலியார் ... க

கறுப்பு முதலியார் ... க

குமாரசாமிசெட்டியார் ... க

கொழிஞ்சி பட்டி.

பழனியப்பகவுண்டர் ... க

செம்பாக் கவுண்டர் ... க

குறுக்குபுரம்.

காங்கய கவுண்டர் ... க

கலால். அருணாசலம் பிள்ளை ... க

பாலமேடு மிட்டா

அப்பாவு கவுண்டர் ... க

குமர மங்கலம்.

செங்கோட மூப்பர் ... க

வேலூர் காட்டுப்பாடி.

சுந்தரயூகி சுவாமிகள் க

அ. சால்ட்ஸைபிட்டர் க

கிஷ்ணசாமி முதலியார் க

ஆத்தூர் லோ. ப. ஓவர்சியர்

பொன்னுசாமி முதலியார் க

விருதாச்சலம்.

கோ. வக்கீல். சுப்பராயபிள்ளை... க

தஞ்சாவூர்

பஞ்சநாதம்பிள்ளை ... க

வைத்திய லிங்கம் பிள்ளை ... க

ஆர்வலிங்கம் பிள்ளை ... க

தாத்தங்கரைப்பேட்டை

நாராயண செட்டியார் ... க

மௌனையர்ந செட்டியார் ... க

நாராயண பிள்ளை ... க

கும்பகோணம்.

சுப்புராயபிள்ளை ... க

உறையூர்.

சிதம்பர செட்டியார் க

நரசிங்க புரம்.

வக்கி செட்டியார் ... க

வல்லம்.

வேலுபிள்ளை ... க

கொடிமுடி கிராமம்.

சந்தனம்பிள்ளை ... உ

இராஜலிங்க கவிராயர் ... க

வெங்கிட்டராமையர் ... க

ர. ஆறுமுகக் கவுண்டர் ... க

தாத்தையங்கார் பேட்டை

ஆறுமுகஞ் செட்டியார் ... க

போலீசு சு. காளியப்பன் ... க

இரா. பழனியப்ப செட்டியார்... க

ச. சடையப்ப கவுண்டர் ... க

அப்பண ஓதுவார் ... க

அ. மன்ன முதலியார் ... க

ஊத்தகுழி.

செங்கோட கவுண்டர் ... க

சாமி பாளையம்.

செங்கோட கவுண்டர் ... க

ஈரோடு.

சால்ட் யேஜண்டு, தாசப்பையர்... க
ஓவர்சீர், ந. இரத்தினமுதலியார். க
குப்புசாமி பிள்ளை ... க

ஈரோடு. கோர்ட்டு

வக்கீல திருவம்பலம் பிள்ளை ... க
வக்கீல், வையாபுரி பிள்ளை ... க
வக்கீல், சபாபதி பிள்ளை .. க
அண்ணாமலை பிள்ளை ... க

பள்ளி பாளையம

கணக்கு கிருஷ்ணையா ... க
ஏட். கனி அருணகிரிபிள்ளை ... க
பாபுசெட்டியார் .. க
இராமசாமி .. க

ஆலாங்காட்டு வலசு.

செங்கோட கவுண்டர் ... க

தட்டாங்குட்டை மணியம்.

பழனியப்ப கவுண்டர் ... க

நெட்டவேலன் பாளையம்.

குழந்தா கவுண்டர் ... க

பவானி.

பாரஸ்ட்டு ஓவர்சியர் மதுரைநாய
கம் பிள்ளை ... க
கண்டிராக்டர், கறுப்புதேவன்... க

நெரிஞ்சி பேட்டை.

ஓவர்சியர். அருணகிரி முதலியார். க
ஏட் கனிஸ்டேபில். சுப்பிரமணிய
ஐயர் ... க
மணியம். சுந்தர ஐயர் ... க
சதாசிவ ஐயா ... க
ஆ. இரங்கையர் ... க
நாகோஜிரூவ் ... க

பூலாம்பட்டி.

ஏட் கானிஸ்டேபில. அப்பாஜி ... க
கணக்கு. கோவிந்த முதலியார்... க
மணியம். தம்பராய செட்டியார்.. க
குருநாத செட்டியார் ... க
மஸ்த்தானு சாய்பு ... க
சிதம்பர செட்டியார் ... க

ஜலகண்டபுரம்.

சபாபதி செட்டியார் ... உ
சொக்கலிங்க உபாத்தியாயர் ... க

கொங்கணாபுரம் மிட்டாதார்.

அத்தனாரி கவுண்டர் ... உ

காளிபட்டி.

அருணாசல செட்டியார் ... உ

எல்லப் பாளையம்.

சுப்பண்ணமூப்பர் ... க
பசுபதி மூப்பர் ... க

அரசலாமணி

கணக்கு. நரசையர் ... க

சமுத்திரம்.

கணக்கு. நல்லதம்பிமுதலியார்... க

கரடையாம் பேட்டை.

கணக்கு. சுந்தரம் பிள்ளை ... க

கூத்தம் பூண்டி

கணக்கு. லிங்கையர் ... க

காடச்சி நல்லூர். கணக்கு

பெரிய சாமி ஐயர் ... க

செட்டிமாங் குறிச்சி

கணக்கு. பெரியசாமிஐயா ... க

எரணாபுரம்.

கணக்கு. இராமசாமி முதலியார். க

கூடலூர்.

கணக்கு. கந்தசாமி ஐயா ... க

கச்சுபள்ளி. கணக்கு.
சிதம்பர ஐயர் .. க

தப்பு குட்டை
கணக்கு. நஞ்சையா ... க

கத்தாரி. கணக்கு.
கந்தசாமி ஐயர் ... க

புத்தூர். கணக்கு.
சுப்பையர் ... க

மோட மங்கலம்.
கணக்கு. வேலப்பன ... க

கச்சுபளளி
மேல்முகங் கணககு. எல்லையர்... க

சேலூர். கணக்கு.
பெரியசாமி முதலியார ... க

கோனேரி பட்டி கணககு.
குமாரசாமி முதலியார் க

லத்திவாடி. கணக்கு
பழனியபப பிளளை ... க

ஆவடத்தூர். இருப்பாளி.
மகாதேவையா. நஞ்சையா .. க

பக்கநாடு
கணக்கு. வைத்தியநாத ஐயர் ... க

ஆனங்கூா
கணக்கு. குமாரசாமி ஐயா ... க

தேவனூங் குறிச்சி
கணக்கு. கறுப்பபிளளை .. க

சமய சங்கிலி.
கணக்கு. கிஷ்ணமநாயுடு ... க

ஏமப்பள்ளி
கணக்கு. திருமலைபிளளை க

குமார பாளையம்
கணக்கு. புட்டையர் ... க

மோரூர்
கணக்கு. சுபபராயர் ... க

அன்னதானபட்டி
கணககு. குமாரசாமி பிளளை ... க

ஏனூர்கிராமம். கணககு.
வெஙகிடாசல செட்டியார் ... க

எடப்பாடி.

முத்தி பாலுசாமி செட்டியாா .. உ
கநதசாமி செட்டியாா ... க
சினன கோவிநத செட்டியாா . க
ந சுபபிரமணிய செட்டியாா ... க
சு கநதபப செட்டியாா .. க
பெருமாள செட்டியாா ... க
நஞசபப செட்டியார் ... க
வெ. சு கு செவுசிங்கு ... க
சு. கு. இராமசாமி செட்டியாா.. க

பெரியதனம்.

இ. இராமசாமி பததா .. க
இருசப்பததா ... க
கணபதி பததா .. க
பெருமாள ஆசாரியாா .. க

சின்னமணலி.
பெரியதனம. அனன பததா ... க

புதலூர்.
பெரியதனம் அணணாமலை பததா. க

கவுணடன பட்டி.
மணியம. கூதபததா .. க

தணணிபாதல பாளையம்.
மாரியபப செட்டியாா ... க

பளளககா பாளையம.
குபபணண செட்டியாா ... க

சிததளநதூா.

செங்கோட செட்டியார் ... க
குமாரசாமி செட்டியார் ... க

அட்டவணை.

வால்நாயக்கன் பாளையம்

செங்கோட முதலியார் ... க

மரவ பாளையம்.

ஒப்பப்பன ... க

வாணியம்பாடி.

போ. ல. வெஙகடடராமசெ
யாா ... க

திருப்பத்தூா.

மகம்மது உசுமான சாடப்பு ... க

கூடலூா ரெயில்வே ஸ்டேஷன மேஸடர்: பாவாடைபிள்ளை .. க

செவவாபேட்டை.

செ. ச. பழணியப்ப பிள்ளை ... க

நாராயணசிஙகு ... க

கிச்சிபாளையம்.

அர்ச்சுன செட்டியார் ... க

முதலைப் பாளையம்.

குமரவேல கவுணடா ... க

இளையப்பகவுணடா ... க

கருமாபுரம்.

மணியம். பழனி கவுணட ... க

வ[illegible]ப் பட்டி.

மணியம். பழனிவேல கவுணடா ... க

படவீடு கணசகு.

[illegible]த்தநாரி பிள்ளை ... க

திருசெங்கோடு.

கநதசாமி ... க

கணசப்பட்டி.

சுப்பணணபணடாரம். ... க

செருக்கலை.

குப்பணகவுணடர் ... க

அருணகிரி பாளையம்.

பெரியாகவுண்டா ... க

உ

ஸ்ரீநாரிகணபதியாரதுணை.

கொடிமாடச் செங்குன்றூர்

என்கின்ற

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

பாயிரம்.

காப்பு.

நீர்கொண்ட திருச்சமசநகோ டேர்கொண்டு சீர்கொண்டு நிதியங்கொண்டு
பேர்கொண்ட வியாசமுனி பெருந்தகைய சூதருரை பிறழாவண்ணம்
பார்கொண்ட நாரிகண பதியென்று மழகியகற் பகமென்கொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியர்த்த நாரீசர் தருகளிற்றின் சரணம்போற்றி.

(திரண்டபொருள்)

புண்ணியதீர்த்தங்கள் பொருந்தி அழகும், புகழும், வளமுமுடைத்தாய் விளங்கிய திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலபுராண மான்மியத்தை, வேதவியாசரிடத்தில் கேள்வியுற்ற சூதமுனிவர் வாக்கியமான கிரந்தத்தை முறைபிறழாமல் மொழிபெயர்த்துத் தமிழினால் பாடவேண்டி நிறைவேறும்படியாகக் கொன்றைமாலை சூடிய சடையினையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய மூத்தகுமாரனாகிய நாரிகணபதியாரென்றும் அழகிய கற்பக விநாயகரென்றும் பெயரையுடைய யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தியினது ஸ்ரீபாதங்களை தொழுது வணங்குவோம்--என்றவாறு.

பரமசிவம்.

அருவாயு முருவாயு மருவுருவ மாகியவை யல்லாதாயுந்
திருமாலு நான்முகனுந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக்காணா
விருசாய லோருருவா யெவ்வுயிர்க்குந் தாயதந்தை யாமேயென்னு
மருவாருங் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்றவன்றாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அருவமாகியும் உருவமாகியு மருவுருவமாகியு மவையல்லாத பொருளாகியும் உருகியும் அரிபிரம ரிருவருந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக்காணாத வக்கினிமலையாயும், உமாதேவியும் பரமசிவமும் ஒருருவமாகியுஞ் சகல சீவராசிகளுக்கெல்லா மன்னையும் பிதாவும் நாமேயென்று தெரிசனங்கொடுத்தருளிப் பூமணம்நிறைந்த திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரி லெழுந்தருளி நின்ற சிவனது ஸ்ரீபாதங்களை வணங்குவோம்.—எ-று. (க)

அர்த்தசிவாம்பிகை.

சீர்பெற்றசெழுஞ்சடையுந் திருக்குழலுஞ்செயனுதலுஞ் சிவந்தநோக்குங்
கூர்பெற்றகயல்விழியுங் குழைப்பணியுங் குழைத்தோடுங் குமுதவாயுந்
தார்பெற்றகதைக்கரமுஞ் சரிக்கரமுந்தடவுரமுந் தனப்பொன்மார்பு
மேர்பெற்றவதட்டுகிலு மிகற்பதமுஞ்சிலம்படியு மிதையஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) அழகுதங்கிய குளிர்ந்த சடையும் அழகிய கொண்டையும் ஒழுக்கந் தங்கிய சிவந்த நெற்றிக்கண்ணும் கூர்மையையுடைய மீன்போன்ற விழியும் நாகக்குண்டலச்செவியு மிரத்தினத்தோடணிந்த செவியும் ஆம்பல்பூப்போன்றவாயும், ஒழுக்கமாகிய தெண்டாயுதம் பற்றிய கையும் வளையலணிந்த திருக்கரமும் விசாலமுள்ள மார்பும் பொன்மணியாரம்பூண்ட முலைமார்பும் சவுந்தரியமான புலியாடையுடுத்திய இடையுஞ்சவுந்தரியமான பூந்துகிலணிந்த இடையும் வீரக்கழல் பொருந்திய திருவடியுஞ் சிலம்பணிந்த சிற்றடியுமாய் விளங்கிய அர்த்தசிவாம்பிகை மூர்த்தத்தை மனக்கருத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (௨)

செங்கோட்டையர்.

வேறு.

நீர்வயங்கிய தீர்த்தசிலைச்சிந்திர நிறைந்தவம்புயமீதே
கார்வயங்கிய வழியெனமுனிவர்தங் கண்ணிணைகளிகூரச்
சீர்வயங்கிய திருவருள்மணந்தரத் தேனொருபாங்காகப்
பார்வயங்கினை றுதவுசெங்கோடர்தம் பதமலர்தினம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தத்தில் முத்துமணிநிறைந் தழகுதங்கிய பொற்றாமரை பொகுட்டின்மேலே மேகங்கள் காலிறங்கி பெய்வதுபோல இருடிகள் கண்களிரண்டுங் கண்டு காட்சியடைய கிருபையாகிய வாசனையை தரும்பொருட்டாக தேன்மொழியென்னு முமையொருபாகமாக பூமியின்கண் பிரகாசித்து இஷ்டகாமியம் பொழிந்தருளிநின்ற கோலத்துடனே யழகிய செங்கோட்டில் வீற்றிராநின்ற செங்கோட்டீஸ்வரருடைய பாதகமலங்களை யென்னாளுந் துதிசெய்வோம்—எ-று. (௩)

நாகீசர், குன்றீசர், குமரீசர், முருகீசர், பாண்டீசர்.

போற்றிபோற்றிநா கீசுரன்றிருப்பதம் போற்றிபுங்கவர்க்கெல்லா
மேற்றமாயகுன் றீசுரனிணையடி யிருபொழுதினும்போற்றி
தோற்றமாகிய சுரர்குமரீசர்தாட் டுணைமலர்முருகீச
ராற்றலம்புயம் போற்றிபாண்டீசர்பொன் னடியிணைதொழுவோமால்.

(இ-ள்.) நாகீசுரசுவாமி திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து, தேவர்களுக்கெல்லா மேலாகிய குன்றீசுரசுவாமி யிணையடியை யந்திசந்தியும் போற்றிசெய்து, தானேதோன்றிய தெய்வத் தன்மையை யுடைய குமரீசுரசுவாமி திருவடித்தாமரைகளையும் வணங்கி, முருகீசுர சுவாமி சரணாரவிந்தங்களைத் தொழுது, பாண்டீசுரருடைய அழகிய விரு பாதங்களைத் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (௪)

ஸ்ரீலோகநாயபதி.

கயிலையங்கிரி மீதுளோர்கண்ணனைக் கண்ணெனுங்காளத்திப்
புயலிருங்கிரி தென்கயிலாயமாய்ப் புகுந்துகொங்கினர்வாழ்க

வழியிலிருங்காத் தறுமுகனமர்ந்தசெங் கோட்டினிலடிவரத்
தியலிருந்தரு ளெழிற்கயிலாயர்பொன் னிணையடிக்கடியேமால்.

(இ-ள்) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளிய கடவுள் திண்ணப்பனாகிய வேடனைத் தனது கண்ணப்பனென்று சொல்லும் பொருட்டு மேகங்கள் தவழாநின்ற திருக்காளத்திமலையி லெழுந்தருளியவர் கொங்குதேசத்தார் வாழும்படிக்குத் தெட்சண கயிலாயமாகிய நாககிரியி லெழுந்தருளி கூர்மையாகிய வேலாயுதந் தரித்த ஆறுமுகக் கடவு ளெழுந்தருளிய செங்கோட்டு மலைச்சாரலி லியல்போடு எழுந்தருளி கிருபை செய்யும் கைலாசபதியினது அழகிய வீரணடு சீர்பாதங்களுக்கு வழிமைசெய்யு மடியார்களுக்கு வடி யேன்—எ-று. (௫)

பரிமளவல்லியம்மன்.

சங்கிருந்தசெங் கரத்தனும்பிரமனுந் தனித்தனிதொழுந்நாளார்
கொங்கிருந்தவ ரிருந்தவர்குழாமவர்க் கொடுத்தருள்வரத்தாயா
ரெங்கிருந்துமோர் கணத்துளத்தெண்ணுவார்க் கினிதருள்கயிலையர்
பங்கிருந்தருள் பரிமளவல்லியார் பங்கயப்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சங்கத்தையேந்திய கையையுடைய திருமாலும், பிரமனும், துர்க்கையும், ஆதிசேஷனுங் கிரேதாயுக முதலாகிய நான்கு யுகந்தோறுந் தனித்தனி பூசிக்குந் திருவடிகளையுடையவருங் கொங்குமண்டலத்தில் பக்தஜனங்களுந் தபோதனர்களுங் கூட்டமாக வந்துபணிய வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளுந் தாயும் மற்றெங்கிருந்தபோதிலு மனதில நினைத்தவர்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்த மோட்சங்களைக் கொடுத்தருளிய கைலாயபதியுமான பரமனது இடப்பாகத்தி லெழுந்தருளிய பரிமளவல்லி யம்மனது மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்குவோம்.—எ-று. (௬)

தெக்ஷிணாமூர்த்தி.

ஆலமாநிழற் கிழிருந்தருங்கலை யருள்செயுந்திருவாய
மாலமாநிழற் கண்டமுந்தெனாமுகத் தழகுமோர்குறும்பூத
மாலமாநிழற் றிடமிதிபதமுநா லத்தமுமதனோர்கை
யாலமாநிழ லிதுவெனுஞானமுத் திரையுமுற்றகஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பெருமையுங் குளிர்ச்சியுமுடைய கல்லாலவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளிய ஜனகாதி முனிவர்களுக்குவரிய மெய்ஞ்ஞானப்பொருளை யுபதேசிக்குந் திருவாயும் விடம்பொருந்திய சாயலையுடைய கண்டமுந் தெற்கு முகமாகியவழகு முயலகனலற மிதித்த பாதமுஞ் சதுர்ப்புயமு மதனில் ஓர் கையினால் பெரியமோட்சவீடு இதுவென்றறிவித்த ஞானமுத்திரையுமாகத் தோன்றிய தெட்சணா மூர்த்தியை யுள்ளத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (௭)

ஆதிகேசவப்பெருமாள்.

சங்குசக்கரஞ் சரோருகமிரண்டினிற் றரித்தொருபெருங்கார்வந்
தங்குதித்ததென் றும்பருமிம்பரு மனைவருமமைந்தேத்தீப்
பங்கயத்திரு வுரம்பெறவரம்பெற பணித்தவர்பணித்தாங்கும்
செங்கணத்தினர் கருங்கணத்தினர்படச்செயர்த்தவரொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சங்குசக்கரமும் இரண்டு கரகமலங்களில் தரித்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற பெரிய கார்மேகமானது மூளைத்தெழுந்ததென்று தேவர்களும் முனிவர்களும் மனி தர்களும் மற்றயாவரும் மகிழ்ந்து வணங்க லட்சுமிகடாட்சமும் பலமும் நினைத்தவ ரமும் பெறும்படி யருள்புரியவரும் நாகசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்யும் செந்தாம ரைக்கண்ணையுடையவருங் கூட்டமாகிய அசுரர்களைவனையும் வேரறுக்கவல்லவரு மாகிய ஆதிகேசவமூர்த்தி யென்னை இரட்சிப்பார்—எ-று. (௮)

மகாலட்சுமி.

நானிலத்தவர் நமதியரெனச்சில நண்புறிலவர்க்கெல்லாம்
மாநிலத்தவழ் மாநிதிமலைவளம் வழங்குபொன்மலர்க்கோதை
தேனலர்த்துள வணிதரவர் திருவுரந் திகழ்ந்திடுநெடப்பாவை
வேனிலற்புத வேங்கடநவைதனைப் பெறு பெண்கொடியடி சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) நான்கு நிலத்திலுள்ள அடியார்கள் நமது தாயென்றன்பு செய்பவர்க் கெல்லாம் நிலவளம் மலைவளம் முதலாகிய பாக்கியங்களெல்லாங் கொடுத்தருளும் பொற்றாமரை மகளும் தேன் சுமக்கின்ற துளபமாலையணிந்த ஆதிகேசவப் பெரு மாள் திருமார்பில் தோய்ந்திருக்கின்றவளுமாகிய மன்மதனையும் பிரம தேவனையும் பிள்ளையாகப் பெற்றவளும் மெல்லிய கொடிபோன்ற இடையையுடை யவளுமாகிய லட்சுமியினுடைய பாதங்களை சிரமேல் வைத்துக்கொள்வேன்—எ-று. (௯)

பிரமதேவன்.

பாணியைப்புவியைக் கனலைப்பவனத்தை விண்டலைபாய்ந்த
வாணியைத்திரு நாவில்வைத்தடவிலா மறைப்பொருள்விரித்தோதி
வேணியர்த்தநாரீசனைப்புளங்கமலத்தி லேவிளங்கக் கண
டேணியைத்திடு மிறையவனாமறையவ னிணைபடி மலர்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்புவை பிரிதிவியை தேயுவை வாயுவை ஆகாசத்தை சிருஷ்டித்து ச ரஸ்வதியை திருநாவில்வைத்து உலகங்களெல்லாம் வேதப்பொருளை விரித்துரைத்து வழங்கிய சடையையுடைய அர்த்தநாரீசுரனை மனத்தாமரையில் விளங்கக் கண்டு மானதபூசை செய்கின்றவனும் சகலலோகங்களையும் பெற்றவனும் வேதா வுமாகிய பிரமதேவனுடைய இரண்டு பாதகமலங்களை வணங்கிப்போற்றி செய் வோம்—எ-று. (௧௦)

கலைமகள்.

வாணிவாணியென் னிடமெனப்புகன்றவர் மதுரநன்கவிகூறக்
காணிகாணியென் றுலகினுக்கருடரும் கமலவெண்மலரன்னம்
பாணிபாணியிற் கொண்டதர்ப்பணமறைப் பாரகர்க்குயிர்வேத
நாணிநாணினர் மூகையென்றுணைத்திட நல்குவாள்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சரஸ்வதிதேவி நீ யென்னுவிற் பிரியாமல் வாசஞ்செய்வாயென்று பூ சித்து தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் மதுரமாகிய நல்ல கவிகளைப் பாடும்படிக்குக் கிரு பைசெய்து அவர்களுடைய மனமே காணியாக யிருந்து வெள்ளைத்தாமரைப் பொகு ட்டில் வசிக்கின்ற வன்னம்போலும் நடையையுடையவளும் கைகளில் சலத்தைய

ளனி வேத மந்திரங்களா லரிக்கியஞ் செய்கின்ற வேதியர்க்குயிர்போன்ற மறைப்பொருளா யிருக்கின்றவளும் பவுத்தருடைய ஊமைப்பெண்ணைப் பேசும்படி கடாட்சஞ்செய்த வாணிதேவி பாதங்களைத்தொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம்—எ-று. ()

அழகநாச்சியம்மன்.

கொம்மைவெம்முலைக் களிற்றொடுங்குழைகவர் கூர்விழிமானொடுந்
செம்மைபெற்றபொற் கலையொடுந்திருநுதற் றிருவருண்முகமான
விம்பிதங்கொளம் புலியொடுஞ் சிங்கமேல் விளங்குமயிலைசெங்கோட்டில்
அம்மநம்மைநம் மழகியநாயகி யடியடிக்கடிபோற்றி.

(இ-ள்.) இளமை நன்மையான வெப்பமுள்ள முலைகளாகிய யானைகளோடுங் காதுபரியந்தம் நீண்ட கூரிய கண்களென்கின்ற மானோடுஞ் சிவந்தசுவர்ணகலையோடும் அழகிய நெற்றியையுடைய முகமாகிய வற்புதமான சந்திரனோடுஞ் சிங்கத்தின்மேல் பவனிவருகின்றவளும மின்னற்கொடி போலும் இடையையுடையவளும் திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளி யாயர்களுக்கு நாயகமாகிய அழகநாச்சியம்மன் பாதங்களை அடிக்கடி வணங்கி வாழ்த்துவோம்—எ-று (கஉ)

திருவட்டப்பிள்ளையார்.

புரந்தரன் ந‍ைய புவிசா நந்தரொடு ந் சேவிப்பூதலமாந
ணிரந்தரந்தரந் தருவினைபகனறிட ம்னைத்நனம்லயார
நரந்தரந்தர யாகவந்தடிதொழுந் தருந்திருச்செங்கோட்டில்
வரந்தருந்திரு வட்டவைங்கரக்கரி யாமுகனபதம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் இருடிகள் சுந்தரர் தேவர் பூலோகத்து மனிதரும் யாவரும் சதாகாலமும் தங்கள் வினைகளெல்லாந் தீருதற் காமியார்த்தங்கள் கைகூடிவரத்தக்கதாக முறைமுறைபாக வந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத் தகமையுடைய திருச்செங்கோட்டிவாரதரிலிருந்து யாவருக்கும் கேட்டவரத்தைக் கொடுக்குந் திருவட்டப்பிள்ளையாரென்னு மைந்துகைகையுடைய யானைமுகத்து விநாயக மூர்த்தி பாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கங)

குமாரசுவாமி.

சரவணத்துற்பவித்தறுவர் தனம்பருகிச்சங்கரன்சங் கரிகைபோந்து, சிரவணத்துநான்முகனை விறற்புடைத்துப் பரற்குபதே சங்கள்செப்பி, கரவணத்துவேற்றரித்துக் கண்டகனைபொருதிமையோர் கலக்கமாற்றி, புரவணத்திந்திரன்சிறுமி புணர்ந்துபணிப் பொருப்பினின்றார் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கையி லவதரித்துக் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலையமுதுண்டு வளர்ந்து சிவனுமை கைவசஞ் சேர்ந்து சதுர்முகப்பிரமாவை குட்டிச்சிறையிலிட்டு சிவனுக்குபதேசஞ்செய்து கையில் பராசத்தி வேலையெடுத்து சூரர்களைக்குலமாளவென்று தேவர்கள் துன்பத்தை நீக்கி தேவலோகத்தி லெழுந்தருளி இந்திரன் மகள் தெய்வயானையை மணஞ் செய்து நாககிரியில் வந்து வசிக்கின்ற குமாரசுவாமியாருடைய திவ்வியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கச)

இதுவுமது.

தாருகன் றனைத் துணித்துமா வினையெலாந் தவிர்த்துவெஞ்சூர்மாவின்
வேருகும்படி வேனிறுத்திபுனை மென்கடம்புடையாரம்
பேருகந்தவர் பெருங்கணியெனக்குறப் பெண்புனந்தனில்நின்றோர்
காருகந்தசெங் கோட்டிருங்கொடிமுடிக் கந்தர்பொற்கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) தாருகா சூரனைச் சங்கரித்து தேவர்கள் மனோவியாதி தவிர்த்து வெவ்விய சூரபத்மாவாகிய மாமரத்தின் வேரறும்படி வேல்விட்டுப்பிளந்து மிருதுவாகிய கடப்பமாலையை யணிந்து கடம்பனெனப் பெயர்பெற்றவனும் தினைபுனத்திற் பெரிய வேங்கைமரமாய் வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்யும்பொருட்டு நின்றவனும் மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டிலழகிய சிகரந்திலெழுந்தருளிய கந்தசுவாமியினுடைய அழகியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (௧௫)

வீரபத்திரசுவாமி.

பாரபத்திரண் டெனும்புயபகவனைப் பரிந்தமுன்னவனுனோன்
ஆரபத்திரன் றிருக்கரத்தெடுத்தெதி ரடர்ந்தவரார்சாய்த்துக்
கோரபத்திரத் தக்கனைமுடிமகக் கொழுங்கனலிடைவிழ்த்தும்
வீரபத்திரன றிருவடிமருவடி யினமலர்முடிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பாரிய பன்னிரண்டு புயங்களையுடைய கடவுளுக்கு முன்னவனு யிருந்து கூரிய கடகாயுதத்தை திருக்கையிலெடுத்து தக்கனுடைய யாகத்தில் சென்று எதிர்த்த பேர்களை யெல்லாங் கண்டித்து அவன் தலையை அறுத்து வேள்விகுண்டத்து நெருப்பிலிட்டு வெற்றியையுடைய வீரபத்திர சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கும் அடியார்களுடைய பாதமலர்களை யெனது முடியில் வைத்து வணங்குவோம்—எ-று. (௧௬)

நந்திகேசுரர்.

ஒருவனுகிய பரன்றனதுருவுட னுயர்ந்திருமையுங்காத்து
விரவுமாகமு நான்மறைநீக்கமும் விளங்குமைம்புலன் சீலம்
பரவுமாறெனுஞ் சமையமேழுலகினும் பரந்திடப்பவத்தெட்டா
மருவுசீர்நவ மானசம்பத்துடை நந்திதாள்மலர்போற்றி.

(இ-ள்.) ஏகவஸ்துவாகிய சிவனுடைய ரூபத்துடனே ஒங்கி யிகபரங்களை விளங்க ரட்சணைசெய்து மூர்ந்திய திவ்வியாகம சதுர்வேதங்களை விரித்துரைத்து ஐம்புலனை அடக்கித் தவஞ்செய்து அறுசமையத்துக்கும் ஏழுலோகத்துக்கும் பொதுவாயிருந்து பிறப்புக்கிறப்புக்கெட்டாத சிறப்புப்பொருந்திய நவமாகிய சம்பத்தையுடைய நந்திகேசுரர் பாதமலரை போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௭)

தண்டிகேசுரர் - கங்கை - அஷ்டதிக்குப் பாலகர் - ருத்திர கணங்கள் - இருடிகணங்கள் - அஷ்டவசுக்கள் சப்தமாதர்கள்.

கட்டுசெஞ்சடைக் கண்ணுதற்பதம்பெற கடிந்ததந்தையின்பர்தம்
வெட்டுசண்டர்தண் டீசுரர்பரசிவன் வேணியின்றெளிகூர்வோர்

அட்டதிக்கின ருருத்திரகணத்துளோ ரட்டசித்தினரட்ட
யிட்டமாதிசை வசுக்களேழ்சத்தியீங் கிவரிணையடிபோற்றி.

(இ-ள்.) சிவந்தசடையைச் சுற்றிக்கட்டிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனது பதம் பெறும்படிக்குப் பூசைசெய்ய, அந்தப்பூசைக்கு விக்கினஞ்செய்த தகப்பன்பாதத்தை வெட்டின சண்டேசுரர்; சிவனது சடாமகுடத்திலே பிரகாசிக்கின்ற கங்காதேவியையும்; அஷ்டதிக்குப்பாலகர், உருத்திரகணாதிகள், அஷ்டமாசித்திகளையுடைய இருடிகணங்கள், அஷ்டவசுக்கள், சப்தமாதர்களிவர்களது துணையான பாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௮)

சம்பந்தசுவாமிகள்.

காழியிற்றிருக் கவுணியன்கன்றெனக் கண்ணுதலுடன்றேவி
வாழியென்றுதன் றிருமுலைப்பால்தர மறைமொழித்தமிழோதிச்
சூழிவெங்கய மெனவெழுந்தாலயத் தோத்திரமதம்பெய்து
பாழிவெஞ்சமண் டவிரநீராக்குசம் பந்தர்பொற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சீர்காழியில் கவுணியர்கோத்திரத்தில் யானைக்கன்றுபோற் றோன்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியு மாசீர்வதித்து, உமாதேவி திருமுலைப்பால்கொடுக்க வுண்டு, தமிழ்வேதங்களை வோதியு முகபாடமணிந்த யானையைப்போலுஞ் சிவாலயந்தோறுந் தேவாரமாகிய மதம்பொழிந்து பலம்பொருந்திய வெவ்விய சமணரைக் கழுவிலேற்றிச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று.(௧௯)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

காலனுக்கடுகெடு விடமெனவவி நாசியிற்கனிந்தோதிப்
பாலனைத்தரு கெனவொருகாலினை காவினிற்பணித்தானும்
வேலையிற்புகு கற்றறிகற்றறி வினாலரன்வியன்பேரைந்
தோலமுற்றுணை யுரவனுந்தமியனுக் குறுதுணையெனலாமால்.

(இ-ள்.) சமணர்கள்பிடித்துக் கல்றூணிலேகட்டி சமுத்திரத்தில தள்ளிவிட, கற்ற வறிவினாலே சிவனுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபஞ்செய்து அந்தகல்தூணே தெப்பமாக மிதந்துவந்து கரைசேர்ந்து சிவஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துத் தேவாரங்களைப் பாடியருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எனக் குற்றதுணையாகயிருப்பார். எமனுக்குக் கொடியவிடம்போலுந் தோன்றியுந் திரு அவநாசியிற் றேவாரங்களை யருளிச்செய்து மூன்றுவருஷ முதலைவிழுங்கிய பிள்ளையை வழைப்பித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௨௦)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

மூகைமூதுரை மொழியவும்பவுத்தரை முனையவுமற்றீர்த்த
பாருபாடிதென் றரியவும் பாவையைக்கோவையைப்பரன்றீட்ட
வோகைவின்புற வுரைப்பதாந்தில்லையு ளுயர்ந்தபொற்சபைமீதே
யேகிநின்றிது பொருளெனவிளம்பவு மினியவரெமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) ஊமைப்பெண்ணை முதிர்ந்த வார்த்தை பேசவும் பவுத்தரைச்செயித்து சைவசமயத்திலே சேர்த்தருளி திருவாசகத்தையுந் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரையுஞ் சிவன்கையாலே எழுதப்பாடியருளிய அன்புடையவர் சிதம்பரத்திலே கனகமயமாகிய சிற்சபையிலே எழுந்தருளி இதுவே பொருளென்று தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கும் விளங்கக் கிருபை செய்த திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எம்மை பாதுகாத்து ரட்சிப்பார்—எ-று. (உக)

அறுபத்துமூவர்.

ஆறுபத்தொரு மூவரொன்றரனடி யடைந்தவரடையாரை
வேறுபட்டிட முனிபவர் கனிபவர் வினையெலாந் தொலைத்தாள்வோர்
கூறுசோரசதுர் வேதவேதியருச்சனை நாயனாந்தெழுந்தோதி
வீறுபெற்றருள் மடாதிபர் சைவர்மா விரதியர்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சைவசமையாச்சாரிகளாகிய அறுபத்து மூவரொன்று சிவன் பாதத்தை அடைந்தவர்கள், அப்படி அடையாதவர்களை வேறுபட்டு கோபஞ்செய்பவர் சிவனுக்கு அன்புடையவர்கள் வினைகளெல்லாந் துலைத்து அடிமைகொள்பவர் சொல்லப்பட்ட மறைமொழியாகிய சதுர்வேத பாராயணஞ் செய்கின்ற பெரியோர்கள் சிவனை அர்ச்சிக்கின்ற குருக்கள்மார்கள் பஞ்சாட்சரத்தை விடாமல் தியானஞ் செய்கின்ற மடாதிபர்கள் சைவநெறியையுடையவர்கள் பெருமைபொருந்திய தவத்தையுடையவர்கள் இவர்களது பாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (உஉ)

பணிமலைக்காவலர்.

மணிதரும்பொறி வாளரவணிந்தவர் மங்கைபங்குடையார்பொற்
கணிதருந்திரு வடிவினாராலயங் கடிவநாகருந்தாக
திணிதரும்படி வருந் நாங்கமாப்படச் செயித்தசெங்கோட்டு
லணிதருந்திருப் பணிமலைகாவல ராயர்காவலராவார்.

(இ-ள்.) சிரோரத்தினத்தோடு [illegible] படப்புள்ளியுங் கூரியுமுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்தவரு முமையொருபாகராயும் பிரகாசம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவராகிய அர [illegible] திருவாலயத்தை மாறுபாடு செய்யும்படிக்கு [illegible] சொல்லப்பட்ட [illegible]களை போரிலே செயித்து, திருச்செங்கோட்டு மலைபடிவாரத்தில் வசிக்கின்ற [illegible] அழகுபொருந்திய கிரிக்குக் காவலாயிருக்கின்ற மலைக்காவலர் [illegible] காவலாயிருப்பர் எ-று.

ஆக்கியோன்பெயர்.

உலவுபோதாயன ருத்திரமுடையவ னியற்காசித்
தலபுராணிகன் சங்கரநாரணன் றருவருகவிமேகங்
குலவுகாசிப கோத்திரந்தனில்வருங் குருபதமுடிக்கோமா
னிலவுகார்கவி ராஜபண்டிதன் றமிழ் நெறிமுறையுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) ஞானபோதம் பிரகாசிக்கின்ற போதாயனருத்திரமுடையவர், காசிப கோத்திரத்தில் வரன்முறையாய் அவதரித்தவர், காசிஸ்தலபுராணம் பாடியருளிய சங்கரநாரணவையர் குமாரனாகிய கவிமழை பொழிகின்ற மேகத்தை யொத்த

குருபாதத்தைத் தனது சிரசில் முடியாகத் தரித்திருக்கின்ற சிற்றம்பலவாசா னென்னைப் பிரதாபம்பொருந்திய கவிராஜ பண்டிதர் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தல புராணத்தைத் தமிழினாற் பாடி யருளினார்.—எ-று. (௨௪)

அவையடக்கம்.

பஞ்சகாவியம் பஞ்சலக்கணவிதிப் பனுவலின்றொகையாவும்
விஞ்சுநாற்கவி நாற்பெரும்புலமைசேர் வியன்வடகலைதொன்னூற்
செஞ்சொனீணிலத் துளகலைத்திறமையோர் தேசிகர்செழுநூலோர்
அஞ்சலஞ்சலென் றெமக்கருள்புரிகுவோ ரவரவர்தினம்வாழ்க.

(இ-ள்.) பஞ்சகாவிய முதலாயுள்ள விலக்கிய விலக்கண நூல்களிற் சிறந்த தெள்ளியர்களாய் விளங்கிய ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்கிற நான்கு கவியும், நான்குவகைப் புலமையுடையவராகிய புராணகாவியப் பிரபந்தங்களைப் பாடியருளிய முத்தமிழ்க்கவிராசரும், மேன்மையான கிரந்தந் தமிழ் முதலாகிய பல பாஷைகளுந் தெரிந்தவருமாகிய திவ்விய ஆகமங்கள்கற்ற குருக்கள் முதலாகிய ஆசாரியரும், யோகீசுரர் முதலானவரும் அடியேனுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து அருளிச்செய்கின்ற அனைவோரும் நீடூழிவாழக —எ-று. (௨௫)

உரை ஆசிரியர் விளக்கம்.

ஏர்விளம்பிவருமட்டிற் சிரவணத்திங்களிற்பதினொன் கினியதேதி
சீர்விளம்பிமதிக்கிளமை யமரபக்கம்பதின்மூன்றாந் திதிநாட்பூசம்
தேர்விளங்குதிருவீதி நாககிரிமானமியத்தைத் தெளிந்துதேர்ந்து
சூர்விளங்குபுலனுமைசிற் றம்பலவனுரையெழுதத் தொடங்கினேனே.

பாயிர முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ மலைபதியார் துணை.

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

பருவத காண்டம்.

நாககிரிச் சருக்கம்.

காப்பு.

மறைக்கோட்டஞ் சிறந்தவிப வியனைமிசா ரணியவனத் திற்றங்கி, மறைக்கோடந் தருஞ்சடில முனிவருக்குச் சூதனிவற் றனையுயர் மைவிலக்காப்பார், பிறைக்கோட்டு வெண்கோட்டுச் செங்கோட்டுத் திருவட்டப் பிள்ளையாரென், மறைக்கோட்டம் விடவெனது மனக்கோட்ட மகலவருண் மறையுயர்மேதா.

(இ-ள்.) வேத கோஷ்டங்களாற் சிறந்த பெருமையை யுடைய நைமிசாரணியமென்னும் வனத்திற்குச் சூதமுனிவரெழுந்தருளி யங்குவசிக்கின்ற பரிமளம் வீசுகின்ற சடாமகுடத்தை யுடைய முனிவர்களுக்குத் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலமகிமையைச் சொல்லியருளினார். அப்படிச் சொன்ன கிரந்தவாக்கியத்தைத் தமிழினாற் பாடுவதற்கு பிறைக்கோடுபோலும் வெள்ளைக்கொம்பை யுடைய திருவட்டப்பிள்ளையார் எனது மனவிருளகற்றி அநுக்கிரகஞ்செய்து காப்பார்.—எ-று. (க)

விரதமெலாந் திரண்டனைய திருமேனிச் சதுர்வேத வியாசர்கூறுஞ்
சரதமொழித் திடுபதினெண் புராணமதிற் காந்தசமுத் திரத்தைச்சார்ந்து
பரவமுதமெனு நாககிரிபுராணந் தனைப்பார் பரவுசூதர்
வரமுனிவர்கேட்பவுரைத் தனரவற்றின் வாவுசில வருந்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) தவமெலாந்திரண் டோர்வடிவா யவதரித்த திருமேனியை யுடைய வேதவியாசர் அருளிய பதினெண்புராணங்களிற் காந்தப்புராணமென்னுங் கடற்கரையைச்சார்ந்து பரமமோட்சத்துக்கேதுவாகிய நாககிரி ஸ்தலபுராணத்தை உலகத்தார் துதிக்கும்படியாய் சூதமகாமுனிவர்சொல்லிய சரித்திரத்தை யான் தமிழினாற் சொல்லத்தொடங்கினேன்.—எ-று. (உ)

வேறு.

பருப்பதகாண்டங்காந்த காண்டமண்டர் படிதீர்த்த காண்டமெனப் பகருமூன்றுள், மருக்கொள்வளநாககிரி வரவுவந்தி மகவுயிர்ப்போடுமைதவால் லரன்வாமத்திற், பொருந்துமர்த்தபாகமருச் சனைவேற்கந்தர் பூமண

ரியாமளைசேடன் புனிதபூசை, விருப்புபதி னெண்புராண மிவையீரா றும் வெற்பினதுகாண்டமதில் விளங்குந்தானே.

(இ-ள்.) பருவதகாண்டம், காந்தகாண்டம், தீர்த்தகாண்டமென் றிவ்வாறு மூன்றுகாண்டமாக வகுத்துச்சொன்னதில், முதல் பருவதகாண்டத்தில் திருநாககிரி மான்மியச்சருக்கம், கிரிவரலாறுச்சருக்கம், வந்தியாபாடாணச்சருக்கம், உமைதவச்சருக்கம். அர்த்தபாகச்சருக்கம், அருச்சனைச்சருக்கம், கந்தர்பூசைச்சருக்கம், விஷ்ணுபூசைச்சருக்கம், பிரமன்பூசைச்சருக்கம், துர்க்கைபூசைச்சருக்கம், ஆதிசேடன்பூசைச்சருக்கம், பதினெண்புராணச்சருக்கம் இவை பன்னிரண்டும் பருவதகாண்டத்தில்வரும்.—எ-று (௩)

தாருகன்சண்முகன்தோற்ற மன்னோன்செய்த தருவினைதாருகசூரன் சமரில்வீய்தல், சூரபத்மன்வதைமுருகர் பூசைசிவத்தின் சொற்குமரன் மணத்துளவோன் செய்கையாதி, நாரிகுறவள்ளியினுற் பவமன்னங்கை நயந்ததிருமன்றலொடு நவிலுநஞ்சீர், காரணிகச்சருக்கமெனு மிவையீரைந்துங் காந்தமெனுங் காண்டமதிற் காணலாமால்.

(இ-ள்.) தாருகன்செயற்கைச்சருக்கம். சண்முகருற்பத்திச்சருக்கம், சண்முகர் திருவிளையாடற்சருக்கம், தாருகன்வதைச்சருக்கம், சூரபத்மன்வதைச்சருக்கம், முருகர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், குமாரதேவன் றிருமணச்சருக்கம், கிருஷ்ணச்சருக்கம், வள்ளிநாயகியாருற்பத்திச்சருக்கம், வள்ளியம்மன் திருமணச்சருக்கம், இவை பத்துச்சருக்கமுங் காந்தகாண்டத்தில் வரும்.—எ-று. (௪)

வேறு.

துன்னுகணபதிதீர்த்த மரிதீர்த்த மயன் றீர்த்தந் துர்க்கைதீர்த்தம்
பன்னகத்தின் றீர்த்தமுயர் சிவதீர்த்தங்குமரர்சுனை பாவநாசம்
மன்னுதன்மதீர்த்தமிந் திரதீர்த்தம் வைரவதீர்த்தம் வானதீர்த்தம்
தன்மதேனுவின் றீர்த்தம் பாற்றீர்த்தம் சண்முகவன் றீர்த்தமற்றும்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தச் சருக்கம், விஷ்ணுதீர்த்தச் சருக்கம், பிரமதீர்த்தச்சருக்கம், துர்க்கைதீர்த்தச்சருக்கம், நாகதீர்த்தச்சருக்கம், சிவதீர்த்தச்சருக்கம், குமரதீர்த்தச்சருக்கம், பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், தன்மதீர்த்தச்சருக்கம், இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம்.வைரவதீர்த்தச்சருக்கம், வானதீர்த்தச்சருக்கம், காமதேனுதீர்த்தச்சருக்கம், பாற்றீர்த்தச்சருக்கம், சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் பின்னையும்.—எ-று. (௫)

தீர்த்தமனைத்தினுமதிக பலனுதவவருஞ்சருவ தீர்த்தத்தோடுந்
தீர்த்தநிலைசிங்கவன்மன் வேட்டையவன்புலியுருவஞ் சேர்ந்தசாபம்
தீர்த்தவைபுற்சவமைவர் பாண்டீசர் பனிமலைக்கா வலர்சிறோட்ட
தீர்த்தமிவை காண்டத்துட் சருக்கமிருபான்மூன்றும் செப்புமாதோ.

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அதிகபலனைத் தரும்படியாகிய சர்வதீர்த்தச்சருக்கம், தீர்த்தநிலைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் வனவேட்டைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் சாபவிமோசனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கம், பாண்டவச்சருக்கம், பாண்டீசர்சருக்கம், பனிமலைக்காவலர்சருக்கம் இவை இருபத்துமூன்றுச்சருக்கமும் தீர்த்தகாண்டத்தில் விளங்கும்.—எ-று. (௬)

அந்தவனத்திடையனந்த முனிவரவரிடம்படித்தோ ரவர்பாற்கற்றோர்
விந்தையரிவ்வளவென்ன நினைப்பவரிதொருகணத்து வியநதுகூடி
முந்துபுராணத்துடன்கமமுறைநூற்சாத்திரங்கண் மொழிந்துபெம்மான்
கந்தமலர்ப்பதம்பரவி காலைகழித்தவரவருட் களியுங்காலை.

(இ-ள்.) அழகிய நைமிசாரணியவனத்திற் கணக்கில்லாத முனிவர்களு மவர்களிடத்தில் கற்றவர்களுங் கற்றவரிடத்தில கற்றவர்க ளிவ்வளவு அவவளவென்று எண்ணி நினைப்பதற்கு அரிதாயிருக்கும், அவர்களனைவரு மொருநிமிஷத்திலே பெருககமாகச்சேர்ந்து வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செயது சிவபூசைமுடித்து பொழுதுபோக்கிககொணடு ஆனந்தமாயிருக்கின்ற வேளையில். எ-று.

புரிந்தசடைமுடியுநிலா விரிந்ததிரிபுண்டரமும் புனைந்தநீறுந்
திருந்துபுவக்கரவின்வடத் திரளுமரைவற்கலையுந் திரிதண்டேந்தி
வரிந்தகமண்டலமுமெந்த மண்டலமுந்தொழுஞ்சரண மலருங்கண்டு
பரிநதகனிமுருவலும்பாற் பரவவருஞ் சூதரங்ஙன் படர்ந்தாமன்றே.

(இ-ள்.) கற்றையாகிய சடாமகுடமும் பிரகாசம்பொருந்திய திரிபுண்டரநீற்றொளியுஞ் சங்காபரணங்களும் சாப்பாபரணங்களும் இடையிற கட்டியமரவுரியும் தண்டுகமண்டலங்களுந் தாங்கினவராய்,சகலலோகங்களுந துதிக்கின்றபாதகமலங்களுந் துலங்கும்படியாய் முகமலர்ச்சியுடனே சூதமகாமுனிவர் யெழுந்தருளினர்.—எ-று.

வருவனகண்டருந்தவர்தம் வதனமுழுமதிக்கலையின் வகையானல்கிக்
குருவணப்பங்கவர்க்குதவி சூதரவொதிருவகை குறித்தகாலை
திருவனத்துவியாசமுனி தெய்வபுராணந்தெரிந்து தெரிவித்தீர்பின்
பரமனுக்காதாரமுத்தி பதந்தீர்த்தப்பலன்றருதல் பகர்மினென்றர்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமகாமுனிவர் வருகிறதைக்கண்ட நைமிசாரணியரிஷிகள் எதிர்கொணடு சென்று குருஉபசாரங்களைச்செய்து வணங்கி, முகங்கள் முழுமதிபோல் விளங்க, சந்தோஷவெள்ளம் பெருக, உபசாரத்துடனே வரவழைத்துக்கொணடு திவ்ய ஆசனத்தி லிருந்தருளச்செய்து, சுவாமி வியாதகீதையென்னுந் திவ்வியபுராண சரித்திரத்தை எங்களுக்குத் தெரியப்பட விளக்கினீர், நினைத்தவுடனே முத்திதருவதாகிய ஒரு தீர்த்தவிசேடங்க ளுள்ளதாயும் நல்லபதவியைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள ஓர் தெய்வீகசரிததிரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

ஆங்கவர்கேட்பவுமுளங்கொண் டவனிதனிலேகாந்த மானதொன்றுண்
டோங்கியமூவுலகினுக்கு முபகாரமுறும்பொருட்கோ ருதவியாகும்
பாங்கினதுநாகபருப் பதமஃதோங்காரத்தின் படிவமாகுந்
தீங்ககற்றுந்தருமதலங் களிலனந்தகோடிபலன் றிகழாநிற்கும்.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் அப்படி கேட்டவுடனே மனது சந்தோஷித்துச் சொல்லுகின்றர். ஓய் நைமிசாரண்ய ரிஷிகளே, இந்தப் பூலோகத்திலே ஏகாந்தமென்று வோங்கிய பெரும்பொருளாகியும், மூவுலகுக்கும் உபகார கர்த்தவ்யமாகியும், ஓங்காரத்தின் சொரூப லட்சணமுள்ளதாயு மோங்கிவளர்ந்த நாகபருப்பதம் என்று ஓர்பருவதம் இருக்கின்றது. அதின்வரலாற்றைக் கேட்டோர்களுக் கெல்லாந்

இங்காகிய பொல்லாங்கை விலக்கிவிடும், அல்லாமலும் அனந்தங்கோடி திவ்யஸ்தலங்களினும் அதிக பலனைத்தரும்படியாய் விளங்கியிருக்கும்.—எ-று. (௧0)

தயங்குகங்கையமுனைகோ தாவிரிநிர்ம்மதைவாணி தருநற்சிந்து, பயங்கெழுகாவிரிமுதற்பற் றீர்த்தமுறுமதிகபலன் பயக்குங்கண்டோர், செயங்கொளண்டர்பதங்கொடுக்கு நீண்டிலயன்பயன்தருமுட் கொண்டான்மாயன் இயங்குபதந்தருமூழ்கி லுருத்திரன்றன்பதந்தரும தென்றுந்தானே.

(இ-ள்.) பிரகாசமுள்ள கங்கை, யமுனை, கோதாவிரி, நிருமதை, சரஸ்வதி, சிந்து, காவிரிமுதலான தீர்த்தங்களினும் அதிகபலனைக்கொடுக்கும் புண்ணியதீர்த்தங்களாரும் அதைக் கண்டவர்களுக்குத் தேவ பதவியைத்தரும், அதைக் கையாற் றீண்டினவர்களுக்கு பிரமபதவியைத்தரும், உட்கொண்டவர்களுக்கு விஷ்ணுபதவியைத்தரும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்குச் சிவபதவியையுங் கொடுக்கும்.—எ-று. (௧௧)

அன்னபணிமலையையகந் தனினினைந்தசேனை டவர்கட்கெல்லா
மூன்னுதிருத்தருமடைந்தார்க் குறும்பிறவித்துயரொழிக்கு முத்திசேர்க்கும்
பின்னுநவகண்டதலத் தெங்கிருந்துநினைந்திடினும் பிறப்புநீங்கும்
மன்னியவத்தலத்திருந்த மாதவர்நம்மிருநிலையாம் விழுங்கவற்றோ.

(இ-ள்.) அந்த நாககிரியை மனதில் நினைந்தவர்களுக் கெல்லாம் எண்ணிய கருமங்கள் கைக்கூடும், அங்ஙனேவந் தடைந்தவர்க் குண்டாகிய பிறவித் துன்பத்தை நிவாரணஞ்செய்து முத்தியைக்கொடுக்கும், மற்றும் நவகண்டபூமியி லெங்கிருந்துநினைத்து வணங்கினுலு மவர்களுக்குப் பிறப்பில்லை, அந்தத்தலத்தில் வாசம்பண்ணப்பட்ட மகா தபோதனர்களுக்கு வருகிறபல னிவ்வளவென் றளவிட்டுச்சொல்லக்கூடுமோ.—எ-று. (௧௨)

கயிலைமலைவேண்டுமென்றால் நாககிரியைச்சிறிதுகருத்துட்கொள்வோர்
நியதியிலோர்தெரிசனையி னிலையுணர்வார்தீர்த்தமடைந்து நிலைவுட்கொண்டே
இயலரவமலையதனைக் கண்டிறைஞ்சியிருமரபு மிரண்டுகோடி
நயமுதவுதலைமுறையாய் நாகநிரீச்சம்புவின்று ணளினஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரியைக் காணவேண்டுமென்பவர்கள் நாககிரியை மனதுட்கொண்டு தியானஞ்செய்து கயிலாசகிரியைக் காண்பார்கள். அந்தத் தீர்த்தங்களைக் கண்டாலும் பேரின்பநிலையை யுணர்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புகொண்டு முழுகினவர்களும் அழகிய பணிமலையைக்கண் டிறைஞ்சினவர்களுமாகிய இருமரபுளோரு மிரண்டுகோடி தலைமுறையாய் நாககிரீசர் நளின பாதகாட்சி யென்னும் பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேறு.

ஆங்கவர்பெற்றபேற்றை யளவுறயுரைக்கிற்சேடன்
றாங்கியமண்ணும்விண்ணிற் றாரகைக்கணங்கள்யாவும்
பாங்குடனெண்ணினுமெண்ணப் படாத்தொகையளபேயன்றோ
பூங்கொடிபடர்ந்தநாகப் பொருப்புள புதுமையம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நாகமாமலையைத் தெரிசித்துப் பெற்றவர்கள் பெற்ற பேற்றை நான் அளவிட்டுக் கூறுவேனாயில் ஆதிசேடனால் தாங்கப்பட்ட பூமியிலுள்

ள மணல்களை யெண்ணினாலும், ஆகாயத்திலுள்ள தாராகணங்களை யெண்ணினாலும் அளவுபடாத மகத்துவத்தையுடையது, நல்ல பூங்கொடிகள்படர்ந்த அழகிய நாககிரியின் மகத்துவம்.—எ-று. (கச)

நாகமாமலையென்றோர்கா ருவினாலுரைத்தபேர்க்கும்
நாகமாமலைக்கேக நற்றடமென்றபேர்க்கும்
போகமாதீர்த்தமுப்பான் மூன்றுகோடியிலுமூழ்கி
மாகமுந்தவமுமேலா மாதவர்பலனும்நேராம்.

(இ-ள்.) நாகாசலமென் றொருதரம் நாவினாற் சொன்னபேர்களும், நாகமலைக்குப்போக வழிகாட்டிய பேர்களும், முப்பத்துமூன்றுகோடி தீர்த்தத்திலு மூழ்கினவர்களுடைய பலனும், யாகஞ் செய்தவர்களுடைய பலனும், அனேகநா ளரியதவஞ்செய்தவர்களுடைய பலனும் பெறுவார்கள்.—எ-று. (கரு)

மனைவியர்மைந்தருற்றார் மரபுளோருடன்வந்தேத்திற்
றனதிருபாலுமேழு கோடிதன் றலைமையீசன்
புனைபதத்தடைவர்தேவர் புரந்தரனயன்மாலந்த
மனனுறக்கருணைகூர்ந்து வரம்பலபெறுவார்மன்னோ.

(இ-ள்.) மனைவியர், புத்திரர், சுற்றத்தார், மரபுளோர்களுடனே வந்து கிரியைத் தெரிசனஞ்செய்தால் தங்க ளிருமரபி லேழுகோடி தலைமுறையிற் செய்த பாவங்கள்நீங்கி முதன்மையான ஈசன து பாதாரவிந்தங்களை யடைவர், தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் அரிபிரமரும் தங்கள்தங்கள் மனதிலெண்ணிய வரங்களைப் பெற்றதுபோல சகலவரங்களையும் பெறுவார்கள்.—எ (கசு)

அம்மைபாகனைவேற்சேயை யைங்கரத்தவனைநாகச்
செம்மலையயனைத்தெய்வ தீர்த்தத்தையன்பால்யாரு
மிம்மையினினைக்கொன்றோரை யியம்பினர்தமக்குங்கண்ணுற்
செம்மையாய்த்தரிசித்தோரை திருக்கயிலாயஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) உமையவள் பாகனையும், வேலாயுதக்கடவுளையும், விநாயகமூர்த்தியையும், நாகமலையையும், பிரமாவையும் தேவதீர்த்தத்தையும், யாவரொருவர் பக்தியுடனே இப்பிறப்பில் நினைத்தவர்களையும் தோத்திரஞ் செய்தவர்களையும் நியமப்படி தெரிசித்தவர்களையுந் திருக்கயிலாயபதவியிற் சேர்க்கும்.—எ-று. (கஎ)

அனந்தமாதானஞ்செய்து மகல்வதற்கரியபாவம்
கனந்தருநாகவெற்பிற் கண்டுயிலொழிந்தால்நீங்கும்
நினைந்தவைகனவுகாண்பார் நிதிப்பொருட்டுறங்கானேனும்
புனைந்தபாதகங்கண்மாற்றிப் புண்ணியகயிலைசேர்வார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத சோடசதானஞ் செய்துந் தீருதற்கரிதாகிய கொடியபாவங்கள் பெருமைதங்கிய நாககிரியில் தூங்காமலிருந்தாலுஞ் சொற்பன நினைவாயிருந்தாலும் பொருளின் மூலியமாகிலும் நித்திரைசெய்யாதிருந்தாலு மவர்களைப்பற்றிய பாவங்கள்யாவுந் தீர்ந்து கயிலாயபதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (கஅ)

பணிமலையதனிற்சென்று பரமனற்சுனையின்மூழ்கி
யணிகொடற்பணங்கள்செய்தாங் கந்தணர்க்கருந்தலீ[illegible]ந்தா

மணிவட்டத்தனத்திபாக மனுளனைத்தொழுதார்க்கெல்லா
மிணைமரபிலக்கம்வற்க மெம்பிரான்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமன் நாககிரியில்வந்து அழகிய சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து முறைமையாகச் செப சந்தியாவந்தனந் தற்பணஞ்செய்து பிராமணபோசனஞ்செய்வித்து, இரத்தினுபரணமணிந்த தனபாரங்களையுடைய உமையொருபாகராகிய அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுடைய இரண்டுமரபிலும் லட்சந்தலைமுறையிற்செய்த பாவங்கள்நீங்கி யெமது பரமசிவத்தின் றிருவடியடைவார்.—எ-று.

பஞ்சபாதகத்தரேனும் பணிமலைகண்டாற்பாவ
மெஞ்சிப்பினுருத்திரன்ற னிலங்குபொற் பதத்திற்சேர்வார்
விஞ்சியகிரிகள்சூற்றும் விளங்கும்யோசனைகள்மூன்றிற்
கஞ்சமாகயாபிரயாகை காசியிற்பலனூறுண்டாம்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலுந் திருநாககிரியைத் தெரிசனஞ்செய்வார்களாகி லவை விமோசனமாகிப் பின்பு உருத்திரபதத்திற் சேர்வார்கள். பின்னையுங் கிரிகள்சுற்றிலும் விளங்கிய மூன்றுயோசனை அளவில் கமலநிறைந்த கயா, பிரயாகை, காசி, இவைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பலன்களில் நூறுபங்கு பலனைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (௨௦)

காலையி லெழுந்துநாக கிரியினைக்காண்கமுத்தி
சாலவுமீண்டுமீண்டு காய்வயிற்றுறுதல்வேண்டார்
கோலமார்வனை[illegible]றருக் குழாங்களுங் கொடியுமற்றும்
ஞாலமேற்சிற்சொரூபம் நல்குமவ்வெற்பின்சீரால்.

(இ-ள்.) உதையத்தி லெழுந்திருந்து திருநாககிரியைத் தெரிசித்தவர்கள் பின்னையும் பின்னையும் அன்னைமார் கெற்பத்திற் செனித்துப் பிறக்கமாட்டார்கள், உடனே மோட்சஞ் சேர்வார்கள். அழகிய கிரியில் உண்டாகிய மரங்கள், கொடிகள், புற்பூண்டுகள், மற்றும் சிற்றுருபமான ஜெந்துக்களெல்லாம் பூமியினிடத்து நாககிரியின் மகிமையினால் திவ்யசுரூபங்களாகி மோட்சத்தையடையும்.—எ-று. (௨௧)

தேவர்கந்தருவர்வேந்தர் சித்தர்விந்தியாதர்போக
காவலர்முனிவரந்தக் கணபணமலையிற்சென்ம
மாவனதருகவென்றே யருந்தவங்காலைமாலை
மேவிருபொழுதுஞ்செய்து வேண்டுவர்சிவனைநாளும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், காந்தருவர், வேதர், சித்தர், வித்தியாதரர், போகபூமியதிபர், முனியீஸ்வரர்களனைவரு மழகியபடத்தையுடைய நாககிரியில் யாதானுமொரு சென்மமாகப்பிறந்து வசிக்க வரங்கொடுக்கவேண்டுமென் றுபயகாலங்களிலு மரிய தவங்கள்செய்து கர்த்தாவைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள் நாளையும்.—எ-று. (௨௨)

அத்தலத்திருப்போர்யாரு மறிவொடுஞானத்தோடும்
பத்தியினோடும்யார்க்கும் பரிவொடுங்குணத்தினோடும்
பத்திமுத்தியராய்மாக்கள் பறவைகள் மிருகமாதி
சுத்தஞானங்கள்பெற்றுச் சுவர்க்கமுஞ் சேருமன்றே.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் சிவயோக வறிவுடனேயும் ஞானத் துடனேயும் பத்தி சிரத்தையுடனேயும் யாவருக்கு மன்புடனேயும் சத்துவகுணத் துடனேயும் புத்தியுத்தமராக விருப்பார்கள். மிருகங்கள், பட்சிகள், கிருமிகள் முத லான சீவசெந்துக்களுக்கும் பரிசுத்த ஞானம்பிரவேசித்து முடிவில் சுவர்க்கபதத் திற் சேரும்.—எ-று. (உ௩)

குரோசமைந்தளவைநாகக் குவ்டுநாற்றிசையுமங்கண்
சிரோமணிமுத்தாறோடி திகழ்வது கிழக்கின்பாலே
வரோதயத்திருக்காவேரி மாநதிதென்பால்மேற்பாற்
சரோருகவாணிகூட லுத்தரஞ்சங்கமேரு.

(இ-ள்.) திருநாககிரிக்கு நாலுதிசையும் பஞ்சக்குரோசத் தலமாம், அதற்கெல்லை கிழக்கே மணிமுத்தாநதி, தெற்கும் மேற்குந் திருக்காவேரி, மேற்கே பவானிகூட ல், வடக்கே சங்ககிரி.—எ-று. (உ௪)

உலகமூன்றினுக்குண்மிக்கோ ருரைப்பதிப்பெருமையந்தத்
தலமிசையுள்ளசீந்துச் சங்கமுத்திசேர்க்கும்
பலர்பணிவரையிற்காற்று படிற்பதினாயிரங்கோ
கொலைமதுபானஞ்செய்த கொடும்பவம் நடுங்கியோடும்.

(இ-ள்.) திரிபுவனங்களிலு முள்ள பெரியோர்கள் துதித்துக் கொண்டாடுவது அந்த நாகமலைப்பெருமையையே, அந்தத் தலத்திலுண்டாகிய சீவசெந்துக்க ளனைத் து முடிவில் பிரமசைதன்னிய மோட்சமடையும், நாககிரியிலுண்டாகிய காற்று யா வர்மேற் பரிசிக்கினும் பதினாயிரம் பசுக்களைக்கொன்ற பாவமு மதுக்களைக்குடித்த கொடிய பாவமும் நடுங்கி யகலும்.—எ-று. (உ௫)

மங்கையோர் பாகன்வெற்பில் மயிர்வினை செய்வித்தோர்க்கு
மங்குருதோட மீரைந்தாயிர மகலுமங்ஙன்
றங்கியபுழுக்களாதி தவமொன்று பத்தாமென்றே
பங்கயனுரைத்தவேதம் பண்புறப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரரமர்ந்த திருநாககிரியில் உரோமச்சிறை நீக்கினவர்கள் பதினாயிரங் குருஹத்தி தோஷங்கள்தீரும், அங்ஙனமமர்ந்து வசிக்கின்ற கிருமியாதி யாகிய சீவன்களினுடைய தவங்க ளொன்றுபத்தாய் விர்த்திக்குமென்று பிரமதே வன் வாக்கியமான சுருதிகள் வசனிக்கின்றது.—எ-று. (உ௬)

பார்மனுநீதிதன்னிற் பகரிதிகாசமெனனும்
பூரணநூல்களுகப் பொருப்பினுக் கிணையிலென்றே
நீரணிமங்கைபாக னீர்மையைப் பிரமன்மாயோன்
வாரணிவள்ளிகாந்தன் வகுத்துரைபுரிதன்மேயார்.

(இ-ள்.) மனுநீதிசர்ஸ்திரங்களில், இதிகாசங்களில், புராணநூல்களில், நாககி ரிதலத்திற்கு நிகரில்லையென்றதனால், நிராமயமாகிய உமையவள் பாகன் பெருமை யை பிரமன், விஷ்ணு, வள்ளிநேச னிவர்கள் சொல்லுவதர்க்கருமையாகும்.எ-று.

ஆகையால்நாகவெற்பி லர்த்தநாரீசன்வண்மை
மோகமானிடரால்நம்போன் முனிவரான் மொழியவற்றே

போகிடாப்பாவபேதம் புகலுதவற்றைச்சூறை
மாகனகாலிற்பூளை வகைச்செய லுணைக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நாககிரியில் அர்த்தநாரீசுரன் பெருமையைக் காமவிகாரமி குந்த மனிதர்களாலும், நம்மைப்போன்ற முனிவர்களாலுஞ் சொல்லக்கூடுமோ கூடாது. நிராத பாவங்களெல்லாஞ் சூறைக்காற்றிலே பூளைப்பூ வெப்படிப் போகுமோ அப்படித்தீருஞ் செய்கையும் இனிச்சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உஅ)

பிரமவத்திக்கொப்பான பாவங்கள் பேசக்கேண்மோ
பரவுதம் மொழுக்கம்நீத்தார் பண்புமீசனைவழுத்தார்
அரகராவருதிக்கியாளியாதி யதீசர்பார்ப்பார்
தரமறியாதுநிந்தை சாற்றியமாற்றம்யாவும.

(இ-ள்.) பிரமஹத்திக்குச் சமானமான பாவங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள். முனிவர்களே, தங்கள்தங்கள் குலாச்சாரவொழுக்கந் தவிர்ந்து நடக்கின்ற குணமுஞ் சிவனைத்தொழுது தோத்திரங்கள் செய்யாமலும் அதிதிகளுக்கு யாதாயினுங் கொடாமலும் எதிகளாவாராள் பிராமணர்கள் தராதரந்தெரியாமலுந் தூஷணஞ்சொன்ன வார்த்தைகளெல்லாம.—எ-று (உகூ)

அதிகபோசனமுங்கூலிக் கருமறை யோதிவைத்த
பதிபொருள்கவர்ந்த நீதும் பணிகுரு நிந்தையாவும்
வதிகொளா விணைநீர்மாந்தன் மறத்தலு மறையோர்தானம்
விதிகொள்போ சனங்கள்மாற்றல் பிரமவத்திக்கொப்பாமால்.

(இ-ள்.) மிகுந்த பொசிப்பும், வேதமுதலாகிய கல்விகள் படிப்பித்தகூலி கொடாததும். பூமி பொருளகளைப்பார்த்தால் கவர்ந்துகொள்ளுகிற நினைவும், வழிபடுதேசிகனை நிந்தனைசெய்கிறதும், பசுக்களைச் சலம்பருகவொட்டாமல் விலக மூடிக்குதலு மறையவருக்குத் தானமுதலாகிய போசனஞ்செய்கிறதைத் தடுக்கிறதும் இவையெல்லாம் பிரமஹத்திக்குச் சமானமாகும்.—எ-று. (௩0)

அன்னபாதகங்களெல்லா மணிபணி மலையைக்காணில்
பின்னெடுவடவைமுன்னற் பேதுறுபஞ்சுபோலாம்.
கன்னியோர் பாகனன்பாற் காரயம் பொன்னுறுற்போல்
உன்னதம்பெறுவர்திவ்ய வுருத்திரன் பதவிசார்வார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த பிரமஹத்தி தோஷங்களெல்லாம் அழகிய நாககிரியைக்கண்டவுடன் கடையுகமுடிவில தகிக்கப்பட்ட வடவாக்கினிக்கெதிரோ குவிதலான பஞ்சுகள்போலும். அர்த்தநாரீசுரருளினாலே கறுத்த இரும்பானது பசும்பொன்னான வதிசயம்போலும் அவர்களுருத்திரபதத்தை யடைவார்கள்.—எ-று.

இருமரபெய்தியோம மியற்றிடாதவனுங்கூடற்
சூரியதன்றெனவெனும துண்டவேதியனுங்கள்ளுண்
அரிவையைத்தழுவினனு மழிந்தவந்தணனிற்றுய்த்த
வருநெறியிலானுஞ்சூத்ர ரன்னமே யருந்துவானும்.

(இ-ள்.) இரண்டுவெம்மிசத்தாருக்குஞ் சுவர்க்கமுண்டாகும்படி யோமாகுதி செய்விக்காதவனுஞ் சோராதசபையிற் சேர்ந்து புசித்த பிராமணனுங் கள்ளருந்தும் பெண்களை மருவினவனும் அழிந்த பிராமணன்வீட்டில் அன்னமுண்ட மௌடீகனுஞ் சூத்திரர்கள்வீட்டில் போசனம் பண்ணுகின்றவனும்.—எ-று. (௧௨)

இவரிவர்மதுபானங்கொண் டிழிந்தவரணையாரார்த்தக்
கவருறுபாவம்யாவுங் கன்னியோர்பாகனுனை
சிவகிரிச்சிறிதேகாண்கத் தீயுமெழுரக்குபோன்றும்
தவகயிலாயநதன்னைச் சார்ந்துசாயுச்சஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) மறறிவர்களெல்லாங் கட்குடிக்கிற ஈசர்களுக்குச் சமானமானபாவிகள் இவர்களைப்பிடித்த பழையவினைகளெல்லாம் உமையொருபாகன் எழுந்தருளிய சிவமலையைச் சிறிதுகணடால அக்கினியிலிட்ட அரக்குபோலும் அவர்கள்பாவங்கள் விமோசனமாகி கயிலாய பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

நீங்கருமாபாவத்தி னிலைமையான் மூடரந்த
மாங்கருகிரையநதன்னி லணுருறும்புழுக்கண்மூளை
யோங்கியவதிரமுன்னு யுறுசலமலாதிதன்னை
யாங்கவர்மீள்வா தீருப கருடமம்மலையைக்கண்டால்.

(இ-ள்) நீராத மகாபாதகங்களையுடைய மூடர் வர்த்தமானங்கள் எமலோகத்தில் நரகவேதனை பார்க்கக்கூடாத அரிய கிருமிகள் மூளைகள் நிறைந்த விரத்தங்கள் இவைமுதலாகிய சலமலாதி நரகங்களில் அழுந்தி வேதனைப்படுகிற பேர்களுடைய பாவங்களுந் தீரும் திரு நாககிரியைத் தரிசித்தால்.—எ-று. (௧௪)

பாவஞ்செய்தாரைவேலாற் பதைத்திடக்குத்துமாறுந்
தாவியவுதிரக்கூபந் தனில்விழத்தள்ளுமாறு
மேவனலுலிலிட்டு மிடித்தவுதிரத்தங்கொள்கென்
றேய்வறவடிக்குமாறு முபர்புழுவூட்டுமாறும்.

(இ-ள்.) அப்படி மகா பாதகஞ்செய்தவர்களை கூரிய வேல்களால் பதைக்குத்துகிறதும், ஓயாமல் இரத்தக்கிணற்றிற் றள்ளுகிறதும், அக்கினி உரலிலேயிடித்து இரத்தங்குடிக்கும்படி ஓயாமலடிக்கிறதும் மிகுந்த புழுக்களை யூட்டுகின்னுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௧௫)

நாய்த்தசையருத்துமாறும் நடுங்கனற்பொருத்துமாறுங்
காய்ப்புறுமணலைக்கொட்டுங் கதனமுங்கனல்கூரொண்ணெய்
வாய்ப்புகவூற்றுமாறும் வைத்தகற்காணத்திட்டு
தேய்ப்பறவாட்டுமாறுந் திரிகையிற்றிரிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) செத்தநாய் மாமிசத்தைத் தின்னச்செய்கிறதும், நடுநடுங்க நெருப்பிற் றள்ளுகிறதும், காய்ந்தமணலை மேலேகொட்டுகிறதும், எண்ணெயைக் காய்ச்சிக் குடிக்கப் புகட்டுகிறதும், வயிரக்கற் செக்கிலேயிட்டு தேகங்கரைய ஆட்டுகின்றதும், திரிகையிலிட்டு வரைக்கின்றதும்.—எ-று (௧௬)

அங்கமீதிரும்வாளா லறுப்பதும்வாளால்வெட்டும்
பங்கமுஞ்சூலங்கொண்டு பதைத்திடக்குத்துமாறும்
வெங்கயமுன்னற்போகும் வினையமும்பன்னகங்க
ளெங்குமேற்கடிக்குமாறு மெரிபுகைகுடிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) உடம்பைக்கொண் டறுப்பதுவும், வாளாயுதங்களால் வெட்டிப் பங்கப்படுத்துகிறதும், சூலங்களைக்கொண்டு குத்துகிறதும், வெவ்விய யானையின்காலில் போடுகிறதும், பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பிக்கிறதும், அக்கினிப்புகையை விழுங்கும்படிச் செய்கிறதும்.—எ-று. (கஎ)

நவதுவாரத்திற்சார நசியம்பெய்திழுக்குந்தீங்கு
மூவர்த்துடற்றசையைத்துண்டித் தருகனலுய்த்துந்தீங்குஞ்
சிவத்துருவுடலைக்கட்டி தீப்பதுமிலிங்கபீசங்
கவைத்தனலிரும்பின்கட்டி கட்டிவிட்டழுத்துமாறும்.

(இ-ள்.) பாவிகளுடம்பி லொன்பதுதுவாரங்களிலும் நசியங்களைவிட்டுக் கீழே யிழுக்கிற தீமையும், சதைகளைத் துணடுதுண்டாய் நறுக்கி யிடுகெகிப் பிடித்து எரிகிற நெருப்பிற் காய்ச்சுகின்ற கொடுமையும், குண்டுமிணடாய்கட்டி உடம்பு சிவப்பாக தீயிற்றீய்க்கிற உபத்திரவமும், பீசங்களிற் காய்ந்த இரும்புக்கட்டியைக்கட்டி தொங்கவிட்டு அழுத்துகின்றது முதலான வனேகதெண்டனைகள உணடு.—எ-று.(கஅ)

இப்படியனேகம்பின்னு மிருவகைப்பாவத்தார்க்கு
மெப்படிநரகவாதை மெல்லியல்பாகம்நீங்கா
வப்பணிசடையான்சேயோ டமர்ந்துறைநாகவெற்பிற்
பைப்படிதனிற்கண்டாலிப் பாதகம்பறந்துபோமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் அளவில்லாத வேதனைகள் இரணடுபெங்கிலுமிகுதியாகும், நரகவேதனைப்படுகிற பாவிகளெல்லாங்கொன்றைமாலையைத் தரித்த அர்த்தநாரீஸ்வரரும், குமாரசுவாமியும், பிரியாமல் எழுந்தருளிய கிரியைக்கண்டால்மேற்சொன்ன பாவங்கள்போம்.—எ-று. (கக)

யாகமூன்றுளதாஞ்செய்யு மியாகமீண்டிடையூறுற்றால்
நாகபொற்கிரியைக்காண நல்குமப்பலன்பொன்னாட்டி
லேகியிந்திரன்போகத்தை யெய்துவர்திண்பார்பொன்மின்
பாகதானங்களீயும் பலனுமவ்வரையிலுண்டாம்.

(இ-ள.) சொல்லப்பட்டயாகங்களி லிஷ்டமானதைநினைத்துச் செய்கிற யாகங்களில் இங்ஙன மத்தியி லிடையூறுவந்தால் கலக்கமில்லாமல் கிரியைக்கண்டு தெரிசித்தா லந்த யாகப்பலனைப் பெறுவார்கள். தெய்வலோகத்திற்சென்று இந்திரபோகத்தை யனுபவிப்பார்கள். திண்ணிய பூமிதானம், சொர்னதானம், கன்னிகாதானம், அன்னதானங் கொடுக்கின்ற பலன்களு மந்தக் கிரிதரிசனத்தி லுண்டாம்—எ-று. ()

திங்களாகாரஞ்சாந்தி ராயணம்பண்ணார்நண்ணி
லங்கதின்பலன்களீயு மவர்க்குயர்பதமுண்டாக்குந்
தங்குமாசெபங்களோமந் தன்மயாகங்கள்செய்வான்
பங்குறச்செய்விப்பானப் பலன்கிரியிரட்டிநல்கும்.

(இ-ள்.) சோமவாரதினத்தில் நிச்சலமானவிரதம் சாந்திராயணவிரதஞ் செய்யாதவர்கள் நாககிரியைச் சென்று தரிசித்தால் அந்தந்த விரதபலன்களைக் கொடுக்கும், அவர்களுக்குத்தக்க பதங்களுமுண்டாகும், யாவராயினும் ஓமம், தர்மம், யாகங்கள் செய்வாராயினுஞ் செய்விப்பாராயினும் அவர்களுக்கு அந்த யாகபலன்களிரண்டுபெங்கு அதிகமாகத்தரும்.—எ-று. (சக)

யாதொருபொருளையெண்ணு திறைஞ்சுவார்க்கினியமுத்தி
மாதொருபாகனீங்கார் மகிழ்வுடன்வழங்குங்கண்டார்க்
கோதுமுற்றருமமெல்லா மொன்றொருகோடியாகும்
வாதமர்க்கெழுவார்காணில் வரும்பகையகற்றிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) யாதொரு பொருளையுங்குறியாமல் நாககிரியைத் தரிசித்துத் தொழுகின்றவர்களுக்குப் பேரின்ப மோட்சமுடனே வுமையொருபாகம் பிரியாத சிவனது கிரியினிடத்தில் தானேயுண்டாகும் கண்டவர்களுக்கெல்லா மேற்கூறிய தருமங்களெல்லா மொன்று கோடிபுண்ணியங்களாக விர்த்திக்கும், வாதுசெய்து அமர்புரிகின்றவர் அந்தமலையைக்கண்டு வணங்கினர்களாகிற் பகையகற்றி வெற்றியுள்ளவராய் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (சஉ)

தவம்பணிவிரதமேனைச் சாத்திரமனந்தவேதம்
நவங்கொள்மாமந்திரார்த்தம் நல்கியபலனுமற்றைச்
சிவன்புணர்நாகவெற்புத் தெரிசனையுடன்முத்தேசத்
துவந்துறைபதங்கடம்மி லுற்றனவுதவுமாலோ.

(இ-ள்.) தவங்கள்செய்வதிலும், திருப்பணிசெய்வதிலும், விரதங்களனுஷ்டிப்பதிலும், சாத்திரபுராண பாராயணஞ் செய்வதிலும், அளவில்லாத வேதாகமங்கள் கற்பதிலும், புதுமையாகிய மந்திர தந்திர கர்மங்கள் செய்வதிலும், அவைகள் கொடுக்கப்பட்ட பலன்களைப்பார்க்கிலும் அதிகபலன்களாகுங் கடவுளெழுந்தருளிய திருநாககிரித் தரிசனமானவுடனே; திரிலோகங்களி லின்பமாக வமர்ந்திருக்கும் பதங்களில் நினைந்த பலனைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (சங)

வேதியர்கண்டநான்கு வேதஞ்சாத்திரங்களாறு
மோதியங்குணர்ந்துபின்ன ருயர்பிரமத்திற்சேர்வார்
பூதலவரசரேற்பார் புரந்துபோர்புரிந்துவென்றி
நாதராய்சுவர்க்கஞ்செல்வார் நாகபொற்கிரியிற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் கண்டுவணங்கினல் நாலுவேதமும் ஆறுசாஸ்திரமுங் கற்றுணர்ந்த வறிவினராய் வாழ்ந்து முடிவி லுசிதமான பிரமபதத்தைச் சேர்வார்கள். பூமண்டலத்தரசர்கள் கண்டுவணங்கிஞல் திக்குவிசையஞ்செய்து வெற்றியுடையவர்களாகி அந்தியத்திற் சுவர்க்கபதத்திற்சென்று வாழ்வார்கள். திருநாககிரியின் பெருமையாம்.—எ-று. (சச)

வணிகர்கண்டிறைஞ்சிப்பொன்னல் வடாதிபனெனலாய்ச்சொற்க
மணிவதுதிண்ணமாந்தர் மலர்விழிக்கண்டுபோற்றின்
மணிதருசெல்வத்தோற்ற மனைவளம்பலவும்பெற்றுப்
பணிமலையெமக்குநல்கும் பலனெனச்சுவர்க்கஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வைசியர்கள் கண்டுவணங்கினால் சொர்ணங்களால் குபேரனென்னத்தக்கதாய் வாழ்ந்து சுவர்க்கபதஞ் சேர்வார்கள். அது நிச்சயம், சூத்திரர்கள் கண்குளிரக்கண்டு, வணங்கித் துதிசெய்வார்களாகில் நவரத்தின நிழல்சாயச் செல்வம்பெருகி மனை வளங்கள் பலவும்படைத்து வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திருநாககிரி எங்களுக்குச்செய்த வுபகாரமிதுவென்று சுவர்க்கபதஞ் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சரு)

விதவையர்போற்றிலந்த விதவைதன்பிறப்புநீங்கி
யுதவுநற்கொழுநனோடு மொழிவிலாதிணங்கிவாழ்வார்
விதவெழிற்கன்னிகாண விரும்புநற்காந்தன்சேர்ந்து
மதனடிபரவவாழ்ந்து வான்கயிலாயம்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) பின்னையு மந்தநாககிரியை அமங்கிலிகள் கண்டு வணங்கிப்போவார்களாகில் அந்ததேகம்போய் மறுசெனனத்தில் மணர்ந்துகொண்ட பத்தாவுடனே கூடிவாழ்ந்து அழகிய பதத்தைச் சேர்வார்கள். கன்னிப்பெண்கள் கண்டுவணங்கினால் மனதுக்கிஷ்டமான புருஷனுடன் வாழ்க்கைப்பட்டு, மன்மதனேவல் செய்யப் பிரியாமல் உசிதமான கயிலாயத்தில் சுகமாக வாழுவார்கள்.—எ-று. (சசு)

வறியவர்சிறிதேநோக்கி வணங்கிலவ்வடபாற்சென்று
செறிதனவியக்கர்வேந்தின் சித்திரவிமானங்கொள்வா
ருறுவயதனந்தம்வேண்டி லுருவரனபிலாதுகாண்பா
ரறிவினிற்கண்டார்பேறுற் றவரிருமையினும்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) தரித்திரவான்களானவர்கள் பணிமலையைச் சற்றேகண்டு வணங்கினார்களாகில், வடதிசை யளகாபுரியிற்சென்று மிகுந்ததனத்தையுடைய குபேரனது புட்பகவிமானத்தையுங் கைக்கொண்டு இடைவிடாமல் ரூபத்தியானத்துடனே இருதயத்தில் ஞானவறிவினால் காட்சியோடும் அவர்களிம்மை மறுமை இரண்டிலும் பேறுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (சஎ)

முருகனுமங்கைபாக முதல்வனுமுளைத்தவெற்பை
யருகுறக்கண்டோர்பாவ மகலுமாறிதற்கொப்பெண்ணி
லிரவிமுன்னிபங்களென்ன யிழிகலைபீந்தும்வன்ன
முரியுரிப்புயங்கமாயு மொழிவிலாப்பாவநீங்கும்.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமியும் பரமசிவனு முளைத்தெழுந்தருளிய சிவகிரியைச் சமீபத்திற்கண்டு தெரிசித்து வணங்கினபேர்களுடைய பாவங்கள் தீரும்வகை யவற்றிற்கு உபமானம் எப்படியென்றால், சூரியன்முன் னெதிர்ந்த பனி நீங்குவதுபோலவும் ஒவ்வொருகலையாய்த் தேய்கின்ற சந்திரனைப்போலவுந் தீராத பாவங்களெல்லாந் தீரும்.—எ-று. (சஅ)

காண்டகுதருமங்கூறிற் கனைகடன்மணிகள்போன்று
மீண்டிறம்பிறையைபாயு மெழுபுனற்கங்கைபோன்றும்
வேண்டருங்கபிலைவெற்பில் விளைந்தசெந்தேனைநேர்ந்தும்
பூண்டரன்பாகமான்செய் பெருந்தவெற்புதவுசீலம்.

(இ-ள்.) உமையொருபாகனும் முருகவேளும் பிரியாமல் அமர்ந்திருக்கின்ற அரவகிரி தரிசனத்தின் மகிமையைக் காணத்தக்க பத்தர்கள்செய்கின்ற தன்மதானம்

ஒன்று நூறாய் விர்த்தியாகும், அதற்கிணை யாதெனில் ஓசையையுடைய சமுத்திரத்தில் மணிகளைப்போலவும் நாளுநாளும் ஒவ்வொருகலையாய் வளருகின்ற மூன்றாம் பிறையைப்போலவும், செழுமையையுடைய கங்காநதி சலத்தைப்போலவும், வேண்டிய வரங்களைத்தரப்பட்ட கயிலைமலையில் விளைகின்ற தேனைப்போலவும் வளர்ச்சியுண்டாய் மென்மேலும் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (சகூ)

தேனுவுந்தருவுஞ்சிந்தா மணியுமச்செங்கோட்டீசன்
றானுக்கிடத்திலெல்லாந் தருநமக்கெனவாங்கெய்தி
மானிதியாவரோனு மழைதானியந்தூசங்ஙன்
போனவர்க்களித்தார்நாலா யிரமுறைபோய்விண்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருச்செங்கோட்டுமலையில் சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கின்றமையால் நம்மைப்போலொத்த முனிவர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற கருணையினால் காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், சிந்தாமணி, சூடாமணி முதலாகியதும் அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்து உதவிசெய்யும், இந்தப் பூமியில் யாவராயினு மங்ஙனஞ்சென்றவர்களுக்குச் சொர்ன்னதானம் வஸ்திரதானம் போசனவர்க்கங்கள் முதலாகியதும் கொடுத்தபேர்களுடைய வமிசத்தில் நாலாயிரந்தலைமுறை யுள்ளவர்களாய் சுவர்க்கபதவி அடைவார்கள்.—எ-று. (ருo)

கோதையிற்றனதுகோதை கூடவிலிருந்தோமஞ்செய்
மாதவர்தனக்குத்தானம் வழங்கியாயிரம்பத்தஸ்வ
மாதியமேதையாக மருளியபலன்களாகு
மோதுமிங்கிவனைக்காண்பா ருறுந்துலாவருடதானம்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் கோதைமலையில் தனது மனைவியுடனேகூட மனையிலிருந்து துடங்கிய ஓமங்கள்செய்கின்ற மகா தபோதனர்களுக்குத் தானஞ்செய்தால் பதினாயிர மஸ்வமேத யாகபலனும் இன்னுமனந்த பலன்களுண்டாகும், அவர்களைக்காண்பவர்கள் துலாவருடதானஞ் செய்தபலன்க ளுடனே பெறுவார்களென்று வேதங்கள்சொல்லும்.—எ-று. (ருக)

மேயவெவ்வண்ணத்தேனு வியன்பணிமலையைப்போற்றி
லாயிரம்பிரமஹத்தி யகன்றிடுங்கயிலைவாழ்வார்
யேயமெய்த்தியானநதான மியாகமாதவஞ்செய்தார்க்கு
மாயநாலுகத்துஞ்சொர்க்க மாமஃதருளுங்கண்டால்.

(இ-ள்.) எவ்விதமாகிலும் அந்தகிரியை யாவர் கண்டுவணங்கித் துதிசெய்தார்களாயினும் ஆயிரம் பிரமஹத்தி தோஷங்களும் நிவர்த்தியாகி அந்தியத்தில் கயிலைமலையைச்சேர்ந்து வாழுவார்கள். அவரவர்களுக் கிசைந்தபடி தானங்கள், யாகங்கள், அரியதவங்கள் செய்தவர்களுக்கு நான்குயுகத்திலுஞ் சுவர்க்கலோகபோகமுண்டாகும், இவையாவும் கிரிதரிசனத்தின் மகிமையாம்.—எ-று. (ருஉ)

பணிமலைச்சருக்கங்கேட்போர் படிப்பவர்படித்தோர்க்கின்பந்
தணிவரச்செய்வோர்மங்கை தனதொருபாகம்நீங்கா
மணிமுடிச்சடையான்வேற்சேய் வரம்பலபடைத்துவாழ்ந்து
திணிதருங்கயிலைவாழ்வார் சிறப்புளர்பிறப்பிலாதார்.

(இ-ள்.) இந்தத் திருநாககிரிச் சருக்கத்தைக் கேட்பவர்களும், படிப்பவர்களும், படித்தவர்களுக்குச் சந்தோஷங் குறைவில்லாமற் செய்தவர்களும், உமையொரு பாகம் பிரியாத இரத்தினமயமான சடாமகுடத்தையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரர், குமாரசுவாமி கிருபையினாலே சகல வரப்பிரசாதமும்பெற்று வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திண்ணிய கயிலேயங்கிரியைச்சேர்ந்து சிறப்புடையவராவார், பிறப்பில்லாதவர்களுமாவார்கள்.—எ-று. (ருரு)

நாககிரிச்சருக்க முற்றிற்று.

பாயிரம் காப்பு உட்பட திருவிருத்தம். அ௦.

கிரிவரலாற்றுச் சருக்கம்.

நாகவரை நானிலந்தனில்வந்தபடி சூதநயமுனிவர் பகருகெனவே, மாகவர முனிவர் வினவுதலுமவர் மகிழுவனைவரவுசில புகல்வனெனவே, கோகனகமலரடிவியாதமுனியைத்தொழுது கொம்பிடங்கொண்டுதமையும், போகமலர் கனிவினருள் சிவதிருப்பருப்பதம்போற்றி யருளேற்று மொழிவார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் திருநாககிரிமான்மியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆனந்தப்பரவசத்தையடைந்து அதிசயப்பட்டோம் சூதமுனிவரோ அந்த திருநாககிரிவந்தவரலாற்றையுங் கேட்கவேணுமென்று மிகவும் ஆவலாயிருக்கின்றது, தேவரீர்திருவுளம் பற்றியருளவேண்டு மென்று வணங்கினவுடனே அப்படியே சொல்லுகிறோமென்று வேதவியாசருடைய மிருதுவாகிய பாதாரவிந்தங்களைத் தொழுது துதித்து சிவணிடப்பாகத்தில் கற்பகக் கொம்பு தழைத்து போகமாகிய புட்பங்களை கனியுடனே தருவதாய் விளங்கிய திருநாககிரியைப் போற்றிசெய்து அன்புகூர்ந்து கிரியின் வரலாறு சொல்லத்தொடங்கினார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

தேவரொருதேராக வேதன்விடுபரனெனுச் சிலைமேருவாக புனைநாண்
கோவரவமாகவம் பரியாகவடிகூர் கொடுங்கனலி யாகவெருந்
துவன்மாருதம் வேகமாகமுப்புரமனற் சுடவெய்தபின்னரணிலம்
பாவனவிராசனெடு பொருதினர்கள்தமது வலிபாருமென மேருவிடையே

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லா மிரதமாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும், மேருகிரி வில்லாகவும், வாசுகி நாணாகவும், விஷ்ணுவே அம்பாகவும், அக்கினிதேவன் அம்பு முனையாகவும், வாயுவே விசையாகவும் திரிபுரம் அக்கினிப் பிரவேசமாக சிவனெய்து யெரித்தபின்பு நாகராஜன் வாதராஜனுடனே எமது பலத்தைப் பாருமென்று மேருவினிடத்தில் போர்செய்யத் துடங்கினார்கள்.—எ-று. (உ)

சேடனுவாதராஜனுமிகல் புரிந்தமர் செயிர்த்துள மயிற்பதாக
வாடநின்றுயிரம் மணமேரு முறியாயிரங்களி னடுக்கைமூட
நீடநின்றலையலைய வண்டாண்டங்குலைய நிலைமலைகள் கிடுகிடெனவே
வாடமின்றுர கைக்குலமுதிர நிலமதிர மாருதவி ராஜன்மலைய

(இ-ள்.) நாகராஜனும் வாதராஜனு மனக்குரோதங்களுடனே யுத்தஞ்செய்து வெற்றிதோர்வை தெரிவுதாக நாக ளுயிரம்படமு மேருசிகர மாயிரமுக்கையுஞ் சிக்கெனப்பற்றி மூடிக்கொள்ள கெடிதாக நின்று வாயுவு மோதியடிக்கும்போது, அண்டபகிரண்டங்க ளெல்லாம் அடுக்குகள்குலைய மலைகளும் நிலைபெயர்ந்து கிடுகிடென்று வதிர வொளிமழுங்கி நட்சத்திரங்க ளுதிர பூமியதிர சண்டமாருதமாக மோதியடித்தான் வாதராஜன்.—எ-று. (௩)

முனிவருந்தேவர்களு மூனைவாதராசன் முடுக்குபுசெருக்கில்வெருவி
யுனிவருந்தாமலர வரசினையிரத்த லு முளங்களைந்தரவமேரும்
பனிவருங்கொடிமுடியொராயிரத்தொருமுடி படப்பொருபிலத்துள்வாங்கத், துனிவருமறுத்தரச னத்தைப்பறிக்கத் துடர்ந்தொடுபறந்ததென்பால்.

(இ-ள்.) இப்படி வாதராஜன் மூடிக்கியடித்த விசைகளில் சகிக்காமல் முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவும்பயந்து யோசனைசெய்து சகலசன வுபத்திரங்கள் தீர நாகராஜனைப் பார்த்து முகமன்கூறி இரந்துகொள்ள, அவருள்ளமிரங்கி மேருசிகர மாயிரத்தில் ஒரு கொடிமுடிபிடித்த படத்தை யெள்ளத்தனை நெகிழ்ந்திவிட ஓசைவிசையாலடிக்கின்ற வாதராஜ னந்தச் சிகரத்தைப் பெயர்த்திட விசையினாலே மேருசிகரமொன்று தெற்குத்திசையிற் பறந்துசென்றது.—எ-று. (௪)

ஆயிரம்பணவரவி னோர்பணமுமேருமுடி யோடலைத்தமலவனில
சேயுரம்படவதன் பின்பற்றிநாவலந் தீவுதனில்வீழ்த்திவிடலுந்
றாயரன்னொருநாக கிரியெனவுரைத்தரவ சுடர்முடியின்மணியைத்துமே
வேயுறந்திகழைந்து வெற்புமீசனுமாக மேதினிவிளங்கியுளதால்.

(இ-ள்.) நாகராஜன் ஆயிரம்படத்தி லொருபடமும் மேருசிகரமொன்றோடே கூட வாய்வு பெயர்த்தெடுத் தெறிந்த விசையிற் பின்தொடர்ந்து சென்னிறம்படக் கொண்டுபோய் நாவலந்தீவில் வீழ்த்தியது, அன்றுதொடங்கி நல்லோர்க ளன்புநிறைந்த திருநாககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. பிரபைபொருந்திய மேருமுடியில் ஐந்துமணி சிதறிவிழுந் தங்கங்கே நிலைமையாக ஐந்துகிரியு மைந்து சிவனுமாக விந்தமண்டலத்தில் விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (௫)

மணியுகுஞ்சிகரமுத் துண்டமாயதுசேது மலியிலங்காபுரிமுனீ
ரணிதிருக்கோணமலை யெனவமைந்தனநாக வசலந்தமிழ்க்கொங்கணம்
தணிக்கிரியின்மங்கைபங் காளனும்வேலனு மிருந்துநல்வரமருள்வதாய்ப்
பணியுகமனந்தம் பராவியதுகாந்தப் பரப்புரினுமழிவற்றதால்.

(இ-ள்.) அப்படி மணிகள்சிதறி தெறித்துவிழப்பட்ட மேருசிகரங் காற்றடித்த விசையினாலே மூன்றுதுண்டமாகி தெற்குசமுத்திரத்திலே யொருதுண்டம் விழுந்து அது சேதுபதியைச்சார்ந்த இலங்கைதீவாச்சுது, பின்னொருதுண்டம் திருக்கோணமலையாச்சுது, பின்னொருதுண்டம் தமிழ்விளக்கிய முக்குலத்தரசர்களில் முதன்மையான சோனுக்குரிய கொங்குநாட்டில்விழுந்து திருச்செங்கோட்டு நாககிரியென்று விளங்குகின்றது. அதில் உமையொருபாகனும் வேலாயுதக்கடவுளும் அமர்ந்திருந்து அனந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் வரங்கொடுப்பதாய் தேவர்களருச்சிக்க அனேகயுகமாய்விளங்குகின்றது. அது உகாந்தகாலப் பிரளயத்திலுமழிவில்லாமலிருப்பது.எ-று.

மேருமுடி தருமைந்துமணியிலொருமணியருணை வெற்பாய்மிளிர்ந்ததஃதே
மாரணற்கிரிமணிச் சிகரிபொன்மேருசிலை மலையாம்யுகங்கண்முறையே
பேரனற்கிரிசோண கிரிதேவராயன் பிறங்கலெனவோங்குமலையிற்
காரணவுண்ணுமுலைக் காரணிக்கினியகண் ணுதலிவரொனப்பரவுவார்.

(இ ள்.) மேருசிகரத்தில் தெறித்துவிழுந்த மணிகள் ஐந்துகிரிகளு மைந்துதல மு மாச்சுதென்று முன்சொல்லியவதனில் ஒன்று சிவப்புமணி ஈசான்யதிக்கில் விழுந்து திருவண்ணுமலை யாச்சுது, நாலுயுகத்திலு முறையே அக்கினிமலை, மணிமலை, பொன்மலை, கல்மலை இப்படியாகி, அருணாசலம் சோணசைலம் அக்கினிமலையென்றும் பெயராகி, அதில் அருணாசலயீஸ்வரரொன்றும் உண்ணுமுலையம்மனென்றும் பிரசித்தியாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (எ)

மரகதமணிச்சிதறி நவகோணமாயது வளதமிழ்க் கும்பனிசையால்
பரவியசுரும்புரு வெடுத்துமதுவபிஷேக பானத்திலர்ச்சித்ததால்
வரவுதிருவீங்கோய் மலைப்பெயர்விளங்குவது மாதுமைமணப்பரமனூர்
நரர்வணங்கக்கருணை தருமிரக்கம்புரியும் நாதரொனவோதுமறையே.

(இ-ள்.) ஒரு மரகதமணி கிழக்குத்திசையிலே விழுந்து ஒன்பதுகோணமாக விளங்கியது, தமிழைச்செய்த அகத்தியன் வண்டுருபமெடுத்துப் புட்பங்களில் மது கிரகித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து பூசித்தபடியினலே திருவீங்கோய்மலை யென்று பெயராய், சிவனுமுமையு மிரக்கம்புரியும் நாதரொன்று மலைக்கிழத்தியம்மனென்றும் எழுந்தருளியதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றது.—எ-று. (அ)

மாணிக்கமொன்றுசூ ரியகிரணமனையவரை வணசிவாயப்பெயர்பெறீஇ
மாணிக்கநாதர்மணி மாணிக்கநடனர்திரு மலையின்கொழுந்தர்சிவதை
மாணிக்கமலைநாத ரந்தியொளிதாங்கினர் மத்யானசொக்கரொனவே
மாணிக்கவடிவர்நா கேசர்முத்தீசர்வடி வாட்போக்கினொனவுமே.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு மாணிக்கமணியானது அக்கினிதிக்கில் விழுந்து சூரியப்பிரகாசம்போலு மொளிவிடப்பட்ட மலை, அது வண்மையான சிவாயமலையென்றும் பெயராய் மாணிக்கநாதர், திருமாணிக்கக்கூத்தர்; திருமலைக்கொழுந்தர், சிவதையீசர், மாணிக்கமலைநாதர், அந்தியொளிதாங்கினர், மத்தியானச்சொக்கர், சொர்ன்ன மாணிக்கவடிவர், நாகீசுவரர், முத்தீசுவரர், வடிவாட்போக்கினொன்றும்.—எ-று.

செம்பொற்றியாகரைக் காத்தபரமர்க்கனர் திருமுடியின்றழும்பரிடிபோற்
றம்பொற்பதத்தரா ரங்காட்டினாரி யர்க்கருளிரத்னகிரியார்
கும்பங்கள்பொசிவாசி கொண்டவர்சுரும்பார் குழற்கினியகொழுனரோனக்
கம்பண்பிலுண்வேடர் தந்தங்கடந்தவ ரொனத்தலர்ந்தாள்பரவுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னத்தியாகருக் கேக்கமனுகாமற் காத்த பரமர், திருமுடித்தழும்பர், இடிவந்துபூசிக்கும் பொற்றுமணைப்பதத்தர், ஆரங்காட்டினர், ஆரியவாச்சனுக்குக் கிருபைசெய்தருளிய இரத்னகிரியார், கும்பங்கள் பொசிவாசிகொண்டவர், சுரும்பார்குழலிக் கின்பமான மணவாளர், பன்றிக்குட்டிக்கு முலையமுதங்கொடுத்தவர், வேடருக்குத் தர்தங்கள் அளித்தவர் என்றிப்படி திருப்பெயர்பெற்றவர்—எ-று.

கொடிமுடிபெயர்ந்ததோர் மணிவச்சிரம்வேணியிற் குளிர்க்கதிர்விரிக்குமதி
போற், கடனுகரகத்தியன் கையிற்றராதலக் கமரினுட்போயஃதினில், வடி
வுடையமங்கைமண வாளனொன்றுலகெண்ண வன்னிநிழலீசனெனவும்,
டவிதனிலினியகா வேரியின்றென்கரை பொலிந்துளதனந்தயுகமாய்.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு வைரமணியானது தெற்குத்திசையில் விழுந்து திருப்பாண்டிக் கொடிமுடியென்றுபெயராகி, தன்சிகரஞ் சந்திரோதயம்போலும் பிரபை விளங்காநிற்குஞ் சமுத்திரபானஞ்செய்த குறுமுனிவன் கைக்கமண்டலசலமாகப் பூமிக்குளமர்ந்தது, அங்ஙனம் வடிவுள்ள மங்கைமணவாளனொன் றுலகந் துதிசெய்துவணங்க வன்னிவனயீசுவரர், மருடீசுவரர் என்றும் பெயராய் பொன்னியாற்றின் றென்கரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (கக)

நீலமணியொன்றுதென்மேற்றிசைதரித்தனநிலாவஃதைபொதிகையென்பர்
வாலமதிமுடியரன் றிருமணத்தேகுநாள் மலையபாகாயம்விரவப்
பாலுலவுவடநிலம் பாதாளமுறுவதன் பாரத்தைநிகரொன்னவெங்
கோலமுழுவாளிகுறுமுனிவனையிருத்தியது குவலயத்தென்றுமுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னமொரு நீலமணி நிருதிதிக்கினிற்போய் விழுந்து அது பொதிகைமலையென்று பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது, இளம்பிறையைத் தரித்த சடையினையுடைய பரமேஸ்வரன் உமையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய வெழுந்தருளிய காலத்தில் தேவர்கள் முனிவர்கள் மற்றுமுண்டான சமஸ்தத் திருக்கூட்டங்களும் வடபாற் சேர்ந்தகாலத்தில், பொதிகைமலை உச்சி அண்டமுகடுசேர வடபூமி பாதாளம்புகுவதுகண் டதன்கனத்துக்குச் சமானமென்றறிந்து வெவ்விய மழுவுடைய சிவன் அகத்தியமுனிவனை அங்குயிருக்கும்படி அனுப்பிவைத்தார்.—எ-று. (கஉ)

நாகாசலப்பெய ரனந்தயுகமீதினும் நாகத்தர்முனிவருலகோர்
யோகாவலிற்பணிய வபரிமிதநாமங்க ளுடையவதனிற் சிறிதுயான்
மாகாதவிற்புகல்வ னைமிசாரணியநிறை மாதவர்கள்கேண்மினெனவே
மோகாதரக்கிரி துணித்திடும்பரஞான முனைவச்ரசூதர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஐந்துகிரித்தலமுஞ் சிவனுமாகிய விபரஞ் சொன்னேமே அவைநிற்க, நாககிரியென்று பெயரா யனேக யுகாயுகங்களாய் விளங்குகின்றது, மேலும் திரிலோகங்களினு முள்ள முனிவரர்களாலும் பூசைபுரிந்து அனேகம் பெயர்க ளுண்டாச்சுது. அவைகளில் சிலது நான் தெரிந்தமட்டும் சொல்லுகிறேன் நைமிசாரணிய முனிவர்களே யென்றார். அதற்கு ஆசையாகிய ஓர்மலையை ஞானமென்னுங் கூரிய குலிசாயுதங்கொண் டறுத்தருளிய சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (கங)

அத்தநாரிப்பரம ரசலமணிமுருகா சலங்கோதையசலம்ணிசூழ்
முத்துமலைகடகமலை யிடபமலைதுற்கைமலை முத்திமலைசித்தர்மலைவண்
சுத்தகிரிஞானகிரி ரத்னகிரிசோணகிரி ரத்தகிரிபிரமகிரிநீர்
பத்திபெறுதீர்த்தகிரி தன்மகிரிகந்தகிரி பத்மகிரிதேனுகிரியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வராஸலமென்றும், முருகாஸலமென்றும், அழகிய கோதைமலை யென்றும், மணிகுலவிய முத்துமலையென்றும், கடகமலையென்றும், இடப

மலை யென்றும், துற்கைமலை யென்றும், முத்திமலை யென்றும், சித்தர்மலை யென்றும், ஒள்ளிய சுத்தகிரியென்றும், ஞானகிரியென்றும், இரத்தினகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், இரத்தகிரியென்றும், பிரமகிரியென்றும், தீர்த்தகிரியென்றும், தர்ம்மகிரி யென்றும், கந்தகிரி யென்றும், பதுமகிரி யென்றும், தேனுகிரி யென்றும், இன்ன மனந்தம் பேர்களுண்டு.—எ-று. (கச)

திருவேரகந்திருச் செங்கோடுசேடமலை தெய்வமலைசிவமலைவிடா
மருவேறுசஞ்சீவி மலைவாயுமலைவிண்டு மலையிருவர்கூடுமலையாம்
முருவேறுதாருகா சலமரவமிருபாலு முறவணைந்துறுமுமலைநம்
வருவேதனைப்பரவி மலையுமலைமகவுதவ வந்தமலை யந்தமலையே.

(இ-ள்) திருவேரகமென்றும், திருச்செங்கோடுவென்றும், சேடமலையென்றும், தெய்வமலையென்றும், சிவமலையென்றும், மணம்பொருந்திய சஞ்சீவிமலையென்றும், வாய்வுமலையென்றும், விஷ்ணுமலையென்றும், இருவர் கூடுமலையென்றும், வடிவுயர்ந்த தாருகாசலம் என்றும், பாம்புகள் இரண்டுபக்சமுமமுழ்ந்த பிணைந்திணைந்து சிறுமலையென்றும், மேல்வரப்பட்ட பிறப்பசலப் பொருதுமலையென்றும், சந்தானந்தரும் வந்திமலையென்றும், அழகியமலை யென்றும், பின்னையும்.—எ-று. (கரு)

தாருமலைசூதமலை தவமலையனந்தமலை தங்கமலையோகமலைமா
மேருமலைகயிலைமலை சிவனுடிமலைமுனிவர் விரதமலைவேதமலைபொன்
ஞரமலையிருடிமலை யமுதமலைசுனைமலை பினேசமலை கூலமலைதண்
கிரமலையுபயமலை யிமயமலைகங்கைமலை சங்கமலைகொங்குமலையே.

(இ-ள்) தாருமலையென்றும், சூதமலையென்றும், தவமலையென்றும், அனந்தமலையென்றும், தங்கமலையென்றும், யோகமலையென்றும், மகா மேருமலையென்றும், கயிலைமலையென்றும், வேதமலையென்றும், சிவனுடிய மலையென்றும், முனிவர் விரதமலையென்றும், பொன்னுரமலை யென்றும், இருடிமலையென்றும், அமுதமலையென்றும், சுனைமலையென்றும், பினேசமலையென்றும், கூலமலையென்றும், தண்ணிய கிரமலையென்றும், உபயமலையென்றும், இமயமலையென்றும், கங்கைமலையென்றும், சங்கைமலையென்றும், கொங்குமலையென்றும், இன்னம் அனேகம்பெயர்களுண்டாயிருக்கும்; அவையெல்லாம் அறிந்து நம்மால் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (கசு)

தேனுவரனைத்தொழுது நின்றருச்சிப்பவொரு செயல்திருவுளம்புரியென
ஞானவரனவிலும்வகை நமதைந்துநாடியாய் நமதுபொன் மலைக்குமமைந்தாய்
ஏனையமதாவிக் கியன்றதாய்மேருவினி லினியமலையைந்துளதாநீ
மானிலந்தனிலுய்த்து வந்தனைசெய்யெனமிகு வரங்கொடுத்தருளினனரோ

(இ-ள்.) முற்காலத்திற் காமதேனு கயிலாயகிரிக்குச்சென்று பரமசிவனை வணங்கி உம்மைப் பூசிக்கும்படி ஒரு தெய்வத்தலந் திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டுமென்று கேழ்க்க, ஞானமூர்த்தியாகிய பரமசிவனூர் நமது பஞ்சநாடிகளாயும், நம்முடைய மேருவுக்குச் சமானமானதாயும், நம்முடைய மனதுக்கிசைந்ததாயு மகாமேருகிரியில் பலசிகரங்களில் மேன்மையான கொடிமுடி ஐந்துள்ளது. அவ்வைந்து முடியையும் நீ யெடுத்துக்கொண்டுபோய் தெட்சணபூமியில்வைத்து என்னை உபவாசித்துப் பூசைசெய்யென்று மிகுந்த வரங்கொடுத்தருளினூர்.—எ-று. (கஎ)

பெண்பாலதானதிப் பெருநாககிரிமுதற் பிரம்புருடநாகவரைமுன்
வண்பாரில்மாதவி ராஜனுல்வந்ததில் மகாகாமதேனுமேற்கொண
டென்பரவுகொங்குமண் டலமீதுகாவிரியி னீசான்யதிசையில்விடவே
நண்பாகவிருநாக மும்பரன்பனைபோ னயந்துடன்கூடியுளதால்.

(இ-ள்.) முன்னே வாயுராஜன் எடுத்தெறிய வந்துவிழுந்தகிரி ஆண் நாகக்கொடிமுடி, அதன்பேரில் பெண் நாகக்கொடிமுடி முதலாகிய வைந்துசிகரத்தையும் பரமசிவன் சொன்னவளவில், காமதேனு பெயர்த்துக்கொண்டு வந்து புகழ்பரவிய கொங்குமண்டலத்தில் காவேரியி னீசான்யதிக்கில் வைத்தது, ஆண் நாகச்சிகரமும் பெண் நாகச்சிகரமும் சிவனும் உமையும்போலும் பிரியாமலிருக்கும்.—எ-று. (௧௮)

நீலநிறநிறைதனஞ் செயகிரிப்பணிக்கிரியி னேர்கிழக்குறையவதனில்
மூலரதசஞ்சீவியும் முக்கரணிமிக்குற முளைத்தெழுங்கொல்லிமலையாங்
கோலமிகுவேதகிரி யோமக்கொழுங்கனற் குவிதலெனலாம்வேதனின்
றோலமிடுவதுநாக வோங்கற்குவடமலை யுளதேவதத்தனெனுமால்.

(இ-ள்.) அப்படி காமதேனு மூலமாய்வந்த வைந்துசிகரத்திற் பெண்ணுகச்சிகரமானது ஆண் ஞகச்சிகரத்தில் கூடிப் பிணைந்துநிற்ச, மற்ற நான்குசிகரமும் அங்கங்கே விழுந்திருக்கின்றதுவுஞ் சொல்லுகிறோம். தனஞ்செயநாடிச் சிகரம் நீலநிறமாய் நாககிரிக்கு நேர் கிழக்குத்திக்கில் விழுந்து விளங்கியிருக்கின்றது. அதிலே அனேகஞ்சித்த மூலிகைகளும், ரசகெந்தபாஷாண விளைவுகளும், முக்கரணியாகிய சஞ்சீவிகளு மிகவு முளைத்திருக்கின்றது. அதற்குக் கொல்லிமலையென்றும் பெயர் விளங்கியிருக்கும். அதுநிற்க, இன்னமொருசிகரம் நாககிரிக்கு வடமேற்கில் வீழ்ந்திருக்கின்றது. ஓமாக்கினியைக் குவித்ததுபோலும் அக்கினிநிறமாயிருக்கும், அதில் பிரமன் சிவனை யுபவாசித்துப் பூசைசெய்தது. வேதவொலி விளங்கு மது தேவதத்தநாடிக் கொடிமுடியாம்.—எ-று. (௧௯)

பொன்னிறந்தருபுட்ப கிரிகர்த்தநாடியாய் புகலும்பொருப்பின்வடபால்
மன்னுதன்வடபாங்கு குண்டலாகாரமாய் வண்மைதிகழ்வெண்மைநிறமாய்
இன்னிலம்புகழ்சங்க கிரியெனும்பெயரா மெழிற்கூர்மநாடியெனவும்
பன்னுமொருநால்வெற்பு நாகாசலத்தைப் பரவியுளவிரவியுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னமொரு சிகரம் புட்பகிரியென்றும் பெயராய் சொர்ணநிறமாய் நாககிரிக்கு வடக்குதிசையில் விழுந்து ஓங்கியிருக்கும்; அது கிருகர்த்தநாடிக் கொடிமுடியென்று பெயராம். இன்னமொருசிகரம் அதற்கு வடக்கேவிழுந்து குண்டலாகார வடிவாய் வெள்ளைநிறமாய், திகழ்ந் துலகம்புகழப்பட்ட சங்ககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. அது கூர்மநாடிக் கொடிமுடி யென்னப்படும். ஆக யிப்படிசொல்லப்பட்ட நாலுகிரியும் திருநாககிரியைப்பரவி உள்ளேஒன்றுபடக் கலந்திருக்கின்றது.—எ-று. (௨0)

வெங்கோடுதிகழ்பிறையும் வெண்ணிறத்தொடுபச்சை மென்கொடிவிளங்குபுறமுஞ், சங்கோடுலாவுகுழை யுங்கனகதோடுமொரு தனமும்படைத்தவரிட, மங்கோடுமொருதம் பொரபணமுடிபெயர்ந் திட்டவையமர்ந்தவதனுற், செங்கோடுரத்தகிரி சோணகிரியாம்பெயர் சிறந்துள நிறைந்திங்ஙனே.

(இ-ள்.) வெள்ளிய கொம்புபோலுந் திகழ்ந்த பிறையையணிந்த பால்வண்ணராய் மற்றொருபர்கம் செவ்விய பச்சைககொடிபோலும் உமையவள் விளங்குதலாலுஞ் சங்கத்தோடு விராவிய குழையுங் கனகத்தாவடக் குழையோடு மொருதனமுடைய மார்புமாய்ச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலமதனில் எங்கனு முலாவும் வாய்வுபகவான், நாகராஜன் படம்பொருந்திய கொடிமுடியைத் துணடித்தெறிந்த படியினால் திருச்செங்கோடென்றும், அர்த்தகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், நாமங்களையுடையதாய் சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (உக)

தெற்றுமாயிரமுடிச் சேடனங்ஙனம்வந்து சேர்தலாற்பணிவரையுமா
யுற்றசேடன்றினம் பணியுநெறியாலங்ங னுயர்சேடமலையென்பதாய்
நற்றவக்கோதைமுனி நணியவாசிரமத்தி னணிமேருவணிமுடியதாய்
கொற்றமாருதமெடுத் தெறிதலாலுந்திருக் கோதைமலையென்றறைகுவார்.

(இ-ள்) கொத்தாகிய ஆயிரமுடி சேடனுடைய ஓரங்கம்வந்து சேர்ந்தபடியினாலே நாககிரியென்றும், நாகராஜன்றானே தினமும் பூசித்து வணங்கினபடியினாலே சேஷகிரியென்றும், நல்ல தவத்தையுடைய கோதைமுனிவர் வசிக்கின்ற ஆசிர்மத்தில் மகாமேருவிளங்கிய கொடிமுடியை வாயுவு யெடுத்தெறிந்து வைத்தபடியினாலே கோதைமலையென்று பெயராயிருககின்றது.—எ-று. (உஉ)

ஆடகக்கிரிமுடி யணைந்தசிவலிங்கத்தோ டங்கதம்வந்துவிழுநாள்
மூடமறுகோதைமுனி முனிவினாற்சிலையென்று முத்தமிழகத்தியன்வர
நாடுமேமேருவின் னாகநாடிப்பெரிய நாகமிருபால்வழியிடை
கூடுமதுகண்டுகல் லாகெனச்சாபங் கொடுத்ததெனமறைகூறுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ண்ணசயனத்தின் கொடிமுடிச் சிகரத்திற்பொருந்திய சிவலிங்கத்துடனே நாகராஜன் அங்கமுஞ்சேர்ந் தமைந்தகாலத்திலே மூடமில்லாத வறிவினையுடைய கோதைமுனிவன் கோபத்தினாலுண்டாகிய மலையென்று அகத்தியமுனிவன் வர நாட்டமாயிருப்பான், மேருவினையுடைய நாகநாடிப் பெரியநாக மிருபுறமும் வழியிடையிற்கூடிப் புணர்வதுகண்டு கல்மலையாகச் சபித்தாரென்று சுருதிகள் சொல்லுகின்றது.—எ-று. (உங)

சிவனுமையுடன்பெறுந்திருமணங்காணநாஞ்செல்வழியிலிவைகாண்பதென்
னவமெனமுனிந்துசா பத்தானதன்றியுமவ் வரவமலைமட்டுமெகல்வான்
குவடுபெறனின்றவொருகொடிமுடியுமண்புகக் குறுமுனிகுடங்கையதனால்
நவமுறச்செய்தன்ன நாகமலைமேனாட்டு நாவலந்தீவிலெனுமால்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் பார்வதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்யுந் திருமணக்கோலத்தை நாம் காணவேண்டுமென்று குறுமுனிவன் வருகிறவழியில் நாகமிரண்டும் புணர்ச்சிசெய்வதுபோலும் தோன்ற விது பொல்லாதென்று கோதைமுனி சாபத்தினாலே கல்லுமலையானது தெரிந்து அங்ஙனம் வராமல் விலகும்போது அத் திருப்பாண்டிக்கொடிமுடி யோங்கிநின்றது, அதை தமது குடங்கையால் பூமியிற் புகுத வழுத்தினார், மேனாடாகிய நாவலந்தீவில் கொங்குமண்டலத்தில் நாககிரியென்று நீழேழி அழிவில்லாம லிருக்கின்றது.—எ-று. (உச)

கிரிவரலாற்றுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திரு விருத்தம். ௧0௪.

வந்தியாபாடானச் சருக்கம்.

இமையகிரிமீதினியெயற்பெறுமுனிக்கணமோ டிமையவரியக்கர்முதலோர்
அமையரவகிரியென்ன வஞ்சலியோடெஞ்சலில் வன்பினுள தொன்றுளத
ரோ, வுமையவளுமாபதி யுடன்றேவர்கட்குதவு மெர்நுகுன்றுவந்திமடவார்
தமதுவரநிதியனைய சந்ததியளிக்குமது தலைமூன்றுலகிற்குமரிதால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமுனிவர் நாககிரிவந்த வரலாறுசொல்லவும், தேவர்கள் முனிவர்கள் இயக்கர் கூட்டங்கள் முதலாகிய வெல்லோரும் கிரிவரலாறு கேட்டபோதே அஞ்சலியஸ்தராய் தங்கள்தங்கள் குறைதீர வன்புடனே தொழுது நிற்க, இன்னமொரு புதுமையான சிகரமிருக்கின்றது முன் மகாமேருகிரியிலே யிருந்தது. அந்த சிவனும் உமையுந் தேவர்களுக்குத் தியாகமாகக்கொடுத்த சிகரம், மலடிகளுக்குப் புத்திரசந்தான மளிக்கப்பட்டது, திரிலோகத்திற்கு மரிதாயிருக்கும்.

மாமுனிவர் கேண்மினது வந்தியாபாடானம் வடமலைக்குவடு கவடு
தாமுனியுமண்டர்சுரரோசர்கந் தருவர் வரசந்ததியளிப்பன்முன்னு
ளேமுரவதர்க்கருகு மோகினிகெசப்பெய ரெடுத்துள மலைச்சிகரமொன்
றுமெனவெவர்க்குமறிக்குருடருபலன்சில வறிந்தனமுரைத்தருளுவாம்.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் நைமிசாரணிய முனிவர்களே, அந்தச் சிகரத்திற்கு வந்தியாபாடானமென்று பெயர், அது மகாமேருவி லொரு கொடிமுடிச்சிகரம், முனிவர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் கந்திருவர்க ளிவர்களுக்கெல்லா முற்காலமாதியாய்ச் சந்ததி கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பக்கத்திலே மோகினிகெசமென்னும் பெயரையுடைய சிகர மொன்றிருக்கின்றது, சிவன் கிருபையினால் அதினுடைய மகிமையும் பலன்களையுஞ் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உ)

அம்மலையிலெவரேனு மணிபணியெனத்தங்க ளங்கத்துவல்லிபுனையி
லம்மலர்க்கொடிகள் மோகினிகெசக்கிரிவைகுமளவுமதுபொன்னுருமா
லிம்மலையிலிட்ட காமியமுதவு மூலிகையிருப்பதவர்கீழ்விடுவரேற்
பொம்மெனவஃதிலதையின்பழவுருவெடுக்குமப்புதுமைதனையார்புகலுவார்

(இ-ள்.) அந்த கிரியிலிருக்கப்பட்ட ஓர் கொடியைப்பிடுங்கி திரேகத்தி லணிந்துகொண்டால் நவரத்தினப் பணிகளைப்போல் பிரகாசிக்கும், மோகினி கெசகிரியிலிருக்கிறவரையில் அக்கொடிகளைவாங்கிக் கீழே போடுவாராகில் உடனே பழைய கொடி உருவமாகும், பின்னும் இஷ்டகாமியந்தரப்பட்ட சித்தமூலிகைகள் அநேகமிருக்கும், அதினுடைய புதுமையை யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (ங)

மோகினிகெசத்தின் கிழக்குவந்தியாசிலை முளைத்தமுதம்வந்ததெனலா
யாகமபுராணங்க ளாய்வதற்கரிகு வடதநிலை யுறைப்பணிமையப்
போகவர உமையுடன்கூடுநாளயிரிப் பொன்னடி பணிந்துசிவனை
தியாகமுதலெனவேத மொழிகூறி யன்றுபெறு திண்சிகரமச்சிகரமே.

(இ-ள்.) அந்த மோகினிகெசச் சிகரத்தின் கிழக்கு வந்தியாபாடான அமிர்தம் முளைத்தெழுந்து இருக்கிறதென்று ஆகமபுராணங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிது, அதின்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம். இமவான் மகளாகிய பார்வதியைத் திருக்கலி

யாணஞ்செய்து கூடி விளையாடுகிற காலத்தில் பிரமன் விஷ்ணு இவர்கள் சுவாமி யையவணங்கி எங்களுக்கு வந்தியாபாடான சிகரத்தைத் தியாகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்தௌத்திரஞ் செய்தார்கள், சிவன் அப்படியே கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்ட திண்ணிய சிகரம் அந்தச்சிகரம்.—எ-று. (௪)

அங்கயனவற்றையர்ச் சித்ததனிலருகுவந் தீசனையமைத்தோதியே
யெங்குமுளமமைமென் பவர்மகவுபெறுதற் கியன்றருவடதுநாரதன்
றுங்கமிகுசூரனுக் கோதினன்சூரனச் சோதிவரமுதவியவனு
ளிங்கிதமோடதனைக் கவர்ந்துசெங்கோட்டினி லிருத்தினனிருத்தியசுரன்.

(இ-ள்.) அப்படி பெற்றுக்கொண்ட சிகரத்தை பிரமதேவன் அர்ச்சனைசெய்து அதின்பக்கத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து வதற்கு வந்தீசுவரனென்று பெயர் வைத்து வேதமந்திரங்களாற் பூசித்து எங்கெங்குமிருக்கிற மலடிகள் பிள்ளைபெறுவதற்கு அருளுண்டாக்கிவைத்த சிகரம், அதை நாரதமுனி வெற்றியையுடைய சூரனுக்குச் சொன்னார், அந்தசூரன் பரமசிவனிடத்தில் வரம்பெற்று வருங்காலத்திலதனைப் பெயர்த்துக்கொண்டுவந்து திருச்செங்கோட்டுக்கொடிமுடியிற் பதித்துவைத்து பூசைசெய்தான்.—எ-று. (௫)

பிரமன்மாமுதலமரர் வந்துபணிபுரிய பெரும்பானுகோபன்முதலாந்
திரமகவனேகனைப் பெற்றுவனைசென்றுநற் றேவரைச்சிறைவைத்தனன்
வரமயேந்திரபுரியின் மாளிகையினர்ச்சனை மகிழ்ந்துகேதாரமிகவு
மரகரிவ்துதற்கொத்த தவனியந்தரசொர்க்க மதனிலுங்காண்பதரிதால்.

(இ-ள்.) பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்வந்து பணியவும், பானுகோபன்முதலாகிய பிள்ளைகளைப்பெற்று தேவர்களைச் சிறையிலிட்டான், வீரமயேந்திரபுரியில் சொர்ன்னமயமான மாளிகையிலிருந்து வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்து வச்சிரதேகமும் வெற்றியும்பெற்றான், சிவசிவா அதற்குச்சமானமான சிகரங்களை பூமி அந்தர சுவர்க்கங்களிலுங் காணுதற்கரிதாம்.—எ-று. (௬)

சூரபத்மன்றுறவர் சூலதரன்மறையவன் சுதரிசனமாயன்முதலாம்
தேரகிப்பனசிறிய னெனமனத்துணர்திறற் பாவசிந்தையனுமாயக்
கோரவர்க்கந்தருங் கொடுந்தொழில்புரிந்துவலி குறையாதுதிரிபுவனமுஞ்
சேரவுற்றொருகுடை நிழற்றியதுநாகவந் தியாசிலையிநலனுகுமால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட சூரபன்மனுக்கு முனிவர்கள், உருத்திரர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு, இவர்களெல்லாரும் பயந்துநிற்கவும், இவர்களை அற்பவான்களென்று தெரிந்து கொலையாதி பாவஞ்செய்கின்ற நினைவை யுடையவனுமாய், கொடுங்கோபத்தால் கொடியதொழில்களைச் செய்தும் வலிமைகுறையாமல் சகல அண்டங்களையுங் குடையிலடக்கி யாண்டுக்கொண்டிருந்தான். அது வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்த வரப்பிரசாத மகிமையாம்.—எ-று. (௭)

அவனுலிகத்தும் பரத்துமுபகாரமா யங்கணனையர்ச்சித்ததாற்
குகனுலுமவனுவி கோடலுக்கரிதாயோர் கொடியும் வாகனமுமானுன்
சிவனுதரங்களிக்கு மலையில்யோகஞ்செபந் தவந் தன்மமுயல்வோர்க்
கிவனுடுபலனென்றெவ்வொருகோடிகோடியினிலெய்துமலைநாகமலையே.

(இ-ள்.) அந்த சூரபத்மனானவன் இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் உபகாரமாக வந்தியாபாடான சிகரத்தில் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சித்த மகிமையினாலே கந்தசுவாமியும் அவனைக் கொல்லுதற்கரிதாய் ஒருகொடியும் வாகனமுமானான். அதுநிற்க, பரமசிவனுக்குப் பிரியமாயுள்ளக்களிப்பைத் தருவதாகிய அந்தகிரியில் எவராகிலும்வந்து சிவயோகஞ் செபதபம் தர்மதானங்கள் இவை முயற்சியாய் செய்தவர்களுக்கு வரும்பலன்கள் நாடிச்சொலவோமெனில் ஒவ்வொன்றுக்கு கோடி கோடிபலமாக விர்த்திக்கும்.—எ-று. (௮)

முதலுகங்காணவுற்றான் வருவாரபினை புக முனித்தொழுதிறைஞ்சவானுரு
முதவுதென மூவுகம் வந்தபூசனைசெயி லுகந்தசந்தான முளதாந்
திதகலியெனுங்குமர தீர்த்த முழுகிச்சிவ தியானமுடனுமைபாகனைப்
பதநினைவில்வந்திகிரி வலம்வந்துமும்முறை பணிந்துமூத்தினம்வைகுவார்.

(இ-ள்.) திரேதாயுகத்தில் யாதாமொருவர் எங்கிருந்துகண்டாலுஞ் சந்தானமுண்டாகும், திரேதாயுகத்தில் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தால் பிள்ளையுண்டாகும், துவாபரயுகத்தில் வந்து பூசைசெய்தால் இஷ்டமான புத்திரருண்டாகும். கலியுகத்தில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில் முழுகி சிவதியானத்துடனே உமையொருபாகனை பிரதட்சணஞ்செய்து வந்திகிரியை மூன்றுபிரதட்சணஞ்செய்து மூன்றுநாள் அங்கு வசித்திருப்பாராகில.—எ-று. (௯)

வைகியர்ச்சனைபுரியும் வாரமதுசுக்கிரன் மருவுநாட்கார்த்திகையெனில்
மெய்கிளர்வன்றெருமகவுபலனளிக்குஞ்செயதமவெம்பாவமுந்தொலையுமென்
றுய்தவவியாசமுனி யோதினானந்தபல னுளதென்றுமினுமொருபால்
மைதருபவங்கெட மனத்திடைநினைத்தன வரந்தருதினங்கள்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படி வாசஞ்செய்து பூசிக்குந்தினஞ் சுக்கிரவாரமுங் கார்த்திகை நட்சத்திரமுங்கூடின சுபதினமுதலாய மூன்றுநாளும் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்தால் அன்றுதொடங்கி புத்திரசந்தான முதலாகிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கும், தீராதபாவமுந் தீருமென்று பரிசுத்த தவத்தையுடைய வியாசர் எனக்குச் சொன்னார். இன்னம் அனேக பலனுண்டென்று பின்னுமொருபங்கு மருள்மயக்கமாகிப் பாவங்களும் விமோசனமாகும், அவரவர்கள் நினைத்தகாரியங்களுங் கைகூடும்படிக்கு வரப்பிரசாதந்தரப்பட்ட சுபதினங்களைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௰)

மார்கழியினிறைமதிய மாதிரையுணர்ந்ததினம் வந்துநாகேசனைநினைந்
தேர்தருகுமாரபுன லிடைமூழ்கியுபவாச மாயிருந்தொருபொழுதுகொண்
டோர்விரதமறையவர்க் குணவுகிர்ந்தருளவுமத முதவிபினுகர்ந்துநாளும்
பார்கெழுமுருந்தர்க்கு நாகேசருக்குமுமை பாகர்க்குமர்ச்சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) மார்கழிமாதம் பௌர்ணமையுந் திருவாதிரையுங் கூடின சுபதினத்தில் யாதாமொருவர் நாகேசனை நினைத்து வனப்புமிகுந்த குமாரதீர்த்தத்திலே முழுகி நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு குமாருக்கும் நாகேசுருக்கும் உமையொருபாகருக்கும் அபிஷேகமுதலிய சோடச வுபசாரங்களுடனேபூசித்து. அன்றுமுழுது முபவாசமாயிருக்கவும், அல்லது ஒருவேளை அன்னம் புசித்து விரதமாக பிராமணருக்கு

நெய், வெல்லம், பால் முதலாகியதுங் கொடுத்து பின்பு தான் புசிக்கவும், இப்படி மூன்றுநாளும் பூசிப்பார்.—எ-று. (கக)

அர்ச்சனைபுரிந்து மறையவர்தானமுற்றி மயேசுரர்க் கன்னமுதவிச்
சர்க்குருவுடன்குரவர் தங்களுக்கன்பொடு தயாபலன்வழங்கியவரை
முப்பொழுது மடிபணிந் தமலவந்தீசர்நதி வலமுவந்தஞ்சலிபுரிந்
தர்க்கியப்பரிசுபல னிதுவெனச்சேடர்க்கு மெண்ணில்காலஞ்செல்லுமே.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து பிராமணர்களுக்குந் தானங்கொடுத்து அதிதிகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து, குருக்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குந் தம்மாலியன்ற வுதவிசெய்து, அவர்களை திரிகாலமும் வணங்கி வந்தீசுரனைப்பூசித்து, பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்த புண்ணியவான்களுக்கு இவ்வளவுபலனென்று ஆதிசேடன் தன்னிரண்டாயிரம் நாவினாலும் அளவிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினாலும் அனேககாலஞ் செல்லும்.—எ-று. (கஉ)

சண்முகர்பதந்தொழுது சரவணபவாவெனத் தனிமனத்துச்சரித்தால், வெண்முகசரோருகன்வியன்மறைப்பொருளுணர்வு மெய்க்கவிதையும்புராண,
பன்மொழிகொள்பதினெட்டுபொருடபிற் கவிதைசொற்பாவலர்க்கின்பமுதவும், திண்மருவுதாரகையிலர்ச்சித்தபேரொலாஞ்சீர்பெறுவர்பார்பெறுவரே.

(இ-ள்) சண்முகருடைய பாதங்களைத்தொழுது ஓம் சரவணபவாவென்று யேகாந்தமாகக் கருத்திலுச்சரித்த போகளுக்கு வேதாகம சாஸ்திர உபநிஷதங்களைக்கியானங்களைக்கொடுக்கும், பாடப் படிக்கப் பிரசங்கிக்கத்தக்க வரப்பிரசாதந்தரப் பெறுவார்கள். துணிவுடனே தாரகபிரமத்தியானஞ் செய்கிறவர்கள் சிதேவிசெல்வமும், பூதேவி செல்வமும் பெற்றுவாழ்வார்கள்.—எ-று. (கக)

வேறு.

அதிசூரபன்மனை யடர்ந்துதேவேந்திரர்க் கணிநகராளித்தகிலமேற்
புதுநாகமலையில்வந்தீசருளின் புறப்பொருவிலொருதீர்த்தமாக்கி
நதிமேவுதமதருளி நாகேசனைத்தொழுது நாளிலத்தவர்பணியவே
திதமேவுவெற்றிபெற் றனர்வேலர்கலியிலுஞ் செல்வமொடுகல்விதருமே.

(இ-ள்.) மிகுந்த சவுரியவானாகிய சூரனைகொன்று, தேவேந்திரனுக்கு இந்திரலோகத்தை அரசாட்சிக்கொடுத்து, நாகசிரியில் வந்தீசுரனைப் பூசித்து, அவர் கிருபானுக்கிரகத்தினால் மகிழ்ச்சியாக ஒருதிவ்ய தீர்த்தமுண்டாக்கிவைத்து, அதில் சடாட்சரமந்திரத்தை ஸ்தாபித்து, தமது கருணையினாலே நாகேசுரனைத் தொழுது வணங்கி பூலோகத்தில் மனிதர்களனைவரும் வந்து தம்மைப் பூசித்து வரங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு வீற்றிருக்கின்றனர். வேலாயுதக்கடவுள் கலியுகத்திலுஞ் சகல செல்வமுங் கொடுத்தருளுகின்றார்.—எ-று. (கச)

வேறு.

மலையெங்குநாமலையே மதுவொழுக்கமாமலையே
நலமலர்ந்தவனமெல்லாம் நளினநந்தவனமெல்லாம்
மலர்தருமைந்தருக்கணமே யமுதமுமைந்தருக்கணமே
குலமணியின்கதிரொழுமே கொழியமணிக்கதிரொழுமே.

(இ-ள்.) மலையெங்கும்பார்த்தாலு மகமேருசிகரத்தைப்போற் பிரகாசிக்குந் தேன்கள் மலையருவிபோல் பெருகி அலைகொழித்திறங்கும். அழகிய புட்பங்கள் அலர்ந்து யோசனைதூரம் வாசனை வீசும், நந்தனவனங்களும அனேக தீர்த்தங்களெல்லாந் தாமரை நெருங்கியிருக்கும், வாடா த புட்பங்கள் புட்பிக்கும், பஞ்சதருக்கள் மிகுந்திருக்கும், மனிதர்களுக்கு அமிர்தமே போசிப்பாயிருக்கும், பலவகை மணிகளுடைய நிறங்கள் சுடர்விரித்து பிரகாசிக்கும், கொழுமிய செந்நெற்கதிர்களுந் தழைத்துப் பிரகாசிக்கும், கதிர்மணிகளும பெருகும்.—எ-று. (௧௫)

சந்தனவண்டடங்காவே சந்தனவண்டடங்காவே
கந்தரமாமுழக்கெழுமே கந்தரமாமுழக்கெழுமே
சிந்துரமாமணந்தருமே சிந்துரமாமணந்தருமே
ஐந்தருவான்மந்திரமே ஐந்தருவான்மந்திரமே

(இ-ள்.) அந்தமலையெல்லாஞ் சந்தனசோலைகளே, ஸ்ரீகளுக்குத் தூதுபோகின்ற அன்னப்பட்சிகளும் வண்டினங்களு மோயாமல நடமாடிக் கொண்டிருக்கும், குகைதோறும் கொடியமிருகங்கள கொஞ்சிசெல்லும். மேகம இடி மின்னலோடே மழைக்காலிரங்கிப் பெய்யுமுழக்க மிகுந்திருக்கும் யானைகள் பிடியானைகளை மணம் பொருந்தி புணர்ச்சிசெய்யும். அங்கு வசிக்கின்ற ஸ்ரீகளினுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தூரத் திலகப்பொட்டுகளை பரிமளிக்கும் பஞ்சதருக்களினுடைய நிழல்களிலே யனேக மாடமாளிகை சேர்ந்திருக்கு மனபொலவாரு மிருந்தாகிய பஞ்சாட்சரங்களைச செபிப்பார்கள்.—எ-று (௧௬)

கண்டவருக்கருட்கதியே கண்டவருக்கருட்கதியே
புண்டரீகமானுரவே புண்டரீகமானுரவே
கொண்டலேபுந்தண்டலேயே கொண்டலேபுந்தண்டலேயே
விண்டமாநாரணனே விண்டமாநாரணனே.

(இ-ள்.) திரு நாககிரியைக் கண்டவர்களுக்கு சிவகிருபையு மோட்சமுங் கிடைக்கும், பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட வாநித்தர்களுகிர்து சுவாமி திருமுன் நேராய்வந்து பூசிப்பார்கள், புலியும் பசுவு முறவாய் விளையாடு தாமரைமகள் வாசமாயிருப்பாள். மேகமண்டலத்தை யளாவியிருக்கும நாககிரி கொடுமுடி சிகரங்கள தென்றற்காற்று வீசுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும் மிகுந்திருக்கும், மூங்கில் வனங்கள் நெருங்கி ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும், தேவேந்திரனும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் வேத மந்திரங்களோதி சுவாமியைப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கி வாழ்த்துவார்கள்.—எ-று. (௧௭)

வந்தியாபாடானச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திரு விருத்தம்.—௧௨௧.

உமைதவச் சருக்கம்.

திருமணஞ்செய்து சிவனுடம்பிகை சேயையீன்றருட்செய்தபின்
வருமணமபுவி மீதுகந்தாவிளை யாடல்செய்துபடிவருதலாற்
கருமணம்பரவி மலர்நறுங்குழலி கந்தனைப்பெறுசிந்தையா
லருமணங்கலம துறமயங்கின ளஃதறிந்தன ராடலார்.

(இ-ள்.) சௌநகாதி முனிவர்களே, இனி இமவான்மகளாகிய பார்வதியைப் பரமேஸ்வரன் திருக்கலியாணஞ்செய்து கொண்டு கந்தசுவாமியை யீன்றருளிய பின்பு குமாரதேவரும நாரதமுனிவருடனே கூடிக்கொண்டு மலைகள்தோறுந் திருவிளையாடல் செய்து திருச்செங்கோட்டில்வந்து வசித்திருக்கின்ற காலத்திலே மலாமணமபொருந்தி காரமேகமபோன்ற கரிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் புத்திரவாஞ்சையினாலே மகனை நினைந்து சோர்வடைந்தி யென்னமுற்றாள் அதுதெரிந்து பரமேஸ்வரன்.—எ-று (க)

அன்னபோதிமை தன்னைநவ்வையை யகற்றவேபலவுமருள்புரிந்
துன்னரியப்பரியே யனந்தலீலைகளு முதவினாரஃது வொழிவிலா
நன்னெறிச்செயல் கண்டுவன்னிநகை நாதரம்பிகைக்காபனர்
பின்னுமோர்விளை யாடல்பேயினர் பெரியர்கேண்மினஃதுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) அப்போது எமது தாயாகிய உமையவள் துயரத்தைத் தீர்க்கவேண்டி மிகுந்தகிருபையோடு நினைந்து நினைந்து அனேக திருவிளையாடலைச்செய்தார். அப்படிசெய்தும உமையவள் கவலை தீராமையைக்கண்டு அக்கினிக்கண் ணெற்றியையுடைய பரமேஸ்வரன் பின்னையும் ஒரு திருவிளையாடல்செய்யத்தொடங்கினார். முனீஸ்வரரே கேளுங்கள் சொல்லுகிறோம் என்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ)

என்றுகூறியசூதனைத்தொழுதினி நிறைஞ்சியெமக்குநீர்
நன்றுகூறினுமைமாதுடன் கயிலைநாகநாதருகித்தவுஞ்
சென்றவர்க்கருளு கின்றதும்பணி செய்துபெறுநற் றீர்த்தமு
மென்றுரைத்திடுதி யென்றமாதவர்க் கினியசூதருமியம்புவார்.

(இ-ள்.) அப்படி யாகச்சொன்ன முனிவனை மிகவு மன்புடனேவணங்கி யெங்களுக்கு உமையவளும் சுவாமியும் நாககிரியில் எழுந்தருளிய வரலாறும், அந்தஸ்தலத்தில சுவாமியைப் பூசித்த பேர்களும் அவர்கள்பெற்ற வரப்பிரசாதங்களுந் தெய்வதீர்த்தங்களினுடைய மகிமையுஞ் சொல்லி யருளவேணுமென்று முனிவர்கள்கேட்க சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (ங)

வெள்ளியங்கிரி மீதுதாரு விளைத்தியங்கிய வனத்திலே
யுள்ளடைந்தொருமுல்லைமாவினுடன்புணர்ந்து விருப்பபாற்
றெள்ளியர்ப்பனையென்றனர்பல செப்பகாணவியப்பினால்
வள்ளலாதியைமலைமடந்தை கைமலர்கொடங்கண்மறைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்த வெள்ளியங்கிரியின்மீது கர்ப்பகத்தரு முதலாகிய சோலைகள்நெருங்கிச்சகல புஷ்பங்களுடனே சிறந்திருக்கின்ற ஒரு உத்தியானவனத்திலே பரமசிவனும் பார்வதியும் வந்து உள்ளே பிரவேசித்து அந்த வனத்திலுள்ள காட்சிகளை

க்கண்டு களிகூர்ந்து உலாவி வருகிறபோது ஒரு முல்லைக்கொடியானது மாதவிமரத்தைச்சுற்றிக்கொண்டு பிரியாமல தோன்றுகிறதை உமையவளே காணபாயாக வென்று சுவாமி பிரியமாகச் சொல்ல, அம்மனுக்கு வெட்கமுண்டாகி சுவாமி திருநேத்திரங்களை தன்கையாகிய தாமரைமலரினால் மறைத்தாள்.—எ று. (ச)

அந்தவேளையிலந்தகார மடைந்ததண்ட மனந்தநாள்
இந்துநன்னுதலி புற்றுநெற்றியிலங்குகண்குளிரச்செய்த [நலோர்
பெந்தையன்று விழித்தபின்னொளிர்வ தென்கொல்காரணமிதென
சந்திவந்தனையானமாதிய தவம்பிழைத்தனமென்றோதலும்

(இ-ள்.) அப்போது அண்டங்களெல்லாம் அந்தகாரமான இருள்வந்து மூடிக்கொண்டு வெகுநாள் வெளிச்சமில்லாமலிருந்து பின்பொருநாள் உமையவள்கையை வாங்கினவுடனே யெங்கும் பிரகாசமாக வெளிச்சமாச்சுது. பரமசிவன் திருநேத்திரங்களை விழித்தருளின பின்பு இதுவென்ன காரணமோ வென்று பெரியோர்க ளெல்லாங்கூடி ஸ்ரீகயிலாயத்திலவந்து கடவுளைக்கண்டு வணங்கி எங்களுடைய சந்தியாவந்தன தியானயோகாதி கிரிகைகள் தவறி வெகுகாலம் இருளமூடி யிருந்ததால் எங்கள் விரதத்துக்குக் குற்றங்கள் நேர்ந்ததென்று முறையிட்டுச் சொன்னார்கள்.

இருநதிந்துமையனேகபாவ மியானடைந்தனென்னிறைவனின்
னருகுஇணக்கணதருளளித்தரு ளெனக்கெனப்பவளநவிறலு
மிருநிர்ப்புனை வானமெல்லிதழ் மேவுபூவைகேதாரநின்
றுருதிகிர்ப்புனலுதவுகாசியி லுற்றநற்றவமுற்றபின்.

(இ-ள்.) அப்போது உமையவள் கண்டு பயத்துடனே கடவுளைவணங்கி இனியிந்த குற்றத்தைத்தீர்த்தருளி யும்முடைய இடப்பாகத்தில் யான் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கத்தக்கதாக கருணை செயது ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தொழுது கேட்டுக்கொள்ள, பவளம்போன்ற அதரத்தையுடைய பவானியே கேட்பாயாக. அப்படியே நீபுறப்பட்டு கேதாரத்தில சேர்ந்து பூசைபுரிந்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு திவ்யசலம் பிரவாகிக்காநின்ற காசிஸ்தலத்தில சேர்ந்து பூசித்துத் தவஞ்செய்தபின்பென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகின்றார்.— எ-று. (சு)

கச்சிகாசிசிகர்த்ததொன்றது காரணம்பலகாணுமால்
மெச்சுகம்பையும்மாவுமுண்டதன் மிக்கநனபலனளவுறு
தச்சுதன்றொழுதலமடைந்துநின் னரியதோர்தவமெய்தினால்
மெச்சியாமவண்வருதுமிங்ஙன விளைத்திடுங்குறைவிலகுமால்.

(இ-ள்.) மருத்துவம் பொருந்தி விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரமென்றொரு ஸ்தலமுண்டு அங்ஙனம் கம்பையாறும், மாவிருட்சமும் உண்டு; அந்த காஞ்சிஸ்தலத்தில் நீ போய்சேர்ந்து அரியதவங்கள் செய்தால் நாம் அவ்விடம்வந்து உனக்குகாட்சிகொடுத்து நீ நினைத்தபடிக்கி இடது பாகமும் அனுக்கிரகஞ் செய்கிறோமென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபினன்னடைக்கன தெனும்மலர்க்குழல் மலைதன
மனனுறத்தொழுதரனடித்துணைமலர்களச்சுதன்மலருளோன்

முனிவர்வித்தியாதரர்கள் மூவிருகோடிசத்திகள் முதலுளோர்
தனதுபின்றொடரசென்றுவண்மைபுகழ்தழுவுகச்சியின்மருவினள்.

(இ-ள்) இப்படியாகச் சுவாமிசொல்லியபின்பு அன்னம்போல நடையும், கார்மேகம் போன்ற பரிமளக் கூந்தலுமுடைய பார்வதியம்மன் சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கித்துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரி பிரமன்முதலாயுள்ள வித்தியாதரர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், அனேகசத்திகள் முதலான சகல சனங்களுந் தனது பின்னே தொடர்ந்துவரக் கயிலையில் நின்றும் புறப்பட்டு இமைய கேதாரத்தில்வந்து சிவனைப் பூசித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு காசியில்வந்து விஸ்வநாதனைப் பூசித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலகம் புகழாநின்ற காஞ்சிபுரத்திலவந்து சேர்ந்தாள்.—எ-று. (அ)

வந்துகம்பை யெனப்பொருந்திய வண்பெருங்கரைதங்கிமின்
முந்துமிங்கிவளர்ந்தருந்தவ முன்பினுங்கனமுந்தலுங்
கந்தர்வந்துமை யெந்தைநின் கருதும்பலன்கனிகின்றதென்
றந்தவந்தரரியம்புகின்றன ரன்புடனபுரிமென்றபின.

(இ-ள்.) உமையவள் அனந்த சத்திகளுடனே காஞ்சிபுரத்தில் கம்பையாற்றில் வந்துயிறங்கி நல்ல முகூர்த்தங்கொண்டு பஞ்சாக்கினிவளர்த்து அதின்மத்தியில் நின்று அரியதவஞ் செய்யத் தொடங்கினள். அப்போது கந்தசுவாமி வந்து வாராயதாயே எந்தையாகிய பரமசிவன் நீ கருதிகேட்ட வரங்கொடுப்பதற்கு பிரியங்கொண்டிருக்கிறாரென்று தேவகணங்கள் முறைமுறையாகவந்து சொல்லுகிறார்கள். நீ பத்திசிரத்தையுடனே தவத்தைவிடாமல் செய்வாயாகவென்றதின் பின்பு.—எ-று. (கூ)

மாயனார்வனமேயினார்வரு மாயனோடிறைகூறுவாள்
மேயதோர்தவநீருநீசனும் வேறெனதுளம்வீறவே
சேயகாலமிநேயனுதுள சீலமேவினனுதியா
ருயபேதமதாயினுருப சாரமோதெனவோதுவார்.

(இ-ள்.) அம்மன் அப்படி அரியதவஞ்செய்கிறபோது அங்கே விஷ்ணுமூர்த்தி வந்தார். வந்த விஷ்ணுவுக்கு உபசரித்து சிலவசனஞ்சொல்லுகிறாள். நான் சிவனுடைய அர்த்தபாகத்திற் சேர்ந்து பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்று நெடுங்காலமாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டி யிருக்கின்றேன். சுவாமிக்கு இன்னந்தயவு வரவில்லை இனி நடக்கவேண்டியவைகளுக்கு மேற்பருவஞ் சொல்லுவீரென்று உமையவள்கேட்க மகாவிஷ்ணு சொல்லத்துடங்கினார்.—எ-று. (௧௦)

வைத்தபத்தி வசிஷ்டன்முற்பகர் வித்தகத்துளசித்தர்நம்
மெய்த்தபத்தரியற்றுநற்சிவ பத்திமெய்த்தவ மிக்கதாம்
உத்தமத்தவமுத்தமச்செப முத்தமத்தின் புகழ்ச்சியாம்
நித்தநித்தமிகத்தொழிற்பெறின் நித்தர்பக்கமு மக்கதாம்.

(இ-ள்.) வாராயம்மா பார்வதி, எந்த தவத்திலும் சிவபூசைசெய்கிறதவமே மகா மேலானதவமாம். நினைத்தகாரியங்கைகூடு மாகையினாலே நமது பக்தர்களாகியவசிட்டர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மையாகச் செய்வார்கள். அந்தத் தவத்துனொல்

லா மேலானதவம் சிவனைப் பூசைசெய்கிறது. அதுவே உத்தமமானதவம். இது நிச்சயம், பக்தியுடனே நீயும் சிவனைப் பூசித்தாயாகில் செடதகுற்றம் நீங்கி சிவனுடைய இடப்பாகமுங் கிடைக்குமென்று சொன்னார் விஷ்ணு.—எ–று. (கக)

பாரிலச்சுதனுரிசைத்தது பாகமுற்றுள தென்றபோ
தோருமைப்பகர்கின்ற விப்படி யோமவர்ச்சனையின்கணீர்
தாரகப்பிரமந்தனைத் தவறாதவனபொடு மெம்பிரான்
நாரருட்சிவமந்திரத்தையே நாளுமோக்கவிளம்புவாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விஷ்ணு சொலலுவது காரியமேயென்று நினைத்து மகாதேவி மகிழ்ச்சியடைய பின்னும் விஷ்ணுவானவர் ஒரு உண்மைசொல்லுகிறோம். இந்தப்படி ஓமஞ்செய்து சிவார்ச்சனை செய்யுமிடத்தில் தாரகபிரம்மததை வழுவாமல் அதனுடனே சிவப்பிரீதியாய்ப் பூரணானந்த சூட்சும பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை அனவரதகாலமுந் தியானஞ் செய்து பூசிப்பாயென்று பின்னையுஞ்சொல்வார் விஷ்ணு.

இந்தமந்திரமெந்தைமந்திர மின்பமந்திரமன்பினால்
வந்தமந்திரமெந்தைபங்கு வழங்குமென்றெழுகம்பைநீ
ருந்தியின்புனலுஞ்செழுந்தருவின கொழுநதொடைபுங்கைமே
லுந்தமெனபரவின்சிவந்தனை யுண்டெனக்கிருபைகொண்டிமான்.

(இ-ள்.) இந்த மந்திரம் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய மந்திரம். சிவனுக்குப் பிரீதியான மந்திரம் சிவ கிருபையினால் வந்தமந்திரம். இது சுவாமி இடப்பாகங்கொடுக்குமென்று திடசிந்தமாடென்னைச் சிவபூசைக்கி ஆரம்பிக்கும்போது செழுமையாகிய கம்பையாற்றுச் சலமும், வெண்மையான மாமரத்தின் கொழுங்கொத்துகளும் உன்னன்தங்களினால் தீண்டி மெல்லிய மணலைத்திரட்டி சிவலிங்கமாகச்செய்து சிவனை யாவாகித்து சிவாகமப்பிரகாரம் பூசைசெய்து அன்புடனே அர்ச்சனை செய்வாயென்று சொன்னார் மகாவிஷ்ணு.—எ–று. (கங)

அற்சனைத்தொழில்முற்றிநற்செப முற்றிமெய்த்தவமுற்றபோ
திற்புனற்பிரளையத்தைநயந்திசையெட்டுமுட்டவெழுப்பினர்
கற்புறப்பொடியிட்டவட்ட கனத்தனத்தையழுத்தினள்
வற்றடக்கரபொற்றொடிக்குறி வைத்துவத்தொடணைத்துளாள்.

(இ-ள்.) அப்படி விஷ்ணு சொலலிய பிரகாரமே சிவனை யாவாகித்து பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்து முடித்து சிவயோக தியானத்திலிருந்தாள். அப்போது உமையவள் மனோபக்தியை சோதிக்கவேண்டிப் பரமசிவன் அந்தக்கம்பையாற்றிற் பெருவெள்ளமாகச் சலம் பெருகிவரும்படிக்கு கட்டளையிட்டார். அதுகண்டு உமையவள் தனது தனபாரங்கள் சிவலிங்கத்தின் திருமேனியிலழுந்த அழுத்தி ஆசையுடனே தனது கைவளையலழுந்திய குறியுண்டாகும்படி கைகளால் சிவலிங்கத்தைத தழுவிக்கட்டி அணைத்துக்கொண்டாள்.—எ–று. (கச)

ஆதிபீடமதானதேவியை யசீருமாசமையாதியை
நாதகீதவிநோதவாணியை நாகரீகசுபாஷியை
வேதவாகமபுராணமோதிய வீரமாதவ நாரியை
மாதயாவுடனேநமீஇ வரமேதுகேளெனவோதினர்

(இ-ள்.) அப்படி ஒருமனதாய்ச் சிவலிங்கத்தை விடாமல் உமையவள் அனைத்துக் கொண்டவுடனே சிவனுக்குக் கருணையுண்டாகித் தமக்கு ஆதிபீடமான தேவியை, ஆறுசமையங்களுக்கு முதல்வியா யிருக்கின்ற நாதகீதப்பிரியவசனியானவாணியை, நாகரீகமான சுபாஷணியை, வேதாகம சம்பூரண முடிவில் வசிக்கின்றவளை, வைராக்கியமாகத் தவஞ்செய்த இமய பர்வத புத்ரியாகிய பார்வதா தேவியம்மனை, பரமசிவன் தழுவி உனக்கென்னவரம் வேண்டுமோ அதைக்கேளென்று சொன்னார்.

கண்டுகண்டிருகண்களிப்பொடு கருணைமிப்பிரணவநிலைப்
புண்டரீகபதத்தஞானியர் போதமாதவர்திரிபுரங்
கொண்டபுன்னகை யாளவாளொடுங் சூலவுகேடகசூலமேல்
மண்டுபாசமெடுத்தநாடினை வாரியாலநுகர்ந்துளாய்.

(இ-ள்.) அப்படி காட்சிகொடுத்தருளிய சுவாமியை கிருபாநிதியாகி உமையவள் தனது கண்கள்களிகூரக்கண்டு சிவஸ்தோத்திரஞ் சொல்லத் துவக்கினாள். பிரணவாகார பீடத்தில் வசிக்கின்ற சரணம்புயங்களை யுடையவனே, ஞானிகளுக்குப் போதமாகிய வறிவுருவானவனே, மாதவஞ்செய்யுடைய திரிபுராதிகளைப் புன்சிரிப்பினாலெரித்த மகாதேவனே, கையில் வாளுங் கேடகமுந் சூலமும் பாசமுந் தரித்தருளிய சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனே, கடலிலுதித்தெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தை அமுதாக உண்டவனே, தேவர்களைக் காத்த பரமேஸ்வரனே, என்று தோத்திரஞ் செய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௧௯)

தேவர்சூழ்மகதேவர்மூவிழி திகழுநாயககண்டபே
ராவலிற்பணிவரவரவர்க்கினிய தானருபமிருகவிற்
காவலத்தசுடர்தருசடைப் பரமநித்தியபவமிலா
யாவருக்குமெவற்றினுக்குமோரிறைவநற்சிவசாந்தனே.

(இ-ள்.) தேவர் சூழ்ந்து துதிசெய்கின்ற மகாதேவனே, காளகண்ட திரிநேத்திரதாரியாய் விளங்கிய லோகநாயகனே. அன்புடைய பக்தசெனங்களில் அவரவர்க்கிஷ்டமான வரங்களுங் காட்சியுங் கொடுக்கின்ற கருணாநிதியே, மிருகவிறைபிடித்த கைகளையுடையவனே, சிவந்த சடைகளையுடையவனே, நித்தியமான பரப்பிரமவஸ்துவே, பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியனே, எவ்வுயிர்களும் எப்பொருட்கும் இறையவனாயிருக்கின்ற சிவனே சாந்தகுணத்தை யுடையவனே, என்று பின்னுஞ் சொல்வாள்.

உந்திவேணிய வொப்பிலாதவ வுலகினுக்கிதசச்சிதா
நந்தவந்தரந்தராசுக துக்கமற்றமெஞ்ஞானவா
னந்தசெந்தி சொரூபநித்திய மானபூரணபிரமவோர்
கந்தவாகிய யாவினுக்குமோர் காரணாவிளையாடலாய்.

(இ-ள்.) நதிசூடிய சடைடையுடையவனே, தனக்கு வொப்புவமை யில்லாதவனே, உலகத்துக்குப் பாபரகிதமாகிய சச்சிதானந்தப்பொருளே, அழகிய துரந்தரீகமானவனே, சுகமுந்துக்கமு மில்லாதவனே, ஞானாதீதமானவனே, அக்கினிமலையாயெழுந்தருளிய சோதிசொரூபனே, அநித்தியமில்லாத ஆத்ம பூரண பரப்பிரம்மமே, அந்தகரணங்களையுடைய சர்வ பூதான்மாக்களனைத்திற்கு மொருகாரண மூர்த்தி

யானவனே, அளவில்லாத சோதி சொரூபமெடுத்து விளையாடப்பட்ட சிவனே, என்று துதிசெய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௧அ)

தேவர்தேவதே வாசமுப்புர தேக்ன்தேவர்கள் செல்வவெனு
ருவலாவென தகவினைத்தின தருளினிற்றவ மெய்திநின்
றேவராவுன தைந்தெழுத்தினை யுளைகொணூற்றுட னெட்டுமைத்
தேவலாகி யியம்பவேதவ மென்னையாண்டருள் செய்தனை.

(இ-ள்.) தேவாதிதேவனே, அரி பிரம்மாதி தேவர்களுக்கும் அதிதமானவனே, திரிபுரதகனனே, தேவர் பாக்கியமானபொருளே, என்று யென்னுடைய ஆசையினுலே என்மனோயிஷ்டங் கைகூடவேண்டு மென்று உம்முடைய கிருபையினுலே தவஞ்செய்து ஓயாமல் உம்முடைய சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டு செபஞ்செய்து பூசித்து அருச்சனை செய்யவே அடியாள் தவநிலைமுன்பாகவந்து காட்சிகொடுத்தருளினீரென்று சொல்லிப் பின்னையுந்துதிசெய்கின்றாள்.—எ-று. (௧௯)

வேறு.

பரமகல்யாணுபோற்றி பணப்பணிப் பணியாய்போற்றி
யரவணுந்தூலமான வகளங்கபோற்றிதேவர்
புரவுலகனைத்து மேவும் புராதனபோற்றியேற்றுப்
புரகொடிப்புனிதபோற்றி பூதநாயகனேபோற்றி.

(இ-ள்.) பிரமசைதன்னிய சவுந்தரீகனே போற்றி, நாகாபரணனே போற்றி, சிவசிவாபோற்றி, நிஷ்களானந்தமயமே போற்றி, அண்டசராசரங்க ளெல்லா நிறைந்த புராதனப்பொருளே போற்றி, இடபக்கொடியைப் படைத்த புனிதனே போற்றி, சர்வ பூதாத்தும நாயகனே போற்றி.—எ-று. (௨௦)

சுத்தனேபோற்றியீறில் சோதியே போற்றியார்க்குங்
கர்த்தனேபோற்றிதென்கீழ்க் கடவுணேத்திரனேபோற்றி
யுத்துளநீற்றபோற்றி யுருத்திரசம்புபோற்றி
வித்தகஞானபோற்றி விதரணவிமலபோற்றி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தனே போற்றி. அந்தமில்லாத சோதியேபோற்றி, யாவர்க்குங் கர்த்தாவாகிய சிவனே போற்றி, அக்கினிநேத்திரனே போற்றி, உத்தளமாக வெண்ணீறணிந்த மேனியனே போற்றி, உருத்திரனே சம்புவே போற்றி, ஞானவித்தகனே போற்றி, விதரண விவேகமுள்ள விமலனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௧)

வேதங்களறிதற்கெட்டா வேதியபோற்றிவிந்து
நாதங்களினுக்குமேலாம் நாயகபோற்றிஞான
போதங்களாகின்ற புலமையோய்போற்றியெந்தன்
பாதகம்பறிப்பாய்போற்றி பசுபதிபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) வேதங்களாலறிவதற்கரிதான வேதியனேபோற்றி, விந்துநாதங்களுக்கெல்லாமேலாகிய நாயகனேபோற்றி, ஞானபோதமாய் நின்ற வறிவுக்கறிவே போற்றி, என்று துதிசெய்பவர்களுடைய பந்தபாசங்களை அறுப்பவனேபோற்றி, ஆத்துமாக்களாகிய பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியானவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௨)

எனத்தவம்புரிந்துபோற்று மிமாசலமடந்தைமுன்னர்
வனத்தரமழுவுமானும் வரவமுமபயக்கைபுங்
கனத்துடன்றோன்றிக்கேட்பக் களிந்தின்பாகநீங்கா
துனைத்தினந்தழுவெம்பாங்கெற் குதவெனச்சோதிகூறும்.

(இ-ள்.) இப்படி தோத்திரங்கள்செய்து அரியதவம்புரிந்து போற்றிசெய்த பார்வதாதேவிக்கு முன்பாக அழகிய மான் மழுதரித்த அபயஸ்தங்களுடனே பெருமைபெறத்தோன்றி நின்று காட்சிகொடுத்து வுனக்குவேண்டியவர மென்னவென்று சுவாமிகேட்க, அம்மன் சுவாமீ உம்முடைய இடப்பாகம்பொருந்தி பிரியாமல் தழுவியிருக்கும்படி வரங்கொடுத்தருள வேண்டுமென்று சொல்ல சுவாமி சொல்லுகிறார்.

அனலெனுங்கிரியாய்ப்பின்ன ரணிமணியசலந்தானுப்
கனகநல்வரையாய்க்கலியின் கல்லதாயுகங்களுன்கும்
வனமுனைபிறழாதிற்கும் வரையிற்கௌதம னுசிரமம்
தனிடத்திருமினென்னைச் சங்கரனுரைத்துப்பின்னும்.

(இ-ள்.) வராயுமையே, முன்னே அக்கினிமலையாய்ப் பின்பு இரத்தினமலையாய் அப்புறம் சொர்ன்னமலையாய் இப்போது கல்லுமலையாய் நாலுயுகங்களிலும் வர்ன்னபேத மூன்மைவழுவாமல் உயர்ந்துநிற்கின்ற திருவண்ணாமலை யிடத்திற் கௌதமன் என்னைத் தன்னுள்ளத்தில்வைத்து துதிசெய்யுஞ்சாரலாகிய ஆசிரமத்திலே நீபோய் சேரவேண்டுமென்று சொல்லி பின்னுஞ்சொல்வார் சுவாமி.—எ-று. (உ௯)

திருவருணையில்நீபோகி சிறந்தகௌதமன்றன்வாக்கால்
மருவருணையினைசெய்த மான்மியமுழுதுங்கேட்டுப்
பெரிதுநம்வடிவதாய பெருங்கிரிவலமாய வந்து
விரவுகார்த்திகையிற்றிங்கள் வியனுறவம்புரிதிமின்னே.

(இ-ள்.) திருவண்ணாமலைச்சாரலில் நீபோயசேர்ந்து சிறப்பையுடைய கௌதமன் வாக்காலே அர்த்தத்தலத்தில் நாம் செய்த காரண மான்மியமெல்லாங் கேட்டு மிகவும் நம்முடைய வடிவமாயிருக்கின்ற திருவருணைகிரியைச் சுற்றி பிரதட்சணம் வந்து கார்த்திகை நட்சத்திரம் விசேடமாகப் பொருந்திய கார்த்திகைமாதம் முழுதுந் தவஞ்செய்வாய் பெண்ணேயென்று பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சுவாமி—எ-று.

காஞ்சியிற்றவத்தாலின்றெங் கண்புதைத்துறைகழிந்தாய்
தோஞ்சிறிதிலாதவண்ணந் தொலைத்ததாங் கருணைபெய்தி
நேஞ்சிறந்திலங்குவில்வந் திகழ்வனச்செருவின்வைகி
வாஞ்சியோர்விரதமப்பால் வந்துநான்றருவன்பாகம்.

(இ-ள்.) இந்தக் காஞ்சீபுரத்திற் கம்பையாற்றங்கரையிற செய்த தவத்தினாலே எம்முடைய திருக்கண்களைப் புதைத்தபாவம் உனக்குவிமோசனமாச்சுது, இனி திருவருணாசலத்திலே உமையே நீபோய்ச்சேர்ந்து தேன்கமழாநின்ற வில்வவனச்சாரலில்தங்கி வாசஞ்செய்து கௌதமன் சொன்னபிரகாரம் விரதங்கள்நோற்று தவஞ்செய்வாயானால் அவ்விடம் வந்து காட்சிகொடுத்து நம்முடைய வாமபாகங் கொடுக்கிறோம்.—எ-று. (உ௬)

என்றினிதுரைப்பநீங்கா திடுநிழற்காஞ்சியாங்க
ணின்றனகண்டுகாஞ்சி நகரெனநிலைப்பேராக்கி
வன்றிடுகம்பையாங்கர் நீழல்வைகிப்பூசித்
தன்றுளசிவலிங்கம்மேகாம்பரமானதம்மா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் சொல்லி விடைகொடுத்தருள, உமையவள் மகிழ்ச்சியோங்கி யெப்போதும் விலகாமற் கவிக்கு நிழலையுடைய காஞ்சிமரம் அங்ஙனம் நின்றதைக்கண்டு அந்த தலத்துக்கு காஞ்சீபுரமென்னும் பெயர்விளங்க நிலையானபெயரிட்டமைத்து கம்பையாற்றங்கரையில் மாமரத்தினிழலில்வைத்துப் பூசித்த சிவலிங்கத்துக்கு ஏகாம்பரயீஸ்வரரென்று பெயர்வழங்குகின்றது.—எ-று. (உஎ)

அம்மையுமாதிபீட மமைத்தறுசமையத்தாரு
மிம்மையினடாத்தவன்றே யாவர்க்கும்பொதுவாய்நின்று
செம்மைகொள்சத்திபேன்பார்சித்தியிற்சேர்வதாகிப்
பொம்மெனத்திருமால் சேரும் புண்ணியங்கோடிசெய்தா.

(இ-ள்.) பார்வதியம்மை ஒரு காமகோடி பீடமுண்டாக்கிவைத்து சட்சமையத்தாரு மிகப்பிரசாதம் பெறப் பரிபாலனஞ்செய்து நடத்திவரத்தக்கதாக யாவருக்கும் பொதுவாய் நிலைக்கச்செய்து அழகிய பரசத்தி பீட்டின்பம் பெறுவதாகச் செய்து விஷ்ணுவேர்வை தலமுஞ் செய்துமுப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்து அளவில்லாத சிவபுண்ணியங்களுஞ் செய்தமைத்தாள் உமையவள்.—எ-று. (உஅ)

அன்றரனருளிச்செய்த நணங்குதனைநடைந்துமேலோர்
துன்றியவருணைவெற்பிற் சென்றினடோன்றலோடுங்
கன்றியவினைகடீர்க்குங் கௌதமனிருக்கைசெல்ல
வொன்றினுக்கொன்றுகோடி யுயர்சிறப்பெய்திற்றுமால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பரமேஸ்வரன் அருளிச்செய்த பிரகாரம் பெரியோர்கள் நிறைந்துவசிக்கப்பட்ட திருவருணைசலத்தைச்சேர்ந்தாள் உமையவள், அப்போது தீராதவினைகளைத் தீர்க்கப்பட்ட கௌதமருடைய சிரமமெல்லாம் ஒன்றுகொன்று கோடிபங்கு அதனமாகச் சிறந்து வளம்பொருந்தி செழித்தது.—எ-று. (உகூ)

வேறு.

ஈங்கிதென்கொல்லோவென்றன் றிதயாங்கள்களிப்பநோக்கி
யோங்குகௌதமுனுங்கெய்தி யுமையவதரிப்பவிசனை
பாங்குநான்பெறநீயினறு பகருமோர்விரதமென்னத்
தாங்கருந்தவனுநற்கே தாரமாம்விரதஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்படி வளமுண்டாகி செழித்ததுகண்டு இதுவென்ன அதிசயமென்று மனங்களிகூறப் பார்க்கின்றபோது அம்மன் அங்கெழுந்தருளினாளென்று தெரிந்து வந்துஅம்மனை கௌதமரெதிர்கொண்டு உபசரித்தபோது அம்மன் வாராய் கௌதம முனிவனே. பரமேஸ்வரருடையஇடப்பாகம் யான் பெறும்படி விரதமொன்றுசொல்லென்றுகேட்க தவசிரேஷ்டராகிய கௌதமர் கேதார விரதமென்பதுச்சொன்னார்.

சொல்லியவிரதமுற்றி சோணையங்கிரியைச்சுற்றி
நல்லருட்டவங்கூர்ந்தம்மை நயந்தகார்த்திகைப்பரிசாந்தம்

புல்லூரிமருங்கரங்கன் புகுந்தனர் புகுந்துவேலை
யல்லியங்குழலைநோக்கி யருட்பெறவுரைப்பதானுர்.

(இ-ள்.) கௌதமராலே சொல்லப்பட்ட [illegible] விரதத்தை அனுஷ்டித்து முடித்து அருணகிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து அன்புடனே அரிய தவஞ் செய்கிற போது, சிரேஷ்டமான கார்த்திகைமாதக் கடைசியில் புலியுரிதரித்த விடையையுடைய பரமேஸ்வரன் அங்ஙனம் எழுந்தருளிவந்து மலைமகளாகிய மணமலர் சூடிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மனைப் பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்து சொல்லுவார்.—எ-று.

இவணுனக்கெமதுபாக மீந்தனந்தேகாந்தமான
தவமிகுநாகவெற்போர் தலத்திடையுளதாங்கெய்தி
பவளமெய்த்தகரூர்சேயும் பரிந்தவணுறைந்ததென்மே
னவநிலவரையினபாங்காய் நாகவெற்படைதியென்றார்.

(இ-ள்.) வாராயுமையே, இந்த அருணகிரி ஸ்தலத்திலே உனக்கு நம்முடைய இடப்பாகம் தரும்படி வரங்கொடுத்தோம், ஆனால் ஏகாந்த தலம் ஒன்று யிருக்கின்றது. அது இந்த அருணாசலத்துக்கு தென்மேறகில் கொங்கு மண்டலத்திலே திருநாககிரியென்று பெயருண்டாகியது. அம்மலையில் தகரவாகனனாகிய நமது குமாரன் சுப்பிரமண்ணிய மூர்த்தி அங்கு சதாகாலமும் வசித்திருக்கின்றன். நீயும் இங்கிருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப்போய் அந்த நாககிரியைச் சேராயென்று விடைதந்து பின்னையுஞ் சொலவார் சுவாமி—எ-று. (௩௨)

நாகவெற்படைந்துதீர்த்தம் நண்புடன்மூழ்கியங்க
ணாகையிற்றேவதீர்த்த மொன்றுளததன்மேற்பொன்னின
மாகனகஞ்சமீது வைகினஞ்சேயினபாங்கர்
தோகைநீதவங்கள்செய்யிற் றோன்றுதுமவணுமென்றார்.

(இ-ள்.) உமையே நீ அந்த நாககிரி தலத்தில் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி அன்புடனே யங்ஙன மனோரம்மியமான தேவதீர்த்தமொன் றிருக்கினறது அதிலுற்பவித்த பெருமையையுடைய பொற்றாமரை பொகுட்டின் மீதிருந்து நமது குமாரன்பக்கமாக பெண்ணே நீ தவஞ் செய்வாயானல் அங்கே நாம் வந்து கிருபை செய்கிறோம் என்று சொன்னார் மகா தேவர்.—எ-று. (௩௩)

என்றரன்பகரவெண்ணான கியலறம்வளாக்குங்கன்னி
நன்றெனமுனிவர்சூழ நயந்துதென்மேற்பான்மூலை
தென்றிசைநோக்கிநாகர் நிகழ்நிலவரையின்பாங்கர்
மன்றலிற்றுவந்துமெல்ல வாளராமலையில்வந்தாள்.

(இ-ள்) என்றிப்படி பரமசிவன் திருவுளம்பற்ற முப்பத்திரண்டறங்கள் வளர்த்த பார்வதா தேவியம்மன் நலலதென்று முனிவர்கள் சூழ ஆசையுடனே தென்மேற்குத்திசையை நோக்கி அந்தநாகமலை மார்க்கத்திலிருககின்ற நிலவரை வழியாகப் புறப்பட்டு மங்கலகரமான மகிழ்ச்சியுடனே மெல்ல மெல்ல பிரகாசமான நாககிரியில் வந்து சேர்ந்தாள—எ-று. (௩௪)

வந்துதன்முதற்சேயாய மைந்தனை நினைத்தகாலை
யைந்துசெங்கரமுமொற்றை யணிமணிமருப்பும்பாரத்

தொந்தியும்பருத்தகாளுஞ் சுடர்விடுஞ்சிறுத்தநோக்குங்
கந்தரப்புயலின்றாரைக் கடமுமுன்விளங்கவந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சேர்ந்த உமையவள் முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகனை நினைந்தவுடனே ஐந்து கைத்தலங்களு மழகிய ஒற்றைக்கொம்பும் பெருத்த தொந்தியும் பணைத்த கால்களுஞ் சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற சிறியகண்களும் மேகசலம் பெய்வது போலும் வழிந்தொழுகிய மதத்தாரையும் விளங்க வந்தார் ஆனைமுகத்து விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (ஙரு)

வருகணபதியைநோக்கி மைந்தயான் றீர்த்தமாடற்
கரியனற்றீர்த்தம்பூமி யந்தரசுவர்க்கத்துண்டாம்
பெரியனயாவுமிந்தப் பெரும்பனிமலையிலெய்தக்
கருணையினழைக்கவேண்டுங் கலாபதிகடிகவென்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து வணங்கிய கணபதியைப் பார்த்து உமையானவள் நான் தீர்த்தமாடுவதற்கு அரிதான தீர்த்தங்கள் பூமியந்தர சுவர்க்கங்களிலுண்டாகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களனைத்தையு மிந்த நாககிரியிலே அன்புடனே வரவழைக்கவேண்டும் பிள்ளாய் சீக்கிரத்திலே யென்றாள் உமையவள்.—எ-று. (ஙசா)

என்றனளுடனிக்கையா லேனைய தீர்த்தம்வாங்கி
முன்றிகழமுதக்கங்கை முதலியவனந்ததீர்த்தம்
தெனறிசைக்கயிலையான தெய்வநாகப்பொன்வெற்பி
லொனறவேவடபாங்கெல்லா முதித்திட விதித்தார்மூத்தார்.

(இ-ள்.) உமையவளிப்படிச் சொன்னவளவில் விநாயகமூர்த்தி நெடிய துதிக்கையினாலே திரிலோகங்களி லுண்டாகிய அமுர்தகங்கை முதலான தீர்த்தங்களனைத்தையுந் தெட்சண கயிலையாகிய திவ்விய நாககிரியின் வடப்புறத்து மலையெங்கும் தீர்த்தமயமாக தோன்றிப் பிரகாசிக்கச் செய்தார், ~~விநாயகமூர்த்தி~~—எ-று. (ஙஎ)

என்னையீன்றினியகொங்கை யினியமுதீய்ந்ததாயே
யுன்னுமுன் றீர்த்தம்யாவு முதித்தனம்வடபால்வெற்பில்
நின்னடிபணிந்தாலந்த நீர்படிபாவம்போஞ்சென்
றன்னதியாடல்வேண்டு மம்மவென்றடியில்வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்று பிரியமாய் முலையமுத மீய்ந்து வளர்த்ததாயே நீ நினைக்குமுன்னே சகல தீர்த்தங்களும் வடபுரத்து மலையெல்லாம் பிரவேசித்து விளங்காநின்றது. உன்னுடைய பாதங்களந்ததீர்த்தங்களில் படுமாயின் தீர்த்தங்களினுடைய பாவங்களெல்லாம் தீரும், நீ சென்று அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கவேண்டும் அம்மா வென்று உமையவள் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார் விநாயகமூர்த்தி.

ஐங்கரன்றன்னையார வணைத்தருள்புரிந்துவாழ்த்தி
கங்கையுண்முதலாந்தெய்வக் கணபதிதீர்த்தமாடி
மங்கலரியதியாவு மறைமுறைமுடித்துவேத
னிங்கிதவர்சீகூற வெயதினள்மலையினுச்சி.

(இ-ள்.) அப்படி வணங்கிய ஐந்து கரங்களையுடைய விநாயக மூர்த்தியை இறுகவணைத்து கருணைசெய்து வாழ்த்தி கங்கை நதியிலு முதன்மையான கணபதி தீர்

த்தத்தில் மூழ்கி ஆசாரமாக நித்திய கன்மாதிகளை யாவுஞ் சுருதிமுறையாகச்செய்து முடித்து பிரமதேவ னாசீர்வாதஞ் சொல்ல உச்சிமலையில் வந்து சேர்ந்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௩௯)

நாகமாமலையினுச்சி நண்ணிய குகனைக்கண்டு
மாகருணையினூற்கட்டி வனமுலையமுதமூட்டி
யாகமானந்தக்கண்ணீ ராற்கழீஇகருத்தினேசித்
தேகமாயிறைவன்சேர விருந்தவமுயலலுற்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகமலை யுச்சியில் வந்து சேர்ந்த உமையவள் அங்கு வசிக்கின்ற குமாரனைக் கண்டு மிகுந்த கருணையாக கட்டியணைத்து அழகிய முலையமுர்தமூட்டி தேகமுழுதும் பிரம்மானந்தக் கண்ணீரால அபிஷேகமாட்டி மிகுந்த அன்படனே வாழ்த்தி சிவனுடைய அர்த்தபாகம் பெறவேண்டி தேவதீர்த்த திற்கமலகேசரத்தில அரியதவஞ்செய்ய நினைந்தாள் உமையவள்—எ-று. (௪௰)

உமைதவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௧௬௧.

அர்த்தபாகச் சருக்கம்.

கயிலையினின்றுகேதா ரத்தினிற்கலந்துதேவ
ரியனமயிற்றிருவிறேடு மெண்ணிலா ச்சதிருமு
வயனிறைகாஞ்சியண்ணா மலையினில் வைகிநாகப்
புயறவழ்பொருப்பினின்ற பொன்னிருசரணம்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியி னின்று இமய கேதாரத்திற் சேர்ந்து முனிவர்சூழ மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய லட்சுமிதேவி முதலாகிய அனேகஞ் சதிகள் சூழ்ந்து சேவித்துவர, வயலவளப்பத்தையுடைய காஞ்சீபுரத்திலுந் திருவண்ணாமலை யிடத்திலும்வந்து வசித்துத் தவஞ்செய்து மேகமொயத்த வழகிய நாககிரியுச்சியிற் றேவதீர்த்தத்தின் பொற்றாமரைப் பூம்பொகுட்டில் நின்று மகாதவஞ் செய்கின்ற பார்வதா தேவி இரண்டு சிர்பாதங்களை நமஸ்கரிப்போம்—எ-று. (௧)

வேறு.

நாகமாமலைநண்ணிய தீர்த்தமே, லானதென்னபிறுன்விரித்தோதுவேன்
ஏகமாயதுமம்மையிறைஞ்சலு, மோகயிற்பணிந்தாருமுனனேதுவாம.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் முனிவர்களே கேண்மின்கள். அந்த நாககிரிதலத்தின் தீர்த்தமகிமையெல்லாம் பின்னாலே விளங்கவிரித்துச் சொல்லுகிறோம். இப்போது அங்ஙனம் உமையவள் தவஞ்செய்து சிவனிடப்பாகம் பெற்றதையும் மகிழ்ச்சியுடனே வந்து பூசித்தவர்களுடைய வரலாற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினோம்.—எ-று. (௨)

மாவெழுந்துவயங்கியகீட்டிசை, மேவுநன்குமரீசுரன்மேற்புறம்
தேவதீர்த்தச் செழுந்தடமீதுபொற், பூவினற்கமலப் பொகுட்டேறினாள்.

(இ-ள்.) நாககிரியுச்சியி லோங்கிவளர்ந்த மாமரத்தின் கிழக்கு குமரீசருக்கு மேற்கு இசன் மத்தியில தேவதீர்த்தத்தில வளமையுடைய பொற்றாமரைப் பொகுட்டின்பேரி லேறிநின்று தவஞ்செய்யத்தொடங்கினாளுமையவள்.—எ-று. (௩)

அன்னபோதரியாரணனெம்முமை, முன்னமுனைனின்றிணையடியேத்தினர்
முன்னனற்கனலிற்றவமுற்றினள், பின்னதிகருட்பெருந்தவம்பேணினாள்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில அரிபிரமர்களிருவரும் அம்மன் முன்பாக வந்து தோத்திரஞ் செய்து முன் அக்கினிமலையிடத்து நின்று அரியதவஞ் செய்தாள, இப்போது தேவதீர்த்தத்தில் நின்று பெரியதவஞ் செய்கின்றாள்—எ-று. (௪)

மலைமடந்தைவருந்துந்தவத்தொழிற், கலைமடந்தைநிறப்பிறையோடுநல்
லலைமடந்தையடக்கியசென்னியா, னிலமடந்தைவரநினைவுற்றனன்.

(இ-ள்) இமவான்மகளாகிய பார்வதியம்மன் வருந்திச்செய்யுந் தவமுயற்சியறிந்து சரஸ்வதியைப்போல வெண்மைநிறமுள்ள மூன்றாம்பிறையையும் கங்கையையுந் தரித்த சிரசையுடைய பரமசிவனிந்தப் பூலோகத்திலே வருவதற்கு நினைவுசெய்தார்.

உற்பவான்றெம்முமையாடவமுற்றிய, பெற்றியென்னருபெட்பினிலெய்தினர்
வெற்பில்வருமுகத்தனாவலனை, நற்றிநண்ணிமுன்னங்கையைநண்ணினர்.

(இ-ள்) இப்படி மாதேவி அரியதவஞ் செய்கின்றபோது பரமசிவம் அந்தத் தவத்துக்கு மெச்சினவராய் நாகேசுரர் நாககிரியில வந்தெழுந்தருளி வெற்றியுடைய ஆறுமுகத்து விநாயகனையும், வேலாயுதக்கடவுளையு முன்பு கண்டு பிரியங்கூர்ந்து உமையவளையும் வந்து கண்டருளினார் பரமேசுவரன்.—எ-று. (௫)

நன்றுநன்றுநயந்தனமுன்றவ, மன்றுகச்சியிலங்கியுணின்றனை
யின்றுநாகமலைமுடிநீரிடை, நின்றுநின்றுநெடுந்தவமெய்தினை.

(இ-ள்.) வாராயுமையே நீசெய்யும் அரியதவத்துக்கு நாம்மிகவு மெச்சினோ முன் காஞ்சிபுரத்திலும் திருவருணையிலும் தவமியற்றினா யிப்போது நாககிரி யுச்சியில் நீரில் நின்று நெடுங்காலமாய்த் தவஞ் செய்கின்றாய் என்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

உன்கருத்துளுவந்ததுதவுவோம், மின்கருத்துறவேண்டுதியென்றபி
னன்கருத்துளநாதனைக்கைகளால், மன்கருத்துள்வணங்கித்தழுவினாள்.

(இ-ள்.) வாராய் பார்வதியே, உன்மனதில் அபேட்சித்த வரத்தைத்தருகிறோம் நீ கேட்பாயென்று சுவாமி சொன்னவுடனே, அம்மன் அழகிய கருத்துத திருத்தமாகச சுவாமியைத தனது கைகளால் தழுவி இருதயத்துள்ளே வணங்கித் துதித்துச் சொல்கிறாள்.—எ-று. (௮)

வேறுபட்டவினையின்பயன்விளைந், தூறுபட்டனந்தக்கனூறுப்பினால்
மாறுபட்டகலாவகைநின்னொரு, கூறுபட்டணையும்வரங்கூட்டென்றாள்.

(இ-ள்.) சுவாமீ தேவரீர்வேறே அடியாள்வேறே இப்படி யிருந்தபடியினாலே வினைப்பயனுண்டாய்த் தக்கனுடைய வேள்வியில் அவனிந்தித்த வசனத்தினாலே மிகவுஞ் சிரமப்பட்டேனினி யப்படிவாராமல நாமிருவருங்கூடிப் பிரிவில்லா

ம லிருக்கும்படியாகத் தேவரீருடைய அர்த்தபாகம் அனுக்கிரகஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுவாள்.—எ-று. (௯)

உன்னுடம்புடனென்றுவதன்றியா, நின்னையோர்கணநீங்கப்படாதெனக்
கன்னலம்மொழிக்காரணியாரணி, மன்னருந்தவமங்கையிளம்பினள்.

(இ-ள்.) சுவாமி உம்முடைய தேகத்துடனே கூடிக்கலந்திருப்பதே யல்லாமல் தேவரீரை ஒரு நொடிப்பொழுதாகிலு மினிப்பிரிந்திருக்கக் கூடாதென்று கன்னற் கட்டிபோலும் வசனத்தையுடைய காரணம்பிகை வேதாம்பாளானவள நினைப்பதற்கு மரிதாகிய பார்வதாதேவி சொல்லி பின்னையு மொருதவங்கருதினள்—எ-று.

எந்தைநாதனிபம்பியபின்னலால், முந்துநாம்புணர்மோகமதென்கொலென
றந்தமங்கைநினைவிற்பயந்தருட், சிந்தையோடனந்தந்துதிசெய்யுமால்.

(இ-ள்.) நம்முடைய சுவாமியாகிய பரமேஸ்வரன் கிருபைசெய்து சொன்னபின்பல்லாமல் முந்தி நாமா கலந்துக்கொள்ளுகிறது சரியல்லவென்று நினைத்து உமையவள் பயந்து மனபக்தியுடனே அளவில்லாத தோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினள்.

சங்கராமகதேவசதாசிவ, திங்கள்வேணியதேவதேவாபர
செங்கண்மூன்றுளநிலமயேசுர, புங்கவானம்முருத்திரபோற்றியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா, மகாதேவ சதாசிவப் பிரமமே, சந்திரசடாதரா, தேவாதிதேவர்கட்கெல்லா முதன்மையானவனே, சிவந்த மூன்றுநேத்திரங்களையுடைய சீலனே, மயேஸ்வரனே, யாவருக்குமேலான புங்கவனே, எனது அன்புக்கு இரங்கிவந்த திரிமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி—எ-று. (௧௨)

சூலபாணியதொல்விடைவாகன, காலகாலனைக்காமனைக்காய்ந்தவா
வாலகாலமமுதெனக்கொண்டவா, நீலகண்டநிராமயபோற்றியே.

(இ-ள்.) சூலாயுத அஸ்தனே, ஆதிகாலந் தொடங்கி ரிஷபவாகனருடனே, இயமனுக் கியமனானவனே, மன்மதனை யெரித்தவனே, ஆலகாலவிஷத்தை யமுதாகவுண்டவனே, வேதவேதாந்தப் பொருளே, நீலகண்டனே, நிராமய சொரூபனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௧௩)

ஈசவெம்மழுவேந்தியசெங்கைய, வாசைபாசமகற்றியவைம்முக
வீசுவேணிவிமலவெண்ணீற்றின, நேசரூபநிரந்தரபோற்றியே.

(இ-ள்.) எமது கர்த்தனே, வெவ்விய மழுவேந்திய செங்கரத்தனே, ஆசாபாசங்களைத் தவிர்த்தருளிய வைந்துமுகத் தையனே, திக்கெல்லாம் பரந்து வீசப்பட்ட சடாதரனே, விமலனே, திருவெண்ணீறு பூத்த திருமேனியனே, அன்பருக்கேற்ற திருவுருவமைந்து நிறைந்திருப்பவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௧௪)

அச்சுதற்குமயனுக்குநாயக, முச்சுடர்க்கண்ணமூவாமுதலின
பிச்சையேந்தும்பிரமகபாலனீ, நச்சராவணிநாயகபோற்றியே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கு முதன்மையா யிருப்பவனே, சோமசூரியாக்கினி யென்னும் மூன்றுகண்களை யுடையவனே, கெடாத முதல்வனாகிய பொ

ருளே, பிரமகபாலத்தில் பலியேற்பவனே, விஷம்பொருந்திய நெடிய நாகாபரண ம்பூண்ட சர்வலோக நாயகனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௧௫)

பாண்டரங்கப்பதபங்கயத்தின, வாண்டவாவணுவுக்கணுவானவா
நீண்டவண்டநிலையபினாகவிற், றூண்டுவீரசுகோரநயபோற்றியே.

(இ-ள்.) பாண்டரங்கனே, நிர்த்தனஞ்செய்யப்பட்ட பாதாம் புயத்தனே, அன்பர்களை யாளவுமைமைகொண்டு ஆண்டவனே, அணுவுக்கோரணுவானவனே, நெடிய அண்டபுவனங்க ளெல்லாம் நிறைந்து நின்றவனே, பினாக வில்வளைத்து அரியை அம்பாகத் தொடுத்தெய்யும் வீராதிவீரனே, வெற்றிமாலையணிந்த அழகிய புயத்தனே போற்றி போற்றி.—எ-ு. (௧௬)

ஐந்துபூதமொன்றானவபோற்றியே, மைந்துதேவருமானவபோற்றியே
சிந்துகொன்றைநத்திரிபுரபோற்றியென், சிந்தைநபுக்குச்சிவசிவபோற்றியே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களு மொன்றாய்க் கலந்திருப்பவனே போற்றி, பஞ்சகர்த்தாக்களுமானவனே போற்றி, தேவர்களுக்கு கொன்றைமாலையைத் தரித்த சுந்தரனே திரிபுராந்தகனே போற்றி, என்றுள்ளத்தில் பதிந்திருக்கிற சிவசிவா போற்றி போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினள் உமையவள்.—எ-று. (௧௭)

எனவணங்கியிமாசலக்கன்னிகை, தனதுபத்திக்கவந்நிற்றுதிந்தபின்
கனகமேருவளைத்தகைக்காரணர், மனமகிழ்ந்துதம்வாமம்வழங்கினர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி நமஸ்கரித்துத் துதிசெய்த மலையரசனாகிய மகாதேவியான பார்வதியம்மன் தன்னுடைய மனோபக்தியுடனே நவஞ்செய்து வணங்கினவுடனே பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த காரணகர்த்தாவான பரமசிவன் திருவுளமகிழ்ச்சியுடனே உமையவளுக்குத் தம்முடைய இடப்பாகங் கொடுத்தருளினர்.—எ-று.௧௮

தேவர்வாழ்த்தினர் தேசஞ்செழித்தன, மூவரேத்தினர் மோனிகள்போற்றி
யாவருக்குநல்லின்பம்பருந்தன, பாலவைபாகம்பரமன்பரிப்பவே. [னர்

(இ-ள்.) பரமசிவன் பரமேஸ்வரிக்கு அர்த்தபாகங் கொடுத்தருளின போது தேவர்களெல்லோரும வாழ்த்தினார்கள், தேசங்களெல்லாம் செழிப்படைந்தன, மூவர்களும் முனிவர்களும் துதித்தனர், யாவருக்கு மின்பமிகுந்தன—எ-று. (௧௯)

நாகமாமலையுங்கொங்குநாடுமே, யீகைமாமலைமேடமகன்றுடனப்
போகபூமியும்பொன்னுலகம்வர, தாகமோகத்துடனேதவிக்குமால்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்நாககிரியும், வளப்பம்பொருந்திய கொங்குநாடு முழுதும் பொன்மலையும் பொன்னுலகாதி மானதென்று போகபூமிகளும்பொன்னுலகமுழுது மங்களம் வருகிறதற்கு மிகுந்த தாகமோக ஆபேட்சையுடனே தயங்கும்.

தேவதீர்த்தந்திகழ்முனிதீர்த்தமென், றேவலாவிருநாமங்களெய்தின
மாவணைப்புனன்மீதுமையாமனுர், காவலாகக்கணித்துறைகின்றனர்.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தமென்றும் முனிதீர்த்தமென்றும் சுவாமியா லிடப்பட்ட இரண்டுபெயராய் விளங்கிற்று, மகிமைமிகுந்த நாககிரி தீர்த்தத்தின்மீது உமையொ

ரூபாகரான அர்த்தநாரீஸ்வரர் அடியார்களைக் காக்கும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுடனே அந்த திருநாகமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (உ௧)

தேவதீர்த்தச்சிவன்றிருமேனியின், பாவனைப்படிக்கிச்சிலசொல்லுவாங்
கோவரித்தவெண்பாணிறக்கோலமாய், நாவலீரர்த்தநாரியராயினர்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்த தேவதீர்த்தத்தின்மேல் எழுந்தருளிநின்ற சிவனது திருமேனி யழகியபாவனை சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம். எப்படியெனில் பசுவின் பாலைப்போல் வெண்மைநிறம் பொருந்தி யொருபாதி சிவனும் ஒருபாதி அம்மனுமாக யெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். கலைவல்லவரான முனிவர்களே—எ-று.

அய்யனின்றவருளின் வடிவுகண், டெய்யுமைங்கரனும்பன்னிரண்டுகைச்
செய்யவேளும்விச்சித்திரமெய்திவந், தையமின்றியருகுறைந்தாரரோ.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியுங்கூடி அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தமாக எழுந்தருளிநின்ற திருவடிவைக்கண்டு பரிசுத்தமாகிய வைந்துகரப் பிள்ளையாரும், பன்னிரண்டு கைகளையுடைய செவ்வேளும், அந்த அதிசயத்தைப்பார்த்துப் புகழ்ந்து சுவாமி பக்கத்திலேதானே கொலுவாய் வீற்றிருந்தார்கள்.—எ-று. (உ௨)

வேறு.

பணிமலையிலெழுந்தருளிப் பவைக்கொருபாகங்கொடுத்தப்பரிசின்றோற்றம்
வணிமணிந்தண்டிச்சியின் மூன்றங்குலியையவளைத்தமைந்த வனப்புக்கொப்
மணிவரையாதுமையிடந்துவைத்தணைத்துமகரகுழைவலத்தோலத்[பாம்
தணிவிலொளிதயங்கியதண் டரளமணித்தோடிருபால் வாகிற்றனே.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரன் திருநாகிரியி லெழுந்தருளி உமையவளுக்கு அர்த்தபாகங்கொடுத்து நின்றகோலம் எப்படியெனில், அழகுபொருந்திய தெண்டாயுதத்தினுனி மூன்றுவிரலால் வளைத்துப் பிடித்திருக்குங் காட்சியைப்போலே அமர்ந்து ஒரு திவ்ய அத்தத்திலேபொருந்த வழகியபார்வதியைத் தமதிடப்பாகத்திற் சேர்த்தணைத்து மகரகுண்டலம் வலதுதோளிடத்தி லசையவும், அழகிய பூரணப்பிரகாசமிகுந்திலங்கிய குளிர்ந்த முத்துமணிநிறைந்த சுவர்னத்தோடு இடதுதோளிடத்திற் பிரகாசஞ்செய்யவும்.—எ-று. (உ௩)

வேறு.

ஒருபகற்பொழுதுகஞ்ச முற்பலமலர்ந்ததென்ன
விருவிழியொன்றோடொன்றுற் றின்பநோக்கினிதுகாட்ட
திருவளைக்குனிப்புக்காட்டுந் திருமுகநாடிப்பார்க்கில்
வருகதிர்ச்சிகப்புபச்சை வண்ணமென்றிரண்டுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பகற்காலத்தில் தாமரையும் நீலோற்பலமும் புட்பித்ததுபோல இரண்டுகண்களும் ஒன்றுக்கொன்று உற்றுநோக்கிய இனிய பார்வையும், பொன்மலை வில்லைப்போல வளைந்திருக்கின்ற இரண்டு புருவங்களும், திருமுக மண்டலம் ஒருபாதி பவளநிறமும், ஒருபாதி பச்சைநிறமுமாக சுடர்விரித்துப் பிரகாசிக்கும்.—

இடத்திருக்கவானும்வெண்பட் டேரகவுடையுமற்றைத்
திடத்திருசெகசேந்திரனை தானவனுரியும்ஙாகப்

படத்தெழில்வலையம்பூண்ட பாணியும்பணிகளீன்ற
சுடர்த்திருமணியுஞ்சூழ்ந்த சூடகக்கரமுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) இடப்பாகத்தில் அழகிய துடையில் வெள்ளைப்பட்டாடைக் கோசிக வுடையு மற்றை வலப்பாகத்துத் துடையில் அசுரகெஜேந்திரன் தோலுடையும், படம்விரித் தழகிய நாககேயூரந்தரித்த கையும், நாகமணி மாலைசெறிந்த சூடகக்கை யுந் தோற்றஞ்செய்க—எ-று. (௨௬)

குங்குமங்கள கத்தூரி கற்பூரங்குழைத்தசாந்தந்
தங்கியபொடிவீழ்ந்தண்ணீர் தயங்கிமையெழுதுங்கண்ணுஞ்
செங்கனல்விபூதிசாற்றித் திருநுதற்பொடியினோக்க
வங்கியவிழியுமாறு யழகுறவலங்கலோங்க.

(இ-ள்.) குங்குமங் களபகஸ்தூரி கர்ப்பூர மிவைகலந்த குளிர்ந்த சந்தனத் திலகப்பொட்டும், பொருந்திய நிழலாடுகின்ற மையெழுதிய கண்ணும், சிவந்த நெருப்பில்விளைந்த வெண்மையாகிய விபூதி நெற்றியிற்பிரகாசிக்க, சிவந்தகன்ற கண்ணும் நாகத்தாழ்வடமுஞ் சுடர்விரித்துவிளங்க—எ-று. (௨௭)

பகைமதன்றன்னைக்காய்ந்த பாதிநெற்றியிற்றீக்கண்ணுந்
தொகவிதனுடனொன்றாகித் தொல்லுயிர்க்கருள்கூர்நோக்கு
மிகபரமோகதாக விம்மைதீர்த்தருளோர்பாங்கு
மகவரனளிக்குங்காலை மன்னுயிர்க்கருளோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பகைசெய்த மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணி லொருபாதி அக்கினிக்கண்ணும், அதனுடனே ஒன்றாய்க் கலந்து சர்வ ஆத்துமாக்களுக்குங் கருணைகூர்ந்து இரட்சிக்கின்ற பாதிநெற்றியிற் குளிர்ந்தபார்வையும், இகபரங்களினுடைய மோகதாக சோகங்களைத் தீர்த்தருளிய தொருபாகமுஞ் சகல ஆத்துமாக்களுக்கும் புத்திரசந்தானங்கொடுக்கும்போது சகலபிராணிகளுக்கு மருள்செய்யும் ஒருபாகமும்.

பொன்மத்தமத்தம்பூபோற் பொலிதிருக்காதோர்பாங்குந்
தென்மலர்நெய்தற்பூவிற் றிகழ்திருச்செவியோர்பாலும்
கன்மலையுததியாலங் கவர்ந்தவொண்களமோர்பாலும்
நன்மணந்தருகத்தூரி நறுந்திருக்களமோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பொன்னூமத்தம் பூப்போலேபொருந்திய திருக்காதொருபுறமுந் தேன்றுளிக்கும் நெய்தற்பூப்போற்பொருந்திய திருச்செவி யொருபுறமு மந்திரகிரியால் கடலைக்கடையும்போ தெழுந்த விஷம்பொருந்திய சிறப்புற்ற கழுத்தொருபாதியும், பரிமளிக்கின்ற கஸ்தூரியணிந்த மிருதுவான கழுத்தொருபாதியும்—எ-று. (௨௯)

கோலமையெழுதாநோக்கங் கொண்டவக்கண்ணோர்பாலும்
காலவஞ்சனங்கட்டிக் கவின்கொள்மைகண்ணோர்பாலுஞ்
சீலதும்புருவுநார தருமிசைச்செவியோர்பாங்கு
மேலுறவாணிகூறும் வியன்கதைக்காதோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) அழகிய மையெழுதாப் பார்வையுற்ற கண்ணொருபாகமுங் கரியதாகிய வஞ்சனந்தீட்டி யழகுதருங் கண்ணொருபாகமுந் தவமுடைய தும்புரு நாரத

ரிருவருடைய கீதவிசையைக் கேட்குஞ் செவியொருபாகமு மேன்மையாக சரஸ்வ திபாடும் உசிதவலங்கார கவிகள்விளங்கும் காதொருபாகமும்—எ-று. (௩௦)

முப்புரிநூல்விபூதி மொய்த்தமார்பிடமோர்பாங்கும்
சுபபெனக்களபகத்தூ ரியிற்செறிதனமோர்பாங்கும்
அப்பணியனந்தகேயூ ரந்திகழ்புயமோர்பாங்கும்
பொற்பணிபச்சைமேவியின் பொலிதிருத்தோளோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) முப்புரிநூலாகிய பூணநூலும் விபூதிதூளிதமும் அழகிய மார்பிட மொரு பாகமுஞ் சொர்ன்னச் சிமிழுபோன்ற களபகஸ்தூரி பரிமளாதி திமிர்ந்து நெருங்கிய தனபார மொருபாகமும் அழகிய பொற்பணிபோலும் நாககேயூரந் திகழ்ந்த புயமொரு பாகமும், பச்சை மூங்கிறபோன்ற சொர்ன்னாபரணங்கள் பொருந்திய திருத்தோ ளொருபாகமும்.—எ-று. (௩௧)

பரசுடன்மழுவோர்பாங்கும் பாசமங்குசமோர்பாங்கு
மரவபந்தனமோர்பாங்கு மாலிலைவயிறோர்பாங்குந்
தரைமுதலுலகுக்கெல்லாந் தந்தையாங்குறியோர்பாங்கு
முரணறவணடம்யாவு முறைமுறைபெறுமோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) மான்மழுவேந்திய தொருபாகமும், பாசாங்குச மேந்திய தொருபாக மும், நாகபந்தன மொருபாகமும், ஆலிலைபோன்ற திருவயி றொருபாகமும், மண் முதலாகிய உலகங்களுக்கெல்லாந் தகப்பனாகும் குறியொருபாகமுந் தவறுமவண் டபுவனங்களை யெல்லாம் வரிசையாகப் பெறுக்கொண்டிருக்கும் குறியொரு பாங் காகவும்—எ-று. (௩௨)

காலனையுதைத்தநாகக் கனகழற்பதமோர்பாங்குங்
கோலநூபுரத்தொலிகாநதி குலவுபொனனடியோர்பாங்கு
மேலவாமுனிவர்போற்ற விளங்கியொன்றாகிமுன்னீர்
ஞாலமீடேறநின்றார் நாகமாமலையினாதர்.

(இ-ள்.) இயமனையுதைத்த நாகவீர வெண்டையமணிந்த திருப்பாத மொரு பாகமும், அழகிய சிலம்பின் பிரபைவிளங்கிய திருப்பாத மொருபாகமும், தேவர் கள் முனிவர்கள் போற்ற விளங்கிச் சிவமும் உமையும் இப்படி ஒரு திருமேனியா கிக் கடல்சூழ்ந்த பூலோகங்களெல்லாம் ஈடேறும்படியாக எழுந்தருளிநின்றார் நாக கிரியில் அர்த்தநாரீசுவரராய்.—எ-று. (௩௩)

மேற்றிசைமுகமதாக வேலவன்கிழ்பால்நோக்கப்
பேற்றிகழ்மறுமையிம்மை புகலிடமாகிவாழ்க
வேற்றவூர்கோதையென்று மேரகமென்றும்பேராந்
தேற்றுசெங்கோட்டினின்ற சிவனெழிற்புகலற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீசுவரர் மேற்குமுகமாக நோக்கிநிற்க, வேலாயுதக்கடவுள் கிழக்குமுகமாக நோக்கிநிற்கக் கண்டு வணங்கித் துதித்தவர்கள் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் புகலிடமாகி வாழும்படியாக கிரியைசூழ்ந்த ஊர் கோதையூரென்றுந் திருவேரகமென்றும் பெயராய் வழங்கியிருக்குந் திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளி ய சிவனழகைப் புகலுவதற்கு அருமையாம்.—எ-று. (௩௪)

அன்றுதொட்டெந்தையாருக் கர்த்தநாரீசரென்று
சென்றிறைஞ்சயனுமாலுந் திகழ்திருநாமஞ்சாற்றி
முன்றிகழ்முனிவர்தேவர் முருகரிநதிரர்நரேச
ரென்றிவர்முதலோர்பூசித் தெண்ணியபதம்பெற்றுய்ந்தார்.

(இ-ள்.) அன்றுதொடங்கி எந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் அர்த்தநாரீஸ்வரரென்று திருநாமஞ்சூட்டி பூசித்தார்கள். பின்பு முனிவர்கள் தேவர்கள் முருகா நரேந்திரர்களிவர்கள்முதலாய அனேகம் பெயர்கள் பூசித்து வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௬௫)

இந்திருதியானஞ்செய்த யிறைவனைந்தெழுத்துமோதி
சத்திமந்திரத்தையுன்னுந் தருமசிந்தையனைத்தேவர்க்
குத்தமதேவராக வுரைப்பதேயன்றிமற்றோர்
புத்தியில்நரராபெண்ணிற் புரைநரகிடையில்வீழ்வார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரஞ் சிவரூப தியானஞ்செய்து சிவனுடைய பஞ்சாட்சரங்களை யுச்சரித்து, சத்திமந்திரத்தையும் நினைத்து செபஞ்செய்யும் புண்ணியசிந்தையுடைய பெரியோர்களை தேவர்களுக்கு மேலான தேவர்களென்று நினையாமல் ஈனபுத்தியினால் மனிதர்களாக நினைப்பார்களாகில் ரௌரவாதிநரகத்தை யடைவார்கள்.

இப்படியரனைப்போற்று மிவரைமுன்கண்டார்பாவ
மெப்படிக்கொடியதேனு மெரியிடும்பஞ்சுபோலா
மெய்ப்புறுபலன்கள்யாவும் விளைவுறுமென்றுசூதர்
செப்பினருண்மையுண்மை சிவன்றிருவாணையென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசனஞ் செய்யு மவர்களைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டவர்களுடைய பாவங்கள் எப்படிப்பட்ட கொடியதாகிலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலே எரிந்துபோகும், மெய்யாகிய பலன்களெல்லாம் விர்த்திக்கும், இது நிச்சயம் நிச்சயஞ் சிவனாணை சத்தியாணை என்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௬௭)

இந்தமெய்த்தியானநூலை யினிதுகற்றவர் கற்றோருஞ்
சிந்தையாய்செப்பக்கேட்போர் செப்பினர்க்கருளுஞ்செல்வர்
சுந்தரமுறையைவைத்துத் தொடைமலரிடுவோர்க்கெல்லா
மந்தமில்பாவந்தீரு மகத்திலுற்றனவுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) இப்படி உண்மையான சருக்கத்திருமுறையை அன்புடனே கற்றவர்களுங் கற்று ஓதுகின்ற மனதையுடையவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்பவர்களுஞ் சொன்னவர்களுக்கரு ஏதாகிலுந்தருகின்ற பாக்கியவான்களுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய இத்திருமுறையை வைத்துப் புட்பமாலைசாத்தி அர்ச்சித்தபேர்களும் இவர்களுக்கெல்லா மிறுதியில்லாத பாவங்களுந்தீரு மனத்திலெண்ணிய காரியமுங் கைகூடும், இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௬௮)

அர்த்தபாகச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திரு விருத்தம்.—கககக.

அருச்சனைச் சருக்கம்.

பருப்பதத்தினிலைமையையும் பருப்பதத்திலெழுந்தருளிப் பிரசுபர்ணி
திருப்பதத்தச்சிலம்பலம்பு தெய்வமயிலுடனுறைந்தாய் சிறந்தபாங்கும்
குருப்பதத்துநெறிச்சூதர் கூறநும்மிலுணர்ந்தனமர்ச் சனையுந்தொன்னூன்
மருப்பதத்து மறைமொழியின் வணங்கினவும்யாமுணர வழங்கவேண்டும்.

(இ-ள்.) திருநாககிரி நிலைமையையும், திருநாககிரியி லெழுந்தருளிய பரசுபா ணியாகிய பரமசிவன் அழகியபாதத்திற் சிலம்பு சப்திக்கப்பட்ட தெய்வ மயிலாகிய பார்வதியம்மனுடன் கலந்து அமர்ந்தருளிச் சிறந்துநின்ற முறைமையையும், இவை களெல்லாஞ் சற்குருமூர்த்தமாய் நெறிமுறைமைதவறாம லெழுந்தருளிய சூதமுனி வரோ உம்மாலே தெரிந்துணர்ந்தோம், இனி அருச்சனைசெய்யும் வழிபாடுந் தொன் மையாகிய வேதமந்திர வாக்கியங்களால் வந்துவணங்கி பூசித்தவர்களையும், நாங்க ளறியத்தக்கதாக சொல்லியருள வேண்டுமென்றார்கள் முனிவர்கள்—எ-று. (க)

என்றென்றுசூதரிணை யடியையிருகரத்தேத்தி யினியகூறி
நின்றுசவுனகர்முதலோர் நின்மலரர்ச்சனைவிதியை நெடிதுகேட்ப
தன்றுணையாகியவேத வியாசர்பதந்தியானித்துத் தருமசெங்கோட்
டொன்றுமுமைபாகரையர்ச் சனைபுரியுமுறைமைசில வுரைப்பார்சூதர்.

(இ-ள்.) அப்படி சிவார்ச்சனை முறைமையைச் சொல்லுஞ்சொல்லு மென்று சூதமுனிவருடைய விரண்டுபாதங்களையும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி யஸ்தர்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்து நின்று, சவுனகர்முதலான சகலமுனிவர்களும் வெகு ஆசையுட னேகேட்கத் தனதுளத்திற் கொருதுணையான வேதவியாசர் பாதங்களைத் தியானி த்துப் புண்ணியஸ்தலமான திருச்செங்கோட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரீஅர்த்தநாரீஸ்வரரை அருச்சனைசெய்யும் விதிமுறையைச் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுங் களென்று சொல்லலுற்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (உ)

கண்ணுறங்கும்பின்னுதய காலத்திற்கண்ணுதலைக் கருத்துட்கொண்டு
புண்ணியசிந்தையினெழுந்தாய் கும்பித்தாலசைபைதனிற் புரிவுநோக்கி
யண்ணுமகந்தனில்நிருதி மூலைபடச்சென்படர்ந்தோ ரைம்பதேனும்
விண்ணுறப்போய் நிலத்திரண மீதுமலசலங்கழித்து விடுமப்போதில்.

(இ-ள்.) இராக்காலம் நித்திரைசெய்தபின்பு விடியற்காலத்திற் சிவனை மனத் திற்கொண்டு பிராணவாயுவைக் கும்பித்துத் தருமசிந்தையுடனே எழுந்திருந்து மே லசபையின்றி நடிக்கும் புரிவுபார்த்து தான்வசிக்கும் வீட்டுக்கு நிருதிதிக்கில் ஐம்பத டிதூரஞ்சென்று நிலத்தில் திரணமீதில் சலமலங்கழித்துவிடு மப்போதில்—எ-று. (ங)

வலச்செவிமுன்னூற்றரித்துக் கும்பித்தால்மனத்துறுசூற் சிதங்கண்மாற்றி
மலர்த்தபகற்பொழுதில்வட பாங்கிரவுதென்பாங்கு வதனமாகத்
தலத்தெழுங்காலிடக்கரத்திற் றனதிலிங்கம்பரிசிக்க மலத்தானங்கள்
நிலத்துயர்ச்சிதடநதியாலை யஞ்சிலைதண்ணிழல்வீதி நீக்கலாகா.

(இ-ள்.) வலது காதின்பேரிலே பூணநூலையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வகிர் பூமியில் விடுகவும், அப்படி மலங்கழிக்கு மிடங்களாவது உயர்ந்த நிலம், தடம், நதி,

ஆலயம், கல்லு, குளிர்ந்தநிழல், வீதி, இவ்விடங்களில் நீக்கலாகாது, மனதில் கர் மியத்தைவிட்டுப் பகற்காலத்தில் வடகருநோக்கி இராக்காலத்தில் தெற்குநோக்கியு மிருந்து கும்பித்து மலவிசர்க்கஞ்செய்து பின்பு எழும்போதில தனது இடதுகை யினுலிங்கம் பரிசிப்பாயாக—எ-று (ச)

நன்குமிருத்திகையெடுத்துநதியின்மிருத்திகையொழித்தோர்கடத்தூட்டீர்
த்தந், தன்கரத்திற்கொணர்நதுசவுசாசமனத்தொழில்முடிப்பான் கடமிலா
தான, மெனபுனற்கோர்முழத்திருத்தல் விதிமணலைமுறைகுதத்தி லிங்கத்
தோர்காற்,பின்பதினைக்காத்தெழுகார்பெரிதுபுனலாற்புனிதம்பிறநதபின்னர்

(இ-ள்) நதிமிருத்திகை யெடுக்காமல் பூமியிற்கீழாக நலல மிருத்திகையெடு த்து ஒருசொம்பில சலங கையிலகொணடுவெந்த சவுசாசமனத்தொழில் முடிப்பானு க. கடமில்லாதவன் சலத்துக கொருமுழத்துக கப்பாலிருந்து சவுசாசமனஞ்செய்வ து விதிமுறைமை, மிருத்திகையள்ளியிட்டுக குததத்திலு லஞ்சுதரம் லிங்கத்தில் ஒரு தரம் பின்பு இரணடு கைகாலகளில ஏழுதரம இப்படி பரிசித்து மிகவுஞ் சலம்வி ட்டலம்பி நலல புனிதமானபின்—எ-று. (டு)

பொற்புறுமந்திரபுவனை மந்திரந்திற்புனலுமுக்காற் புதுக்கியீரெண்
ணற்புனல்வாய்சவர் ந்துமிழ்நது நவையகலவாசமன நயந்தபின்னர்
பற்கிடுகொம்பமுதமய முண்மரம்பன்னிருவிரலிற் பகர்ந்தநீளஞ்
சொற்சிறியவிரலளவு தூலமதனமேலுரியா தொடித்துவாங்கி.

(இ-ள்.) அழகிய மகாமந்திரம் புவனைமந்திரத்திற் செபித் துச்சரித்து மூன்று தரஞ்சொல்லி சுததித்தசலத்தை யள்ளி வாயில்விட்டுப் பதினுறுதரங் கொப்பளித்து உமிழ்ந்து லேசாமிசமுங் கர்மிசமுமில்லாமல் சுத்தாசமனஞ்செய்து, பின்பு பல்விள க்குங்கொம்பு பால்மரம் முள்ளுமரம் இவையிரணடி லொன்றில் பன்னிரண்டுவிரல் நீளஞ் சிறுவிரல் பருமனுக வதனிற் றேலுரியாமல முறித்துக்கொணடு—எ-று. (சு)

வடமுகந்தன்றலையிறங்கி மவுனமுடன்சலத்துமிழா வகைகிட்டிக்கின்
படவுறுசுத்தாசமனம் பண்ணிநன்னீர்மூழ்கவலக் கால்முன்னேகி
யடையுமதிமண்டலத்தி னமுதமகுதங்குசமுத் திரையின்வாங்கி
நடநதியிலமைத்துநவந் திநதிக்காவாகித்துத் தடத்துமூழ்கி·

(இ-ள்) வடக்குமுகமாய் தலைகவிழ்ந்தபடி பேசாமல் சலத்திலுமிழாமல் தந்த சுத்திசெய்து கிழக்குமுகமாக நின்று வாய்கொப்பளித்துச் சுத்தாசமனஞ் செய்து உசிதமானநீரில் முழுக வலதுகால்முன்னுகச் சென்றுநின்று அடைவுடனே சந்திர மண்டலத்திலிருக்கிற அமுதத்தை அங்குசமுத்திரையினுல் வாங்கிப் பெரியநதி சல த்திலமைத்து நவதீர்த்தங்களை யந்தசலததி லாவாகித்து நதியில் மூழ்கினபின்.எ-று.

மறைமொழியிற்பதினெருமந்திரந்தீர்த்தம்பலதெளித்து வணங்கைக்கொ
ண்டு, முறைமுறைதத்துவத்திரைய முற்றியபின் கரைகண்டீர்த் தத்தாற்
சுத்தித், தறையமைத்துவெண்டுகிண்மேற் றரித்துபதேசக்குறையா தமை
யுட்கொண்டு, பிறழ்வில்பிரணவப்பிராணு யாயமுற்றிப்பிரணவத்தைப்பொ
ங்கத்தேற்றி.

(இ-ள்.) வேதவாக்கியத்தினாற் பதினொருமந்திரத்தால் தீர்த்தம் பலகால் புரோட்சித்துச் சலங் கைக்கொண்டு வரிசைவரிசையா யழக்கடி தௌத்தியஞ்செய்து முடித்தபின்பு. சலக்கரையிடத்தில் சுத்தமான பூமியமைத்து வெள்ளைமடி யுடுத்திக் கொண்டு உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனை உள்ளத்திற்கொண்டு வேறுபடாத பிரணவமந்திரத்தால் பிராணாயாமஞ்செய்து முடித்துப் பிரணவாட்சரத்தை தூலதேகத்திலேற்றியபின்—எ-று. (அ)

தெய்வமிருவாகவிருடியன் முதலாகவிலே தெரிந்துகூறி
யிவ்வகைவைதிகசந்தியானமுஞ்சைவாகமசந்தியானமுங்கூடிக்
கைவரவெண்ணீறமைத்து வலக்கரத்தாலிடக்கரமேற் கவித்துமார்பின்
மெய்யாளவுவரதிருத்தி வியனுமுதற்கலைபுனைந்து விமலமாக்கி.

(இ-ள்.) இருடிமுதல் தெய்வ மிருதிபாக ரிலெதிரிந்துச்சரித்து இ தப்பிரகாரம் மாறுமல் வைதிகசந்தியானமுஞ் சைவாகமசந்தியானமு மொக்கமுடிப்ப உள்ளங் கையில் வெண்ணீற்றை திருவெண்ணீற்றை தமைத்து வலதுகையா லிடது கை மேற் கவித்தமூடி மார்பளவு திருத்தி நிவிர்த்தி கலைமுதலான கலைகளை யுச்சரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்தபின்—எ-று. (௯)

ஐந்துபிரமஞ்சடங்க மைந்தொன்றுவிபூதியினி லாக்கியாக்க
முந்தியகாலாக்கினியுருத்திரமூர்த்தநின்றதுணை யுளத்திருந்தி
யெந்தைபிரணவமெழுதி யிருவர்தமைமந்திரத்தின் பிம்பித்தீட்டி
முந்துபிரமுதலீசானதியனன்றோமந்திரந்நால் முறையின்வேய்ந்து.

(இ-ள்.) பஞ்சபிரம்ம மந்திரமு சடங்கம் நிர மிவைகளை விபூதியிற் பொருந்தவமைத்து வளர்ந்திருந்த காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தத்தை யுள்ளத்துப்பார்த்து நமதடிகள் பிரணவம் விபூதியிலெழுதி சிவன் சத்தி இருவர்களுடைய மந்திரமும் பீஜாட்சரங்களுமெழுதி முன்னே சிரசுமுதலாக ஈசானமாதிய பதினொரு மந்திரங்களாலே வரிசையாய் விபூதிதரித்துக்கொண்டு பின்—எ-று. (௧௦)

வேய்ந்தவிபூதிச்சேடஞ் சென்னியிறு மேனியினும் விளங்கநீவிக்
கூர்ந்தபுனலங்கைபுறக் குலவியமுத்தத்துவத்தார் கொண்டோங்காரம்
வாய்ந்தமறையாமங்கை பங்கர்திருமந்திரத்தி னியாசஞ்
சேர்ந்துபின்னந்தரியாகஞ் செய்தபின்புதன்மார்த்த சிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்படி தரித்துக்கொண்ட விபூதி மிச்சத்தை சிரசிலும் உடம்பிலும் பிரகாசிக்கப் பூசிக்கொண்டு, உள்ளங்கையிற் சலத்தையள்ளி தத்துவத்திரயத்தாலுட்கொண்டு ஓங்கார மந்திரத்தினாலும் உமையொருபாகர் மந்திரத்தினாலும் நியாசங்கள்செய்து, பின்பு அந்தரியாகஞ்செய்து, அதின்பிறகு தன்னுடைய ஆத்மார்த்தமான சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து போற்றிசெய்தபின்—எ-று. (௧௧)

குருவினிருபதங்குறித்துக் கோவில்வலம்புகுந்தாவி குலவும்பூசை
மருவிநாயகன்றன்னை வணங்கிமறைவாணியினை மலர்த்தாளைத்தித்
திருவிரவுமுமைபாகர் காசியாலயத்துளுறைத் திருவைப்பூசி
துரவியதென்வாயுறலி லுறைகவினந்தீசர்பத முகந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) குருவினுடைய பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து, உட்புகுந்து மூர்த்தி சூரியபூசைசெய்து, பிறகு விநாயகனைப்பூசித்து, சரஸ்வதி இரண்டு பாதமலர்களைப் பூசித்துந் துதித்து, அழகிய உமையொருபாகர் சிவாலயம் நடுவிலிருக்கின்ற கமலலட்சுமியைப் பூசித்துத் திரமாக தெற்குவாசலி லுசிதமுடைய நந்தீசுவரா பாதங்களைப் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின் —

கங்கையைக்காளியையிடப்பாற் கைதொழுதுநல்யமுனை யசியையேத்தி
யங்கணிருதியிலரனு மைங்கரனும்வாயுவிலு மீசானத்துஞ்
சங்கநிதிபத்மநிதிக் கிழக்கிலுமக்கினிதிசையிற் சண்டரோடும்
துங்கபிரசண்டரவ ரவரைமலரருச்சனையின் றொழிலாற்போற்றி.

(இ-ள்.) இடதுபக்கத்திற் கங்கையையுங் காளியையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து, வலதுபக்கத்தில் யமுனையையும் அசியையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து, அங்ஙனம் நிருதிக்கி லரனும் விநாயகனும், வாயுதிக்கிலும் ஈசானியதிக்கிலுஞ் சங்கநிதி பதுமநிதி கிழக்குத்திசையிலு மக்கினிதிக்கில சண்டேசுரருடனே யுயர்ந்த பிரசண்டர் அவரவர்களை அர்ச்சனை முறைமை முயற்சியாற் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—எ-று.

நாதாந்தச்சத்திநடு நிலைநிறுத்தியனந்தனுநாற் றிசையிலீசனா
ஆதாரதருமம்ஞா னம்வைராக்கியங்காளி அடியையேத்தி
மீதாகப்பவனதிசை சத்தகுருவணங்கியீ சானங்கீழ்பாற்
போதாரவெண்கமல தளமெட்டிற்சத்திகளைப் புரிவித்தேத்தி.

(இ-ள்.) ஆதாரசத்தி நடுதளத்திருக்க மற்ற நான்குதளத்தில அனந்தனும், நான்குதிக்கில் ஈசானந் தருமம் ஞானம் வைராக்கியம் ஆகிய விந்தத்தளங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து, மேலாக வாய்வுதிக்கில் சத்தகுருவை வணங்கி, ஈசானத்திலுங் கிழக்கிலும் அலர்ந்த வெள்ளைக்கமலத்தி லெட்டுதளத்திலும் அஷ்ட சத்திகளைக்கண்டு வணங்கித் துதித்தபின்—எ-று. (௧௪)

நவசத்திதனிலனந்த சத்திபரமப்பொருட்டி ல் நயநதுபோற்றி
சிவனையம்பொற்பீடிகையிற்றிருமுகமைந்துதிசையிற் றிகழ்ந்துதோன்றத்
தவமுறவுண்ணினைந்தாவா கனம்பண்ணிச்சோடசத்தா லாவல்கூர்ந்து
புவனகயிலாசமெனும் நாககிரிச்சம்புவினருள் போற்றும்வேதம்.

(இ-ள்.) நவசத்திகளில் முதன்மையான அனந்தசத்தியைக் கமலகேசரத்திற் கண்டு அன்பாகப் போற்றிசெய்து, பரமசிவனை அழகிய சுவர்ன்னபீடத்தில் ஐந்து திருமுகமு மைந்துதிசையில் விளங்கித்தோன்ற பத்தியுடன் றனது உள்ளத்தில் நினைத்து ஆவாகனஞ் செய்து, சோடசமந்திர வுபசாரத்தாலே பூசிக்க ஆசைமிகுந்து பூலோக கயிலாசமென்கின்ற திருநாககிரியி லெழுந்தருளிநின்ற பரமசிவன் பாதங்களைப் பூசித்தர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்வதென்று முறையிடுஞ் சுருதிகள்—எ-று. ௧௫

துவாரநிலையருச்சித்த பின்னரிரண்டாம்வேதச் சுருதிதன்றால்
நவாதாரச்சீருருத்திர மருச்சித்தன்பாற்பாத் தியங்கணல்கித்
துவாவபிடேகங்கள்நறை சந்தனங்கர்ப்பூரமிவைத் தயங்கப்பூரித்
திவாறுதிருவுடைசாத்தி மலர்கள்புனைந்தினியநைவே தனங்களேற்றி.

(இ-ள்.) துவாரதிலைகளை அர்ச்சனைசெய்து, இரண்டாம் வேதசுருதி வாக்கியத்தில் நவாதாரச்சீராக உருத்திரங்களாலே அன்பாக அர்ச்சனைசெய்து, பாத்தியங் கொடுத்து, குறைவில்லாத அபிஷேகஞ்செய்து திருவுடைசாத்திப் பரிமள சந்தன மிருகமத கர்ப்பூரங்களால் சுவாமிதிருமேனி குளிரச்சாத்தித் திருவாபரணங்கள் தரித்து, மணமிகுந்த பலபுட்ப மலர்மாலைகளசாத்தி அலங்கரித்து நிவேத்தியங்கள் செய்தபின்—எ-று. (கசு)

அற்கியம்பொற்றிருக்கரத்தி லளித்தமுதத் திருவாய்க்காசமனமீய்ந்து
பொற்கமலத்தாளினிற்பாத் தியங்கொடுத்துத்தூபமிடை புரிவித்தீசன்
நற்கருணைபெறச்சிறிது செபமுடித்துமிகவாச நறுங்கர்ப்பூரந்
தற்பரற்குத்தாம்பூலஞ் சமைத்துநவரத்னவணி தயங்கச்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமி திருக்கைகளில் அர்க்கியங் கொடுத்து, சிவ அமுதத் திருவாய்க்கு ஆசமனங்கொடுத்து, சுவாமி அழகிய பாதங்களில அர்க்கியபாத்தியங் கொடுத்துத் தூப மிடையிடையே யுதவிச் சிவ னருட்பெறும்படிக்குச் சிறிது செபஞ்செய்து முடித்து, மிகுந்த மணத்தையுடைய கர்ப்பூரமும் தாம்பூலமுஞ் சமர்ப்பித்து, நவரத்தின பொன்னுபரணங்களைப் பிரகாசிக்கச் சாத்தியபின்பு-எ-று (கஎ)

தூபதீபங்களிடை யிடையுதவிவில்வமலர்த் துணைப்பூங்கஞ்ச
மாபரிமளஞ்சிறந்த சண்பகஞ்செங்கழுநீர்வெண் மந்தஞ்சுத்தக்
கோபசிறப்பாடலம்பொற் குலவலரியிட்டபுட்பங் குளிரச்சாத்தி
ஞாபகத்துமந்திரபுட் பாஞ்சலிநன்னிர்ச்சரண நளினத்தேத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமிக்குத் தூபதீபங்க ளிடையிடையே கொடுத்து, வில்வபத்திரம் வெள்ளெருக்கம்பூ தாமரைபுட்பம் பரிமளம்வீசும் சண்பகப்பூ செங்கழுநீர் புட்பம் மந்தாரைபுட்பம் சிவப்புசிறப் பாதிரி புட்பம் பொன்னலரிப்புட்பம் ஆக அஷ்டபுஷ்பங்களுஞ் சுவாமி திருமேனி குளிர்ச்சியாகும்படிச் சாத்தி, நினைவுடனே மந்திரபுட்பாஞ்சலிசெய்து சிவனதுபாதங்களில் துதித்து நமஸ்கரித்து—எ-று. (கஅ)

புனராசமனமுதலாய்ப் புரிந்துசெபமுடித்துதோத் திரத்தாற்போற்றி
தினராசநாடகநீ ராஞ்சனஞ்சத்திரங்கவரி திருக்கண்ணாடி
தனதர்விக்கனகமணித் தாலவட்டந்தயங்குசதுர் வேதங்கீத
மினமானதெனகலையி னிசைப்பணுவனிறைமுழவி னினிதுபோற்றி.

(இ-ள்.) பின்னும் புனராசமனமுதலாய்ச் செய்யத்தக்க உபசாரமெல்லாஞ் செய்து செபம் நிறைவேற்றி, சிவனைமகளாற் றுதிசெய்து, தினசாயுத்திய சங்கீத நிர்த்தன நிராஞ்சனங் கொடை கவரி திருக்கண்ணாடி ஆலவட்ட மிவைகளா லுபசரித்து, நான்கு வேதகீதங்களோடு மினிதான தென்கலை திருப்பாட லிசை முழங்க, சகல மேளவாத்தியங்களு முழங்க இவையாவும் அணியணியாய் நடத்திப் போற்றி செய்தபின்—எ-று. (ககூ)

இனனபடிபதினாறுப சாரத்தாலிறைஞ்சியபின் லயாங்கங்கூட்
பள்ளியிபோகாங்கமிவை புளம்கினேக்குவணங்கிமங்கை பங்கர்போற்றி

யன்னியிலையர்ச்சனைபுரித லறிவெனவேதம்பகரு மரனைப்பூசித்
துன்னுமறையவர்மறைபு முயர்ந்துபணிவிடையவரு முறைப்பக்கேண்மோ

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பதினாறு உபசாரங்களாலும் உபசரித்துப் பூசித்து நமஸ்கரித்தபின்பு லயாங்கமுடனே போகாங்க மிவைகளை மனக்கருத்திலெண்ணிப் பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி அர்த்தநாரிஸ்வரனைப் போற்றிசெய்து அர்ச்சனைசெய்வது அறிவென்று வேதங்கள்சொல்லு மிம்முறைநவராமல் சுவாமியைப் பூசித்து சிவத்தியானஞ்செய்யும் வேதியர் முறைமையையு மிகுந்த பணிவிடை செய்பவர்கள் முறைமையையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள்—எ-று. (௨௦)

அன்றும்மறையவன்முருகர் காரணங்களுரைத்திடென வறையுங்காலை
யின்றுபிரணவவுரையேற் கியம்புதியென் றுரைப்பவதற் கியம்பாதுகி
அன்றுவரியரன்பாத மலர்த்தொழுதுமறையறிய வரந்தாவென்று
நின்றுதொழ நெடுங்கயிலை நிமலர்மலரவன்றனக்கு நிகழ்த்துவாரால்.

(இ-ள்.) அந்நாளில் பிரமதேவனைக் கந்தசுவாமிக்கு வேதங்கள் சொல்லிவையுமென்று சிவன் சொல்லும்போது இங்ஙனம் பிரணவத்திற்குப் பொருள் எனக்குச்சொல்லென்று ஆறுமுகவன்கேட்க, அதற்குப் பொருள்சொல்லத் தெரியாதவனாகி துன்பமுற்றுப் பரமேஸ்வரன் பாதமலர்களைத்தொழுது வேதப்பொருளறிய வரம் புரியுமென்று தொழ, நீண்ட கயிலையங்கிரி நிமலனான பரமேஸ்வரன் மலரவனான பிரமதேவனுக்குச் சொல்லலுற்றார்—எ-று. (௨௧)

எமதுசிவாலயங்களெங்கு னெங்ஙனுளதங்ஙனங்ங னெமைக்கண்டேத்திக்
குமரனுடனுமுறைந்து குளிரிமையமடந்தையுடன் கூடிநீங்கா
திமையகிரிக்கயிலைமக மேருமற்றுமெழிற்சயிலத் தினியதான
அமரர்சிறைமீட்டவன்யா மருவுதிருச்செங்கோட்டி லணைதியென்றார்.

(இ-ள்.) ஓய் பிரமதேவனே, தட்சணபூமியில் நம்முடைய சிவாலயங்களெங்கெங்கிருக்கின்றதோ அங்கங்கே நீபோய் நம்மைக்கண்டு பூசித்துப் பின்பு குமாரரும் நாமும் பிரியாமலிருக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய இமவான்மகளாகிய பார்வதியுடனேகூடி அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தமாய் என்றும் நீங்காத தலமாய் இமயகிரி கயிலையங்கிரி மகமேருகிரி முதலாகிய பர்வதங்களுக்கெல்லா மேன்மை யுள்ளதாயுந் தேவர்கள் சிறைமீட்ட செவ்வேளும் நாமும் வசித்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டில்வந்து சேர்வாய் பிரம்மாவே என்றுசொல்லி பின்னுஞ் சொல்வார்—எ-று.(௨௨

அணைந்தெமைமுப்பொழுதுமருச் சனைபுரிந்தெம்முடனிருவராகப்போற்றி
யிணைந்தசிவதவத்தொன்றுமிணையில்சிவப்பிரமமென்று மியர்ப்பேரெய்திக்
கணத்திகழவொன்றுபல கோடிமகாபிரமனெனக் கனிந்துவாழ்த்தி
மணத்தகலாதுனதுளமு நமதுளமுமொன்றாக மருவுவோமால்.

(இ-ள்) அப்படி வந்துசேர்ந்து நம்மை திரிசந்திகாலமும் நம்முட னிருவராக அர்ச்சனைசெய்து வணங்குவீராக, இணைபிரியாத சிவத்துவசொன்றும் இணையில்லாத சிவப்பிரமமென்றும் இயற்பெய ருமக்குண்டாய் பிரமர்கூட்டங்களாகப் பிரபலித்து ஒன்று அனேகக்கோடி மகாபிரமனென விர்த்தித்து மனங்கனிந்து வண

ங்கினால் பிரமதேவனே நீயும் நானுஞ் சம்பந்தமாகப் பிரியாம லுன்மனது மென் மனதும் ஒன்றுபடக் கலந்திருப்போமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (உ௩)

அந்தமணிக்குக்கிரியி லறுமுகனுக்குபதேச யனைத்தும்போதித்
தியந்தபரஞானமுனைக் கும்பகர்வமெனும்வரத்தா லுலகத்துய்ந்தோ
ரெந்தைசிவன்வடிவாகி யீசனிருவிழியாகி யீசற்காவி
மந்திரமாங்கவரல்லால் மத்தனருச்சனைக்குரிய மறையோரின்றால்.

(இ-ள்.) அந்த இரத்தினமயமான குகநாககிரியிலே ஆறுமுகவருக் குபதேசஞ் செய்து பிரபலித்த பரமஞானம், ஓய் பிரமாவே உனக்கும் போதிக்கிறேனென்று வரப்பிரசாத மனுக்கிரகஞ்செய்து விடைகொடுத்தார், அப்படியே பிரமாவும் பூசித்து ஞானபோதகம்பெற்று வாழ்ந்தார். ஆகையினாலே சிவார்ச்சனைக் குரியவர்கள் எமது சிவரூபமாகி ஈசர் திரிநேத்திரங்களாகி ஈஸ்வரனுக் குயிராகிய மந்திரமு மங்ஙன மவர்களே யல்லாமல் சிவார்ச்சனைக் குரித்தாகிய பிராமணரில்லை—எ-று. உச

செங்கோட்டிலீசனருட் சிவாலயத்திலியலிசைநா டகங்களாதி
தங்கோட்டமுறுத்தொழில்செ யவரவர்தந்தகைமையினைச் சாற்றுங்காலை
யங்கோட்டுத்தாருவனத் தரனுருவைக்கண்டாசை கொள்வார்மின்னார்
வெங்கோட்டமனவிரக மெலிவகன்றுச்சுகந்தழைந்து விளங்கினரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் சுவாமியினுடைய ஆலயத்தி லன்புடனே இயலிசைநாடகங்கள் முதலான பணிவிடை புரிபவர்கள் தகுதியைச் சொல்லுமளவில் நீண்டுப் பணைத்த மரங்கள் நெருங்கிய தாருகாவனத்திற் சிவன் பிச்சாடனஞ் செய்தபோது சிவனைக்கண் டாசைமோகங்கொண்ட ரிஷிபத்தினிகள் கொரோமான மனவிரகவிடாய் விலங்கிச் சவுக்கியம்பிறந்து பிரபலித்தார்கள்—எ-று. (உ௫)

அன்னமலர்க்கோதையர்வந் தவதரித்தபடியாலவ் வசலஞ்சூழ்ந்த
நன்னகர்க்குக்கோதையென நவின்றனராங்கவர்நடனம் பாடல்கீதம்
பின்னுமரன்பணிவிடைக்கு முரியசிவபூசையினும் பெரியராவ
ரின்னிலையங்கவர்நிலைமை யீசர்திருமேனிவடி வின்னுங்கேளீர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பூங்கோதை யங்ஙனம்வந்து பிரவேசித்தபடியினாலே அரவகிரியைச்சூழ்ந்த அழகிய நகருக்குக் கோதைநகரென்று பெயரிட் டுரைத்தார்கள். அங்கே நடனநாடகம் பாடல்சங்கீத வீணாகானங்கள் முதலான உபசாரங்க ளியற்றிப் பின்னையுஞ் சிவனது பணிவிடைகளுக்கெல்லா முரியவ ராவார்கள், அவர்கள் பிள்ளைகள் சிவபூசை முயற்சியிலும் பெரியவர்க ளாவார்கள். இவ்வா றங்ஙன மவர்கள் நிலைமை, இவைநிற்கச் சிவன் திருமேனிவடிவின் ரூபத்தியானங்களை இன்னமுங் கேளுங்கள்—எ-று. (உ௬)

முனிவரரேமெஞ்ஞான முத்திரையுஞ்செபவடமு மிடப்பால்நெய்தற்
பனிமலரும்பனையணைத் திடுகமலப்பாணியுங்கார்ச் சிவப்புமாகத்
தினமுறுசாத்திகருணமுஞ் செம்மைவெண்மைராசதசற் குணமும்ரூப
மனைவிதிருக்கரத்தமைந்த வனசமுமுள்ளத்துறைய வணங்குவார்க்கே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே, சுவாமியினுடைய வலதுகை ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையும் இடதுபுறத்தில் நெய்தற்புட்பமும் உமையை அணைத்திருக்குங் கமலக்கையுங் கறுப்புஞ் சிவப்புமாக நித்தியமான சாத்வீகருணமுஞ் சிவப்பும் வெள்ளையுமான ராஜசகுணமுமாகிய ரூபமும், தேவி திருக்கையில் தரித்த தாமரைப்புட்பமுமாக உன்னியவாளுளத்துளுறைவதாக வணங்குபவர்க்கெல்லாம்—எ-று. (உஎ)

திண்களிரும்பாய்மாவுஞ் சிவிகையுமின்னவைமுதலாஞ் சீரும்பேருந்
தண்பரிவிலருள்புரியுஞ் சாமளக்கார்ச்சிவப்படைய வரதமாக
வண்புவனத்தவர்க்கினிய் வரமுதவுமாகருணை வசியம்வேண்டித்
தண்பிறைமாமுடியுந்தம னியக்காந்தியுங்கருணை தரித்தநோக்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த யானைகளுங் கவனவேகக் குதிரைகளுஞ் சிவிகைகளு மிவைமுதலாகிய நல்ல பாக்கியங்களும் பேரும் பிரைக்கியாதியுந் தன்னிய பரிவினாலே பாலிக்கும் சாமளவர்ன்னங் கறுப்பு சிவப்புநிறமும் அமைந்தபாதமாக வள்ளிய புவனத்தவர்களுக்கு இஷ்டமான வரமுதவும் ஆக்ருஷண வசியம்வேண்டில் குளிர்ந்த பிறைமருவிய முடியு மழகிய சுவர்ன்னக்காந்தியுங் கருணைநிறைந்தபார்வையும்.

வரதமபையம்பாச மலர்க்காத்தங்குசமாக வணங்கலாகு
முரவியவுச்சாடனத்துக் குதவுசுவேதக்கலைநெய் தற்பூஞானத்
திரமுறுமுத்திரைகரத்திற்செபவடமாய்நினைத்துதரி சித்தல்வேண்டும், மரு
வளருங்கூந்தலுமெண் டோட்கணைவில்கபாலந்தொல் வைவாள்கொள்வா

(இ-ள்.) வரதம் அபையம் பாசம் அங்குசம் பொருந்திய அஸ்தங்களுமாகத் தியானித்து வணங்கவேண்டும், உறுதியாகிய வுச்சாடனத்தொழிலுக்கு வெள்ளைநிறமான திருமேனியுங் கிளியும் நெய்தற்பூவும் பிடித்தவராக ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையுந்தரித்த அஸ்தங்களுமாகத் தியானித்து அருச்சனை செய்யவேண்டும், பகைவர்புறஞ் சாய்ந்துபோவதற்குக் கூந்தலும் எட்டுப்புயங்களும் அம்பு வில் கபாலங் கேடகங் கூரிய வாளபிடித்த அஸ்தங்களுமாக ரூபத்தியானஞ் செய்து வணங்கி அர்ச்சனைசெய்வாராக, மற்று மிப்படி ரூபத்தியானஞ் செய்தவர்களுக்கு நினைத்த காரியம் கைகூடும்—எ-று. (உகூ)

முன்னுரைத்தமறையவரி லாகமசாத்திரமுதலா முன்னூல்யாவுந்
தன்னறிவினுணர்ந்துபர சற்குருவினுபதேசந் தனைப்பெற்றோர்ந்தே
யுன்னுமலமூன்றகற்றி வுயர்பரஞானத்துணர்ந்த வுரவராகி
மன்னியமாமந்திரத்து மறைமொழியாவர்ச்சிக்க வருதல்நீதி.

(இ-ள்.) முன்னேசொன்ன சிவவேதியரில் ஆகமசாஸ்திர முதலான புராணநூல்களெல்லாந் தன்னறிவினாலே கற்றுணர்ந்து சற்குருவினுடைய உபதேசம்பெற்று மிகுந்த யூகவான்களாகி நினைப்பினாலே மும்மலமகற்றினவனாய் உயர்ந்த பரமஞான உணர்ச்சியையுடைய பெரியோராகி சிவாகமமந்திர சுருதி வாக்கியத்தால் சுவாமியைப் பூசித் தருச்சிக்கவருவது நீதிமுறைமை—எ-று. (௩0)

அருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—உஉகூ.

கந்தர்பூசைச் சருக்கம்.

கணபதிநியாசம்பண்ணிக் கணபதிதியானஞ்செய்து
பணபதிவயின்பொற்றொந்தி படிக்குறும் பருந்தாள்ஞானக்
குணபதியைந்துபாணிகுளிர்பிறையனைய வோர்கோட்
டிணைமுறச்செவிநாலங்கத் திறைவனை வணங்கிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) கணபதி நியாசஞ்செய்து, கணபதி தியானஞ்செய்து, படங்களையுடைய நாகபந்தனம்பொருந்திய தொந்திவயிறும் பருமித்துப் பணைத்துக் குறுகியகால்களும், ஞானனந்த குணங்களு மமைந்த திருக்கரங்களும், குளிர்ந்த பிறைபோன்ற ஒற்றைக்கொம்பும், இரண்டு முறம்போன்ற செவிகளும், நாலங்கங்கூடிய ஒரு திருமேனியும், நான்றவாயையும் யானைமுகமுமுடைய விநாயகமூர்த்தியை வணங்கி வாழ்த்தியபின்—எ-று. (க)

வரகுருசரணம்போற்றி மலையமாமுனிவன்றனே
திரமுறுமிருடியாகத் திரட்டுநெற்சந்துவாக
வுரனுறமுருகன்றன்னை யுற்றதே வதையாய்க்கொண்டு
யிரவிறீங்காரபீச மிருமூன்றுபீசமேத்தி.

(இ-ள்.) குருசுவாமிகள் இரண்டுபொதங்களைப் போற்றிசெய்து, பொதிகைமலை அகத்தியமுனிவன் றனே திரமாகிய விருடியாகப் பரிமளதிரவியங் கலந்த கலம்பகங்குளிர்ந்த சந்தனமாக அறிவுமிகுதியினாலே குமாரசுவாமியை இஷ்டதெய்வமாக நினைத்து, சூரிய பீஜாக்ஷரம் றீங்கார பீஜாக்ஷரம் சடாக்ஷர பீஜாக்ஷரம் இவைகளையுச்சரித்துக்கொண்டு—எ-று. (உ)

சகலபாக்கியங்கணன்கு தரும்வினியோகமாக
நகைமுகமலரோராறும் நளினபொற் கரமீராறு
மகிழ்வுறுதெய்வசேனை வள்ளியர்பாங்குஞ்சத்தி
மிகுபடைவிளங்குகின்ற விளக்கமு முளத்திற்காண்ப.

(இ-ள்.) எல்லாச் செல்வங்களும் விநியோகமாகத் தரும் ஒளிபொருந்திய சண்முகங்களும் கமலம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பன்னிரண்டு கரங்களுஞ் சந்தோஷ மிகுந்த தெய்வயானை வள்ளியம்மை இவர்களுபய பாரிசங்களிற் பொலிய வெற்றியையுடைய சத்திவேல் பிரகாசிக்கின்ற வலங்காரந் தன்கருத்திற் றோற்றமாக—எ-று. (ஙு)

கந்தராறெழுத்தொடர்வர் கனமுமாசமனம்பாத்திய
மந்தவர்க்கியந்தியான மாசனமணிவர்கந்த
சுந்துபவீதங்கெந்த முறுமலரட்டபுட்பம்
நந்தலிற்றூபதீப நயந்துநைவேத்யநல்கி.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி சடாக்ஷரமந்திரத்துடனே ஆவாகனம் ஆசமனம் பாத்தியம் அர்க்கியம் தியானஞ்செய்து ஆசனங் கற்பித்து அபிடேகஞ்செய்து திருவு

டைசாத்தி, உபவீதந்தரித்துப் பரிமளசுகந்த புட்பமாலைகள் அஷ்ட புட்பங்கள் ஆபரணங்கள்சாத்தி யலங்கரித்துக் குறைவில்லாத தூபதீபங்களுடனே அன்பாக அமுத நிவேத்தியஞ்செய்து—எ-று. (௪)

பூரதாம்பூலமேத்திப் புனராசமனங்கள் செய்தே
யாரதோத்திரநிருத்த நிராஞ்சனஞ் சவரஞ்சத்திரம்
சீருறுவிசனந்தால விறுந்தவாத்தியத்தின் போற்றி
யேருறுதியானமுன்னு மிடையினும் பின்னுஞ் செய்வான்.

(இ-ள்.) கர்ப்பூர தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து, புனராசமன முதலானவை யாவுஞ் செய்து, பூரணதோத்திரம் நிர்த்தனம் நிராஞ்சனம் கவரி கொடை விசிறி ஆலவட்டம் இவைகளா லுபசரித்து, தாள மிருதங்க முதலான சகலவாத்திய முழக்கத்துடனே யர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்து, தியான முன்னு மிடையினும் பின்னுஞ்செய்து நமஸ்கரித்தபின்—எ-று. (௫)

ஆடகமணியாற்செம்பொன் னலங்கலா லலங்கல்சூழ்ந்த
கோடகம்புரிவிற்கொட்டுங் கொழுந்தகாப்பிடா் மீக்கொண்டு
சேடகபாரிசாதச் செழுமலர்ப் பூச்செண்டேந்தி
நீடகமேருச்சுற்றி நெறிவிளையாட்டோர் பாங்கால்.

(இ-ள்.) ஒளிவீசாநின்ற சொர்ன்ன விரத்தினாபரணங்களா லலங்கரித்த கொம்புசேர்ந்த முஷ்டிகளாலும் பாய்ந்து போர்செய்யுஞ் செருக்கையுடைய செம்மறியாட்டுக்கடாமீதிலேறி செழுமையையுடைய தேவலோகத்துப் பாரிசாத பூச்செண்டு கையிலேந்தி மகாமேருவை வலமாகச்சுற்றி விளையாடுஞ் சுவாமியை யிப்படி ஒருமனதாக தியானஞ்செயவார்கள்—எ-று. (௬)

வலக்கரஞ்செபத்திலக்க வடமிடக்கரத்தில்ஞான
இலக்கமோடமைத்தபுத்த கம்பெறநினைப்பாரெல்லாஞ்
சொலத்தகுகல்விஞானச் சுருதியின் கருத்தும்போத
நிலத்துறப்பெறுவர்வாணி நீங்குறு தோங்குமாலோ.

(இ-ள்.) சுவாமி வலதுகையில் செபஞ்செய்கின்ற ருத்திராட்சமாலையு மிடதுகையில் சிவஞானபோத நிறைந்தமைந்த புத்தகமும் பற்றினவராக நினைத்து தியானஞ்செய்கின்றவர்களுக்கெல்லாந் தகுதியாகிய கல்வியும் ஞானமுஞ் சுருதிபோதங்களு மவரவர் கருதிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களு மிந்த பூமியில் பெற்று வாழ்வார்கள். சரஸ்வதியும் அவர்களிடத்தில் பிரியாமல் வசித்திருப்பாள்.—எ-று. (௭)

அறுமுனிமடவார்கொங்கை யமுதறுமுகத்துமுண்டு
செறிமலர்த்தாருநீழற் சிறுவிரற் பிடித்துலாவி
யுறுமவர்மருங்கிலேறி யுயர்விளையாட்டுற்றார்க்குப்
பெறுமறுவிலாதபாலர் பெருகுறப்பெறுவர் மண்மேல்.

(இ-ள்.) ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிமார்களாகிய கார்த்திகைப் பெண்களுடைய முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலும் நிறைய உண்டு நெருக்கமாகிய பூமணக்குஞ் சோலைகளிலே யவர்கள் சிறு விரற்பற்றி உலாவி அவர்களிடுப்பின்மேல் லிருந்த வி

ளையாடல் செய்கின்ற குமாரதேவனை மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்தவர்கள் குற்றமில்லாத புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்வார்கள் இந்த மண்டலத்தில்.—எ-று.(அ)

பன்னிருகரத்தும்வீரப் படைத்தொழில் பயின்றுவென்றிப்
பன்னிருமார்புக்துய பரசுராமனுமோர் பாங்காய்
முன்னியவீரவாகு முதலவொன பதுமர்சூழத்
துன்னியமுகன்பாற்கற்குந் தோற்றமு மேற்றச்சீரும்.

(இ-ள்.) குமாரசுவாமி பன்னிரண்டு கைகளிலும் வெற்றியையுடைய ஆயுதங்கள் பயின்று விசையமான பன்னிரண்டு புயங்களுந் துலங்க பரசுராமனுமொருபக்கத்தில் மருவிவிளங்க முதன்மையாகிய வீரவாகு முதலான பரமேசுரர்கூட்டத்தில் கல்வியனைத்துங் கற்பவரான தோற்றமும் மேற்றமுமாகிய சீருஞ் சிறப்புமுடையவராகவும்.—எ-று. (கூ)

இராசதகுணமுமாக்கட் கிகபரமருள்கூர்பாங்கும்
வராதிகவாலபானு வயங்கியநிறமும் வாமக்
கரகமண்டலமுமற்றைக் கரத்துயர் தெண்டுமாகப்
பராவியபேர்க்குப்போதம் படைத்தசீர் தவஃபாலிக்கும்.

(இ-ள்.) இராசதகுணமு மனிதர்களுக்கெல்லா மிகபரசாதகங்கள் உண்டாகும்படிக்குக் கருணைகூர்ந்து இரட்சிக்கும் பான்மையும் வர மிருகியுமுடைய வாலசூரியனைப்போல ஒளிதங்கிய திருமேனியும் இடதுகையில் கமண்டலமும் வலதுகையிற் றெண்டாயுசமும் பிடித்திருக்கின்ற குமாரதேவனை மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்து வணங்கினவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான போதகமும் அரிய தவப்பலனுஞ் செல்வமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௦)

நிறைசரர்க்காலத்திந்து நிகற்குமாமுகங்களாறும்
மறைமுறைமலர்ந்தவாயும் வயங்குகுண்டலமுங்காதுங்
குறைவிலின்றுணைப்போற்றிக் குவித்தபொற்கரமீராறும்
செறிவுறமனத்துள்வைப்பார் சிந்தையில்நினைத்தல் சேர்வார்

(இ-ள்.) சரர்க்காலத்துப் பூரணச் சந்திரனைப்போலு மழகுபொருந்திய ஆறுமுகங்களும் வழுவாமல் வேதங்களோதியலர்ந்த திருவாய்களும் பிரபை விரிக்கின்ற குண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகளுந் தாழ்வில்லாமல் குமாரசுவாமி தன்னைப்பெற்ற சிவனையு முமையையுந் தெரிசித்துப்போற்றி நமஸ்கரித்துப் பன்னிரண்டு கைகளுமுடையவராக மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இருதயத்தில் நினைத்த காரியங்கள் கைக்கூடி உலகத்தில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௧)

பாசமோடபையம்வில்லும் பரிசைவேற்படையிவ்வாறும்
மாசறத்திகழ்வாமக்கை வாதமங்குசம் வலக்கை
பூசலம்பிகல்வாள்போர்வேல் புரந்தரன் புதல்விசேரும்
தேசுசிந்தூரந்தாம நித்தியதியானஞ் செய்வார்.

(இ-ள்.) பாசம் அபையம் வில் பரிசை சக்கரம் வெற்றிவேல் இவ்வாயுதங்களாறும் வலது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், வரதம் அங்குசம் உலக்கை அம்பு வாள்

வேல் இவ்வாயுதங்களாலும் இடது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், பக்கத்தில் தெய்வயானையம்மன் அருகிலிருந்துப் பிரகாசிக்கவும், சிந்தூரத்தில் கமழுங் கற்பக மலர்மாலையணிந்த வடிவுடையவராய் நித்தியராப் மனதில் பாவனை செய்து. தியானிப்பார்கள்.—எ-று. (௧௨)

குக்குடத்துவசமோர்கை கோலவேலொருபொற்செங்கை
மிக்குரவதனமுஞ்சீர் வெட்சிபந் தொடைசேர்வாகு
மொக்கவேபுரிமுன் னூலு முறம்பெரு வாங்கடம்பின்றாரும்
செக்கரின்பொலியத்தோகை நீபாலமேவிருந்தல்காண்பார்

(இ-ள்.) குமாரக்கடவுள் இடதுகையில் கோழிக்கொடியும் வலதுகையில் வெற்றிவேலும் பிடித்தவராய், மேன்மையுடைய திருமுகமும் வெட்சிமாலையும் பூணுநூல் மார்புஞ் செவ்வானம் போலுந் திருமேனி பிரகாசிக்க, மயில் மேலிருப்பவராய் மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இஷ்டமான சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள் — எ-று (௧௩)

இன்னனத்தியானமீசர்க் கிறைவிக்கு முருகர்க்கும்தெய்
வன்னியவகையாற்சிறிது துலாத்தனைப்பெருமை கலை்லை
அன்னவாகனனுமாலு மருந்தவர் யாருமாய்ந்தும்
பன்னுதற்கரிதாகப் பருப்பதமகிமையம்மா.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பசுபதியானவருக்கு முமைக்கும் குகனுக்கும் இவ்வகையென்று சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொன்னோம். பெருமை சொல்லுமிடத்தில் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அரிய தவமுனிவர் யாவருமெதிர்த்துச் சொல்லுவதற்கும் அருமையாயிருக்கும் திருநாககிரிதலத்தின் மகிமை—எ-று. (௧௪)

அரன்முகமதனில்வந்த வாகமபுராணமதன்னி
லிரணியசெங்கோட்டார்நா கேசுரர்புராணந்தன்னைப்
பரபுராணத்துக்கொப்பாய்ப் பகருதல்வினைத்தல்பாவ
மிருவருங்குகனோடோங்கி யெழுமலையதற்கொப்புண்டோ.

(இ-ள்.) சிவன் திருமுகங்களி லுதித்து விளங்கிய திவ்யாகம புராணங்களிற் சொர்ன்னமயமான திருச்செங்கோட்டி லமர்ந்தருளிய நாகேசுரர் புராணத்தை வேறொரு தலப்புராணத்திற்கு ஒப்பாகச் சொன்னாலும் நினைத்தாலும் பாவஞ்சம்பவிக்கும், சுவாமி அம்ம னிருவரும் குமாரருடனே ஓங்கி எழுந்தருளி யமர்ந்திருக்கின்ற விந்தத்தலத்துக் கொப்புண்டோ வில்லை—எ-று (௧௫)

அரனகத்தியர்க்குக்கூற வறுமுகனசலமங்கை
திரமுறக்கேள்விகூர்ந்து சேயுநந்தீசர்க்கோதி
வருபுராணத்தைவேத வியாசாபால்வணங்கிக்கேட்டே
சுருதிமாமுனிவர்க்கோத தொன்மறைமொழியிற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பரமேசுவரன் அகத்தியனுக்குச் சொல்ல, ஆறுமுகக்கடவுள் உமையவளிடத்தில் கேள்வியுற்று, நந்தீசுவரருக்குச் சொல்லி விளங்கிய புராணத்தை வே

தவியாசாரிடத்தில் மிகுந்த வன்புடனே வணங்கிக் கேள்வியுற்ற சூதமுனிவர் வைதீகர்களாகிய சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்ல, பழமறை வாக்கியமாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௧௬)

நாகமாமலையிலீசன் நாரியோர்பங்கன்வேலன்
யேகமாயுதித்தாங்கா தெண்ணருந்தீர்த்தநல்கிப்
போகமாமுத்தியாவும் புரத்தலாலிகத்தும்விண்ணு
மேகமாமலைக்குமின்று விஃதுசத்தியங்களென்றார்.

(இ-ள்.) அந்த திருநாககிரியில் நாகேசுரராகிய அர்த்தநாரீஸ்வரர், வேலாயுதக்கடவுள் விளங்கிப் பிரியாமல் வசித்து, அளவிலலாத தீர்த்தங்களு முண்டாக்கிச் சகல போகங்களு முத்திமோட்சங்களு மவைவருக்குங்கொடுத்து இரட்சிக்குங் கிருபையினாலே திரிலோகங்களுக்கும் மகாமேருகிரிக்கும் இந்த மகிமை யில்லை, அது உண்மைவசனமென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௭)

இம்மலையின்னதீர்த்த மிக்கொடியிந்ததாரும்
விம்மிதப்புல்முத்தேவர் வியன்றெறிலதனைநல்கு
மம்மலையரனைப்பாங்கி லன்னையைமுருகைப்போற்றிச்
செம்மலைப்புராணங்கேட்போர் சிறினுக்களவுமுண்டோ.

(இ-ள்.) இந்தமலை, இந்ததீர்த்தம், இந்தக்கொடிகள், இந்தவிருட்சங்கள், அற்புத புற்பூடுகள், மூன்றுதேவர்கள், மேன்மையான நெறியிலக்கொடுக்கும் அந்தமலையில் சிவனை, சிவ னிடப்பாகத்திலிருக்கும் தேவியை, முருகனை நமஸ்கரித்து அழகிய தலப்புராணத்தைக் கேட்பவர்களுடைய பெருமைக்கு அளவில்லை—எ-று. (௧௮)

அருச்சனைதியானம்ஞான மருட்செபமலைமீதொன்றிற்
கருத்துறுமவர்கட்கெல்லாங் கண்ணுதலருளும்பேறும்
திருத்துறுகுமரன்வாழ்வுந் திரிபுரையருளுஞ்சிரு
நிருத்தனற்பதமும்பெற்று நிலத்தினில்வாழ்வரன்றே

(இ-ள்.) அருச்சனைகள், தியானங்கள், ஞானபோதக நிஷ்டைகள், செபங்கள் இவையெல்லாம் அந்தமலையின்மீது செய்யுங் கருத்தையுடையவர்களுக் கெல்லாம் பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளும் பேறுங் குமாரருடைய வாழ்வும், திரிபுரசுந்தரியினுடைய கருணையும், லட்சுமீகரமுஞ் சிவனுடைய நான்குபதங்களும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௧௯)

கர்த்தர்பூசைச்சருக்க முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம்—உ௪௮.

விஷ்ணுபூசைச்சருக்கம்.

ஆதிநீதியுகத்தினி லண்டர்கோன், மாதவத்தவர் வானவர்சூழ்தரத்
தாதலர்ப்பொழிற் றருவின்கீழரி, யாதனத்தி லிருந்தொன் றறைகுவான்.

(இ-ள்.) முதலாவது நீதியையுடைய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்கள் முனிவர்களனைவருஞ்சூழ்ந்து சேவிக்கத் தாதுமிகுந்தலர்ந்த கற்பகச்சோலையின் நிழலி னிடத்திற் சிங்காதனத்திற் கொலுவாகவிருந்து தேவேந்திரனனவன் யோசித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான்—எ-று. (க).

மூவரிற்றலை யாவர்மொழிகவென், றுவலிற்றுரு வாசகனைச்சொல
மேவியங்கவர் மீதினில்யாரெனப், போய்விளங்குவ மென்றவர்போயினார்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளில பெருமையுள்ள மூர்த்தி ஆர் சொல்லுமென்று துருவாசரைக் கேட்க, அவர் மேலுலகஙகளிறபோய பெருமையுடையவ ரின்னாரென்றறிந்து வந்து சொல்லுகிறேனென்று மேலேபோனார் துருவாசர்—எ-று. (உ)

எய்திவேதனி னியற்கையறிந்தரன், செய்திறத்த செயற்கையுணர்ந்தபின்
மைதரும்புய மாயவன்சேர்வுபுக், குப்துவார வுரவனைக்கிட்டினார்.

(இ-ள்.) பிரமலோகத்திற்சென்று நான்முகனைக்கண்டு பெருமையில்லாத வியல்பையறிந்து, சிவலோகத்திற்சென்று பரமசிவனைக்கண்டு பெருமையிலலாத செய்கையைத் தெரிந்து, பின்பு நீலமேனியையுடைய விஷ்ணுலோகத்திற் புகுந்து அங்ஙனம் வாயிற்காவலரான துவாரபாலகரை யணுகினார் துருவாசர்—எ-று. (ங)

கிட்டுகாலைத் துவாரக்கிரிப்புயக், கட்டடங்கம லக்கணற்காவலர்
விட்டுநின்றனர் விண்டுவின்சொல்லுறார், துட்டமாமுனி மாலகத்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் மலைபோற் புயங்களுந் தாமரைக் கண்களையுமுடைய விஷ்ணுவினுடைய துவாரபாலகர்கள் சுவாமி உத்தரவில்லாமல் முனியை விட்டுவிட்டார்கள், துஷ்டனாகிய துருவாசமுனி விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

தோன்றுகாலச்சுதன்பைந்திருவுடன், மான்றவின்பமயக்கிலறிந்திலன், ஆ
ன்றவாரினருந்தவர்கண்டபின, ஊன்றுதாள்கொடுதைத்துவெகுண்டனன்.

(இ-ள்.) வந்த துருவாசரை விஷ்ணுவும் அழகிய லட்சுமிதேவியுடன் மருவிய வின்ப மயக்கத்தினலே அறிந்தவரல்ல. அதுகண்டு அரிய தவமகிமையுடைய துருவாசன் கால்கொண்டு விஷ்ணுவை யுதைத்துக் கோபித்தான்—எ-று. (ரு)

மாறுகூர்துருவாசகன்றன்னையே, ஏறிமாலென் னகலங்கடினமென்
றீறில்பாத மெடுத்துப்பிடித்தடி, சிறிநொந்தனே வென்றுரை செப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சீறிச்சினந்து உதைத்த துருவாசனைப்பார்த்து விஷ்ணுமூர்த்தி பொறுத்துக்கொண்டு, முனியீசுவரரே என்னுடைய மார்பு கடினமாயிருக்கும் உம்முடைய பாதம் நோகுமேயென்று துருவாசன் பாதத்தை யேந்திப் பிடித்துத்

தேவரீர் கோபித்தீர் அடியேன் பயப்பட்டேனென்று குளிர்ந்த வார்த்தைகளைச்சொ ன்ஞர்.—எ-று. (௬)

மாயனிப்பொறை வாய்மைபுணர்த்தபின், சேயசிந்தைகளித்தருள்செய்தய ன்,மேயபூசைவிடச்சிவன்மிச்சில்சீ,ரேயெவர்க்கும்வெறுப்பென்றியம்பிஞன்

(இ-ள்) அப்படிப் பொறுமையுடனே விஷ்ணுவானவர் பிரியவசனஞ் சொன் னபின்பு, சினந்தீர்ந்து சிந்தைகுளிர்ந்து கிருபைசெய்து பிரம்மாவுக்குப் பூசையில்லா மற் போகவும், சிவனிருமாலியம் யாவருக்கும் வெறுப்பென்று சபித்துவிட்டான் துருவாசன்—எ-று. (எ)

ஆயகோப விரதன்சொலம்மொழி, யேயமாய னிறைஞ்சிவிடுத்தபின் றுாயவாயிற்றுவாரந்திருவர்மீர்,வாயில்விட்டதென்வம்மினெனச்சொன்ஞர்

(இ-ள்) அந்தக் கோபருஷிகள் சொன்ன நன்மை வசனத்திஞலே மனங்கு ளிர்ந்த விஷ்ணு முனியைவணங்கி அனுப்பிய பின்பு, அழகிய வாசற்காவலாள ரிரு வரையுமழைத்து நீங்களந்தத் துருவாசமுனியைத் தடுக்காமற் கோயில் வாசலிஞு ள்ளே விட்டுவிட்டீர்களே அது வென்னவென வருவீராகவென்று சொன்ஞர்-எ-று

இன்றுநீங்களிபற்றியவாறெற்றி, கொன்றுசாபம் வழங்குதும்யாதெனில் பன்றிவின்சதநீள்பவந்துன்றிர, னன்றிமுச்சென்மமாகின்றிரோசொல்வீர்.

(இ-ள்.) இப்போது நீங்களிருவருமெனக்கு அபசாரஞ்செய்த கொடிய செய் கைக் கொரு சாபங் கொடுக்கிறேம், யாதெனில் நமக்குப் பரிவுடையவர்களாய் நூ றுசென்மம் பிறந்து வருகிறீர்களா, அல்லது மூன்றுசென்மம் எனக்குப் பகைஞராய் பிறந்திறந்து வருகிறீர்களா, இவ்விரண்டிலொன்று சொல்லுவீரென்று சொன்ஞர் விஷ்ணு—எ-று. (௯)

ஆகவிங்கிதில் யாதுவிருப்பமோ, மேலதுமொனை விகலின்முச்செனமமும் யாகநாக சயனநின்கைப்படைப், பாகொருஞ் பதத்துளமென்றனர்.

(இ-ள்.) ஆகையால் இந்த இரண்டிலொகை சாபத்திலே எது விருப்பமாகச் சொல் லுகிறீர்கள் சொல்லுமென்று விஷ்ணு சொல்ல, சுவாமீ நாங்கள் மூன்றுசென்மமெடு த்து நாகசயன மூர்த்தியாகிய உமக்குப் பகைவராய்ப் போர்செய்து தேவரீர் கை யாயுதமெங்களைகொல்ல எப்போதும்போலே சுவாமிபாதத்திற் சேர்வோமென் று சொன்ஞர்கள் துவாரபாலகர்—எ-று (௧௦)

என்றுமுற்பிறப்பின்முன்னிரணிய, னின்றிவெற்றிபிரணியவக்கஞய், மென் றவத்திற்பிறந்துபின்மேருமைக், குன்றவெவ்வரங்கைக்கொண்டிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன துவாரபாலகர் மற்றுயிவ்விடப்படி விஷ்ணு சபித் தார், அவர்களு மந்தச்சாப மோக்ஷகொண்டு மூன்றுபிறப்பில முதற்பிறப்பு வெற் றியையுடைய இரணியன், இரணியாட்சதனுகப் பிறந்து வளர்ந்து தவஞ்செய்து பகவான்றரும் வரம்பெற்றுத் தேவர்களை இடுக்கணசெய்து சகல உலகங்களையும் ஆ ண்டுகொண்டிருந்தார்கள்—எ-று. (௧௧)

இரணியன்செய்த வீறில்தவத்தினு, லரணில்மூவுல குந்தெய்வமாயினு
னிரணியநம ஹாவென்றியம்பியே, காணவேதமுங் கைதொழவாண்டனன்.

(இ-ள்.) இரணியாசூரன் செய்த தவமகிமையினாலே காவலாகத் திரிலோகத்துக்கு மூர்த்திகரமாகத் தெய்வமானான், இரணியநமாவென்று சருவத்திராளுஞ்சொல்ல ஆகமவேதங்களும் வேதனுங் கைதொழுது வணங்கத் தன்னுடைய ஆணையாக்கினைசெலுத்தி அண்டபுவனங்களை யாண்டுகொண் டிருந்தான்—எ-று. (௧௨)

அந்தவேலை யருந்தவர்வானவர், நொந்துசிந்தை நுடங்கியரியிடத்
தெந்தைகேள்வனிரணியன்வாழ்வற,வுந்தியெங்கட்குனதருள்வேண்டுமால்

(இ-ள்.) அந்தக்காலத்தில் இரணியாசூரன் செய்கிற ஆக்கினைக் கொடுமைக்குப்பயந்து அரிய தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவு மனதுநொந்து சிந்தாகுலத்துடனே ஆதி விஷ்ணுவினிடத்திற்சென்று சுவாமீ கேளும், எங்களை நெருக்கஞ்செய்கிற இரணியாசூரன் வரமும் வாழ்வுஞ் சிதையச் சங்கரித்து எங்களுக்குச் சுகமுண்டாகும்படிக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்து இரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள்—எ-று. (௧௩)

எனவியம்ப விரணியன்மைந்தனு, மினியசொற்பிரக லாதனையேவினு
லனகனுயப்பிறந் தைந்துவயதினி, லுணறில்வாலவ னோதத்துடங்கினான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி முறையிட்ட தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, இரணியன் மைந்தனாகப் பிரகலாதனைப் பிறக்கும்படியாகச் செய்தார். அவனும் மன்மதனைப் போலே சவுந்தரியமுடையவனாய்ப் பிறந்து வளர்ந்துவந்தான், ஐந்துவயதிலே உசிதவறிவினாலே வாசிக்கத் துடங்கினான்—எ-று. (௧௪)

குரவனந்தக் குமாரனைமுன்னிறீஇ, யிரணியநம ஹாவென்கவென்றபின்
காணபாலன்றன் காதிற்கரம்பெற, விரணியநம ஹாவென்பதேதென்றான்.

(இ-ள்) அப்போது உபாத்தியாயர் அந்தப் பிரகலாதனை முன்னாகநிறுத்தி இரணியநமாவென்று சொல்லப்பாவென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிரகலாதன் இரண்டு கைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு சுவாமி நீரிப்படி சொல்லப்படாத இந்தச்சொல்லை சொன்னதேதென்று கேட்டான்—எ-று. (௧௫)

பின்னர்யாதெனப் பேதைக்குரவனு, மன்னபால னுரைப்பதருளிறைற் [ர்.
கன்னலுங்கனித்தேனுமமுதமு,முனைவர்ச்செவிமொந்தெனச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன பிள்ளையைப் பார்த்து உபாத்தியாயர் பின்னென்ன சொல்லுகிறதென்று கேட்க, பிரகலாதன் அன்பினாலே கற்கண்டுங் கனிகளுந் தேனு மமுதமுங்கலந்து உண்பவர்க் கெப்படி ருசிக்குமோ அப்படி செவிகளுக்கு இனிமையாகும்படி அரிநாம மந்திரத்தைச் சொல்லலுற்றான்—எ-று. (௧௬)

வேறு.

நாராயணாயநம வென்பதல்லாதஃது நவிலத்தக்காநவிலுமேற்
காராழிநரகமுங் காகப்பதாகையின் கண்ணுங்கொடுக்குமரியின்

பேராதுறத்துறை பிறக்கிலிருமையும்வாழ்வு பெருகும்சுதனடிதரும்
கோராய்நினைத்தன நினைத்தனநிலைக்கும்வா னிலையுந்தருங்குரவனே.

.(இ-ள்.)' ஓம் நமோநாராயணாய நமஹாவென்று சொல்வதே யல்லாமல், நீர் சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச் சொன்னால் ரவுரவாதிநரக வேதனையும், மூதேவி பதவியுங் கொடுக்குமாகையால் அந்தச்சொல்லை மறந்துவிடும், அரிநாமமந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதனை எவர்சொல்லினும் இம்மை மறுமைக்கும் வாழ்வைத் தருவ தன்றியும் விஷ்ணுபதமுங் கொடுக்கும், நன்மையாக நினைத்த காரியமெல்லாங் கைகூடிவரும், சொர்க்க புவனபோகமுங் கிடைக்கும் குருவே என்று சொன்னார் பிரகலாதன்—எ-று. (௧எ)

எனப்பிரகலாதனுரை யெய்தியபினக்குருவி னிதையங்கலங்கியதனால்,
மனத்துயர்விளைந்தெனையு முனையுமிப்பொழுதே வதைப்பனிதுகேட்பின்
மதலாய், நினைத்தெனதுசொற்படி நிகழ்த்தெனப்பலவாய நிலையினுஞ்சொ
ல்வதுகொளான், தனத்தவரியந்திரங் கைவிடுவதின்றெனக் கனகன்முன்
னேகினனரோ.

(இ-ள்.) என் றிப்படியாகப் பிரகலாதன் சொல்லக்கேட்ட உபாத்தியாயர் மனதுகலங்கி வாரும் பிள்ளாய் நீ இப்போதுசொன்ன வசனத்தை உன் பிதாவான இரணியன் கேட்டால் க்ஷணமே என்னையும் உன்னையுங் கொன்றுவிடுவான், ஆதலா லென்சொல்லை மறுக்காமல் நீயுடனே யான் சொன்னபடிக்கிச் சொல் லென்று பலவிதங்களாகச் சொல்லியுங் கேளாமல் ஸ்ரீஅரிநாமமந்திரத்தை மறவாமற் சொல்வதைக்கண்டு குருவானவர் பிரகலாதனை அழைத்துக்கொண்டு இரணியாசுரனிடம் போனார்—எ-று. (௧அ)

அவ்விரணியன்சொல்வ துங்கருத்துட்கொளா னப்பாலகன்றந்தையை,
யிவ்வகையுன்னிலையுனக் கெய்துவன் னிலையென்னில் யான்சொலும் படி
மொழிதியென், றெவ்வொருசொல்வேதவுரை யெனவுரைத்தருளினு னு
ணர்வற்றமுரணிரணியன், றெவ்வென வெகுண்டனன் றெள்ளமுதினைக்க
விழ்த் தாலநுகர் சிலமெனவே.

(இ-ள்.) அந்த உபாத்தியாயர் இரணியாசுரனைக் கண்டு உன் பிள்ளை நான் சொன்னபடி சொல்லாமல் வேறொன்று சொல்லுகிறான் அது நீ யறிவாயென்ன இரணியன் பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு உபாத்தியாயர் சொன்னபடி சொல்வாய் குழந்தாயென்று பிரியமாகச்சொல்ல, பிரகலாதன் தந்தையைப்பார்த்து இவ்வகை உறுதிநிலை உனக்கு வந்ததென்ன யான் சொல்லுவதைக் கேளென்று உண்மையான வேதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்ரீஅரிநாம மந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதுவென்று தெரியப்படச் சொன்னான். அதுகேட்ட அறிவில்லாத இரணியன் உடனே அமுர்தத்தைக் கவிழ்த்து விஷத்தைக் கொள்ளுவதுபோல அதிக கோபங் கொண்டான்—எ-று. (௧௯)

பாலனிவனமதுவெங் காலனெனவுற்றுப் பகைத்தொழிறுடங்கியனலின்
பாலநிலமெழுநிறுத் தாழ்த்தினன் கரிமுன் படுத்தினன்காளகூடக்

காலகண்டணவரவு கவ்வக்கடிந்தனன் கடலுளைவிடுத்தடுசினங்
காலவெறிகடகத்தின் மெய்கண்டதுண்டங்கள் காண்பமெனவீசினனரோ.

(இ-ள்.) இந்தப்பிள்ளை எனக்குக் கூற்றுவனென்று குறித்து இவனை யெவ்வி தத்திலுங் கொல்லுகிறதே நல்லதென்று பகைத்தொழி லாரம்பித்து அக்கினிசொலிக்கமூட்டி யதனில் போடுவித்தான், ஆனைக்காலிலிட்டு மிதிப்பித்தான், காலகோடிவிஷங்களைக் கக்காநின்ற கொடிய பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பித்தான், கலதூணுடனே கட்டி சமுத்திரத்திற் போடுவித்தான், இதற்கெல்லாம் பிரகலாதன் சாகாததைக்கண்டு மிகுந்த சினத்துடனே இவனைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டுவேனென்று தன் கையிலிருந்த வாளாயுதத்தினால் வீசினன்—எ-று. (உ0)

இவ்வகையடுந்தொழில்க ளியாவுமவன்மீதினி லுறுவகை யிராவகையினால்
மெவ்வலியிவற்குளதுமெய்மைசென்றவனுடன் வினவுதலெடுத்திரணியன்
இவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெனதரசியற்றிறமுன் னரணன்யாவனெனவே
கவ்வையறவுரைமினவனெங்குளானபிரகலாத கள்வகட்டுரைமினென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரகலாதனைக் கொல்லத்தக்க முயற்சியெல்லாஞ் செய்தும் அவன் சாகாதபடியினாலும, இவனுக்கித்தனை வலுமையும் பலனும் சார்புமிருக்கிறது உண்மையென்று அவனை வினவும்படி யெதிரிட்டு இரணியன் இந்தலோக மெல்லா மென்னுடைய அரசாட்சி யாக்கினையி லடங்கியிருக்க, கிருபைசெய்வாயென்று கேட்ட உன்னுடைய சுவாமியானவன் எவன், அவன் எங்கே யிருக்கிறான், அவனை எனக்குக் கபடமில்லாமல் காண்பிப்பாய் பிரகலாதனென்னுங் கள்வனே யென்றான் இரணியன்.—எ-று. (உக)

ஐம்புலனுமைம்பெரும் பூதமும்மைஞ்ஞூறு டைஞ்ஞூறுபணவரவினு
மும்பருலகுஞ்சீவ னுறைதரு விடத்தினு முலகங்கள்பலவைப்பினு
மிம்பருஞ்சுருபவரு பத்தினுங்கரிமுத லெறும்பினுமிவ்விடமீதினு [னும்.
மெம்புனிதனேயுறைவ னெங்குமவனேதெய்வ மெனவறிகொடுந்தொழிலி

(இ-ள்.) என்றிப்படி இரணியன் வினவ, பிரகலாதன் என்னுவிலிருக்குமவன் ஐம்புலாதிகளிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் ஆயிரம்பணாமுடிச் சேஷசயனத்திலு மேலுலகத்திலுஞ் சராசரங்க ளனைத்திலும் வைப்பாகிய பலவுலகங்களிலுஞ் சொரூபங்களிலும் அருபங்களிலும் யானைமுத லெறும் பீறாகிய சகல சீவாத்துமாக்களிலும் இவ்விடத்தின்மேலும் என்னுடைய கர்த்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி யிருப்பான், அவனே தெய்வமென் றறிவாயாகக் கொடிய குணத்தின்தொழிலையுடையவனே என்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவான்—எ-று. (உஉ)

சீவனுஞ்சிவனல் லாதவெப்பொருளினுஞ் சொருபனென்னாராயணன்
காவலுறுமிரணிய னெனச்சொலுங்காலையிற் கரதலத்தினத்தூணிலும்
நாவகமிருந்தவ னிருப்பனேவெனவோதி நடுநடுங்கக்கையறைந்
தோவறவுரைப்பவதி லண்டரண்டத்திருளி னொருசிங்கநாதமுளதால்.

(இ-ள்.) பல உயிர்களிலும் உயிரில்லாத பொருள்களிலுக் தூணிலுந் துரும்பிலு மெங்கெங்கும் நிறைந்திருப்பான் என் சுவாமி நாராயணன் இரணியனுரனே

யுதிர்த்துக்கொள்ளென்று சொன்னான், அப்போது இந்தத்தூணிலுமிருப்பானோ உன் கர்த்தாவென்ன, அப்படி யிதிலுமிருப்பானென்று சொல்ல, அப்போது ஓங்காரஞ் செய்து உறுக்கி, அண்டபுவனங்கள் நடுநடுங்க அந்த சொர்ன்னமணித் தூணை இரணியன் கையினாலே ஓங்கிக்குத்தி யறைந்து இகழ்ச்சியான சிலவசனங்களைச் சொன்னான், சொன்னவுடனே அந்தத்தூணிலிருந்து உகாந்தகாலத் திடிமுழக்கம்போலும் முழங்கி ஒரு சிங்கநாதம் உண்டாச்சுது—எ-று. (உ௩)

அங்கவனையெனதுடன் போர்விளையெனப்பகரு மளவிலப்பிரகலாத
னங்கமலைநாராய ணையநமவருகெனனு மளவிலகிலாண்டமுழுதுந்
துங்கமிகநிமிர்வுறத் தோள்களொருநாலுந் தொடரநாற்றிக்கும்நிறையச்
செங்கமலவிணையடிகள் சேடன்பணமுடிச் சிகரநெறுநெறெனவுலவா.

(இ-ள்.) அப்படி முழங்கின சிங்கநாத ஓசையைக்கண்டு இரணியசூரன் தூணை விட்டு வெளியேவாடா என்னுடனே உயித்தியம்பண்ணடா வென்று சொன்னான், அப்போது பிரகலாதன் சுவாமீ லட்சுமிமணாளா ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே நமஹா வெளியே வரவேண்டுமென்று ஸ்தவுத்திரஞ்செய்ய, அந்தத் தூணைப்பிளந்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டு நரசிங்காவதாரமாக அகிலாண்டமெல்லாந் தமது கிரீடந் தோய்ந்து நிமிர்ந்துவர எட்டுத்திக்கும் நான்கு புயங்களும் நெருங்கிநிறைய, இரண்டு சிங்கபாதகமலங்களும் பூமியிடம் போதாமல் மிதித்துவர, ஆதிசேடன் பணமகுடங்கள நெரிந்து தலைசாயந்து நெளிக்கவும் வந்தார்—எ-று. (உ௪)

முடியண்டவைப்பினுக் கப்புறத்தப்புறத் தப்புறமுமுடிவரிதென
வடிகொண்டவெண்பல் லினுக்கொருபல்லாயிரம் யோசனைகளாகவுலகம்
வெடிகொண்டதிர்ந்ததென வள்ளுகிர்விதிர்ப்பன விசாலவிழிவடவானலப்
படிகொண்டுநின்றுசுழ லப்பாரநரசிங்க படிவம்பிறந்துளதரோ.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த நரசிங்கமூர்த்தியினது முடிகள் அண்டங்களுக் கப்புறத்தும் ஊடுருகவும், கூரிய சிங்கப்பலலுக ளொன்றுகொன்று பல்லாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமாக நகைகொட்டி வரவும், உலகமெல்லாம் இடியிடித் ததிர்ந்ததுபோலும் அவாவருகிற அதிசயினாலே கிடுகிடென்று அதிர்ந்து சிலையோடவும், நகங்கள் விதிர்விதிர்த்திட விலாசமான வட்டக்கண்கள் வடவாக்கினிபோ லெரிந்து பொறிபரக்க, அண்டங்கள் சுழலப் பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றிக கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்து நின்றார்—எ-று. (உ௫)

பிறந்தவுடனப்பிரக லாதன்மறைவுற்றனன் பெரிதுநரசிங்கமெதிர்போய்
மறந்தருமனத்திரணி யன்கனவினைத்தொழில் மலைந்தனனிவ்விருவருமலைந்
திறந்திடநகத்தினு லிரணியன்கனவயி றிடந்துகுருதிகளுகர்தலா
னிறைந்துநரசிங்கவெறிநெடிதுநாரணனுலகில் நிகழ்வித்துநின்றபொழுதே

(இ-ள்.) இப்படி வெளியே புறப்பட்டவுடனே பிரகலாதன் மறைந்துநின்றான், பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி வஞ்சமனத்தனான இரணியாசூரனுடனே எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணி அவன் சவுரியபெருமை வலுமையெல்லா மடக்கி, அவனைக் கொல்ல வேணுமென்று நரசிங்கத்தினுடைய கை நகங்களினாலே இரணியன் வயிற்றைக்

கிழித்துக் குடல்களை மாலையிட்டு இரத்தங்களைப் பானம்பண்ணினூர். அதிலொரு வெறியுண்டாகி மிகவும் பித்தனாக ஆடிச்சுழன்று அண்டமதிரக் குதித்து நிற்கின்ற காலத்தில்—எ-று. (உசு)

பித்தனொருசரபப் பெரும்புள்ளின்வடிவினூற் பெரியநரசிங்கமதனைக்
கொத்தியண்டத்திற் கொணர்ந்திட்டபின்னறிவு கொண்டுவிண்டபராதமெ
றித்தகைவிடப்பின்னு மிரணியாக்கன்புவி யெடுத்தகிலபாதாளவாய் [ன்
வைத்தபடியாலவனை மடிய வமர்செய்யயிருவர்கள்பிரமஹத்திதொடலால்.

(இ-ள்.) அப்படி நரசிங்கம் பித்தவெறியா லாடித்திரிய, பரம மெஞ்ஞான மூர்த்தி சரபப்பட்சியாகி வந்து நரசிங்கத்தைக் கொத்தி அண்டகடாகத்துக்குக் கொண்டுபோய் குலுக்கிவிட இரத்தங்களெல்லாங் கக்கினபின்பு அறிவுவந்து அபராதஞ் செய்தேனென்று சிவனைவணங்கி விடைகொண்டு தம்முடைய லோகத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். பின்பு இரணியாட்சதன் புவியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பாதாளத்திலே வைததான். அதுவறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரமாய்ப் பூமியையிடந்து பாதாளம்புகுந்து இரணியாட்சதனை யடர்ந்து கொன்று, புவியை முன்போல நிலைக்கச்செய்தார், அந்தப் பிரமஹத்தி விஷ்ணுவைத்தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டபடியினூல்—எ-று. (உஎ)

வேறு.

மதுகயிடவனொனு மகிழ்பெறவிருவர் வனசெவியிடைமரசா
லதிகமெய்வலியும் வுறமொலிவிதமோ டவரவருடனூர்த்துப்
புதிதொருமாசின் புக்கவரதனூற் போகஞ்சிறிதுமிலாரு
ததிநடுவினிலிவ னெவனெனநின்றுரா முறமுறமலைகுவரால்.

(இ-ள்.) பின்பு மதுகயிடவனொன்னும் இரண்டுபேர் மகாவிஷ்ணுவினுடைய காதுக் குறும்பையினூலே பிறந்து வளர்ந்து அதிக புஜபலபராக்கிரம சாலிகளாக இடிபோற் சத்தமிட்டு அட்டகாசஞ் செய்து ஒருவரோ டொருவர் ஆர்ப்பரித்துப் போர்தொடுத்து நின்று செவிமாசிற் ரேன்றினவராதலால் மவுடிகத் தன்மையாலகடல்நடுவிலே சயனித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவை இவனூர் இங்கிருக்கிறவனென்று தங்கள் தங்கள் மார்பினூலே நெருங்கிப் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (உஅ)

ஆழியினெடுமது கயிடவர்பூச லனந்தயுகங்கால
மூழியினிகல்செய் தொருவர்க்கொருவ ரிளைத்திலரிருநிருதர்
பாழியில்வலியின பச்சைப்படிவப் பண்ணவனைப்பார்த்து
வாழியுன்வலிமை மகிழ்ந்தனன்யாது வரம்வேண்டுவதென்ருர்.

(இ-ள்.) கடல்நடுவிலே சக்கராயுதனுடனே மதுகயிடவ ரிருவரும் அனேக காலம் போர்செய்து ஒருவருக்கொருவ ரிளையாமல் இரண்டுசூரருந் தாழ்வில்லாத வலிநிலமையிற் கார்மேகவண்ணராகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீ வெகுசமர்த்தன் உன் சவுரியத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தோம் உனக் கென்னவரம் வேண்டுங்கேள் தருகிரேமென்று சொன்னூர்கள்—எ-று. (உகூ)

எமதுகைசக்கரம் விட்டால்நின்சிர மிறவரமருள்கெனவே
கமலனுதித்தரு ளுந்திக்கதுமது கயிடவரருள்கிற்றுர்

தமதுகரச்சக் கரம்விட்டவர்தந் தலைகளறுப்பவன்ஞேர்
வெமுதகமேதை யில்விதிசெய்திட மேதினியெனவுளதால்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன மதுகயிடவரைப் பார்த்து விஷ்ணுவானவர் என் கைச்சக்கரத்தால் உங்கள்தலை யறுபட்டு இறக்கும்படிக்கு வரங்கொடுக்க வேண் டுமென்றுகேட்க, கமலனுதித்த பதுமநாபனுக்கு மதுகயிடவ ரிருவரும் அப்படியே வரங்கொடுத்தார்கள். உடனே விஷ்ணு தன்கைச் சக்கராயுதத்தை விட்டுத் தலை களை யறுத்துவிட்டு அவர்களுடம்பின் ருேலையுரித்து இரத்தமேதைகளுடனே நில த்தின்மேல் விரித்து அமைத்தபடியினலே பூமிக்கு மேதினியென்று பெயர் விளங் குகின்றது—எ-று. (கூ0)

மாயன்றனதிடை வருமகவாகிய மதுகயிடவர்படலா
லேயும்பழியிஃ தகலவுமிப்புற விரணியனைப்பொருத
காயந்துண்டித் திடுபழியகலுங் காரணமாகவும்வந்
தேயும்பணிமலை நாகேசுரனை யிறைஞ்சுதுமெனவந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் தன்னிடத்தில வந்த மதுகயிடவரைகொன்ற பழி தீரவும், வலிமைபொருந்திய இரணியாட்சநனைக் கொன்ற பிரமஹத்தி தீரும்படியா கவுந் திருநாககிரி நாகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்கவேணடிவந்தார் விஷ்ணு—எ-று.

வந்துவணங்கிப் பணிமலைமீதொரு மரகதவடிவான
வெந்தையைமேருக கொடிமுடிமீதி லெழுநதகொழுந்தைநறுஞ்
சந்தனபரிமள கத்தூரியிலபி டேகந்தனியாட்டி
வந்தனைசெய்தொரு வாவியுமேற்பால் வரவருளுற்றனனல்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதேவர் திருநாககிரிமே லெழுந்தருளிய மரகத வெந்தையை யும், மேருசிகரத்தில வீற்றிராநின்ற கற்பகக் கொழுந்தையும், சந்தனபரிமள கஸ்தூ ரி இமிர்ந்த களபங்களால அபிஷேகமுதலாகிய அலங்கிர்த உபசாரங்களுஞ் செய்து பூசித்துத் தன்பெயரால் ஒரு தீர்த்தமு மேற்குப்பக்கத்தி லுண்டாக்கி யருள்பெ ற்ருர்—எ-று. (கூஉ)

அங்கதுவிண்டுவின் தீர்த்தமெனப்பெய ராயினவத்தீர்த்தந்
தங்கியபலனத் தீர்த்தமாகாண்டந் தனனிலுரைப்பமரிக்
கிங்கிதமுதவின் நாகமலைப்பர னென்றும்பிரியாதே
தங்கினனுதி கேசவனெனவந் தவனிருதித்திசையே.

(இ-ள்.) அந்த தீர்த்தம் அன்றுமுதல் விஷ்ணுதீர்த்தமென்று பெயராய் விளங் குகின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் சொல்லுகின்றது. விஷ்ணுவுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷமுந்தீர்ந்து சுகம்பெறச்செய் த நாகேஸ்வரனை விட்டுப்பிரியாமல் அந்த ஸ்தலத்துக்கு நிருதித்திசையில் ஆதிகேச வனென்னும் பெயராய் வசிக்கின்ருர் விஷ்ணு—எ-று. (கூக)

விஷ்ணுபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—உஅக.

பிரமன்பூசைச்சருக்கம்.

விண்டுவின் பூசைநாக வெற்பினி லியற்றிவெள்ளைத்
துண்டவெண் பிறையுலாவு சுடர்முடிச் சடிலச்சோதி
வண்டிசை மலர்ப்பூங்கோதை வாமனைப் போற்றும்பின்னாட்
புண்டரீ கத்தன்பூசைப் புகலுவன் றவத்தர்கேண்மோ.

(இ-ள்.) திரேதாயுகத்திலே திருநாககிரியீஸ்வரனை விஷ்ணு பூசித்தபின்பு, துண்டமான வெள்ளிய இளம்பிறைதவிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடங்களையுடைய சோதியை, வண்டுக ளிசைபாடி மொய்க்கு மலர்மாலைசூடிய கூந்தலை யுடைய உமையொருபாகனைத் திரேதாயுகத்தில் பிரம்மதேவன்வந்து பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோந் தவமிகுதியுடைய முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

முதலுக மகன்றபின்னர் முராரியு மயனுந்தம்முட்
சிதைவிலா வெருளிதோன்றிச் செருத்தொழிற் புரியுங்காலை
யதநடு வகிலமண்ட வண்டரண் டத்துமப்பாற்
கதிரொளி யனலத்தூணங் கண்டிருவரு முட்கொண்டார்.

(இ-ள்.) முதல்யுகம் போனபின்பு இரண்டாம் யுகத்தில் அரிபிரம ரிருவரும் நான்பெரியவன் நான்பெரியவனென்று ஒருவருக்கொருவர் பகைத்து அதிககோபங்கொண்டு அனேககாலமாக யுத்தஞ்செய்தார்கள். அப்போது இவர்கள் பகையைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அவ்விருவருக்கு மத்தியில் சிவபெருமான் அகில அண்ட பிரம்மாண்டங்க ளெல்லாம் ஊடுருவும்படி பிரகாசம் பொருந்திய ஒரு அக்கினித் தூணாகவந்து நின்றதுகண்டு இருவரு மவரவருள்ளத்தில மலைத்துத் திகைத்து நின்றார்கள்—எ-று. (உ)

ஈதடி முடியைத்தேடி யின்னதென் றறிந்தோர்மேலோர்
போதுவ மெனவேதங்கள் புன்மதி நினைவின்கூறி
மாதவன் யேனமாகி மலரடி தேடிச்சென்றான்
வேதனோ திமமாயண்ட விரிவெலாம் பரந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்போது பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் போர்த்தொழிலைவிட்டுத் தங்கள் புன்மதி நினைவினாலே இந்த அக்கினித்தூணினது அடியு முடியுங் கண்டவர்களே பெரியவர்களென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, விஷ்ணு வராகவுருவமாகி மலரடியைக் காணுவேனென்று பாதாளமார்க்கமாகத் தேடிப்போனார். பிரம்மதேவன் அன்னப்பட்சி உருவமாகி முடியைக் காணுவேனென்று ஆகாசவழியே பரந்து தேடிப்போனார்—எ-று. (ங)

அனந்தகற் பங்கள்மாய னடிமலர் சிறிதுங்காணான்
கனந்தரு புடவிகீண்டு கழிவுறு மம்மர்கூர்ந்தான்

வனநதரு கமலத்தோனும் வானுளை யனேகங்காலந்
தினந்தினந் தேடநின்றான் செயலிதற் கொன்றுங்காணான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத கற்பகாலம் வராகரூபமான விஷ்ணுவானவர் பூமியைக்கீண்டிக்கொண்டுபோய்த் தேடியும் அனறறாணினடியைச் சிறிதேனுங் காணமற்றிகைத்து நின்றார். அன்னப்பட்சியான பிரம்மதேவன் அனேககாலம் அண்டங்களெல்லாம்பார்த்து மேலேபோய அககினித்தூணினது முடியைக்காணமல் தேடித்திகைத் திளைத்துச் சொல்லுதற்கொரு செயலுமில்லாமல கவலையுற்றுன்—எ-று.

அவ்விடை விடையன்பாக னவிர்சடை மகுடமீதாஞ்
செவ்விடை மடற்றண்கைதை சென்றவால் காண்பவேதர்
னெவ்விடை நின்றுநீயீண் டெய்துவ தியம்புகென்னத்
துவ்விடக் களத்தான்சென்னிச் சூட்டினிற் கழித்ததெனறே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் கவலையுற்று நிற்கும்போது, சிவனுடைய சடாமகுடத்திலிருந்து கீழே யிறங்கிவருகிற அழகிய மடலையுடைய தாழம்பூவைக்கண்டு நீயெங்கிருந் தெவ்விடஞ்செல்லுகிறு யென்றுகேட்க, விஷமுண்ட கண்டனை பரமேசுவரன் சடைமுடியிலிருநது கழித்துவிட்டபடியினு லங்கிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லியது—எ-று. (௫)

கேதகை யோதக்கேட்ட கிளர்சிறை யோசித்திந்தப்
போதினில் மாயன்றன்னைப் புகுந்துநாம் வெல்வோமென்றே
யீதென வறியேனெந்தை யெழில்முடி யெனக்கோர்நண்பு
சூதினி யுரைப்பவேண்டுந் துணர்ப்பெருங் கைதாயெனறான்.

(இ-ள்.) அப்படி தாழமடற்பூ சொன்னதைக் கேட்டு அன்னவடிவான பிரம்மதேவன் யோசனைசெய்து இப்போ திதனைககொண்டு சென்று விஷ்ணுவை நாம் வெல்லுவோமென் றெண்ணி ஓ கேதகைப்பூவே, சிவனுடைய முடியை யணுவளவுங்காணேன் நீயெனக்கொரு சகாயமாகவந்து பொய்ச்சாட்சி சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான்—எ-று (௬)

என்றபோ தவன்றன்கூட வெழுந்துசெம் மடற்பூங்கைதை
மன்றலந் துளபங்காணு மயக்குறுங் காலையோதுங்
கொன்றையஞ் சடிலங்கணடேன கோதில்கே தகையீதென்பால்
வெனறியீ தவனறனசென்னி வேணியி லிருந்ததென்றான.

(இ-ள்.) கேதகைப்பூவும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிரம்மதேவனுடனே புறப்பட்டுக் கீழே யிறங்கிவந்து அடியைககாணுமல் மயங்கிநிற்கின்ற விஷ்ணுதேவனைக் கண்டு நான் சிவனுடைய கொன்றைமாலைசூடிய வழகிய சடைமுடியைக் கண்டேன், சிவன் சடையிற்றரிததிருந்து கழிததுவிட்ட கேதகைப்பூ விதோபாரு மிதுவே சாட்சி, நீ தோாவையடைநதாய நான் வெறறியடைந்தே னென்று பொய்சொன்னான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (எ)

கரியிது கரியோய்வெங்கைக் களிற்றினை யுரித்தார்சென்னி
விரிசடை முடியைக்கண்டேன் விண்டுநீ காணுய்கொல்லோ

அரிதிருக் கமலபாதம் யானனுவேனுங் காணேன
றெரிவரு கமலத்தோயென் செய்வதென் றுண்மையென்றான்.

(இ-ள்.) வாரீர் விஷ்ணுவே. இந்த வோலைப்பூ சாட்சியாக வெவ்விய துதிக் கையுடைய யானையை யுரித்துப்போர்த்த சிவனுடைய விரிந்த சடைமுடியை நான் கண்டேன், நீர் சுவாமி அடியைக் காணீரோவென்று சொன்னான். அதற்கு விஷ்ணு சொல்லுகிறார் வாரீர் பிரம்மாவே, சிவனுடைய இரண்டு சீர்பாதகமலங்களை நானணுவளவுங்காணேனினி யென்னசெய்வேனுள்ளபடியென்றான் விஷ்ணு—எ-று.

அயன்புக றீயபொய்யு மரிபுகல் வாய்மைமெய்யும்
புயங்கபூ டணத்தாருள்ளப் புந்தியி லுணர்ந்துதோன்றி
நயந்துமா யனைவேதாவை நடுங்கவோர் சிரத்தைமாற்றி
வயங்கெழு மாயன்கோவில் வாழ்வுல கனைத்தமைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் சொல்லிய பொய்யும், விஷ்ணுமூர்த்தி சொன்ன மெய்யு மிவ்விரண்டையும் நாகாபரணனான பரமேஸ்வரர் தமது திருவுள்ளத்திலுணர்ந்து அவர்களுக் கெதிர்வந்துநின்று நீ இந்தப்பொய் சொல்லலாமாவென்று பிரம்மதேவன் சிரசுகளி லொருசிரசைக கிள்ளியெறிந்தார். விஷ்ணுவைப்பார்த்து பிரியவசனங்கூறி விஷ்ணுஸ்தலம் உலகமெங்கும் விளங்கித் துதிக்கும்படி அருள்செய்தார் சிவன்—எ-று. (கூ)

பிரமனுக் குலகமெங்கும் பெருகுமா லயங்கள்மாற்றிப்
பரமனங் ஙனமகனற பான்மையா லவற்றைத்தீர்ப்ப
வருணையிற் பூசைகூர்ந்து மனந்தமா தலத்தர்ச்சித்துந்
தெருளுமற் றவிரானுகச் சிலம்பினைத் தேடிச்சென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரம்மதேவனுக்கு உலகங்களிலெங்கும் கோவில் பூசையில்லாமல் தவிர்த்தும் சிவன் றன்னைக் கோபித் தகன்றபடியினாலே அக்குற்றந் தீரும்பொருட்டுத் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து அருணாசலேஸ்வரனைப் பூசித்து. அனந்தசிவஸ்தலங்களில் சிவனையர்ச்சித்து மக்குற்றங்கள் தீராதபடியினாலே திருநாககிரி ஸ்தலத்தைத் தேடிப்போனான்—எ-று. (க0)

திருக்கயி லாயமென்னுந் தென்றிசைச் செங்கோட்டெய்தி
நெருக்கயி லாயபொற்கண் ணேரிழை பங்கர்போற்றி
யிருக்கையி லாயன்றீர்த்தந் தீசானதிசை தன்னிற்
றருக்கையி லாயபிரம்ம தண்டனோர் தீர்த்தங்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்றிசையிலிருக்கும் கயிலாயமென்னுந் திருச்செங்கோட்டிற் சென்று குழையை நெருக்குகின்ற வேல்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய உமையொருபாகனை முப்பொழுதும் ஆகமப்படியே பூசைசெய்து வணங்கித்துதித்து அங்ஙனம் வசித்திருக்கும்போது, விஷ்ணுதீர்த்தத்திற்கு மீசானியபக்கத்தி லொருதீர்த்தத்தைக்கண் டதில் வேதமந்திரங்களை யாவாகித்துத் தன்பெயரால் பிரமதீர்த்தமென்று விளங்கச்செய்தான்—எ-று. (கக)

கண்டதண் டீர்த்தமூழ்கிக் கமலமீ தமலவேதன்
கொண்டலி னிமிர்பூங்கோதை குலவொரு பாகனை

விண்டுவின் முளைத்தபச்சை விமலனை நாளும்போற்றி
யண்டிய நவைகடீர்ந்த தறிந்தனஞ் சிறிதுசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் நாளுக்குநாள் பிரமதேவன் மூழ்கி புனிதனாக கார்மேகம்போன்று வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ்பமாலைசூடி யழகிய கூந்தலையுடைய உமையொருபாகம் பிரியாத அர்த்தநாரீசுரனை நாககிரியில் வசித்திருந்த பச்சைநிறத் திருமேனியையுடைய வழகிய விமலனை நாள்தோறும் பூசித்து தன்னைப்பற்றிய சர்வபாவ குற்றங்கள் தீர்ந்ததை அவையறிந்தமட்டினு சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கஉ)

வரதிலோர்த் தமைமேன்மோக மனத்திரு ளனைத்துநீங்கி
பரதல மனைத்துமாகப் படைத்தன னஃதுமன்றே
சிரதலத் தறுமுகேச்சன் செயிர்த்தயே தங்கணீங்கி
புரதல நாகவெற்பிற் புகுந்துமெய்ப் போதம்பெற்றான்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே அந்த திலோர்த்தமையைக்கண்டு மோகங்கொண்ட அஞ்ஞான மனவிருள்நீங்கி உலகங்களனைத்தையு சிஷ்டித்தான் அதுவல்லாமல் ஆறுமுகப் பெருமாள் குட்டிச் சிறையிலிட்ட மனதகிலேசமுந் தீர்ந்து சகல ஸ்தலமும் புகழப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்து மெஞ்ஞானபோதமும் பெற்றுக்கொண்டான்—எ-று. (கங)

முன்னறு முகனார்கேட்ப மொழிந்தறி யாதபோத
மன்னெடு நாகவெற்ப னருச்சனை யதனாற்பெற்றான்
மனனிய நவைகள்யாவு மாற்றின னுமையோர்பாகனை
பின்னொருக் காலும்நீங்காப் பெருந்தவம் புரியலுற்றான்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளிலே ஆறுமுகப்பெருமாள் வேத முதற்பொருள் கேட்க அது சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கின பொருட்போதமு மஹாநாககிரியீஸ்வரனை யர்ச்சனைசெய்த முயற்சியாற் பெற்றான், தன்னைப்பற்றிய சகல பாவகர்மமெல்லாந் தீர்ந்து நிஷ்க்களங்க சுத்த பவுத்திரனாகக் கிருபைகூர்ந்து இரட்சித்தார் அர்த்தநாரீஸ்வர சுவாமி, அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு பிரியாம லிருக்கவெண்ணிப் பெருமையான தவஞ்செய்யலுற்றான் பிரமதேவன்—எ-று. (கச)

பிரமகற் பங்களந்தம் பிறந்தபே ரூழிகாலம்
அரனுறைச் செங்கோட்டெனறு மழிவறு முறையுளீதென்
றுரிமையி னகவான்றேவ ருயர்முனி வரர்நால்வேதர்
பரையொரு பாகன்பாதம் பணித்தொழில் பயிற்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) பிரமகற்பாந்திரங்கள் பிறந்து நிறைந்துவந்த மகா பேரூழிகாலத்திலும் சிவன் பிரியாமலிருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டி லென்றைக்கும் அழிவில்லாம லிருப்பதை தங்களறிவினாலறிந்து தேவர் முனிவர் நான்மறைவேதியர் சுதந்தரமாக யிங்கிருக்கின்றானென்றறிந்து பிரமதேவ னுமையொருபாகன் பாதங்களிற் பணிந்து பூசித்துக்கொண்டிருந்தான்—எ-று. (கரு)

ஆதிகே சவனுர்பெற்ற வையனென் றறிந்துவேத
நீதியின் குழாங்களானுர் நிறைந்தன வெனவுட்கொண்டு
பாதொரு பங்கன்கந்தன் மாமுகன் மகிழ்ந்துதெய்வச்
சீதமென் றீர்த்தங்கண்ட செங்குவ டென்றுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற ஆதிகேசவ மூர்த்தியையும் வேதநெறியையுடைய முனிவர் கூட்டத்தையும் அர்த்தநாரீஸ்வரனாயுங் கந்தசுவாமியையும் ஆனைமுகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியையுங் குளிர்ந்த மேன்மையுடைய தேவதீர்த்தங்களையுங் கண்டு மகா சிவஸ்தல மிதுவென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே திருச்செங்கோட்டில் நீங்காமல் வசித்திருந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (௧௬)

புண்டரீ கப்பொன்னுந்தி பொன்றிய நாளுஞ்செய்த
வண்டரண் டங்களெல்லா மடங்குமிவ் வரைமீதென்றும்
விண்டுமூ வுலகிற்செல்ல வெற்பினிற் பிலத்துவார
முண்டென வுணர்ந்துமாய்ந்தா லுயிர்தரு மருந்துண்டென்றும்.

(இ-ள்.) அழகிய பத்மநாபனுகிய விஷ்ணு கர்ப்பாந்த முடிவிலுஞ் சிவன் கிருபையாலுண்டான அண்டரண்ட பகிரண்டங்களெல்லா மடங்கு மிந்தக்கிரியில் திரிலோகங்களுக்குஞ் சென்று மீள இம்மலையிற பிலத்துவாரமுணடென்றும் இறந்தாலும் பிராணனைத் தருகிற மருநதுண்டென்றுந் தெரிந்து பின்னையும் நினைத்துச் சொல்லுவான் பிரமமதேவன்—எ-று. (௧௭)

வெள்ளியங் கிரியிலுள்ள வியப்பினு மிகுந்தமற்ற
வுள்ளன வனந்தமிந்த வுரகசெங் கோட்டிலென்றுந்
தெள்ளிய தீர்த்தந்தானந் தெய்வமாம் பலனிம்மூன்றும்
புள்ளணிக் கடுக்கைவேய்ந்தோன் புணர்ந்திவ ணிருந்ததென்றும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகயிலாசகிரியி லுண்டான மகிமையைப் பார்க்கிலும் அனந்தங்கோடி மகிமைகளிந்த திருநாக கிரியிலுண்டென்று தெள்ளுமையான தீர்த்த மகத்துவமும் ஸ்தலமகத்துவமும் மூர்த்தி மகத்துவமும் இம்மூன்று மகத்துவங்களுந்தேன் கமழுகின்ற கொன்றைமாலேசூடிய பரமேஸ்வரன் உண்டாக்கிவைத்துத் தாமும் அர்த்தநாரீஸ்வரராக இங்ஙனமெழுந்தருளி யிருக்கின்றுரென்று தெரிந்துணர்ந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (௧௮)

தனக்குறு வரங்களெல்லாந் தவத்தினிற் றந்ததென்று
மனத்துறு வனசநீங்கா தமைந்ததென் றுணர்ந்துந்தன்பொற்
கனத்துறு பிரமலோகங் கையகன் றுலும்பெம்மான்
றினத்துறு செங்கோடெங்கள் திசைமுகன் றினமுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தனக்குண்டாகிய வரங்களெல்லாம் தவமுயற்சியிற் கொடுத்ததென்றுந் தன்னுடைய மனத்தாமரையிற் பிரியாமலிருக்கின்றுர் சிவனென் றுணர்ந்துந் தனது பொன்மயமான பெருமையையுடைய பிரம்மலோகத்தைக் கைவிட்டாலும் நம்முடைய கர்த்தா நித்தியரா யமர்ந்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றுர் சதுர்முகப்பிரமன்—எ-று. (௧௯)

அயன்றருந் தெய்வதீர்த்தத் தரும்பலங் காண்டத்தீர்த்தம்
பயன்பெற வுரைப்பாம்வேதன் பணிமுதல் யுகத்தின்போற்றி
நயன்றரப் புகன்றபாங்கர் நயந்துறச் செவியுட்கொண்டோர்
முயன்றமா தவமுஞ்சிரு முத்தியுஞ் சேர்வரென்றூர்.

(இ-ள்.) பிரம்மதேவனருளிய தெய்வதீர்த்தத்தின் பலனை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் தெரியப்படச் சொல்லுகிறோம், கிரேதாயுகத்தில் பிரம்மன்பூசித்த திருப்பாடச்சருக்கத்தை யன்புடனே செவிகுளிரக் கேட்டவர்கள் தவங்கள் நிறைவேறி முடிவில் முத்தியும் சேர்வார்கள்—எ-று. (௨0)

மாமறை யவர்தொல்வேந்தர் வணிகர்பின் னவர்யாரேனுந்
தேமலர்க் கரங்கள்கூப்பிச் செங்குவ டதனைச்சூழ்ந்து
பூமகி தலத்திற்போற்றிப் புண்டரீ கத்தான்பூசை
தாமுற வுரைத்தாற்குற்ற தலைவிதி யழிப்பன்வேதன்.

(இ-ள்) மேன்மையாகிய மறையவர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்கள் யாவரானாலுந் தங்கள்தங்கள் கைகளைக்கூப்பி நமஸ்கரித்துத் திருநாககிரியைச் சுற்றித் துதித்துப் பிரமன்பூசைச் சருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தவர்களுக்கெல்லாம் மேலெழுதிய விதியை அழித்துவிடுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று.

முதலுக மாயோன்பூசை முயன்றதுந் திரேதந்தன்னிற்
புதுமல ருந்திவந்த புங்கவன் பூசையாவும்
விதமுறக் கற்றோர்கேட்ப விரும்பினோர் விளங்குகேட்போர்
கதிபலன் பெறுவரீண்டுக் கமலையோ ரிரண்டுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்தில் விஷ்ணுபூசைச் சருக்கத்தையுந் திரேதாயுகத்தில பிரமன் பூசைச் சருக்கத்தையும் கற்றவர்களும் கேட்கவிருப்பமுற்றவர்களும் அன்புடனே கேட்டபேர்களும் அவரவரிஷ்டப்படிக்குப் பலபல கதிகளும் பெறுவார்கள் இலட்சுமி கடாக்ஷமுஞ் சரஸ்வதி விலாசமும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௨௨)

பிரமபூ சனையைப்போற்றிற் பிராமண பூசைக்கொப்பா
யுரைதரும் வேதனபூசை யோதிலவ் வுயர்வுதானு
மரஹர செங்கோட்டெய்தி யாரவர் புராணங்கூறிற்
பரகதி வருமாறெம்மாற் பகர்வரி தெனறூர்சூதர்.

(இ-ள்.) பிரமன் பூசித்ததைப் புகழ்ந்து போற்றி செய்தவர்களுக்கு பிராமண பூசைபலனுண்டாகுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிரமன் பூசைப்பாடல்களைப் படித்தாலு மந்தப் பலனுண்டாகும், அரஹரசத்தஞ் செய்து யாதாமொருவர் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலத்தில் வந்து சேர்ந்து சுவாமியைச் சேவித்து ஸ்தலவாசஞ் செய்தவர்களுக்குவரும்பலன்களை இவ்வளவென்று நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று சூதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்—எ-று. (௨௩)

பிரமன் பூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ_ திரு விருத்தம்—௩0௯.

துர்க்கைபூசைச்சருக்கம்.

தவாமறைப்பிர மன்பணிவெற்பினிற் றங்கியேகம லத்தடங்கண்டுபின்
சிவாதரம்பெறு யர்ச்சனையின்படி செப்பினேமெண் டிருப்புயச்சேயிழை
கவானுடுத்த கனகச்செம்பட்டினள் கன்னியுன்னிய காரியநல்குவாள் [வாம்.
துவாபரத்தினிற் சோதியைப்போற்றிய துற்கைபூசனை சொல்லத்தொடங்கு

(இ-ள்.) நிறைந்த வேதங்களை யோதுகின்ற பிரம்மதேவன் திருநாககிரியிலவந்து ஒரு தீர்த்தமுண்டுசெய்து சிவனைப் பூசித்த முறைமையைச் சொன்னோமே. இனி எட்டுப்புயத்தவளாய் சொர்ன்ன நிறம்பொருந்திய சிவந்த பட்டுடை யுடுத்த இடையை யுடையவளாய் நினைத்தவரங்களைத் தருகின்றவளா யென்றைக்கு மழிவிலலாத துற்காதேவி துவாபரயுகத்தி லுமையொருபாகனைப் பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று.(க)

போர்படைத்து வருமகிடாசுரன் பூசன்பாற்றிப் புருநருணசலத்,
தேர்படைத்த கடாம்குடத்தலை யிர்வனைத்நபி னீர்வடிவாட்கழீஇச், சூர
படைத்த சுனைக்கரை வைகலாற் சோனைவெற்பிற் சுனைக்கரைத் துற்கை
யென், றோர்படைத்திறற் பேர்படைத்தாளவ னுள்ளிருந்த சிவலிங்கமென்
றரோ.

(இ-ள்.) முன்னொருநாள் போராடத் துடங்கிவந்த மகிடாசுரனைச் சங்கரித்துத் திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளி அழகிய மகிட னெருமைக்கடாத்தலையில நிர்த்தனஞ்செய்த துற்காதேவி கையிலிருந்த கூரியவாளைக்கழுவி சூரவீரத்தை யுடையவளாய், அங்கொரு சுனைக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்து வசித்திருந்தபடியினால் திருவருணைச் சுனைக்கரைத் துற்கையென்று வெற்றிபொருந்திய ஒருபெயரைப் பெற்றாள், சங்கரித்த மகிடாசுர னுடற்குள்ளிருந்தது ஒருசிவலிங்கம்—எ-று. அ' வென்ப தசைச்சொல். (உ)

அந்தலிங்க மருந்தவன்றன்னைமுன் னூர்தலாலவ னர்ச்சித்ததாமகு
துந்துதானவன் கண்டத்துணிற்றலா லோங்குபூச னுடற்றித் தடிந்தநாள்
விந்தைகையினும் வாளினும்பற்றி விடாதுபோமகி டாசுரன்சாய்கையும்
வந்துபற்றி மலைதலைக்கண்டனு மலைச்சுனைக்குளம் மத்தனைவைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்தச் சிவலிங்கமானது ஒரு முனீசுவரன் பூசைபண்ணினது, மகிடாசுரன்வந்து அந்தமுனிவனை விழுங்கின னன்றுதொட்டு மயிடன் கண்டத்துள் இருந்தது, அந்தலிங்க மப்போது மயிடன் றலையைவெட்டி மிதித்த துற்கையம்மன் கையிலும் வாளிலும் பற்றிவிடாமல் மகிடாசுரன் சாய்கையும்வந்து பின்றுடர்ந்து போர்செய்வதுங்கண்டு அந்தலிங்கத்தை அண்ணாமலைச் சுனையினிடத்திலே வைத்தாள் துற்கையம்மன்—எ-று. (ங)

வைத்துநித்த மருணைப்பிரான்கழல் வாழ்த்தியேத்தி வணங்கின டாருகை
யத்திலங்க சுர்ன்வலிநீக்கினு லாளருணையீச னருள்புரிநேரிசால்

முத்திமேவிய தில்லையினிற்சிவ லிங்கநாதனை முன்வைத்திறைஞ்சியே
சித்திதந்தரு ளிவ்வசுரன்செயல் தீர்த்தல்வேண்டு மெனத்துதிசெப்பினள்.

(இ-ள்.) அப்படி யந்தலிங்கத்தைச் சுனையில்வைத்து நித்தியம் அருணாசலீஸ்வரன் பாதத்தைப் பூசித்துத் தவஞ்செய்திருந்தாள் துற்காதேவி, அங்ஙனம் மகிடாசூரன் பிரமஹத்தி போகாததனால் அருணாசலீஸ்வர னருளினாலே காணமுத்தி தருவதாகிய தில்லைத்தலத்தில்வந்து அந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியை முன்வைத்துப் பூசித்து வணங்கினாள், சுவாமி யெனக்குச் சித்தியாக இந்த மகிடாசூரன் பிரமஹத்தி தீர்த்தருளவேண்டுமென்று மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்தாள்—எ-று. (ச)

தில்லைநாயக மூவர்க்குநாயக தெய்வநாயக தெய்வச்சிதம்பர
வல்லன்யானென நாடகனின்னுடன் வாதுசெய்தவென் மாசுமகற்றவு
மல்லல்வெவ்வினையாற்றவுநீயெனக்கருளுமென்றுவணங்கிடற்கையறைந்தபின்
குல்லைமார்பன்பதஞ்சலியஞ்சலிகொண்டபொன்னம்பலத்தினர்கூறுவான்

(இ-ள்.) சுவாமீ தில்லைச் சிதம்பரமீஸ்வரரே, திரிமூர்த்திகளுக்கு மேலான தெய்வநாயகரே, திவ்விய சிதம்பர நடராசரே, அன்றொருநாள் நான் வெகு வல்லவளென்று காளியாகிவந்து எதிர்த்து உம்முடன் வாதுபேசி நிர்த்தனஞ்செய்த குற்றத்தை, பின்னும் நான்செய்த வினைகளெல்லாந்தீர்த்து தேவரீர் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று துற்கைசொல்ல, குல்லைமார்பன் பதஞ்சலி யஞ்சலிசெய்து வணங்காநின்ற கனகசபாபதிமூர்த்தி சொல்லுகிறார்—எ-று. (ரு)

யாமுமம்மலை மீதிற்பிராட்டியு மினிதுறைந்தக லாவெழிலாயினம்
பூமலர்த்தடஞ்சோலையுங்கங்கையும் பொய்கையெங்கும்பொலிவிற்சிறந்தன
சேமநாக மலையெனும்பேரின செய்யகோட்டின் சிரோகத்திலின்புறக்
காமரங்கம லத்தனுமாயனுங் காதலுற்றன கந்தர்விடாதன.

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, அழகிய புட்பக வனங்களுங் கற்பகச்சோலைகளுங் கங்கைமுதலான சகலதீர்த்தங்களும் நிறைந்திருக்கின்ற சொர்ன்னமயமான திருநாககிரியென்னும் ஒருமலை யிருக்கின்றது, அம்மலைச் சிகரத்தில் நாமும் பார்வதாதேவியும் ஏகசரீரமாகி அர்த்தநாரீஸ்வர முகூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றோம், அழகிய பிரமனும் விஷ்ணுவும் ஆசையுற்று, கந்தசுவாமியும் பிரியாமலிருக்கின்ற மகாஸ்தலமென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுவார் சுவாமி—எ-று. (சு)

மாயன்வெவ்வினை பங்கயன்வெவ்வினை மாற்றியாற்ற லளித்தனதென்கயி
லாயமாயின மேருவின்பொன்முடி யாயநம்மிலிங் கத்தணியுள்ளன
சேயதேவர் முனிவரர்சூழ்திருச் செங்கனக்கிரி யொன்றுளதங்ஙனம் [ளுர்.
போயிறைஞ்சுதி நின்னவையாவையும் போதும்போதம் பிறக்குமென்றோதி

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, பின்னையமர்ந்த நாககிரிஸ்தலத்தில் என்னைப்பூசித்த விஷ்ணு பிரம்மா விவ்விருவருடைய வினைகளெல்லாந் தீர்ந்து மகாவலுமை பெறுவார்கள். தெட்சணகயிலாசம், அது மகாமேருபோற் சிகரம், அது நமது லிங்கத்தழகுபெற்று யிருக்கின்றது, தேவர்கள் முனிவர்க ளனைவரும் சூழ்ந்து சேவிகரு திருச்செங்கோடென்றொரு ஸ்தல மேருகுத்திசையில் சிறந்திருக்கின்றது,

அர்த்தஸ்தலத்தில் சென்று சேர்ந்து நம்மைப்பூசித்தா லுன்னைப்பற்றிய பிரமஹத்தி முதலான பாவ கர்மங்களெல்லாந் தீரும், அங்ஙனம் போவாயென்று விடைகொடுத்தருளினார்—எ-று. (எ)

நம்பராடக மன்றுட்சிதம்பர நாதரோதவன் னுகசயிலமே
லும்பர்போற்றவுமாபதியைத்தொழு துவகையாற்புகுந்தாள்கலைபூர்தியாள்
தம்பமாயசெங் கோட்டினிற்சார்ந்தபின் சமரவேல்மகி டாசுரன்சாபம்போ
யம்புவித்தலத் தனைவன்றனுமவ் வசலசேர்வையி னூல்முத்தியாயினன்

(இ-ள்.) கனகசபை நடராசரான சிதம்பரேஸ்வரர் விடைகொடுத்தருள துர்க்காதேவி அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியை நோக்கித் தேவர்கள்போற்றச் சிவனைப் பூசைசெய்வதற்குச் சீக்கிரமாய் வந்து சேர்ந்தாள் கலைவாகன முடையவள், சலினமில்லாத திருச்செங்கோட்டுக்குவந்து சேர்ந்த பின்பு கிரிதெரிசன மகிமையினாலே வெற்றிவேலையுடைய மகிடாசுரன் சாபமும் விமோசனமாய் திருநாககிரி தரிசனத்தினாலே முத்திபெற்றான்—எ-று. (அ)

அம்மைகாளி யழகின்றலைவியென் றுங்கடைந்தர னர்ச்சனைசெய்துதன்
விம்மிதத்தோர்வியன்சுனைத்தீர்த்தமும்வெற்பிலாக்கியமென்சுனைமூழ்கியச்
செம்மலர்த்தடஞ்சோலைப்பணிமலைச்சேர்வைசெய்தெழுகன்னியர்சூழதரத்
தம்மனத்திற்றுயரொழித்தவ்வரைச்சாரல்வைகியச்சம்புவைப்போற்றினாள்

(இ-ள்.) அம்மையென்றும காளியென்று மழகிய நாயகியென்றும் பெயர்கள் பெற்றுத் திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவனைப்பூசித்து வணங்கினபின்பு, மேன்மையுடைய தன்பெயரா லொரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தில் தினந்தின முழுகி நேமத்துடனே அழகிய புட்பவனஞ்சூழ்ந்த இந்த நாககிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துப் போற்றிசெய்து சத்தகன்னியர்கள் சூழ்ந்துவர தன்னுடைய மனத்துயரமெல்லா மொழித்துப் புனிதியாக வம்மலைச்சாரலி லமர்ந்து அர்த்தநாரீஸ்வரனைப் போற்றிசெய்திருக்கிறாள் துற்கையம்மன்—எ-று. (௯)

துற்கைதீர்த்த மெனும்புனல் வண்மையைத் தொகையிலோதுவந் துற்கையின்பூசனை, சொற்கனிந்து சுராதியர்மோனியர் தூயபாத நினைந்துசெவ் வேளடி, யற்பகற்றொழு தம்மைபங்காளனை யர்ச்சனைத்தொழில் முற்றினர் தம்பல, னெற்கும்வேத வியாசருக்கும்பகர்ந் தின்னதெனனப் படாதென் றியம்பினார்.

(இ-ள்.) அந்த துர்க்கைதீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் சொல்லுகிறோம், துற்கை பூசித்த முறைமையைப் புகழ்ந்து கனிவுடனே தேவர்கள் முனிவர்கள் திவ்வியபாதங்களை நினைத்துக் குமாரர்பாதங்களையு மிராப்பக லிருபொழுதுந்தொழுது, அர்த்தநாரீஸ்வரனை அருச்சித்தவர்கள் பெறும்பலனை என்னாலும் வேதவியாசராலு மின்னபடியென்று சொல்லக்கூடாதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௦)

ஆளியூர்தி யரவாபரணிமா தமலைசூலி யரும்பட்டினையினள்
காளிகூளிப் படையினளெண்புயக் கன்னியங்கைக் கபாலதராடலி

தாளிணேய முறப்பணிந்தங்கவ டருகுணைப்புனல் சாரநதவனுமமென
ஞளுமோதித அவாபரவாச்சனே நணபுகூாநதவர் நற்கதிசேர்வரால்.

(இ-ள) அளிவாகனி, அரவபூஷணி, நிாமமலி, அமலி, திரிசூலி, செம்பட்டுடை யாள, காளி, பேயபபடையுடையவள, எட்டுபபுயஙகளையுடைய கன்னிகை, அகங கையிற் கபாலநதரிதத ஆடலவிஞேதி, துறகாதேவி பாதஙகளை யன்புடனே தொழுது துதிதது துறகைதிாததததில மூழ்கித துறகை பெயாகளை யென்னுளும வழுததி துவாபரயுகததில துறகைபூசனை முறையை அன்புடனே புகழாத புணணியவானகள சிவகதிசோவாாகள—எ-று (கக)

துற்கைபூசைசசருக்க முற்றிற்று

ஆ. திரு விருததம—நகரு

ஆதிசேடன்பூசைச் சருக்கம்.

மூவாபூசைபு மூவுகததடைவினில் மொழிகுற்ருே
மாவரா வினுக கரசனுஞ் சேடனல்லறத்தாற்
கோவளித்தருள் கோதைசெங்கோட்டினிற் கோமூன்ருன்
பாவலாபபுகழ பஙகயபதத்தொழில் பகாகினமேம்

(இ-ள) மூன்றுயுகததிலும மூன்றுபோபூசிதத முறைமையைச சொன்னுேமே இனி கலியுகததாதியில நாகராஜனை ஆதிசேடன நலல வரஙகளைககுறிதது சுவாககபதவியைததருகினற கோதைநகரிலிருககும திருசசெஙகோட்டில திரிநேத்திர தாரியாகிய பரமசிவனது பஙகய பாதஙகளைப பூசிததமுறையைச சொலலுகிறேம் கேளுஙகள முனிவாகளேயெனறு சொலலலுறறுா சூதமுனிவா—எ-று. (க)

திரிபுரஙகளைச செயிததவநநாளினிற் புயபலசேடன
பரிபுநதரு பதத்தியோாபஙகளைப பணிநதேற்றிக
கரிபுரமபட வுரிதத கஙகாளவிக கயிலாயக
கிரிபுரஙகளி லெயதுமோவெனக கிதது கிளாதனருன.

(இ ள) பரமேஸவரன் திரிபுரதகனம பணணின நாளிலே புயபலமுடைய சேடன சிலமபணிநத பாதஙகளையுடைய பாரவதிசமேதரான பரமசிவனை வணங கித துதிதது, யானையை யுரிததுபபோாதத கஙகாளமூாததியே இநதக கயிலாசப் பதியைபபோலும பூமணடலததில மகாமகிமையுடைய சிவஸதலமுணடோ எனக குத தெரியபபடச சொலலவேணடுமெனறு கேட்டான நாகராஜன்—எ-று. (உ)

எனறுபோதினி லீசனாஙகியம்புவ திமையோருந்
துன்றுமாலயன் முதலியவனைவருந தொல்லோரு
மொன்றுபோலநின் றுதவுதெனபூமியி லுயர்மேற்பால்
மன்றலந்திரு வதுலைகணடஞ்சலி வகைசெய்தார்

(இ-ள) இப்படி நாகராஜன் கேட்டபோது பரமேசுவரன் சொல்வது வா ராய நாகராஜனே, தெட்சணபூமியில் தேவர்கள், முனிவர்கள், பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான மேலோர்க ளனைவரும் ஒன்றுபட்டுக்கூடி திருநாககிரியில் உமையும் நாமும் ஏகரூபமாய்நின்ற திருமணக்கோலமான அர்த்தநாரீசுவர முகூ ர்த்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டு தெரிசித்து அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரியாமல் வசித்திருக்கின்றாரென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று (௩)

அந்தமாகிரி மேருவின்முடியடி போந்திங்கு
வந்தநாளினி லஃதாதின்வடிவினில் வளர்ந்தோங்கும
பந்தபாதகம் பறித்திடுமுமைதவம் பலிபபாரு
மிந்தமாமலை கயிலையினுமநமக் கினிதாமால்

(இ-ள) அந்தத்திருநாககிரி மகாமேருகிரியின் கொடுமுடி யதனைப்பெயர்த்து வாயுவு கொண்டுவந்து தென்பூமியில் வைத்தது, அன்று முதல் அவ்வடிவாகவே வளர்ந்தோங்கி விளங்கியிருக்கின்றது பந்தமாகிய பாவம் யாவையும் நிவர்த்திசெய்யு முமையவள் தவமபலிதமான மலையது, கயிலாசகிரியைப்பார்க்கிலும் நமக்கு மிகவும் பிரியமான தலம் அதுவென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று. (௪)

மாலும்வவிடை வணங்கிநம்மொடும்பணி வரைமீது
சாலநின்றன னஃதுவைகுந்தமு மெனலாமால்
கோலநான்முகன் றேழுதகோகன கமாஞ் செங்கோடு
சூலிபோற்றியத தொலபுரங்காவலின் சுகமுற்றுள்

(இ-ள.) அந்த திருநாககிரிதலத்தில் முன்பு விஷ்ணுவந்து நம்மைப்பூசித்து வணங்கி நம்மைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார், அதனாலே அதனை வைகுந்தமெனலாகும், அழகிய சதுர்முகப்பிரமமாவந்து பூசித்து வணங்கி நம்முடனேகூட விருக்கின்றார், அதினாலது கோகனகபர்வத மெனலாகும், துர்க்கைவந்து பூசித்து வணங்கி யங்ஙனமபிரியாமல் அந்தத்தலத்திற்குக் காவலாக சுகமுற்றிருக்கின்றாளென்று சொன்னார் பரமேசுவரன்—எ-று (௫)

என்னவைம்முக னிரணடைஞ் ஞூறுமுக் ணினிதேத்தி
என்னையிங்கிவ ணெயதியவென் னுடற் கிடராக
வென்னை புங்கனை யிருணிறைவென வுமவந் தெழுங்கோல
மெனனவுமாறடி கணடுபாதகமற வேனறுனல

(இ-ள) ஐந்துமுகசிவன் சொல்லக்கேட்டு ஆயிரமுகச்சேடன் அன்புடனே வணங்கித் துதித்து சொல்லுகிறான், சுவாமீ அடியேனை இங்ஙனம் இப்போது உடலிற்கு விகாதமாக விருட்கூட்டம்போலவந்து தொடர்ந்தெழுகின்ற பிரமஹத்திதோஷமெல்லாம் அந்தத்தலத்தில் உமது பாதங்களைப் பூசித்தவுடனே நிவாரணமாகும்படி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டா னாதிசேடன்-எ-று.

இப்படித்தொழு திறைஞ்சியசேடனுக்கிறையோனு
மப்படிசெய்து மாடகவரையுமவ் வரைதானு
மொய்பிலனறகு துனவலியால்வலி யுளதாமால்
பைப்பணைவிச சேடன்போயப்பணியெனப் பணிகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் தொழுது வணங்கி வேண்டிக்கொண்ட ஆதிசேட னுக்குப் பரமேசுவரன வாராய நாகராஜனே, அப்படியே யுனக்கு அனுக்கிரகஞ்செ ய்கிறோம், பொன்மலைச சிகரமான திருசசெஙகோடு உன் வடிவாக வலிமையினாலே விளங்கியிருக்கின்றது, ஆகையா லிப்பொழுதே நீ யந்த ஸதலத்திற்குப்போயச் சோ ந்து நம்மை யஙஙனங்கணடு பணிநது அர்சசித்துப் பூசைசெயயென்று விடைகொ டுத்தருளினர், அப்படியே ஆதிசேடனும் புறப்பட்டுவநதான்—எ-று. (எ)

வந்துதன்வடி வானசெங்கோட்டினை வலஞ்செய்து
முந்துகந்தர்முன் னோையன்னவரையும் முறையேநதி
எந்தைநீயெனக் கீசனீதந்தைதா யெனபபோற்றிப
பந்தமற்றனன பரமனைப்பரவியாச் சனைசெயவான்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகராஜன் வந்து தன்வடிவான திருச்செஙகோட்டு நாககிரி யை வலம்வந்து முந்திய கந்தசுவாமி முதலாகிய தேவாகளை முறையாகக் கண்டு வணங்கி என்னுடைய எந்தையுமநீ, ஈசனும்நீ, என் தகப்பனும்நீ, தாயும்நீ, சகல மும் நீயேயென்று சிவனைதோநதிரஞ்செய்து தன்னைப்பற்றிய பாவ கன்மங்களை ல்லாந் தொலைந்து புனிதனானன், நித்தமும் சர்வ உபசாரங்களுடனே பூசிந தர்ச்ச னை செய்யாநின்றான் ஆதிசேடன்.—எ-று. (அ)

நாகமாமலை நாகமாமலையென நாகபூஷணன்காண்க
நாகமாமணி யால்விளக்கேற்றியன் னகரத்தினமுதேத்தி
யோகபோதமு ஞானபோதமுமுற வுமாபதிபதம்போற்றி
நாகநாடன்மந் தாரபுட்பாஞ்சலி நளினபொற்பதஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) நாகாசலம் நாகாசலமென்று ஓயாமல் தியானஞ்செய்து நாகாபரண ரான உமையொருபாகர் காணும்படி நாகமாணிக்கங்களால் விளக்கேற்றிவைத்து நாகலோகத்தில் விளங்கிய அமுதத்தை நிவேத்தியஞ்செய்து, யோகபோதமும் ஞா னபோதமும் பொருந்தும்படி அர்த்தநாரீஸ்வரர் பாதங்களை நமஸகரித்துத் துதித்து நாகலோகராஜன் மந்தார புஷ்பாஞ்சலியைச் சுவாமி பாதங்களில் சேர்த்து போ ற்றிசெய்தான்—எ-று. (கூ)

தேவதேவநின் றிருமணங்கண்டனன் றிருவடிதொழுதேனின்
றுவலின்கட லாழ்ந்தனனினியுன தாடல்காண்பனவேண்டுங்
காவியந்தடங் கண்ணிபங்காளவோர் கருணையினல்கென்று
ஓவிலங்கத ராஜனின்றுரைசெய வுமாபதியுளாகூறும்.

(இ-ள்.) தேவதேவனே உன்னுடைய திருமணக்கோலத் தழகுகண்டு தெரிசி த்தேன், தேவரீருடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்தேன், உன் ஆசைக்கடலில் மூழ்கி னே னது யென்னவென்றால் இனி யும்முடைய திருத்தாண்டவ நடனங்காணவே ண்டும், நீலோற்பலம்போன்ற பெரிய கண்களையுடைய வுமையொருபாகரே கரு ணைசெய்யவேணடுமென்று நாகராஜன் கேட்டுக்கொள்ள சுவாமீ சொல்லுவார்.

உலகெலாம்புகழ் விளங்கவித்தலத்தினி லூர்த்ததாண்டவங்காட்டி
யிலகுதில்லைபிற் கனகமாசபையினி லியலராப்புலிகாணக்

குலவுதாண்டவங் கொள்வமப்போதுநீ குறுகுதிநடங்கண்டிங்
கலகினின்பெயர் கிரியிலெக்காலமு மருச்சனைபுரிவாயால்.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம் புகழும்படியாக விளங்கு மிந்தத்தலத்தி லுனக்கு வ ர்த்த தாண்டவங்காட்டித் தில்லையிற் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையிற் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் காணும்படிக்கு நடனஞ் செய்கிறோம், அப்போதங்கே நீயும்வந்து நம்முடைய திருநடனக்காட்சிகண்டு சேவித்துப் பின்பு அளவில்லாத மகிமையையுடைய உன்பெயராய் விளங்கு மிந்தத் திருநாககிரியில்வந்து எந்தக்காலமும் நம்மை ப் பூசித்திருப்பாயாகவென்று திருவுளம் பற்றியருளினர் சுவாமி—எ-று. (கக)

எனப்பரிந்தரு ளர்த்தநாரீசனை யேத்தியச்சேடேசன்
கனச்சிதம்பர நாயகன்றாண்டவங் கண்டனகணுமாகி
நினைப்பினல்வரம் பெற்றரியயனென நீள்வலியுடைத்தாகித்
தினப்பலன்றரு நாகவெற்பெய்தியச் சிவன்பதந்தெரிசித்தான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி கிருபைசெய்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கித் து தித்து விடைகொண்டு நாகராஜன் சென்று தில்லையில மகாகனகசபையிற் சிதம்பரேஸ்வரர் நடிக்கின்ற திருத்தாண்டவக் காட்சியுங் கண்டு சேவித்து மனதின்படிக்கு நல்லவரங்களும் பெற்று, பிரம விஷ்ணுவைப்போலே அதிக வலுமையையுடைத்தாகி நித்தியபலன் றரப்பட்ட திருநாககிரியில வந்துசேர்ந்து சிவன் பாதங்களைத் தெரிசித்தர்ச்சித்து நின்றான் நாகராசன் —எ-று. (கஉ)

மேருவைச்சுமந் தலகிலாவலியு மேதகவுளகலையாவுங்
காரணப்பரம் பொருளறிநிலைமையுங் கன்னிபங்காளனிற்பெற்றான்
றாருகர்ப்பகை தடிந்தவேற்சண்முகன் றாமரைப்பதம்போற்றிச்
சீருகத்தநா லாமுகத்தோர்சுனை தீர்த்தமதனிலுய்த்தான்.

(இ-ள்.) மகாமேருகிரியைச் சுமந்து இளைப்பில்லாம லிருக்கும்படி யளவில்லாத புஜபல பராக்கிரமமு மேன்மையுமுடைய சகல கலைகளிடானமும காரணார்த்தமான பரப்பிரமப்பொருளை யறியும் நிலைமையு மிவையெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமி அநுக்கிரகத்தினால் பெற்றான், பகைசெய்த தாருகாசுரனைச் செயித்த வேலாயுத பாணியான சண்முகப்பெருமாள் பாதாரவிந்தங்களையும் பணிந்துபோற்றிச் சிறப்புடைய நாலாவது கலியுகத்தில் தன்பெயரா லொரு தீர்த்தச்சுனையு மமைத்து வைத்தான் நாகராசன்—எ-று (கங)

தனதுபேர்பெறு நாகதீர்த்தந்தனிற் றண்புனலின்மூழ்கி
மனதுகூர்பர மானஞானந்திகழ் வரம்பலதிறம்பாதாற்
கனதுணர்ப்பசுங் கொன்றையனபதத்தினைக் கண்டுவல்வினைமாற்றி
நினவுபெற்றொரு சேடதீர்த்தப்பெயர் நிறுவினன்பணிவேந்தன.

(இ-ள்) தன் பெயரால் விளங்கிய குளிர்ந்த நாகதீர்த்தத்தில் நித்தியம் ஸ்நானஞ்செய்து மனங்களிகூரப் பரமஞான சிந்தையுடனே சகல வரங்களும் பெற்று மிகுந்த பரிமளத்தையுடைய புஷ்பங்கள் செறிந்த கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவன் பாதத்தைக்கண்டு பூசித்தர்ச்சனைசெய்து வலிய வினைகளெல்லாம் விமோசனமாகிச்

சற்குண நினைவுண்டாகி சேஷதீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்க நிலைசெயதுவைத்தான் நாகராஜன்—எ-று. (கசு)

அன்னமாமலை நாகமாமலையெனு மதன்வயின்வழியாகப்
பன்னகப்பதி தினந்தினந்தில்லையிற் பரனையர்ச்சனைகூர்ந்து
பின்னுநாகமா மலையினிற்சுயம்புவைப் பெட்பினுட்பெறப்போற்றித்
தன்னலந்தரு தீர்த்தவண்கரையினிற் றவம்புரிந்திருந்தானால்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரிக்குச் சேஷகிரியென்றும் பெயராகிவிளங்க வ்தன் பிலந்துவாரத்தின் வழியாகப் புறப்பட்டுத் தினந்தினந் தில்லையுட்சென்று சிவன் திருநடனக் காட்சியுங்கண்டு அர்ச்சித்துக களிகூர்ந்து, பின்னையு மிந்த நாககிரி ஸ்தலத்துக்குவந்து சிவசம்புவை அன்புடனேகண்டு பூசனஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றிசெய்து தன்பெயரால்விளங்கிய நாகதீர்த்தச் சுனைக்கரையருகிற் றவஞ்செய் திருக்கின்றான் நாகராசன்—எ-று (கரு)

ஆதிசேடன் பூசைச்சருக்க முற்றிற்று
ஆ திருவிருத்தம—௩௩௦.

பதினெண்புராணச் சருக்கம்.

எந்தைவியா தனன்சொல்பதி னெட்டுவகைப புராணத்திந்
அந்தமலை மத்துமலை யாதிமலை யதுவாக
முந்துமலை செங்கோட்டு முதுமலைநம் பவமலையந்
கந்தபுரா ணத்துரைக்குங் காதையிது வெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) என்குருசுவாமியான வேதவியாசர்சொன்ன பதினெணவகைப் புராணத்திலும் அந்தம் நடு வாதியுமாகவிளங்கி முந்திய மலைத்தலமான மகா திருச்செங்கோடு நமது பாவங்களெலலாம் வியோசனஞ்செயயுமென்று கந்தபுராணத்திற் சொல்லுங் கதை இதுவென்று சொல்லுகிறோமென்று சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

மந்திரவே தாகமத்தை மறையவரை முனிகுருவைத்
தந்தையையன் னையைப்பெரியோர் தமைச்சிறிது மதியாது
நிந்தையுரைப் பன்கருப்ப நேரிழையை வதைப்பனவோ
டெந்தகுரு மனைநிண்டு முயர்பெரும்பா தகம்யாவும்.

(இ-ள்) மகாமந்திரங்களை, வேதாகமங்களை, வேதியர்களை, முனிவர்களைக் குருக்கண்மார்களைத் தாய்தந்தையரையும், பெரியோர்களையுஞ் சற்றுமெண்ணமல் நிந்தனைசெய்வதுங் கெர்ப்பஸ்திரீகளைக் கொல்வதும், குருபத்தினிகளைப் பரிசிப்பது மிப்பேர்ப்பட்ட மகாபாதகங்கள் என்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் சூதமுனிவர்-எ-று.

வயங்குதிருச் செங்கோட்டு மலைமுடியின் மீதோன்ற
வியங்கினர் தெரிசிப்பா ரிரவிமுன்னர்ப் பனிபோன்றும்
புயங்கவக வுரிப்போன்றும் புயற்கெதிர்பூ ளையைப்போன்றுந்
தயங்கெரிப்பஞ் செனவுமிறுந் தவறெண்ணுத் தவஞ்சேர்க்கும்

(இ-ள்.) விளங்கிய திருச்செங்கோட்டு மலையுச்சியில் வந்து சேர்ந்து வாசஞ் செய்து தெரிசிப்பார்களானால் சூரியனுக்கு முன் பனி நீங்குவதுபோலும், பாம்பினுடம்பிற் சட்டை யுரிவதுபோலும், பெருமழையில பூவைப் பூக்கள் சிதறுவதுபோலும், சுடர்விட்டெரிகிற அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலும், முன் சொன்ன பாதகங்களெல்லாந் தீரும், வழுவில்லாத நல்ல தபோமகிமைப்பலனு முண்டாகும் இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩)

அரியபிரமாண்டபுராணத்தினிலத் திரிபுரைத்தல்
தருபலனீ தென்மொழிவன் றபோதனரை மறையவரைப்
பெரிதுவதை புரிந்தானும் பிசிதமது நுகர்ந்தானுந்
திருவுறுதே வாபரணந் திருட்டிமருட் டுளத்தானும்.

(இ-ள்.) அரிதாகிய பிரமாண்ட புராணத்தில் அத்திரிமுனி வாக்கியப்படி வரும் பலன்களிவை யிவை என்று சொல்லுகிறோம்; மகா தபோதனர்களை பிராமணர்களை மிகவுங் கொலைசெய்தவனும், பல மாமிசங்கள் தின்றவனும், அழகிய சிவஸ்தலங்களில் புகுந்து சுவாமி திருவாபரணங்களைத் திருடிக்கொண்டு திரிகிற மயக்கமுடைய நெஞ்சக் கள்வனுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கொண்டவிர தங்கடிகந்து குருவுரையை யொழிந்தானுந்
தெண்டிரைசூழ் நாகமலைச் செங்கோட்டைத் தெரிசித்தா
லுண்டெனச்சொற் பாவமெல்லா முமாபதிகட் கனற்பட்ட
வண்டர்கண் மெய்யெனவழியு மருட்போல வறமோங்கும்.

(இ-ள்) தொடங்கின விரதங்களை மத்தியிலேவிட்டவனும், குருவாக்கியத்தை கடந்தவனுங் கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில் விளங்கிய திருச்செங்கோட்டு நாகமலையைச் சேவைசெய்தவுடனே அப்படிக்கொத்த பாவங்களெல்லா முமாபதியாகிய பரமசிவன் நெற்றிக்கண் ணெருப்புப்பட்ட பகைவர் தேகமழிவதுபோலே அழிந்துபோகும், அவனது கிருபையைப்போலே தர்மம் மென்மேலும் விருத்திக்குமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௪)

பொருவிலரி புராணத்திற் புகல்வதினிப் புகல்வா
மிரவிமதி யினையரவ மிடர்ப்படுத்தி யெழுங்காலை
முரணுறுமா யவன்றீர்த்த முதற்பலதீர்த் தமுறையாடி
யிரவலர்தா னம்புரிவோர்க் கெழுபிறப்பின் றுயர்போமால்.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லுவதிவை என்றரிதாகச் சொல்லுகிறோஞ் சூரியனை சந்திரனைக் கிரகணந் தீண்டிய வேளையில் மாறுபாடில்லாத விஷ்ணு தீர்த்தமுதலாய்ப் பல தீர்த்தங்களிலு முறையாக மூழ்கி அவரவர்க்கியன்றமாத்திரந் தானதருமஞ் செய்தபேர்களுக்கு எழுபிறப்பிலுந் துயரங்கள் நீங்குதுபோமென்று சொல்லி பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௫)

எழுசெனனத் துளபாவ மெழுந்தோறும் படியரிபின்
கெழுதிகிரிப் படையினெதி ரெதிர்ந்தபகை யழிந்தனபோல்
வழுவறுநற் பலனனைத்து மாயனுடனெனவளரும்
பழுதிலவென் றனர்முனிவர் பகர்ந்தனர்பா ரவன்வாய்மை

(இ-ள்.) எழுசென்மத்தி லுண்டாகிய பாவங்களெல்லாம் நிவாரணமாகும் அது எப்படியெனில், விஷ்ணுவின் கைச்சக்கரத்திற்குமுன்னே நின்றெதிர்த்த பகைவர் அழிந்துபோவதுபோலும் போகு மழிவில்லாமற்செய்த நன்மையுடைய தருமதான பலன்களெல்லாம் விஷ்ணு சரீரம்போலே வளர்ந்து விர்த்திக்கும் பழுதில்லை மகாவிஷ்ணு வாக்கியப்படி யிது நிச்சயமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௭)

உயர்கூர்ம புராணத்தி லுரைத்தனவி தெனவுரைப்பாம்
புயனீடுஞ் செங்கோட்டிற் பூவையொரு புறத்தனையுங்
கயனீடு விழிக்குறமான் காந்தனையு முன்னவனும்
வியனிடைங் கரத்தனையும் நந்தியையு மியம்பேத்தி.

(இ-ள்.) உசிதமான கூர்மபுராணத்திற் சொன்ன முறைமை யிதுவென்று சொல்லுகிறோம்; மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டில் உமையொரு பாகனையும், மீன்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய வள்ளியம்மன் காந்தனை குமாரதேவனையும், முன்னவனான யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தியையும், நந்தீசுரனையும் வணங்கி வாழ்த்திப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௮)

அந்தணர்மா யேசுரர்த மகங்குளிர வருள்செய்தா
ரிந்திரவு லிமையவரு மினிதுபுகந்த விருந்தபின்னர்
முந்தியபா தகவினையின் முரணகன்று பரன்பதத்தி
லந்தமுறப் புகுவரென வருமிருடி யறைந்தனரால்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் மயேசுரர்கள் மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷிக்கும்படி பரிவுடனே தானதர்மஞ் செய்தபேர்கள் முன்செய்த கர்மம் வினை மாறுபாடெல்லாந் தீர்ந்து சொர்க்கலோகத்திற் சென்று இந்திராதிதேவர்கள் வணங்கி வாழ்த்த வாசஞ்செய்திருந்து பின்பு பரமசிவன் பாதத்தி லழகுபெறச் சேர்ந்தார்களென்று அரியவிருடி சொன்னாரென்றும் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௯)

வராகபுரா ணத்துரைக்கும் வாக்கியமென வுரைப்ப
தராதலத்தில் விளம்புவன்பொய்த் தவறுதரும் பாதகந்தீட்
பராவினர்பா தகத்தாரும் பகருமறம் புரியாரும்
பிராமணர்மா யேசுரர்தம் பெரிதுணராப் பேதகத்தார்.

(இ-ள்.) வராகபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கும் வாக்கிய வளமிதுவென்று சொல்லுகிறோம், பொய்யாய குற்றமிகுந்த பாதகரெல்லா முபகாரம் பரிந்து செய்தவர்கள் நல்ல மயேசுரர் பெருமை தெரியாத பேதகத்தார்களென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௦)

தருமநெறி சிறிதறியாத் தன்மையினர் வண்மையிலா
நிரையமரர் செங்கோட்டிற் பெருங்கோட்டில் நிறைந்துநின்று
தெரிசனையிற் றியானிப்பத் தீராத பவம்போமென்
றரிதின்மறை யுரைப்பதென வஞ்ஞானவற் கருமுரைத்தார்.

(இ-ள்.) தருமநெறிமுறைமை யிவையென்று சற்றுகிலுந் தெரியாத மூடர்கள் மகா வழுத்தர்கள் தேவர்கள் நிறைந்தழகிய சிகரத்தையுடைய திருச்செங்கோட்டில்வந்து சஞ்சரித்துநின்று சேவைசெய்து தியானஞ்செய்தால் தீராதபாவந் தீருமென்று அரிதாகிய வேதங்கள் சொல்லுகிறதென்று அஞ்ஞாவற்கர் சொன்னாரென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧௧)

பாரப்புரா ணத்தியம்பும் படியுகிற பகருவனர்
கூர்ப்பவரு பிரமஹத்தி குருநிந்தை பரநிந்தை
யார்ப்பவுட்பா தகம்பண்ணு மவனானந்தம் பவந்தீர்ந்து
சீர்ப்பரவு செங்கோடன் றரிசனையின் பலன்பெறுவார்.

(இ-ள்) பாரப் புராணத்திற் சொல்லும்படி யுலகிற் சொல்லுகிறேன். கொடிய கொலைசெய்த பிரமஹத்தி குருநிந்தனை பரநிந்தனை உபபாதகஞ் செய்தவர்களும் பின்னையு மளவற்ற பாதகஞ் செய்தவர்களும் அழகிய திருச்செங்கோட்டீசுவரன் தரிசனையினாலே பாவவிமோசனமாகி நல்ல பலன்களைப் பெறுவார்களென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (௧௨)

அப்பலனைப் பிறைபாக னடிதொழுது மைங்கரத்தான்
பொற்பதம்போந் திபுகருணைப் போற்றியும மலைநீத்த
மெய்ப்புகழு கிழுமேரும் வெம்பவம்வே ணியனபதத்தி
லொப்புறவா மெனவுரைக் காணுபினை விருடியெனபான

(இ-ள்) அந்தப் பலன்களெல்லாம் மாதொருபாகீசுவரன் பாதம்பணிந்து, விநாயக மூர்த்தி பாதந்தொழுது, குமாரதேவரை வணங்கி வாழ்த்தி, நாகிரியில் விளங்கிய சித்தர்களெல்லாருக்கு மெய்குளிருகிற நிவாரணமாகும், சடைமுடியையுடைய பரமேசுவரன் பாதத்திலே சேர்ந்து மோட்சத்தை யடைவார்கள் என்று சொன்னார் சினவிருடியென்று சொல்லப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர் -எ-று

பாரதத்திற் பகர்ந்தபடி பரருவரபார வதிபாதஞ்
சேருதற்குச் செகதலத்தில் திருமணநாசார் பெற்றுமக
மேருமுடி யினைப்பவனர் வேதனையே விடப்பிரியபிந
தேருறுசெங் கோட்டனவே யிகத்தில்நிறுத் தினவென்றார்.

(இ-ள்) பாரதபுராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம், பார்வதியை யிடப் பாகத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்காகவும் இந்த மண்டலத்தில் திருமணக் கோலக் காட்சி பார்வர்க்குக் காட்டுவதற்காகவும், மக மேருவில் நாகக்கொடியுமையை வாயுவு ராஜனையேவிப் பிரிப்பித்து இந்தக் கொங்கு மண்டலத்தில் அழகிய திருச்செங்கோ டெனவே விளங்க நீ பாக நிலத்திலே வைத்தென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர் —எ-று (௧௪)

என்றுபர னுமைக்குரைத்த தொன்னாவ லிருநீவிற்
றென்றிசையின் றிசைநோக்கி யபாபரிமேரு கூடநிருந்தி
வன்றிரனயா நவாகாணப மாதுபாட ரசம்பொருந்திக
குன்றுறிய குகனுடன்றுள் கூடியதென றனர்சூதர்.

(இ-ள்) என்றிப்படி பரமேசுவரன் உமையவளுக்குச் சொன்னதாக விந்தப் பெரிய நாவலந்தீவில் தென்றிசைக் கொங்குமண்டலத்தி லுசிதமான திருவேரகத்தி லெ கொண்டிருந்த மனநிலையையுடைய தபோதனர்கள் காணும்படிக்கு உமை யை யிடப்பாகஞ்சேர்த்து அர்த்தநாரீசுவரராக வெழுந்தருளிநின்று குமாரருடனே பிரியாமலிருக்கிறாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர் —எ-று (௧௫)

காருடமா புராணத்திற் கருதிபுராந் தனவுரைப்பாம
பூரிநிலத் திரோணபா ர புராணாதி புராதனதி நுட

பெருநூமா கமீதிப் பெருங்கோட்டுத் தருநிறைந்து
போர்குருசெங் கோட்டுரிய புராணபலன் பெரிதென்றார்.

(இ-ள்.) காருடமகா புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம்; விலாசமான பூமண்டலத்தில் விளங்கி யிருக்கிற பதினெண் புராணத்திலும் விதவிதமாகச் சொல்லி யிருக்கிறதென்றும், பேர்பெற்ற ஆகமத்தில வழுவாமற் றேவர்கள் போற்றிசெய்யாநின்ற பெரிய கொழுந்கொம்புகள் செறிந்தழகிய கற்பகத்தருக்கள் நிறைந்த முரணற்ற திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலத்திற்கு உரித்தாகிய புராணபலன் பெரிதென்று சொல்லியிருக்கிறதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (௧௬)

இப்பெரிய புராணத்தை யாவரானுந் திடக்கேட்போர்க்
கொப்பிடுதென் றுமைபுரிப வுமாபதிப் மரிதென்று
மப்பரிசு மப்பலனு மப்பயனு மென்னனையார்
செப்பலுறு தெனவியைத் தாரா றென்றிசையிற் றருமனென்பான்.

(இ-ள்) அந்தத் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலபுராணத்தை யாவரொருவர் சொல்லக் கேட்டபோர்களுக்கு ஒப்புமை யின்னதென்று சொல்லுதற்கு உமையொருபாகருக்கு மரிதென்றார். அப்படியாகிய பரிசும் உண்டாகிய பயனும் விர்த்திக்கும் பலனு மென்போலொத்தவர் சொல்லப்பட்டாதென்று சொன்னான் றென்றிசைக் கதிபனான எமதர்ம்மராஜனென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧௭)

மார்க்கண்ட புராணத்தில் வழங்குவன வழங்குவன்பார்
ரோர்க்கண்டு பாதகங்க ளொருதலத்திற் செய்ததெல்லா
மாற்குமந்த தேவதலத் தகலுமந்தத் தலப்பாவம்
பேற்றவன செங்கோட்டுப் பிறங்கலரன் றிருவடிமால்.

(இ-ள்.) மார்க்கண்ட புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோ மிந்த பூலோகத்தாருக்கு உண்டாகிய பாதகங்களு மற்றொரு ஸ்தலத்தில் செய்ததெல்லாமகிமை நிறைந்த தெய்வஸ்தலங்களிலே நீங்கும் அந்தஸ்தலத்திலுடைய பாவங்களைத்தீர்ப்பது திருச்செங்கோட்டுமலையில் எழுந்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரன் திருவடித்தாமரைகள்.-எ-று.

சிவந்தபணி மலைதீர்த்தந் திவலைபதன் வருகாற்று
நவம்பெருமா னிடரிடத்தில் நண்ணியவ ரவர்செய்த
பவம்பயின்ற பாதகம்போய்ப் பரமபதஞ் சேர்க்குமென
விவன்பிறேறுடுஞ் சங்கரசித் திருப்பிணி தியம்பினரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோடாகிய நாககிரியி லிருக்கின்ற தீர்த்தங்களில் ஒரு திவலையாவது தொர்த்தாலும் சிவபிரானுடைய காற்றாவது மானிடர்கள் பேரில் அணுவத்தனை பரிசித்தாலும் மனோவாக்குக் காயங்களாற் செய்த பாதகங்களெல்லாந் தீர்ந்துபோகும். அந்தஸ்தலத்தில அவர்களைப் பரமபதத்திற் சேர்க்குமென்று மனோகபக்தியுடனே நிச்சயமாக சங்கரசித்த முனிவர் இனிதாகச் சொன்னாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (௧௮)

பதினெண்புராணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்- ௯௬௬.

பருவதகாண்ட முற்றிற்று

அர்த்தநாரீசுவரர் துணை

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

காந்த காண்டம்.

[illegible]ருகனெயற்கைச் சருக்கம்.

[illegible] தபாசிய பாசலகா [illegible] [illegible]
[illegible] நாச [illegible] நியானமு [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

(இ-ள்) திருநாககிரியில் அர்த்த[illegible] உமையவளொருபாக மேனியரான் அர்த்தபாகங்கொடுத்த ஆனந்தநாரீசுவர[illegible] [illegible]ளுள் யாவர்க்குங் காட்சிகொடுத்து [illegible] முறைமையையும் [illegible] சுவாமியை அர்ச்[illegible] முறைமையை யுந் [illegible] நாலுயாமப் பூசைசெய்து [illegible] பூசித்த பேறுபெற்ற முறைமையையும் [illegible] சொன்னீரே பின்பு [illegible] சுவாமி வந்த வரலாறும் அந்தக்கிரி [illegible] லிலே வந்தெழுந்தருளியிருந்து [illegible] காருண்ணியத்தைத் [illegible] எங்களுக்கு இனிச்சொல்லவேண்டும் [illegible] சூதமுனிவரேயென [illegible] கேட்க, அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினார் சூதமுனிவர் [illegible]று.

[illegible] காமய [illegible] காதலினா[illegible]வரில
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
நேச[illegible] நந்தி[illegible] [illegible]

(இ-ள்) காசிபரிஷி [illegible] [illegible] ஆசுராதிய [illegible] பெற்றுள்ள அந்த அசுரர்களில் அதிச[illegible] மையுடைய தாருகாசுரனென்றொரு சூரனிருந்தான், [illegible] செய்கையை [illegible] சொல்லுகிறேனென்று சொல்லுவார் சூதமுனிவர்—எ-று (௨)

அதிதிபெற்றருண் மைந்தர்சகுண வமரரொத்தனி படரவோர்
மதியெடுத்ததிரு வலனுயிர்ந்திட [illegible] டலைவரும்
விதியைப்பொருப்பா கயிலையிற்புற மிகுமனத்தி[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] வசுரனே

(இ-ள்.) அதிதியென்பவள் பெற்ற புத்திரராகிய அசுரர், மிகுந்த சற்குணமுடைய தேவர்களை நெருக்கஞ்செய்து வெற்றிகொண்டு உலகங்களை யாளவேணுமென்று நினைத்துப் பிரமதேவனைக்குறித்து அரிய தவஞ்செய்வதாகக் கயிலாசகிரிச்சாரலிலே பஞ்சாக்கினிமத்தியில்நின்று ஆகுதிகளைச்செய்து கடல்களுஞ் சுவறும்படியாக அக்கினிச்சுவாலைகளை யெழுப்பி யாரும் அதிசயிக்கும்படியாக அரியதவஞ்செய்தான் தாருகாசுரன்—எ-று. (௯)

தீயினின் றனேகர்தம் முளுஞ் சிலரொளறிடா நீரினில்
ஏயநின்றவர் தம்முளுந்தலை யென்னவுங்கனல் வாளினை
போயிருந்தன சேயவன்றவ போதகந்தலை கீழ்படா
வாய்வயங்கியி னீரினின்றன ளுவிகொண்டொரு தாருகன்

(இ-ள்.) தீயிலேநின்று கின்னரிய தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்களிலும், நீரில் தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்களிலும் மிகுந்த தாருகாசுரன்செய்யுந் தொழுதவத்திற்கு நிகர் சொல்லப்படாரென்று யாவரும் பயப்பட பஞ்சாக்கினிமத்தியிலே ஊசிமுனைமேல்நின்று அக்கினிச்சுவாலைகள் ஆகாசத்தை யளாவும்படிக்குத் தலைகீழுங் கால் மேலுமாகநின்று யாவராலுஞ் செய்யப்படாத அரியதவத்தைத் தீர்க்கத ஆசையினாலே செய்தான் யானைமுகத்தையுடைய தாருகாசுரன்—எ-று. (௪)

வேறு.

மகவானறிந்துதவ வரதாருகன்பெரிது மதிகூர்கொடுந்தவசு புரிநலம்
லிகவானகந்தனது குடைவாயடங்குமென வெவ்விநின்று நனிநனிபயமே
சுகவாசகம்பகரு மடமாதர்சென்றுதவ தொழில்மாறநின்றுபல சரதமாய்
நகைமோகனங்கள்செயுமெனவேகரந்துவிட நனியர்தர்வந்துபல புரிகுவார்.

(இ-ள்.) அப்படி தாருகாசுரனென்கொடிய தவஞ்செய்கின்றதை தேவேந்திரன்கண்டு இனி நம்முடைய உலகங்களையெல்லாம் இவனொருவனுடைக்குள்ளே அடக்கியாளும்படி அகோரமான தவஞ்செய்கின்றான், அவன் தவத்தை யழிக்கவேணுமென்றெண்ணி இனிபோல மொழிகளையுடைய அரிய தெய்வம்பெண்களை யழைத்து நீயகள்போய் தாருகன்செய்யுந் தவத்தைப் பலவித சரசங்களினாலும் மோகன மாய்கைகளினாலும் மயக்கி வாருங்களென்று அனுப்ப, அந்தத் தெய்வப்பெண்க ளநேகம்பெயர்வந்து அநேகவிநோதமான சேஷ்டைகளைச்செய்யத்தொடங்கினார்கள்—எ-று. (௫)

வேறு.

கலைநெகிழ்ப்பவர் கலையவிழ்ப்பவர் கலைபுடிப்பவர் சிலர்சிலர்
முலைதிறப்பவர் முலையசைப்பவர் முலைமறைப்பவர் சிலர்சிலர்
தலைகலைப்பவர் தலைவகிர்ப்பவர் தலைமுடிப்பவர் சிலர்சிலர்
சிலர்நகைப்பவர் சிலர்நடிப்பவர் சிலவிசைத்தொழில் புரிவரே.

(இ-ள்.) உடுத்திய துயில்களை நெகிழ்ப்பார்கள் சிலபெண்கள், அளகபாரத்தைக் குலைத்தவிழ்த்து வகிப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகள்தெரிய உத்தரீயங்களைத் திறப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகள்குலுங்க நடப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளைக்காட்டி மறைப்பார்கள் சிலபெண்கள், தலைமயிர்களைக் கலைப்பார்கள் சிலபெண்கள், கூந்தலைச் சீவுவார்கள் சிலபெண்கள், மலர்களை முடிப்பார்கள் சிலபெண்கள், மிகவும் சிரித்து நகைத்துக் கொஞ்சிவிளையாடி சங்கீதங்களைப் பாடி நடனாட்டங்களைச் செய்வார்கள் சிலபெண்கள்—எ-று.

அளவில்குங்கும மிர்கமதங்களோ டணிவர்கொங்கையிற் சிலர்சிலர்
களவுகொண்டிடு விழிமதன்கலை கருதிகின்றவர் சிலர்சிலர்
புளகிதம்பெறு புழுகுசந்தனம் புரிவரங்கவர் சிலர்சிலர் .
அளவிலிங்கித சயனவின்பமோ டமளிகொண்டவர் சிலர்சிலர்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத களபகுங்குமம் கஸ்தூரி சவ்வாதுகளைப் பனிநீராலே குழைத்து முலை மார்புகளிலெடுத்து அப்புவார்கள் சிலபெண்கள். கண்களாலே மெராட்டிவிழித்து மதனுகமங்களைப்படித்துப் பிரசங்களுசெய்வார்கள் சிலபெண்கள், மயிர்க்குச்சிடுமெடாடிக்குப் பல கதம்பங்கூடிய சந்தனக்குழம்புகளை வாரி யிறைப்பார்கள் சிலபெண்கள். மிகவுஞ் சுகமுண்டாகும்படி பஞ்சசயனமெத்தைகளிலே படுப்பார்கள் சிலபெண்கள்—எ-று. (௭)

வேறு.

தவத்தொழி லதனலென்ன சற்பல னெங்கள்மோக
வவத்தையை நீக்கிச்சேர்த லருந்தவ மென்றுகூறி
யுவர்த்தனை விடைநின்றங்க முருகியி ரதற்கேயெங்கள்
சிவத்திடு மதரபானஞ் செய்துமெய்த் தாகந்தீர்வீர்.

(இ-ள்.) அந்தத் தெய்வரம்பைப்பெண்கள் பலபலவிதமாக மாயமோகன சரசசலாபங்களைச் செய்து வாரீர் அரியதவஞ்செய்கின்ற அசுரேந்திரனே, இந்த தவத்தினாலே உமக்குச் சுகமாகிய பலன்க ளொன்றுமில்லை, அதைவிடுத்து எங்களுடைய மோகந்தீரும்படி சேர்வதே நல்ல தவமென்றும். பஞ்சாக்கினி மத்தியிலேநின்று தேகமெல்லா முருகியிருப்பதலால் எங்களுடைய சிவந்த அதரபானங்கள்செய்து உம்முடைய தாகவிடாய் தீர்த்துக்கொள்ளுவீரென்று பின்னையுஞ்சொல்வார்கள். எ-று.

அனல்விட விங்ஙன்வந்தா லகிலுடன் களபச்சாந்தந்
தனமிசை திமிரியும்மைத் தழுவியே தாகந்தீர்ப்போ
மினமுறுந் தவத்தினின்ற யிளைப்புமின் றுமக்குப்போக்கு
மனமுறு மெங்கள்மோக மயலும்போம் வருகவென்றார்.

(இ-ள்.) வாரீர் அசுரேந்திரனே, நீர் தவத்தைவிட் டிங்ஙனம்வந்தால் பரிமள சந்தனக்குழம்புகள் அகிலின்குழம்புகள் எங்கள் ஸ்தனங்களிலே பூசிக்கொண்டு உம்மைக் கட்டித்தழுவி யணைத்துந் தேகவுஷ்ண தாகத்தையுந் தீர்ப்போ மதனாற் றங்களிப்புந்தீரும், எங்கள் மனத்திலுண்டாகிய மையலுந்தீரும் வாருமையாவென்று சொன்னார்கள் தெய்வரம்பையர்கள்—எ-று. (௯)

என்றவ ரனந்தபோத வின்பமெய்ச் சரதங்காட்ட
வொன்றுமவை துணையானுற்ற வுயர்தவ முயலாநின்றான்
இன்னமக் கிதனாலொன்றும் பயனில மிவன்மாட்டென்றே
சென்றனர் மகவானைவுந் தெய்வநற் கணிகைமாதர்.

(இ-ள்.) அநேகவித சரசலீலாவிநோதங்களைச் செய்தார்கள். அவையொன்றுந்தெரியாதவனைப் பிடித்தபிடிவிடாமல் மனதுஉறுதிகொண்டு தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் தாருகாசுரன், அதுகண்டு இவனாலே நமக் கொருபலனுமில்லை யென்று தெரிந்துகொண்டு தேவலோகத்துக்குப் போனார்கள் தேவேந்திரனனுப்பின தெய்வரம்பையர்கள்—எ-று. (௧௦)

இந்திர னதனைக்கேட்டங் கிருந்தவா னவரைநோக்கி
வந்தன ரம்பையாதர் மாதவ மழிக்காதிங்கென
சந்தானத் தருமந்தாரந் தருநிழ லாசுபீடம்
அந்தவல் லசுரன்கைக்கு ளாமெனத் தயறைந்துபோநந்தான்.

(இ-ள்.) சென்ற தெய்வப்பெண்கள் இந்திரனைக்கண்டு நடந்த வரலாற்றைச் சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டு இந்திரனானவன் அங்கிருந்த தேவர்களைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே அந்தத் தாருகாசுரன் செய்யுந் தவங் கலையும்படி நாமனுப்பின தெய்வ அரம்பாஸ்திரீகள் அவன் தவமழிக்கமாட்டாமல் வந்துவிட்டார்கள், இனி பிந்த பஞ்சகற்பகத்தருவி னிழலிலே அறிவில்லாமலிருக்கின்ற சிங்காசன பீடம் அந்த அசுரன்கைக்குள்ளே அகப்பட்டுப்போகுமென்று சொல்லி மிகவும் மனதுநொந்து எண்ணியெண்ணி விசாரப்பட்டா னிந்திரன்—எ-று. (கக

தாருகன் றவந்தாற்றேவ சதுர்முகன் பிரமலோகந்
தீரகவ் ரிடுமென்று சிந்தையுள் வெருவிமுன்னீப்
பாருள முனிவர்தேவர் பயந்தாற் பரிந்துநோக்கிப்
பேருள தவத்தின்கோரப் பிறழ்வுகண் டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஒருமனதாகத் தாருகாசுரன் செய்கிற தவத்தினாலே தெய்வச்சது முகப்பிரமதேவன் தன்னுடைய பிரமலோகம் அழிந்துபோகுமென்று மிகவும் ம னதில் பயமுண்டாகிக் கடல்சூழ்ந்த பூமியில் முனிவர்கள் மயங்குவதுகண்டு அன் புடனே மனதிரங்கிப் பார்த்து அசுரன் றவத்தின் பெருமையைக்கண்டு மெச்சிக் கொண்டு தவப்பூமியில் வந்தான் பிரமதேவன்.—எ-று. (கஉ

நன்றுநன் றநேககால நற்றவ மென்னுமிந்த
வன்றிறற் றவங்கள்செய்தல் மனத்தினு நினைந்திலன்யா
னின்றுனக் கென்கொல்வேண்டு மெய்வர மெனினுமீகேட்டி
வென்றகை யசுரர்வேந்த தாருக வென்றான்வேதன்.

(இ-ள்.) வெகுநேத்தி வெகுநேத்தி நீ யிப்பமயகோரமான தவம் வெகுகா லமாய்ச் செய்கிறாய், நல்ல தவத்தை யுடையவர்களும் இப்படி யரியதவஞ் செய்ய மாட்டார்கள் ஆகையினாலே உனக்கென்னவரம் வேணுமோ அந்த வரங்களெல் லாங் கேட்டுக்கொள் அசுரேந்திரனே யென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று.

நான்மறை யுரைக்கும்பத்ம நான்முகத் தழகும்வெள்ளைத்
தேன்மொழி யிருக்குநாவுந் திகழ்புரி முன்னூன்மார்பும்
வான்முத லுலகமூன்றும் வகுத்தருள் மகிழ்வின்சீரு
மேன்முறை முனிவர்போற்று மேதக வடிவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) நாலுவேதங்களு மோதப்பட்ட சதுர்முகத்தழகும் இனிய சொற்களை யுடைய வெண்மை நிறம்பொருந்திய சரஸ்வதி யமர்ந்திருக்கின்ற நாவுந் திகழ்ந்து விளங்கிய முன்னூன் மார்புந் திரிலோகங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெருமை யையும் சிறப்பும் வெண்மையையுடைய முனிவர்கள் வணங்கித் துதிக்கின்ற அழ கிய வடிவுங் கண்டான்.—எ-று. (கங

கண்டதா ருகன்கொண்டாடிக் களித்திரு பாதம்போற்றிப்
புண்டரீ கத்துவந்த போதனை வேதரூபி
யண்டரண் டங்களெல்லா மாக்கிய வையாவெய்ய
தண்டமா கரத்தவேத செயசெய போற்றியென்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைக்கண்ட தாருகாசுரன் மகிழ்ச்சியுடையவனாகி மிகவு மனபுடனே இரண்டு பாதங்களிலும் நமஸ்கரித்து தாமரைப்பூவி லுதித்தெழுந்தருளிய வேதனே, வேதரூபனே, அண்டபகிரண்டங்க ளெல்லாம் படைத்த ஐயனே, தண்டாயுதம் பிடித்த கையனே. பிரமதேவனே, செய செய போற்றி போற்றியென்று வணங்கினான்.—எ-று. (௧௫)

சிறிதுமைக் கருத்துள்வைத்த செகத்தவர் நினைத்தவெல்லா
முறைமுறை யுதவுந்தெய்வ மூர்த்தியே யெமதுவாழ்வே
குறைவறக் கருணைபூத்த கோகன கப்பூங்கண்ணா
மறைமொழிப் பொருளேயண்ட வைப்புறு மனத்தபோற்றி.

(இ-ள்.) சிறிதுநேரமும்மை மனதிலெண்ணித்த உலகத்தார்களுக்கு இஷ்டகாமியமெல்லா முறை முறையே கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமூர்த்தமே, என்னுடைய பாக்கியமே, குறைவில்லாத கிருபாநோக்கமுடைய கமலக்கண்ணனே, சதுர்வேத வாக்கியப் பொருளே, அண்டவைப்புக ளடங்கியிருக்கும் மானசத்தையுடையவனே போற்றிபோற்றி யென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௧௬)

போற்றிசெய் யடியேற்கெய்தப் பகல்வரங் கேண்மோவென்று
யாற்றல்கூர் வலியுந்துஞ்சா வங்கமு முனிவர்யாரோர்
கூற்றனை முதலாந்தேவர் குலப்படை யனைத்துமென்மே
லெற்றசெங் கழுநீர்மாலை யெனவாக வருகவென்றான்.

(இ-ள்.) போற்றி போற்றியென்று வணக்கஞ் செய்யும் அடியேனுக்கு வேண்டிய வரங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று சொல்லுகிறான், எனக்கு மகா சவுரிய புஜபல பராக்கிரம நிலைமையுஞ் சாகாததேகமும் தேவாசுர முனிவர்களும் எமன் வருணன் வாயு முதலான தேவர்களெல்லாம் என்மேலேவிட்டாலு மது செங்கழுநீர்மாலையாய் விழத்தக்க வரங்கொடுமையா வென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௧௭)

நீரினால் நெருப்பால்வான நிலையினால் நிலத்தாற்காற்றுஞ்
சோர்விலா மகவான்றன்னால் சூரியர் மதியென்றோதும்
பேரினால் முடியாவண்ணம் பெறுவரந் தருகப்பின்னுன
காரியத் தொழிலுக்கேகி காக்குதி கமலமேலோய்.

(இ-ள்.) நீரினாலும், நெருப்பினாலும், ஆகாசத்தினாலும், நிலத்தினாலும், காற்றினாலுஞ் சோர்வில்லாத தேவேந்திரனாலுஞ் சூரியன் சந்திரன் என்று சொல்லப்பட்ட பேர்களினாலுஞ் சாகாதவண்ணம் மகாவரம் எனக்குக் கொடுத்தருளிப் பின்பு உன்னுடைய காரியங்களைப்போய்ச் செய்வீராக பிரமதேவனே யென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௧௮)

எனவிரு பதத்தில்வீழ்ந்தங் கிறைஞ்சிய நிருதர்கோனைக் கண்டு
மனனுற மகிழ்ந்தேயந்த வரமெலாம் பெறுதியென்பான்

றினகீரஞ் சேனையோடுந் திரோடு மளித்தோமென்றே
கனகப்பொன் னிறக்குவேதன் கமலமா புரத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி கேட்டு இரண்டு பாதங்களிலும் நமஸ்கரித்து வணங்கிய அசுரேந்திரனே, நீ மனமகிழ்ச்சியுடனே கேட்ட வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொள்வாய், சூரியகிரணம்போலே அழிவில்லாத சேனைகளோடுஞ் சகல பாக்கியத்துடனே பொருந்தி வாழக்கடவாயாக சகல வரங்களுங் கொடுத்தோமென்று சொல்லி பொன்னிறமேனியனான பிரமதேவன் பதுமபுரத்தி லெழுந்தருளினான்—எ-று.

அருந்தவம் புரிந்துபார வயன்வரம் பெற்றுமுற்றுந்
திருந்தரு கண்மைவண்ண தாருகன் சூரசேனைப்
பெருங்கட லுப்பண்டேவர் பிரியப்பிளிர்க் கானகமேங்கக்
கருங்கடா சலம்போற் சூரன் கண்டகா நகர்ப்சேர்ந்தான்

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து பிரமதேவனால் மகா வரங்களைப்பெற்று முழுதும் பராக்கிரமத்தை யுடையவனாய், அசுரசேனாசமுத்திரத்தின் மத்தியிலே பிரவேசித்து தேவர்களெல்லா மனமயங்கி யேங்கவும், கரிய நிறத்தையுடைய மதயானையைப்போலுந் தனக்குச் சொந்தமான அசுரேந்திரபுரத்திற் போய்ச்சேர்ந்தான் தாருகாசுரன் எ-று. (௨௦)

வேறு.

தாருகன் மேவி யிருந்து நாவலர் புகழ் பவன் யமபுரக்கு
இருந்த்து பரிபால செங்கோல் செலுத்தவான நிலைபெயர்த்தூர்
சிறந்த வரம் பையர்தம் மருமனையிற் சேவிப்ப
பொருகந்த விந்திரனும் புரங்கடையிற் காத்து நிற்ப

(இ-ள்.) இப்படித் தாருகாசுரனானவன் வீரமயேந்திரபுரியி லிருந்து அரசாட்சிசெய்து வருங்காலத்திலே, ஜெயவலோகத்திற் கதிபனான இந்திரன் அரசாட்சி நிலை பெயரவும், அழகுபொருந்திய தெய்வ மங்கையர்கள் தன்னுடைய அரண்மனையில் வந்து பணிவிடை செய்யவும், போர்செய்த தோள்களையுடைய தேவேந்திரனும் தனது அரண்மனை வாயிலிலே காவலாக நிற்கவுந் தன்னுடைய ஆக்கினைச்சக்கரத்திலே சகலமும் அடங்கியாண்டான் தாருகாசுரன் —எ-று. (௨௧)

நான்மருப்பு மும்மதமு நான்றவிரு செவியொருகை
வான்மருப்பி னடலயிரா வதமணைவா யிடம்வயங்க
தேன்மருப்பெய் மந்தாரச் செழுஞ்சோலை தனதுமனைக்
கான்மருக்கொண் டெழுஞ்செழுஞ்சிங் காரமலர்க் காவாக.

(இ-ள்.) நான்குகொம்பு மும்மதங்களுந் தொங்கியவாயும் முறம்போன்ற இரண்டுசெவிகளு மொருதுதிக்கையும் வெண்மை நிறமுமுடைய அழகிய அயிராவதமென்கிற தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானை தன்னரண்மனை வாயலிலே முழக்கஞ்செய்ய, பரிமளங்களையுடைய தேனிறைந்த மந்தாரை முதலாகிய கற்பகச்சோலைகளெல்லாந் தென்றற்காற்றால் வாசனைவீசும்படி புட்பித்து செழுமையையுடைய சிங்காரத்தோட்டமாக விளங்கச் செய்து உலகாண்டிருந்தான் தாருகாசுரன்—எ-று.

பாதாள சேடன் புயப் பணாமணிகள் திருமனையின்
மீதான மணிமாட வியன்கூடிகை பணியாக

பாதாள சங்கநிதி பதுமநிதி மனைவாயில்
தாதாவென் றிரப்பவர்க்குத் தரும்மவையும் போத

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்தி லிருக்கின்ற ஆதிசேடனுடைய பஃறுமுடி மாணிக்கங்கள் தன்னுடைய மாடமாளிகை முகட்டிலிருந்து பிரகாசிக்க, மகாதானத்துக்கே துவாகிய சங்கநிதி பத்மநிதி இவ்விரண்டு நிதிகளுந் தன்னரண்மனை வாயிலில்வந்து தியாகியென் றிரப்பவர்களுக்கு இல்லையென்னுமல் சொடைகொடுத்து விளங்கி எங்கும் பிரக்கியாதி யுண்டாக வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (உ௩)

வானதியம் புயமலர்த்து மனைவாயின் மலராகத்
தானவர்வா னவரையுறத் தளைந்துதளைத் தேவல்கொள்ள
மோனமுடை முனிவர்வந்து முறைமுறையா சிகள்கூறப்
போனகமார் முதலாகப் புத்தேளிர் கொணர்ந்தூட்ட.

(இ-ள்.) தேவகங்காநதியில் விளங்கிய தாமரைகளெல்லாந் தன்னரண்மனை வாயலில் தடாகத்திற் புட்பிக்கவுஞ் சுராசுரர்களையெல்லாம் விலங்கிட்டுத் தனக்கு ஏவல்செய்யவும், மவுனிகளான முனிவரர்கள் முறைமுறையாகவந்து ஆசீர்வதிக்கவும், தேவாமிர்தத்தைப் போசிப்பாக தேவர்கள் கொண்டுவந்து ஊட்டுதல் செய்யவும் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று, (உ௪)

சந்திரனைத் தன்சமுகத் தமனியமண் டபநிறுத்தி
மந்திலக் கண்ணாடி யாகவொளி ராதவனுஞ்
சிந்துகதிர்ப் பாவகனுஞ் செறிதீப வொளிகாட்டச்
சந்ததமு மகமேரு சார்ந்திடுபொன் னணையாக.

(இ-ள்.) பூரணச்சந்திரனானவன் தன்னுடைய சொர்ன்னமயமான சபாமண்டபத்தில் நிறுத்திய நிலைக்கண்ணாடியாக, சூரியனும் அக்கினிதேவனும் நெருங்கிய தீபங்களாகப் பிரகாசிக்க சதாகாலமு மகாமேருகிரியானது தான் சாய்ந்துக்கொண்டிருக்குஞ் சொர்ன்னமெத்தைத திண்டுகளாக யிருக்க வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (உ௫)

மாருதம்வந் தாலவட்டம் வளர்த்தவீச வருணன்மணந்
திரியபன் னீர்சிதறத் திவலைபிற்சிறு சிறுதுளிப்பப்
பரியவுச் சிஸ்வரமாம் பரிபுமலை பாலகரு
மேருறுவ மாதலிவந் திலகுசிறு தேர்விடுப்ப.

(இ-ள்.) வாய்வுராஜன் வந்து ஆலவட்டங்கள்வீச, வருணன் வந்து மணம் பொருந்திய பன்னீரைவீசி சிறு துளிகளாகத் தெளிக்க, உசிதமான உச்சீஸ்வரமென்னுந் தெய்வலோகத்துக் குதிரைகளைப்பிடித்து தன்மக்கள் ஏறிநடத்தி வீதிவட்டஞ் செய்ய, மாதலிவந்து தன்பிள்ளைகளுக்குச் சிறுதேர் கடாவி நடத்தவிப்படியாண்டு வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (உ௬)

இவ்வியல்வைதா ருகனியற்று மிறைமாட்சி முறையாட்சி
தவநிலைவா னவர்முனிவர் தவறுபடத் தாருகனுற்
பவநிலையிற் பயந்துமகப் பண்ணவரும் விண்ணவருஞ்
சுகநிலைசற் றிலராகிச் சுருதியயன் பாலடைந்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் தாருகாசுரனானவன் செய்யுங் கொடுங்கோல் ஆக்கினைக்குப்பயந்து தேவர்கள் முனிவர்கள் தலைநிலைகளெல்லாங் குலைந்துபோகவும், யாகாதி நித்தியங்களுஞ் செய்யாமல் சற்றுஞ் சுகமில்லாதவர்களாய் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு வேதப்பிரம்மாவி னிடத்திலவந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உஎ)

வேறு.

அடைந்தவானவர் தானவராதிபதி யமர்செய்தாருகனேவற்
கிடைந்தொடுங்கிய வின்முகம்பனிக்கடத் தெழுந்தவம்புயம்போல
அடைந்ததன்மைய மாருசுமத்துள்ளமு மலர்ந்தருமொழித்தீஞ்சொற்
குடைந்த வள்ளமு மனமுங்கஞ்சமுங் கொண்டவன்சிறிதோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து சேர்ந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரேந்திரனை தாருகாசுரனுக்கிலைகளுள் சிக்கி ஏவல்செய்து சஞ்சலப்பட்டு மனதுநொந்து மிகுந்த பனிபட்ட தாமரைப்போல வாடியமுகங்களையுஞ் சிந்தாகுலமாய் சப்பட்ட கடு சொல்லானா லுடைந்த கருத்தையும் அன்னவாகனமும் கமலாசனத்தையு முடைய பிரமதேவன் சிறிது தெரிந்துகொண்டான்.—எ-று. (உஅ)

எம்மையொன்னலர் செறுந்தகதொண்ணிய வெண்ணமென்றயனேத
முன்னைநீ யொரு தாருகன்றனக்கொட்டமை முனைவரங்கொடுத்திரால்
பன்னுமறைநெறி யேமுமக்கன்பினாலெலம்
பின்னுமெம்பொன்னக நம்பையுமன்னவன் சிறங்கடைச்சிறைபுக்கார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் தேவர்களைப்பார்த்து உங்கள் மனதில் என்னசஞ்சலமெண்ணி வந்தீர்களென்று கேட்க, நீர் முன்னே ஒரு சூரனுக்கு எங்களை நெருக்கஞ்செய்யும்படி மிகுந்த வரங்கொடுத்தீர், எங்களை நினையாமல் மறந்துவிட்டீர், உம்முடைய வாக்கியத்தின்படி வேதநெறி முறைமையை யுடையவர்கள் நாங்கள் உனக்கன்பில்லாதவர்களானோம், அதுவலலாமல் எங்கள் சம்பானதிரிகளெல்லா மந்த சூரன் வாசலிற் சிறையிற் சிக்கியிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று.

ஓரனுப்பொழு தும்பர்களுலகினி லுறைதற்கரிதையா
சீரினும்முறை யிருப்பவெங்கட்கெலாஞ் சிறிதமுதருள்கிற்பீர்
தாருகனசெய் மானபங்கத்தினிற் சாவுறலினிநெங்க
ளுருநும்பர முலகுநும்பரமெம தாயிருநும்பரங்காப்பாய்.

(இ-ள்.) ஒரு கணப்பொழுதாகிலுந் தெய்வலோகத்திலே வசிக்கின்றது அரிதாயிருக்கின்றதையா, இனி நும்மிடத்திலேதானே யிருக்குறோம் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அமிர்தபோசனம் கொடுப்பீராக. அந்த அசுரன் செய்கிற மானபங்கத்தினாலே சாகிறதே நன்மையா யிருக்கின்றது, எங்களுலகமும், எங்கள் வாழ்வும், நாங்களும் உம்முடைய அடைக்கலமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (௩0)

என்றிரந்திமை யவருமாமுனிவரு மிந்திரன்முதலோருஞ்
சென்றடைக்கல மெனவுரைசெயவயன் செப்புதற்சினைச்சூதர்
தன்றுணைக்கிணை யாயநற்சவுனக தாபதரிவைகேட்ப
யன்றுரைத்தன ராமுடிகருரைத்ததென றவற்றையானுரைகிற்பாம்.

(இ-ள்.) இப்படி தேவர்களும் முனிவர்களுந் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும்போய் அடைக்கலமென்று சொன்னபோது, பிரமதேவன் அவர்களுக்கு அபையாஸ்தங்கொடுத்துச் சொன்னதை தனக்குச் சினேகமான சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்க, முற்காலத்திலே சண்முகமூர்த்தி சொன்னார் அதையெல்லாம் விளங்கச் சொல்லுகிறேனென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௩௧)

தாருகன் செயற்கைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—௩௮௦.

சண்முகருற்பத்திச் சருக்கம்.

முனிவரெம்மவர் நும்மவர் முதலியோர் முயல்தவந்தனில்மேலா
நனிகொள்மெய்த்தவத் தாலுநம்முலகெலா நடுக்குறவினைசூர்ந்தா
ளினைபவெம்பகை நயறிந்தவனெண்ணரிய வெந்துயின்னிறும்வாழும்
தனிபுணர்ந்தனன் றாருகனிறந்தாலுந் தானமுங்களுக்காமால்.

(இ-ள்.) இப்படி அடைக்கலமென்று சொன்ன தேவர்களைப்பார்த்து பிரமதேவன் சொல்லுகிறான், கேளுங்கள் தேவர்களே முனீஸ்வரர்களே எம்முடைய பரிசனங்கள் உங்களினத்தார்களிவர்கள் முதலாகிய பேர்களெல்லாஞ் செய்யுந் தவத்தைப்பார்க்கிலு மேலான அரியதவஞ்செய்த மகிமையினாலே தாருகாசூரன் நம்முடைய உலகங்களெல்லாம் நடுங்கத்தக்கதாக தீயவினைத்தொழில்செய்கிறான், இப்படித் தேவர்களைப் பகைத்துக்கொண்ட வலிய தாருகாசூரன் இன்னஞ் சிலநாளில் இறந்துபோய் உங்களுடைய தேவதானம் உங்களுக்கு நிலையாகுமது நான் தெரிந்துக்கொண்டேனென்று சொன்னார்.—எ-று. (க)

என்னவன்னவா கனனுரைத்தருளிய வினிதுரையிமையோர்தங்
கன்னமீதினு மமுதமுண்பவரெனக் களித்தனர்குளித்தாற்போல்
நன்னலத்தகங் குளிர்ந்தனர்தழைத்தனர் நயந்தனர்பயந்தீர்ந்தார்
பொன்னயன்றனைப் புகழ்ந்தனர்புலப்படப் புகல்கெனாஉர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமதேவன்சொன்ன நயவார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லாந் தங்கள்காதுகளில் தேவாமிர்தம் உண்டவர்போலுங் களிகூர்ந்து அமிர்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப்போலு மிகவும் நன்மையாக மனது குளிர்ந்தார்கள், செழிப்புடனே பயந்தீர்ந்தார்கள், ஆசையுடனே நான்முகனைப் புகழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் சுவாமி யும்முடையமனதிலே தெரிந்துணர்ந்த வரலாற்றையெங்களுக்குத் தெரியும்படியாக வெளிப்படச்சொல்லி யருளவேணுமென்று கேட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (உ)

அஞ்சலஞ்சலிங் கவர்களையழிப்பதற் கறுமுகச்செவ்வேளை
செஞ்சிலம்படி யுமையவளுடனரன் சேர்ந்தருளுவதாக
விஞ்சையுண்டஃ துணர்ந்தனம்யாமவன் வினைகடிவதற்கேலா
வுஞ்சுநும்மிட முறைகுவிரென்றய னோதிவங்கவைகேட்பார்.

(இ-ள்.) தேவர்களே நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் அந்தச்சூரனைக் கொல்வதற்கு ஆறுமுகக் குமாரரைத் தருவதாக அழகியசிலம்பணிந்த பாதங்களையுடைய பார்வதா தேவியுடன் பரமசிவன் கூடி முயங்குவதற்கு ஒரு உபாயமுண்டு அது நமக்குத் தெரியும், நாம் அந்தச்சூரனைக் கொல்வதற்குக் கூடாது, நீங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டாக யெத்தனஞ்செய்கிறோம் முங்களுடைய ஸ்தானங்களிலே வசித்திருப்பீர்களென்று பிரமதேவன்சொல்ல அதெப்படியென்று கேட்டார்கள் தேவர்கள்.-எ-று.

அந்தவாறெமக் கருளுதியெனவிண்ணோ ரடிதொழுவயன்கூறுங்
கொந்துலாவிய கொன்றையஞ்சடிலனக் கொடியதக்கனைக்காய்ந்த
தந்தையென்றுள தவறுதீர்ந்திடவனற் றழற்றடத்திடைமூழ்கி
வந்துவந்திம வானிடைப்பிறந்தணி மலைமகளெனநின்றாள்.

(இ-ள்.) அந்தவரலாற்றை எங்களுக்கு அருள்செய்யவேணுமென்று தேவர்கள் வணங்கிக்கேட்க பிரமதேவன் சொல்லுகிறார், கொன்றைமாலைசூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் தக்கனை வதைசெய்தபின்பு தக்கன் மகளென்கிற குற்றந்தீரும்படியாக அக்கினித் தடாகத்திலே மூழ்கி இமவானிடத்தில் வந்து பிறந்துவளர்ந்து மலையரசன் மகளென்று பெயர்கொண்டு யிருக்கின்ற தன்மையவள்.—எ-று. (௪)

மதியிளங்கதிர் புனைந்தவன்றுணுமவ் வரையினிலேகாந்தப்
பதியெனும்படி யோகசாதனந்தினம் பயின்றனன்பசுங்காவில்
திதிதொறுஞ்சிவன் றிருவடிதொழுதிடுஞ் சிலம்பின்மங்கையுமேவும்
முதுகரும்பிறை யாலவர்கூடவோர் முயற்சிசெய்குவிரென்றான்.

(இ-ள்.) மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் கயிலாசத்தின் தென்பாரிசத்திலே ஏகாந்தமாக யோகசாதனை தினந்தினஞ் செய்யாநின்றார், குளிர்ந்த புட்பகாவனத்திலே சதாகாலமுஞ் சிவன் றிருவடிகளைப் பூசிக்கும் மலைமகளான பார்வதாதேவியும் வாராநின்றாள். அந்தப் பார்வதாதேவியைப் பரமேஸ்வரன் றிருக்கலியாணஞ்செய்து கூடிமுயங்கும்படி மன்மதனைக்கொண்டு ஒரு முயற்சி உபாய நீங்கள் செய்வீராகவென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று. (௫)

ஒதிவாகன னேறியதுவகையுற் றுமையபதாண் பணிபோற்றிக்
கோதின்மன்மதன் றனையுடனழைத்துநங் கொற்றமுற்றுதியென்று
ராதல்கண்டிர திக்கிறையடியனுக் கருள்பணிசுரர்வேந்த
னேதெனப்பகர் தன்னெமைத்தேவரை யினியவாழ்வுறக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனமுடைய பிரமதேவன் சொல்லக்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷமாகி அவருடைய பாதங்களைப் போற்றிசெய்து, அழகிய மன்மதனையழைத்து எங்களுடைய காரியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று சொல்லக்கேட்டு ரதிநாயகன் இந்திரனை வணங்கி அடியேனுக்கு என்ன யேவலிடுகிறீர் அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, எம்மையுந் தேவர்களையும் இன்பமான வாழ்வைப் பொருந்தும்படி காப்பாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்.—எ-று. (௬)

அண்டமும்புவி யுஞ்சுரரனைவரு மருந்தவப்பெரியோரும்
விண்டலத்திவிர் திராணியுமரம்பையர் மெல்லியரனைவோரு

முண்டெனப்படைத் தருள்வதுன்றமையனன் றேபரமெமைக்காப்ப
விண்டுபெற்றருள் வியன்மணியேபரன் மீதுநீசெலவேண்டும்.

(இ-ள்.) அண்டபுவனங்களுந் தேவர்களனைவர்களு மரிய தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவலோகத்தி லிந்திராணியும் அரம்பை முதலான தெய்வப்பெண்களனைவரும் பிறந்து வளர்ந்து வாழும்படி சிருஷ்டித்தருள்வது உன் தமையனன பிரமதேவனல்லவோ, நீ எங்களை யிரட்சிப்பது உன்பாரம் மகாவிஷ்ணு பெற்றருளிய புத்திரனே, எங்கள் கண்மணியே, நீ இப்போது பரமசிவன் யோகங்குலைய பாணப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னர் இந்திரன்.—எ-று. (௭)

எனப்புகழ்ந்திரந் திமையவர்புரந்தர னிருந்தவணிதுகேட்பத்
தினைக்கணத்தரன் செய்தவங்குலைத்தொரு சேய்தருகுவன்காண்டி
மனத்திடைத்துயர் விடுகவென்றலர்க்கணை மணிக்கமைச்சிலைகோலிப்
புனற்கயற்கொடி யிரதிபும்வசந்தனும் பொலன்மணிமுடிவேய்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி இந்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களு மன்மதனைப்புகழ்ந்து கேட்டுக்கொள்ள, மன்மதனுஞ் சம்மதித்து ஒரு தினைப்பொழுதில் சிவன்செய்யுந் தவத்தைக் குலைத்துச் சிவ னுமையைக்கூடி ஒருபிள்ளை யுண்டாகும்படி செய்கிறேன் என்சமர்த்தைப் பாருங்களென்று திடஞ்சொல்லி இனி யுங்கள் மனத்துயரங்களை விட்டுவிடுங்களென் றுறுதிசொல்லி, புட்பபாணங்களுங் கருப்புவில்லுங் கையிலெடுத்து மச்சக்கொடி பிடித்துப் போர்க்கோலமாக இரதிதேவியும் வசந்தனு மலங்கரித்துக்கொண்டு இரத்தினமயமான கிரீடந்தரித்தான் மன்மதன்—எ-று. (அ)

கன்னகுண்டலந் திருத்திபொற்றோளணி கதிர்மணிப்புயத்தேற்றி
யன்னவாகன னச்சுதன்றருமணி யாரமார்பிடைபூண்டு
பொன்னணித்துகில் புனைந்துகேதகையிடை பூட்டிவிற்றொனிகாட்டி
முன்னடத்தின னிரதமுஞ்சேனைபு முழுமதிக்குடையோங்க.

(இ-ள்.) இரண்டுகாதுகளிலும் இரத்தினகுண்டலந் தரித்து, இரத்தினவாகுவலயங்கள் பணைத்த புயங்களிற்பூட்டி, பிரம்மாவும் விஷ்ணுவுங்கொடுத்த இரத்தினாரங்களை மார்பிற்பூண்டு, சொர்ன்னமயமான பூந்துகிலுடுத்து, இடையிற் கச்சைகட்டி, தாழைமடற்பூவை யுடைவாளாக யிடையிலேதரித்துக் கருப்புவில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து, கிளிக்குதிரைகள்பூண்ட தென்றற்றேர்மேலேறி, பெண்சேனைகளை முன்னேநடத்தித் தனதுரதத்தையும் பின்னேநடத்தினன் சந்திரவட்டக்குடையேற்ற மகரகேதனனுகிய மன்மதன்—எ-று. (௯)

காளகண்டமே காளகண்டனைமனங் காமர்செய்விருதுாத
நீளகண்டமை போலநாணளியெலா நிறையிசைகளிகூற
ஆளகண்டனை யைம்முகத்திறைவனை யாறுசூழ்சடையானை
வேளகண்டனை யியக்கிடப்பாய்சர்போய் வியன்கணைக்கிடம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) காளகண்டமாகிய குயில்கள் காளகண்டனுன சிவன் மனத்திற் காமச்சின்னமுண்டாக விருதுசின்னமூதிவரக் கரியமைபோலும் நாணுக மொய்த்த வண்டினங்களெல்லாம் நிறைந்த இசைபாடிவர, அகண்ட பரிபூரண மூர்த்தியாகிய ஐம்முகக்கடவுளாகிய கங்கைச் சடையையுடைய சிவனை மோகஞ்செய்யும்படி சி

வயோகதலத்தில் ஒருபக்கம்போய்ச்சேர்ந்து பாணப்பிரயோகம்பண்ண இலக்குப் பார்த்தான் மன்மதன்—எ-று. (௪0)

ஆயகாலையி லசலமாதம்பிகை யமுதபொற்குடம்போலுஞ்
சேயகொங்கையுஞ் செய்யபொற்பட்டுத்த ரீயமுந்திருத்தோட்டின்
வேயகங்மணி நீலமுஞ்செம்மணி விளக்கமுமொளி வீசத்
துயபற்ற ளத்தொகைநிலவெழத் துடியிடைத்துகிலார்ப்ப.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் மலைமகளான அம்பிகாதேவி அமிர்தபூரண கலசம்போ லு மழகிய ஸதனபாரங்களுஞ் சிவந்த பொற்பட்டுடையும் ரவணிதமாகத் தரித்த உத்தரீயமும், அழகிய கவசகுண்டலமணிநத வள்ளைக்கொடிபோன்ற காதுகளும், நீலோற்பலம்போன்ற நெடிய கண்களுந் திவ்விய ரத்தினாபரணங்களும் பிரகாசிக கவும், பல்வரிசைகள் முத்துக்கோர்வைபோலும ஒளிசெய்யவும், துடிபோன்ற இ டையிற்றரித்த மணிமேகலைக ளாரவாரஞ்செய்யவும்—எ-று. (௪௧)

பங்கயக்கரப் பதுமராமணிமிளிர் பைந்தொடி யொளிவீச
வெங்கணங்குழல் வண்டிசைசிலம்பிசை வேள்வருகெனக்கூறத்
தங்கரந்தினப் பொன்னலங்கலினலந் தண்டலையிருள்வாட்ட
எங்குலத்தெய்வ மேனியின்சோதிநம் மிருட்பவந்தனைநீக்க.

(இ-ள்.) செந்தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கைகளிற் பதுமராகமணிவைத்திழை த்த தொடிவளைகள் ஒளிவீச நெடியகூந்தல் மொய்த்த வண்டினத் திசைகளும் பா தச்சிலம்பொலிகளும் மன்மதனை வாவென் றழைப்பதுபோலுஞ் சத்திக்க, பொன்ம ணி யோலைகளின் சுடர்கள் அந்த புட்பகவனத்து விருள்களை நீக்க யெங்கள் கு லதெய்வமான உமையவள் திருமேனிப்பிரகாசம் நம்முடைய மனத்திருட்பவங்க ளை யகற்றப் பின்னையும்.—எ-று. (௪௨)

மதியுமெல்லையு மொருபொழுதெழுந்தென மணியணிக்கதிரோங்கத்
துதிகொள்வாணியுஞ் சுந்தரத்திருவுநற் றுணைத்திருக்கரந்தாங்க
விதியுமாலுமிந் திரனுநம்பகையிருள் விடிந்ததென முனியோங்கப்
பதிதநாருகன் புயவலித்திருவெலாம் பதைபதைத்துளமேங்க.

(இ-ள்.) சந்திரனுஞ் சூரியனு மொருபொழுதிலே யுதித்தெழுந்தாற்போலே ரத்தினாபரணத்தின் பிரகாசங்கள் உலகமெல்லாம் நிறைந்து விளங்க தவுந்திரமு செய்து சரஸ்வதியும் அழகிய லட்சுமியும் உமையவள் திருக்கைகளைத் தங்கள் கைக ளால்தாங்கிவரப் பிரமாவும் விஷ்ணுவும்இந்திரனும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நமது பகையிருள் விடிந்ததென்று சந்தோஷிக்க கொம்புதொழிற்செய்கின்ற தாருகாசூரன் புயபலங்களும் அவனது சகல செல்வமும் பதைபதைத்து மனதுகலங்க பின்னையும்.

சயிலமங்கைநல் லெழுகண்டிமையவர் தத்தமர்தனையேச
வயில்விழித்தெய்வ மங்கையர்கவரிவார் கடற்றிரையெனவீச
வியனெடும்புவி மடந்தையர்கரங்களான் மென்மலர்ப்பதம்பூச
நயமகப்புரந் தரன்முதலவர்வினை நடுநடுங்கிடக்கூச.

(இ-ள்.) மலைமகளான உமாதேவி யழகைப்பார்த்து மலையமகளிரெல்லாந் த ங்கள் தங்களுக்குள்ளே ஏசிக்கொள்ள, வேல்போலுங் கண்களையுடைய தெய்வப

பெண்கள் சமுத்திரத்தலைகள்போலுங் கவரிவீச, யோகமயமான பூமிதேவி அம்மன் பாதங்கள் நோகாமல் மிருதுவாகத் தன் கைகளாற் றாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டுவர இந்திரன் முதலானபேர்கள் வினைகளெல்லாம் நடுநடுங்கிக் கூப்பிடப் பின்னையும்.—எ-று. (௧௪)

செஞ்சிலம்பலம் பியமரைரோடுந்தொடி செய்யகாந்தளினோடுங்
கஞ்சமென்கிளிக் கரந்தொடும்புயலொடுங் கயலொடுங்கமுகோடும்
வஞ்சியங்கொடி யொன்றுபொற்பணியொடு மருமலிமலர்க்காவில்
விஞ்சைவந்தெனப் பஞ்சவத்திரனெதிர் விளங்குபார்வதிவந்தாள்.

(இ-ள்.) அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கப்பட்ட பாதமலர்களுடனேயுஞ் சொர்ண வளைகளையணிந்த கைகளான காந்தட் புஷ்பங்களுடனேயு மரகதக்கிளியேந்தின கமலம்போன்ற கைகளுடனேயுங் கூந்தலாகிய கரியமேகந்துடனேயுங் கண்களாகிய மீன்களுடனேயுங் கழுத்தாகிய கமுகுடனேயும் இடையாகிய வஞ்சிக்கொடியுடனேயும் விளங்கச் சர்வாபரண வலங்காரத்துடனேயும் திவ்விய சொர்ணமயமான பூங்காவில் அதிசயம்போலு மைந்துமுகங்களையுடைய அழகிய பரமேஸ்வர னெதிரில் ஒரு விஞ்சைவந்ததுபோலும் வந்தாள் அழகிய பார்வதியம்மன்.—எ-று. (௧௫)

வந்துவந்தனை பலரடிக்கியற்றுவாள் மலர்க்கரந்தாலிர்கொண்
டெந்தையைத்தொழ வெடுத்தபுட்பாஞ்சலி யிடையொருசராசன
முந்துமுண்டக முண்டெனவெய்தசைர் முழுமதிக்குடைக்கீழான்
அந்தவிற்கணைச் சற்பனைத்தொழிலிற வாலுவாமுகம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி பார்வதியம்மன் வந்து சிவன்பாதத்தில் வந்தனையுடனே பாதபூசை செய்வதற்குத் தனமலர்க் கைகளால் நீர் கொண்டு சிவனுடைய பாதமலர்களில் அபிஷேகஞ்செய்து புட்பாஞ்சலி பிடிக்கிற தருவாயில், ஒரு தொடையாக்கக்கோத்த தாமரைப் பூங்கணையை யெய்தான் பூரண சந்திர வட்டக்குடை நிழற்கீழ் நின்ற மன்மதனானவன அப்போது மறந்தெய்த காமபாணம் பரிசத்தினாலே ஆதிசிவனுமையவள முகத்தைப் பார்த்தான்.—எ-று. (௧௬)

பார்வைகண்டபின் பார்வதியிறைமனப் பாங்கறிந்துளநாணப்
பேர்வயங்குமிவ் வியோகமென்பிழைபடும் பிறங்குவேள்செயலென்று
யேர்விளங்கிய நுதல்விழித்திறந்தவ னெரிந்திடக்கனன்றுதி
தார்வயங்குமப் பன்னகசாலையைத் தணந்தனன்பனையேங்க.

(இ-ள்.) சுவாமி பார்த்த பார்வையின் குறிப்பைக்கண்டு பார்வதாதேவி சிவனுடைய மனபாக மறிந்து உள்ளத்தில் நாணமுண்டாகி யொதுங்கினின்றாள். அப்போது ஒரு நிலைமையான மனதுடனே நாம் செய்த இந்த சிவயோகந் தடைபடக் காரியமென்னவென்று தன் சுக்கியானத்தினு லறிந்து இது மன்மதன் செய்த சர்ப்பனையென்று தெரிந்து அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துக் காமனையெரித்துப் புட்பசரங்களாற் செய்த பன்னகசாலையை விட்டுநீங்கினார் பரமேஸ்வரர் உமையவள் ஏங்கும்படியாய்.—எ-று. (௧௭)

வேறு

ஆங்கதுநிகழ்ந்தவளவி ற்பனைவருந்தி
யிங்குசடிவற்புடம் விரும்பிவிரகசா

வோங்கியதவத்தொழி லுகந்துகண்ணிலங்கி
லீங்கரித்தெனத்தவ மியற்றியிடையின்றாள்

(இ-ள்.) அப்போது பரமேசுவரன் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினபின்பு மிகவும் வருந்தப்பட்டு சிவனைப்போல சேர்வேனென்று விருப்பத்துடனே உயர்ந்த தவத்தொழில் செய்ய நினைத்துப் பக்கங்களில் மத்தியிலே செய்தற்கரிய தவஞ்செய்யலாயினாள் பார்வதியம்மன் —எ-று. (௧௯)

நின்றபதமீதொருபத நெருங்கவடிவைத்தாள்
மென்றுடையடிக்கமல மிசைத்துணைபிடித்தாள்
ளொன்றுபெருவிரலுயர வூசிமுனைநிற்றாள்
குன்றிரவிமேல்விழி குறித்தருள்விதித்தாள்

(இ-ள்.) ஒரு பாதத்திலேயே நின்று நின்ற பாதத்தின்மேலொரு பாதத்தை மடித்து அடித்துணைக்கமலத்தின்மேல் வைத்து ஒருகையிலிடையைப் பிடித்து நின்று காற்பெருவிரல் அக்கினிக்குண்டத்தின் ஊசிமுனையிலூன்றி சூரியனுக்கு நேராகக் கண்பார்வைக்கச் செலுத்தி பஞ்சாக்ஷர காரணபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானஞ்செய்து ஒருமனதாய் ... செய்யாநின்றனள் பார்வதியம்மன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) இடைப்பிங்கலையிலே ... நீட்டி வலத்தலை ... பத்மாசனமாயிருந்து ... மூலப்பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ... தியானஞ்செய்து தவஞ்செய்யாநின்றனள் பார்வதியம்மன் —எ-று. (௨௰)

சந்திரவிமங்கையர் ... தனித்தனிவணங்க
சித்தசனையெரித்தவர் ...
மெய்த்திருவுமவாணியும் வியந்தனர் ...
உத்தமிதவத்தொழி லுவந்துசெய்நாளில

(இ-ள்.) சத்த ரிஷிகளுடைய பத்தினிகள் வந்து தனித்தனியே வணங்கித் துதிக்க, மன்மதன் தேவிவந்து பணிவிடைசெய்ய, லட்சுமியும் சரஸ்வதியும்வந்து வணங்கி சந்தோஷித்து தவத்தொழிலுக்கேற்ற வுபாயங்களைச் சொல்ல, பார்வதியம்மன் உத்தமமான அரியதவஞ் செய்யாநின்ற அப்போது.—எ-று. (௨௧)

ஐம்முகனைப்பார்வதி யருந்தவமுணர்ந்து
மம்மறைமொழிப்பிரம சாரியுருவெய்தி
யிமயத்தவத்தலம் விளங்கிடுகிறானு
நம்முயர்வனைசிந்தி கேளெனநவிற்றும்

(இ-ள்.) ஐம்முகனான பரமசிவன் பார்வதிசெய்யுந் தவமுயற்சியை அறிந்து ஒரு பிரமசாரிய பிராமணவேஷம்பூண்டு உமையவள் தவஞ்செய்கிற தவபூமியிலே வந்து அம்மனுக்கு ... தம்முடைய சம்பிரதாயம் சிறிது சொல்லுகி

ரேற் கேளும்பெண்ணே பார்வதிதேவியென்று விநோதமாகச் சிலவசனங்களைச் சொல் லுகிறார்—எ-று. (௨௨.

என்பரவுபூளைவெள்ளெருக்குடலம்பேய்ந்து
துன்புறுகபாலபலி துய்த்தவொருபித்தன்
வஞ்சுடலையம்பலவ னத்திடைவதிப்போன்
பின்படர்வகாளியடு பேயினடுகூளி.

(இ-ள்.) எலும்புகள், பாம்புகள், பூளைப்பூ, வெள்ளெருக்கம்பூ இவையெல்லாந் தரித்துக்கொண்டு, விகாரமான கபாலத்தையேந்தி பிட்சைவாங்கியுண்கிற பித்தனானவன், வன்மையையுடைய சுடலையிலும் அம்பலத்திலுந் தில்லைவனத்திலும் ஆடிக்கொண்டு திரிகிறவன், பூதப்பிரேதப் பிசாசு காளிகூளிகளுமாகிய கணங்களுடனே கூடி திரியப்பட்டவன் அந்த சிவனென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்-எ-று)

உடுப்பதனாயிற்புலி புரிந்துகில்கரத்தே
யெடுப்பதும்நகைப்பதும் விழிப்பதுமெழிற்றீ
தடக்கரியதட்டனை தாடற்றனைநரிப்போர
ணடித்துவெறியிற்றிரி யனக்கனலமிக்கோன்.

(இ-ள்.) அந்தசிவனானவன் இடையிலுடுத்துவது புலித்தோலுடை, கையிலேந்தியிருப்பதுவுஞ் சிரிப்பதுவும் விழிப்பதுவும அழகிய நெருப்பாகவிருக்கும், விசாலமாகிய யானையையுரித்து அதன்றோலைப் போர்வையாகத் தரித்துக்கொண்டவன், தொந்தோந்தொந்தோமென்று ஆடிக்கொண்டு லாகிரிமீறி பித்துற்றுத்திரிகிறவன், நிராதாரனென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று. (௨௩)

நஞ்சுணவுவிஞ்சைமுனி நங்கையர்மருண்டே
யஞ்சவொருவஞ்சவினை யவரொடுபுரிந்தோன்
கொஞ்சுமகவின்றசை யரிந்துணவுகொண்டோன்
புஞ்சலெருதின்பிடர் புரம்பிவர்புறம்பன்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டங்கறுத்தவன், வித்தையையுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் பத்தினிகளை மயக்கிப் பதிவிரதாபங்கஞ் செய்தவன், வஞ்சகத்தொழில் செய்தவன், கொஞ்சிவிளையாடும் பிள்ளையை அறுத்துக் கறியாகச் சமைத்துண்டவன், புல்லிய வெருதின் முதுகின்மேலேறி நடத்தித் திரியப்பட்டவன், உலகத்தார்நகைக்க தனியே திரியுஞ் சிவனைவிரும்பினை பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

என்றவனடைந்தமறைய யோன்பலவியம்பி
யின்றவனைமங்கையிவை கின்றதிரிபன்றோ
நன்றெனையணைந்திடுவ தன்றவமுநன்றே
குன்றரிவைகேட்டளவை கொன்றெனமுனிந்தாள்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமசாரிவடிவான சிவன் இழிவான பலவார்த்தைகள் சொல்லி ஓஓ மலையரசன் மகளே, நீயிப்படிப் பித்துப்பிதற்றித்திரிகிற சிவனையோ சேரநினைந்து தவஞ்செய்கிறாய், இது யிழிவான காரியமல்லவோ ஆகையால் நானுனக்கேற்றவன் நீ யெனக்கேற்றவள் என்னைச்சேருவதே நன்மையானகாரியம், நீசெய்யுந்தவமுஞ் சரியேயென்றிப்படிச்சொல்லவும் அவனைக் கொல்லுவதுபோலுங் கோபித்தாள் பார்வதி—எ-று. (௨௪)

முனிந்தநெறியுந்தவ முதிர்ந்ததுமுணர்ந்தே
தனிந்துமுடியுந்துடி நயங்குகரமுந்தார்
வனைந்தவுரமுந்தயை மலர்ந்தவிழி புஞ்சி
ரனந்தமுறநந்தவ வணங்கினெதிர் நின்றார்.

(இ-ள்.) உமையவள் கோபித்தகுறிப்புந் தவமுயற்சிநெறியுந் தெரிந்துணர்ந்து சந்தோஷமாகி மூன்றாம்பிறைசூடிய சடையுந் துடியியங்கிய கைகளும் பூமாலையணிந்த மார்புங் கிருபைநிறைந்த கண்களு மின்ன மனோகவிதமான வடிவுடனே தற்சொரூபமாகத் தவஞ்செய்கிற மலைமகள்கண்ணுக் கெதிரேதோன்றிக் காட்சிகொடுத்துநின்றார் பரமசிவன்—எ-று. (௨௭)

இமயகிரிமங்கைசிவ னென்றறிவுணர்ந்தே
கமலமலர்சிந்திபிரு கழலிணைபணிந்தா
ளுமையினதுசிந்தைவர முதவினமணந்தே
யெமதுகயிலைப்புகுவ மென்றருள்புரிந்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவானமகளாகியகௌரியானவள் திடம்மன நமது பிராணநாயகரான ஆதிசிவன் வந்துதோன்றினாரென்று தாமரைப்பூ முதலான புட்பங்களைத் தூவி சுவாமிபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்தாள், அதுகண்டு சொல்லுகிறார் வாராயுமையே உன்னுடைய மனோபீஷ்டமான வரங்களையெல்லாங் கொடுத்தோம், இனி நம்முடைய கயிலாசகிரிக்குப்போய்ச் சேருவோம் வாரும்பெண்ணேயென்று சொன்னார் பரமசிவன்—எ-று. (௨௮)

ஆயவுரைகூறவுமை யாள்பகர்வளெனதோர்
தாயுரியமேனைபெறு தந்தையமலைவேந்தன்
மாயனயன்மாமகவி னோர்பலர்மதிப்ப
நேயமுடனேவதுவை நேருவதுநெறியால்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரமன்சொல்லக்கேட்ட வுமையவள் சொல்லுகிறாள், எனக்குத்தாயானவள் மேனை, தகப்பனானவன் மலையரசன், அவர்களுக்குப் பிள்ளைமுறைமையான விஷ்ணுமுதலானவர்கள், இன்னும் அவர்களினத்தபெண்கள் அநேகம்பெயர் இவர்களெல்லாஞ் சம்மதியாக அன்புடனே திருக்கலியாணஞ் செய்துகொடுக்க நாமும்மைச்சேர்வது நீதிமுறைமையாகுமென்று சொன்னாள் பரமேஸ்வரி—எ-று.

எனப்பணியுரைத்திட மனத்தியல்பெடுத்தே
வனச்சுரமுனிக்கண மறைபக்கணமழைத்தார்
கனத்துவடதிக்குள்விழு தெட்சணமுயர்ந்து
வனப்புறநிறுத்திட வகத்தியனைவைத்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி உமையவள் சொல்லப் பரமசிவன் நீ சொல்வது சரிதானென்று மகிழ்ந்து தேவர்களையும், முனிவர்களையும், பிராமணர்களையும் மற்றுஞ் சருவத்திரபேர்களையும் வரும்படி நினைத்தார் அப்போது அனைவரும் அங்கேவந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய கனம் பொறுக்காமல் வடைதிசைக்கீழே தாழ்ந்து சரிய தெற்குத்திசையுயர்ந்தோங்க அதுகண்டு பூமியைச்சமனாக்கி நிறுத்தவேண்டி யகத்தியனைப் பொதிய மலையிலே யிருக்கும்படிச் செய்தார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (௩௦)

குலவமரர்குழுபலரு நலமொடுபடர்ந்தே
மலையரையன்மருகனென மணமுதவநின்ருர்
பலமுடனேயபரிமித வமுதகிர்தகுளந்தா
னிலகுபலபொன்மலைக ளெனநனிசொரிந்தார்.

(இ-ள்.) கூட்டங்கூட்டமாக வந்த சகல சனங்களுஞ் சூழ்ந்து சேவித்துவர கயிலையில்நின்று புறப்பட்டு இமவானிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து மலையரசன் மருமகனாக மணக்கோலத்துடனே எழுந்தருளி நின்ருர் பரமசிவன், அப்போதங்கே சகல பதார்த்தங்களு மலைகள்போலேகுவித்து அபரிமிதமான அமுதசுளுங் கிருத நள பாயசங்களும் பலபல பொன்மலைகள்போலே குவித்துவைத்தார்கள மலையரசனங்கள். எ-று.

வேறு.

அங்கேசிவன்போ யடைந்தாரிதுண்பா
ரெங்கேபரன்கூட வந்தாரெனுங்கா
லங்கோதுகுண்டோ தரன்போயிருந்தே
உங்கோதனஞ்சோர வுண்டேகளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்கே பரமேஸ்வரன் மணக்கோலமாக வெழுந்தருளியிருந்து கண்டு இமவான் இந்தப்பதார்த்தங்களையெல்லா முண்பதற்குச் சிவனகூடவந்த சனங்களெங்கேயென்று விசாரிக்குமிடத்தில், அங்ஙனஞ் சிவனுத்தாரப்படிக்குக் குண்டோதரனொருவனும்போ யுட்கார்ந்து அன்னமுதலான பட்சண பலகாரங்கள்முதலான சகல பதார்த்தங்களையும் வாரியுண்டு பசியடங்காமல் சோர்ந்து நின்றுன—எ-று. (௫௨)

வேறு.

தக்கன்முதலுற்றகரு கட்கெடுமதிக்கா
யக்கணமலைக்கரசன் மெய்க்கவறிவித்தா
ரொக்கவரவுற்றுமையை யொக்கவரனுக்கே
மிக்கமணமுற்றனர் விரும்பிலனைவுற்ருர்.

(இ-ள்.) முன்னே தக்கனவன்செய்த தருகண்மை கெடுமதி நிமித்தியாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டார் சிவனென்று மலையரசனுக்குச் சம்மதியாகும்படி சத்தவிருடிகள்சொல்லி யறிவித்தார்கள துகேட்டு இமவான் சந்தோஷமாகி அனைவருங் காணத்தக்கதாகப் பார்வதியைப் பரமசிவனுக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்து முடித்தார்கள், அப்போது உமாசமேதராயெழுந்தருளி அனைவருக்கும் மணக்கோலக்காட்சிகொடுத்து கைலாசகிரியில் வந்துசேர்ந்து விருப்பமாக வுமையுடன் கூடியிருந்தார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (௫௫)

இவரிருவரும்புணரு மினிமையதுணர்ந்தே
தவமுனிவரிந்த்ரபதி தழலரசுமுன்போ
யெவரெவரும்வந்தடி யிணைதொழுவதன்றோ
வவர்நிலையறிந்தமர ரவசமுறையென்ருர்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சிவனு முமையும் பிரியாம லின்பமுற்றிருப்பதைக்கண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் இந்திரன் மற்றுஞ் சமஸ்தமானபேர்களு மோரிடத்திற்கூடி யோசனைசெய்து அக்கினிதேவனையழைத்து எப்பேர்ப்பட்டவர்களும் வந்து உன்னிரண்டு பாதங்களைத் தொழுவார்களல்லவோ எல்லாரிலும் நீ மாபெரியவன் உனக்கொருவர்

சமானமில்லையென்று மிகவும் பிரியவசனஞ்சொல்லி நீபோய்ச் சிவனைக்கண்டு யெங்கள் துயரங்களைச் சொல்வாயென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௬௪)

ஆரமாருக்கருள் புரிந்தருள்தியென்றே
மாரனைவிடுத்தன மறிந்தனவறிந்தாய
நேரவன்விடுத்தகணை நிலையுதவமோகஞ்
சேரமகிழ்வுற்றுமை திருத்தனமணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) முன்னமே தேவர்களெல்லாம் பிழைக்கும்படி ஒருதவிசெய்யென்று மன்மதனை யனுப்பினோம், அவனெரிந் திறந்துபோனதும் நீ யறிந்திருப்பாய், அவனெய்த மலர்க்கணையினாலே சிவயோகங்குலைந்து மோகன மாய்வுகையுண்டாகிக் களிப்புடனே மலைமகளைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு சேர்ந்திருக்கின்றார் பரமேஸ்வரனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்—எ-று. (௬௫)

இந்தவிடமெந்தவிட மெம்பதிதழைக்க
வந்தவிடமெம்மவர் வருத்தமிதுகூறி
மைந்துறவெமக்குனதோர் மைந்தனருள்கென்றே
சிந்தையிலனற்கிறைவ சென்றுறைதியென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தலோகமு மெந்தலோகமு மெங்கள் தேவலோகமுஞ் செழிக்கும்படி நீ மனதுவைத்து எங்கள் வருத்தங்களனைத்தும் சிவபெருமானுக்குச்சொல்லி சுவாமி யெங்களுக்கு உம்முடைய குமாரராக வலிமையுடைத்தாய் ஒருபிள்ளை யுதிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேணுமென்று சிந்தையைகன்ற அக்கினிதேவனே நீர்போய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள்—எ-று. (௬௬)

ஆதிநடனம்புரி யரங்குமரன்விழியும்
நாதர்திருமேனியு நகைத்ததிருநகையு
மேதிலிகரத்தினு மிருப்பதுநீயன்றோ
வோதமரர்வலிதினுமிங் குன்வலுமை வலிதே.

(இ-ள்.) வாரா யக்கினிதேவனே, ஆதிசிவன் நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற சிற்சபையிலு மவருடைய நேத்திரங்களிலுந் திருமேனியிலுஞ் சிரித்தச் சிரிப்பிலும் அவர்கையிலும் பிரியாமலிருக்கின்றவர் நீர், தேவர்களெல்லமையபாக்கிலும் உன்னுடைய வலுமை மகாவலுமையென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் தேவர்கள்—

உன்னையடரப்படுவ தொருபொழுதுமின்று
நின்னையலதிமையவரி னோர்ப்படுவரில்லையால்
பின்னொருவரெமதுகுறை பிறிதறிபவலரோ
வென்னவனலுக்கிறைவ னிறைவனெதிர்சென்றான்.

(இ-ள்.) ஓ யக்கினிதேவனே, நீ சிவனிடத்திற்குப்போனாலு முன்னைக்கொல்லுவதொருகாலமுமில்லை, உன்னையல்லாமல் தேவர்களில் சிவனுக்குமுன் போகத்தக்கபேர்களுமில்லை, எங்கள்குறையை நீயறிவாயல்லாமல் மற்றொருவர்களறிவார்களோவென் றிப்படித் தோத்திரஞ்செய்து பிரியவசனஞ்சொல்லி யனுப்பினார்கள், அப்படியே அக்கினிதேவனுஞ் சம்மதித்துப் போகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு சிவனெதிரேபோனார்—எ-று. (௬௮)

சென்றனன் வணங்கினன் மகிழ்ந்திருவர்பேர்ந்தா
னன்றமரர்வெம்பகை யடங்கவருளியபா
ரென்றனலியின்கடவு ளின்புறவிளம்ப
வென்றிகொளவென்றுசிவன் விந்துதவிசெய்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம்போய்ச் சிவனையும் உமையையுங் கண்டு சிவ ந்த ரீர்ப்பட்ட தங்களில் நமஸ்கரித்து ஸ்வாமி தேவர்களைப் பகைசெய்து செருக்குஞ்செய்கிற தாருகாசூரன் முதலான அசுரர்களைச் சங்கரிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேணுமென்று அக்னிமீதவன சொன்னபோது வெற்றிக்கொள்ளுங்களென்று சிவன் விந்துகொடுத்தார். ()

அக்கினிகரத்தினி லளித்திடுபரத்தின்
சுக்கிலமெடுத்தகல துற்பிலமெனப்போய்
நக்கர்சடையிற்புன னதிச்சரவணத்தி
லக்கணம்விடுத்தன னதன்பிறகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன் கையிற்கொடுத்த பரமசிவனுடைய விந்துவை தாங்குதற்குப பலன்போதாமல் வருத்தமாகச் சுமந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் சிவனுடைய சடையில் வசித்திருக்கும் கங்காநதி சரவணப்பொய்கையி லந்தட்சணமே வைத்தான், அதின்பிறகு நடந்தசெய்தியைச் சொல்லுவேரும் முனிவர்களே கேளுங்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௪௰)

வேறு.

சரவணத்தீர்த்தந் தனந்தருவும்பொழிற் சங்கமீள்
திரவணக்கனமுனிவ ரகரங்கள்பலபல செறிந்தார்
பரவணச்சுக்கிலங் கைபுகும்பாங்கினிற் பாவக
னரவணக்கன்மைய லுறமுனிவர்மாதரை யுகந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்த சரவணபொய்கைக் கரையில் அனந்தமரங்கள் நெருங்கிய சோலையில் திரளாக நெடிடசாய் எந்தமுடைய தவபெருமை மிகுந்த முனிவர்கள் வாசஞ்செய்கிற அக்கிராரங்கள் அனேக சிறப்பாயிருக்கின்றது, அந்நாளம் சிவன் விந்துவை கைக்கொண்டு வந்தபடியினாலே அதிகமோகமுண்டாய் முனிவர்களர் பத்தினிமார்களைப் புணரும்படி நினைத்து ஆசைகொண்டான் அக்கினிதேவன்.—எ-று. (௪௧)

உகந்தகனலிக்கரசி னுயர்மனைவியெனுமச் சுவாகாவுநிந்
நகந்தனில்விரும்புமுனி வரர்மனையிலருவுருவ மாயினு
ளிகந்தநினைவின்கொழுந னெண்ணிநனிதுபரி கரிப்பவே
சுகந்தருசுவாவவ ளெனும்படிமனத்திடர் தொலைந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆசைகொண்ட அக்கினிதேவன் நினைவைக்கண்டு அவன்தேவி சுவாகா வென்பவள் யோசனைசெய்து என் பத்தாவானவன் ஆர்த்த நினைவினாலே அந்த முனிவர்கள் பெண்களைப் புணரும்படியாக யிச்சித்தான், அது தெரிந்தால் முனிவர்கள் சபிப்பார்கள், அப்படி யனர்த்தம் வராமல் உபாயஞ்செய்து அவன் மோகத்தை நான் தீர்ப்பேனென்று அந்தமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போ லுருவமெடுத்துப் புணர்ந்து ஆசையைத் தீர்த்தாள். அந்தப்பெண்களென்றே எண்ணிக் கூடி முயங்கி ஆசையுந் தீர்ந்து மேலிடுக்கண் வராமல் தப்பித்துக்கொண்டான் அக்கினிதேவன்.—எ-று. (௪௨)

வேறு

அயமுனிவ ரொருமை யிலொ ரறுமுனிவர் பன்னகையர்க ளாயெழிற்
செம்மைகொ ளருந்ததி யொழித்தன லினற்சிறுவி சேர்ந்தபின்
விம்மிதந் தருவிரக வெந்துயரொ துக்கினை சுவாகாவினை
யெம்மிடர கற்றினை வசிட்டனிடு சாபமு மகற்றினைமினே

(இ-ள்) அந்த சப்தரிஷிகள் பத்தினிமார்களில் அருந்ததி தவிர மற்ற ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போலே வடிவெடுத்து சுவாகாதேவியானவள் அந்தப்பெண்களைப்போலப் புணர்ச்சிசெய்து விரகநோயைத் தீர்த்தாள், அதைத்தெரிந்து தன்பத்தினியைப்பார்த்து நீ நல்ல உபாயமெடுத்து என்னைச் சேர்ந்தாய், எனக்கு வருகிற இடரையும் தீர்த்தாய், வசிஷ்டர் சபித்தசாபப்படியாகத் தப்பித்துப்பிழைத்தேன் பெண்ணே என்றான் அக்கினிதேவன் — எ-று. (௪௩)

என்மனத்திறைவன் சுவாகொடுந்தனது டனிருப்பவே
நின்னவுறவிருந்ததியக லாதுளமமைத்திது நிகழ்ந்தபின்
கன்னியரைத் தாபதர் கனறகவாந்திடுமறு மின்னுரைபு
மன்னுறவகற்றினாபி னவாசரவணக்கரையில் வைகினர்

(இ-ள்) என்னப்படி அக்கினிதேவன் தன்பத்தினி சுவாகாதேவியைப் பிரியாமலிருக்கும்படி நல்ல நினைவுடனே கூடிச்சுகித்துப் பிரியாதிருந்தான், பின்பு பெருமையையுடைய தவமுனிவர்கள் அக்கினிதேவன் யாசித்தபெண்கள் இவர்களென்று தெரிந்து ஆறு பெண்களையும் மனவிரோதமாக நீக்கிவிட்டார்கள், அந்தப்பெண்கள் ஆறுபேரும் சரவணதீர்த்தக்கரையில் வந்து வசித்திருந்தார்கள் — எ-று. (௪௪)

அந்நல்வடிவார் காசிபனோடத்திரியர் பாரத்து வாசாசி
விரவுதவவிசுவா மித்திராமெய்ஞ்ஞான கௌதமருடன்
பரவுசெமதக்கினி யிவர்க்குரியபாவையர்க ளவ்வாறு
வருமவாமனத்துயர றும்படிசசுந்தனை மனத்துன்னினர்

(இ-ள்) அழகுடைய பசாரக்கள் யாரென்றால், காசிபன், அத்திரியன், பாரத்துவாசன், சிறப்புடைய விசுவாமித்திரன், மெய்ஞ்ஞானியான கௌதமன், ஜமதக்கினி, இந்த ஆறுபேர்களுடைய பத்தினிமார்கள் மனச்சஞ்சலந் தீரும்படியாகப் பரமசிவனை வணங்கும்படி மனதில் நினைத்தார்கள்.—எ-று. (௪௫)

சண்முகருற்பத்திச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் — ௪௨௫

சண்முகர்செயற்கைச் சருக்கம்.

அவ்வாறுமுனிவர்மனை கையாதம்மையவர்நீத்த வயர்விலொ
லொவ்வாவிடாயப்பட்ட தொழிபமுழுகுந்தீர்த்த முனனியே
யிவ்வாறமைம்வந்தெழிற்பொய்கையினை நீரத்தமாடினோர்
சைவாரிசச்சரவணத்தமை புரதலையைக் கணைநார

(இ-ள்.) அவ் வாறுமுனிவர்கள் தங்கள் பத்தினிகளைத் தள்ளிவிட்டபடியால் அளவில்லாத துயரமுண்டாகி மனக்கிலேசம் நீங்கும்படி தீர்த்தயாத்திரை செய்யநினைத்து சகல தீர்த்தங்களிலும்போய் ஸ்நானஞ்செய்து தாமரைமலர் நெருங்கிய இந்த சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ் செய்யும்போது அதிலமர்ந்த அழகிய ஆறுமுகக் குழந்தையைக் கண்டார்கள்.—எ-று. (௧)

கண்டறுவருங்கொண்ட துயரறக்கருணையி னெடுத்தாவக்
கண்டருளெனத்தகைய முலையமுதமுலையமுதங்க ளூட்டவே
யண்டர்தொழுசேயங்ங னறுவர்முலையறுமுகத் தாண்டபின்
றண்டரளவங்கையிற் சண்முகத்தோருட றாயினனரோ.

(இ-ள்.) அப்படி சரவணத்துதயமாகிய குழந்தையைக் கண்டவுடனே தங்கள் துயரந்தீர்ந்து இரக்கத்துடனே எடுத்தணைத்து உண்ணப்பாவென்று தங்களுடைய உபயமுலை யமுதூட்டினார்கள். அப்போது தேவர்கள் வணங்கப்பட்ட சேயாகிய கந்தசுவாமி அங்ஙனே ஆறுபெண்களின் முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலுமுண்டு குளிர்ந்த முத்துமணிகளைப்போலும் அவரவர்கள் கையில ஆறுமுகமு மொருதேகமுமாகப் பிரகாசித்து விளங்கினார்.—எ-று. (௨)

ஆறுமுனிபங்கையர்த மங்கண் முலையுண்டகத் தவருடனா
றேறிநிறைசரவணந் தெரிந்தவண ரிடைவிடாதனர்
நீறுபுனைதிருமேனி விமல னம்பிகையொடு நிகரா தவனே
தீறிலெழின் முருகனை யெடுத்தணைத்துச் சேர்ந்தனர்க ளிருவர்களுமே.

(இ-ள்.) அந்த ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிகளுடைய முலையமுதமுண்டு அவர்களுடனே பிரியாமல் வளர்ந்து விளையாடி தெளிந்த நீர் நிறைந்த சரவணப்பொய்கைக் கரையில் மரங்கள்நெருங்கிய சோலையினிடத்திலே இருந்து விளங்கினார் குமாரதேவர், அப்போது நீறுபூசின திருமேனியையுடைய நிமலரான பரமசிவனும் உமையவளும் பிள்ளையைநினைத்துவந்து அளவில்லாத சுந்தரமுடைய முருகவேளை எடுத்தணைத்து உச்சியை மோந்து முத்தமிட்டார்கள்.—எ-று. (௩)

யாதெனச்சிவனையுமை வினவுதலுமினியகாலை யின்னருசெய்
காதலின்முன்னுதவு நங்கந்தனுமகனெனக் கழறினன்
றீதகலவுமபதஞ் சேர்ந்தவர்கார்த்திகையெனப்பெய
ரோதிமுருகாகார்த்திகேயனென்றருளினனுமாபதியுமே.

(இ-ள்.) உமாதேவியானவள் சுவாமியைப்பார்த்து இந்தக்குழந்தை யாதென்று வினவ, வாராயுமையே இந்தப்பிள்ளை ஆசையினாலே முன்னே நாம் அருளிய கந்தனென்னும் புத்திரனென்று திருவளம்பற்றி யருளினார். சண்முகருக்கு முலையமுதமூட்டிவளர்த்த ஆறுபெண்களையுங் குற்றமறும்படி நட்சேத்திர பதத்தில் சேர்த்தருளினார். கந்தனைக் கார்த்திகேயனென்றும், முருகனென்றும் பெயரிட்டழைத்தார் உமாபதியான சிவமூர்த்தி.—எ-று. (௪)

கண்ணுதற்குமரனைக் கைக்கொண்டுகன்னியர்க ளோராறுவருக்
கெண்ணில்வரமுதவியினி தருள்புரியும்வேளைதனி லிரதிமா

எண்ணருஞ்சோதியுளொளிர் யட்கருள்கியென்றுந்தாழ வரதுமுன்
கணேசிருருவாகவுற நவாதயககருவெனக் கருதினார்.

(இ-ள்) செந்திக்கரசினையுடைய பரமேஸ்வரன் குமாரனைக் கைக்கொண்டு கயிலையை [illegible] சேர, அந்த காரத்திகைப்பெண்கள் ஆறுபேருக்கும் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளினார். அந்த வேளையில் இரதிதேவியானவள் வணங்கி சுவாமி என்பதனாவை யெரிப்பித்தருளுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள, சுவாமியும் அவ்வாறாய இரதிதேவியே யுனக்கு மன்மதனை எழுப்பிக்கொடுத்தருளினோம், உன் கண்ணுக்குமாத்திரம் உருவாக விளங்கியிருக்கவும், மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அரூபமாக யிருக்கவும் திருவுளம்பற்றியருளினேமென்றார் பரமசிவன் — எ-று (௫)

கங்கையில்வளர்ந்தபடி கார்த்திகேயனென்றேயங்கினை கணேசிதுர்ச்
செங்கை [illegible] மங்கையுமை பாலிருமவளர்ந்தவனே செய்யவேள
பைங்கயவைப்பட்ட [illegible] யெனமுறுகனே பரவுள்ள
நங்குபிரானெடப்பனை சாற்றருந்தியனப்பிர மனைச்சொன்னா

(இ-ள்) கங்கைநதியின்மேலெழுந்த கடவுளாதலால் கார்த்திகேயனென்றும் சரவணப் பொய்கையில் [illegible] யாதலால் சரவணபவனென்றும் பெயராயவிளங்கிப் பரமேஸ்வரனுடைய அழகிய கைகளிலும் உமையவள் பக்கத்திலும் பயின்று வளர்ந்து வந்தார் செவ்வேளாகிய கந்தசுவாமி, அப்போது சுவாமி பிரமனையழைத்து நீர் நந்தப் பிள்ளைக்கு வேதமுதலாகிய வித்தைகளெல்லாம் [illegible] படிப்பித்துவிடுமென்று சொன்னவுடனே சிவனுத்தரவுப்படிக்கு விதயாரம்பஞ்செய்யத்துடங்கினபோது குமாரசுவாமியானவர் அயன் பிரமமாவேது [illegible] பிரணவத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுமென்று கேட்டார் — எ-று. (௬)

யானஃதறிந்திலனெனப்பிரமனைத் தலையிலெற்றினார்
ஞானபிரமனப்பரமன் [illegible] பிச்செய வினவினானை
[illegible] வாசமுமைகவற்று மாத [illegible] யழைத்து வழங்குகியென
[illegible] கடருடனாவிறுவ மொழிச்சொன்னா

(இ-ள்) [illegible] அதன் பொருள் எனக்குத்தெரியாதென்று சொன்ன [illegible] அந்த [illegible] முன்னேபோயப் [illegible] பிரமதேவன் [illegible] அந்தப்பி [illegible] சுவாமி கேட்க, தம்முடைய குருவாக [illegible] கந்தசுவாமி — எ-று. (௭)

அடியபடியே [illegible] முருகனை [illegible] வாக
[illegible] குருவென வுணர்ந்தினான்
[illegible] பரசுராமனொடு சிவனிடத்
[illegible] குழுவிற்றெழுமினி விகையேத்தினர்.

(இ-ள்) அந்தவெண்ணெளவா அப்படியே கேட்கிறேமென்று சண்முகருக்கு சிஷ்யனாகி [illegible] கந்தசுவாமியிடம் அந்தப் பிரணவ [illegible] குருமூர்த்தமாகி யுனை [illegible] பரசுராமனுடனே கூடிவினவ

டி யிருவருஞ் செவ்விடத்திலே சகலவித்தைகளுந் [illegible] தங்களு ங்கற்று வில்வித்தையிலே ஒருவர்க்கொருவர் [illegible] வெற்றியுடையவர்களாய விளங்கினார்கள்.—எ-று. (௮)

இருவருங்கற்றிருந்தவ ருக்கொருவர் [illegible] மண்டலமிசை
மருவியக்கிரவுஞ்ச வரைபிளந்தவர் பெரிய ரென்றபின்
னொருகணையினாலது பிளக்கவினை புரிகுமரு ருலகெலா
மருளுதவியருவனை [illegible] சென்றுவிளையாடினான்.

(இ-ள்.) பரசுராமனுங் கந்தசுவாமியும் வில்வித்தைகற்று ஒருவர்க்கொருவர் சரிசமர்த்தனாய் பிரதிக்கினைசொல்லி இந்த மண்டலத்தில புகழ்பெற்ற கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்தவர்கள் பெரியவரென்று [illegible] ஒருகணையினாலே கிரவுஞ்சகிரி பிளக்கும்படி யெய்து உலகமெல்லாந் [illegible] அருள்செய்து அரியமலைக ளெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடி [illegible].—எ-று. (௯)

கச்சிதில்லைகாளத்தி வடவனங்கட [illegible]
னைச்செறிகழுக்குன்று திரு [illegible]
திச்சையிலடைந்ததலமிதிலெ [illegible] மருவான்
கொச்சையயிலவனிறை கொச்சை [illegible] கொண்டனர்.

(இ-ள்.) காஞ்சிபுரஞ், சிதம்பரந், திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, திருவானை க்காவல், மேகமொய்த்த திருக்கழுக்குன்றம் [illegible] இந்தத் தலங்களெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினோமே [illegible] மான தலங்களெ துவோவென்று நாடித்தேடிச் செல்லாநின்றார் பச்சையயில் வீரனை கொச்சைக் குறவள்ளி நாயகிபங்கன்.—எ-று. (௧௦)

கோலமிகுநாகசெங் கோட்டிலொருமரகதக் கொழுந்தெனும்
ஞாலரவிகோடிபொளி தருமி [illegible] கண்டு நண்ணினர்
பாலனறுமுகவன் பணிந்திடவரம்பல புரிந்தனன்
சீலமிகுகுமரேச னெனவுமொருநாமஞ் சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அழகுமிகுந்த திருநாககிரிச் செங்கோட்டில வந்துசேர்ந்து அங்கன ம் ஒரு மரகதக் கொழுந்துபோலும் கோடி [illegible] பிரகாசமான சிவலிங்கத்தை சண்முகக் குமாரர்கண்டு அந்த சிவலிங்கத்தைப் பூசித்துப் பணியும்போது சுவாமி திருவுள மகிழ்ந்து வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து குமாரர் பூசித்தபடியால் கௌ ங்கரஷிதமான குமரேசனென்றொரு திருப்பெயர்பெற்று விளங்கினார்.—எ-று. (௧௧)

கயிலையினில்மேருவினி லிமயத்திலெதுகவின் பெற்றதென்
றயில்முருகநாகவரை யெழிலறிந்தாதர மிகுந்தனன்
புயல்பரவுபுவனகிரி யதனில்விளையாடி நாம் புகலிடஞ்
செயலுறும்பரனையர்ச் சித்தமைவமெனவுறுதி செயதனன்.

(இ-ள்.) கயிலாயகிரியிலும், மேருகிரியிலும், இமயகிரியிலும், மற்றுமுள்ள த லங்களிலுமிந்த நாககிரி மிகவும் அழகுடைத்தானதென்று தெரிந்து வேலாயுதக்க டவுளானவர் இத்தத் தலத்தினுடைய ரவணிதமும் மகிமையும்பார்த்து மேகமுலா விய புவனகிரித் தலங்களெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினோம் நமக்குப் புகலிட

மாகிய தலமிதுவேயென்று சகல செயலுமுடைய சிவனைப்பூசித் தர்ச்சித்தமர்ந்து வசிப்போமென்று நெஞ்சில் உறுதிசெய்தார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (௧௨)

நாமிவணிருந்திடினம் மன்னையுந்தந்தையும் நண்ணுமென்
றேமுறுகருத்துட் டெணிந்துமுருகன்பூசை யெயதியே
வாமவரனுணைாநாக மலையினும்பலமலைக ளதனிலுங்
கோமளமெய்நாரத னுடன்கூடிவைகினன் குமரவேள்.

(இ-ள்.) நாமிந்தத் தலத்திலே வாசஞ்செய்திருந்தால் நமது தாயுந் தகப்பனு மிங்கேவந்து சேர்வார்களென்று முருகர் தமது கருத்துட்கொண்டு பூசித்தமர்ந்து சந்தோஷமாக அழகிய நாகேசுவரர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற நாகமலையிலும் பலபலமலைகளிலுஞ் சஞ்சரித்து தாலும் வெளுத்த திருமேனியையுடைய நாரத முனிவரும் சினேகிதமாகக் கூடி இந்தத்தலந்திலே வந்து வாசஞ்செய்திருந்த குமாரசுவாமி. எ-று. (௧௩)

திருத்தணிபரங்குன்று திரிசிராப்பள்ளிமது ராபுரி
மருத்தணிவிலாத்திருச் செந்தில்வடவேங்கட மகாமலை
கருத்தியல்விராலியொண் பழனிமுருகனபூண்டி காடுவறப்
பொருத்துபுள்ளூர் தோணி புரமயிலைகயிலையாய்ப் புக்கனர்.

(இ-ள்.) திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்றம், திரிசிரபுரம், மதுரை, மணம்நிறைந்த உத்தியான வனஞ்சூழ்ந்த திருச்செந்தூர், வடமலையாகிய திருவேங்கடாசலம், கருத்துக்கிசைந்த விராலிமலை, குளிர்ந்த தடாகஞ்சூழ்ந்த பழனிமலை. திருமுருகன் பூண்டி, மகிமைமிருந்த புள்ளிருக்குவேளூர், சீர்காழி, திருமயிலாப்பூர் இவை முதலாகிய புண்ணியஸ்தலங்களெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடி அங்கங்கே சிவார்ச்சனைசெய்து, பின்பு தட்சணகயிலையான திருநாககிரித் தலத்தில் வந்து வாசஞ்செய்து சிவனைப் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தார் முருகர்.—எ-று. (௧௪)

சூலங்கொள்சூரனைத் தண்டிப்பதின்பொருட் டாழிசூழ்
ஞாலம்பிறங்குமீ ழத்திடைநயந்தாவி யந்தவோர்
காலந்திருக்கதிர் காமமப்பதியுளார் கதிபெறுகவே
வேலன்புகுந்துமெய் யாகவின்றளவினும் விளையாடுமால்.

(இ-ள்.) சூலாயுதங் கைக்கொண்ட சூரனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டாக உலகத்திற் பெயர் விளங்கிய கடல்சூழ்ந்த ஈழமண்டலத்தின் மத்தியில் அழகுபெறயிருக்கும் கதிர்காமத்தலத்தில் ஒரு காலத்திலே அந்தத் தலத்தாரெல்லாம் நற்கதிபெற்று வாழும்படியாக அங்ஙனம் அன்றுமுதல் இன்றளவும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார் வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று. (௧௫)

அப்பதிகள்சிலகாலை யருவரைகள்சிலகாலை யறுமுகர்
மெய்ப்புலவவிளையாடி மீளநாகக்கிரியின் மேவுவா
ரிப்படியிருந்துமிமை யாசலங்கயிலாய மிமையவர்களு
டொப்பறுங்கனகவரை யோரொட்டுவரையினு முலாவுவார்

(இ-ள்.) அப்படி யுசிதமான தலங்களிலே சிலகாலம். அரிதாகிய மலைத்தலங்களிலே சிலகாலம் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்து பின்பு நாககி

ரித தலததில வந்துசேர்ந்து வசித்திருந்து இமயகிரி, கயிலாயகிரி, இமயாரே, ஒப் பில்லாத சொர்ன்னசைலம், அஷ்டகுல பருவதங்களிலுஞ்சென்று சஞ்சரித்து வி ளையாடி உலாவிவருவார் ஆறுமுகக்குமரர்.—எ-று. (௧௬)

விண்டிபதம்வேதனக ரிந்துமண்டலம்பானு மண்டல
மண்டரண்டங்கனலி மண்டலமோனைவரிட மரவிட
மெண்டிசைகள்வருணனக ரைம்பூதமினிதுசீனை வாருளங்
கொண்டகருணையின்மருவி யகலாதுறைந்தருள்வர் குமரனே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுலோகம், பிரமலோகம், சந்திரமண்டலம், சூரியமண்டலம், அண்டரண்ட பகிரண்டங்கள், அக்கினிபுரம், பஞ்சபூதஸ்தலங்கள், நாகலோகம், எ ட்டுத்திசைக்குள் வருணனகர், பஞ்சவர் நகரங்கள், அன்புடனே நினைத்தவர்களிரு தயங்கள் மற்றுமெங்கெங்கும் கிருபைகூர்ந் துலாவி தாருகவே பிரியாமலிருந்து வாசஞ் செய்தருளினர் குமாரசுவாமி.—எ-று (௧௭)

அவ்விடத்தவ்வவர்க ளங்கங்கிருப்பதெனவருள்விளைந்
திவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெவரிடமுமெப்பொருளுமிலொன
நவ்விமயிலாடுநேதவாணைபொடுமவள்ளியொடு நலமுறுஞ்
செவ்விமுருகோர்கயிலை செயகோடி ரண்டிற் சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலங்களிலே யிருக்கின்ற வானவர்கள்செல்லாம் அங்கங்கே முருகரிருப்பதுபோலக் கிருபையாக திருவிளையாடல் விநோதவிநோதமாகச் செய் து இந்தலோகமுமெந்த லோகமும் யாவரிடங்களிலுமெந்த பொருள்களிலுமிவரா கவேதோன்றி மான்போன்ற கண்களும் மயிலபோலுஞ் சாயலுமுடைய தெய்வயா னை வள்ளியம்மனுடன் நன்மைபொருந்திய கயிலாசகிரி திருச்செங்கோடு இவ்விர ண்டு தலங்களிலுஞ் சிறப்பாக உகந்திருந்தார் அழகிய முருகர்.—எ-று. (௧௮)

வேறு.

சூரனைவதைத்தவோர் துண்டமயிலெனமற் றொருதுண்டம்வாரணமென
வாரிசூழ்செந்தூரில் வந்துமலைபற்றிப் பரங்குன்றமர்ந்தழகர்தம்
வேரிசெறிதண்டலை சுவாமிமலைமேருடு மேவும்பொருப்பினிடைவந் [நாள்.
தேருலவுபழனியி லிசைந்துதந்தையினோடு மினிதுறைந்தெய்து மொரு

(இ-ள்.) வேலாயுதத்தைவிட்டு சூரனுடலை இரண்டுதுண்டாய்ப் பிளந்தவுட னே ஒருதுண்ட மயிலவாகனமாகவும், மற்றொருதுண்டஞ் சேவற்கொடியாகவும் செய்தமைத்துக்கொண்டு வெற்றியுடனே கடலசூழ்ந்த திருச்செந்தூரிலிருந் தேம கூட பருவதங் கடந்து திருப்பரங்குன்றத்தில வந்தமர்ந்திருந்து மதுப்பொழிந்த தண்டலைசூழ்ந்த அழகர் சோலைமலையிலும், சுவாமிமலையிலும வாசஞ்செய்து, மே ருநாட்டில் அழகுபெறவிருக்கும் வராககிரிசசாரலில வசித்திருந்து, அழகிய பழனி மலையி லெழுந்தருளியிருந்து தந்தையாகிய கயிலாசபதியைக்கண்டு வணங்கி வசி த்திருந்தார் முருகர் சிலநா ளப்போ தொருநாட்பொழுதிலே.—எ-று. (௧௯)

அவ்வளையிடத்திலந் தருவைநிகர்தருவனத் தருமாங்கனிக்கொடமல, னிவ் வுலகைமுந்திவலம் வந்தவர்க்கிக்கனியை யுதவுதுமெனப்பாலராங், கையுத னருக்குமுருகர்க்குமைம்முகவன் கனிந்துரைபுரிந்தபொழுதே, யிவ்வுலகை யொருசகாடியில் வலம்வருதுமென முருக னெண்ணியேயெழுந் தருளினர்

(இ-ள்) அந்தப் பழனிமலைத் [illegible] போதுந்[illegible] டைய ஒரு சோலையில் உசிதமான மாமரத்திலிருந்து [illegible] கனியைச் [illegible] ன் கைக்கொண்டு யானைமுகக் கடவுளென்[illegible] பிள்ளைக்கும் பழ து ஒருபொழு[illegible] [illegible] மாகச் சுற்றிவந்தவர்க்கு [illegible] இந்தக் கனியைத் தருகிறேனென்று [illegible] சொன்னபோது [illegible] இந்த வுலகத்தை வலமாகச் சுற்றிவருவேனென்று [illegible] திருவையுடனே [illegible] ந்தருளினார் குமாரதேவர்—எ-று (௩௦)

மயில்வாகனத் [illegible] வலம்வருமுனமா முகவனார
வெயிலார்[illegible] [illegible] டவிளையருமையதி[illegible]
ரயில்வாகம் [illegible]
ரியலவா[illegible] பழனி [illegible] [illegible]

(இ-ள்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அந்தப்பழ [illegible] தனது [illegible]
ந்தத்தலத்து [illegible] —எ-று (௩௧)

அப்பழனிமலையினி [illegible] [illegible] சிவனார
லிப்புவியில் [illegible] [illegible] [illegible]
றெப்பருஞ் [illegible] தரும் [illegible] குமரர்
செப்பரிய [illegible] [illegible]

(இ-ள்) அந்தப் பழனிமலையி [illegible] மயில் வாகனமேல் [illegible] அந்தப்படியிருமலை [illegible] மயிலிற் கமென [illegible] உலகமெல்லாம் [illegible] யராய் விளங்கி யிருக்கின்றது மோருக் [illegible] கனகக்கோபுர [illegible] லாத சேயாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி [illegible] ருளியுலகமெல்லாஞ் [illegible] ற சூரியவுதயமாகுங் கிழக்குத்திசை முகமாய் சொல்லுதற்கரிய கோழிக்கொடியுட னே [illegible] வருவமாக நின்றார் குமாரசுவாமி—எ-று (௩௨)

வெள்ளியங்கிரிமுதற கேதாரமுங்காசி விய [illegible] முங்கச்சிபுந்
தெள்ளு[illegible] தனருவியரு ணாசலமுமேவுந் திருத்தவத்தேனமொழிவா
வள்ள [illegible] [illegible] [illegible]
கிளியுடனாத்தநா [illegible] [illegible]

(இ-ள்) கைலாசகிரி முதலாக இமயகேதாரம் உசிதமான காசி ஸ்தலம் [illegible] ஞ்சிபுரந் தெளிந்த [illegible] திருவண்ணாமலை [illegible] தலங்களெல்லாம் வாச ஞ் செய்து அரியதவஞ்செய்த தேன்மொழியாகிய பார்வதியம்மை [illegible] பரமேசுவரனும் நிலவை வழியாக வந்து தென்மேற்குத் திக்கில் கொங்குமண்டல த்தில் நாககிரியில் [illegible] வுமையவளுக்குத் தமதிடப்பாகங் கொடுத்த நாரீசுவர சுவாமியென்று மேற்குமுகம் நின்றார் அ[illegible] மேவினார். எ-று

நவகண்டபூதலத் தனிலோரிடத்துமின் னலமிலையெனப்பகரவே
சிவகண்டிகைத்திரு மிடற்றர்திரிபுரையுடன் சிதரன்வடகீழுறத்
தவகண்டர்சூழசலமுச்சியின் முளைத்தசண் முகவருஞ்சம்புவுரனுர்
பவகண்டிதயபடப் பணியலையிலிருவரும் பாரித்ததென்பகருவோம்.

(இ-ள்.) நவகண்ட பூமிகளிலு மற்றுமோரிடத்திலாகிலும் அந்தத் தலம்போல் பெருமையுடைய தலமில்லையென்று உலகமெல்லாம் புகழச் சிவகண்டிகை யணிந்தழகிய மிடற்றையுடையவர் திரிபுரையாகிய உமையுடனேயும் கேசவன் வடகீழ்க் குத்திசையி லிருக்கவுந் தவமுனிவர்கள் சூழ்ந்து துதிசெய்ய மலையுச்சியின் முளைத்தெழுந்தருளினார் அங்ஙனம் சண்முகக் கடவுளும் சுயம்புவாகிய பரமேஸ்வரனையும் வந்து தரிசித்தவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் நீர்வதாக பணிமலையில் இவ்விருவரும் எழுந்தருளி யிருந்த மகிமையை என்னென்று சொல்லுவோம் என்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௨௪)

சண்முகர் செய்கைச் சருக்க முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம்.—௨௪௬.

தாருகன்வதைச் சருக்கம்.

சூதமா முனிவ கந்தன் சுற்றங்க ளனைத்துங் கேட்டனம்
பாதபங் கயங்களர்ச்சி பயவினை யகன்றிட் டோம்
வாதிகை தாரவேந்தை வதைத்ததும் புயங்கவெற்பிற்
போதலுந் தெய்வமேனை புணர்ந்ததும் புகல்கவென்றார்.

(இ-ள்.) சூதமா முனிவரே கந்தசுவாமியின் சுற்றங்களனைத்தையு மவர் திருவிளையாடல் மகிமைகளெல்லாங் கேட்டு அவருடைய பாதாரவிந்த சேவையினாலே பூர்வ கர்மங்களெல்லா நசித்துப் புனிதரானோம் இனி வாதுசெய்து பகைத்த தாருகன் மேற்கொண்டு ... சங்கரித்ததுவும் திருநாககிரியி லெழுந்தருளினதும் தெய்வயானையை மணம்புணர்ந்ததுவும் சொல்லுமையாவென்று கேட்டார்கள் முனிவர்கள்.—எ-று. (௧)

என்றலும் வியாசர்பாற் றரிப்பவை யுரைப்பச் சூதர்
நன்றெனத் துதித்துப் பின்னுந் தாருக னவனைக் கோறற்
கொன்றதுஞ் சூரனையக் கோலவேல் விடுத்தவாறு
மன்றலுஞ் சிவனைப்போற்றும் வளமையும் பகருகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி முனிவர்கள் கேட்கவும் வேதவியாசரிடத்திலே சகல கல்வியும் கற்றுணர்ந்திருந்த வறிவினாலே அப்படியே சொல்லுகிறோமென்று குருபாதத்தைத் துதித்து தாருகாசுரனை வேலாயுதத்தினால் சங்கரித்ததையுஞ் சூரனிறந்து போகும்படி அழகிய வேலைவிடுத்த வரலாறுங் குமாரருடைய திருக்கலியாணமுங் குமாரதேவர் சிவனை யர்ச்சனைசெய்த வழிபாட்டையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று (௨)

ஆரணி யுடனொன்றாகி யமைந்தநா கேசன்வாழுங்
காரண வெற்பிற்கந்தக் கடவுளு மயனுமாலும்
பூரண முனிவர்தங்கள் புண்ணியத் தவத்தோடங்க
ணோரணி பரனைப்போற்றி யிருந்தருள் பொருந்துங்காலை.

(இ-ள்.) வேதவடிவாகிய அம்மைக் கிடபாகங்கொடுத்துஅர்த்தநாரீஸ்வரராக அனைவருக்கும் காட்சிகொடுத்து அர்த்த நாரீஸ்வரசுவாமியார் வாழ்ந்திருக்கும் அனேக காரணமுடைய நாககிரியில் கந்தசுவாமியும், பிரமாவும், விஷ்ணுவும், பூரணமான தவமுடைய முனிவர்களுந் தங்கள் தங்கள் புண்ணிய தபோபலன்களோடும் அழகிய சிவனை வணங்கி வந்தனைசெய்து அங்ஙனம் அமர்ந்திருந்த காலத்திலே.

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரெய்திநா கேசன்றன்னைச்
சந்திர மகுடபோற்றி சதாசிவ போற்றியெங்கள்
கந்தனை யளித்தாயபோற்றிக் கருணையங்கடலே போற்றி
வந்தவல் வினைகள்மாற்று மங்கையோர் பங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) அப்போது தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் வந்து நாககிரீசுரனைத் தரிசனஞ்செய்து சந்திரமவலியேபோற்றி போற்றி சதாசிவப் பிரமமே போற்றிபோற்றி எங்கள் கந்தசுவாமியைப் பெற்றவனே போற்றி போற்றி கிருபா சமுத்திரமே போற்றிபோற்றி யாவருக்கும் வந்த வல்வினைகளைத் தவிர்க்கும் உமையொருபாகனே போற்றிபோற்றியென்று பின்னையுந் தோத்திரஞ்செய்கிறார்கள்.

அழிவிலா முதலேபோற்றி யைந்தொழி லுடையாய்போற்றி
மொழிமறைப் பொருளேபோற்றி முகுந்தனர்ச் சனையாய்போற்றிக்
கழிவில்மார்க் கண்டற்காகக் காலனை யுதைத்தாய்போற்றிச்
சுழிநதி யரவுசுற்றுஞ் சுந்தரச் சடிலபோற்றி.

(இ-ள்.) அழிவில்லாத ஆதியேபோற்றி போற்றி பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செய்கின்ற கர்த்தனே போற்றிபோற்றி சொல்லுதற்கரிய சதுர்வேதப்பொருளே போற்றிபோற்றி விஷ்ணு பூசித்தவனே போற்றிபோற்றி இறுதியில்லாத மார்க்கண்டனுக்காகயமனை யுதைத்தவனே போற்றிபோற்றி சுழிந்து பெருகுகின்ற கங்காநதியையும் பாம்புகளையுஞ் சுற்றிக்கட்டிய அழகிய சடையையுடையவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௫)

கனபுர மெரித்தாய்போற்றிக் கண்ணுதற் கடவுள்போற்றி
நினைவுள வடியார்க்கென்று நெடுவினை தவிர்ப்பாய்போற்றி
யெனமுறை முறைவந்தேத்தி யிறைஞ்சிய விமையோர்தம்மை
மனனுற மகிழ்ந்துவந்த தென்னென வமலன்கூற.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய திரிபுரங்களை யெரித்தவனேபோற்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவாமியேபோற்றி நினைக்கின்ற அடியார்களுக்கு என்றைக்கும் நெடியவினைகளை நீத்தருள்செய்பவனே போற்றிபோற்றி என்றிப்படி முறைமுறையாக வந்து பணிந்தேத்தித் தோத்திரஞ் செய்த தேவர்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடனே வாரீர் தேவர்களே நீங்களனைவரும் வந்தகாரியமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டார் அர்த்தநாரீஸ்வரர்.—எ-று. (௬)

அய்யனின் பாதங்கண்ட வளவிலெம் மிடர்கடீர்ந்தேம்
மெய்யிது சிறிதோரெங்கள் மெய்க்குறை தீர்த்தல்வேண்டு
மைநயலோர் பங்கதுங்க தாருகன் வினையைமாற்றிச்
செய்யபொன் னுடுவாழ்கச் சேயுடன் விடுத்துக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவரீருடைய பாதமலர்களைக் கண்டவுடனே சகல இடுக்கண்களுந் தீர்ந்தோம் இது நிச்சயம் ஆனால் ஒரு விண்ணப்பஞ் சொல்லுகிறோம் சற்றே கிருபைசெய்து எங்கள் மனக்குறையைத் தீர்த்து ரட்சிக்கவேணும் உமையொருபாகரே உயர்ந்த வலுமையையுடைய தாருகாசுரன் செய்கிற துன்பங்களை நிவாரணஞ்செய்து பொன்னுடாகிய தேவலோகம் வாழும்படி யும்முடைய திருக்குமாரனை எங்களுடனே கூட்டியனுப்பி பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேணுமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭)

எனவரன் முருகன்றன்னை யினிதழைத் திறைவிகல்சேர்
கனவிறற் சத்திதன்னைக் கருணையிற் பரமனீந்தான்
புனைதிற லயிற்கையேந்திப் பொருதகரூர்ந்துதேவர்
கனமுறு கணங்கள்சூழக் கனகபொற் கிரியிற்சென்ருர்.

(இ-ள்) தேவர்கள் சொன்னபோது நாககிரியீசுரர் குமாரக்கடவுளை அன்புடனே யழைத்து உமையவள் கொடுத்த மிகுந்த வெற்றியையுடைய சத்திவேலாயுதத்தை கிருபையுடனே அவர் கையிற் கொடுத்தருளினர் அப்போது கந்தரானவர் சுவாமிகொடுத்த வலுமையையுடைய வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பகைவரைச் செயிக்கப்பட்ட தகர வாகனமேறி நடந்து தேவர்கள்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவர பொன்மயமான சொர்ணசயில மேருகிரி நடந்தார் சண்முகர்.—எ-று.

வேன்மணி யிசையினோடும் விருப்புறச் சிலம்பினோதைக்
கான்மணிக் கழலினோடுங் கனைதரு முழக்கினோடுங்
கோன்மணிச் சிறுநாரோதைக் குரற்றொனி யாவுந்தேவர்
மேன்மணி யிருசிரீட்டம் விளைந்தன செவிடுகொண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கந்தசுவாமி வருகிறபோது வேலிற் கட்டிய மணியோசைகளாலும் வெற்றியையுடைய கையலங்களிற் கட்டிய சிலம்போசையினாலும் காலிற்கட்டிய வீரகண்டாமணியோசையினாலும் படைக்கூட்டங்களுடைய ஆரவார வோசையினாலும், மணிகள் கட்டிய வில [illegible] தொனிசெய்கிற சத்தங்களாலும் இத்தனை போல கற்றுடி கோடைகாலத்து இடிமுழக்கம்போலும் செவிடுபட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (௮)

அவரவர் திருந்தசேனை யசைவில்சித் திரங்கள்போன்று
முவருறு முனைந்தாரா யுயிர்மடிந் துவீந்தார்
தவருறு மனத்தனாய்த் தாருக னவற்றுள்வேலே
கவருறும் வடவைபோலக் கனன்றெழுந் திருந்தான்மன்னே

(இ-ள்.) இந்த வோசைகளைக்கேட்ட அசுரசேனைகள் அங்கங்கே சித்திரப்பதுமைகள்போலும் மனங்கலங்கி ஊமைகள்போலும் அசையாமல் நெருங்கிவீழ்ந்து இறந்துபோனார்கள் அப்போது துக்கமேவி விசாரமுடைய மனத்தனாய்ச் சுவாலித்து க

டற்சலத்தை யுறுஞ்சும் வடவாக்கினிபோலுஞ் சீறிச் சினந்தெழுந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௬௦)

அவனொடு மனந்தஞ்சேனை யசுரரு மவுணவீரர்
பவமெனப் புடையின்மொய்த்தப் பதாதிகாற் றுகளாலண்டங்
குவைகொடா ரகையின்சோதிக் குலமெலா மலினந்தோய
சிவனிணை விழிகளல்லாற் செழுங்கதி ரொன்றுங்காணார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கோபித்தெழுந்த தாருகாசுரனும் அனந்தங்கோடி சேனை அசுரர்களும் அசுரர்கள் படைத்தலைவரான போர்வீரர்களும் பாவவிருட் கூட்டம் போலுங் கூடிநெருங்கிப் புடைசூழ்ந்துவர சேனைகளுடைய காற்றூளிகளெழும்பி அண்டங்களெல்லாம் பிரவேசித்து சந்திரர் சூரியர் நட்சத்திரங்களின் பிரபைகளெல்லா மொளிமழுங்கி யிருள்மூடவும் சிவனுடைய திருநேத்திரங்களுடைய சோதிப் பிரகாசங்களல்லாமல் மற்றொரு பிரகாசமுங் காணார்களெனவர்களும்.—எ-று. (௬௧)

பீடையிற் பீடையீண்டப் பெற்றியி னவுணர்கூட்ட
நீடுகொக் கரிப்பாலண்ட நெடுமுக டலம்வந்தேங்க
மாடல்விற் றொனிநாணோசை யமர்முழ வோசைகாளத்
தூடெழ மோசைவேலை யொலியினு மொலித்தம்மாதோ.

(இ-ள்.) பீடையோடே பீடைசேர்ந்தாப்போலும் வலிய வசுரர் கூட்டங்களும் அஷ்டகாசங்கள் செய்து கொக்கரிக்கு மோசை யிடியிடித்தாப்போலும் நெடிய அண்டங்களெல்லாங் கலங்க வில்லுகளை வளைத்து நாணிகள் தொடுத்து செய்கிற குணத்தொனியுஞ் சண்டைவாத்தியங்களுஞ் சதுரங்க சேனை நெருங்கிவரும் முழக்கங்களும் ஒன்றாய்க்கூடி சமுத்திரக் கோஷ்டத்திலு மதிகமாக முழங்கின.—எ-று.()

சூரியன் றோற்றந்தன்னைச் சொரிபனி மறைத்தாலென்னப்
பாரிய நிருதர்கூட்டம் படருறச் சூழ்ந்தகாலை
வீரியத் தகர்மீதேறி விறற்கணை விடுப்பச்செவ்வேள்
கூரிய சூலகாலக் குழாமுறிந் துடைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய பிரகாசம் பொழிகின்ற பனியால் மறைந்ததுபோலும் வலிய நிருதர் சேனைகள் வந்து சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டபோது வீரமுடைய தகரவாகனத்தின்மேலேறிய கந்தசுவாமி வில்லைவளைத்து ஒரு தேவாஸ்திரத்தை விடுக்க யிமபடர்க்கள்போலுங் கூர்மையுடைய சூலவேல் பிடித்தெதிர்த்த அசுரக்கூட்டங்களெல்லாஞ் சின்னபின்னப்பட்டு முறிந்தோடிப்போனார்கள்.—எ-று. (௬௩)

வேலரோர் புறத்திற்சூல வினையரோர் புறத்திற்பாய்மா
மேலரோர் புறத்தில்வேழ மீதரோர் புறத்திலீண்டி
நீலகந் தரத்தன்சேயை நிமிடநாம் வதைப்பமென்றே
யாலகா லங்கள்போலந் தரம்புவி யனைத்துமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) அசுரர் சேனைகளில் வேல்பிடித்த வீரர்களொருபக்கம், சூலம்பிடித்த சூரர்களொருபக்கம், குதிரைமேலிருக்கிற வீரர்களொருபக்கம், யானைமேலிருக்கிற வீரர்க ளொருபக்க மிப்படி நாலுதிசையிலும்வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டு இந்த நீலக

ண்டன்மகன் கந்தனை ஒருகொடிப்பொழுதிலே கொன்றுபோடுவோமென்று ஆலகாலவிடங் கொதித்தெழுந்ததுபோலும் ஆகாச பூமியெல்லாம் நெருங்கி மொய்த்துக்கொண்டார்கள்.—எ-று. (௧௪)

ஆங்கவர் தம்மைச்சோதி யாலமுண் டதுபோற்றெவ்வர்
தாங்கிய படைகளோடுந் தளத்திடை மடியவாங்க
ணோங்கிய குருதிவெள்ள முறுகடற் பரப்பின்மேற்போம்
பாங்கினு லவனிமான்செம் பட்டுடுத் தனையளானுள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து மொய்த்துக்கொண்ட சூரர்களையெல்லா முன்பு பரமேஸ்வரன் தேவர்களைக் கொல்லவந்த ஆலவிடத்தை யுண்டதுபோலக் கந்தசுவாமியானவர் தம்முடைய கைகளிலே யிருக்கிற தேவாஸ்திரங்களை விட்டு அத்தனை சூரர்களையு மொருநிமிஷத்திலே சங்கரித்துவிட்டா ரங்கே குமுளித்தெழுந்த பெருகிய ரத்தவெள்ளங்கள் எப்படியிருந்ததென்றால் பூமாதேவியானவள் சிவந்தபட்டுவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டதுபோ லிருந்தது.—எ-று. (௧௫)

வாளியும் வேலும்வாளும் வதிந்ததின் மிதந்ததோற்றங்
கூளிகள் விரும்பக்கூற்றங் கொடியநா நீட்டல்போலு
மாளியைக் கண்டதும்பி யபாந்தபோ லிருதர்சேனை
தாளுற மடிந்ததம்மா தாருக னதனைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகளும், வேல்களும், வாள்களும் சிவந்த ரத்தவெள்ளத்தில் மிதக்கின்ற தோற்றமானது பேய்க்கூட்டங்கள் விரும்பும்படியாக கொடிய கூற்றுவன் நாக்கு நீட்டுதல்போலு மிருந்தது சிங்கத்தைக்கண்ட யானைகளானது மடங்கிவீழ்ந்ததைப்போல நிருதர்சேனைக ளனைத்தும் பூமியிலேவிழுந்து மடிந்துபோனதைக்கண்டான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (௧௬)

கண்டதா ருகன்பல்கோடி கணமென நிருதர்சேனை
விண்டனர் மடங்கலேற்றின் விரவொவ் வொருவர்க்கெல்லாங்
கொண்டடர் தகரும்போலுங் குகனும்போ லவனைக்கொன்று
மண்டுதா ருகன்முன்சென்று வருகபோர் தருகவென்றான்.

(இ-ள்.) இதைக்கண்டதாருகாசூரன் பின்னையு மனந்தங்கோடி யசுரசேனைகளை யணிவகுத்து ஆண்சிம்மம்போலும் விடுத்தான் கந்தசுவாமியானவர் வந்தெதிர்த்த வொவ்வொரு சூரனுக்கு ஒவ்வொருதகரவாகனமு மொவ்வொரு வேலாயுதமுமொவ்வொரு கந்தனுமாகத்தோன்றி அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலே அத்தனை சூரர்களையுங்கொன்று போர்செய்கின்ற தாருகாசூரன் முன்னேவந்து நின்று உன்சமர்த்தைப்பார்ப்போம் நம்முடனே யுத்தஞ்செய்யடாவென் றதட்டிச் சொன்னார்.—

வந்தவன் றேரினோடு மாருத வேகத்தோடும்
புந்தியில் வாளிமாரிப் பொழிந்தன னவற்றையெல்லா
மந்தர வடிவேலெந்தா யறுத்தறுத் தெறிந்தார்கண்டு
சிந்தைகம் பித்தோர்மாயஞ் செய்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தாருகாசூரன் ரதத்தை வாயுவேகமாக முடுக்கிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்துத் தன் கைவில்லைவளைத்து நாணிபூட்டி குணத்தொனிசெய்

து அஸ்திரமாரிகளாகப் பொழிந்தான் அவற்றையெல்லாங் கந்தசுவாமியானவர் ஒவ்வொரு தேவாஸ்திரங்களாலே பொடிப்பொடியாகப் போகும்படி ஒரு நொடிப்பொழுதில் அறுத்தறுத்தெறிந்தார். அதுகண்டு பாணப்பிரயோகத்திலே யிவனை வெல்லக்கூடாதென்று மனநடுங்கி ஒரு விஞ்சையினாலே மாயாசொரூபமெடுத்தான் அசுரேந்திரன்.—எ-று. (கஅ)

தாருவாய் விலங்காய்க்கானத் தன்மையாய் வரைகளாய்மா
பேருவினேற்றமாய்க்கன் மழைமிகப் பொழிவதாய்வினை
ரோருருக் கணையினையின்னே பொளிந்தொரு பிரமபாணம்
போருறத் தொடுத்தானந்தப் போர்வலி புகலக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) மாயாவிஞ்சை மந்திரங்களினாலே அனந்தங்கோடி விருட்சங்களாகியும் அளவில்லாத மிருகங்களாகியும் அனேக ஆரணியங்களாகியும் கோடானகோடி மலைகளாகியும் சொரூபமெடுத்து மிரமில்லாத கன்மாரி பொழிந்து நின்று அம்புகளைத்தொடுத்து அதின் மறைவாக வொருவருக்குந் தெரியாமற் பிரமாஸ்திரத்தைச் சந்தித்து விடுத்தான் அதினுடைய பிரதாபத்தைச சொல்லுகிறேன் கேண்மின்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் நந்தமுனிவர்.—எ-று. (கக)

ஒருபுற மிடியுங்காரு மொருபுறங் கனலுங்காற்று
மொருபுறம் படையுமின்னு முறவரும் பிரமபாணம்
புரிவரும் ஞானவாளி போக்கியோர் நொடியிற்றேய்ந்து
விரவுதா ருகன்மேற்செங்கை வேல்விட மேடலூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கமிடியு மழையும் ஒருபக்கம் நெருப்பும் காற்றும் ஒரு பக்கம் படைகளும் மின்னலு மின்னும் அனேக விசித்திரமான மாயாசொரூபமெடுத்து வருகிற பிரமாஸ்திரத்தை பெருமையையுடைய ஒரு ஞானஸ்திரத்தை விடுத்து நிமிஷத்திலே பொடிப்படுத்திவிட்டு இனியந்தத் தாருகாசுரனைக் கொல்லவேணுமென்று பராசக்தி வேலைத் தமது திருக்கரத்திற் றாங்கினவராய்த் தகரவாகனமேறி முடுகி நடத்தினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (உ0)

முதலெழுத் துரைத்தவேத முழுமுதற் பயனீயென்பாற்
பதமுற வுரைத்தியென்னப் பங்கயன் றன்னைக்காய்ந்த்
மதலைமீ தவன்கைவாளி வருத்துமோ தெண்ணீர்பௌவத்
துதவிய நெகிழிபோற்கண் டுடைந்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) ஆதிகாலத்திலே வேதமுதலாகிய பிரணவாக்ஷரத்துக்கு நீ பொருட்சொல்லென்று கேட்கச் சொல்லத்தெரியாமல் விழித்த பிரமதேவனை குட்டிச் சிறையிட்ட கந்தசுவாமிபேரிலே பிரமாஸ்திரஞ் செயிக்குமோ செயிக்காமல் சமுத்திரவெள்ளத்திற்சொருகிய அக்கினிக்கொள்ளிபோலப் போனதுகண்டு மனங்கலங்கினான் அசுரேந்திரனை தாருகாசுரன்.—எ-று. (உக)

நீரினிற் புகுவன்வான நெறியினிற் புகுவனுக
ரூரினிற் புகுவன்திக்கோ ரெட்டினும் புகுந்துநிற்பன்
காரினிற் புகுவனந்தக் கண்டகன் போகாவண்ணந்
தாருறு கணையாற்கட்டிச் சத்தியாற் றுணித்துவீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கலங்கிய தாருகாசுரன் சமுத்திரத்தின் சலத்துக்குள்ளே புகுந்தொளியான் அதுவிட்டு பாதாளலோகத்திலே புகுந்தொளியான் எட்டுத்திக்கிலும்போய் புகுந்தொளிந்து கார்மேகத்திற் புகுந்தொளியா னெதுகண்டு சக்கடங்கட்டி யெற்குமவன் அசையவொட்டாமல் செய்து வேலாயுதத்தைவிட்டு அவன் தேகத்தைப்பிளந்து பூமியிலே விழும்படி செய்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௨)

வீழ்ந்தவன் றொனியுகாந்த வியன்றொனி போலவேங்கி
வாழ்ந்தபொன் மடந்தைமாயன மணிப்புயந் தழுவினள்சொற்
சூழ்ந்தநா வாணிவேதன் சுந்தரத் தோளிற்சாய்ந்தாள்
தாழ்ந்தகைத் தலைத்தால்வானச் சசிமக வானைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) விழுந்த தாருகாசுரன் சத்தமானது உகாந்த காலத்துப் பேரோசையைப்போல முழங்கினதைக்கேட்டுப் பயந்து லட்சுமிதேவி விஷ்ணுவினுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள் இனியசொற்களையுடைய வாணி பிரமதேவனுடைய அழகிய புயத்தைக்கட்டிக்கொண்டாள் நெடியகைகளையுடைய இந்திராணி தேவேந்திரனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள்.—எ-று. (௨௩)

வேறு.

வெய்யவன்றிரு மடந்தையர்மார்பிடை விதிர்விதிர்த்திடச் சேர்ந்தார்
செய்யபாவகன் றனைச்சுவாஹா உறச் சேர்ந்தனள் மதிதேவி
பொய்யிலெண்டிசைப் புங்கவர்மங்கையர் புணர்ந்துதண்பமா ச் சேர்ந்தார்
பைதலீதுறப் பணிமலைப்புறத்தினிற் பட்டுதாருகன் வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய தேவிமார்கள் அவனுடைய மார்பு புளகமாகும்படித் தழுவிச்சேர்ந்துகொண்டார்கள் செஞ்சுடராகிய அக்கினிதேவனைச் சுவாகாதேவி தழுவிச்சேர்ந்தாள் சந்திரனை அவன் தேவிமார்கள் சேர்ந்தார்கள் பொய்யில்லாத அஷ்டதிக்குப்பாலகருடைய தேவிமார்கள் அவரவர் பர்த்தாவை அவரவர் தழுவிச் சேர்ந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் உலகத்தாரெல்லாம் பயந் தெளியும்படியாய்த் திருநாககிரிச்சாரிலே பட்டுவிழுந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௨௪)

தாருகன்றிரு சண்முகன்வேலினாற் றலைமுகம் படவீழ
நேருகந்தம ரரும்புரந்தரனும்பூ நிறைமழை பொழிந்திட்டார்
காருகந்தபொன் மாரியும்பெய்தனர் கண்ணனும் பிரமாவுஞ்
சீருகந்தமா முனிவரு முருகனைச் சென்றுதோத்திரஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் கந்தசுவாமி விட்டவேலாயுதத்தினாலே தாருகாசுரன் முகந்தரையிற் பட்டுவீழ்ந்தபோது மகாசந்தோஷத்துடனே தேவர்களுந் தேவேந்திரனும் அளவில்லாத புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் கார்காலத்து பெருமழைபோலுஞ் சொர்ண்ணமாரியும் பொழிந்தார்கள் கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் தவமுடைய முனிவர்களுஞ்சீக்கிரத்திற்போய் கந்தசுவாமியைக்கண்டுதோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

எந்தைநீ யெமக்கிறைவனீ யாவுநீயீசனீ பொருணீயென்
றந்தவந்தரர் தோத்திரம்பலவுரைத் தம்மைபங்கனைப் போற்றி
வந்துநாகமா மலையினுகேசனை வணங்கிவாழ்ந்தனம் யாங்கள்
கந்தருக்கெம திந்திரன்சிறுவியைக் கடிமணஞ் செயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியைப்பார்த்து சுவாமி எங்களுக்குத் தாயும் நீ, தகப்பனும்நீ, எங்கள் சிவாநந்தமாவும் நீ, ஈசுரனும்நீ, சகலபொருளும்நீயேயென்று அளவில்லாத தோத்திரங்கள்செய்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியில்வந்து நாகேசுரனையும் அர்த்தநாரீஸ்வரனையும் வணங்கி வாழ்த்தி சுவாமி நாங்கள்வாழும்படி உபகாரஞ்செய்த கந்தசுவாமிக்கு தேவேந்திரன் மகளான தெய்வயானையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யவேணுமென்று சொன்னார்கள் விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்.—எ-று. (௨௬)

என்றுபோற்றின ரீசனுமினிதுவந் திராறுபுயச்சேயை
வன்றுணைத்திற லுதவினையிவரொடும் வானகந் தனிலேகி
நன்றுநீமணம் புரிதியென்றருளிய நன்மொழி முருகோன்கேட்
டின்றுனற்சனை புரிந்துபின்னேகுவ னெனவடி பணிகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்கள் போற்றிசெய்து சொன்ன சந்தோஷவார்த்தையைக்கேட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரர் மிகவுங்கருணைகூர்ந்த தம்முடைய குமாரராகிய கந்தவேளையழைத்து குமாரக்கடவுளே இந்தத்தேவர்கள் கூடப்புறப்பட்டுதெய்வலோகம்போய் திருக்கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு வருவாயென்று கிருபைசெய்தருளிய நல்லவசனத்தைக்கேட்டு கந்தர்சொல்லுகிறார் சுவாமி இப்போதுஉம்மைப் பூசைசெய்து அர்ச்சித்துக்கொண்டு பிற்பாடு தெய்வலோகத்துக்குப் போவேனென்று நமஸ்காரஞ் செய்தார் கந்தேசர்.—எ-று. (௨எ)

காசிபன்பெரு மரபினிற்பெற வருகாதலன் றிறிபாலன்
மாசகந்திகழ் தாருகன்பட்டபின் னெமுருகனைப்பற்றித்
தேசகன்றிட வருபிரமஹத்தியைத் தீர்ப்பது பொருட்டாகப்
பூசகந்தொழு நாகவெற்பினிற் சிவபூசனைக்கருள் கூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) காசிபருடைய மரபில்வந்த திரிபுத்திரனை அஞ்ஞானமனதையுடைய தாருகாசூரன் பட்டபின்பு கந்தசுவாமியினது அழகும் நிறமு மழுங்கும்படி பிமஹத்தி மாய்கைவருவதுகண்டு அது தீரும்பொருட்டாக இந்தப்பூமண்டலமெல்லாந் தொழுதுவணங்குகின்ற திருநாககிரியிற் சிவனைப்பூசித் தற்சித்தார் கந்தசுவாமி. ()

அன்னகாலையிற் சூர்மகன்விண்ணுல கடங்கலுந் துகைத்தேறிச்
சின்னபின்னம தாக்கினனவற்றைய தேவர்கேட்டுமை பாகன்
றன்னையாதரித் திதற்கினியெவ்வகை சாற்றுதியெனச்சேயின்
வன்னவேல்வலிகண்டுநீர்சலிப்ப தென்வருந்தலென்றருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கந்தசுவாமி சிவனைப்பூசைசெய்துக்கொண் டிருக்கிறகாலத்திலே சூரபத்மனுனவன் தன் மகன் பானுகோபனைவிட்டுத் தெய்வலோகத்தை யெல்லா மழித்து சின்னபின்னப்படுத்தித் தேவர்களை யிடுக்கண்செய்கிறது கேட்டு விஷ்ணு முதலானதேவர்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கி இதற்கினி யென்னசெய்வோந் தேவரீர் கிருபைசெய் தருளவேணுமென்று கேட்க சுவாமி சொல்லுகிறார் வாரீர்தேவர்களே நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நம்முடைய கந்தசுவாமி கையிலிருக்கும் வேலாயுதத்தினுடைய வலுமையைக்கண்டும் நீங்கள் சஞ்சலப்படவேண

டியதில்லையென்று அபையஸ்தங்கொடுத்து அவர்கள் பயத்தைத் தீர்த்தார் பரமேஸ்வரர்.—எ-று. (௨௧)

தாருகன்வதைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—௪௭௬.

சூரபத்மன்வதைச் சருக்கம்.

சமரவெந் தொழிலின்மேலாந் தாருகன் றனைக்கொன் றீசன்
குமரர்மேற் கயிலையாளி குளிர்பதம் பணிந்தகாலை
யெமரிடஞ் சூரன்சேனை யிமையநா டழித்ததெனறே
யமரர்வந் தபயமென்று ரவன்றிறஞ் சூதர்சொல்வார்.

(இ-ள்) வெவ்வியபோர்த்தொழில் மிகுந்த தாருகாசூரனை வதைசெய்து குமாரக்கடவுள் மேன்மையாகிய கயிலாசபதியென்னும் அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய குளிர்ந்த பாதாம் புயங்களைவணங்கி நமஸ்கரித்திருக்கின்றபோது எங்கள் தெய்வலோகங்களையெல்லாஞ் சூரன்சேனைகள்வந்து அழிவுசெய்தார்களென்று சிலதேவர்கள்வந்து அபையமென்று முறையிட்டார்கள். அந்தசூரபதமனுடைய சவுரியபராக்கிரமங்களை விளங்கச்சொல்லலுற்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧)

காவியங்கண்ணிபங்கன் கனவரை புறந்தோர் பாங்கு
மேவியங் கண்ணிவின்னோர் வியன்றிருக வர்வாக
வாவியங் கண்ணிசூட்டி யானடிக் கனலினுப்பண்
மேவியங் கண்ணிலாவு பனனேர் விழிகளுய்த்தான்.

(இ-ள்.) நீலப்பூப்போன்ற கணகளையுடைய உமையொருபாக ரொழுந்தருளிய கயிலாசகிரிச்சாரலிலே ஒருபக்கத்தில்வந்து சேர்ந்து தெய்வலோகமுந் தேவேந்திரபோகமுந் தேவர்கள் பாக்கியமுந் தன்கைவசத்திலாகும்படியாக மனதிலேநினைத்து ஆன்மாவை அரனடிக்கு மாலையாகச்சூட்டி பஞ்சாக்கினிமத்தியிலேநின்று ஆதித்தனுக்குநேராகக் கண்களைவிழித்து அரியதவஞ்செய்யத் தொடங்கினான் சூரபன்மன்.

அத்தவ மனந்தகால மமைத்தனன் சூரர்கோமான்
மெத்தடம் புனன்மண்கிழ்த்தி விண்டலம் விரும்பிநின்ற
சித்திக ளனேககாலஞ் சிவசிவா சூரன்செய்த
உத்தம தவந்தின்பேத முலகிடை யெண்ணொணாதால்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்தத்தவத்தை அனேககாலஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தான் சூரபத்மன் பூமி அந்திர சுவர்க்கமென்னு மூன்றுலோகங்களையுந் தானொருகுடைக்கீழேயடக்கி யாளும்படி சித்திக்கவேண்டுமென்று செய்த பெருமையையுடைய அவன்தவமகிமையை சிவசிவா யென்னென்று சொல்லுவோம் மனதிலே நினைக்கவும் அரிதாயிருக்கும் உலகத்தில் யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (௩)

கயிலையி னிலைகளெல்லாங் கண்டகன் றவத்தீவாட்டச்
செயலற வுருகியெங்குஞ் செழும்புன னீரிற்பாய்ந்து

வயலெழு மருவியோடு மலைதும்வெள் ளருவிபோன்று
புயலுறு புனலுங்காய்ந்து பொங்கின கொதித்தமாதோ.

(இ-ள்) கயிலாசகிரிச் சார்புகளெல்லாம் அந்தச் சூரனனவன் செய்கிற தபாக்கினி மிகுந்து கிரியடிவாரமெல்லா முருகி செழுமையுடைய நீர்ப்பெருக்குப்போலும் பெருகிப்பாய்ந்து பக்கங்களிலே மலையருவிபோலுமோடி யிதுவுமொரு வெள்ளை யருவியென்று சொல்லும்படி யிருந்தது மேகமண்டலத்தைத்தாவிக் காய்ந்தபடியினாலே மேகசலங்கள் உஷ்ணமிகுந்து பொங்கியெழும்பி மிகவுங் கொதித்தது.

அவனருதானபோது மசைவிலா மனத்தனாகித்
தவனமு மிளைப்புஞ்சாரத் தன்மையன் றவத்திநின்றான்
புவனமூன் றலம்வந்தேங்கப் புரிதவ மிலக்கங்கோடி
சுவதவந் தெய்வகாலம் நண்ணினன் வீரசூரன்.

(இ-ள்.) கயிலையங்கிரிச் சார்புகளெல்லாம் நெருப்பு மயமாகிக் காய்ந்தபோது அசையாத மனத்தனாகி சற்றுந் தாகமு மிளைப்பு மில்லாதவனுமாய் பிடித்தபிடி யிடாமல் அதிக தவஞ் செய்டாநின்றான் அதனாலே மூன்றுலோகமும் பயந்து நடுங்க லட்சங்கோடி தேவர் கற்பகால மிடைவிடாமல் சாதித்தான் வீராதி வீரனன சூரன்.—எ-று. (ரு)

ஆயபோதினுஞ்சம்பாதி யாயிழை புடையான் சிந்தை
யேயவில் வதனாற்செந்தீ யிடத்திற்றன் றலையைக்கொய்து
தூயவா குதியும்பண்ணிச் சொரிகன லதனில்வீழ்ந்தான்
மேயதுவிமலனேக்கி வியந்தவண் புகுந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி அகோரமான அரியதவஞ் செய்தும் உமையொருபாகரான பரமேஸ்வரன் திருவுள்ளமிரங்கி வராமையால் தான் தவஞ்செய்கிற பஞ்சாக்கினி குண்டத்தில் தன் தலையை யறுத்து பரிசுத்த ஆகுதியாகக்கொடுத்து அந்த நெருப்பிலே விழுந்து பஸ்மீகரமானான் அப்போது பரமசிவமானவர் தமதுள்ளமிரங்கி இடபவாகனரூடராய் யெழுந்தருளிவந்தார் தவபூமியிலே.—எ-று. (சு)

இறையவன் றவபூமிக்குள் ளெய்தியித் தவகன்றென்று
முறைமுறைப் புகழ்ந்தமேலோர் முயற்றவ மிதற்கொப்பன்றே
யறைகழற் சூரவாவென் றழைத்தன தகத்துள்வேண்டும்
நிறைவரங் கேண்மினென்று நிகழ்த்தினன் கேட்பதானன்.

(இ-ள்.) இறையவனன பரமேஸ்வரன் தவபூமியிலெழுந்தருளி இந்தத் தவம் மேலானதவமென்று புகழ்ந்து முன்னே முறைமுறையாகச் செய்த பெரியோர்களுடைய உயர்ந்த தவங்களு மிந்தத் தவத்துக் கொப்பல்லவென்று சொல்லி மெச்சிக்கொண்டு வீரக்கழலணிந்த சூரபன்மனே வாவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினபோது வெந்துநீறான சூரனெழுந்துவந்து சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ் செய்துநின்று னதுகண்டு சுவாமிசொல்லுகிறார் வாராய் சூரபத்மனே யுன்மனதில் நினைத்த வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளென்று சொன்னார் அப்படியே கேட்கலுற்றான் சூரபன்மன்.—எ-று. (எ)

மூவராற் றேவரானின் முனிவரினால் விலங்கினாற்பின்
மேவரா யினுமின் னிலத் தியங்குவா ரியங்காவுள்ளப்
பூவராப் பொருளினாலும் பொன்றிடா வகையெம்பராவி
மாவராப் பணியாநல்கி வரந்தருகென்றான் சூரன்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளாலு மற்றுமுள்ள தேவர்களாலு நம்முடைய முனிவரினாலும் மிருகங்களாலும் பின்னும் யாராயினும் உம்முடைய பத்தியிற் சேர்ந்தவர்களாலுஞ் சேராதபேர்களாலும் பிரிதிவு முதலான பஞ்சபூதங்களினாலுந் தேவாஸ்திரங்களாலு மெந்தப் பொருள்களினாலும் நான் சாகாமலிருக்க வரங்கொடுத்தருளவேண்டும் நாகத்தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவமூர்த்தியேயென்று பணிந்து கேட்டான் சூரபன்மன்.—எ-று. (௮)

என்றவன் கேட்டதெல்லா மீந்தருளுமா முலகுநல்கி
மன்றலங் கொன்றைவேணி மறைந்தன னவன்மறைந்தமேலாமிந்
சென்றுகாசிபனைபீன்ற திதியினைப் போற்றிச் சூரன்
வன்றிற லகலாத்தெய்வ மயேந்திரபுரத்துப்புக்கான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யவன் கேட்டவரங்களெல்லாங் கொடுத்துத் திரிலோகங்களையும் அண்டங்களையும் அவனொருவனுடைய அடக்கியாளும்படியாகக் கிருபைசெய்தருளி மணமிகுந்த கொன்றைமாலை சூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் மறைந்தார் அவர்மறைந்தவுடனே புறப்பட்டுப்போய் தன்னைப்பெற்ற தகப்பனான காசிபனையுந் தாயான திதியையும் வணங்கி விடைபெற்று மகா வலுமையையுஞ் சௌரியமும் பொருந்திய தெய்வீகமான மயேந்திரபுரத்தில் வந்துசேர்ந்தான் பத்மாசூரன்.—எ-று. (௯)

புக்கலன் றன்னைச்சூர பன்மனென் றரனபோற்பேர
வக்கனவிடையிற்கூறி யருளின னருநற்போராய்ந்
திக்கெலாம்விளங்கிநின்றான் சிங்கமாயிரத்தின் றிண்மை
தக்கவோர்மயிரின்பாங்கு தரித்தனன் றனக்கொப்பில்லான்.

(இ-ள்.) மயேந்திரபுரத்தில்வந்து சேர்ந்த சூரனுக்கு பரமேஸ்வரன தவபூமியில் சூரபத்மாவே வாவென்றருளின ரதுவே பெயராய் திக்குவிசையஞ்செய்து உலகங்களை யாண்டுக்கொண்டு ஆயிரஞ்சிங்கத்தினுடைய பலன்களை தன்னுடைய தேகத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருமயிரினிடத்திற்பெற்று அதிக சவுரியமுடையவனாய் தனக்கொருவர் சமானமில்லாமலிருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (௧௦)

இந்திரன்வானோர்வந்தங் கிணையடி யேவல்கேட்ப
சந்திரனிரவிமாடந் தயங்கிரண் டாடியாக
வுந்தியபுவனமூன்று மொருகுடை நிழலிற்றங்கி
பந்தமாய்ச்சூரபன்மன் பண்ணவர் தம்மையாண்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து அவனுடைய பாதப்பணிவிடை யேவல் வேலைகளைச்செய்யவும் சந்திர சூரியரிருவரும அவனரண்மனை மாளிகையில் இரண்டுகண்ணாடியாக விளங்கவும் திரிலோகமுதலாகிய அண்டங்களைதனதொருகுடை நிழலிலடக்கி மகாசவுரியபராக்கிரமத்துடனே சகல தேவர்களையுந் தன் சொற்படி ஆண்டுவந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (௧௧)

சுரரைவேதியரைத்தெய்வத் துறவினர் தம்மையாக
விரதியர் குழுவைத்தன்ம வினையரைநரரைமற்றும்
பரவிய வாத்மபேதம் படிவங்கடனையும்வாதித்
தாரறுடையரசினுட்சி யோங்கினன் சூரபத்மன்.

(இ-ள்.) தேவர்களை வேதியரை துறவியர்களை யாகாதி விரதங்கள் செய்யப்பட்ட மகா விரதியர் கூட்டங்களை தானதருமஞ் செய்கின்றபுண்ணிய சனங்களை நரராகிய மனிதர்களை பின்னும் பலபல ஜீவாத்துமாக்களையும் துன்பஞ்செய்து வலிமைமிகுந்த அரசாட்சியிலே மிகவு முயர்ந்து விளங்கினு னந்த சூரபத்மன்.—எ-று. (கஉ)

அவனடுந் தொழிலுக்காற்று தருந்தவ ரிமையோரீண்ட
புவனயிந்திரனைக்கண்டார் புரந்தர னிமையோர்வேதன்
றவனளினத்தாட்சேர்ந்தார் தாமனைக் கிழவனுதி
பவனடுத்துயில்வோன்பாங்கிற் படர்ந்தன ரபையமென்றார்.

(இ-ள்.) சூரபன்மன் செய்கிற கொடுந்தொழிலுக்கு ஆற்றாதவர்களாய் அருந்தவமுனிவர்களுந் தேவர்களுங்கூட தேவேந்திரனிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் தேவேந்திரனும் தேவர்களுமாகப்போய் பிரமாவினுடைய பாதத்தில் சேர்ந்தார்கள் பிரமாவுமிந்திரனுந் தேவர்களுமாககூடி திருப்பாற்கடல மத்தியிலனந்த சயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்கிற மகாவிஷ்ணுவி னிடத்தில்வந்து சேர்ந்து அபையமென்று முறையிட்டார்கள்.—எ-று. (கங)

அச்சுதனவரோடெய்தி யரனிடந் திதியால்வந்த
வச்சுதனசுரர்வேந்த னருளினின் வரத்தானம்மா
மெச்சுதன்வலியினீட்ட விறவினுற் றிகர்ந்தவெற்பு
மெச்சுதன்மங்கள்யாவு மிடந்தன நடங்கொள்தாளாய்.

(இ-ள்.) மகா விஷ்ணுவானவர் முறையிட்ட பிரமாதி தேவர்களை யழைத்து பரமசிவனிடத்தில் வந்து சுவாமி திதிகுமாரருகிய அசுரேந்திரன்செய்த தவமகிமையினுலேயும் நீர் கொடுத்த வரத்தினுலேயும் திக்குவிசையஞ்செய்து தேவர்களை யெல்லாம் நெருக்கஞ்செய்து தானதர்மந் தவங்களை யெல்லாம் அழிவு செய்யாநின்றுன் சிற்சபையிலே நடனஞ் செய்கின்ற பதாம்புயத்தை யுடையவனே யென்று சொன்னுர்.—எ-று. (கச)

எனவரியமரரோடு மியம்பிய உரையுட்கொண்டே
சினமுறவவனைநம்மாற் செயிப்பது செல்லாதிங்ஙன்
கனமருமாலேயுந்தன் மருகனுய்க் குருவின்வந்த
புனையறுமுகனைக்கொண்டு போந்தமர் புரிதியென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்களோடு வந்த விஷ்ணுவானவர் சொன்ன வசனங்களைக் கேட்டுகுரோதமாக அந்த சூரனை செயிக்க நம்மாற்கூடாது. விஷ்ணுவே உமக்கு மருமகனுகியும் யெனக்குக் குருவானவனுமாகிய சண்முகத்தையுடைய கந்தசுவாமியை யழைத்துக் கொண்டுபோய் நீங்களனைவரும் அவனைக்கொண்டு யுத்தங்கள் செய்வீராகவென்று சொல்லியருளினுர் பரமசிவன்.—எ-று. (கரு)

என்றுதன் சத்திதன்னை யிரும்படையாகக் கூட்டி
துன்றியவேலதாகத் தோகையோர் பாகரீந்தார்
வென்றியிற்றேவர்வாழ்த்த வேதியனுசீர்கூற
நின்றறுமுகன்கைக்கொண்டு நிமலனை வணங்கிச் சென்றான்.

(இ-ள்) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் திருவுளம்பற்றி யருளி தம்முடைய சத்தி களை யொன்றாய்க்கூட்டி வெற்றிவேலாகச்செய்து அந்தவேலாயுதத்தை கந்தசுவா மிகையிற் கொடுத்தா ரப்போது தேவர்கள வணங்கி வாழ்த்தி பிரமதேவன் ஆசிர்வா தஞ்செய்ய ஆறுமுகப்பெருமாள் அந்தப்பராசத்திவேலை கைக்கொண்டு சுவாமியை வணங்கி விடைபெற்று யுத்தசன்னுகத்துடனே வானவர்சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (கசு)

மைந்தனுங்கந்தர்பாங்கு வயநதிகழ் வீரவாகு
மூந்தவேவரொண்மர்சூழ முரண்டடு படைகளேந்தித்
துந்துமிமுழவமார்ப்பத் தூயமாதலிபொற் றேரமே
லிந்திரன்முதலோர்போற்ற வேறினனீராறு தோளன்.

(இ-ள்.) மகாவலமையுடைய வீரவாகு முதலான நவவீரர்களு முயர்ச்சியை யுடைய தங்கள்தங்கள் ஆயுதங்களைகைக்கொண்டு புடைசூழ்ந்துவரத் துந்துமி வா த்திய முழங்க மாதலிகொண்டுவந்த சொர்ன்னமயமான இரதத்தின்மேலே இந்திர ன் முதலான தேவர்கள்சூழ்ந்து போற்றிசெய்ய வேறினார் பன்னிரண்டு புயத்தையு டைய கந்தசுவாமி.—எ-று. (கஎ)

பரிசைவாள் வேல்போற்றண்டம் பாசமங்குசம்பொன்னேமி
விரவியகவணஞ்சூலம் விறன்மழு விருநாலத்தந்
தரவரவபயத்தோடுந தயங்கிலா சமரவேலோர்
வரமனுரதன்யாகத்து வருந்தகர் பாங்குசேர.

(இ-ள்.) பரிசை வாளாயுதம், வேலாயுதம், பாசம், அங்குசம், சக்கரம் கவண ஞ், சூலம் மழுவாயுதமென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்ட ஆயுதங்களையும் தம்முடைய அஸ்தங்களினுற் பற்றிக்கொண்டு அபையவரதங்களுடனே அனேக காந்திகள்வீச தவமுடைய நாரதமுனிவன் செய்த யாகத்திற்பிறந்த விசையமுடைய தகரவாகன ம்பக்கமே சேர்ந்துவர.—எ-று. (கஅ)

இடபபொற்கிரியினேகி நீலமாகிரியி னெய்திப்
புடைகொள்பஞ்சாக்கரப் பொற்பொருப்பினி லிருந்துகார்வந்
தடைதருகோலவெற்பி லடைந்துபின் னுகவெற்பி
னிடைபடர்ந்திருவர்பாத மிறைஞ்சியாங் கமர்மேற்சென்றார்.

(இ-ள்.) முந்தியிடபகிரியிற்சென்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு நீலகிரியிற்சேர்ந்து அனேகமலைகள் புடைசூழ்ந்த பஞ்சாட்சரப் பருவதத்திலு மிருந்து மேகமொய்த்த வராக கிரியிலு மருவிப்பின்பு திருநாககிரியிற்சேர்ந்து சுவாமி யம்மனிருவர் பாதங் களையும் வணங்கி விடைகொண்டு அந்த சூரபத்மன்பேரில் யுத்தஞ்செய்யப் புறப்ப ட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (கசு)

மாதலிகடாவுந்தேர்க்கால் வருமொலி யவன் றீகன்னத்
தோதடர்சூரனுவி யுண்டிகற் கூற்றூர்த்தென்னப்
போதலிப் பொருக்கென்றந்தப் புறமயேந்திரத்தில்வீரர்
கோதையோர்பங்கன்சேய்முன் குறுகினர் போர்முனைந்தார்.

(இ-ள்.) மாதலி நடத்தப்பட்ட இரதத்தினுடைய வண்டி ஓசையானது அந்த சூரபத்மன் காதிற் குடைந்து புகுந்து அவன் சீவனை உண்ணவந்த யேமன் ஆர்ப்ப ரித்ததுபோலு மிருந்தது அதுகண்டு சூரன் திடுக்கிட்டான் அப்போதந்த மயே ந்திரபுரத்திற் காவலாகிய வீராதிவீரசூரர்கள் அனேகம்பேர் புறப்பட்டு கந்தசுவா மிமுன்னேவந்து அணியணியாகப்புகுந்து யெதிர்த்து நின்றார்கள்.—எ-று. (உ0)

அனந்தபல் கோடிகோடி யரக்கரோ டசுரர்சேனை.
கனந்தரு சூழசூரன் கனகமா மேருபோல
வனந்தரு நிலையேழ்கொண்ட மாடகூடத்திலேறிப்
புனைந்தெழுமுருகன் சேனைப்பொலிவுபார்த் தினையசொல்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது பலபலவிதமான அனந்தங்கோடி மகாகோடி ராட்சதக் கூட்டங்களும் அசுரசேனைகளுங் கனமாகச் சூழ்ந்து சேவிக்க சூரபன்மனானவன் கனகமயமான மகாமேருகிரிபோலும் பிரகாசமாகிய உயர்ந்த தனது ஏழுநிலையையுடைய மாடகூடத்தின் மீதேறி அலங்காரத்துடனே யெழுந்தருளிவந்த கந்தசுவாமியினுடைய சேனாசமுர்திரத்தின் பொலிவுகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான்.—எ-று (உக)

நான்முக னம்பேர்கேட்கினடுங்கிடு யசனியேற்றின்
பான்முறிநாகம்போன்று பதைபதைத்தொடுங்கு மாயோன்
கான்முளைபூளை வீயின் கடுக்குமக்காமற் காய்ந்தோன்
றான்மலைக் குகையினீங்காச் சங்கமனாகிவைகும்.

(இ-ள்.) சதுர்முகப் பிர்ம்மனானவன் நம்முடையபெயர் கேட்டால் மிகவுநடுங்கி யிடியோசை கேட்ட நாகசர்ப்பம்போலும் பதைபதைத்து ஒடுங்கிக் கிடப்பான் விஷ்ணுவானவன் காற்றடிக்கிறபோது பூளைப்பூப் பரந்தோடியதுபோல் பயந்தோடிப்போவான் மன்மதனை யெரித்த சிவனானவன் தன்கயிலாசகிரிக்கு கையைவிட்டு பிரியாமல் ஆண்டியாகி ஒளிந்துக்கொண் டிருப்பான்.—எ-று. (உஉ)

இந்திரன்முதலோர் பானுகோபனுக் கேவலாளாம்
வந்தடி பணிவதல்லால் மற்றுமோர் வலிகளின்று
லந்தனுள் மூவராலுமடாவரங் கொண்டோமீசன்
றந்தையோகுருவோ விங்ஙன்சமர்த் தொழிற்கெழுந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலான தேவர்களெல்லாம் பானுகோபனுக் கேவலாளாய் அடிவணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பின்னையொரு வலிமைக்கிடமில்லை அந்நாளிலே திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சாகாவரம் பெற்றிருக்கிறேன் இப்போது சிவனுடைய தகப்பனோ குருவோயிங்கு யுத்தஞ்செய்ய வந்தவன்.—எ-று. (உங)

எனவனற்காலுங் கண்ணு னிமாசல மடந்தைபெற்ற
கனவனைக்கிழவன் றன்னைக் கதிர்முடியாறுமீரா

றனகபோற்கரமுஞ் சோதியணிமணிக் குழையும்வெட்கி
புனைமலர்த்தொடையுங் கண்டான்பூவையர் மோகம்போன்ருன்.

-(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லி கண்களில் அக்கினிப் பொறிப்றக்க விழித்து யிமவான்மகள் பெற்ற குறிஞ்சிக்கிழவனுன கந்தசுவாமியை நன்ருயுற்றுப்பார்த்து பிரபைபொருந்திய ஆறுசிரசுகளும் பன்னிரண்டு கைகளும் சோதிமணிக்குண்டலங்கள் பொருந்திய காதுகளும் வெட்சிமாலை சூடிய அழகிய மார்புங்கண்டு உடனே ஸ்ரீசனங்கள்போலே மோகித்தான்.—எ-று. (உச)

இச்சிறுகுமரன் றன்னையேகிநம் வீரர்கொல்லாத்
தச்சுரப்பிடித்து வம்மினமர்த்தொழில் புரியேலென்று
சிற்சிலப்பகர்ந்தான் வந்தசேனை யெண்டிக்குமீண்டு
மைச்செறிமேகமேரு வளைந்தெனை வளைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிமோகித்த சூரபத்மனானவன் தன்னைச்சூழ்ந்து நின்ற வீராதிவீரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்முன் நீங்களனைவரும்போ யந்தச் சிறுபிள்ளையான கந்தனைக் கொல்லாதபடிக்கு பிடித்து கொண்டு வாருங்கள் யுத்தஞ் செய்யவேண்டாமென்று சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி யவர்களையேவினன். அப்போது அசுரசேனை நாலுதிக்கும் நிறைந்து சூழ்ந்து கார்மேகமானது மகமேருவைச்சுற்றி வளைந்ததுபோலும் கந்தசுவாமியை வளைத்துக்கொண்டார்கள்.—எ-று. (உரு)

வளைந்தசேனைகள் போர்வீரவாருவிற் சிறுநாணொதைக்
குளைந்தழல் செவியராகியொருவர் மேலொருவர் வீழ்ந்தார்
விளைந்திடுசினத்தார்சூலம் வேல்கதை நேமிவாள்போர்
தளைந்தெதிர்ந்தடர்ந்தாரெண்ணில் தானலா முருகர்மீதே.

(இ-ள்.) அப்படிவளைந்த அசுர சேனைகளெல்லாம் சிறுநாணொசையால் யுத்தகாலத்திலே வீரவாருதேரிஞெசையால் ஒருவர்மேல் ஒருவர்விழுந்து சிலர் மடிந்துபோனுர்கள் சிலர் கோபத்துடனே சூலம் வேல் கெதை வீரவாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களைவீசி நெருங்கி யடர்ந்து வந்து கந்தசுவாமியை சூழ்ந்துக் கொண்டார்கள்.—எ-று. (உசா)

எறிந்த வாயுதங்களெல்லா மீரறுபுயத்தன் பாங்கா
பொறிந்தெரி யெரியிற்றீய்ந்த புற்றிர ளெரிந்ததொப்ப
வுறுந்திற லொன்றுங்காணு ரோடினரோடா ரெல்லாஞ்
செறிந்தசேய் கோபத்தீயாற் சிவனெதிர் னங்கன்போன்ருர்.

(இ-ள்.) அந்தச் சூரர்களெறிந்த வாயுதங்களெல்லாம் கந்தசுவாமி பக்கத்தில் வீழ்ந்து பெரிந்துபோயிற்று உலர்ந்த புல் சுமையை நெருப்பிலிட்டதுபோல் போனதுகண்டு வேறொரு செய்கையுங் காணுமலோடிப்போனுர்கள் ஓடாமற்போர்செய்த சில சூரர்களெல்லாங் கந்தசுவாமி கோபாக்கினியினுல் வெந்து சாம்பலாய்ப்போனுர்கள். அது சிவனுடைய நெற்றிக்கண் நெருப்பில் மன்மதனெரிந்ததுபோலு மிருந்தது.—எ-று. (உஎ)

வேறு.

விட்டேறிய வஞ்ஞர்கெட வேலோனெடு பலவாய்
முட்டேறிய சூலங்கன முசலங்கர வைவாள்

இட்டேறிய குந்தம்பர சுடுசக்கர மிருகை
தொட்டேறிய படையின்பல தொகைகொண்டனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) அப்படி யெறிந்துபோன சூரர்கள்போக பின்னும் பல சூரர்கள்வந்து வளைந்தெதிர்த்து அவரவர்கள் கையிலே யெடுத்த ஈட்டிகளும் நேருசங்களுங் கவண்களுங் கைவேல்களும் தேவாஸ்திரங்களுஞ் சூலங்களும் உலக்கைகளுங் கைவாள்களுங் குந்தங்களு மழுவுகளுஞ் சக்கரங்களு மற்றுமுண்டான பலபலவாயுதங்களும் வீசியெறிந்து யுத்தஞ் செய்தார்கள் கந்தசுவாமியுடனே.—எ-று. (உ௯)

கதைகப்பண முசலத்திரள் களனுட் பொதிகவசங்
குதைவிற்படை கொடுமுப்படை குவடொத்தெறி செறிதற்
பதிகைப்படை பரசுப்படை பதினெட்டமர் படையிற்
சதிபெற்றுயர் படைகைப்படு சமருற்றனர் நிருதர்.

(இ-ள்) தண்டாயுதங்களுங் கப்பணங்களும் உலக்கைத்திரள்களு மக்கினிக்குண்டுகளும் வில்லம்புகளும் கொடியதோமரங்களு மலைபோன்ற கவணகலகளுங்குறிச் சீட்டிகளுங் கோடாலிகளும் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதினெண்வகை ஆயுதங்களினாலும் தேவாஸ்திரங்களினாலும் கந்தசுவாமியைவளைந்து பிடிபிடியடியடியென்று அட்டகாசங்கள்செய்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்தார்கள் சூரர்கள்.

யமனேகிலு மேகாவகை யெரிபுட்படு பாசந்
தமனேக தவத்திற்பெறு சமரத்தடு வினையங்
கமனேதரு மாயாதிகள் களவிற்பொரு கலகம்
விமநேமியின் மலைபோல்பவர் காலாளில் விரைந்தார்.

(இ-ள்.) எமனேடிப்போனாலும் போகாதபடி யிறுக்கிக் கட்டுகின்ற யெறிபாசங்களுந் தாங்களனேக விதமாகத் தவஞ் செய்துபெற்ற தேவாஸ்திரங்களும் போர்பொருதுகிற வினையங்களும் விஞ்சைமந்திரங்களாலே யெடுக்கப்பட்ட மாயாசொரூபங்களும் விடுத்து மகா யுத்தஞ்செய்தார்கள் பூமியிற் பெரிய மலைகள்போலுங் காலணிக்கூட்டமாகிய அசுரசேனைகள்.—எ-று. (௩௦

அயிராவத மதன்மாமத மடனேர்விடு கரியுஞ்
செயிர்மாமலை பலகோடிகள் திரிவார்மன ரதமும்
முயிர்மாமர கதபாய்பரி யுறனேடிவு ளிகளும்
வியன்மாரடு நிருதாதிபர் மிகவேலரோ டிகல்வார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்து வெள்ளையானைகளைப்போலு மும்மதங்களைப் பொழியப்பட்ட யானைதிரள்களு மகாபருவதங்க ளனேகங்கோடி வுலாவித்திரிவதுபோலுயர்ந்த இரதங்களும் ஆதித்தன் தேரிற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளைப்போலும், அதிவேகமாய்ப் பாய்ந்துவரப்பட்ட குதிரை யணித்திரள்களும் அதிவீர பராக்கிரமர்களானவீராதிவீரர்களு முறைமுறையாக அணிவகுத்து யூகத்துடனே பல முனைகளுநின்று வேலாயுதக் கடவுளைச் சூழ்ந்து கொடிதாகிய யுத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (௩௧)

இகல்வன்புர னுறுகண்டக ரிறுமங்கவ ருடலால்
மிகுதெள்கடன் முழுதுங்குரு தியின்வெங்கடல் விரவ

வருநந்தவ சுரர்பங்கைய மழுமெம்புன லெனவர்
உதவஞ்சல திரளின்குக ரொருபுன்கலி னோடவே.

(இ-ள்.) இப்படி உயுத்தஞ்செய்த சதுரங்கசேனை சூரர்களை யெல்லாம் கந்தசுவாமியானவர் தமது கைவில்லை வளைத்து நாண்பூட்டி குணத்தொனிசெய்து ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தை தொடுத்துவிடவே அது கோடானகோடி அஸ்திரங்களாய்ப் பெருகிப் பாய்ந்து சங்கரித்து அளவில்லாத ரத்தங்கள் பெருகிச் சமுத்திரத்திற்சென்று சென்னிறமாகியது யெப்படியிருந்ததென்றால் இறந்த சூரர்களுடைய மங்கையர்க ளழுத கண்ணீர் பெருகம்போலு மிருந்தது.— எ-று. (௬௨)

வேறு.

எழுகினைத்தவண் முருகரிப்படி யிகல்விளைத்தன ருசிதமாய்
விழுகதிற்குதை யழிமதிற்கிது விடிவெனத்தெரி கிலதரா
வெழுபினக்குரு திகள்சமுத்திர மிஸ்ரயவக்கட லிடையிலே
செழுமயிற்குக ரிரதம்விட்டனர் நிஷமரக்கல மெனவே.

(இ-ள்) இப்படி எழுநாள் யுத்தகளத்திலே முருகவேள் விசித்திரமாகிய யுத்தஞ் செய்யும்போது உதையகாலம் அஸ்தமனகால மிவையென்று தெரியாமல் சமர்செய்து அனந்தங்கோடி சூரர்களை சங்கரித்தார் அசுரர் பிணங்கள் மகா பருவதங்களபோலுங் குவிந்து இரத்தவெள்ளங்கள் சமுத்திரமபோல யிரைந்து பெருகிற்று அந்த இரத்தக்கடலிற செழுமையுடைய மயிலவாகனக் கடவுளாகிய கந்தசுவாமி இரதம நடத்தினார் கடலிற கப்பல் ஓடுவதுபோல.— எ-று. (௬௩)

எட்டுநாளினில் விட்டதானவ ரெண்ணில்கோடிகள் விண்ணுறப்
பட்டுவிழுந்தனர் சூரபன்மனொ் பாவியேதனி நின்றுவான
முட்டவோடினர் முண்டகன்முதல் மூவருஞ்செரு முருகரன்
றிட்டதிண்சமர் கண்டுகந்தன ரமராரவி தழைந்தவே.

(இ-ள்.) எட்டுநாளளவிலே சூரன் முறைமுறையா யனுப்பிவைத்த சதுரங்கச் சேனைச் சூரர்க ளளவில்லாத கோடிபேர் இறந்துவீழ்ந்தார்கள் மகா பாவியான சூரபத்மன் ஒருவனுந் தனியே வெளிப்பட்டு நின்று அண்டகடாகமுட்டி வோடிப்புகுந்தான் பிர்மா முதலாகிய மூவர்களும் முருகக்கடவுள் செய்த சமர் வெற்றியைக் கண்டு சந்தோஷித்தார்கள் தேவர்களெல்லாம் நாங்கள் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று சொல்லி சுவாமியைக் கொண்டாடினார்கள்.— எ-று. (௬௪)

சூரனெங்குளன் வீரவாகு துரந்தறிந்தவ ருவியின்
னேரமுண்பது நமதுவேலென நின்றுவேலர் நிகழ்த்தியே
பூரிமானில கோடிசூரியர் போல்விளங்கின னவணிடை
கோரமாகியோர் தேரிலேறி யகோரசூர நடந்தனன்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியானவர் வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்த சூரபத்மனவன் யெங்கும் ஒளிந்து யிருக்கிறான். அதுவறிந்து அவனுடைய உயிரைவாங்கும்படி நமது வேலாயுதத்தை விடுகிறோமென்று சொல்லி அனந்தங்கோடி ஆதித்தர்போலச் சோதிப்பிரகாசமாக விளங்குகின்றார். அந்தச்சமையத்தில் மகாகோரங்களுடனே கனகமயமான ஒரு தேரிலேறி அஷ்டகாசஞ் செய்துக்கொண்டு உத்தஞ்செய்யக் கந்தசுவாமியுடனே யெதிர்த்து வந்தான் சூரபத்மன்.— எ-று. (௬௫).

எதிரிசூரனனந்தபார விருப்புவன்முச லகமெடுத்
ததிரவண்டமுக டதிரவிண்டலமு மதிரமண்டலமு மதிரமீ
னுதிரவேலவ ருரத்தெறிந்திட லோங்கினனமர் தாங்கினர்.
கதிருமோடின மதியுமோடின கனலுமோடின ககனமே.

(இ-ள்.) சூரன் அளவில்லாத கனம்பொருந்திய வன்மையான இருப்புலக்கையை யெடுத்து தேவர்கள் மனம் நடுங்கியதிர ஆகாசம் பூமியெல்லாம் அதிர சந்திர சூரியர் நட்சத்திரமெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படியாக வேலவருடைய மார்புக்கு நேராகச் சுழற்றி யோங்கி யெறிந்தான் அந்த உலக்கையானது அசிகவிசையுடனே மார்பிற்றாக்கவே அப்போது சோம சூரி யாக்கினி யென்னு முச்சுடர்களுமோடி ஆகாயத்தில் மறைந்தது.—எ-று. (கசு)

பட்டநெட்டை யிருப்புலக்கையோர் பானல்மாலிகை யானதாற்
றெட்டகுந்த மெடுத்தெதிர்ந்தெதிர் சூரன்மார்பு பிளக்கவே
ரிட்டசோரிக நீலமால்வரை யெழுமணிச்சொரி யருவியின்
முட்டவொத்தனன் வேறோர்தேரொடு முகிலிடத்து மறைந்தனன்.

(இ-ள்.) எறிந்த இருப்புலக்கைவந்து கந்தசுவாமி மார்பில் தாக்கிச் செங்கழுநீர் மாலையாகி விழுந்தது அதுகண்டு சீக்கிரத்திலே ஆறுமுகக்கடவுள் ஒரு குந்தத்தை யெடுத்து சூரன் மார்புபிளக்க விடுத்தார் அதுவந்து சூரன் மார்பில் தாக்கினவுடனே இரத்த வெள்ளப் பிரவாகமாகப் பெருகிய தோற்றமானது நீலகிரியிலிருந்து யிறங்கிவருகிற செம்மணி யருவிபோலு மிருந்தது தேருஞ் சின்னபின்னமாக முறிந்து விழுந்தது பின்னையு மொருதேர்மே லேறிக்கொண்டு பாய்ந்து மேகமண்டலத்திற்குள்ளே மறைந்திருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (கஎ)

மறைந்துகற்கவண் மாரிபெய்தடு வாளிமாரி வழங்கவேள்
சிறந்தவாளிக ளண்டகோளகை நீழல்செய்து மறைந்தபின்
னறைந்தமாருத வம்புதொட்டன னஃதறப்பணி யம்பினல்
புறந்தரற்கசுரன் றொடுத்தவைபோக வாளிகளுதவினர்.

(இ-ள்.) முகிலில் மறைந்த சூரனனவன் கவண்டுக் கல்மாரி பொழிந்து அஸ்திரங்களையும் மாரியாகப் பொழிந்தான் அதை யெல்லா மறுத்தெறிந்து செவ்வேளாகிய கந்தசுவாமியும் அளவில்லாத பாணப் பிரயோகஞ் செய்து அண்டகோளகை யெல்லாம் நிழலாகி மறையும்படி சரக்கூடங் கட்டினர். அதுகண்டந்த சூரன் வாய்வாஸ்திரந் தொடுத்தெய்தான் அதை நாகாஸ்திரந் தொடுத்தெய்து அறுத்தெறிந்தார் பின்னையுஞ் சூரன் தொடுத்த பாணங்களுக் கெல்லாம் அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்து அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (கஅ)

பின்பனற்கணை பிணையல்வெட்சி பிறங்குபிள்ளை தொடுத்தபின்
வன்கனற்செய சுவாலைகண்டவன் வருணவாளி வழங்கினன்
பன்கனத்துள மோகவாளி பசாசவாளி யியக்கரோ
முண்கதித்தமய னஸ்திரநாலுமோர் முகமுனைந்துசமர் முடுகினன்.

(இ-ள்.) அழகிய வெட்சிமாலை சூடிய மார்பினையுடைய குமாரசுவாமி யகோரமான அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தெய்தார் அதனாலே அண்ட மெல்லாம் அக்

கணைச் சுவாலையாக முழங்கி வருகிறதைக்கண்டு வருணாஸ்திரந் தொடுத்தடக்கினான். பின்பு பெருமையான மோகனாஸ்திரம், பேயாஸ்திரம், இராக்கதாஸ்திரம், மயூராஸ்திரம் இந்நாலு அஸ்திரங்களுந் தொடுத்து ஒருமுகமாக யுத்தஞ் செய்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (௬

முனையினாலுவ கைச்சரந்தனை முண்டகன்றனை கொண்டறுத்
துனையமர்க்கிடை மற்புயத்திலு டற்றுகென்ன விடுத்துவான
றனில்மறைந்தரி வராகவன்புலி தகர்க்கிடாகரடி தடவுறுமா [தான
வினைகொள்புள்ளின் மென்குவார்மாய விதத்தெதிர்ந்துபல் வினைசெய்

(இ-ள்) சூரனானவன் ஒரு முகமாகத் தொடுத்தெய்த நாலுதேவாஸ்திரங்களையும் பிர்மாஸ்திரந்தொடுத்து அவைகளை அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமியானவர் பின்னுமனேக அஸ்திரங்களினாலே அவர் புயங்களிலே தாக்குமபடியாகப் பிரயோகஞ்செய்து ஆகாயத்திலே மறைந்து சிங்கமபோலும், பன்றிபோலும், வலிய புலிபோலும், தகர்கிடாய்ப்போலும், கரடிபோலும், பெரிய பாம்புகள்போலும் இப்படியனேக வடிவெடுத்துவந்து வினைகளைச்செய்து பின்பொரு சக்கரவாளப்பட்சிபோலும் மாயாசொரூபமெடுத்த தெதிர்த்துப் போர்செய்தான் சூரன்.—எ-று (௬௰)

மாய்கைவன்றொழில் வலலசூரன்மலைந்தபூசலு லைந்திட
வீய்கைமேருவெ னச்சிறந்தவ னேமவெற்பென நின்றுதம்
பாய்கதிர்சர ணம்பரன்பத மெண்ணிமாயைசெய் திருதர்கோன்
சாய்கையிற்பொரு சத்திகொண்டுச மர்க்கெதிர்ந்தனர் சண்முகர்.

(இ-ள்.) இப்படியனேகவித மாயகையான விஞ்சைகளிலே வல்லவனான சூரன் செய்கின்ற மாயாவிஞ்சையெலலா மடங்கும்படியாகச் சொர்ன்னமயமான சிறப்புடைய மகாமேருபோலு மசையாது விளங்கித் தனது தநதையான பரமேஸ்பரர் சுடர்பொருந்திய பாதங்களை யிருதயத்தில் தியானஞ்செய்து சூரன் செய்த மாயாவிகார விஞ்சை சாலங்களெல்லா மொழியும்படிசெய்து தம்முடைய கையிலே சத்திவேலாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு முனைந்து போர்செய்தார் சணமுகக் குமாரர்.—எ-று. (௬௧)

பாகமாதவி யிரதமேலவரு பாரவேலவர் வேல்தொட
நாகமும்பல நாகமுந்திசை நாகமுங்கிடுகி டென்னவே
மேகபந்திகள் சூாதிதார்மினிர வெள்ளியின்குல மதிரவின்
பூகணேக்கந டுங்கிமுச்சுடர் போயிருணடன புவனமே.

(இ-ள) மாதலி நடத்தப்பட்ட இரதத்தின்மீதேறிவருகிற கந்தசுவாமி சூரன் பேரிலே சத்திவேலையெடுத்து விடுததா ரப்போது நாகலோகங்களும, பல மலைகளும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் அதிராது சப்திக்க மேகவரிசைகளெல்லா மிரத்தமாரிகளாகப்பொழிய நட்சேத்திரக் கூட்டங்களெல்லா முதிர பூமி நடுங்கி சோமசூரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கி புவனங்களெல்லா மிருண்மூடினது.

இன்னதுற்குறி சூரனெஞ்சக மெய்திமெய்த்தரு மாலுறத்
துன்னுபுன்முதற் றுருவின்பல சொருபமாயொரு சூததாய்
வென்னுறைப்பெரிய வாரியிற்பத மேலதாய்முடி கீழதாய்த்
தன்னிலேக்கா வுடனெழுத்தொரு தாருவின்படர் தக்தனன்.

(இ-ள்.) இப்படி கந்தசுவாமிவிட்டவேல்வருகிற அதிர்ச்சியைக்கண்டு பயந்துநடுங்கி அனேக துற்குறி யுண்டானதுகண்டு சூரன் மனதுகலங்கி புல்முதலாக

ளைகவிருட்சங்களாக மாயாசொரூபமெடுத்துபின்பு ஒருபெரிய மாமரவுடி வெடுத்து வெண்ணுரையைப்பொருந்திய பெரிய கடல்நடுவில் கால்மேலுந் தலைகீழுமாகத் தன்மனக் கூடாகக் களவுசெய்து ஒளித்து நடுங்கிதுன்பத்தைக் கொடுத்தான் சூரபதமன்.-எ-று.

திரிபுரந்தனை யுமதுதந்தைமுன் பெரிபுரஞ்செய்த செயலைப்போல்
பரிபுரநதரு பதசவுந்தரி பயனுகந்தருள் சத்தியால்
விரிபுரம்வெருவு மயபுரந்தனில் வீரசூரனை வெல்கவென்
றரிபுரந்தர னயனருந்தவ ராசியோடலர் வீசினர்.

(இ-ள்.) அந்த வேளையில் திரிபுரத்தை உமது தந்தையான பரமேஸ்பரன எரித்ததுபோலுஞ் சிலம்பணிந்த பாதத்தையுடைய அழகிய திரபுரசுந்தரியான பராசத்திகொடுத்த வெற்றி வேலாயுதத்தினாலே விசாலமாகிய மயேந்திரபுரத் திறைவனாகிய சூரனைக்கொன்று வெற்றிபெறுகவென்று கந்தசுவாமியை பிர்மமா, விஷ்ணு, தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஆசிர்வாதஞ்செய்து புஷ்ப வருஷம் வருஷித்தார்கள்.-எ-று. (௪௮)

கூறுமாசிகொடு வீரசேனையொடு கொற்றவேலவரும் கொடுமைகண்
டூறில்சூரனன் ஞகவெற்பினி லிடைந்திடைந்து விழுந்தனன்
மாறிலவ்வறை வருதலாலொரு வன்மைசண்முகர் வேலினாற்
கூறுபட்டுவி ழுந்தனனிரு கூறுகோழிபு மயிலுமாய்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவர்கள் செய்யப்பட்ட ஆசிர்வாதங்களுடனேயும் வீரவாகு முதலான வீராதிவீரர்களுஞ் சூழ்ந்து போற்றிசெய்ய விளங்காநின்ற கந்தசாமி சூரனைகொன்றுவாவென் றேவிவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வேல்வருகிற கொடுமையைக்கண்ட அறிவில்லாத வீரசூரனானவன் நடுங்கி நாககிரிச்சாரலின் புறத்திலே யிடைந்திடைந்து விழுந்தான மாறுபாடில்லாத கிரிச்சாரலில் வருத்தலினாலும் வலிமையுடைய சண்முகக்கடவுளுடைய வேலாயுதத்தினாலும் இரண்டு கூறுபட்டு விழுந்தான் ஒருகூறு கோழியும் மற்றொருகூறு மயிலுமாயினான் சூரபன்மன்.—எ-று.

தோகைமாமயி லாகியரவிறை சுடிகைதன்னிடு வலகுகொண்
டேகுநாளெழு சேடனுமவர் வெந்தைகந்தர ணிந்துதம்
வாகனாதிக மாகவேறி மடக்கினர்பொறி யெனவுடு
பாகுகோழிகொக் கரிக்கவென்றுப தாகைகொண்டனர் குமரரே.

(இ-ள்) அப்படி கூறுபட்டு விழுந்த சூரனானவன் ஒருகூறு தோகைமயிலாகி நாகேந்திரன்முதலான அநேக நாகங்களை தன்வாயழகினாலே கொத்திக்கொத்தி யெடுத்திடுக்கஞ்செய்வதாணம் எம்முடைய சாமியாகிய முருகக்கடவுள் தம்முடைய வாகனமாக யேறிநடத்தி மடக்கியடக்கினர் நட்சேத்திரங்களையும் பொறிகளாகக் கோழிகொக்கரித்து கொக்கரிப்பதுகண்டு அதனை வெற்றிக்கொடியாகக் கொண்டருளினர் குமாரசுவாமி.—எ-று. (௪௯)

குமரவீர னெதிற்பொருங்கன கோரசூரனை வென்றவன்
றமரார்வன்சிறை யாவுமீண்டவ ரடிவணங்க விருந்தபின்
றமருகந்தரு தாமனாக்கர சங்கரன்றனை வெங்கரத்
தெமரவென்றிரு தாள்பிடித்தினி தின்பவன்பி னிறைஞ்சுவார்.

(இ-ள்.) வீரபராக்கிரமமுடைய குமாரக்கடவுள் தம்முடனே யெதிர்த்து வலிய போர்செய்த சூரபன்மனைக்கொன்று வெற்றிகொண்டபின்பு தேவர்கள் சிறையனைத்தையும்மீண்டு அவர்கள் அடிவணங்க விருந்தருளினர். பின்பு தமருகமேந்திய

தாமரைக் கைகளையுடைய சங்காரனை பரமேஸ்வரனைத் தம்முடைய கைகளால் அஞ்சலிசெய்து இரண்டு பாதபத்மங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு இனியதாகிய மனோ பக்தியினாலே பூசித்திருந்தார் வேலவர்.—எ-று. (சுள)

சூரபத்மன் வதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—ருஉடு.

முருகர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

புத்தேளிர் தமைப்புரப்பப் பொருந்தாரு கனைத்தடிந்து புவனமூன்றில்
மெய்த்தேசு தாவெழுந்து விளங்கியநா கக்கிரியில் வேலர்மேவிப்
பைத்தேசு பெறவணிந்த பரனையடி வணங்கியெதிர் பகையைக்காய்ந்த
வத்தீமை யகல்வதற்கே யறுமுகவர் சிவார்ச்சனையி லருள்வைத்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக தாருகாசுரனைச சங்கரித்து திரி புவனங்களிலும தேககாந்தியுடனே யெழுந்தருளி விளங்கிய நாககிரியிலவந்துசேர்ந் து பாம்புகளை யாபரணமாகததரிதத பரமேஸ்வரனைசகண்டு அவருடைய பாத கம லங்களை வணஙகி யெதிரதத பகைவரான சூரர்களைககொன்ற தீமையான பிரமகத்தி தோஷம் நீரும்படிககுச் சிவார்ச்சனைசெயயக கிருபைகூர்ந்து அருளினர் ஆறுமுகக் கடவுள்.—எ-று. (க)

அகத்தியர்நா ரதர்வசிட்டர் கவுதமர்சீர் விசுவாமித் திரப்பேரானோர்
மகத்தழும தக்கினிப்ப ராசரர்பா ரத்வாசர் மறைவியாசர்
சுகத்தவர்மார்க் கண்டர்கவுண் டிகர்முதலோர் தொல்முனிவர் சுரர்கோன் [வானோர்
மிகக்குழுமி வேதனும்வே தனைக்கமல வுந்திதநத விண்டுசூழ.

(இ-ள்) அகஸ்தியர், நாரதர், வசிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர் என்னும் பெயரையுடைய முனிவர்களும், சதாயாகஞ்செய்கின்ற சமதக்கினி, பராசா, பரத்து வாசர், வேதவியாசர், சுகா, மாரக்கணடேயா, கவுணடிசர், முதலாகிய பூர்வார்ச்சித மான முனிவர்களும், தேவர்களும, தேவேந்திரனும், பிரமாவும், விஷ்ணுமுதலான சகலரும் சூழப்பெறறா குமாரக்கடவுள.—எ-று. (உ)

தனதுதிருப் பேரதனுற் றண்குமா தீர்த்தமெனச் சயிலத்தாக்கித்
தினமுனிவர் மூழ்கவ தீர்த்தமதிற் றுபித்துத் தினந்தான் றோய்ந்து
மனதிறு கேசுரனை வந்தித்து முப்பொழுதும் மலாத்தாளபோற்றி
யனவரத மைந்தெழுத்தை யறுமுகத்து மானுபதே சத்தாற்பெற்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி யனைவருஞ் சூழ்ந்தவா விருந்த குமாரக்கடவுள் அந்த நாககிரி யில் தம்முடைய பெயரால் குமாரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தமுண்டாக்கி தினந்தினம் முனீஸ்வரர்கள் முழுகும்படியாக அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கைமுதலாகிய நவதீர்த்தங்க ளும் ஸ்தாபித்து அதில் தாம்மூழ்கி மனவுறுதியாக நாகேஸ்வரனை வந்தனைசெய்து திரிசந்திகாலமும் அவர் பாதாரவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அனவரதகாலமும் சிந்திக்கும்படியாய்ப்பஞ்சாட்சரங்களை ஆறுமுகத்தினுஞ் சிவ னுபதேசிக்கப்பெற்றார்.

பெற்றுமைபா கனைத்தினமும் பெருமிதப்பன் னிருகாத் தாற் பிரசமென்பூங்
கற்றைகுவை குவைசொரியக் கற்பகப்பூங் காமலையின் கண்ணதாக்கிக்

கொற்றமுற வட்டலிருதர் கொன்றபிர மஹத்தியறக் கோலத்பாக
னற்றளிம லடிலையுள னினமல ரிடையிருத்தி னைந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அருண்மயாகப் பெற்றுக்கொண்ட பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டு அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தன்னுடைய பன்னிரண்டு கைகளினாலுந் தேனொழியப்பட்ட திவ்விய புட்பங்களைக் கற்றைகற்றையாய்க் குப்பல குப்பலாக வாரிச் சொரிந்து பூசிக்கும்படியாகக் கற்பக புட்பகாவனந் திருநாககிரியி னிடத்தி லுண்டாக்கி அகோரமான கோபத்துடனே அடர்ந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அசுரர்களைக்கொன்ற பிரமகத்தி தீரும்படியாக உமைபாகருடைய திருவடியைத் தமது மனத் தாமரைப்பூ மத்தியிலிருத்தி அன்பினா லுருகி ஆனந்த பரவசமானார் கந்தஸ்வாமி ()

பின்னலைமன் னியமுடியும் விண்டொளிரம் பிறைநுதலும் பிணையினேக்கு
மன்னியபுன்னகைவாயும் வளைக்குழையும் மானகனறும் வயநகுங்கையுந
துன்னியவங் கதப்புயமுநதுடைகொங்கை நிறைமார்புந தூச்செம்பட்டின்
பன்னியலு மருங்குலும்பொற் பாடகப்பா தமுநினைந்து பணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள.) பின்னலையுடைய சடைமுடிக கூந்தலும, பிரகாசிக்கின்ற பிறைபோன்ற நெற்றியும, மானபோனற பார்வையையுடைய கணகளும, நகைபொருந்திய திருவாயும, சஙககுழையும, மானமழுவேந்திய கையும, நாகங்கேயூரந்தரித்த புயஙகளும,சொர்ன ரத்தின மாலைகள நிறைந்த முலைமார்பும, செம்பட்டுடுத்திய இடையும், சொர்னபாடக மணிந்த திருப்பாதமும் இப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய ரூபத்தை மனதிலே நினைந்து துதிசெய்து வணஙகினார் வேலாயுதக்கடவுள.—எ-று.(௬)

வேறு.

அம்மனுக்கும், ஸ்வாமிக்கும், உபயார்த்தமாகப்பாடிய
அர்த்தனாரீசுரர் திருக்கவிதை.

* மனத்தினில்தியானம் மகரவகரம் யகரநகரம் சிகரஞ்சியே
வனத்த சிகரம் யகரநகரம் மகரவகரம் வகரஞ்சியே
தினத்த மகரம் யகரநகரம் நகரமகரம் சிகரமவா
யுனத்த யகரம் நகரமகரம் சிகரவகர மோதினரால்.

வேறு.

ஓதியசு ரேசர்பிர மத்திமுற்று முடைநதோட வெழுத்தோரைநதும்
பேதமுற விப்படியே செபத்தொழிலிற் குமரேசா பெரிதுகூறி
வேதநெறி தருபூசை தினம்புரிந்து விமலரிணை யடியைப்போற்றிக்
காதலுறுங் * குமரேச ரெனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை கருதுகினறார்.

(இ-ன்.) இந்தப்பிரகாரமோதிய அசுரர்களுடைய பிரமகத்தி முழுதும் நிவாரணமாகியோட ஐந்தெழுத்தையும பேதா பேதமாக மாறி மாறி தியானித்து செபஞ்செய்து மிருந்த வன்புடனே வேதாகமபபடி பூசைநித்தியமும புரிந்து சிவனுடைய திருவடித்தாமரையைப் போற்றிசெய்து ஆசையுடனே குமரேஸ்வரர் சிவலிங்கபூசைசெய்ய மனதில் கருதினா சுப்பிரமணணியசுவாமி.—எ-று. (௭)

விளர்ந்ததெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரமதீர்த் தத்தின்றென்கீழ்
வளர்ந்தபன்னு கத்தீர்த்தத் திற்குமேற் றிசையாக வானோர்போற்றித்

---

* குமாரதேவா சிவபூசை செய்தமையால் பரமசிவத்துக்குக் குமரீஸர் என்று பெயராயிற்று.

இத் திருக்கவிதை மந்திரத்தியானமாகையால் உரையிடாமல் ஏட்டிலுள்ளபடி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்தபெருந் துயரகலத் தாருகனிற் றரும்பிரம கத்திநீங்க
விளைந்ததிருக் குமரேசர் வியந்தசிவ லிங்கமொன்று விதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) கிளர்ச்சியை யுடைய தெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரம தீர்த்தத்தின் தென்கிழக்காக வளர்ச்சியையுடைய நாகதீர்த்தத்திற்கு மேற்குத்திசையாக தேவர்கள் போற்றிசெய்து தளர்ச்சியுடைய மிகுந்த துயரங்கள் தீரத் தாருகாசுரனைக்கொன்றதைப்பற்றி வந்த பிரமகத்தி நீங்கத்தக்கதாக திருக்குமரேசர் அற்புதமான ஒரு சிவலிங்கத்தை அங்கனே விதித்து ஸ்தாபித்தார்.—எ.று. (௮)

தாபித்த சிவலிங்கந் தனிற்கயிலை நாயகனை யாவாகித்து
சேபித்தர்ச் சனைபுரிந்து சிவன்பதஞ்சோ டசவுபசா ரத்தாற்போற்றி
கோபித்துத் தனையடர்ந்த வசுரர்பிர மத்தியறக் கோமூன்றனை
நாபித்துஞ் சதுர்வேத மந்திரத்தாற் றோத்திரங்க ணவிலாநின்றார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஸ்தாபித்த சிவலிங்கத்தில் கைலாசநாதரை யாவாகனஞ்செய்து தெரிசித்து அர்ச்சனைபுரிந்து சிவனுடைய பாதமலர்களைச் சோடசவுபசாரங்களால் பூசித்துப் போற்றிசெய்து தம்மைக கோபித்துவந்த அசுரர்கள் பிரமகத்தி தீர திருநேத்திரனை நாவினாலே சதுர்வேத மந்திரங்களா லர்ச்சனைசெய்து வணங்கினார்.—எ-று. (௯)

சிவலிங்க மதுபடிக நிறமாகத் திருமுகமைந் துந்தோட்பத்துந்
தவசிந்தை தருந்திருக்க ணைம்மூன்றுந் தடங்கரத்திற் படையீரைந்தும்
நவசிந்து ளாயமதி புரகமுறைந்திடுசெடில நறுங்கிரீடம்
பவசிந்தை யறும்பனாயின் பாங்குமுரு கேசருளம் பதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த சிவலிங்கத்தில் படிகநிறமாக ஐந்து திருமுகமும், பத்துத் தோள்களும், தவசிந்தைகொடுக்கும் பதினைந்து திருக்கண்களும், கையிற் பற்றிய தசாயுதமும், புதுமையான சங்கையும், இளம்பிறையும், நாகமும் பிரியாமல் வசிக்கப்பட்ட சடைமுடியோங்கிய கிரீடங்களும், பவசிந்தாகுலந் தீர்க்கப்பட்ட உமையொருபாகமுமாகத் தமதுள்ளத்தில் நினைத்து ரூபத்தியானஞ் செய்தார் முருகேசர்.—எ-று.

அமரேச ரடிபரவ வசுரேசரிடர்தொலைய வகிலம்வாழ்கக்
குமரேசரொன்றுசிவ் லிங்கத்துக்கொருதிருநா மந்தான்கூறி
நமரேசரெனப்பணிய நகரேசர்நயந்ததிருச் செங்கோடாங்கண்
சமரேசனெனவெதிர்த்த தாருகனைக்கொன்றநவை தணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள்) அமரேசரான இந்திரரும், தேவர்களும் அடிவணங்க அசுரேசரான சூரர்குலங்களெல்லாம் அற்று நசித்துப்போக அகிலாண்டங்களெல்லாம் வாழ்வுண்டாக அப்போதந்த சிவலிங்கத்துக்குக் குமரேசரென்று ஒரு திருப்பெயரிட்டு நம்முடைய சுவாமியென்றும் நராதிபதிகளான சகலரும் பத்தியுடனே வந்து சேவிக்கும் திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தில் யுத்தத்திலே நாசகாலனென்று வந்தெதிர்த்த தாருகாசுரனைக்கொன்ற பிரமகத்தி தீர்ந்து பிரகாசமாக விளங்கினார் குமாரர்.—எ-று.

தாருகன்றன் பிரமகத்தி தனியகன்றுபின்னரவண் சண்முகேசர்
காரகன்று பிரியாத கனகதிருச் செங்கோட்டிற் கடிந்தசூரன்
பேரகன்றங்கவன்போலப் பின்பிடிய வன்மமுதற் பின்னுந்தம்பேர்ச்
சீருக்ந்தமுருகேசரெனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை செய்தன்மேய்ந்தார்.

(இ-ள்.) தாருகாசுரனைக்கொன்றதினால் வந்தபிரமகத்தி தம்மைவிட்டு நீங்கினபின்பு அங்ஙனம் சண்முகக்கடவுள் மேகம்பிரியாமல் மொய்த்த கனகமயமான

திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தில் தம்முடைய கைவேலால் சங்கரித்த சூரபன்மனிறந்து அவன் பேர்போயும் அவனைப்போலச் சாயாசொரூபமாகத் தொடர்ந்து வந்த பிரமகத்தி நீரும்படியாகத் தம்முடைய பேராலே அழகிய முருகேசனென்னும் ஒரு சிவ லிங்கத்தைப் பூசித் தர்ச்சனை செய்யத்தொடங்கினார்.—எ-று. (கஉ)

தேவருலகத்துமிகச் சிறந்தகற்பதாருவெலாந் திதியின்சூரன்
பர்வமனையிடத்துவைத்தா னவற்றையெல்லாம் பணிமலையிற் பதித்தாரந்த
காவிலொருகற்பகக்கா கதித்தனவத்தருவினிழற் கண்ணதாகத்
தாவிலருள்முருகேசர் தனைத்தாபித்தற்சிக்குந் தன்மைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தில் மிகுந்த சிறப்பையுடைய கற்பகதருவையெல்லாந் திதி புத்திரனான சூரன் தன்னுடைய பாவஞ்சூழ்ந்த மாளிகையினிடத்து வைத்திருந்தா னதுகளையெல்லாங் கந்தசுவாமியானவர் கொண்டுவந்து திருநாககிரியிடத்திற் பதித்துவைத்தார் அந்தப் புட்பகாவனத்தில் சிரேஷ்டமாக யிருந்த கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலினிடத்திற் சற்றுங் குறைவில்லாத கிருபாமூர்த்தியான முருகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்குந் தன்மையாக அன்புகூர்ந்தார், முருகக்கடவுள்.—எ-று. (கங)

வந்தியபாடாணமலைப் பாண்டீசர்வளமேற்பால் வந்தநீர்த்த
நந்தகுமரச்சுனையிற் சண்முகர்சென்றாடிமுனி வராதற்சூழ
முந்துநியதிகள்முடித்து *முருகேசர்தமைத்தொழுது முக்கண்ணனைச்
சந்ததமும்பிணாபாங்க ரஞ்சதாசிவலிங்கந் தன்னுட்கண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டீசுரசாமி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வந்தியாபாடான மலைக்கு மேற்குப்புறத்தில் தம்மால் ஏற்படுத்திவைத்த திவ்வியகுமார தீர்த்தத்தில் முழுகி நேமத்துடனே முனீஸ்வரர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர முதன்மையான நித்தியகன்ம நியதிகளெல்லா முடித்து முருகேசுரனை யாகப்பிரகாரம் பூசைசெய்து அர்ச்சித்து கைதொழுது சதாகாலமும் திருநேத்திரனை உமையொருபாகமாக வெழுந்தருளிய சதாசிவமிதுவென்று அந்தச் சிவலிங்கத்துள் சிவசொரூப தெரிசனங்கண்டார்.—()

கண்டுமுரு கேசர்தமைக் கைதொழுதபடிமுருகே சனையும்போற்றி
மண்டலஞ்சூழ்பணிமலையில் வருநாகதீர்த்தத்தின் மகிழ்விற்றோய்ந்து
விண்டலஞ்சூ ழிமையர்விர தியருமுனி வர்களும்விளை யாடிக்கூடிப்
புண்டரிகன்முதல்விரும்பச் சத்திரபோசனங்கொடுத்துப் புரிந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அப்படி தெரிசனங்கண்டு பக்தியுடனே முன்குமரேசுரனைப் பூசித்தபடியே முருகேசுரனையும் பூசித்து பூமண்டலங்களெல்லாம் வணங்காநின்ற திருநாககிரியிலிருக்கும் நாகதீர்த்தத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனே முழுகி விண்ணுலகஞ் சந்தோஷத்துடனே வந்து சேர்ந்து பிரமாமுதலான பிராமணசனங்களனைவரும் விரும்பிப் புசிக்கும்படியாகச் சத்திரங்கட்டிப் போசனங்கொடுத்துப் பிரியங்கூர்ந்தார்.—எ-று. (கரு)

இப்படியிப்படிதெய்வ யுகத்தனந்தநாள்முருகே சனையுமேத்தி
மைப்படிவநாகேசர் மலர்ப்பதத்தையாதரித்து மங்கைபாகன்
வைப்படியுஞ்சடைமுடியான் பங்கயப்பாதந்தொழுது பருணபேத
மொப்பறுமந்திரமோதி யுரகவரைமீதுதவ முதவாநின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் தேவயுகத்தி லளவில்லாதநாள் பூசைசெய்து வணங்கி வாழ்த்தி நாகேசர் பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்தேற்றி சற்பாபரணங்களைத் தரித்தச

---

*முருகர் பூசித்தமையால் பரமசிவத்துக்கு முருகேசரென்று பெயராயிற்று.

டையையுடைய அர்த்தநாரீஸ்பர சுவாமி பாதமலர்களைத்தொழுது வணங்கி வருண பேதமாகி யொப்பற்ற மந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு நாககிரியின்மீது தவஞ் செய்கின்றார் கந்தசுவாமி —எ-று, (கசு)

உதவியன்று ளதனிலுடற் றியதாருக்கன்சூர னுமைசேய்மீதில்
விதமுறப்பற் றியவினைகள் விட்டனந்தகாந்தியுடன் விளங்காநின்றார்
திதமிகுசெங் கோட்டிலந்த நாகநீர்த் தஞ்சத்ர தீர்த்தமென்று
மிதவியநாமம்படைத்து இமையவருந்தமதுவினை யாவுந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படித்தவஞ்செய்கின்ற காலத்தில் தம்முடைய கைவேலினாலே சங்கரிக்கப்பட்ட தாருகாசூரன் உமையின் புதல்வனான முருகேசர்பேரில் வர்ணபேதமாகப் பற்றிப்பிடித்த பிரமகத்தி தோஷவினைகளெல்லாந்தீர்ந்து விமோசனமாகி அனந்தங்கோடி சூரியப்பிரகாசமான தேசகாந்தியுடனே விளங்கிநின்றார் பெருமை மிகுந்த திருச்செங்கோட்டில் நாகதீர்த்தஞ் சத்திரதீர்த்தமென்று மழகிய பேர்படைத்து தேவர்களுந் தங்கள் வினைகள் தீர்ந்து சுகம்பெற றிருந்தார்கள்.—எ-று (கஎ)

தமதுவினையகன்றதற்பின் றருமருவுதிருச்செங்கோட் டானைச்சார்ந்து
நமதுயிராகியமுருக நாயகத்தைவிடுகவென னவினத்தோனு
மெமதுமுனிவாருநிறை யிமையோருமிந்திரனும் யாருமீண்டி
யுமதுகுமாருக்கடியோ முதவுகைமா றென்றுளதென் றுரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி தங்கள் வினைகளெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த திருச்செங்கோட் டர்த்தநாரீஸ்பரரைக் கண்டு வணங்கிச் சொல்லுகிறார்கள் சுவாமி யெங்களுக் குயிருக்குயிராகிய முருகக் கடவுளை யெங்களுடனே அனுப்பவேண்டு மென்று பிர்மதேவனும் முனீஸ்பரர்களும் நிறைந்த தேவர்களும் தேவேந்திரனும் வந்து தேவரீருடைய குமாருக்கு அடியேங்களால் செய்யப்பட்ட கைமாறென் னவென்று அறிவிக்கின்றார்.—எ-று. (கஅ)

தெய்வமகபதியுதவு மடவாலைமுருகருக்குத் திருக்கல்யாண
முய்வரச்செய்தமருலகத் துலவாலீரேழுலகு முவந்துபோற்ற
வவ்வளங்கண்டடியெங்க ளிருவிழிபுங்களிகூர்தற் கேழைபாக [ரால்.
செவ்விதருள்புரிகெனச்செங் கோட்டிலரன் றிருப்பதந்தோத் திரஞ்செய்தா

(இ-ள்) தேவேந்திரன் மகளான தெய்வசேனையை முருகக்கடவுளுக்கு நாங்க ளுய்யும்படி திருமணஞ்செய்து தேவலோகத்தில் உலாவி வரும்படியான அழகை கண்டு ஈரேழுலோகமும் போற்றிப்புகழ எங்கள் கண்களிரக்கண்டு சேவித்து சந்தோஷிக்கத் தக்கதாக உமைபொருபாகரை நன்மையாகக் கிருபைசெய்தருளுமெ ன்று திருச்செங்கோட்டில் சுவாமி திருப்பாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கிப் போற்றி செய்தார்கள்.—எ-று. (க௯)

தேவர்கணமடிபோற்றிச் சேய்க்கினியதிருமணம்யாஞ் செய்துமென்னு
மாவன்மொழிதிருவுளத்தி லடைந்துளம்பா கருமாறுமுகத்தான்றனைப்
போவதுநன்றென்னவருள் புத்தேளிருடன்போற்றிப் புயலின்வெய்யோன்
மேவியதுபோல்மயில்வா கனமேற்கொண்டெங்கள்கந்தர் விளாகின்றால்.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாம் சுவாமிபாதத்தைப் போற்றிசெய்து கந்தசுவாமிக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்குவோம் நாங்களென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே சொன்ன பிரிய வசனங்களைக்கேட்டு சுவாமி திருவுள்ளத்தி லன்புவைத்து சுவாமி ஆறுமுகக் குமார னைப் பார்த்து நீ யிப்போது தெய்வலோகத்துக்குப் போவது நன்மையான காரியமெ

ன்று விடைகொடுத்தருள அப்படியே அவர்கள் கூட்டத்துடனே போற்றிசெய்து கார்மேகத்திற் சூரியன் சேர்ந்ததுபோல மயிலவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிச் சென்றார், கந்தசுவாமி.—எ-று. (உ௰)

கந்தர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ருசரு.

குமாரர் திருமணச் சருக்கம்.

தோகைமாமயில் மீதுவேலவர் சுந்தாந்தா விந்திர
நாகதேவ புரத்திலேகு நலத்தையாதென நவிலுவா
மீகமேரு வெடுத்தமுப்புவ னங்களெங்குமோ ரின்பமா
யாகமெய்த்துய ரற்றுவாழ்ந்தன ரண்டரண்டம் விளங்கியே.

(இ-ள்.) தோகைமயில் வாகனத்தின்மேலேறி வேலவர் அழகுபெறத் தக்கதாக இந்திரநகரத்திற்குச் செல்லாநின்ற விசேஷத்தை யென்னென்று சொல்லுவோம்! மகாமேருவைச் சூழ்ந்த திரிபுவனங்களெங்கும் மோகவினபமாகத் தேகசவுக்கியமாகத் துயரங்களெல்லாந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்கள், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் விளங்கி யிருக்கும்படியாக.—எ-று. (க)

சண்முகன்வரு போதுவானவர் தானவர்க்கிறை தாருகன்
விண்முனைந்து பிடித்தவன்சிறை மேயதெய்வர ரம்பையர்
கண்முகங்கதிர் கண்டபோன்மலர் காணநண்பரோ டெதிர்கொளா
எண்முனைச்செய்திவ் வாழ்வுதந்தநீ ரின்னவின்பநீ ரெய்துவீர்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் வருகிறபோது தேவர்களை அசுரேந்திரனான தாருகாசூரன் தேவலோகத்திற் போர்செய்து பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன்வைத்த சிறையில் சிக்கியிருந்த தெய்வரம்பைகள் சூரிய உதயங்கண்டலர்ந்த கமலம்போலும் முகமலர்ச்சியாய்த் தேவர்களான தங்கள் தங்கள் சனைருடனே யெதிர்கொண்டு கண்குளிரக்கண்டு சேவித்து எண்ணுதற்குரிய விஜயஞ்செய்திந்த வாழ்வுதந்தீ ரின்னம் அனேகவின்பங்களை அனுபவிப்பீரென்று பிரியவசனங்கள் கூறினார்கள்.—எ-று. (உ)

என்றுதேவரோ டேனையமங்கைய ரிந்திராதியர் சந்திரர்
துன்றுசூரியர் வருணர்மாருதர் சொன்னமன்னிய வுத்தரர்
நன்றுதாருக னுக்கிடைந்தவ னூழியத்தி லழுந்தினோம்
வென்றிவேலவ வாழிவாழிநின் வேல்விளங்க விளங்கினோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி தேவர்களுடனே மற்றுள்ள தெய்வப்பெண்களும் இந்திராதியர், சந்திரசூரியர், வருணர், வாய்வுகள் சொர்ன்னமுடைய குபேரர்களும் வாரீர் சுவாமி, அன்று தாருகா சூரனுக்குப் பயந்து அசுரருடைய ஊழியத்திலழுந்தினோம் வெற்றி வேலாயுதக்கடவுளே வாழி வாழி, உம்முடைய வேல்விளங்கவிப்போது நாங்களும் விளங்கினோம்.—எ-று. (ங)

எனவியம்பினர் புட்பமாரி யிறைத்திறைஞ்சினர் வானுளோர்
கனிவினிந்திரன் வந்துநல்லரி யாதனத்தி லிருத்தினான்

கனகபோதடிகை புனைந்து கனிந்தரம்பையர் கானமோ
டினியநாடகமாட வேலவரின்ப முற்றுவிளங்கினர்

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரியவசனங்கள்கூறி புட்பமாரி பொழிந்தனர்கள். தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அப்போது அழகிய தேவேந்திரன்வந்து கந்தசுவாமியை மேன்மையான வொரு ரத்தினமயமான சிங்காதனத்திலிருத்தி பொற்பூங்களிட்டு பாதபூசைசெய்து அலங்காரத்துடனே மனங்கனிந்து தெய்வரம்பாஸ்திரீகள் நடனசங்கீதங்களைப்பாட வின்பமுற்று விளங்கினர் வேலவர்.—எ-று. (௭)

சத்தமாமுனிவரரும்விந்தை கொள்நந்தியுஞ்சதுர் வேதனு
மைத்துனச்சதுர்முகனும் வாழியமாமுகூர்த்தம் விதித்தனர்
சித்திரச்சசிவத்திரத்தொளிர் தெய்வச்சேனையை மெய்விளங்
குத்தமக்கதிர் வேலவற்குயர்வதுவை செய்தனனும்பர்கோனே.

(இ-ள்.) அப்போது சத்தமகாமுனிவர்களும் விந்தையுடைய நந்திகேசுரரும் சதுர்வேதங்களையுடைய மைத்துனனான சதுர்முகப்பிரமாவும நன்மைபொருந்திய கலியாணமுகூர்த்தம் விதித்தார்கள். அழகிய பூரணசந்திரனைப்போலும பிரகாசிக்கின்ற முகமுடைய தெய்வசேனையை யலங்கரித்து நல்ல வேலாயுத ஒளியுடைய கதிர்வேலவற்கு திருமணஞ்செய்துவைத்தான் தேவேந்திரன்.—எ-று. (௮)

வதுவைசெய்தயிரா பதப்பிடர்வைத்து வச்சிரன்முதலியோர்
திதவரம்பையா நாடகத்தொடு தெய்வநாந்துயி மூழவெழுத்
துதிகொள்நந்திரர் கின்னரத்தொளிசுருதியின் சுருதிகவெழு
வுதவுமைந்தரு நிழலிரற்றெய்வ வுலகெலாம்வலம்வந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படித் திருக்கல்யாணஞ்செய்து வெள்ளையானையின்மீதேற்றிவைத்து யிந்திரன்முதலான தேவர்களனைவருஞ்சூழ்ந்து சேவித்துவர தெய்வரம்பையர் நடனஞ்செய்ய தும்புருநாரதாதியங்கள்முழங்கத் துதிசெய்து நந்திராகிய கெந்திருவர்களும் கின்னரர்களும் செய்யும்வீணை கானமும் வேதசுருதிகள் ஓசைமுழங்க யீவுகையையுடைய பஞ்சகற்பகச் சோலைநிழலில் தெய்வலோகமெல்லாம் வலமாகவந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௯)

வந்திருந்தரியாசனத்தில் வயங்குமுப்பத்து மூன்றெனு
மந்தவானவர் நாலுபத்தொ டெண்ணாயிரத்தவ விருடிகள்
சந்ததம்புடை சூழ்ந்துவாசிகட்டத்தமன்பொடு சாற்றுமா
விந்திரன்பிரமன்குகற்கிவ ரிட்டமா முடிசூட்டினர்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவலோகநகரில வலமாகவந்து அழகிய சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளியிருந்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்துசேவித்து மனமகிழ்ச்சியுடனே ஆசீர்வாதஞ்செய்துவிளங்கயிந்திரனும் பிர்மதேவனும் கந்தசுவாமிக்கு இரத்தினமயமான முடிசூட்டினார்கள்.எ-று.

என்றுமெங்கள் சேனாபதிப்பெயரெய்திநந்தெய்வசேனையும்
வன்றிறள்குமரேசா நீருநம்வாழ்வு தந்தருள்வாழ்கென
வொன்றுபோல வெலலோரு மோதினரும் பரிம்பரிந்துறைஞ்சிமு
ரன்றவற்கபையவர் தங்களோடருள் கொடுத்தனர்ஆறுமுகர்.

(இ-ள்.) இன்றுமுதலென்றைக்கும் யெங்கதேவா சேனாபதியென்னும பேர்பெற்றுவிளங்கி நம்முடைய தெய்வசேனையையும் வலிமைத்திறமுடைய குமரேசர்

நீரும் நமது வாழ்வுதந்தருளினீர். நன்றாகவாழக வாழ்கவென்று அனைவரும் ஒருவர் போல் யெல்லாரும் ஆசிர்வதித்தார்கள. உம்பரான மேலுலகத்தவரும் பாம்பரான பூலோகத்தாருமவனை நகி வ ழுத்தினார்கள். அப்போது நன்மையாக காட்சிகொடுத்து அவையவர்களுடனே கிருபைசெய்தருளினர் ஆறுமுகக்கடவுள்.—எ-று.

அயில்விழிக் கமலமுகமுமைக்குழ லணிமணிக்குழையமுதவாய்க்
குயிலைமொழிப்பிறைநுதல் வளைக்கரகொடி யிடைக்குல மலைமுலை
மயிலியற்கரு விளைபுயத்துணைவனை மணிக்களவனநடை
செயலெழிற் பெறுதெய்வமாமயில் தெய்வசேனையொ டெய்தினர்.

(இ-ள்) வேலபோன்ற கணங்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற முகமும், மேகம் போன்ற கூந்தலும், அழகிய தாடகங்களணிந்த குழைகளும் அமுர்தவாயுங் குயில் போன்ற மொழியும், பிறைபோன்ற நெற்றியும், வளைகளைக்களுங் கொடிபோன்ற யிடையும, மலைபோன்ற முலைகளு, மயிலபோலுஞ் சாயலும், பச்சைமூங்கிறபோன்ற தோள்களும, அலங்கிர மான திருமங்கலியாபரண மணிந்தகழுத்தும். அன்னம்போல நடையுமாக அழகையுடைய தெய்வசேனைப பெண்ணுடனேசேர்ந்து மகிழ்ந்தெய்தினார் முருகவேள —எ-று. (கூ)

தேவர்சூழ்வராமலைச்சிவ தேசிகன்றிரிபுரைபுரந்
தாவலபெற்றருளுகி யீசுராகமலபாதம்வணங்கிநின்
றேவிழிக்குயி தெய்வசேனையை யிருவர்தாளு மிறைஞ்சுவித்
தாவலின்வலம்வந்து தந்தையை யன்னையைத்துதி பன்னினார்

(இ-ள்.) தேவர்கள்சூழ்ந்து சேவித்துவர ஸ்ரீநாககிரியில் வந்தெய்தி சிவதேசிகரான திரிபுரசுந்தரி யீடப்பாகம பொருந்திவிளங்க அழகுபெற்றுடைய நாகீசுரர் பாதகமலங்களை வணங்கிநின்று அயில்விழிக் குயில்மொழியாளாகிய தெய்வசேனையும் சுவாமி அம்மன் இருவர்பாதங்களிலும் வணங்கி அன்புடனே பிரதட்சணம்வந்து தந்தையுந் தாயையுமவணங்கி தோத்திரஞ்செய்கின்றார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (க0)

அடியன்யானறியாது செப்பிழையை நீபொருத்துய்யவென்
கொடியவலவினை மாற்றியாணடிருகொங்கைதந்தென தன்னைமாற்
படியளந்தருள் படியினலடர் பாரதாருகன விதமெலாம்
பொடிபடித்திய வலியெனக்கருள் புதியவேல செய்தபுதுமையே.

(இ-ள.) அடியேன் என்னை யறிந்துசெய்த பிழைகளையெல்லாம் சுவாமி நீர் பொருத்தருளி வாழியென்று கொடிதாகிய வலவினைகளெல்லாந் தீர்த்தெனதன்னையாவடு உபயமுலை யமுதந்தந்தருளிய யென் தாயிடமாகியபடியளந்தருளியபடியினாலே என்னை யடர்ந்தெதிர்ந்து யுத்தஞ்செய்த வலிபதாருகாசூரன்போர்த்தொழிலெலலாம் நிர்த்தூளியாயபோரும்படி யெனக்கு வலிமையும வெற்றியும்கொடுத்த புதுமையையுடைய சததிவேல்செய்த மகிமையென்றுசொல்லிதுதித்தார்கந்தசுவாமி.

எனவணங்கிய சேயையிருவரு மிருகையார வெடுத்தணைத்
துனதுகல்வி புனைது சீருநம முயர்வுபோலுயர்ந்தோங்கவென்
றனநடைத் தெய்வசேனையைத் தமதருகணைத்தெமதறுமுகற்
கினியவின்முமன்பு மெய்துக வென்றுநண்பிலியம்பினர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொலலிவணங்கிய குமாரசுவாமியை சாமி அம்மனிருவரும் தஙகள கைகளால யெடுத்தணைத்து உன்னுடைய கல்வியும் அழகியசிறப்பும் நம்முடைய மேன்மைபோலுற றுயர்ந்தோங்கவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யன்ன

நடையையுடைய தெய்வசேனையை தங்கள் பக்கத்திலமர்த்தி நம்முடைய திருக்குமாரருக்கு இனிதாகிய இன்பமும் அன்பும் உளக்குண்டாகவென்று அன்புடனே திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள் — எ-று (கஉ)

எய்துமிந்தவரங் கொடுத்தபின்னிந்திராதியா முதலுள்ளோர்
செய்தவங்களோடரனை யருச்சனை செய்தும்போற்றி யிருந்தனர்
மெய்தருமபலயுக மனைத்திலும் வேட்டிருந்த மெய்ப்பயனோர்
கொய்தழைத்தருவுடையனேரமோர் கோலமாமரமானதால்

(இ-ள்) சாமியம்மையிருவரும் இந்தவரங்கொடுத்தருளினபின் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் முனிவர்களனைவரும் சகோதரமாகவே போய்வார் மெய்தாஸத்தானங்களிற்சென்று செய்யுந்தவங்களுடனே சிவனை யருச்சனை செய்து போற்றிசெய்திருந்தார்கள் நிச்சயமாக பலயுகங்காலத்திலும் வேட்டிருந்த மெய்ப்பயனானது கொய்துசெழித்துத தழைந்துள்ளதொரு [illegible] அழகுபெற வொரு மாமரமானதென்றவாறு (க௩)

அந்தமாமரமண்டாண்டமுங் கடந்தப்பாலுயர்ந்தாய
வந்தவேரது பாதலக்கமட்டத்துக்கும் போயதாய
முந்துங்கொம்புகிளைக்கிளை மாயாடியும் [illegible]
நந்திமேலது நம்பனாரக்கினையோ தாமமென்றாருமே

(இ-ள்) அந்த மாமரமானது அண்டாண்டமுகடுகளைக் கடந்து தழைந்திருப்பதாயதின்வேரானது பாதாளத்திலிருக்கிற ஆதிக்கமட்டிலும் சென்றுள்ளமையுடையதாயதின் பணைகள் கொம்புகள் கிளைகள் முடியின் தழைத்திருப்பதாயடிமரம் பிர்ம்மாவாய் நடுமரம் விஷ்ணுவாய் மேல்மரம் ருத்திரனாய்க் கொம்புகள் சிவமாக வியப்படி திருமூர்த்தி சொரூபமாக விளங்கியதென்று வேதாகமங்களுஞ்சொல்லும் ஆகமங்கள் — எ-று (கச)

நாளு நாளுநறும் பெருங்கனி நம்பராலய மேற்புறந்
தாளிவீழ்வ தோரந்த மென்கனி சங்கரற்கமுதருளியோன்
றுளனங்கெனு மன்னைபாலறு முகரளிப்பராவிப்பவே
தாளிலசோதியா நீயிவற்றெருந் கனியருந்தெனவருளினாள்

(இ-ள்) தினந்தினம் நல்ல மிருதுவான பெரியகனிகள் சுவாமிசன்னிதிக்கு மேற்குப்புரத்திலிருக்கும் அந்த மரத்தடியில் கனிந்துவிழும் அப்படி விழப்பட்ட கனிகள் சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் அமுதுசெய்யும்படி அனுப்புகிறார்கள் அந்தக்கனிகளையெடுத்து சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் நைவேத்தியம் செய்தார்கள் அதுகண்டபோது சுவாமியானவர் நீயிந்தக்கனிகளில் ஒரு கனியமுதுசெய்வாயென்று தேவியைக் கூறாது சொல்லியருளினார் (கரு)

அருளித்தவருட் பெருசக்தியாதென்றசொலவையங்கரன்
பரவிவந்தமுன்னனுதவு மாங்கனிபாலப்பெற்றிலனென்றுதன
திருமனைக்குளென்னு ளும்வேலவர்திருவுளத் தொடர்ந்தவர்
பிரமளித்தனாதாபலமபல பிரமனுமதிபுற

(இ-ள்) அப்படி யருளிச்செய்த பரமசிவனுடைய திருவசனத்தையென்னவென்று சொல்லப்போகிறோம் முன் ஒருநாள் வேளையில் அங்கஜன் விநாயகமூர்த்தி தம்மை வலமாகவந்து மாங்கனியை வாங்கிப்பெற்றதாற்ப்போய் குமாரர் கனிப்பெறவில்லையென்று அது நிமித்தியமாக தம்முடைய திருவாலயத்திற்குள் பரமர்முன்

டாக்கி யதன்கனிகளை வேலவர் திருவுளப்படி யமுதுசெய்வதாய் அனுக்கிரகஞ்செய் தருளினு ரதின்பெருமையை பிர்மதேவனுலும் மதிக்கக்கூடாது.—எ-று. (கசு)

அந்தமாங்கனியறுமுகத்தரருந்து வாரிமையவர் பெறச்
சிந்துசிந்தமுத்ததினு லவர்திருவடிக்கு முடிக்குமாய
முந்த வெயதபிடேக முற்றி நம்முரு கரக் கணிமுக்கணு
ரெந்தைகொல் கெனவெத்தியுந்தம தென்றுமென்று மருந்துவார்

(இ-ள்.) இப்படி விதிசெயமான மாமரத்தின்கனிகளை யாறுமுகக்கடவுள் புசிக்கு மவ்வாறுதேவர்கள் பெரும்படியாக தேன்பொழிந்து சிந்தப்பட்ட வமுதரசமுடையதாய் நல்லகனிகளை சுவாமி திருவடிகளுக்கு முடிகளுக்கு குளிர்ச்சிபொருந்த முந்திச் சிலகனிகளை அபிஷேகஞ்செய்த சிலகனிகளை நிவேதநியமாகவைத்து திருநேத்திர முடைய தந்தையே யென்கர்த்தனே அமுதுசெய்யுமென்று வன்படனே உபசாரமாக நிவேதித்து யென்றைக்கும் அருந்துவார் வெற்றியையுடைய குமாரசுவாமி.-எ-று.

அருள்புரிந்துளபடி யெவர்க்கு மவ்வறுமுகர்க்கு மளிக்குமா
தெருள்புரிந்த நலலர்ச்சனைத் தொழில்செய்து நித்தமருந்தலால்
மருகளகன்றிடு மமுதவப்பினில வைப்பதாக வழங்குநம்
பருள்விளைந்தரு ளமுதமாவிரு பாற்பனைத்தெழு பாதமும்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கிருபையினுலே அர்த்தனரீஸ்பரருக்கும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கும் நாளதவராமல் அமுதகனிகொடுத்துவரு மாதக்கனிகளை ஞானவரிவுடனே சிவனை யர்ச்சினைசெய்து நிவேதித்து நித்தம்பொசித்துவருவார். குமாரர் மருட்சியிலலாத அமுர்தவைப்பில்வைநது விளங்குவதாக பரமசிவன் கருணைகடாட்சத்தினுலே அந்த வமுதமாமரம் யிருபாரிசமும் பனைத்தெழுந்து ஓங்கிவளர்ந்து விளங்கியிருக்குதென்றவாறு. (கஅ)

அந்தவண்கனி யானுமம்மையு மறுமுகத்தனு மன்றிவே
றெந்தவானவா் எந்தமாதவருரனு முன்கவிசைந்திடார்
சிந்தையாலரு தொருவர்துய்ப்பது செய்யிலங்கவர் செய்யநர்
நந்துவெங்கனலைச் சொரிநதிடு நரகம்விட்டிம னன்பரோ.

(இ-ள்.) அப்படி வன்மையையுடைய மரத்தின் கனிகளானது சுவாமியும் அம்மனும் ஆறுமுகக் குமாரரும் அமுதுசெய்வதல்லாமல் மறறப்படி யெந்தத்தேவர்களானுலும, யெநதமாதவர்களானுலும. விரும்பிய புசிக்கிலினைததுப் புசித்தால் அவர்களுடைய நாவு வெந்துபோகுமபடி வெப்பியநெருபபுகலை வாரிச்சொரிந்து நரகக்குழியில்தள்ளி உபத்திரஞ்செயவார்கள்.—எ-று. (கசு)

சங்கவெண் குழைமங்கைபங்கர் சடாடவிப்பறையழுதினுல்
லங்கமெங்குமடித்தலைத்து யிறத்தநீளென வூறியோர்
பங்குமென்றளை பங்குபைந்துணர் பங்குபிஞ் சொருபங்கெலாந்
தங்குசெங்கனி தருதுமனனவர் தங்கள்கண்ணுற லரியலாம்.

(இ-ள்.) சங்கக்குழையைத் தரித்தருளிய அர்த்தனரீஸ்பரர் சடாமகுடத்தில்பிரகாசித்திருக்கின்ற சந்திரபபிறை யமுர்தத்தினுலே அந்த மாமரத்தினுடைய தேகமெல்லாம் அஷ்டடதலத்திலும் நிறைந்து நிரப்பினதுபோலும் அமுர்தமூரியொருபங்கு பசுமையுடைய பூங்கொத்துகளும். ஒருபங்கு மெல்லியதழைகளும். ஒருபங்கு பிஞ்சுகளும், ஒருபங்கு சிவந்தகனிகளாக விளங்கியிருக்கும் அப்படித் தெயவீகமான மாமரம் யிந்த மண்ணுலகத்து நரமனிதர்கள் கணகளுக்குத் தெரியவராது மகாஅருமை.—எ-று. (உ0)

பாவைபங்கனு மாவுமொன்றன பான்மையா லொருகாலமும்
பூவுடன்சினைபொன் றிடாயுக புங்கவற்கு மோருதவியாய
தேவர்வேதியர் முனிவர்மறையவர் திரளொருக்குற முறணுற
வாவலிற்றவ மரிதுபண்ணுதல் வதியினன்றன வரதமே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்பரரும் அந்த மரமும் ஒரு தன்மையைப்பெற்ற யெக்கா லங்களிலும் புட்பங்கள், காய்கள், கனிகள், மாறுமலழிவாறிருக்கும் யுகபேதங்களி லும் தேவர்களுக்கொரு உதவியாகும் மற்றும்தேவர்கள், வேதியா, முனிவாகள சித்தர்கள் முதலாகிய கூட்டங்களமிருந்து ஆசையுடனே அரியதவஞ்செய்குவார்கள். அதன்மகிமை யளவில்லை.—எ-று. (உக)

இவர்தவந்தின முயலநந்தின னிறையவன் பணிமலையான்
சிவதுரந்தரன் ஞானமெங்கடல் திரிபுரமபடமுனிபவர்
புவனைசங்கரிதிரிபுரந் தரிபுனிதை யந்திரிபுருடனூர்
தவவிரும்பத முருகர்வந்தனை தனில்வணங்குவர் தினமுமே.

(இ-ள்.) இப்படி இவாகள் யெத்தேசகாலமும் தவஞ்சனைசெய்யாநின்றார்கள். வளர்ச்சியையுடைய விறைவன் நாககிரியுடையவன் சிவதுரந்தரக்கன் மெய்ய திருபாசமுத்திரம் திரிபுரமெரியும்படி கோபித்தவரா வாலைபுவனை திரிபுரசவுந்தரி- சங்கரி - புனிதமான அர்த்தரிமணவாளராகிய அர்த்தநாரீஸ்பரருடைய பாதயுகங்களை ஆகமப்பிரகாரம் தினமும் பூசைசெய்தார் முருகவேள.—எ-று. (உஉ)

கமலையாரணி பரைபராபரை கனகபூரணி கருணையா
ளமலையாகம வறிவினாரணி யமுதவாசகி யருளினள்
விமலைகோமளை விரதியாமளை விபுதைமாதவி யிமையமா
னுமைதயாநிதி குமரியாய்பத முளம்விடாமலை முருகரே.

(இ-ள்.) கமலைமாது, வேதாம்பிகை, சிற்பரை, பராபரி, சொர்ணபூரணி, கருணையச்செல்வி, மலவற்றவிமலை, ஆகமவறிவையுடைய நாராயணி, அமுர்தவாசகி, இருபாநிதி, நிர்மலாதேவி, கோமளவல்லி, விரதவிநோதி, திவ்வியயாமளை, விபுதை, யிமையமான், உமாதேவி தயாபரி, கவுமாரியென்னும் பெயர்களையுடைய தமது தாயாகிய பாரவதியம்மன் பாதயுகங்களை யுள்ளத்தில வைத்துவிடாமல தியானஞ்செய்திருந்தார். மலைக்கதிபனான முருகர்.—எ-று. (உங)

குமாரர் திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகச்சருக்கம் - கங-சரு - செய்யுள - ருநரு.

கிஷ்ணைச் சருக்கம்.

தேவர்க்கிறை யுதவுந்தெய்வ சேனைத்திரு மயிலைச்
சேவிற்பிடர் வருவோர்தரு செவ்வேலர் மணந்தங்
காவற்பெற வளைகின்றபி னமுதச்சொலி னிதளங்
கோவைக்கனி வள்ளிக்கொடி கூடுந்திற நவில்வாம்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் பெற்றவழகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய தெய்வசேனையை யிடபவாகனருடரான பரமேஸவரன் புத்திரனாகிய வேலவர், திருமணஞ்செய்திருந்தார். பின்பு அமுர்தம்போலுஞ் சொல்லையுடையகொவ்வைககனியையொ

த்த அதரமுங்கொடிபோன்ற யிடையையுடைய வள்ளியம்மன் மருவுஞ்செயலைவிளக்கச்சொல்லுகிறோம். கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்

ஏகாதசிவிரதத்தினி லினிதாந்தவ நிபுணன்
மாகாவலர் வணங்குஞ்செய ருக்மாங்கதன் வாமன்
யோகாதிபற்கருள்கூ ருக்குமணியாகிய வொருபெண்
ணாகார்கர கரியோனை நயந்தாதார மரனாள்.

(இ-ள்.) முன் ஏகாதசிவிரதத்திற்சிறந்த வன்புடைய தவநிபுணனானவன் மகாராஜர்கள்வணங்கும் வெற்றியையுடைய ருக்குமாங்கதராஜன் தவபுத்திரியானமானபோலும் பார்வையையுடையவளாய யோகீஸ்பரர்களுக்கு அன்புடையவளாகிய ருக்குமணியென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணானவள் சங்கமேந்திய அஸ்தத்தையுடைய கரியோனாகிய கிஷ்ணசுவாமியை மருவும்படி யிச்சையுடனே ஆசைகொண்டாள்.

மறையோனுடனேயின்று மணத்தற்குவராரேல்
முறையோதிய பிறருக்கெமர் மொழியாமணமருள்வார்
குறையோதினை நெறியேதுதி கோலத்திருமாலின்
றிறையாயெனை யணையாவிடி லிறுவேனென வுரைத்தாள்.

(இ-ள்) ஒரு பிராமணனையழைத்துச் சொல்லுகிறாள். இன்றையதினத்தில்வந்து என்னை திருமணஞ்செய்துகொள்ளாவிடில் என்று தாய்தந்தைகள் முறைமையாக வரசர்களையழைத்து பொருந்தமுடைய வரசனுக்கென்னை திருமணஞ்செய்வார்கள். ஆகையால் நீர் துவாரகாபுரிக்குப்போய் யெனது மனக்குறையைச்சொல்லி ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியைவந்து என்னைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டுபோகும்படி சேவித்துச்சொல்லுமென்று சொல்லவும் அப்படி அவர் வராமற்போனால் இறந்துவிடுவேனென்று சொல்லவும் — எ-று (௩)

மறையோனந்த மயிலவாயமொழி வசுதேவனமகற்கே
பெறவோதினன்வர தேரொடுபெருமாநகர் வந்தார்
திறமார்கவுரியை யேத்தியகோத்தினி லிடைபோ
தறுதேர்மிசை வைத்தேகின ருற்றார்பிறகுற்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணனானவன் துவாரகாபுரியைச்சேர்ந்து வசுதேவன்மகனை முகுந்தனைக்கண்டுவணங்கி ருக்குமணிதேவிவாய் மொழியெல்லாந் தெரியப்படச் சொன்னான். அது கேட்டவுடனே தேரிலேறி அந்த ராஜன்நகரத்திற்கு அப்போது அழகிய கௌரியைத் தொழுதுவணங்கி விரதஞ்செய்யாநின்ற மத்தியிலசென்று ருக்குமணிதேவியை தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு சுற்றத்தார் பின்றொடரச்சென்றார்.

முட்டாடல்விளைத்தார்கெச ரதமாவின முந்தார்.
கட்டாண்மையில வந்தானவள் கண்ணாகிய தமையன்
பட்டாவிடவென்றோத பங்காலினி லணைத்தார்
றொட்டாது மரித்தேபொரு மொட்டார் பிறகிட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பின்றொடர்ந்துவந்து வளைத்துக்கொண்டு ரதகெஜதுரகபதாதிகளுடனே முனைந்துபோர்செய்தார்கள். அப்போது அட்டகாசஞ்செய்து, ஆண்மையுடனே வந்தெதிர்த்தான். ருக்குமணிக்கண்ணனுக்குச் சமானமான தமையனானபடியினால் அவனைக்கொன்றால் இடருண்டாமென்று தேர்க்காலில் கட்டிவைத்து ரதத்தைவிட்டு செலுத்துகிறபோது மருத்தவரசர்களெல்லாம் பின்னிடும்படி போர்செய்தார். (௫)

அக்ககாலேயி லரசன்றனோடரு நாரதமுனிவன்
மெய்க்காதலி னுரைகூறு நல்விரதத்தி லுனமகடான்
பொற்காரிகை யமையும்படி புவனங்களுமுன்னிரு
ளிக்காரண முணராதென்கொ லெம்மானொ டெதிர்த்தாய்.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் அரசனுடனே பெரியதவமுடைய நாரதமுனிவன் மனதாசையுடனே சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான். ஓய் ராஜனே விரதசிலியாகிய வுன்மகள் ருக்குமணியென்பவள் லட்சுமிதேவியென்றுசொல்லப்படும். எம்மவர்களையும் புவனங்களையும் முன்னாலே பெற்றருளினவளாம். இதுகாரணம் மறியாதயெம்முடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவருடனே யேன்யெதிர்த்தாய்.—எ-று. (கூ)

இம்மாதுலகத்தாயிவள் கரியோன்மணமின்றி
யம்மானிடர்க் கொன்றுனகுதநதோபிழையலவோ
மைம்மால்வரைப் புயத்தாய் ருக்குமணியை மன்னவமாற்
கெம்மாதரவர நீவதுவைகள் செய்தருளென்றான்.

(இ-ள்.) இந்த ருக்குமணியென்னும்பெண்ணானவள் உலகமாதாவென்று சொல்லப்படும் இவளை கிருஷ்ணதேவர் திருமணஞ்செய்ய சேயன்றி இந்த மானிடசென்மங்கள் மணஞ்செய்யகூடுமோ. அப்படிசெய்வது மகாகுற்றமல்லவோ நீலகிரிபோலும் புயத்தையுடைய ருக்குமாங்கராசனே யுனமகளை மாலாகிய மாதவனுக்கு திருக்கலியாணஞ்செய்தருளுமென்றான்.—எ-று (எ)

என்றுதிபனுட னாரதனியம்பும் கலிபெரற்கேட்
டன்றுழியனுக்கன் னவரணிமணநலமைந்தார
மினறுவிபதுவராபதி மேவிக்கரியோனும்
நனறுய்ருக்குமணியைப்புணர் நன்னாளினிலொருநாள்

(இ-ள்.) என்றிப்படி வரசனுடனே நாரதமுனிவன்சொல்லக்கேட்டு மணமகிட்சியாக அன்றையத்தினத்தில நலலமுகூர்த்தத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ருக்குமணிமாதை அபபுபெற திருக்கலியாணஞ்செய்தருளினார். அபபோ துவாரகாபுரியேபோயசோநது யிருக்குமநாளில் ஒருநாள.—எ-று. (அ)

கரியோன் மடங்கற்றிங்களிறு லாம்பிறைகண்டே
தெரியோர்பதி வம்பாதிபர் செம்மற்குள னோறு
தரியேனவனிருந்தானது தடையிற் சிலசொல்வா
முரியோய்சவுனக்கே ளினவுயா ருதருரைபபார்

(இ-ள்) கிருஷ்ணசவாமியானவா ஆவணிமாசத்தில் சுக்கிலபட்சத்துச் சதுாதசியில் நாலாம்பிறையைக்கண்டார் கண்டதனாலே இவருடைய மைதெரியாமல் வமபாக பழிவசனங்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மனஞ்சகியாமல் இதற்கு யென்னசெய்து தவிர்ப்போமென்று விசாரமிட்டிருந்தார். அதில நடநதவிபரஙகளை சில தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம். கேண்மின்கள் தவமுதிர்ந்தாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார். மேன்மையுடைய சூதமுனிவா.—எ-று. (கூ)

வேறு.

தத்திராதடியவருளத்திரா விடியலித்தவ மூடிருட்
கொத்திராவகலவெங் குமுதங்குவிந்து கோகனகமலருய்யவும்

யத்திராஜகவன் நெடிழுசூரி யன்றன்னையுள முன்னியேவெகு
சத்திராசித்தெனு மொருமன்னவன் பெருந்தவமுன்னினன.

(இ-ள்.) அவமிருந்தீவுயில்லாத அடியவர்களுள்ளத் திருள்விடியவு மிந்தத்தல மாகிய பூமியை முடிக்கொண்டிருந்த இருள்நீங்கவும் வெவ்விய அல்லிப்பூக்கள்குவி யவுந் தாமரைப்புட்பங்கள் மலரவும் சுடர்க்கிரணங்களையுய்த்துப் பன்னிரண்டு பெ யராக வுதித்தெழுந்தருளி நிதம்வருகின்ற சூரியபகவானை யுள்ளத்திலெண்ணித் தி யானமாக சத்திராசித்து வென்னும் ஒருராசன்மிகுந்த தவஞ்செய்தான்.—எ-று. ௧0

தமாமீதனந்தகாலங் கதிரைநோக்கித் தவம்பண்ணவே
வரமளித்து மேவண்டுமென நல்கிபாதித்தனொரு மணியுதவினன்
புரமேவிமணியது சமந்தகப்பெயரதைப் பொன்னுமா
யுரமேவுதெய்வபூசையில்வைத் தருச்சனை யுகந்தானரோ.

(இ-ள்) பூமியிலனந்தகாலஞ் சூரியபகவானைநோக்கிச் சத்திராசித்துராசன் அரியதவஞ்செய்யக்கண்டு சந்தோஷித்து ஆதித்தபகவானொரு திவ்வியமான மணி கொடுத்தருளினார். அமராபுரியிலும் கிடையாதமணியது சமந்தகாமணியென்றுபெய ர் அந்தமணியை சொர்ணாரத்திற்பொருந்து பூசையிலவைத்துப புட்பமலாகளால் அர்ச் சினை யுகந்துசெய்தான்.—எ-று. (௧௧)

அருச்சனைசெய்நாளினிலவன்றம்பி பிரசேனனந்தமணியைத்
தரிச்சனைவருஞ்சூழ வேட்டையிற்சார்ந்தனன் சார்ந்தபொழுதே
நெரிச்சவனைப்பா ரெண்குநெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றந்தமணியை
விரிச்சகதி ரொளிதாககொண்டு சென்றக் கரடிவீடுற்றதால்.

(இ-ள்) அப்படி சத்திராசித்துராசன் அர்ச்சினைசெய்யாநின்ற நாளிலொருநாள் அவன்தம்பி பிரசேனனென்பவன அந்தமணியையெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு அனே வருஞ்சூழமிருக வேட்டைக்குப்போனான். போனபொழுதில் ஒருகரடிவந்து அவன் தலையைநெரித்து நெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றுபோட்டு அந்த மணியைக் கைகொ ண்டு விரிந்தகதிரொளி வீசும்படியாகச்சென்றது.—எ-று. (௧௨)

அப்பொழுதுசாம்புவனனவனவேட்டைவந்தன னவற்றையுணர்வுற்
றிப்பொழுதிதேநெந்தக் கரடியிநடிப்பினன நேருமளவிற்
றைப்படியிற்பருதி போலொளிபரப்பிய சுமந்தகமெடுத்த்
தொப்பவதிரெண்கினை கொன்றுதன் றிருமனையி லுடனேகினன்.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் சாம்புவராசன் வேட்டைக்கிவந்தவன் அந்த மணிப் பிரகாசத்தைக்கண்டு யிதேதிந்த வெளிச்சமென்று கரடித்தானையைப் பற்றிப்போ கையில் பூமியிற் சூரியஉதயம்போல சுடர்விரிக்கின்ற அந்தச் சுமந்தகாமணியைக் கவாந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒப்பாகவெதிர்த்த கரடியைச்சங்கரித்து உடனே தன்னு டைய திருமாளிகையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.—எ-று. (௧௩)

ஆங்கதுநிகழ்ந்தவகை சத்திராசித்துளத் தறியாமலே
யீங்குமணிமாயமாய் போவதெனகரியவ னெடுத்தானென
வோங்குபழிவம்புரை வினயகசதுர்த்தியா லுயற்கரியவன்
றாங்கியிதுமாத்திவெயி றருமணியெடுப்பச் சமைந்தானரோ.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்நடந்த விருத்தாந்தத்தை அறியாமல் சத்திராசித்துராஜன் யிங்கேயிருந்த மணிமாயமாய்ப் போவதென்ன கிஷ்ணனே யெடுத்துக்கொண்டா

சிறுக்குவர்கட்டி யெடுப்பரிளைப்ப ரிளைப்பொரு சற்றுமிலா
மறுக்குறநின்று மலைந்து மலைந்தனர் மலையொடு மலையெனவே.

(இ-ள்.) ஒருவனையொருவர் ஊங்காரஞ்செய்து உருக்குவார்கள் கால்களாலு தைப்பார்கள் மிதிப்பார்கள் உடற்றுவார்கள் கீழேவீழுவார்கள் கைகளை முறுக்குவார்கள் சரிசரியாக நடப்பார்கள் கழுத்துகளை யிறுகப்பிடிப்பார்கள் சற்றேயிளைப்பாறுவார்கள் யிளைப்பாறிவந்தடிப்பார்கள் கைவிடாமல் கட்டியிருக்குவார்கள் யிருக்கிக்கட்டி யடிபெடுப்பார்கள் சற்றுமெளைப்பில்லாமல் மல்லாடுவார்கள் மருக்கமாக நின்று மலைவில்லாமல் மல்லுயித்தியஞ்செய்வார்கள் மலையுடனே மலைபொருந்தினால் போல.—எ-று. (கஅ)

இப்படி யிரேழுநாளிற் கரியவனெதிர் சாம்புவன் மலையு
மப்பொருபூசலாரா கையனமருமகாபாரதமாமுனிகர்
செப்புவதில்ல வெனும்படியினறு செருத்தொழில் கொண்டனர் பின்
னெப்பிலர்யாதென வொருவற்கொருவ ருளத்தி லுணர்ந்தனரே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பதினாலுநாளவரையிலும் கிருஷ்ணனும் சாம்புவனும் தோராமல் பொருதிப்போர்செய்து மல்லுயித்தத்தின் பெருமையானது இராமராவண யுயித்தியமும் சுந்தர்சூர பதமனுயித்தியமும் மகாபாரதயுத்தமு மிதற்குச்சமானமென்று சொலவதலல வென்னும்படியாக நின்றெதிர்த்து மகாவீரபராக்கிரமத்துடனே செய்த மல்லுயித்தியத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றிதோல்வையில்லாதவராலும் ஒப்புவமை யில்லாதவர்களானதாலும் யிது யென்னவென்று தங்கள்தங்கள் மனதில் யோசித்தார்கள்.—எ-று. (கக)

ஆம்புவனங்களி லாதிபரொன்றுடனுதமரித்தனை நாளாய்த்
தேம்புவனங்களின் றலையிப்புவியிற் செய்தனரிலையிப்போர்
வீம்பு வனங்களின் மேகநிறத்தினன் விணடிவனென்றுணராச்
சாம்புவனுங்களி யொடுதொழுவானந் தாமோதரவெனவே.

(இ-ள்.) அழகிய பூமண்டலத்திலே யென்னுடனே யிதுநாள்வரையில் யிகலோகத்தார் பரலோகத்தார்களில யிப்படி யுத்தஞ்செய்பவரிலலை நான் வீம்புபாராட்டி யறியாமல் இந்த யுயித்தியஞ்செய்தேன் இந்த மேகவண்ணனான யிவன் ஆதிவிஷ்ணுவே சரியென்று நன்றாகத்தெரிந்து மனசகளிப்புடனே சுவாமி தாமோதரனை விஷ்ணுமூர்த்தியேயென்று தொழுதுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான்.—எ-று.(உ௦)

மீனுருவாகி மறைப்பொருளைத்தரு வித்தகபோற்றிகடற்
பினமலைக்கனையாகியகமட பெருமைய போற்றிபுவிக்
கினமுமுதிரணிய கண்ணனை யடர்ஏனத் தவபோற்றி
சேனைகொளிரணியனைப்போர் வரு நரசிங்கச்செயபோற்றி.

(இ-ள்.) ஆதியில மச்சரூபமாகி கடலிலொளித்த சோமுகாசூரனைக்கொன்று வேதப்பொருளைத்தந்தருளியவித்தகனேபோற்றி அமுர்தங்கடைக்கிறபோது சாய்ந்த மந்திரகிரிககாதாரமாக கூர்மாவதாரஞ்செய்து ரட்சித்த பெருமையையுடையவனே போற்றி புவனங்களுக்கு யிருதிவராமல இரணியாட்சதனைக்கொன்றவராக மூர்த்தியேபோற்றி அளவில்லாத சேனைகளையுடைய இரணியாசூரனை பொருதிக்கொன்ற நரசிங்கமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உக)

வாமனமாயொரு மாவெலியைச்சிறை வைத்தபொன் மால்போற்றி
கோமுடிகாமா பிரபமூவாற்புணி குலமுனிசெயபோற்றி

காமனிலங்கை யிராவணனைப் பொருதன ராகவபோற்றி
பூமகிழ்புத்திரன வந்துபுரத்தைப பொருவித்தவபோற்றி.

(இ-ள்.) வாமனவதாரமெடுத்து மாபலிவாணனைச் சிறையிலிட்டுவைத்தருளிய லட்சுமிமணாளனேபோற்றி கார்த்தவீரியார்ச்சுனராஜன் கைகளாயிரங்களையும் மழுவினாலெயறுத்து வெற்றிகொண்ட மேற்குலமான சமதக்கினி புத்திரனான பரசுராமனேபோற்றி அதிமோகத்தையுடைய யிலங்கையில் இராவணனைப்பொருதிக்கொன்ற கணமுடைய இராகவனேபோற்றி பூலோகம் புகழத்தக்கதாக புத்தர்குருவாக வடிவெடுத்துவந்து அசுரரையயக்கி சிவனைககொன்று திரிபுரங்களை யெரிபபித்தவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உஉ)

செருவின வத்திரம் மொருபலபத்திரர் பின்னவசெபபோற்றி
தனைவருநிதியென வருவசுதேவன றருமணியேபோற்றி
யருள்பதினுயிர மிடைமடவியரனை நாயகபோற்றி
குருகுலம வருபஞ்சவருக் குதவுங் குணநிதியேபோற்றி

(இ-ள்) மகாபாரதயுத்தத்தில கலப்பையாயுதத் திறமையுடையவரான பலபத்திரராமனேபோற்றி அவர்க்கிளையவனாய் வந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியேபோற்றி யிந்தப் பூலோகத்திலேபோலுமவதரித்தருளிய வாசுதேவன்பெற்ற மணிக்கமணியேபோற்றி அன்பாய பதினாறாயிரங்கோபியர்களை மருவின நாயகனேபோற்றி குருகுலத்தி லுதித்து விளங்கிய பஞ்சவர்களுக்குதவிசெய்தருளிய சற்குணநிதியேபோற்றி போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்தான் சாம்புவந்தன்—எ-று (உ௩)

இப்படிசாம்புவ னெண்ணிலியத்துதி யிந்திராமணவாளர்
கொப்புரவோதி யறிந்திலனிப்பிழை யுரவபொருத்தியெனச்
செப்பினன் மூலைமலை செறிநகையமுகின திருவனசாமபவியைக்
கைப்புகவுதவி யம்மணியுமளித்துக் கண்ணனை யடிதொழுதான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவராசன் அளவில்லாத தோத்திரஞ்செய்து இந்திராமணவாளன் கிருஷ்ணமூர்த்தி மகிழும்படி சுவாமி அடியேன் அறியாதுசெய்த பெரும்பிழையைப் பொருத்தருளுமென்றுசொல்லி மலைபோன்றமுலைகளும் நேர்ந்து நிறைந்தநகையும் அழகிய லட்சுமிபோலும விளங்கிய தனமகளாகிய சாம்பவியைக் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு திருமணஞ் செய்துவித்து சுமந்த கொமணியையும்கொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கினன்.—எ-று. (உ௪)

தொழுவனகண்டு சுரந்தருள்வேண்டிய சொல்லிமகிழ்ந்தாய
னெழுவனசிநதையி லெய்தினன்மன்னன்முன னிடுபழிமொழிதீர்ப்
செழுமணிகொண்டுன் பின்னவனுமபிர சேனன்வனமேகும் [பச்
பொழுதொருகாடி வதைத்ததமமணிதன புகலிடை வைத்ததரோ.

· (இ-ள்.) அப்படித்தொழுத சாம்புவனுக்கு கிருபை கூர்ந்தருளிபிரியவசனங்கள்சொல்லி மகிழ்ச்சியுடனே கிருஷ்ணதேவன அங்கிருந்துபுறப்பட்டுவந்து சத்திராசித்துராசன் முன்னிட்டபழி வசனங்களை தீரவருக செழுமையுடைய இராசனைக்கண்டு சொல்லுகிறார் ஓய்இராசனே உன்தமபியான பிரசேனன் சியமந்தமணியைத்தரித்துக்கொண்டு வனங்களில் மிருகவேட்டை செய்யபபோகும்போது ஒரு கரடிவந்தவனைக் கொன்றுமணியைக கொண்டுபோய் தான்யிருக்குமிடத்தில வைத்துக்கொண்டு யிருந்ததென்று சொலலிப்பின்னைரு சொல்லுவார்.—எ-று. (உ௫)

வைத்தபின்னுளினிற் சாம்புவன் வந்தவன் வதைபட்டதுமுனியஞ்
சுத்தசுமந்தகமணிகொண்டதுமறி வுற்றுச்சுடர்மணிகொண்
டத்தையும்வென்றுதன் மகனொருதொட்டிற் கணிபாகத் தூக்கி
வைத்தனன்யாமீ ரெழுதினமவனுடன் மலேவுற்றிவைகொண்டேம்.

(இ-ள்.) மறுநாள் சாம்புவராசன் வனவேட்டைவந்தான் உன்தம்பி வதைபட்டதையும் காடியானது ஒளிவுடைய மணியைகொண்டு போயிவைத்திருந்ததையும் யறிந்து அந்தக் காடியைக்கொன்று மணியைக்கவர்ந்துக்கொண்டுபோய் தன் மகன் தொட்டிலில் அழகாகத் தூக்கிவைத்திருந்தான் யிதுவெல்லாம் நாந்தெரிந்து போய் அந்தச் சாம்புவனுடன் பதினான்குநாட் போர்செய்து வெற்றிகொண்டிவை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தோம்பாரா யென்று சொல்லுகிறார் கிஷ்ணமூர்த்தி.—

என்றுரைதாமோதரர்சாம்புவதியோ டெழின்மணியுங்காட்டி
யுன்றனதுள்ளந் தெளிகெனவே சத்திராசித்துவகையினுல்
சென்றனமணமுரசந்திசை பெட்டுஞ் சென்றன திருவுறவே
மன்றலினனருள் சத்தியபாமையும் மணியையு முதவினனுல்.

(இ-ள்.) நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ்சொல்லி கிஷ்ணதேவர் சாம்பவதியெ ன்பவளையும் அழகியமணியையும்காட்டி யினிஉன் சமுசியம் தெளிவாயென்றுசொன் னார். அப்போது சத்திராசித்துராசன் மகாசந்தோஷமாகி தன்மகளான சத்தியாமை யை கிஷ்ணருக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செயதுகொடுத்து அந்தமணியையும் கொடுத்த ருளினன். அப்போது கிஷ்ணதேவர் யெழுந்தருளிச்செல்லாநின்றார் மணமுரசவாத் தியமெட்டுத் திக்குகள் செவுபடத்தக்கதாக ஓசைமுழங்க அழகுபெற.—எ-று.

பலபத்திரனுஞ் சாத்தகியுங் கோபாலப் பெருவெள்ளம்
நலபத்திரவிழி நங்கையர்யாவரு நன்சோபனமோதக்
குலபத்திரமலர் கொண்டவர்பாதக் கோகனகம்போற்றச்
சுலபத்திரண்மென் பகைவென்று துவாரகையிற் புக்கான்.

(இ-ள்.) பலபத்திரராருஞ் சாத்தகியும் ஆயராச்சியர்கூட்டமான பெருவெள் ளமும் அழகிய அம்புபோன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீசனங்களனைவருஞ் சுபசோபனங் களபாட பக்தசனங்களெல்லாம் பலநிறங்களையுடைய பத்திரபுட்பங்களிட்டு அவர் பாததாமரைகளைப் போற்றிசெய்ய சொற்பத்திரணமாக சத்துருக்களைச்செயித்து வெ ற்றிகொண்டு துவாரகாபுரியில் புகுந்தருளினார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (உஅ)

கொண்டலேவென்ற குழற்பிறைநுதல்விற் குனிபுருவப்பானல்
வண்டலர் விழிவள்ளைக்குழை மணிநாசிகையாம்பற்
றண்டரளப்பற் செவ்வாய்மெதுசொற் றண்மதிவதனவளைக்
கண்டமலர்க்கைக் கனதனவிடைநூற் காலம்புயசூழ்வார்.

(இ-ள்.) கார்மேகத்தைவென்ற கூந்தலும் பிறைபோன்றநெற்றியுங் குனித்தவி லதுபோன்ற புருவங்களும் நீலோற்பலம்போலும் வண்டுகள்போலும் ஒத்தழகிய க ண்களும் வள்ளைக்கொடிபோன்றகாதும் செண்பகப்பூப்போன்ற அழகியமூக்கும் ஆம்பல்பூப்போன்ற சிவந்தவாய்களும் குளிர்ந்த முத்துநிறைபோன்ற பல்வரிசைக ளு மிருதுவான வசனங்களுங்குளிர்ந்த பூரணச்சந்திரன்போல முகங்களும் வலம் புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்தும் தாழம்பூப்போன்ற கைகளும் கனத்த தனபாரங்களும் நூலொத்தவிடையுந் தாமரைப்பூப்போன்ற கால்களுமாக விப்படி அழகுபெற்றவட ய ஸ்ரீசனங்கள் சூழ்ந்துவிளங்க வெழுந்தருளியிருந்தார் கிஷ்ணர்.—எ-று. (உகூ)

அவ்விடைருக்கு மணித்திருவுஞ் சத்தியபாமையு மிருபாற்
செவ்விகொள்கார சலத்திருபாங்குந் திருமயிலெய்தினபோல்
மெய்விளைவுற வெய்தினர்கரியவ ரரியாசனமேவினர்கா.
னவ்விவிழிக்குற வள்ளியுதித்தருள் நன்மையினிப்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) அப்போ தங்கனம் ருக்குமணிதேவியும் சத்தியபாமையும் மிவ்வி ருவரு மிரண்டுபக்கத்திலுஞ் செவ்விதாகிய ஒருநீலகிரிச் சார்பி லிரண்டுபக்கத்திலும் அழகியமயில்கள் சேர்ந்திருந்ததுபோலும் திருமேனிபுளகமுற மருவிமனங்களிப்புற கிஷ்ணதேவர் ஒரு சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு கானகத்தில் மான் போலும கண்களையுடைய குறமாதாகிய வள்ளிநாயகி யுற்பவித்தமுறைமையை சொல்லுகிறேம் கேணமின்களென்று சொல்லுகிருர், சூதமுனிவர் —எ-று. (௬௦)

கிஷ்ணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் – உ௫-க்கு செய்யுள் – ௫௬௫

வள்ளிநாயகி உற்பத்திச் சருக்கம்.

இப்படிநம் வசுதேவர்க்கினிய திருக்குமாரரெனு
மைப்படியுங்கரியமலே வந்தனபொற்கரியவனா
ளைப்படியிற் பொதுமடவார் பதினாறாயிரவருடன்
மெய்ப்படியு மனுராகவிதம்படியு மொருநாளில்.

(இ-ள்.) வாசுதேவருக்குப் பிரியமுடைய திருககுமாரராகிய மேகம்படியும் நீல கிரிபோலும் அழகியகிஷ்ணதேவா துவாரகாபுரியில் மாதுமடவாா பதினாறாயிரம பெ ணகளுடனே லீலாவினோதமாகமருவி அனுராகதொழில்நடாத்தி சுகமாகவாழுகின் றநாளில் ஒருநாளவேளையில்.—எ-று. (௧)

மருக்கிளருந் தொடையுருக்கு மாங்கதன்றன்வழிவந்த
வுருக்குமணிமயிலெனுமம் போருகப்பெணொருபாங்கும்
மருப்புமுமர்கிலன்சத்தி ராசித்த னருளிவரும்
பருப்பதுபோற்றன சத்தியபாமைக் கண்ணொருபாங்கும்

(இ-ள்) மணம்பொருந்திய புட்பமாலைசூடிய ருககுமாங்கதராஜன் வரபுத்திரி யான அழகிய ருக்குமணியம்மனென்னு மிலட்சுமிதேவி யொருபக்கத்திலும் குறை மில்லாத சத்திராசித்துராசன் வரபுத்திரியான மலைபோலு முலைகளையுடைய சத்திய பாமையென்னுங் கண்மணியொருபக்கமும்.—எ-று. (௨)

இனிதணைந்துவிளையாடு மெலலையிலவற் கலையுடையும்
பனிமலாமென் சடைமுடியும் படிகநிறத்திருநீறுங்
கனியுமிசைத்திரிதண்டுங் கமண்டலமுங் கனிநகையும்
நனியழகு பெறத்தேவர் நகர்விட நாரதர்வந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி யின்பமாக உபையநாச்சிமாருடனேகூடி விளையாடியிருக்கின் றவேளையில் மரவுரியுடையுங் குளிர்ந்த புட்பஞ்சூடிய மெல்லிய சடைமுடியும படிக நிறமான திருவெண்ணீருதரித்த திருமேனியும் யிசைபாடி யேந்தியவீணையுந் திரித

ஜடமுங் கமண்டலமுங் கனிந்தகையுமாக மிகவும் அழகுபெரும்படி தவவடிவுட னே தெய்வலோகத்திலிருந்தும் புறப்பட்டுவந்தார் நாரதமுனிவர்.—எ-று. (௩)

வந்தவர்சந்தனக்கதம்ப மணிப்புயக்கண்ணன் கரத்திற்
றந்திந்திரன்பாரி சாதநறுந்தணபோது
யிந்தமலர்யாதெனநம் மிறைவனுட னிமையமயில்
கொந்தவிழுஞ் சடைமுடிக்குங் குழற்குமுடிப்பனவென்றார்.

(இ-ள்.) வந்த நாரதமுனிவன் சந்தனகதம்பந்தரித்தருளிய புயங்களையுடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவனைக்கண்டு அவர்கையில் இந்திரலோகத்து பாரிசாதபுஷ்பக்கொத தொன்று கொடுத்தார். அதைவாங்கியே சிந்தப்புதுமையான புஷ்பமென்றுகேட்க யிதுபரமேஸ்பரனும் பார்வதாதேவியும் அலர்ந்தபூமணம்பொருந்திய சுவாமி சடை முடிக்கும் அம்மன்கூந்தலுக்கு முடித்துகொள்ளும் மகிமையையுடைய பாரிசாத புட்பமிதுவென்று சொன்னார்.—எ-று. (௪)

கிளியமுத மொழித்தெய்வ கீதவத்திற் கிளர்குமர
அளிவிரவா மணமகலாத் தலர்புலராத் தழகொளியாத்
துளிதருசெந் தேனொழுகும் துணாப்பாரிசாதமலர்
தெளிகருணைக்கரியவ்னின திருவுளத்திற் கினிதென்றார்.

(இ-ள்.) கிளிபோலும் அமுர்தமொழியுடைத்தாய்த் தெய்வகானகீதம்பாடி கி ளர்ச்சியுடனே யிளமையுடைய தேன்வண்டுகள் மூசாததாய் மணங்குறையாததாய் மலர்கள் வாடாததாய் அழகுபோகாததாய் துளிக்கப்பட்ட செந்தேனொழுக்கமாகிய ஒளிபொருந்திய யிந்தப்பாரிசாத புட்பக்கொத்துத் தெளிவானகிருபையுடைய கிஷ் ணமூர்த்தியே உம்முடைய திருவுளத்துக்கு மிகவுயின்பமான திவ்வியபுட்பமிதுவெ ன்று சொன்னார் நாரதமுனிவன்.—எ-று. (௫)

நாரதராற் பெற்றமலர் நளினமயி லுருக்குமணிக்
காருளாலரியளிப்ப யதுசத்தியபாமையறிந்
தோருளத்திற் புலவியனுற் றாடுதல்பெற் றனளதனாற்
காரணையகரியவனுற் கனிந்தொர்மொழி பகருகின்றார்.

(இ-ள்.) நாரதமுனிவராற்பெற்ற மலர்ச்சியுடைய பாரிசாதபுட்பத்தைத் தாம ரைமகளான மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய ருக்குமணிதேவிக்கு மிகுந்தகிருபையுட னே கொடுத்தார், அதுகண்டு சத்தியபாமை தனதுள்ளத்திற்சகியாமல் மனம்புலர்ந் து வாடிக்கொண்டாள். அதுகண்டு கார்மேகம்மொய்த்த கிஷ்ணதேவர் பிரியமாக ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௬)

பூவொன்றே யுருக்குமணிப் பூவைபெற்றா ளுனக்கந்த
காவொன்றி லொருபாரிசாதமலர்க் கற்பகத்தின்
மாவொன்று நின்மனைவாய் வைப்பனென வுரைத்துமறைக்
கோவொன்று புரத்தெழுந்தான் கோகனகத் திருமாயன்.

(இ-ள்.) வாராய் சத்தியபாமையே நாரதர்கொடுத்த புட்பக்கொத்தொன்றே பொன்று ருக்குமணிக்குக்கொடுத்தோம். அவளதை வாங்கிக்கொண்டாள். வுனக்கு அந்தக் கர்ப்பகப்பூங்காவில் ஒரு பாரிசாதப்புட்பம் புட்பிக்கின்ற கற்பகமரத்தைக் கொண்டுவந்து உன் வீட்டுவாசலில்வைக்கிறேன் பெண்ணே யென்றுசொல்லி அவளூடலைத்தீர்த்து வேதப்பிர்மா விருந்தருளிய பிரமபுரத்தில் எழுந்தருளிவந்தார் கமலமகள் புணர்ந்தமார்பனான கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௭)

பிரமபுரத்தெய்திமுகிற் பெருமுழக்கின் வளைமுழக்கித்
தருகாருமலர்ப்பாரி சாதமென வுரைபபவயன்
அரமகளிர் விளையாடு மாயிரங்கண்ணன் புரக்கும்
புரமிசை யுண்டெனா வுரைப்ப போந்தனனப் புரத்தாயன்.

(இ-ள்.) பிரமபுரத்தில்வந்து மேககெற்சிதம்போலும் பெருமுழக்கமான சங்கத்தொனிமுழக்கி நறிபபுட் ங்களையுடைய பாரிசாதந்தருவாயென்றுசொல்ல அதுகேட்ட பிரமதேவன் ரம்பாஸ்ரீகள் விளையாடிவாழ்கின்ற யிந்திரனாளப்பட்ட யிந்திரபுரத்திலுணடென்றுசொல்ல அப்படியோவென்று அமராபதிக்கெழுந்தருளிப் போனா கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (அ)

போந்துவலம் புரிமுழக்கிப் பொற்றருவைக்கொணர்காலை
யாய்ந்தவரமகளினர்வந் தாய னழகினைபபார்த்தார்
வேய்ந்தவவ ரிடையொருத்தி விபுதையெனும் வியன்மடந்தை
வாய்ந்தகரியவன் றனக்குமனமுருகி மயலானாள்.

(இ-ள்.) அப்படி சங்கததொனிமுழக்கிப் பாரிசாத தருவைக்கொண்டுவரும் போது அங்கனம் விளையாடிக்கொண்டிருந்த தெய்வப்பெண்களவந்து கிஷ்ணதேவருடைய அழகைப்பார்ததாகள அவர்களுக்குளளே ஒரு தெயவப் பெண் அதிரூபசவுந்தரியமான விபுதையெனபவள வாயப்பாக மாயவன்பேரிலமோகிதது மனமகரைந்துருகி விரகமானாள.—எ-று. (கூ)

விபுதைமடமயி லறிக விரகமுளந்தாவனசங்
கபுதைமட லெழுதிவருங் காமநிறைந்த முறுசெய்
விபுதைநலங் களிகூர விண்டலக்கற்பகக்காவில்
மபுதைவிழி வனிதையுடன மருவிமணந்தனன் மாயன்.

(இ-ள்.) மடமையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய விபுதையென்பவள் மனதில் அதிகமோகம் பிரவேசிக்கத்தனது தாமரைக்கைகளால் மடலெழுதி மிருந்த ஆசையுடனே தொடர்ந்துவருவதைக்கண்டு மோகமாக நலவின்பமுண்டாய்க்களிகூற அந்தப்பொன்னுலகத்துக கற்பகப்பூஞ்சோலையி லோரிடத்தில் மதர்த்தவிழிகளையுடையவளுடனே மருவி மணம்புணர்ந்தார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௧0)

அவர்புணர்ந்தபொழுதிலெழு தரியமட வணங்குதித்துத்
துவர்புணர்ந்த கனிவாயுஞ் சுகம்புணர்ந்த பனிமொழியுந்
தவர்புணர்ந்த நுதலுமலர்ச் சண்பகநாசியுங் காமுங்
கவர்புணர்ந்த கயல்விழியுங் கவின்பெறக் கன்னிகை யுதித்தாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விபுதையுடனே கிஷ்ணதேவர்கூடி மருவிப்புணர்ந்தபோது பவழம்போன்ற கனிவாயுங் கிளிபோன்ற குளிர்ந்தவசனமும் இளம் பிறைபோன்ற நெற்றியுஞ் சண்பகப்பூப்போன்ற நாசியுங் காந்தள்புட்பம்போன்ற கைகளும் காமுகருயிர்க்கவரும்படி மீன்போன்றழகிய கண்களும் யிப்படி யழகுடனே வொருதெய்வகன்னிகைப் பெண்பிறந்தாள்.—எ-று. (கக)

ஆங்கதுகண் டேகுவிபு தையையகன்றங் கடைந்தனன்மா
லோங்கியமின் மடவயிலை யுயர்விபுதை குலத்தரியோர்

பாங்குரவங் கவர்வளர்த்தார் பன்னிருநல் வயதின்மலர்ப்
பூங்கமிழ்கற்பகக்காவிற் பொன்னூச லேற்றினரால்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அதுகண்டு கிஷ்ணதேவர் மகிழ்ச்சியுடனே விபுதையை விட்டுப்பிரிந்து தம்முடைய துவாரகாபுரிபோய்ச்சேர்ந்தார். இப்படி யழகுடனேபி றந்த பெண்மயிலை யந்த விபுதைகுலத்தி லுரியவர்கள் நல்லபாக்குசெய்து அங்கே வளர்த்தார்கள் பன்னிரண்டு பிராயத்தளவில் வாசனையுடைய அந்தக் கற்பகப்பூங்காவில் அந்தப்பெண்ணை சொர்ணமயமான ஊஞ்சலிலே ஏற்றிவைத்தார்.—எ-று. கஉ

ஏற்றிவல்லி மணியூச லினிதாட்ட வெழிற்குகனைப்
போற்றிமயிலவாகனமும் புண்டரிகத்துணைத்தாளு
மேற்றிதிரு வுடையழகு மெழில்மார்பு மீராறுதோ
ளாற்றலுறமணிக்கரமு மறுமுகமுந் தியானித்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தினமயமான ஊஞ்சலிலே யந்தப்பெண்ணை யேற்றிவைத்து ஆட்டும்படியாகக் கந்தசுவாமியைநினைத்துப் போற்றிசெய்து மயில்வாகனமுங் கமல மலர்போன்ற விருபாதங்களும் உசிதமான திருவுடையழகும் யெழிலுடையமார்பும் பன்னிரண்டுதோளும் வலிமையுடைய ரத்தினமணி வளைகளணிந்தகைகளும் ஆறு முகமாகத் தியானஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (கங)

ஆறெழுத்தின் பெயர்பாடி யாறுதிருமுடிபாடி
வீறியபன்னிருகதிரின் விளங்குமணிக் குழைபாடி
கூறியபன் னிருநயனக் கோலங்கள் பலபாடி
யீறில்கனிவாய்மலரி னெழில்பாடி யிசைபாடி

(இ-ள்.) குமாரருடைய திருநாமங்களெல்லாம்பாடிச் சடாட்சரப் பெருமை பாடி ஆறுதிருமுடிகளும்பாடிக் கதிர்விளங்கிப் பிரபைவிரிக்கின்ற பன்னிருகாதில் இரத்தினமணிக்குண்டலங்கள்பாடி பன்னிரண்டு கண்களினுடைய அழகுகள் பலவும்பாடிக் குமுதபுட்பம்போலுங் கனிவாய அழகுபாடி யிசைகளும்பாடி யூஞ்சலாடினார்கள்.—எ-று. (கச)

பன்னிரண்டு புயம்பாடிப் பணைத்தெழுகந் தரம்பாடி
மின்னுருண்ட தனையகுழை விளங்கிய குண்டலம்பாடித்
தொன்னிரண்டு வாகைநறுந் தொடையுரமும் புயம்பாடிப்
பன்னிரண்டு கரத்துணையிற் படைபாடிக் குடைபாடி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுபுயங்கள்பாடிக் கதிர்த்தெழுந்த திருக்கழுத்தழகும்பாடி மின்ன லுருட்சியானதுபோலுங் குழைகளவிளங்கிய குண்டலங்களபாடி யிருபாலு மணிந்த நறியவெட்சிமாலை புனைந்தழகியமார்பி னெழில்பாடி பன்னிரண்டுகைகளில் தரித்திருக்கின்ற பலவாயுதங்கள்பாடி குடைபாடி ஊஞ்சல் நாட்டினார்கள்.-எ-று.

சித்திரப்பெண்ணுடைபாடித் திருவுதரக்கவின்பாடிச்
சுத்தமலர்ப் பதம்பாடி துணையடிபொற் கழல்பாடி
மெத்தமரர் சிறைமீட்ட விறல்பாடி வேல்பாடிக்
கொத்தகின் றிறற்சேவற் கொடிபாடி யாட்டினரால்.

(இ-ள்.) அழகிய மணிபட்டுடைபாடித் திருவயிற்றின் அழகுபாடி நிஷ்க்கலங்கள் சுத்தமான வனசபுட்பம்போலும் பாதங்கள்பாடி இரண்டுபாதங்களில்தரித்த

சொர்ன வீரககழல்பாடி மிகுதியானதேவர்கள சிறைமீட்டருளிய வீரவலுமைபாடி வேலாயுதம்பாடி கொத்தப்பட்ட அழகினையுடைய திரம்பொருந்திய சேவலங்கொடிபாடி ஊஞ்சலாட்டினார்கள் —எ-று. (கசு)

அவ்வேலை மைய்வேலை யணிவேலை நிகர்விழிமான
வைய்வேலர் திருவழகால் மையலவேலை மனங்கொண்டார்
இவ்வேலை விபுதைபெற்ற யேந்திழைகைக் கொண்டதற்பின்
செவ்வேலை தரித்தபிரான் சேரவர் தவஞ்செய்கென்றார்.

(இ-ள்.) மேகமொய்த்த கடலபோலுமழகிய வேலைப்போலு மதற்கணைகளையுடைய அந்தப்பெண்ணுணவள குரியதாகிய வேலாயுதககடவுளினுடைய திருவழகுகளை காதுகுளிரககேட்டு மனதிலேகுறிதது ஆசைககடலிலே மூழகினாள. அதுகணடவ்வேளை விபுதைபெறற கன்னிபபெணணுணவளசொனனட ஆசைமிகுதியைக்கண்டு பின்பு அழகிய வேலைததரிதத குமாரககடவுளுன்னைவந்துசேரவா தவஞ்செய் பெணணேயென்று சொனனார்கள.—எ-று. (கஎ)

என்றுசரவணக்கரையி லெழின்மடவார் பலகோடி
நின்றுமுருகனைப்பணிந்து தவநிலையி னிறுத்தினா
லன்றுகருங் குழல்விபுதை யணிக்தமயிலாணடீரா
ரென்றுமுணராள்குகனை யுளததிருத்தித் தவஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) யென்றிப்படிசொல்லி சரவணப்பொயகைக கறையருகில் அழகியப்பெணகள் அனந்தஙகூடி நின்று காதசுவாமியைபபணிந்து தவநிலையில நிறுததிவைத்தார்கள். அன்றுமுதற்கறிய கூநதலையுடைய விபுதைபெற்ற மயிலபோலுமழகிய கன்னிபபெண பன்னிரணடுவருடம் வேறொனறு நினையாமல குமாரனை உளளாககமலத்திலநிறுத்தி அரியதவஞ்செயதாள.—எ-று. (கஅ)

சரவணப்பொன்மடுக் கரையிற்றவம்புரிந்து தனித்தெழிற்பஞ்
சரவணத்துக்கிளிபனையா டவம்புரிபு நிலைபுணர்ந்து
சரவணத்துவிழித்தெய்வ சேனைநணபர் சணமுகமுஞ்
சரவணத்துக்குழையமைந்தா தமதுருநிந் தவணடைந்தார்.

(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கைக கரையருகில் தனித்திருந்த தவஞ்செய்து தனிமையான அழகிய பஞ்சவானகிளிபோனற கன்னிப்பெண்செய்யுந் தவநிலைமையை யறிந்துவந்து அமபுபோனற கணகளையுடைய தெய்வசேனை மணவாளராகிய சணமுககடவுள் ஐந்து தலைகளையுடைய பாககுண்டலங்கள் திகழும் செவிகளையுடைய பரமசிவனுடைய திருக்குமார தமமுடைய வடிவைமறைதது அங்கணமவந்தார்.-எ-று.

தவமயிலின றவங்குலைப்பச்சரத விநம்பலகூறி
யவுருவின லலழகு நாயகனுகப்புகழ்ந்தார
சிவசிவவச்சிறியா ளச்செயவறியா சரவணத்துற்
பவனையுள நினைப்பதலலாற் பகர்வனவொனறுங் கருதாள்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செயயாநின்ற கன்னிபபெணசெய்யுந் தவஙகளையு மபபடியாக அனேக சரசசல்லாப விநோதவாரத்தைகளபேசி புதுமையான வடிவுடையவொரு புருடநாயகமாகப் புகழ்ந்தார். அப்போது சிவசிவா அநதசசரியவளான கன்னிப்பெண அந்தச் செயலெரிமுறியாதவளாய் சரவணோற்பவனை தனதுளளத்தில் நினைத்து தியானிப்பதல்லாமல் அவளபேசிய விநோதவசனமொனறு காதுதவளாய் ஒருமனநிலையாய்த தவஞ்செயதாள.—எ-று. (உ0)

அறுமுகமுங் கடம்பமலரணிபுயமும் பன்னிருகை
யுறுபடையும் பன்னிருகுண்டலக் கதிர்வந்துலவு மார்புஞ்
செறுமயிலின் பெறு மயிலின் திருமயிலு மிருமையிலும்
வறுமையிலென் றுதவடியும் வயங்கமயிலெதிர் நின்றார்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகமுங் கடம்பமலர்மாலைதரித்த புயங்களும் பன்னிரண்டு குண்டலங்களின் பிரபையுமுலவும் திருமார்பும் அசுரனைக்கொன்ற கூர்மையுடைய வெற்றி வேலும் அழகிய மயில்வாகனமுமாக இம்மை மறுமை இரண்டிக்கும் வறுமையில்லையென்று ரட்சிக்கும் பாதங்களுமாக விளங்கிப்பிரகாசிக்க மயிலபோலுந் தவஞ்செய்துநின்ற கன்னிப்பெண்ணுக்கெதிரே காட்சிகொடுத் தெழுந்தருளிநின்றார். குமாரசுவாமி.—எ-று. (௨௧)

கந்தர்தவப்பூமியினிற் காட்சிகொடுத்தன மயில்கண்
டுய்ந்தனனென் றுளமகிழ்வுற் றுலர்ந்தகொடி மழைபெற்றங்
கந்தமுறத்தழைத்தொரு நம்பொற்றருவின் படர்வனபோற்
றந்தமுலைவிழுதைமயில தந்தகுயிலெழுந்துளதால.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி தவபூமியிலே வந்தெய்தி திருக்காட்சிகொடுத்தருளினதை அந்த மயிலபோன்ற கன்னிகையானவள்கண்டு உய்ந்தே னுய்ந்தேனென்று உள்ளங்களிப்பாகஞ்சுகி உலர்ந்தகொடியானது மழைபெய்யப்பெற்று அழகுபெறத் தழைத்தெழுந்தங்கே ஒரு சொர்ணத்தருவின்மேலே படர்வதுபோலும் ஆனைக் கொம்புகள்போலும் முலைகளுடைய விழுதை மயில்பெற்ற குயிலபோலு மொழியையுடைய அழகிய கன்னிப்பெண் தவத்தைவிட் டெழுந்துவந்து குமாரசுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றாள்.—எ-று. (௨௨)

ஆறுறுபுயபோற்றி அறுமுகபங்கயபோற்றி
சீறுடற்றோகைமயிற் சேவகபுங்கவபோற்றி
கூறுகத்தாருகனைச் சூரனைக் கொன்றவபோற்றி
பேறுகவெனையாண்ட பெருங்கருணைக்கடல போற்றி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு புயக்கடவுளேபோற்றி ஆறுமுக பங்கயபோற்றி நடனஞ்செய்கின்ற தோகைமயில்வாகனத்து சேவகனே தேவர்தேவனேபோற்றி அடியாள் பேறுபெறத்தக்கதாக காட்சிகொடுத்து வரந்தந்தென்னையாளவந்த கிருபைக்கடலே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௩)

உமையவள் பெற்றவபோற்றி யுமாபதிதந்தவபோற்றி
சிமையமலையகலாத திருவிளையாட்டின போற்றி
யமைவளையபுயத்தெய்வ சேனையணை பவபோற்றி
யிமையவர்கள் சிறைமீட்டயெனதுயிர் நாயகபோற்றி.

(இ-ள்.) உமாதேவி பெற்றவனேபோற்றி உமாதேவி தந்தவனேபோற்றி சிங்காரங்களையுடைய மலைகளெல்லா முலாவிப்பிரியாமல் திருவிளையாடல் செய்தவனே போற்றி பசுமூங்கிற்போலும் புயங்களையுடைய தெய்வசேனையம்மன் மருவும் மணவாளனேபோற்றி தேவர்கள் சிறைமீட்டருளி ரட்சணைசெய்த வென்பிராணநாயகனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௪)

போற்றியினியெனத்துயம் பொருந்தவருள் பொருந்துகவென்
றேற்றதுதி பலபகர்ந்த வேந்திழைசொற்குளமகிழ்ந்து

கூற்றுதைத்த பரனுதவுங் குமரர் மறையவன்சிரத்தி
லூற்றமுறவிரற்புடைத்த வொருமுருகருநா பகர்வார்.

(இ-ள்.) இப்படி துதிசெய்த தேவரீர் யென்னுடைய தனபாரங்கள்பொருந்த மருவியணையும்படி மணஞ்செய்யக் கிருபைசெய்தருளுமென்று அன்பாகதோத்திரங் கள் பலவிதமாகச் சொல்லித் துதிக்க அவளசொன்ன பிரியவசனங்களைக்கேட்டு ம னமகிழ்ச்சியாகி யெமனையுதைத்த பரமேஸ்பரன் பெற்றருளிய குமாரரானவர் பிர மதேவனைச் சிரசிலே யிரத்தமூரி வரும்படியாக தமது கைவிரல்களாலே குட்டிய ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளிவைசொலலுகிறார் —எ-று. (உரு)

தேவாதிபதியுதவுஞ் சேனைக்கொரு வப்பிளரில்யா
மூவுலகில்மடந்தையரை முயங்கிலமெனவுறைபகர்ந்தோ
மாவலிறுலிங்குனை மணைகிலமான் வயிற்றுதித்துப்
பூவுலகமலையிடத்தில் பொருந்துகென வரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள.) வாராய்பெண்ணே முன்னமேயிந்தவேந்திரன் பெற்றபுத்திரியான தெ ய்வசேனைப்பெண்ணுக்கு ஒருநாள மருவிமலைந்த சந்தோஷத்திலே ஒரு வரங்கொ டுத்தருளினேம் உன்னையல்லாமல் திரிலோகத்திலுமுண்டாகிய பெண்களைச்சேர்வ தில்லையென்றுசொன்னேம் ஆகையா லிப்போதிங்கே உன்னை மணஞ்செய்து சேர் வதில்லை. யிப்பிறப்பையொழிந்து பூமண்டலத்திலே திவ்வியருபமான ஒரு மான்வ யிற்றிலே வந்துபிறந்து மலையிடத்திற் சேர்ந்துவளர்ந்து பருவமானதருணத்தில் நா மங்கேவந்து உன்னை மணஞ்செய்து பிரியாமற்சேருகிறோமென்றிந்த வரங்கொடுத் தெழுந்தருளினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (உசு)

அந்தவரம்பெற்றபின்ன ரகில்மிசையணிமட்மான்
வந்ததுகண் டுகந்துகலைக் கோட்டுமகாமுனியணைந்தான்
சந்தனப்பொற்கொடிபோலத் தையலைமையலிற்பிணைமா
னந்தவள்ளி நறுங்கந்த மழகுழியிற் பெற்றதுவாம்.

(இ-ள்.) வரம்பெற்றபின்பு அந்தக்கன்னிகை தன் செனனத்தையொழித்து நின்றகாலத்தில் யிந்தபூமியின்பேரிலே அழகிய பிணைமான்வந்ததைகண்டு கலைக் கோட்டு மகாமுனிவன் புணர்ந்தான. புணர்ந்தவுடனே சந்தானமென்று சொலலப் பட்ட காமவல்லிக்கொடிபோலுமழகிய வொருபெண்ணை ஆசையுடனே அந்தப்பி ணைமான் விழுமிய வள்ளிக்கிழங்கு கெல்லினகுழியில் பெற்றருளினதென்றவாறு. ()

பெற்றமான்பிணைபார்த்துப் பேதலித்துமயங்கிவள்ளி
நற்றழகுமதிமுகமு நாகமணி யொளிநிறமு
முற்றெமது மரபலவென் றோடினதோடியகாலை
யற்றைவனக் குறவரங்கட்குழந்தையைக்கண் டருகணைந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிணைமானானது அழகியபெண்ணைப்பெற்று உற்றுநோக்கிப் பார்த்து பேதனமாகமயங்கிப் பூரணச்சந்திரன்போலமுகமும் நாகமாணிக்கம்போ ல தேககாந்தியும் அழகுக்கண்டுதெரிந்து யிது நம்மிடமான் சாதியலலவென்று தான் பெற்றகுழந்தையை யங்கே போட்டுவிட்டுபபோனது அன்றையதகுனம் அங்கனம் வனக்குறவர்கள் அந்தக்குழந்தையைக்கண்டு அதின்பக்கத்தில் வந்தார்கள்.—எ-று.

எய்தினரித்திருவணங்கை யீன்றவர்யா ரெனவடிபார்த்
துய்தலமானிடாடிக ளொன்றுமிலாதறிந்தெடுத்தார்

பொய்தருசிற்றிடைமயிலை போற்றிவளர்த்தற்கொருபேர்
மெய்தருகம்வள்ளியென விளைத்தபடி விளம்புகின்றார்.

(இ-ள்.) வந்தகுறவர்கள் அந்தப் பெண்குழந்தையைப்பார்த்து யிந்தத் தெய்வரூபமான பெண்குழந்தையைப்பெற்றவர்கள் யாரென்றுசுற்றிலுந் தாளைபார்த்தாகள யெங்கும்மானடிக தாளையேயொழிய வேறு மனிதர் தாளையிலலாததால் அந்தப் பெண்ணை யெடுத்துககொணடுவநது வளர்த்துப் பெண்ணுக்கொரு பேரிடும்படி காரணார்த்தமாக வளளிக்கிழங்கு செல்லிய குழியிலிருந்தபடியினாலே வள்ளியம்மன் யென்றுந் திருப்பேரிட்டு யனைவரும் அழைததுவாழ்ந்திருந்தார்கள்.—எ-று. (௨௯)

அப்பெயரிட்டமுதமொழிக் குமுதமலர்க்கனியணிவாய்ச்
செப்புமுலைத்திங்கணுதற் செங்கைமலர்ச் சங்கமடற்
றப்புவிழிப் பொற்கமலத் தலர்வதனத் திலவிதழ்பெற்
றிப்படியிற் றிருவெனப்பன் னிருவயதாற் றிலங்குகின்றாள்.

(இ-ள்) அப்படிப்பெயரிட்டு அமூர்தம்போன்றமொழியும், குமுதப்பூவனைய கனிவாயும், சொர்ண்ண சிமிழன்னமுலைகளும், பிறையொத்தநெற்றியு, காந்தள்மலரிசைந்து சிவந்தகைகளும், வலம்புரிச்சங்கை நிகர்த்தகழுத்தும, அஸதிரமனையகண்களும், கமலமலர் நேர்முகமு, முருக்கம்பூவொத்த அதரமும, அழகுபெற யிந்தப்பிரகார அதிரூபசவுந்தரியமாக பூலோகலட்சுமியென்றும் யாரும்புகழ்ந்துசொல்ல வளர்ந்து பன்னிரண்டுவயதாகி யொளிபொருந்தி விளங்காநின்றாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வயதிற் பெண்ணரசை யணிப்பவளமலையொருபால்
மைவதியும்வச்சிரமலை மாணிக்க மலையிருபாற்
பௌவமரகதமலையோர் பாங்குநடுக் கற்பகக்காச்
செவ்விமலையகனுப்பண செழுங்கனக பரணிசேர்த்தார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுவயதான பெண்ணரசியான வள்ளியம்மனை அந்த மலைக்குறவர்கள் பவளமலையொருபுறம் மேகமெய்த்த வசிரமலையும், மாணிக்கமலையும், இரண்டுபக்கமும் பொருந்தாநிற்க அழகிய மரகதமலைசசாரலி லொருபுறத்திலே விளங்காநின்ற ஒப்பிய பூககாவனததில செவவியமலை பூமிநடுவில் செழுமையுடைய சொர்ண்ணமயமான தொருபரணபோட்டு வைத்தார்கள.—எ-று. (௩௧)

இதன்மீதுசந்தனக்கா விடைநிறுத்திப்பொற்சுவரிட்
டதன்மீதுகொண்டவர்பாங் கருளுநிதியெனச்சொரிந்து
மதமேவுகரிக்கோட்டின் மணியழுத்திக்கொடுங்கைவைத்து
விதமேவுநவமணியால் வேய்ந்துமலர்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி யழகுபெறப்போட்ட பரணின்மீது சந்தனக்கால் நடுநிறுத்தி பொன்சுவரமைத்து அதன்மேற்கொண்டு சிவனது தோழரருளிய நிதிப்போலப் பொழிந்து மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்புகளால்மணியழுததிய கொடுங்கைவைத்து விதவிதமான நவரத்தினங்களால்மேய்நது பலபுஷபஙகளா லலங்கரித்தார்கள்.

அவ்விதனிற் கொவ்வையிதழ் மவ்வனகை யமுதசுவைச்
செவ்விதனித் திடுகிளவித் திருந்திழையைக் கொணர்ந்திருத்தி
நவ்விதனித்திடுநயன நங்கையனைப் பாங்குவைத்து
யிவ்விதனின் பொடுமணிக்க லேமகவண்காங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி அலங்கிர்தஞ்செய்தழகிய பரணிமேலே கோவ்வைக்கனிபோல தரமும் முல்லை யரும்புகள்போற பல்வரிசையும் அமிர்தரசத்தைப்பழித்த விருது

வான வசனமுடைய திருந்திழையாகிய வள்ளியம்மையை அழைத்துக்கொண்டுவந்து யிருத்திமான பார்வையைப்பழிக்கும் கணகளையுடைய சிலபெண்களை அவளுக்குத் துணைபாங்கிமாராகவைத்து அந்தப் பரணின்மேல்நின்று ஓட்டுவதாக வன்பமுடனே பலமாணிக்கக்கல்லுகளும் பொன்னாற்செய்தகவிணும் கைகொடுத்தார்கள் குறவர்கள் —எ-று. (கரு)

வேறு.

புனமென்கிளிகா ளாலோலம் பூவைத்தோகைக ளாலோலங்
கனமின் பிணைகளாலோலம் கானக்குயில்காளாலோலம்
வனமென் மயில்களாலோலஞ் வரையின்பிடிகாளாலோலம்
தினைதின் கரிகாளாலோலஞ் செறியுங்கலைகாளாலோலம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பரணின்மீது வள்ளியம்மனின்று கவண்கல்வீசி லோலஞ்செய்வ தெப்படியென்றால்; இந்தப்புனத்தில் மெல்லிய கிளிக்கூட்டங்களா லோலமாலோலம் நாகணவாய்ப்புள்ளி மான்களாலோமாலோலம், திரட்சியுடைய மெல்லிய பிணைமான்களா லோலம, கானக்கருங்குயில் தோகைகளாலோலம், வனத்தில் மெல்லியமயில் பேடைகளாலோலம், இந்தமலையில் திரிகின்ற பிடியானைத் திரள்களாலோலம், இப்புனத்தில், தினைகள் தின்கின்ற யானைகள ஆலோலம, நெருக்கமாசவருகின்ற கலைமான் கூட்டஙகளா லோலமாலோலம என்றாள் —எ-று. (கசு)

மரையிற்கிளைகா ளாலோலம் மாடப்புராவிறாலோலங்
குருவித்திரள்காளாலோலங் கொலத்தோகைகா ளாலோலங்
திரிபுட்கினங்காளாலோலஞ் சேவற்பேடைகளாலோலம்
மருவிக்கிரிமீ திவ்வகையின் றாயோவெனனுங் குரலெழுமால்.

(இ-ள்.) மான்மரைக்கூட்டங்களா லோலமாலோலம, மாடப்புறாவினங்களாலோலம், குருவிக்கூட்டங்களா லோலம், காடடுப்பன்றி தோகைகளா லோலம், கானுங்கோழி சேவல்பிடைகளா லோலம் என்றிப்படி யங்கன மறிவியிரங்கும் மலைச்சாரலிலிட்ட பரணின்மேல்நின்று சொர்னனகவணில் மாணிககல்லைவைத்து சுழற்றி எறிந்து குயில்போன்ற குரலோசையால ஆயாலோவென்று தொனிகளெழுப்பினள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (கஎ)

எழுந்ததொனிகேட் டுலர்ந்தமரம் யாவுந்தழைத்துத் தழைந்தும்லற்
கொழுந்தி னெழுந்து தேனொழுகக் குனறங்கனிந்துருகுழைந்துருக
வழுந்துங்கிளியுங் குயிலினமு மடுங்கப்படினும் பரவாமல்
விழுந்துமெழுந்துங் குறமடவார் வெந்தின்பணவ்வயகலாதால்.

(இ-ள்.) இப்படி வள்ளியம்மன் ஆயாலோட்டும் குரலோசையைக்கேட்டு வுலர்ந்த மரங்களெல்லாம் பசுமையுண்டாய் நன்றாய் தழைத்து மிருதுவான கொத்து கொழுந்துகளாக வோங்கியெழுந்து புஷ்பித்து தேனொழுகச்செய்ய பலமலைகளெல்லாம் கனிந்து மெழுகுபோலுருகிக் கதிர்களில் மொய்த்தெழுந்து கிளிகளும் குயிலினங்களும் அவளெறிந்த கவண்கல் விசையாகவநத மேலே பட்டபோது வெழுந்து பரவாமல் விழுந்து யெழுந்து அங்கனம் குறவமகளிற் கரசியாகிய வள்ளியமமன் குரலோசையைக் கேட்டதிசயப்பட்டு அந்தப்புனதலைவிட்டுப் பிரியாமல் வசிக்கும். எ-று (கஅ)

அந்தக்குரலினிசைவழியே யமரர்பதியின் றருந்தவத்தோர்
சிந்தத்தலங்களிடையினவி விரவுந்தவநாரதமுனிவன்

வந்தப்புனத்துவள்ளியெனு மடவார்க்கரசை மழைகிரண்ட
கந்தக்குழலை மொழிக்கரும்பைக் கண்டான்பவங்கள் காணுதான்

(இ-ள்.) அந்தவள்ளியம்மன் குறவோசைவழியாக யிந்திரபுரியில் நின்றும் புப்பட்டு யெங்கெங்குஞ் சஞ்சரித்து அரியதவமுனிவர் செய்யுந்தவமகிமைகளைக்கண்டவர்களுடனே வினவிக்குலாவி யிராநின்ற தவமுடைய நாரதமுனிவன் வந்து அதத்தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மாள் என்னும்பெண்ணை பெண்கள் சிரோமணியை மேகம்போலும் திரட்சியுடைய மணமகலாத கூந்தலையுடைய கரும்புபோலும் மிருதுவானவசனமுடைய அதிரூபசவுந்தரியத்தை கண்குளிரக்கண்டான் ஒருகாலமும் பவங்கள் காணுத்தவமுனிவன். எ-று. (ஙஎ

கண்டான்மனமுங் கண்ணுமிகக் களிந்தான் களிந்தேயாயெனவுட்
கொண்டான் குமார்தமக்காய குலப்பூங்கொடியென றுளத்துற்றுன
றண்டாமரையாள் மருகனிடஞ் சார்ந்தான் கண்ட தன்மையெலாம்
விண்டான்விளம்ப முருகருளம் விரகானலத்தால் வெதும்பினரால்.

(இ-ள்.) வள்ளியம்மனழகைக்கண்ட நாரதமுனிவன் மனமுங்கண்களுமிகவுங் களியாகக் குளிர்ந்து பத்தியுடனே யிவளெமக்கெல்லாந் தாயாகுமென்று மனதிற்கொண்டு குமாரகடவுளுக்கிசைந்த தேவியிவளென்று நினைத்து குளிர்ந்த தாமரைமகளான லட்சுமிதேவி மருமகனை குமாரக்கடவுளிடத்திலவந்து தான்கண்ட புதுமையெல்லாம் விளங்கச்சொன்னர். அப்படிச்சொன்னவுடன் முருகர் அதிமோகமாகி விரகங்கொண்டு வுள்ளம்வெதும்பினர்.—எ-று. (ஙஅ)

கயிலைமலையும் பணிவரையுங் கண்ணும்வரையெனக் கொண்டு
வியலகொண்மலையிற் றினந்தினம்போய் விளையாடிய காலையில்வேலர்
புயலையனைய குழலிருவிற் புருவக்கணைப்போல் விழிக்கனக
மயிலைநினைந்து வழிதேடி மயங்கிநடந்தார் மயில்பாகர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியும், திருநாககிரியும், இவ்விரண்டும் தமது கண்களுக்குச் சமானமான மலைகளென்று தமதுளளத்தில்நினைத்து அன்றுயர்ந்தமலைகளில் தினந்தினம்போய் விளையாடலசெய் துகந்திருந்தகாலத்தில் வேலவர் மேகநிறம்போன்ற கெடியகூந்தலும், வில்லைப்போன்ற புருவங்களும், போர்செய்யும் புட்பபாணங்கள் போலுங்கண்களும், அழகிய சொர்ணக்கொடிபோன்ற சாயலையுடைய வள்ளியம்மனைநினைத்து அவளிருக்குமிடந் தேடிநடந்தார் மயில்வாகனக்கடவுள்.—எ-று. (ஙகூ)

வள்ளியம்மன் உற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் - உக - க்கு - திருவிருத்தம் - கூஙஎ.

வள்ளிநாயகி திருமணச் சருக்கம்.

குத்துங்கரியின் மருப்புகுந்து குழுமுந்துளக் குலையுநிலா
நித்தம்வதியுங் கழைமணியும் நெருங்கிநெருங்கி நிறைந்துசெழு
முத்தஞ்சொரிந்து மணிசொரிந்து முரலும்பசுந்தே னருவிவிழுஞ்
சத்தம்பொழியுமழைமொகிலைத் தாக்குஞ்சயிலம்பலதேடி

(இ-ள்.) ஆனைகளானது கொம்புகளாற் பாய்ந்துகுத்தி உதிர்ந்தமணிமுத்துகள் திரட்சியாகக்குவிந்து நிலாபிரபைசெய்ய அங்ஙனமவிளையப்பட்ட மூங்கிலமுத்து

களும், நெருங்கிச்சொரிந்து நிறைந்து செழுமையுடைய பலமணிகளும் பொலிவுடையதாய்க்குவிந்து முரலப்பட்ட செவ்வியபசுந்தேன் ஒழுக்கமுடையதாய் அருவியிற குசத்திக்கின்ற மழைமேகமண்டலத்தை யளாவிநிற்கு பல மலைகளைத்தேடி.—எ-று.

எட்டுப்புயத்தேழ் சத்தியர்க்கு ளினிதாயா ரு சமயவர்க்கு
மட்டுற்றைம்பாதகமகற்றும் வளர்நான மறையாள் மூவிழியாள்
நட்டத்திருக்கா லொருத்திவன நடந்தார்கடந்தார் தடந்தாள்வென்
முட்டைத்துருவுங் குடைவேலின் முனைச்சுருதிர முடைவேலர்.

(இ-ள்.) எட்டுபுயத்தையுடையவளாய்ச் சத்தமாதாவாகிய சத்திகூட்டங்களில் மேன்மையான இனியசத்தியாய் அறுசமயத்தாருக்கும் அங்கங்கே அவரவற்கு யிஷ்டதெய்வமாகவிளங்கி பஞ்சபாதகங்களை தீர்க்கின்றவளாய் வளமையான சதுர்வேதப்பொருளாய் திரிநேத்திரமுடையவளாய் திருநடனஞ்செய்யப்பட்ட பாதங்களையுடைய அழகிய துர்க்காதேவி உரித்தாகிய பாலநிலமானசுரத்தை சார்ந்தவிடமெங்குந்தேடி பெரியதாள்களில் முட்குடை வேல்முனை முல்லுகள்தைத்துருவி குருதிநிறதோய்ந்த அயில்வேலர் கடந்துநின்முர்.—எ-று. (உ)

மாமற்கினிதாம்வனம்புகுந்து மறிமான்றனைக்கண்டுயிர்மானின்
காமர்த்துணைக்கண்டனைநினைவார்க் கனிவார்நஞ்சேவலைமறந்தோம்
போமிக்கணத்தி லெனப்புகல்வார் பூங்கொன்றையைக்கண்டணங்கினி
தேமுற்றிடுவா ரதனிடைச்சா தாரிக்கிடைவார் நடவாராய். [றத்

(இ-ள்.) தம்முடைய மாமனான விஷ்ணுவுக்கு செறுநமான முல்லைவனத்தில் புகுந்து அங்கே குதிக்கப்பட்ட மான்பிணைகளைக்கண்டு தம்முயிர்போலும் மெழிவுடைய வள்ளிப்பெண்ணைநினைத்து வன்மையாகவெண்ணி கனிவுநிறைந்து, நம்முடைய சேவலைமறந்து வந்தோமிங்ஙனம் மொருகணப்பொழுதிற் போகவேண்டுமென்று நினைப்பார். பூத்த போர்க்கொன்றையைக்கண்டு யிந்தநிறமாக அழகியபெண்ணுடைய மேனியிருக்குமென்று முல்லைநிலத்தார் வேயங்குரலோசையைக்கேட்டு மெல்லமெல்ல நடந்துசென்முர் குமரவேள்.—எ-று. (ங)

மருதப்பழனம் புகப்பயந்த வகைபொற்பதங்க ட்டுமாறிக்
கருதிப்புணர்ந்த மடந்தைதந்தை கண்டாற்றவமென் றுளமயிர்த்து
வொருசற்குணம்போ லுறநடந்தா ருயர்நீர்க்கமல முகுழமலர்
வருவிற்றடங்கண் வளமுலையும் வதனத்த மூகு மெனமகிழ்வார்

(இ-ள்.) மருதநிலத்தில்புகுந்து பயந்தவர்போல் கால்கள்தடுமாற கருதிச்சேர்ந் செய்வசேனைப்பெண் தகப்பனான மிந்திரன்கண்டால் மோசமென்று உள்ளத்தியர்ப்புடைய ஒரு சத்துவகுணம்போலும் வியர்ந்து நடந்தார். அங்கனம்நிறைந்த நீர்க்கயங்களில் தாமரைப்பூ முகிழுமுற்றிய முகிழ்மலர்ச்சியுங்கண்டு செவ்வரிபொருந்திய கருந்தடங்கண்ணினையுடைய வள்ளிப்பெண்முலைகளும் முகமும் யிப்படியிருக்குமென்று உவமித்து மகிழ்வாய்நடந்தார் குமரவேள்—எ-று. (ச)

செந்திற்றுறைவர்பணியசலச் செவ்வேள்முருகர் கைவேலர்
அந்தத்துறையோ வலவோவென் றுழிக்கழிசூழ்பதியேறி
வந்தக்கனமோகனமுங்நீர்ச் சுழியுமறலு மகாமுங்கண்
டுந்திச்சுழியுங்குளிவுநில வுதிக்குங்குழைபு மெனவியப்பார்.

(இ-ள்.) நெய்தநிலத்துக்குவந்து கடற்கரையிலிருக்கும் திருச்செந்தூரிலும் திருநாககிரியிலும் வசிக்கின்றவர் அழகிய செவ்வேள் முருகர் வேலாயுதக்கையர் அந்தக்

சமுத்திரக்கரைத் துறையோ யல்லவோவென் றையமுற்று கழிசூழ்ந்த கடற்கரை பட்டினங்களெல்லாம் முலாவி யோடமேறிக்கடந்துபோம்பொழுது தாம் மிகுந்த மோகனமாக நீர்சுழியுங் கருமணலொழுக்கமும் மகரமுங்கண்டு அந்த வள்ளிப்பெண்ணினுந்திச்சுழியும் கொடியகூந்தலும் பிறைபெசய்யுங் குழைகளும் யிவ்வாறிருக்குமென்று வியந்தார் முருகர்.—எ-று. (௫)

வனத்திக்குறவரிடந்தேடி வழங்கூர்வள்ளி மலைதேடி
மனத்திற்குறப்பெண் வடிவிருத்தி மலர்கணிடத்து மவ்வாறாய்
புனத்துட்படரும்வழிதேடி போவார்வருவார் தமைத்தேடி
தனப்பொற்கொடியின் குரல்தேடி தடந்தாள்வருந்தி நடந்தாரால்.

(இ-ள்.) குறவர்களிருக்கும் வனங்களைத்தேடி வளமைகூர்ந்த வள்ளிமலை யெதுவென்று தமது மனதில் வளளிப்பெண வடிவழகையிருததி மலர்போன்ற கண்களிடத்திலு மவளுருவமமையும்படி அவ்வனங்களில்வருவார் போவாரகளையும் விசாரிததுதேடி தனபாரம்பொருநதிய பொறகொடியின் பவழக்குரல ஓசையைநாடித தேடி பெரியபாதங்கள வருததமுற நடந்துசென்றா வேலவர்.—எ-று. (௬)

வேறு.

வன்னக்குமரன் றிணையை வகையின்வழிதேடி
யன்னப்பெடையைக் குறமின்னைக்காணுவேலைக்
கனத்தமுதம்கருதிப் பருகுங்கவினேயப்பப்
பொன்னற்கவணின்றொனியுங் குரலும்புகவாழ்ந்தீர்.

(இ-ள்.) எவ்வர்ன்னமான குமாரக்கடவுள் ஐந்துநிலங்கள் யாவையுந்தேடி அன்னப்பேடையைக் குரவள்ளிப்பெணணைக்காணாது முழுதுந்தேடிப போகும்போது காதுகளில் திவ்வியாமுர்தம் பருகுவதுபோனும அழகுபெற அங்ஙனம் அவள் வீசியெறிந்த சொர்ணக்கவண் கல்லோசையும் ஆலோலமென்னுங் குரலோசையும் செவிகளிற்கேட்டு மிகுந்த மனமகிழ்சசியாக வாழ்நதேன் வாழ்நதேனென்று சொல்லி நடந்தார்.—எ-று. (எ)

கானக்கரிகாள் பிடிகாள்பிணைகாள் கலைமான்காள்
மானத்தலைவி யிருக்கும்வனையின் வழிகாட்டீ
ரேனக்கிளிகாள் பெடைகாள் நீரேயினிதாளீர்
யானிப்படியெப் பொழுதேபெறுவே னிசையீரே.

(இ-ள்.) கானகத்திலதிரியானின்ற யானைக்கூட்டங்களா பிடியினங்களா பிணைமான் றொகுதிகாள மலைமான்காள் நீஙகளிநதமானின்ற தலைவியாகிய வள்ளிப்பெண்ணிருக்கும் மலைககிவழியைக காட்டுவீா திணைக்கதிரைக்கொயயுங் கிளிகாள் கிளிபபேடைகாள் குருவிககூட்டங்களா நீங்களினிதாக வாள்வீர்கள் யானிப்படி தேடித்திரிகிறேன் யெப்போதவளைக் காணப்பெறுவேன் சொல்மின்களென்று நடந்தார் முருகவேள்.—எ-று. (அ)

என்றக்குறவின்வழிசென் றெயினர்க்குயிர்போலும்
குன்றத்தமுதைக் கொடியைப்பிடியைக் குலமாதைத்
தென்றற்குயிலைச் சயிலத்திருவைச் செழுமானின்
கன்றைக்கனியைக் கனிசொற்கிளியைக் கண்டாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யவள்குரலோசை வழியேசென்றுசேர்ந்து குறவர்களுக்குயிர்போலு மலைப்பெண்ணமுர்தக் காமவல்லிக் கொடிபோன்றழகிய பிடியானை

போல் யிடையையுடையவளை உச்சிதமான குலமடந்தையைத் தென்றல் வீசம்போ து கூவுகின்ற குயில்போலும் மலைத்திருமகளைச் செழுமையான மானின்றகன்றைப் பெண்கனியைக்கனிந்த சொற்பேசும் பெண்கிளியை அழகிய வள்ளிப்பெண்ணை தமது கண்குளிரக்கண்டார் முருகேசன்.—எ-று. (கூ)

கண்ணாகியபன் னிருதேவருமக் கவின்மாதின்
மண்ணாவழகா ரமுதம்பருகி வளங்கூர்ந்தார்
பண்ணார்மொழியின் மருவுந்தமநோய் பாழாக
உண்ணாடினர்விண் ணுடையருவப்பார் சிலசொல்வார்.

(இ-ள்.) கண்களாகிய பன்னிரண்டு தேவரும் அந்த அழகிய வள்ளிப்பெண் ணுடைய அதிருபசவுந்தரியமான நிறைந்த அழகமுர்தம்பருகி வளமைகூர்ந்தார்கள். பண்ணிசைபோலு மிருதுவான மொழியையுடையவளை மருவும்படித் தமது விரக னோய் தீரும்படி வுளளத்திலெண்ணி விண்ணுலகத்தார் வணங்கும் குமரீசர் சொல லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (சு0)

இந்தப்புன மீதுதனந்தனி யிப்படிவைகில்
நந்திக்குரலால் மொழியால்விழியால் நடைநன்றால்
முந்தப்புள்ளால் மாவாலேநாள் முழுதும்போ
யந்தத் துறவ ரருந்தவமுற்று மழியாதோ.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே நீயிந்தப் புனக்காட்டில் அழகிய பரணின்பேரில் யிப்படிக்கிருந்தா லும்முடைய குரலோசையால் நீ பேசு மிருதுவசனங்களால் கண்களினுடைய பார்வையால் நடையால் முந்திப்பட்சிகளால் மிருகங்கள்யாவும் போய்த் துறவாகிய முனிவர்கள்செய்யும் அரிய தவமுழுதும் அழியாதோ.—எ-று.

பொன்னங்கிளியைப் பொருளல்லனவிப் புனமீதே
தன்னந்தனிவைத் தந்தோகுறவர் சதித்தாரோ
அன்னம்படரும் பிரமன்மதியு மதுவானு
லென்னிங்கறிவற் றிடும்வேடுவரென் றிசைப்போர்மால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னக்கிளிபோலும் அழகிய பெண்ணை பொருளல்லாத யிந்த ப்புனத்தில் பரணின்மீதில் தனியாக யிருக்கவைத்து அந்த மலைக்குறவர்கள் சதி மோசஞ் செய்தார்களோ அன்னவாகனநான பிரமதேவன் விதியான மதியும் அது வேயானல் யிங்கே யறிவிலலாத வேடுவர்களை யென்னென்று சொல்வோம்.—எ-று.

பொன்மேலாய்மணி யெல்லாங்கீழாய்ப் பொற்காந்தி
மின்மேலாயொரு மேகங்கண்டது மெய்யன்றோ
தென்மேலாவிர் தத்துள்ளே செங்காவி
நன்மேதகைதா வாம்பல்மலர்ந்தது நவமாமால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னமெலலாம் மேலாகவும் இரத்தினமணியெல்லாங் கீழாகவும் பொன்னொளிக்காந்தியையுடைத்தாய் மின்னலுக்கு மேலாக ஒரு கார்மேகங்கண டது மெய்ப்பாமல்லவோ அழகுநிறைந்தலர்ந்த ஒரு தாமரைப்பூவினுள்ளே செவ்விய நீலோற்பல புட்பங்களும் நலமாகப்பொருந்தி விருப்பமுற்று மொரு செந்தாமரைப் புட்பம் அலர்ந்திருப்ப திதவொரு நல்லபுதுமையாம்.—எ-று. (சு௩)

மலைமேல்வல்லிய தல்லால்மெல்வல் லியன்மீதே
கலைமேவியபொன் மலைகளிரண்டிது கண்டேமால்

சிலைமேற்பிறையும் பிறைமேலிடுசிந் தூரவாய்ப்பும்
நலமேதகையிவை நாகர்தலத்துங் காணேமால்.

(இ-ள்.) மலைமேலே கொடியிருக்குமல்லாமல் மெல்லிய கொடியின்மேலே கலைபொருந்திய விரண்டு பொன்மலை யிருப்பது மிதுவுமொரு அதிசயங்கண்டோம். வில்லின்மேலே பிறையும் பிறைமேலிட்ட சிந்தூரதிலதவாய்ப்பும் நலமாகப் பொருந்திய அழகான விவை தெய்வலோக த்திலும் நான் காணேன். எ-று. (கச)

தேவர்ப்பதியோ செம்பொற்கிரியோ தேவேந்திரன்
பூவைக்கிடமோ புண்ரீகத்தலமோ புனலோனென்
ஞூவற்கிதுவென் றறிதற்கறிதா யமுதூற்றுங்
கோவைக்கனிகண் டழகுகழகாங் கொடியென்றார்.

(இ-ள்) தேவநகரமோ செம்பொன் மேருவோ தெய்வீகமான யிந்திரையாகிய லட்சுமிக்கிடமான தாமரைப்பூவோ கடலிலமொய்த்த புனநதானோ யிவற்குரித்தானதலம் யென்னுடைய ஆவலாசை மிகுதியினு லிதுவென்றறிந்து சொல்லுவதற்கரிதாய அமுர்தமூறும், கோவைக்கனிபோலும், அதாமழகு பெற்றிருப்பதுகண்டு அழகுக்கெல்லாம் மேலான கட்டழகாகிய சாமவல்லிக்கொடிபோன்ற விவளென்று சொன்னா. குமாரசாமி — எ-று. (கரு)

சங்கத்தொனியே குயிலைத்தருமோ மாவன்றோ
விங்கிப்படியா னெங்குங்காணே னியனல்லோ
கங்குற்பொழுதோர் பகலிற்பெறுமோ கண்டாலுந்
துங்கப்பிறையு மதியும்வருமோ சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு சுவரமானது குயிலோசையைத் தருமோ மாவான் திருவல்லவோ பெங்கே யிந்தப்பிரசாரம் நானெங்குங்காணேன். நிகழ்வையுடைய மடநலலீர் யிராப்பொழுதான தொருபகலில வருமோ அப்படிவரக்கண்டாலும் உசிதமான பிறையையும் பூரணச் சந்திரனும் வருமோ தெரிந்து சொல்லுமென்றார் குமாரர். ()

தினையோமணியுந் தின்றுதென் றப் புனமீதே
யெனையேலமிடச் சொல்வீரேவற் கெளியேன்யான்
வினையோடுலவுங் கிளியுங்கலையு மென்புள்ளும்
நினையாதிவடத் தனுகாதிங்ஙன னிற்கின்றனை

(இ-ள்.) யிந்தப்புனத்தில் ஒருமணியுந் குருவிகள் தினைத்தபடிக்கி யென்னை யிதின்மேலே ஓலமிடச்சொலவீராக. உமதேவலுக்கு யெளியவன் யான் வினையோடுலாவும யானைகளுங் கலைமான்களும, மெல்லிய குருவித்திரள்களும், நினையாமல் யிவவிடத்திலே அணுகிவ ரமல காவலாயநிற்கிறேன். பெண்ணேயென்று சொனனார்.—எ-று (கஎ)

எறியுங்கவுணுக் கடுமுத்தங்க ளெடுக்கோகைச்
செறியும்பந்து களங்காடற்குத் தெரிகோதென்
வெறிநன்மலரா மென்பூங்காவில விளையாட
நறுமெனசிற்றி லிளைக்கோசொல்வீர் நல்லீரே.

(இ-ள்.) நீ யெறியுங் கவுணுக்கேற்ற பெரியமுத்துக்களாக யெடுத்துக்கொடுக்கவோ உமது கையிற்செறிந்த பந்துகள் களங்குக்களாடுவதற்கு யிசைவு தெரிந்துசெய்கவோ மணமுந்தேனும் பொருந்திய நலல நலல புஷ்பங்களால் மெல்லிய பூஞ்சோ

லையில் விளையாடத்தக்கதாக நறியமணலிற் சிற்றிலிழைக்கவோ விலைகளில் மின்ன து செய்யென்று யேவல்சொல்வீராக.—எ-று. (கது)

பிடிபோல்சிற்றிடை நோகாது பிடிக்கோமென்
கொடிபோலிடையின் கோசிகமணிகோ கற்பூரப்
பொடியோதலரின் பொதுளிப்புனைகோ குழன்மீதே
வெடிபோதிடுகோ வினைகூர்விழியீர் மொழியீரே.

(இ-ள்.) பிடியானையைப்போல் மெல்ல நடந்து வருகிறபோது உமது சிற்றி டைநோகாமற் பிடிக்கவோ மெல்லியகோடிபோலு மருங்குரப்பட்டாடை கொசி கம் ஈவத்தடுத்தவோ கற்பூரப்பொடியும், மலர்த்தாதுகளும்கலந்து மார்பிலப்பவோ கூந்தல்மீதில் அலர்ந்த புஷ்பங்களைச்சூடி அலங்கரிக்க காமனைச் செய்யுங் கூறிய கண்களையுடையீர் சொல்லியருளுவீர்.—எ-று. (கக

மயினீரன்றோ வென்புயமலைமேல் மருவாதென்
பயில்காமநினென் றுயர்கண்டொன்றும் பகரீரால்
வெயில்வாயமுதக் குமுதமலர்ந்தால் விளையன்றோ
குயில்வாசகமுங் கிளியுங்குன்றுங் குறிகொண்டோ.

(இ-ள்.) நீரழகிய பெண்மயிலல்லவோ யென்னுடைய புயமலைமேல்வந்து ம ருவாததென்ன. யிங்ஙனம் பயின்றுலாவும், காமனேயிற்படுமென் துயர்கண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லாமலிருக்கின்றீரோ வெய்யலெரிக்கும்பொழுதில் அமுதச்செவ்வா யாகிய குமுதபுட்பம் மலர்ந்ததில விளையன்றோ குயிலோசை யமுதவாசகமுடைய கிளிமொழிகளும் குன்றிப்போமென்று சொன்னார்.—எ-று. (உ௦)

பொன்னேயநீர் புனமென்றினையைக் காக்கின்ற
லன்னேபொன்னைக் காத்தற்கருளா ரடல்வேடர்
பன்னளினும்யான் காத்தற்குரியான் பரிவாலே
மின்னாமுதே யினியான்போதல் விதியன்றே.

(இ-ள்.) பொன்னை யொப்பாகிய நீரிந்தப்புனத்தில் மெல்லிய தினையைக் காத் திருந்தாயாகில் அன்னே பொன்னைககாத்த சருவவதற்குச் சற்று மிரக்கமில்லாதவர் கள குரோதமுடைய வேடர்கள் பலநாளும் நான் காத்தருள்வதற்கு உரியவன் பெ ண்ணாமுதே யினியானும்மை விட்டுப்போகுவல விதிமுறைமையல்லவே. -எ-று. உக

நாமின்றிருவோ ரன்னந்தனியே நண்ணுங்காற்
கோமன்னிய வேடற்குட் பெரியோன் கொடுவேடன்
வீமன்கணையா லெம்மைப் பொருதே வினையார்க்குந்
தேமெல்லிய ரெம்மூர்வயினுஞ் செல்வோமே.

(இ-ள்.) நாம் யின்று யிருவருந் தனியே யிசைவாக நண்ணும்போது குரோத் முடைய வேடர்களுக்குள் பெரியவனானவன் மகாகொடிய வேடன் வீமனைப்போ லே இருகணையா லெம்மைப்பொருதி வினைசெய்வானகையால் தேன்போலும் மொ ழியை யுடையீர் யெம்மூரிடத்திற்போவோமோ.—எ-று. (உஉ)

என வேலவர்கின் றின்னீ விரந்தே யிசையாமுன்
கனமேவியகூற் றென்னவிருங் கானகவேடர்

புனமீ தொளியின் புகுதும் படிகண் டிகல்வேல
ரினமேவிய பைங்கிளிசேர் கனியொன் றினவானார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வேலவர்நின்று யிவ்வாறிரக்கமாய் சொல்லி யிசையாமு ன்னம் கனம்பொருந்திய மின்கூட்டங்கள்போலுங் கொடிய கானக்குறவேடர்கள் அந்தத்தினைப்புனத்தில் சத்தங்களுடனே புகுந்துவராககண்டு வெற்றிவேல்முருகா வினம்பொருந்திய பச்சைக்கிளிகள்வந்து சேர்ந்திருக்கும் ஒரு வேங்கைமரமானார்.()

வந்துபுகுந்த மரவேடுவர்கண் டிம்மரமேதென்
றந்தவுளங்களியிரத்தடுகென்பா ரடலென்பார்
ரிந்தமரம்புன வள்ளிக்கினிதா மிடுநீழற்
பந்திவிளங்கி யிருப்பதெனத்தாம் பரிவுற்றார்.

(இ-ள்.) வந்துபுகுந்த கொடியவேடர்க ளிந்த வேங்கைமரமேது புதிதாயிருக் குதென்று தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தி லயமுற்று சிலரிந்தமரததை வெட்டுமென்பார் கள் சிலர் வெட்டவேணடாமென்பார்கள யிந்தமரம் புனத்தில் வள்ளியம்மைக்கி னிதாக நிழலசெய்து நாமெலலாமல நாம்வந்து வரிசையாகப் பந்திவிளங்கி யிருப் பதற்கும் ஆகுமென்று மனதிரங்கிப் பரிவுகூர்ந்தார்.—எ-று. (௨௪)

பரியுந் தேனுங் கனியுங் கந்தப் பயன்யாவும்
வரியுங் கோதைக் குந்தளவல்லி மலர்க்கைக்கீய்ந்
தரியும் வலியு மாளியுமேகும் படிபோலத்
தெரியுங் கணைவிற் குறவர் நடந்தார் சிற்றூரில்.

(இ-ள்.) பரிவாகத் தேனும் கந்தமூலபலன்களயாவும் புட்பம்பொருந்திய பின் னற் சடைக்கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மன் மலர்க்கையிற்கொடுத்து சிங்கங்களும் புலிகளும் யானைகளும் போகுவதுபோல அம்புபூண்ட சிலைகளையுடைய குறவர்கள் போனார்கள் தங்கள சிறறூரில.—எ-று. (௨௫)

கணியாய்நிற்கு மொற்காமற் களவின் கதிர்வேலர்
பணியாகிக்கந் தருவமணத்தின் பரிவானார்
ரணியாமீரொண் வயதிற்காளை யழகாகி
யணியார் தூரியி னெழுதற் கரிதாம் வடிவானார்.

(இ-ள்.) வேங்கைமரமாகிநின்ற ஒரு காமக்களவனான கதிர்வேல்முருகர் பணி வுநாகி காந்தருவமணத்தி லிச்சைபட்டு மனதுணிந்து அந்தருபத்தைமாற்றி யலங் காரமாகப் பதினாறு பிராயத்துக் காளைபபருவத்துக் குமாரனைப்போல் வடிவெடுத்து அழகுபொருந்த மணியிழைத்த தூரிகைகோலினு மெழுதுவதற்கு அரிதான சவுந்தி ரிக சுரூபமெடுத்துநின்றார.—எ-று. (௨௬)

வேடுவரெம்மை யடாதருள் செய்தீர் மின்போல்வீர்
கூடியெமக்குயர் தருவீர் மருவீர் குறைகேளீர்
பாடகமென்னும் பைம்பொன்னடியின் பணிகூர்ந்து
நாடுவதல்லாற் போதலுமுண்டோ நண்பாகீர்.

(இ-ள்.) ஓய் பெண்ணே வேடவேடுவர் யென்னைக்கொல்லாதபடி கிருபைசெ ய்தருளினீர் மின்னக்கொடிபோலும் ஒளிவையுடைய நீ யிப்போது கூடியெமக்கு உயிர்கொடுப்பீர் மணம்பொருந்திய கூந்தலையுடையீர் யென்குறையைக் கேட்பீராக உமமுடைய பாடகர்தரித்தழகிய பாதங்களிற்படிந்து நாடிச் சேர்வதல்லாமல் யினி சும்மாய்போவதுணடோ யில்லை ஆகையால் மருவும்படி யன்புசெய்வீராக.—எ-று.

இன்னம் வேடுவ ஜெய்திற் றமியர்க் கிடராகும்
மன்னம்போ லென்னுடனீர் வந்தாலாகாதோ
பொன்னின் மலேயும் வெள்ளிக்கிரியும் பொன்மேடை
வன்னத்திரு மாளிகையுந் தருவேன் வருகென்றார்.

(இ-ள்). இன்னமொருசரம் அந்த வேடுவரிங்கே வந்தா லடியேனுக்கிடராகும், ஆதலால் யிப்போது அன்னம்போலநடந்து யென்னுடனே நீர் வந்தாலாகாதோ. அப்படி நீர் வந்தால் பொன்மலேயும், வெள்ளிமலேயும். பொன்மேடைகளும், சித்திர வன்னத் திருமாளிகைகளமுற்றுந் தருவேன. வாரீர் வாரீர் யென்று சொன்னார் முருகா.—எ-று. (உஅ)

யென்னவ முருக ரிரந்து பரிந்தா தரவோது
மன்னறி மொழிகேட் டண்ணமுறைக்கு மயின்மாற்றந்
துன்னியவேடர் ரிரைத்துவரும்போர்த தொனிகேளிர்
றென்னுரை நிமிடத் துமதுயிர் விண்ணிற் கிடுவாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அந்தமுருகவேள விரைந்து பரிந்து ஆதரவாகிய ஆசை வார்த்தைகள்சொல்லும் அந்த நெறிமுறமையான வசனங்களைக்கேட்டு அன்னம் போலு வள்ளிபெண் சொலலுகிறாள. வாரீா குமாரரோகூட்டபாகவேடர்கள் யிரை ந்துக்கொண்டுவருகிற யிகலோசைத் தொனிகளைககேளீா யிதென்னவார்த்தை ஒரு நிமிஷத்திலே உம்மிட உயிரை விண்ணிற்சோவதாக கொல்வார்கள்யென று சொல் லினாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (உகூ)

யேகுதியாசே யெம்மையு நும்மையு மிகல்வேடர்
ராகுதிகொள்வா ரமருக்கிளையா ரொனும்வேலே
மாகுதை வின்ஞ ஞெலிவா ளொலியின் மலிவாகச்
சேகுருகாலன் றிரளனவேடத் திரளீண்ட.

(இ-ள்) போவீர் பாலகுமாரரோ யெம்மையும், உம்மையும், அந்தக் கொடிய பரிகளுடைய வேடர்கள் வதைசெயவாரகள. போருக் கிளைக்கமாட்டார்கள் டென் றிப்படி வள்ளிப்பெண் செ ன்னபோது விற்குதைகளில நாணிகள்பூட்டிய குணத் தொனிவணி லிடிச்சத்தமபோலு மிகுதியான குரூரத்தையுடைய யெமபடர்கள் போலும் அந்த வேடர்கூட்டஙகள அங்கனம யீணடிவந்தார்கள.—எ-று. (௩0)

வெண்ணறை யுடலன் மெய்கூன் வடிவன் விரதத்தின
கண்ணுறு குழியன் கைவிழிநூலன் னகககோல
னண்ணு முன்னூலன ஞகச்கிழவன குறமாதின்
மண்ணியகிழவன வழிவிழு கிழவன் வடிவானார்.

(இ-ள்.) அப்படி வருவதுகண்டு மிகவும் வெளுத்தநரமயிர் பொருந்திய முடி யையுடையவனும் கூனிவளைந்து தளர்ந்த மேனியனாகத் தவமுனிவனாக குழிக்கண் ணனாக தோளின்வழியே சரிந்த முன்னூல னாககோல்பிடித்தூன்றி நடுங்கித் தத் தித்தமொழி தளாநடையனாக ஒரு பிரமணக்கிழவன்போலுங் குறிஞ்சிககிழவனை முருகவேள் குறவள்ளிக் குரியகிழவனாக அங்கே ஒருவழியில் தவறிவிழுங்கிழவனாக வடிவாகி நின்றார் முருகக்கடவுள்.—எ-று. (௩௧)

அவ்வழிவாகிப் பல்வரிகர்ந்தெழு மடல்வேடர்
கல்வையில் வால்க் கண்டிவ் வுருவொடு கைசேர்ந்தே

மெய்விழும் நரைதிரையோடேன் வேடர்க்கரசான
தெவ்வினர் முனைபோ யாசிமொழிந்தார் செவ்வேலர்.

(இ-ள்.) அந்த வடிவாகிக் கடல்பொங்கி யெழும்பிவந்ததுபோலும் வேடர்கள் குரூரமாக வருவதுகண்டு அங்கனமபெரிய தவகிழவனாக அவர்கள் பக்கத்தில் போய்ச்சேர்ந்து மேனியெங்கும் நரை திரை மிகுந்த வேடர்க்கரசனை மறவர்முன் போய் ஆசீர்வாதஞ்சொன்னார் வடிவேலர்.—எ-று. (௩உ)

எப்பதி யிப்பதி யென்கொலடைந்தீர் யார்நீரென்
றெப்பது வேடர்க்கரசனிதோத வுரைக்கின்று
ரப்பவிவ் வரையிற் கன்னிகைதீர்த்த மாடற்கே
யைப்புவிநாடி யெழுந்தனமென்று பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆசீர்வதித்த முனிவனைப்பார்த்து நீ ரிருப்பதெந்தத் தலம்யிங்கே யென்னசோலியாய் வந்தனுநி நீர் யார் நீரென்று தனகோபாலகுற வேடுவராசன் கேட்க ஓய் வேடுவராசனே நா மிந்தமலையில கன்னிகாதீர்த்த மாடுவதற்கு யிந்தப் பூமண்டலமெங்கும் சஞ்சரித்து தீர்த்தயாத்திரையாக யிங்கே நாடித்தேடி யெழுந் தருளிவந்தோம் மென்றுசொன்னா கிழமுனிவரான குமாரதேவர்.—எ-று. (௩௩)

ஆருக ஆருக ஆருக ஆருக அறவோயென்
றோகையி னுேதிய வள்ளிக்குறுதி னுரைசெய்தார்
பாகுறு தேனுந் தினைமாவுங் கைப்பய நீய்ந்தார்
மாகருணையினங் கைப்பெற்று ரவ்வடிவேலர்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட வேடுவர் அப்படியே யாகும் ஆகும் தீர்த்தமாட்லாம் ஆட்லாம் பெரியவரேயென்று சந்தோஷத்துடனே பிரியவசனஞ்சொல்லி அங்கனம் யிந்தவள்ளிப்பெண்ணுக்கு வுறுதியான வசனங்களைசொல்லி பாகுபோன்ற தேனுந் தினைமாவுங் கைபபலனாக அவருக்குக் கொடுத்தார்கள் மிகுந்த தயவுடனே அவை தமதுகைக்கொண்டார்.—எ-று. (௩௪)

அவரவர் சென்றபின் னமிழ்தக் கனிவாயின்
றுவர்மடவள்ளி துணைத்தாள்போற்றிச் சுனையூட்டென்
றிவளொடுரைத்தா ரின்னமுதங்கவர் பின்னேகிக்
கவருறு மனதின் கனசுனைசென்றே காண்பித்தாள்.

(இ-ள்.) அந்தக்குறவர்கள் போனபின்பு அமிர்தரசம்பொருந்திய குமுதப்பூப் போன்ற கனிவாயழகிய மடமையுடைய வள்ளிப்பெண்ணி னிரண்டு பாதங்களைப் போற்றிசெய்து ஓ! பெண்ணரசே, எனக்குச் சுனைத்தண்ணீ ரூட்டுமென்று ஆசையுடனே சொன்னார், அதுகேட்ட பெண்ணமிர்தம் அங்ஙனம் அவர் பின்னேபோய் கவர்ச்சியுடைய மனதுடனே சென்று பெரிய நீர்ச்சுனை ஒன்று அவருக்குக் காண்பித்தாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௫)

தேனுந் தினையுந் தின்பவர்போலச் செயல்காட்டி
மானன் றுதவுஞ் சுனையுண் பவர்போல் மாயஞ்செய்
தானந்தமயத் தனுராகத் தாயிணையைப்பார்த்
யானின் புறவந் தணைவீ ரொன்றிரடி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கனம அந்ததேனுந் தினைமாவுந் தின்பவர்போலும் மாயமான ஒரு செய்ல்காட்டி வள்ளிப்பெண்காட்டிய சுனைத்தண்ணீர் குடிப்பவர்போலேமாயஞ்செய்து ஆனந்தமயமான அனுராகத்திற்கு அகைவிளைப்பார்த்து யானின்பம் பெ

ருகும்படியாகவந்து புணர்ந்தணை வீரகவென்று, அவளுடைய விரண்டுபாதங்களை
யும் வணங்கி நமஸ்கரித்தார் முருகர்.—எ-று. (கசு)

தருமஞ் செய்த லவ்லைதே தவறைத் தருமோவென்
றுருமங்கல பைங்கல நிறையுடைய தனப்பூவை
தெருமந் தயர்வுற் றேகினளேகச் செவ்வேலர்
பெருமங்குல நிற்கரி முகனைத்தாம் பெட்புற்றார்.

(இ-ள்.) தருமஞ்செய்தலில்லது மிகுந்தகுற்றத்தை விளைக்குமோவென்று உருவு
டைய மங்களம் நிறைந்தழகிய மணிப்பணிபூண்ட உபையதனங்களையுடைய வள்ளி
ப்பெண்ணானவள் பயந்து மனதயர்ந்து விரைந்து தமக்கிசையாமல் செல்வதுகண்டு
வடிவேலர் பெரியகருமுகில் நிறமுடைய தமது தமயனை யானைமுகத்து விநாயக
மூர்த்தியைத் தியானித்தார்.—எ-று. (கஎ)

அண்டமிடிக்குங் கொண்டலெனத் தாழுவை நூறித்
தெண்டிரைமுற்றுங் கையில்விலாளிச் செயலாகிப்
புண்டரீகங் கோடகனேக போர்வலிபொங்கத்
தண்டாளப்பற் றையல்முன்வந்தோர் தனிவேழம்.

(இ-ள்.) ஆகாசத்தி லிடித்து முழங்குங்கார் மேககர்ச்சிதம்போல சப்தித்து
மரங்களையெல்லாம் முறித்து தௌளாக்கிக கடல்நீரெல்லாம் துதிக்கையில் வீசிவிசரும்
செயலையுடைத்தாய் திகருக்கெஜமான புண்டரீகம்போலும் போர்வலிமைபொங்கும்
வலிமையுடையதாய் குளிர்ந்த முத்துநிறைபோலும் பல்வரிசையுடைய வள்ளிப்பெ
ண்முன்னே யெதிர்த்து முடிகிவந்தது ஒரு மதயானை.—எ-று. (கஅ)

வந்தம்தாசல வரவையறிந்தொரு மலைமாது
கந்தர் புறத்திரு கனமுலை புணரக் கைசேர்ந்தா
ளந்தர மீதன் றறிபவர்போல வணைந்தாளி
சிந்துமதக்கரி சேணகலச்செயல் செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) யானைவந்த வரவையறிந்து ஒருமலை மாதாகிய வள்ளிப்பெண் பயத்
துடனே மீண்டுவந்து யென்னை ரட்சியும். நான் நீசொன்னபடி கேட்கிறேனென்
றுசொல்லி கந்தருடைய முதுகின்புறத்தில்வந்து சனதனமழுந்த தழுவிக்கட்
கைசேர்ந்தாள். அங்ஙனம் அந்த மிதுவென்றறிவார்போல் அணைதது, காமாக்கினி
தணிந்து, மதமபொழியப் பட்டயானை நெடுந்தூரம்போகும்படியாய்ச் செய்தருளி
னர் அழகிய குமரவேள்.—எ-று. (கக)

வேறு.

கைவனக்களிறுதந்த கருணையால் கடக்கக் காந்தட்
டெய்வயானையைமுன் சேர்ந்த சேவக செவ்வேற் கந்தர்
மைவனஞ் செறிந்தவள்ளி மலையினிற் செழுந்தேன் மாரி
பெய்வன மலர்ப்பூங் காவில் பிடியையும் பெட்பிற் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பின்பு துதிக்கையுடைய யழகிய யானைசெய்த கிருபையினாலே கட
கஞ்சொரிந்த காந்தப்புட்பம்போன்ற கைகளையுடைய தெய்வயானையை முன்னே
சேர்ந்த சேவகரான அழகிய செவ்வேள் முருகர் அங்ஙனம் மரங்கள் நெருங்கியிரு
ண்ட வனஞ்செறிந்த வள்ளிமலையிடத்தில் செவ்விய தேன்மழைபொழியாநின்ற அழ
கிய புட்பகாவனத்தில் வள்ளிப்பெண்ணென்னும் பிடியானையை மிகுந்த ஆசையு
டனே சேர்ந்தார்.—எ-று. (௨0)

அணைந்தபின் வள்ளிக்கீரா றணிப்புயத் தோன்ற லோரா
றிணங்குபொன் முகங்கள்தோன்ற வெழில்மயில் புறத்திலின்பக்
குணந்தர் வதுவைகாட்சிக் குறிபெற மறிபெற்றேங்கு
மணங்குமுன் னின்றானஞ்ஞே ரவள்வர வுரைத்தர் செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வா றங்ஙனம் மருவி யணைந்தபின்பு பன்னிரண்டு புயமும் பிறையையுடைய ஆறுமுகம் மெழிலுடைய மயில்வாகனரூடராகத் தமது வடிவுதோன்றப் பண்புடைய மனக்காட்சிக்குரியப் பெரும்படி மறியான் பெற்றேங்கியழகிய வள்ளிப்பெண் கண்குளிரக் காணத்தக்கதாக அவள்முன்னே காட்சிகொடுத்தருளினர். அப்போது அவளுடைய ஆசைமகிழ்ச்சி யிவ்வாறென்று சொல்லக்கூடாதென்றவாறு.

வள்ளிதன் பாங்கி பாங்கு வந்தபின் வடிவேலெந்தை
யுள்ளுறு தமர்களீண்ட யுறுபுனத் திருவர் மாட்டும்
புள்ளுநு குழற்றார் மின்னுட் புணர்ச்சியி னடைந்தாரந்த
வள்ளலு மணங்குங்கூட்டு மணத்தினை யறிந்தார் மன்னோ.

(இ-ள்.) உடனே வள்ளிப்பெண் தன்னுடைய பாங்கிபக்கத்தில் வந்துசேர்ந்தாள் அதன்பின்பு யெமமுடைய சுவாமி வடிவேல்முருகா உள்ளப்புணர்ச்சி யீட்டமாக வுற்றினங்கும் அந்தப்புனத்தில வண்டுமொய்த்த மலர்சூழ்ந்த கூந்தலழகிய வள்ளிப்பெண்ணுடனே களவின்புணர்ச்சியாகச் சேர்ந்தணைந்தார். வள்ளலாகிய முருகரும் அணங்காகிய வள்ளியம்மனும் கூடியணைந்த காந்திருவமணக்குறிப்புகளை நன்று யறிந்துணர்ந்தாள் பாங்கி.—எ-று. (௬௨)

எம்மைநீ மறைத்தலின்ப மின்றென மணியும் பொன்னுந்
தம்மினிற் செறிந்த தேனும் தாங்கியாங் கிழைப்பார் வேண்டு
மும்முனொருவா ன்றோ உங்க ணள் மணங்கள்யானே
செம்மலிவ் வளர்ப்பனென்று சேர்த்தினளிருளை யின்பம்.

(இ-ள்.) எம்மை யறியாமல் ஒழித்துக்களவராக கூடியிணங்கு முங்களுடைய வின்பம் நிசவின்ப மன்னென்று ரத்தினமணியும், சொர்னத்தகடும் தமக்குத்தாமே நெருங்கிச்சேர்ந்தாலும், அங்ஙனமவற்றைத் தாங்கியிழைப்பவ ரொருவர்வேண்டும். அவ்வா றிங்ஙனம் உங்களில நாம் ஒருவரல்லவோ? உங்களுடனே புணர்ச்சியை நாமே செவ்விதாக வளர்ப்பனென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி யின்பஞ்சேர்த்தினள் பாங்கி.—எ-று. (௬௩)

ஆயகாலையிலவ்வேன் லருவிகளீந்தார்வள்ளி
போயினன் சிறுவரங்கன் புணர்முருகருஞ் சென்றுய்த்தார்
சேயநள்ளிரவிலந்தச் சிற்றிடைச்சிலம்பிற்றேனை
நாயககொண்டேகென்ன நல்கினள்பாங்கியம்மா.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் குறவர்கள் வந்துபுனத்தில் விளைவுமுதிர்ந்த தினைக்கதிரை அறுத்துக் குவித்தார்கள் அவர்களுடனே வள்ளிப்பெண்ணும் போயினள் சிற்றூரில் அங்ஙனம் அவளைப்புணரும முருகருஞ்சென்று சேர்ந்தார் செறிந்தவிருட்காலம நடுச்சாமத்தில் அந்தசிற்றிடை யழகிய மலைக்குறமகளான தேன்மொழி வள்ளிப்பெண்ணை நாயகரே நீர்கூட்டிக்கொண்டு போவீரென்ன வவரிடத்தில் அவளைநல்கி கூட்டியனுப்பிவிட்டாள் பாங்கி.—எ-று. (௬௪)

அவடமற்பின்னர்பற்றி யமர்செயுங்காலை காலக்
கவடுறுங்கணைகள்வேலர் காவிடுமலரின வீழுங்

குவடுறவொளிப்ப நீபோய்க் கூடுதியென்னகொள்ளார்
தெவ்வடவேற் கணையிற்கந்தர் செயித்திடன்ர் வீழக்கண்டாள்.

(இ-ள்) அப்போது அவளுடைய தமயர்களாகிய குறவர்கள் பின்றொடர்ந்து போய் மறிததெதிர்த்து ஆயுதங்களை யெறிந்து முருகருடனே யுத்தஞ் செய்தார்கள். அதுவேளையில் யமனைப்போலுங் கொடிய பாணங்கள் வந்து வேலவருடைய தோள் களில் தூவும் புஷ்பங்களைபபோல வீழாநின்றன; ஓய்பெண்ணே! நா னிந்த மலையி ன்புறத்திலோடி பொளிததுக் கொள்ளுகிறேன்; நீ போய உன்னினததார்களைச் சேர்ந்துகொள்ளென்று சொன்னார். அதுகேட்டு மனங் கொள்ளாதவளாய்த் தொடர்ந்து வாரா நின்றாள். பகைவரைச் சங்கரிக்கபபட்ட வேலாயுதங்களை விட்டு செயிததார். குறவரெல்லாம பட்டுவிழுந்தார்கள்.—எ-று. (௬௫)

படுந்தமர் மீதுவீழ்ந்து பசுங்கொடி யகலுங்காலை
நடுங்குறு மினனைப்பாரா நணபரிநடந்தார்வேல
ரொடுங்கிய மனத்திறுேடு முதிரமென் றூசிறேடுங்
கடுந்திருக் கற்பினேகிக் கந்தர்பொற் கழலின்வீழ்ந்தாள்.

(இ-ள்) பட்டிறநது வீழ்ந்த உரிய சுறறததார்களமேலே விழுந் தழும்பழியாக அழகிய கொடியிடை வள்ளிபபெண பிரிந்தபோது நடுசகமுடையவளைப் பாராமல் நண்பாபோலும் நடந்தார் வேலவா, அதுகணம் ஒடுங்கிய இரத்தந் தோய்ந்த துகிலுடனேகூடிய திருக்கற்புடையவளாகச்சென்று மணவாளருடைய பொற்கழலில வீழ்ந்தாள்.—எ-று. (௬௬)

எமரைநீயெழுப்பவேண்டு மென்னவன் னவரைச்செவ்வேள்
குமரிநீயெழுப்பென்றேதக் கூறினள் கூறுங்காலை
தமரவரொழுநதார்தோகை தனிலவறு முகமுமீரா
றமர்புரிகரமுந்தோனற வவர்க்கருட் காட்சியீந்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி யும்மா லிறநதுபட்ட என் னினத்தார்களைத் தேவரீர் யெழுப்ப வேண்டுமென்று வள்ளியம்மை சொல்ல செவ்வேள்முருகர் சொல்லுகிறார். வாராய பெண்ணே! உன் னினததார்களை நீயே யெழுப்பென்றுசொல்ல வவர் சொன்னபடியே நீங்க ளனைவரு மெழுநதிருங்களென்றுசொன்னாள். அப்போ துடனே அவ ளினத்தார்க ளனைவரும் உயிர்பெறறெழுநதிருந்தார்கள், அங்ஙனம் தோகைமயில் வாகனருடராய் ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டு கைகளும், ஆகத் தமது வடிவுதோன்ற வெவர்களுக்கும் காட்சிகொடுததருளினார் கந்தசாமி.—எ-று. (௬௭)

ஆங்கவரெமதுதெய்வ மாமென வறிந்துதம்மூ
ரோங்கியமணஞ்செய்தாங் குள்ளன வுதவிவள்ளி
பூங்கொடியுடவேற்கந்தர் போதநா ரதருந்தாமும்
பாங்குயர்கயிலைவெற்பிற் படர்ந்தன ரமரர்போற்ற.

(இ-ள்.) அதுகண்டு குறவர்கள் நம்முடைய குலதெய்வமா மென்றறிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் மேன்மையான திருக்கல்யாணஞ்செய்து அங்குள்ள வரிசைகளுங் கொடுத்தனுப்பினார்கள். பூங்கொடிபோலும், அழகிய வள்ளியம்மனுடன் வெற்றிவேலுடனே கந்தசுவாமி போதமுடைய நாரதமுனிவனும் தாமுமாய உயர்ந்த கயிலாச கிரியிற்சென்று தேவர்கள் போற்றிசெய்ய வீற்றிருந்தார்கள்—எ-று.

வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம். உ௨க்கு செய்யுள். சுஅஉ.

கணபதி தீர்த்தச் சருக்கம்.

திகழ்முப்பத்துமுக்கோடி தெய்வதீர்த்தஞ் செங்கோட்டிற்
றருமெண்டிக்கினும்பஞ்ச குரோசஸ் தலத்தின் கதிகாட்டும்
பருவெற்பினிருபத்தெண்ணா யிரநேர்பரமச்சுனைதீர்த்த
மிகுதிற்சித்திக்கின்றவெண்ணா யிரமெண்டிக்கின் மிசைந்துளதால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் தகைமையுடைய எட்டுத் திக்கிலும் பஞ்சக்குரோசஸ்தலத்திலும் திகழ்ந்து விளங்கிய தீர்த்தங்களில் யாதொருத்தராவது மூழ்கினால் முப்பத்து முக்கோடி தெய்வதீர்த்தங்களில் மூழ்கினபலனென்னும் சிவகதியாகிய மோக்ஷத்திற்கு வழிகாட்டும். கிரியின்பேரி லெட்டுத்திக்கிலும், திக்குக்கு ஆயிரஞ்சுனையாக எண்ணாயிரந் தீர்த்தமிசைந்துள்ளன. அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கினால் நாற்பத்தெண்ணாயிரந் தீர்த்தங்களில் மூழ்கின பலன் சித்திக்கும்.—எ-று. (க)

எண்ணாயிரம்வண் சுனையினி னூற்றொன் றாயினதினிலினிதா
மூண்ணுடியசந் திரபுட்கரணியொ டொளிர்சூரியகரணி
விண்ணோரொருசுனை கைப்பனமாலும் விருத்தன்பாலனெனும்
பண்ணாரும்பாவமனைத்தும் பற்றறுமொருசுனையே.

(இ-ள்.) வண்மையுடைய எண்ணாயிரஞ் சுனைதீர்த்தங்களில் நூற்றிலொன்றாய் விளங்கு, மினிதான சந்திர புட்கரணி தீர்த்தம் பிரகாசிக்கப்பட்ட சூரிய புட்கரணி தீர்த்தமொன்று, இரகசியமான கைப்புச்சலமாகிய சுனை ஒன்று, வார்த்திகர் மூழ்கினால் வாலகுமாரனாகுஞ் சுனையொன்று, பெரியோர்களறிந்து சொல்லப்பட்ட சகல பாவங்களும் பற்றறத்தீர்ந்து நன்மைதருகின்ற சுனைதீர்த்தமொன்றுண்டு.—எ-று.(உ)

பொற்செங்கோட்டிற் புகல்சுனைமூன்றிற் புகுதுமிரும்பதனைச்
சற்செம்பாக்குவ தொன்றேசெம்பைத் தகைவெள்ளியதொன்றே
பொற்செம்படிவப் புகல்வெள்ளியைநற் பொன்னாக்குவதொன்றே
நற்செங்கனக வரைச்சுனையதனை நல்குத னவமன்றே.

(இ-ள்.) சொர்ண்ணமயமான திருச்செங்கோட்டிற் சொல்லுதற்கரிதாய் விளங்கிய சுனைகள் மூன்றுண்டு. அவைகளில இரும்பைக் களிம்பற்ற செம்பாக்குஞ் சுனை ஒன்று, செம்பை வெள்ளியாக்குஞ் சுனையொன்று, வெள்ளியைப்பொன்னாக்குஞ் சுனை ஒன்று, இப்படி காரணமகிமைச் சித்திகள் அனேகமுண்டாயிருக்கும். அதன் புதுமையை அளவிட்டுச சொல்லவொண்ணாது.—எ-று. (௩)

பத்திற்பத்திற் கோரொன்றாகப் பதினெண்டீர்த்தமென
முத்திக்குரியன வென்றுமொழிந்தார் முன்சவுனகர்கேட்ப
வத்திற்கணபதி தீர்த்தமுன்னோதுவ மசலத்துமைமூழ்கிச்
சித்தித்தவமுற் றிறைவன்பாகஞ் சேரப்பெற்றனவாம்.

(இ-ள்.) மகிமையையுடைய திருநாககிரியில் உண்டாகிய தீர்த்தங்களில் நூற்றுக்கொன்றாக பதினெட்டு தீர்த்தம மேன்மையாகிய முத்திமோக்ஷங் கொடுப்பதற்குரித்தாய் விளங்கி யிருப்பனவென்று சவுனகரிஷி முதலாகிய முனிவர்கள்கேட்க சூதமுனிவர் சொன்னார். அந்தத் தீர்த்தங்களில் கணபதி தீர்த்த மகிமையை முன்னே சொல்லுகிறோம். அதில் மலைமகளாகிய உமையவளமூழ்கிச் சித்தியாக அரியதவஞ் செய்து இறைவனாகிய சிவனிடப்பாகஞ்சேர அருள்பெற்றாள்.—எ-று. (௪)

கணப்திதீர்த்தமுதற் பதினெண்டீர்த்தங் கண்பணமலையின்மே
லெணயிந்திரன்முத லெண்மரியற்று மெழிற்றீர்த்தமு மெட்டாம்
குணபைங்கட்லன கோழூன்றுனடி கூடத்தருவனவா
மணபங்கயபுன றனிலங்கரனருள் வர்விச்செயல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) கணபதி தீர்த்தமுதலாகிய பதினெட்டுத்தீர்த்தங்கள் நாககிரியின்மீதில் எண்ணுதற்கரிதாகிய இந்திரன்முதல் திக்குப்பாலக ரெட்டுப்பெயருலும் பெட்டுசதீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும் கிருபைக்கடலான திரிநேத்திரமுடைய சிவன்பாதங் கொடுக்கத்தகுந்த தாய்மணம்பொருந்திய தாமரைகளநெருங்கிய தீர்த்தங்களில் கணபதிதீர்த்த மகிமைசெயலைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (ரு)

கயிலையினின்றுமை கேதாரத்திற் கருதுந்தவமுற்றிப்
பயிலுங்காசிப் பதிநதிமூழ்கிப் பனநற்றவமெய்தி
செயலின்கச்சிக கம்பையிலர்ச்சனை செய்தருணையினண்ணிப்
புயலின்செங்கோட் டேகிமுதற்பெறு புதல்வனுடன்புகல்வாள்.

(இ-ள்.) பார்வதாதேவியம்மன் கயிலாசகிரியில் நின்றும் புறப்பட்டு கேதாரத்தில் சிலநாள் தவஞ்செய்து பின்பு காசித்தலத்திற் கஙகாநதியிலமூழ்கி நல்ல தவஞ்செய்து பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் கம்பாநதியில்மூழ்கி சிவார்ச்சனைசெய்து அருணகிரித் தலத்தி லரியதவஞ்செய்து அஙகிருநது மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டு தலத்தில்வந்துசேர்ந்து தான் முனபெற்றருளிய புத்திரனை யானைமுகத்து பிள்ளையாருடனே யொருவசனஞ் சொல்லுகிறாள்.—எ-று. (சா)

அன்னதலத்தி லருந்தவமெய்திபு மரனையணைந்திலமா
லென்னதுயிர்த்தனி மகவெனுமைங்கர விப்பணிமலைகயிலைக்
குன்னதமுற்றதெனப் பரன்முன்னு முரைத்தநதேனுடனதனு
லின்னகமிக்கொரு தீர்த்தமியற்றெம திறையை யிறைஞ்சுகவே.

(இ-ள்.) கேதாரமுதலாய் காசி. கச்சியருணகிரி தலங்களிலு மெய்தி அரியதவஞ்செய்தும் இன்னம் சுவாமிபாகஞ் சேர்ந்திலன் என்னுயிர்போலு மூர்த்தன பிள்ளையாகிய ஐந்துகைகையை யுடைய விநாயக மூர்த்தியே இந்தநாககிரிகைலாசகிரியிலும் உசிதமான ஸதலமெனறு பரமசிவன் முற்காலத்தில் என்றுடனே சொன்னார் ஆகையால் இந்ததலத்தில் தவஞ்செய்து சுவாமிபாகம் நான்சேருவதற்கு இந்தகிரியின்பேரில் ஒருதீர்த்தமுணடு செய்புமபிள்ளாய என்று சொல்லியருளினாள உமையவள்.—எ-று. (எ)

எனமலைமங்கையியம்புமி னென்னு யிரகவதீர்த்தபலன்
கனமுறவடபாற் பாதலபூதல கண்ணுயிராகரிற்
புனைவன தீர்த்தமனந்தம்புருதப் புகரங்கையில் வாரித்
தனதுபெயர்ச்சுனையாக விதித்தனன்றந்தி முகத்திறையே.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுமையவள் சொன்னவுடனே புதுமையாகிய எண்ணுயிரர்தீர்த்தங்கள் அதிகபலனுண்டாக வடபுறத்துமலையில் திருலோகத்தில் உணடாய் விளங்கியிருந்த அனந்த தீர்த்தங்களும் வந்துசேரும்படியாக புகர்சிறநீடிய தமது துதிக்கையினால் வாரித்தமது பெயராற் கணபதிதீர்த்த முதலாக சகலதீர்த்தங்களுமளித்தருளினார் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (அ)

அக்காலையிலிமையாசல வனிதையடைந்து புகர்ப்புதல்வன்
றக்கானெனவு வகைத்திறமோதித்தண் சுனையின்கரையின்

மிக்காரமுதருந்திப்ப விதித்து விதித்தவைதன் பெயரா
லெக்காலமு மந்தம்பையெனப்பெய ரிட்டப்புனறேய்வாள்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவான் மகளான உமாதேவி பார்த்துயானை முகப்பிள்ளையானை மகாசமர்த்துடைய பெரியவனென்று பிரியவசனஞ் சொல்லித்திண்ணிய கணபதிதீர்த்தக் கரையருகில் தன் பெயரால் விளங்கிய யமூர்தமயமான தீர்த்தமொன்றுண்டாக்கி யருளி அதற்கு அம்பையென்னும் பெயரிட்டு யெக்காலமு மதுவே பெயராய்விளங்கும்படி கிருபைசெய்து அந்தசுனைத்தீர்த்தங்களில் மூழுகினள் அம்மன் என்றவாறு. (௯)

தோயுங்கணபதிநற் சுனையம் பாசுனையின்றென்னலமுற்
றேயும்பணிமலை நாகீசுரனை யிறைஞ்சித்தவநாடி
வேயுந்தொடியும் படியும்புயமின் விமலனுடன்கூடி
மாயன்பணியப்பிரமன் பரவவம் மலையினுறைந்தனளால்.

(இ-ள்.) மூழ்கின கணபதிதீர்த்தம் அம்பைச் சுனைகளின் மகிமை விசேஷங்களினாலே பணிமலையுச்சியில்வந்து நாகீசுரனைப் பூசித்து மேலானதவஞ்செய்யவேண்டி பசுமூங்கிற போன்றிவளைகள் பொருந்திய அழகிய புயங்களையுடைய உமாதேவி சிவனுடன்கூடி பிரமமா விஷ்ணுவும் வந்துபணியும்படி அந்தநாககிரியில் வசித்திருந்தாள் அம்மன்.—எ-று. (௧0)

அத்தீர்த்தத்தினிலேங்கரனுஞ் சென்றாடித் தனதன்னை
வைத்தியொளி மழுவலவன் சரோமலர்க் காதரவுற்றுச்
சித்தீதெனவறி வெய்தித்தன்னைத் தெரிசித்தவர் நினையு
மெய்த்தீவினையற நிதியம்பெற வருளிவிளைவு புரன்தன்னால்.

(இ-ள்.) அந்ததீர்த்தத்தில் கணபதியார் சென்றுதீர்த்தமாடி தனதுதாயாகிய உமையவளபாதங்களையும் கூறியதீயொளி மழுவேந்திய கைவல்லவனான பரமேஸ்வரனிரண்டு பாதாரவிந்தங்களையும் பூசித்துவணங்கி சகலசித்தியும் இவை இவையென்று அறிவுண்டாகித தன்னைவந்து தெரிசித்தபேர்களுடைய தேகாதிபிரபஞ்சத்தீவினைகளெல்லாம் விமோசனமாயி நினைத்தபடி நிதியம்பெற்று வாழக்கிருபா கடாக்ஷஞ்செய்து இரட்சித்தருளினர் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (௧௧)

யாதொருதொழில்புரி பவர்கலைகற்பவ ராருமுதற்போற்றி
மாதருவெனவந் தவருககருள்புரி வகையின் கற்பகமென்
றோதவுரம்பெற் றுலகத்தவருக குறுமெய்த் துணையாகி
மாதவர்முழுதும் வணங்கவிருந்தனர் மாமுகவடிவானர்.

(இ-ள்.) இயாதொரு தொழிலில் முயற்சிசெய்பவர்களை கலைக்கியானவித்தை கற்பவர்கள் முதலாகயாவரும் மகாகறபகமே யென்றுவந்து வணங்கினவர்களுக்கு கிருபைகூர்ந்து அவர்களிஷ்டகாமியம் கொடுத்தருளவதினால் அழகிய கற்பகவிநாயகனென்றும் அனைவருஞ்சொல்ல மேன்மைபெற்று உலகத்தவர்க்கு மெய்த்துணையாகி அரியதவஞ்செய்யு முனீஸ்வரர்கள் யாவரும்வணங்கி வாழ்த்த எழுந்தருளியிருந்தார் யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (௧௨)

பின்னுமோர்கதையீதுரைப்பன் கணபதி பெருந்தியின்பிறழ்வால்.
முன்னியபாரிடர் நரர்வானவர்மா முறைநாலங்கமுறத்

துன்னியதோற்றத் தோர்வடிவதனுற் றொடர்கயமுகனிருதன்
றன்னிலைகுலையத் தந்தமுறித்துச் சமரிற்கொன்றனனுல்.

(இ-ள்.) பின்னையு மொருகதையுள்ளது அதைச் சொல்லுகிரும். கணபதி தீர்த்தப்பெருமையினுலே நினைத்தபடி பூதரூபம், மனிதரூபம், தேவரூபம், மிருகரூபமென்றிப்படி நால்வகை தேகவுருவமாகத் தோன்றும்படி யுருவமெடுத்து அவ்வடிவினுலே தம்முன் முனைந்து யுத்தஞ்செய்த கெஜமுகாசுரனை வலுமைதொலைந் தழியும்படி தமதொருகொம்பை முறித்தெய்து அவனைக்கொன்றருளினுர் கணபதி.எ-று.

ஐங்கரவிறையவனுலங்கம்பெற் றடர்கயமுகனையடுஞ்
சங்கையெனங்கட கிங்கிதரூத தபோதனசாற்றுகெனத்
துங்கமறச்சவுனகருக்கோதுந் தொல்கதை நன்கருளின்
பங்கயனுதவும் படியவரிதையம் படியப்பகர்கின்றுன்.

(இ-ள்.) ஐந்துகையையுடைய கெஜமுகப்பிள்ளையார் நால்வகைத் தேகவடிவாய் முனைந்த கெஜமுகாசுரனை சங்கரித்த முறைமைய யெங்களுக்கு விளங்கச் சொலலுமையயாவென்று சவுனகாராதி முனிவர்கள் கேழ்க்க பூர்வகதை விர்த்தாரந்தத்தை மிகுந்த கிருபையினுலே பிரமதேவன முன்பு சொன்னபடியே முனிவர்கள் மனேரதமாகும்படி சொல்லுகிருர் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கச)

தாருகன்வலியுஞ் சூரன்மெய்வலியுந் தாழ்வுற மேலுயரும்
பேருக முழுதும் பெருமை படைததோன் பெரிதா மறையெல்லா
மோரொரு நொடியி லுறுஞ்சியநாவா ளெருபடி யினுமடியா
தேருருபரனை இறைஞ்சி வரத்தா லிடைவரு பெலமுற்றுன்.

(இ-ள்.) தாறுகாசூரன் வலுமையுஞ் சூரபத்மன் வலுமையுந் தாழ்வுபட அதிக புஜபல பராக்கிரம முடைத்தாய பாரிய யுகங்கள் முழுதும பெருமையடைந்தவன் மேன்மையான வேதங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதிலே வுறிஞ்சிய நாவை யுடையவன் யாதொரு வகையிலும் மடிவிலலாதவன் அழகிய பரமேஸ்வரனை வணங்கி யரியதவஞ்செய்து அவர்கொடுத்தவரத்தால் சற்றும் இடையூறில்லாத பலமும் சவுரியமும் பெற்றுடர்ந்தான கெஜமுகா சூரன.எ-று. (க௫)

பூதப்பகையால் நரரின் பகையால் பொருதெய்வப் பகையால்
வேதத்துறவிர் மிருகப்பகையால் வீயாதானயன்மால்
மாதத்துவ முனிவரர் கந்தருவர் வழங்குவ ரப்படையால்
வீதற்கிடமற் றிவ்வரமுற்றுன வேழமுகத்தசுரன்.

(இ-ள்.) பூதப்பகையாலு மனிதர் பகையாலுந் தெய்வப்பகையாலு மிருகப்பகையாலுஞ் சாகாதவன்; பிர்ம்மா, விஷ்ணு, தத்துவஞானிகள், சிவயோகிகள், முனிவர்கள், காந்தருவர்கள் முதலான யாவராலும் அவர்கள பெயரால் விளங்கும் ஆயுதங்களாலுஞ் சாவில்லாத வரம்பெற்றுடையவன் அந்த கெஜமுகாசூரன்.—எ-று. கசு

ஆவன்படியா லேங்கரனுலுரு வாகியமர்க்கேகி
தாவிகல் விளைவின் ருனவரெண்ணிலி சாயச்சமராடி
மாவிரணியனுந் தாருகனுஞ் சூரனு மம்மனுவோனைப்
பூவிழவென் றப் பொருகயமுகனைப் பூசல்செய்தே மாய்த்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் ஐங்கரனுன கெஜமுகப்பிள்ளையார்முன்சொன்ன நால்வகை யுருவமாகச் சென்று செருவில் கெஜமுகாசூரனுடன் முனைந்தெதிர்த்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்து அளவில்லாத அசுரர்கள் யாவரையுஞ் சங்கரித்து சமர் பொரு

ந்தி சவுந்தரியனுன இரணியன் தாருகன் சூரன் மனுமந்தாதிகள் இவர்களை யெல்லாம் பூமியில் விழும்படி வென்று வெற்றிபடைத்த கெஜமுகாசூரனைச் சங்கரிக்கும்படியாக அஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்து அவன் சவுரியங்களை தாழ்வுறச்செய்து மாய்த்தார்.—எ-று. (கஎ)

அச்செரு விடையவ னருவரமுடையவ னுயுதபேதமெலாம்
பொய்ச்சிகலறவெறி பாசாங்குசமொடு பொருதன னைங்கரனுர்
மெய்ச்செருபடையின் வீயாவிறலால் வெண்கோ டொன்றுதிருக்
கைச்செறு படையின் கடிதுமுறித்துக் கயமுகன மேல்விட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி சமர்செய்யும்பொழுதில் மேன்மையானவரம் பெற்றுடையவன் மூனைந்த தேவாஸ்திரங்களை யெல்லாம் சின்னபின்னமாக முறித்து நிர்த்தூளியாகும்படி தமது கைப்பாசாங்குசங்களை விடுத்து போர்செய்தார் கயமுகப்பிள்ளையார் அப்போது மெய்யாகிய பாசாங்குசங்கள் முதலான தேவாஸ்திரங்களால் அவன் சாகாததைக்கண்டு தமது வெள்ளிய கொம்புகளில் ஒருகொம்பை யொடித்து அதுவே தமது கைக்கேற்ற படையாகப் பற்றி யந்தக் கெஜமுகாசூரன் மேல் விடுத்தெய்தார்.—எ-று. (கஅ)

ஐங்கரன்விட்ட வடற்கோடொன்ற வரக்கனுறக்கனமே
றுங்கமுறத்துளை செய்வசுரன்றுணி பட்டுத் துஞ்சியபின்
செங்கணரக்கன் ஜெயஜெய வென்றொரு செருமூடிகமாக
அங்கணருட்கணபதி சரணத்தினடைந் தார்தியினின்றுன்.

(இ-ள்.) ஐங்கரப் பிள்ளையார்விட்ட வெற்றிக்கொம்பொன்று அங்கனஞ் சென்று அவ்வசுரன் மார்பிற்றுக்கித் துளைத்தது, அப்போ தந்தகெஜமுகாசூரன் துணிபட்டிறந்தான் இறந்தவுடனே சிவந்த கண்களையுடைய அசுரன் சாவில்லாதவனுனபடியால் ஒரு மூஷிகமாகி ஜெயஜெயவென்று அங்ஙனம் கிருபாமூர்த்தியானகணபதியார் பாதங்களில் வந்தடைந்து அவர்க்கொரு வாகனமாய் நின்றுன்.—எ-று.

அக்கயமுகவசுரன் பொருவினைக ளகற்றித் தலமூன்று
மிக்கதொன் முனிவரர் விரதநிறுத்தி விண்ணவரைக்காத்து
நக்கனைநாகமலைப் பெருமானை நறுங்கொடி யிடைநீங்கா
மைக்கந்தரசிவ தருவைக்கண்டு வணங்குமோர்கற்பகமே.

(இ-ள்.) அந்தகெஜமுகாசூரனை பொருது வெற்றிகொண்டு திரிலோகமும் புகழ்ந்து போற்றிசெய்ய மேன்மையுடைய பூருவார்ச்சிதமான முனீஸ்வரர்கள் தவங்கள்நிறைவேறும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்து இந்திரன் முதலான தேவர்களை இரட்சித்தருக்கனுன நாககிரிய பெருமானுகிய மெல்லியகொடியிடை யுமையிடப் பாகம்பிரியாதகரிய மிடறுடைய சிவகற்பகத்தைக் கண்டு தெரிசித்து வணங்கினுர் அழகிய கற்பக விநாயகர்.—எ-று. (உ0)

அவ்விசையஞ் சிவனர்ச்சனையம்மைக் கருள்தரவுதவியதால்
தவ்வுபுனர்க்கணபதிதீர்த்தக் கரைதரும்பாதீர்த்த
மிவ்விதியுடையனலவ்வரையின் சுனையருளும் பலவெனம்மாற்
செவ்வையினுரை செய வரிதரி தென்றனர் தென்றுநல் சொல்வரம்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிவனையும் அம்மையையும் பூசித்து அருள்பெற் றருளினுர், குறைவில்லாத புனலுடைய கணபதி தீர்த்தக்கரை யருகில் அம்பரல் தீர்த்தமும் இம்முறைமை யுடைத்தா யிருக்கும் அந்தக்கிரியில் மிகுந்த சுனைதீர்த்தங்களாடினுல் ஆடி

னவர்க்கருளும் பலன்களை நம்மாற் செவ்விதாகச் சொல்வதரிதரிது: அத்தீர்த்தங்களி ற்சென்றுபெறு முறைமையைச் சொல்கிறேமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கணபதிதீர்த்தங் கைதொழு தான்றன் கருணையெமக்குறவென்
றணைவுறு மொற்றைக் கொம்பனை வந்திற் றாதியுமந்தமுமற்
றுணர்வரியான் றரு முத்தமவென் றுயர் வேலனையிமையத்தி
இணையிலி வாமத் தேவனையெண்ணி யிழிந்தாடுகமாதோ.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்களால் தெரிசித்துகைதொழுது கைதொழுது உம்முடைய கிருபையெனக்கு வேணுமென்று அழகமைமழகிய ஒற்றைக்கொம் பனைவந்தனைசெய்து ஆதியுமந்தமுமில்லாத யாவராலுமறிவதற்கரிய பரமேஸ்வரன் பெற்ற உத்தமப்பிள்ளையாரே யென்று வேலாயுதக்கடவுளையும் இமவான்மகளாகிய உமாதேவியையும் தமக்கொப்பில்லாத வாமதேவனையும் நினைத்து தியானஞ்செய்து சுனையிலிறங்கி தீர்த்தமாடுதல் முறைமை.—எ-று. (உஉ)

வல்வினை யேழ்பவ மாறாத்துயர்நோய் மாறுவமுட்கொண்டால்
தொல்வினை மாற்றுஞ் சுனைமூழ்கிற்பர சொர்க்கம் பெறலாகும்
நல்வினையாமணி மந்திரவபுடத நாடுஞ் சிவலோகத்
தெல்லையி தெல்லையி னெய்தினருக்குள தென்றனர் சூதருமே.

(இ-ள்.) அந்தக்கணபதி தீர்த்தத்தை உட்கொண்டபேர்கள் யெழுபிறப்பிலுஞ் செய்தவலியவினைத் துயரமுடையநோய்களெல்லாம் தீரும்பழவினையுந் தீரும்சுனை யின் மூழ்கினால் பரகதியாகிய சொர்க்கபோகம் பெறுவதாகும். நல்வினையாகிய ம ணிமந்திர அவிழ்தங்கள நன்றாய்ப்பலிக்கும் அந்தியத்தில் சிவலோகத்தெல்லையி லெ ய்திவாழ்வார்கள் இன்னம் அளவிலலாத மகிமையுண்டென்று சொன்னார் சூதமுனி வர்.—எ-று. (உ௩)

தேவவயித்தியராகாசக்கெம னச்சித்தர்களாறு
மூவருமூலிகை பெறவன்னதியில் முயன்றவரவர்மூழ்கி
யோவறுமெழிலும் மொழியாவிளமையு முறுதவநெறியுமனத்
தாவலுறத்தரு கணபதிதீர்த்தத் தருள்சொல வரிதரிதே.

(இ-ள்.) தெய்வவயித்தியர்களை ஆகாசககமனம்பண்ணுகிற சித்தர்கள் யாவரு ஞ் சித்துக்கேதுவாகிய பதினெட்டு மூலிகைகளும் பெறுக்கொள்ளும்படியாக அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தில் முயற்சியாக அவரவர் வந்துவந்து மூழ்கி கேடிலலாத அழகும் மாறாத இளமையுந் தவமகிமையுமுற்று மனோபீஷ்டங்களுந் தரப்பெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலால் அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுவது அரிதரிது.—எ-று. (உச)

அத்தீர்த்தப்புடையமுத சஞ்சீவியடைந்தது கணபதியாற்
சித்தியும்வன்னம்பலவாகுந் தேவர்தினஞ்சூழ
முத்தியுய்ப்பது வந்தனைசெய்வது முனிவர்கள்முதலோருஞ்
சத்திதெனவுந் தவமீதெனவுந் தாமொருபொழுதகலா.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தக்கரையில் கணபதியாருடைய கிருபையினாலே அமுர்த சஞ் சீவி யடைந்துள்ளது. நினைத்த சித்தெல்லாந்தரும் பலபல வர்ன பேதங்களுண்டா ஞ் சதாநித்தியமுந் தேவர்கூட்டங்கள் சூழ முனீஸ்பரர்கள் முதலாகிய யோகீஸ்பரர் களும் முத்தியின்பார்த் தோமஞ்செய்வதும் வந்தனைசெய்வதும் சத்திது அசத்திதுவென் றறிவதும் ஒருகாலமும் பிரிவில்லாமல்இவையாவுஞ்செய்து வசித்திருப்பார்கள். எ-று

கச்சித்தவமுத்திக்காமாட்சி கனிந்திறை பெறவருணு
ளிச்சைக்கம்பையு மம்பையுமக்கரை யெய்தியதென்னாளும்
விச்சைத்தவமும் வேதகுழாமும் விண்ணவரவர்வொலியும்
மச்சிற்பொலியுங் கணபதிதீர்த்தத் தழகினமைந்துளதால்.

(இ-ள்.) காஞ்சிபுர ஸ்தலத்தில் சிவார்ச்சனைசெய்து காமாட்சியாகிய பரமேஸ்வரி அன்புடனே அந்த திருநாககிரியிலெய்தி சிவனிடப்பாகம் பெறும்படியாக வந்தநாளில் இனிதான கம்பைநதியும் அந்தத் தீர்த்தக்கரையருகில் லெய்தியிருக்கின்றது. எந்தக்காலமும் வித்தைப்பெருமையுடைய தவமுனிவர்களும், வேதியர்கூட்டங்களுந் தேவர்கள்வருகிற ஆரவாரத்தொனிகளும், அழகாகப் பொருந்தியிருக்கும் மகிமையுளது கணபதிதீர்த்தம்.—எ-று. (௨௯)

அந்தத் தெய்வப் புனலாடற்கென் றடியொரு பத்திட்டால்
முந்தச் சென்மந் தனில்வரு பாதக முற்றுந் தொலைவாகுங்
கந்தன்றிருவே ரகமிசை சென்றார் கண்ணுயிர நகராம்
வந்தப் புனலைக் கண்டார்க்குண்டாம் வருபல னளவிலையால்.

(இ-ள்.) அந்த தெய்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்து பத்தடி நடந்தவர்கள் முன்சென்மங்களிற்செய்த பாதகமெல்லாந் தொலைந்துபோகுங் கந்தசுவாமி யெழுந்தருளிய திருவேரகமென்னுந் திருச்செங்கோட்டு நாககிரிமீதில் யாதாமொருவர் பக்தியுடனேசென்று சேர்ந்தா லவர்களுக்கு சொர்க்கலோக பதவியுண்டா மந்த சுனைப்புனலை கண்குளிரக் கண்டபேர்களுக்குண்டாகும் வரப்பிரசாதபலன்க ளலவில்லை.—எ-று. (௩௭)

தடமூழ்கினர் கங்கையை முடிமூழ்குவர் தண்கரைமிசைவந்தே
இடமூழ்கியவம் பாநதியாடி யிறைஞ்சுந் தொழில் செய்தால்
நடனமேவிய நாகேசன் சரணிடை நண்ணுத றிண்ணமெனத்
தொடைமேவு புராணஞ்சொலுமென வரசூதமுனைத்ததனால்.

(இ-ள்.) அந்தக் கணபதிதீர்த்த முழுகினவர்கள் கங்காநதியில் மூழ்கினவர்களாகவும் தண்ணிய சுனைக்கரையில்வந்து சிவனிடப்பாகம்பெற்ற அம்பாநதி தீர்த்தமாடி நேமமுடித்து சிவபணி விடைகடொழில்கள் செய்தார்களாகில் நடேசமூர்த்தியாகிய நாகேஸ்வரர் பாதபங்கய நிழலிலசேர்ந்து வாழ்வார்கள் இது நிச்சயமென்று தொடர்ச்சியையுடைய புராணங்கள் சொல்லுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.

கணபதி தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம். ௨௩-க்கு செய்யுள். ௭௭௰.

விஷ்ணு தீர்த்தச்சருக்கம்.

இப்படி யமைந்த தீர்த்த மின்னமு முளதீதியாங்க
ளப்புனற் றீர்த்தமாடி யாம்பதம் பெறவும் வேண்டும்
செப்புது மெனவேசூதர் திகழ்முனி யவர்பாற் கூறும்
மெய்ப்புறு விண்டுதீர்த்த விளைவினை விளம்பலுற்றும்.

(இ-ள்.) மகிமையுடைய தீர்த்தங்க ளுண்டாயிருந்தால் இன்னுஞ் சொல்லுவீராகநாங்களந்தத் தீர்த்தங்களாடி சிவபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சவுனகாதி முனிவர்கள் கேழ்க்கசூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கி மெய்ப்பாகிய விஷ்ணுதீர்த்தத்தின் பெருமை முறமையை வழுவாமற் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (க)

கயிலையும்வேதங்கண்ணுங் கனிந்துறைமுனிவர்ஞானத்
தியலுறும்பெரியர்நாலர் யிரவர் வெண்ணீறோடக்கம்
வியலுறத் தரிப்போரைந்து வியனெழுத் துரைப்போர்சீலச்
செயலுறச் சிவனைப்பூசை செய்திடுஞ் செயற்கைமேலோர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலும் வேதபிர்ம்மா விடத்திலும் கனிவுடனேதவஞ்செய்து வசிததிருக்கின்ற முனீஸ்வரர்கள ஞானத்தியல்பை யுடைத்தாகிய பெரியோர்கள் நாலாயிரம் பேர்கள விபூதி ருத்ராட்ச முசிதமாசத் தரித்திருப்பவர்கள் தகைமையுடைய பஞ்சாக்ஷர செபம்விடாமல செபிப்பார்கள் சி ச்சாரமுறைமை வழுவாமல் சிவனைப் பூசிக்கும் தொழிலில மேன்மையானவாகள் வார்கள்.-எ-று.

ஆயவர்பிரம்மதீர்த்தத் தாடியசாரல்சூழ
மேயிருந்தவசுபணனும் வேலையின் கையிலைப்பாங்கி
னேயகாந்தருவன்விஸ்வா வசுவினுக் கினியமைந்தன்
சேயதோர் ஜெயந்த னெனபான் றேவியர்சூழப்புக்கான்.

(இ-ள்.) அபபடி ஒப்பில்லாத முனீஸவரர்கள பிரம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி அதன சார்பில்மேவி அனைவருஞ்சூழவிருந்து தவசுகள செய்யாநின்றவேலையில் கைலாசகிரிச் சார்பில் வசித்திருக்கின்ற காந்தருவன் விசுவாவசுவென்பவனுக் கினிதாகிய புத்திரனழகிய ஜெயந்தனென்பவன் தேவிமாகள சூழபபுகுந்தான்.-எ-று.

அனந்தகாந்தருவப்பெண்க ளவருடன்பிர்ம்மதீர்த்த
வனந்தனில்நிருவாணத்தோ டாடியுண்மகிழும்போதிற்
கனந்தருமுனிவரோடுங் கருணைகூாவசிட்டரெய்த
ந நினைந்தவம்மடவார்தூசு நெறிபடப் புனைந்துசென்றார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத காநதருவப் பெண்களுடனேகூடி யந்த ஜெயந்தனென்பவன் பிர்ம்மதீர்த்தத்தில் நிர்வாணத்தடனே மூழகி உளளக்களிப்பாய விளையாடும்போதில் பெருமையுடைய முனிவர்கள கூட்டஙகளுடனே கருணைகூர்ந்த வசிஷ்டமுனிவர் அங்கேவந்தார், அவர் வந்ததுகண்டு நினைவுடனே அந்தக்காந்தருவப் பெண்களெல்லாந் துகில்களை யுடுத்திக்கொணடு நெறிமுறைமை தவிராம லங்ஙனமொதுங்கிச் சென்றாகள —எ-று. (௪)

ஆங்கவன்மதியான்றூசு மரைக்கொளானுக்கிற்குங்
காங்கியைச்சயநதன்றன்னைக கணடருநதுநியின்காந்தன்
ஓங்கியவரக்கனுக வுழலுதியெனறுகோபித்
தேங்குறச்சபித்தாரச்சொல் லேந்திழையாருங்கேட்டார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் முனிவா வரவுகண்டு சறறும் மதியாதவனாய் இடையில் வஸ்திரந் தரித்துக்கொள்ளாதவனா யிறுமாப்பாக நிற்கின்ற காமியாகிய ஜெயந்தனைக்கண்டு அருந்திக் சாநதரான வசிஷ்டமுனிவர் மகாகோபத்துடனே ஓ ஜெயந்தனே, நீ யொரு ராட்சதனாய் உழன்று திரிவாயென்று சபித்தார் அவர் சபித்தசொல் லந்தப்பெண்களெல்லாமகேட்டு அங்ஙனம் ஓடிவந்தார்கள்.—எ-று. (௫)

கேட்டவரடியில்வீழ்ந்தெங் கேள்வனிம்மடவார்க்கெல்லாம்
பூட்டருள்முனிவவென்னப் புனைதுகின்மருங்குநீவீர்
சூட்டியப்படியார்சாபச் சொற்பெறுதிருந்திரின்றேன்
வேட்டுவன்போன்றதேனும் வியன்றழையுடுப்பதன்றே

இ-ள்.) அந்தபெண்களெல்லாம் ஓட்டமாகவந்து வசிஷ்டமுனிவர் பாதங்

களில்விழுந்து வணங்கி சுவாமி எங்களுக்கெல்லாம் பத்தாவாகிய விவன் ஆகை யால் தேவிமார்ப்பெண்களாகிய எங்களுக்கெல்லா மங்கிலியப்பிட்சை கொடுத்தரு ளுமையா முனீஸ்வரரோ யென்று சொல்ல நீங்களனைவரும் நாம்வருவதுகண்டு யிடைகளில் துகில்களையுடுத்திக் கொண்டீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் சாபச்சொற் பெருமற் பிழைத்தீர்கள்; இவன் மமதையுடையவனாய வஸ்திரந் தரியாமல் நிர்வா ணத்துடனே நின்று னுதலால் மகாராட்சதனாகவென்று சபித்தோம், இடையில் இலைதழை யுடுத்தித் திரிவதாகவென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

என்றவர்க்கிரங்கியிட்ட சாபங்களெளிதிற்போகா
நன்றிவனீரெட்டாண்டு நரக்கனாய்த்திரிதல்வேண்டும்
நின்றதற்பின்னரீச னீள்படையதனாலங்கம்
பொன்றினுங்கொழுனனுவன் போகுதிரென்றுமீட்டார்.

(இ-ள்.) வசிஷ்டமுனிவ ரந்தபெண்களுக்காக மனதிரங்கிச் சொல்லுகின்றார், நாமிட்டசாபம் யெளிதிற் போகாது யிந்தஜெயந்தன் பதினாறுவருஷம் ராட்சதனாய்த் திரியவேண்டும் அதன்பின்பு நாககிரி அர்த்தநாரீஸவரருடைய கடகாயுதத்தினால் ராட்சததேக மொழிந்து பழயஜெயந்தனாகி உங்களுக்கு பிராணநாயகனாவான், நீங் களனைவரும் போவீர்களென்று விடைகொடுத்தருளினார்.—எ-று. (எ)

செயந்தனம்மட்வார்காண்பச் சேணிமிருடலம்வீங்க
வுயர்ந்தெரிகுஞ்சிநூங்க வுறும்பிறையிரண்டுமேங்க
கயந்தெனப்பேழ்வாயோங்க நனிக்கரஞ்சூலந்தாங்கப்
பயந்தெரிவிழியிற்செந்தீயுப் பறந்தெழுமுழங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) ஜெயந்தன் அந்தப்பெண்களெல்லாம் காணத்தக்கதாக வுயர்ந்து வுட் ல்பாரித்து மேனோக்கியெரிகின்ற அக்கினிச் சுவாலைபோலுஞ் சிகையுண்டாகப் பெ ளவாயாகி யிரண்டு கடைவாயிலு மிரண்டு பிறைகள்போலுங் கோரப்பல்லுகளுண் டாக மலைபோன்ற கைகளில் சூலவேல்தாங்கிவர யாவரும் பயப்படும்படியாக வட் டக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து அக்கினிபொறி சிந்தித் தீயுப்பறக்க செழித்து முழங்காநின்றான் மகாராட்சத ரூபமாக.—எ-று. (அ)

அவனுருக்கண்டகாலை யணங்கனார்வாயுவேகத்
துவருறுசிந்தையார்கண் டோடினாரனந்தமாக்கள்
கவனமீதிருடியெனபோர் கண்டகர்நரரையெல்லாந்
தவமுறுதடித்துநுங்கித் தாழ்வுறுப்பசிமீக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அவன் ரூபத்தைக் கண்டவுடனே, அந்தப்பெண்க ளனைவரும் பயந் து வாயுவேகமாக மனததுயரமுடனே ஓடிபபோனார்கள்; அப்பாலந்தச் ஜெயந்தரா ட்சதன் அளவில்லாத மிருகங்களையுங், கவனச்சித்தர்களையும், இருடிகளையும், முனை ந்தெதிர்த்த அசுரர்களையும், மனிதர்களையு மிவர்களை யெல்லாந் தப்பவிடாமல் அடித் துக்கொன்று வாரி வாயிலிட்டு விழுங்கி அடங்காத பசி மேற்கொண்டு திரிந்தலைந் துழன்றான்.—எ-று. (கூ)

இப்படிதிரிந்துபன்னு னாண்டினிற்செயந்தனென்பான்
மெய்ப்புறுநாகவெற்பில் விண்டுதீர்த்தத்தைநோக்கித்
தற்பரசுகுந்தரென்னுந் தவமுனிவனைத்தான்றுய்க்கப்
பொய்ப்பெறுஞ்சேனையோடும் புகுந்தனன்புகுந்தகாலை.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் மலைவனங்களெல்லாஞ் சுற்றிச் சஞ்சரித்து சுழன்ற லைந்து திரிந்து ஆண்டு பதினாறுஞ்சென்ற வளவில் அந்த ஜெயந்தராட்சதனென்ப

வன் மெய்யாகிய நாககிரியில் விஷ்ணுதீர்த்தத்தைநோக்கித் தற்பரனுண சகுந்தனென்னுந் தவமுனிவனை விழுங்குதற்காகப் பொய்யாகிய ராட்சசச் சேனைக்கூட்டங்களுடனே விரைவாகவந்து புகுந்தான் அப்படிப் புகுந்தவேளையில,—எ-று. (௧௦)

சிவசிவசகுந்தரோடித் திகைத்தனர்திகைத்துநாக
நவகிரியதனிற்பாக நாரிநாயகனைப்போற்றிக்
கவருறுவினையைவெல்லக் கனிந்தொருகடகமீந்தா
ரவாருதவன்மேலேவ வறுத்ததவ்வரக்கன்சென்னி.

(இ-ள்.) சிவசிவா அந்த சகுந்தமுனிவர் ஓடித் திகைத்தார் திகைத்து நாககிரியில் அர்த்தநாரீசுரரை வணங்கிப்போற்ற அந்த அரக்கனை செயிக்கும்படி சுவாமி கனிவுடனே ஒரு கடகாயுதங் கொடுத்தார், அதை அவர் அவன்மேலேயேவி அந்த ஜெயந்தராக்ஷதன் தலையை அறுத்தார்.—எ-று. (௧௧)

அறுத்தபின்னரக்கனுய வடலுருமாறிப்பண்டை
நிறத்துறுசயந்தனுகி நின்றுபூவிமானந்தெய்தித்
துறைப்புனற்கடகந்தன்னைத் தோத்திரஞ்செய்துபோற்றி
மறைபகாசகுந்தர்பாதம் வணங்கியைம்முகன்றாள்கண்டான்.

(இ-ள்.) அப்படி அறுந்தவுடனே ரூபமாறி பழயபடி யெதார்த்தமான நிலைமையுடைய காந்தருவச செயந்தனுகி ஒளிபெறநின்று புட்பவிமானத்திலிவர்ந்து விஷ்ணுதீர்த்தக்கரையில் அந்த கடகாயுதத்தைத் தோத்திரஞ்செய்து வேதியரான சகுந்தமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கி ஐந்துமுகவனுன பரமேஸ்வான் பாதங்களைக்கண்டு துதிசெய்தான்.—எ-று. (௧௨)

தனதுகாந்தருவப்பெண்க டமைத்தழீஇக்கொண்டுசென்று
பினதரன்கொடுத்தகட்கம் பிரளையவிண்டுநீர்த்தந்
துனதருளதனுல்வந்தோர்க் குள்ளபாவங்கடீர்ந்து
நினைவுறவிருத்தியென்றே நிமலனுரருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்த செயந்தன் தன்னுடைய பத்தினிப் பெண்களாகிய காந்தருவப் பெண்களனைவரையுங்கண்டு தழுவிககொண்டு தன்னூரிற் சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தான்; அவன் போனபின்பு சுவாமிகொடுதத கடகாயுதத்தை ஜலப்பெ க்கமுள்ள விஷ்ணுதீர்த்தத்தினுள் உன்னுடைய கிருபையினுலே இங்கேவந்து சேர்ந்தவர்களுடைய பாவங்களெலலாந் தீர்ந்து நன்மையருளி நல்ல நினைவுடனே நீயிருப்பாயென்று நிமலனுன பரமேஸ்வரனருளிசசெயதார்—எ-று. (௧௩)

சிவன்றிருக்கடகமாயோன் றீர்த்தமுட்புகுந்தபின்னர்
பவநதிக்கடகதீர்த்த நாமமுமுடையதென்றுந்
தவம்புரிசகுந்தரந்தத் தடாகக்கீழிருப்பையொன்றுண்
டுவந்ததன்கீழ்த்தொல்லோரோ டுறுதவமுதவலுற்றார்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கடகாயுதஞ் சுவாமியனுக்கிரகப்படிக்கு விஷ்ணு தீர்த்தத்தினுட்புகுந்திருந்தது, அதன்பிறகு புதுமைபொருந்திய கடகதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று எந்நாளும் அங்ஙனந் தவஞ்செய்யுஞ் சகுந்த முனிவர் அந்தத் தீர்த்தத்தினருகாக கீழ்ப்புறம் இலுப்பைமர மொன்றுண்டு அதினிழலின்கீழ் பெரியோருடனே மருவி அரியதவஞ் செய்திருந்தா.—எ-று. (௧௪)

அந்தவண்டருமூலங்க ளாரணவேதமென்றும்
விந்தைமென்பனுவல்களெல்லாம்வேதசாஸ்திரங்களென்றும்

பைந்தருவிலைகள்முற்றும் பசுமறைபுராணமென்றும்
தந்தையிலினியசூதர் சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அந்தவளமையுடைய இலுப்பை மரத்தி னடிவேர்கள் அனைத்தும் ஆரண வேதங்களென்னும் அழகாகிய மெல்லிய பணைகளெல்லாம் வேதசாஸ்திரங்களென்றும் அதின் பசுந்தழை இலைகளெல்லாஞ் சொல்லுதற்கரிய வேதபுராணங்களென்றுந் தந்தையினு மேலான அன்புடைய சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (கரு)

அத்தருமுதலாயுள்ள அர்த்தநாரீசன்சென்னி
வைத்தனபிறையின்வார்ந்து மலிந்தொழுகமுதந்தன்னால்
வித்தியவேருங்கோடும் வியன்றழைமலருங்காயுஞ்
சுத்தமென்கனியுமார்த்துத் துலங்குவதிலங்கள்காணாய்.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பைமரம் ஆதிமுதலாகிய அர்த்தநாரீஸ்வரன் சிரத்தில் தரித்தருளிய பிறையிலார்ந்து மலிவாக வொழுகிப்பெருகும் அமுர்தத்தினால் குளிர்ச்சியுடைத்தாய் வித்துமுதலாகிய வேர்களுங் கொம்புகளுந் தழைத்ததழைகளும் புஷ்பங்களுங் காய்களுஞ் சுத்தமான மெல்லிய கனிகளுமாக நிரம்பியார்ந்து இந்நிலவுலகோர்காணும்படியாகப் பிரகாசித்திருக்குது. -எ-று. (கசு)

ஆகையால்வதிட்டாதி யடைந்தருந்தவங்கள்செய்ய
மாகருணையினாலென்றும் வருவரப்பிலத்தினாடென்
றோகையில்வியாஸரோத வுணர்ந்தனம்பின்னுமந்த
நாகமேற்றருவின் வண்மை நாஞ்சிலசொல்வமன்றே.

(இ-ள்.) வசிஷ்டர் முதலானமுனிவர்கள யாவரும் அங்ஙனம் அரியதவங்கள் செய்வதற்கு மிகுந்த அன்புடனே என்றென்றும் பிலத்துவாரவழியாக வருவார்களென்றும் மகிழ்ச்சியாக வேதவியாஸர் சொல்ல நாமறிந் துணர்ந்தோம் பின்னையுமந்த நாககிரியின்மேலிருக்கின்ற இலுப்பைமரத்தின் மகிமைப்பெருமையுந் தெரிந்தமட்டுஞ் சில சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கஎ)

முதலுகத்தகிலிரண்டா முகத்தினிலமுழுப்பூஞ்சந்த
முதவுமூன்றிலச்சு வத்தநான்குகத்திலாதி
கதித்தவியமரவாய்ப்பின்ன ரிருப்பையாயிறைவன்மாயோன்
விதமுளகற்பந்தோறுஞ் சிறந்தறந்திகழுமன்றே.

(இ-ள்.) முதல்கிரேதா யுகத்தில் அகிலவிருட்சம், இரண்டாவது திரேதாயுகத்தில் முழுதும்பொலிவுடைய சந்தனவிருட்சமும், மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் அரசமாமும், நாலாவது கலியுகத்தில சிவனுக் கிஷ்டமாகிய மாமரமாய்ப் பின்பு இலுப்பைமரமாகி பிரம்மகற்பம விஷ்ணுகற்பமற்று மிதமாகிய கற்பகாலங்கள்தோறுஞ் சிறப்புடைத்தாய் புண்ணியபலன் மிகவுந்திகழ்ந்து விளங்கியிருக்குது.—எ-று. கஅ

மூலமுண்டகனாப்பண் முராரியாமுடியேவேலை
யாலமுண்டவனுமந்த நீழலினடகுநீர்கூழ்
சீலமுண்டவற்குநல்கிற் சிவசிவகோடிபார்ப்பார்க்
கோலமுண்டமுதநலகு முறுபயனுதவுமாலோ.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பை மரத்தின் மூலவேர்கள் பிர்ம்மசொரூபம் நடுமரமியாவும் விஷ்ணுசொரூபம் மேல்மாமெல்லாஞ் சிவசொரூபமாக இப்படித்திரிமூர்த்தி சொரூபமாக விருக்கின்றது அந்தமரத்து நிழலில் அடகாகிய குளிர்ந்தநீர் மோர்பானக்கம்

கூழன்னங்கள் யாதாமொருவர் சீலமுடைய பெரியோர்களுக்கு யிஷ்டமாகக்கொ டுக்கும் அன்னதானப் பலன்களிலு மதிகபலனாக விர்த்திக்கும்.—எ-று. (ககூ)

அத்தருநிழற்கண்ணோர்செம் பரும்புனல்பிடிக்குட்பட்ட
வுத்தமமன்னபார்ப்பார்க் குதவுநீருததிபோலு
மெய்த்தவவுண்டியண்ட மேருவாய்வளருமென்மேல்
சுத்தமாதவங்கள்செய்வர் சுபலநாஞ்சொலற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அந்தமரத்தினிழலினிடத்தில் உத்தமரான பிராமணர்களுக்கு நல்ல ஜலம் வைத்து கொள்வதாக ஒரு பிடிசெம்புதானங் கொடுத்தார்களாகில் நீரநிறை ந்தகடல்போலு மெய்த்தவமுடைய பெரியோர்களுக்கு கொடுத்த அன்னதானப்பல ன்அண்டாண்ட மகாமேருகிரிபோலு மென்மேலும் வளரும் பரிசுத்தமான அரிய மாதவங்களைச் செய்கின்ற நிஷ்டர்களுக்குப் பலிக்கின்ற சுபபலன்களை நம்மாற் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (உ0)

அன்றியும்பழங்காயேனு மந்தணர்க்கீந்துநீர்த்தம்
நன்றியிற்சிறிதாகல்கில் நான்முகன்பதத்தில்வைகும்
வன்றிறற்பசுவொன்றந்த மரநிழலமறையோர்க்கீந்தா
லொன்றுமாயிரங்கோதான முதவியபலன்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அது வலலாமலுங் கனிகாய்கள் முதலான பதார்த்தங்கள் பிராமணரு க்குக் கொடுத்து நல்ல தீர்த்தஞ் சிறிது கொடுத்தார்களானால் அவர்கள பிர்ம்ம பதத் தில் வைகி வாழ்வார்கள் வலிய திறமுடைய அந்த இலுப்பை மரத்து நிழலில் வே தியருக்கு ஒரு பசு தானங்கொடுத்தால் அது வொன்றும் ஆயிரங்கோதானங் கொடு த்த பலன்களுண்டு.—எ-று. (உக)

அவ்விருப்பையின்கீணின்றே யகமறையவருக்கீந்தார்
செவ்விதின்புடவிமன்னர் செழுங்குடைகீழ்வைத்தாள்வர்
நவ்விகொள்கலையொன்றுய்த்தால் நடுக்குறுசுரங்கள்தீரும்
தவ்வியவெட்டானத்தாற் றலைமுறைப்பாவம்போமால்.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பைமரத்து நிழலினின்று யாதாமொருவர் பிராமண சண ங்களுக்குக் கிர்கதானங் கொடுத்தார்களானால் இந்தப் பூமண்டலமெல்லாஞ் செழு மையுடைய ஒரு குடைக்கீழடக்கி இராஜனாகி வாழ்வார்கள். அழகிய புது வஸ்திர மொன்று தானங்கொடுத்தால் நடுக்கமுற்ற சுரங்கள் தீரும் இயலபாக எள்ளுதான ங்கொடுத்தால் தலைமுறைப் பாவங்களெல்லாந் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (உஉ)

பேதகமறும்பொற்றானம் பிதிர்வகைக்குண்டாமுத்தி
யோதுசங்கிரமபாந்த ஞபையவண்சுடாத்தீண்டி
வீதமாவாசைதன்னி லினியவன்னங்களீந்தார்
மீதுளபலன்களின்ன விளைவெனவிளம்பற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சொர்னதானங்கொடுத்தால் பேதமற்றுப் போகும் அவர்கள் பிதிர் வர் க்கங்களுக்கும் முத்தியுண்டாஞ் சொலலப்பட்ட மாசப்பிறப்பாகிய சங்கிரம நாள்க ளில் இருசுடராகிய சந்திர சூரியர்களை இராகு கேதுகள் தீண்டிய கிரகண புண்ணி யகாலங்களிலும் அமாவாசைத தினங்களிலு மினிதாக அன்னதானங் கொடுத்தவ ர்களுக்கு மேல்வரும் பலன்கள் இவ்வண்ணஞ் சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ௩)

மகரசங்கிரமந்தன்னில் மேடசங்கிரமவைப்பில்
பகர்புரட்டாசிமுப்பான் பரிந்துதம்பிதிர்க்கணேக்கித்
தகைமறையவருக்கன்ன தானஞ்செய்தவருக்குண்டாய்
மிகுபலன்மாலந்த வேதனல்விளம்பற்கெய்தாது.

(இ-ள்.) மகரசங்கிரம தினத்திலு மேடசங்கிரம தினத்திலுஞ் சொல்லப்பட்ட புரட்டாசியீ முப்பது தினத்திலும் பரிவுபட்சமாக யாதாமொருவர் தங்கள் பிதிர்க்களைக்குறித்து நோக்கி தகைமையுடைய வேதியர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்களுக்குண்டாய் மிகவும் வரு பலன்களை நம்மாலும் நான்முகப்பிர்ம்மாவாலும் அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (உச)

பன்னபாதபக்கீழ்நூறு பலங்குளமளித்தநொச்சி
யின்னுருவிலையுந்தான மீந்தவர்பாவம்யாவுஞ்
சின்னபின்னங்களாகித் தென்றிசைக்கடவுள்வாதை
மன்னுராகாமித்துள்ள வரம்பலநிரம்புமன்றே.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பை மரத்து நிழலில நூறுபல வெல்லம் மறையவர்களுக்கு தானங்கொடுத்தாலும் அதருகுள்ள விலைக்கிரையம் கொடுத்தாலும் அவர்கள்செய்த பாவஞ் சின்னபின்னங்களாகி எமதண்டனையு மவர்களுக்கில்லை. இஷ்டகாமியானான சகல வரப்பிரசாத பலன்களும் நிரம்ப வுண்டாகும்.—எ-று. (உ(

சித்திராஷ்டமியிற்பௌவத் திதியினிலறங்களிவ்வா
றுத்தமதிவசந்தன்னி லுரைப்படிபுரிதல்வேண்டும்
நத்தினந்தீர்த்தத்தாரு நண்ணுசோடசதானத்தின்
முத்தியும்பலனுமேனை முனிவருமொழிந்துமுற்று.

(இ-ள்.) சித்திரைமாதத்தின் அஷ்டமிதினத்தில் சித்திராபவுர்னமி தினத்தில் முன்சொல்லிய தானதாம்மங்கள யாதாமொருவா செய்தார்களாகில் பின்னையுமுத்தமமான புண்ணியதினங்களிற சொன்னபடி தானங்கள் செய்யவேண்டும் நல்லசுப தினங்களில் விஷ்ணுதீர்த்தக் கரையிலு மிலுப்பைமரத்து நிழலில்சோடசமகா தானங்கள் செய்யுமவாகளுக் குண்டாகிய பலன்களுமுத்தி மோட்சங்களு மிவ்வளவென்று நம்மாலு மற்றுமுள்ள முனிவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (உகு)

பாதுகைவிசிறிசத்ரம் பரிந்தளித்தார்பாற்கூற்றின்
வாதையங்கில்லையோமஞ் செபஞ்சிவார்ச்சனைமாயோனைப
போதடிபணிதல்சேவித் தவன்கொள்புண்ணியங்கள்யார்க்கு
மோதுவதரிதுபூமி யுதவில்மால்பதங்கணலகும்.

(இ-ள்.) பாதுகை, விசிறி, குடை, பரிவாகத் தானங்கொடுத்தவர்களிடத்தில் யமவாதனையில்லை அங்ஙனம் ஓமம், தர்ப்பணம், ஜெபம், சிவார்ச்சனை அரிபூசை செய்தவர்கள் செய்வித்தவர்களுக் குண்டாகிய புண்ணியபலன்களை இவ்வளவென்று யாவராலுஞ் சொல்லுதற் கரிதாகும பூமிதானங் கொடுத்தால விஷ்ணுபதம் பெறுவார்கள்.—எ-று. (உஎ)

அவ்விடைபுரவிதான மளித்தவனஸ்வயர்கஞ்
செவ்விதாயிரஞ்செய்வித்த செயற்கையின்பலன்கள்சேர்க்குங்
கௌவையிற்றனமுமேலோர் கருதுமாதனமுமீந்தாற்
பௌவநீள்படியில்யாக மாயிரம்பலித்தற்பரலாம்.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பைமரத்து நிழலில் அஸ்வதானங் கொடுத்தவர்களுக்கு ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்வித்த முயற்சியின் பலன்கள் கிடைக்கும்; மாறுபாடில்லாத மனத்துடனே பெரியோர்களுக்கு சொர்ணமும் கன்னிகாதானமும் அன்னதானமுங் கொடுத்தார்களாகில் கடல்சூழ்ந்தபூமியில் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்வித்த பலன்களுண்டாய் விர்த்தித்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உ௮)

பீதகம்வெள்ளியீந்தார் பிதிர்க்களுக்குண்டாஞ்சொர்க்க
மாதுலரிருநாலெச்சங் கடைந்தவர்பிணியின்மேலோர்
மாதவர்வறிஞர்பாலர் மலைவயின்வசிப்போர்க்கீதல்
நீதியித்தானமொன்றும் நெறிபடக்குறிப்பிற்கூறும்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னதானம் வெள்ளிதானங் கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிதிர்க்களுக்கு சொர்க்கபதமுண்டாகும், அதுலாகள் யெணபெய ரெச்சமாக வந்தடைந்தவர்கள் வியாதிமேலிட்டவர்கள் வறியவர்கள் பாலர்கள் மலையிடத்து வசித்திருப்பவர்கள் இவர்களுக்குமுன் சொல்லப்பட்ட தானங்கள் கொடுப்பது நீதிநெறிமுறைமையென்று குறிப்பாக வேதங்கள் சொல்லும்.—எ-று. (உகூ)

அதிற்றுலாபாரந்தூங்கு மதிப்பர்க்குப்பிறவிவாரா
மதித்திடுகுமருண்டாய் மானிலமனைத்துங்காப்பார்
கதித்திடுவன்னமான்கிற் கன்னிகாதானஞ்செய்தோர்
மதுப்பகைதடிந்தார்பாத மனனவர்சிவத்துச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனந் துலாபாரந் தூங்குதானங்கொடுத்த அரசர்களுக்கும் பிறவியில்லை நினைத்தபிரகாரம் புத்திரருணடாய் பூமண்டலமெல்லாம் ரட்சணைசெய்து ஆள்வார்கள் கதித்திருகின்ற நாலுவன்னங்களில் கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் மதுகைடவனைச் சங்கரித்தவிஷ்ணு பதம்பெறுவார்கள்; பின்பு சிவகதியுஞ் சேர்வார்கள்.

விண்டுவின்றீர்த்தமேன்மை விளம்பினர்கேட்போரன்பு
கொண்டவர்படித்தோர்க்கியாதுங் கொடுப்பவரரியின்பாங்கே
யிண்டெனும்பதனுன்குண்டா முறுபொருளுதவுமன்றே
தண்டகைச்சூதர்பேத சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதீர்த்தத்தின் பெருமையைச் சொன்னவர்கள் கேட்டவர்கள் அன்புகொண்டவாகள படித்தவர்களுக்கு யாதானு மொருபொருள் கொடுப்பவர்கள் இவாகளெல்லாம் விஷ்ணு சமீபம் பெறுவார்கள் அவரவருககுத்தக்க நாலுபதங்களுஞ் சேர்ந்து வாழ்வார்கள் உறம்பொருளாகிய வீடுஞ்சேர்வாாகளென்று விற்பத்தியுடைய சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௩௪)

விஷ்ணுதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் - உகூ-க்கு திருவிருத்தம் - எ௱௯௰க.

பிரமதீர்த்தச் சருக்கம்.

மாய்வன்றன்றீர்த்தவகை மாமுனிவனிற்குரைத்தேயந்தத்தீர்த்தம்
நேயமுறவாடியபின் னெடியமாலுந்திவந்த நெறிகொள்வேத
ஞயசதுர்முகன்பிர்ம்மதீர்த்த மெனவொன்றளித்தானவற்றின்வண்மை
தூயசவுனகர்முதலோர் கேளுமெனச் சூதமுனிசொல்லச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்தின் மகிமையை மகாமுனீச்வரர்களே உங்களுக்குச் சொன்னோமே அன்புடனே யந்தத்தீர்த்தமாடினபின்பு மகாவிஷ்ணு உந்திக்கமலத்தில் வந்துதித்த வேதநெறிமுறைமை தவிராத வேதாவான சதுர்முகப் பிரமதேவன்வந்து சிவனைப்பூசித் தர்ச்சிக்குங்காலத்தில் தன் பெயராலே பிர்ம்மதீர்த்த முண்டுசெய்தார் அதிலே ஸ்நானம்பண்ணவேண்டும் அதின் வளமையை மேன்மையான சவுனகர் முதலான முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். ()

பிர்ம்மதிருத்தீர்த்தத்தை நினைத்தார்க்கும்பெரிதாடிப் பிறங்கினார்க்கு
முராணுறுபாதகமகற்றி யுயர்வேதனுலகத்தை யுதவும்வேதன்
பனையொருபாகனைப்பணிந்த படியதனாற்பிரமகிரி பணிப்பூந்தீர்த்தம்
வரமுறவன் றுதவவருபிர்மதீர்த் தப்பெயரின் விளங்கிற்றுமால்.

(இ-ள்.) அந்த திருபிர்ம்ம தீர்த்தத்தை நினைத்தவர்களுக்கும் பக்தியுடனே ஸ்நானஞ்செய்து பெருமைபெற்றவர்களுக்கும் வலிதாகிய பாதகங்களைத் தீர்த்து மேன்மையான வேதப்பிர்ம்ம லோகத்தைக் கொடுப்பான் பிர்ம்மதேவன முற்காலத்தில் வந்து அர்த்தநாரீஸ்வரரைப் பூசித்து வணங்கியபடியினாலே அந்தக்கிரிக்கு பிர்ம்மகிரி யென்னும் பிர்ம்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

வேதியரும்வானவரும் விஞ்சையருஞ் சனகர்சனக்குமாரர்யாரு
மோதுசிவபத்தரரிபத்தர்துற வோர்யாரு முடனற்சூழ
நாதர்கணபதிவயிரவன்சூலி நவதுற்கை தேவர்தங்கள்
மோதுபடைக்கரத்தேந்திப் பிர்ம்மதீர்த்தங் காப்ப முயன்றுசூழ்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்களுந் தேவர்களும் விஞ்சையர்களுஞ் சனகர் சனற்குமார்கள் முதலான சிவயோகிகளும் சிவபத்தர்களும் விஷ்ணுபத்தர்களும் இருடிகளும் முனிவர்களும் யாவர்களுமொருமிக்ககூடி சூழ்ந்து துதிசெய்ய கணபதியாரும் வயிரவர்களுங் காளிகளுந் துர்க்கைகளுந் தேவர்களுந் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கைகளினாற் பிடித்துக்கொண்டு அயன் சுனையைக் காக்க முயற்சியாய்ச் சூழ்வார்கள்.—எ-று. ()

ஆங்கவரிற்றுற்கையரொண் மறைப்பிர்மதீர்த்தத்திற்காங்கனுங்கன் [யோன்
பாங்குபடவிருத்திதிகழ்வயிரவியைத்தம் பாலனுமைப்பரித்தான்வெய்
றீங்ககற்றுமெழுமாதர் தென்றிசைமேற்றிசைவடுகன் வடபால்வேற்கை
கோங்கயற்குமுன்னுதித்த கடவுளேபணிமலையைக் காப்பவைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த தேவர்களில் அஷ்டதுர்க்கைகளை பிர்ம்ம தீர்த்தத்துக்கு அங்கங்கே காக்கும்படியாக விருத்தி காளியை குமாரர் திருமுன்னிருவி கிழக்குத்திசை சூரியனை யங்கே நிறுத்தி சப்தமாதர்களை தெற்குத் திசையாக நிறுவி மேற்குத்திசை வயிரவன் காக்கவும் வடக்குத்திசை குகனுக்கு முன்னவனான யானைமுகக் கடவுளை அழகிய பணிமலையைக் காக்கும்படியாகவும் வைத்தருளினார் சுவாமி.—எ-று. (௪)

மெய்யனகிக்கிரியில்வந்த வமைதியினிலுடன்வந்த வீரன்றன்னை
யய்யனையம்மலையடியி னணிமலையிற்காக்கவென வமைத்துவைத்தான்
றுய்யபுனற்சாபமணிச் சுனையுளதங்கதின்விரும்பித் தோய்ந்தார்பாவம்
வெய்யகன்றபஞ்சினிறும் நினைத்தசெயவவற்குதவி விளங்கிற்றுமால்.

(இ-ள்.) சிவன்பணிமலைக்குவந்தபோ துடன் வந்தவீரசனையும் அய்யனாரையுஞ் செங்கோட்டு அடிமலை அணிமலையில் காக்கும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்து அழைத்து வைத்தார் சுவாமி வீரேசுர னயலிலொரு சாபதீர்த்தமிருக்கிறது அதில்மூழ்கினவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் நெருப்பிலிடும் பஞ்சுபோல் நிவாரணமாகும் இஷ்டகாமியார்த்தங்க ளுதவிவிளங்கி யிருக்கின்றது.—எ-று. (௫)

நாககிரியினிற்பிரமதீர்த்தத்திந் நானிலத்தில்காவலஞ்சூழுர்த்தமியாவு
மேகியுறைந்தவரவர்தோய்பாவமகற் றுதற்காடுமெனுமத்தீர்த்த [நாவின்
மோகைபெறச்சிரந்தெளித்தார்க் குதவுமயன்புரம்புகழ்ந்தார்க் குபைய
பாகுபெறுகலைபலிக்குமாடினர்க்கும் பிரமபதம் பயக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அரவகிரியின் பிரமதீர்த்தத்தி லிந்த நாவலந் தீவிலிருக்கின்ற தீர்த்தங்களெல்லாந் தம்மிடத்தில் யாதொருவர் மூழ்கினபாவங்களைத் தீர்க்கும்படி நீராடும் ...த்தீர்த்தம் அன்போடு சிரத்திற தெளித்துக்கொண்டவர்களுக்குப் பிரமபதமுண்டாம், புகழ்ந்து நமஸகரித்தவர்களுக்கு உபயநூற பகுதிபெற்ற கலைகளெல்லாம் பலிக்கும், நாளும் முழுகினவாகளுக்குப் பிரமபதங்கொடுக்கும்.—எ-று. (சு)

வேறு.

ஆயுன்றட மூழ்கிலாயுட் டருமகவுடைத்தாய்ப்பின்ன
ரயனுலகிருப்ப ரந்தவரும்பதத்தவர்களிந்த
வியனகிமூழ்கிநாக வெற்பினைத்தொழுதுநாளும்
பயனுறத்துதித்துத்தங்கள் பதத்தினிற்புகுவரொன்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து பக்தியுடனே ஆயுள்வேண்டுமென்று மூழ்கினல் ஆயுள்வாத்திக்கும். நல்ல புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்து பின்பு பிரமலோகத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். அரியபதத்தி லிருக்கின்றவர்களும், அந்தத் தீர்த்தத்தில்மூழ்கித் திருநாககிரியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து தொழுதுவணங்கி யெந்நாளு மதிகபலன்களைப்பெறறுத் துதிசெய்து தங்கள தங்கள் பதவிகளிற் புகுந்து சேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அப்புனலாடித்தேவ ரர்த்தநாரீசன்பாத
மொப்புறவணங்கியந்த வுரகவெற்பிருப்பரொன்றும்
மைப்புனலாடித்தானம் பண்ணினர்பிரமலோகந்
தப்பிடாதென்றும்பிண்ட தானமுய்த்தியாருமென்றும்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி நேமத்துடனே தேவதேவனை அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய ஒப்பற்ற பாதாம்புயங்களைப் பணிந்தேத்தி நாககிரியிலே வாசஞ்செய்து பிரியாமலிருப்பார்கள். மனிதர்களும் மனைபக்தியுடனே பிரமதீர்த்தமாடி ஸ்நானம்பண்ணினர்களாகில் அவரவாரமியன்ற தருமதானங்கள்செய்து பிண்டப்பிரசாதங் கொடுப்பவர்களுக்கெல்லாந் தப்பாதபடி பிரமலோகபதங்கிடைக்கும்.—எ-று. (அ)

தற்பணம்பண்ணிலந்தத் தடமவன்கிளைகட்கெல்லாஞ்
சொற்கமுற்றுதவுமென்றுந் திலம்பலஞ்சுரக்குமென்றும்
நற்பசுதானம்பண்ணி நான்முகனுருவங்கொண்டு
பொற்கமலத்தன் பாங்கே புரத்தினிதிருப்பரென்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தக்கரையிற் பிண்டப்பிரதானமிட்டுத் தர்ப்பணம்பண்ணினல் அவர்கள் கிளைகளெல்லாஞ் சொர்க்கலோகமுழுதும் பெற்றுவாழ்வார்கள். திலமத்தனை பலன்கள்பலிக்கும் சுரப்பையுடைய பாற்பசுக்கள் தானஞ்செய்தபேர்கள் அந்தப் பிரமாவைப்போற் சதுர்முகமாகப் பிரமசொரூபம்பெற்றுப் பிரமபுரத்திலே பிரமதேவன் பக்கத்தி லினிதாக வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (கூ)

தேவனும்சுகவென்று சிந்தித்துமூழ்கிலந்த
மூவுருவளிப்பதென்று முனிவர்க்குச்சூதவேத

ராவலின்பகர்ந்தாரீதி லன்புளார்படிப்பார்கேட்பார்
நாவமாவாணிவாழ நற்கதியடைவிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) நந்தன் றேவனாக வேணுமென்றுநினைத்து மூழ்கினோர்களாகில் அழகிய மூமமூர்த்தி சொரூபங்கொடுக்குமென்று முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் அன்புடனே சொன்னார். இங்ஙன மீதி லன்புடையவாகள் படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் நாவுகளிற் பிரியாமல் வாணிகாதேவி வாழவுற்றிருப்பள அன்புடன் நல்லகதிகளுமடைவுடனே சேர்வார்கள்.—எ-று. (க0)

அரிவையோர் பங்கன்கோவி லருகுறவடபால்வைகும்
பிரமதீர்த்தத்தின்மூழ்கிப் பிறங்கிருகாலேகாயத்
திரியுரைத்தொழிந்தபின்னர் சேவகன்சம்புமங்கை
பரனைவந்திப்போர்க்கெய்தும் பலனெமக்குரைக்கப்போகா.

(இ-ள்.) உமையொருபாக ரெழுந்தருளிநின்ற திருக்கோவிலுக்குச் சமீபமுள் வடவண்டையில வைகியிருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தை அநதிசநதி இருபொழுதும்மூழ் கியதிமுடித்து காயத்ரி ஜெபஞ்செய்து பின்பு சேவகனென குமாரனை புசுவாமியையும் அம்மனையுந் தரிசனைசெய்து வந்தித்த புண்ணியவான்களுக்கு உடாகிவரும பலன்களை நம்மாற் சொல்லப்போகாதென்று சொன்னார் சூதமுனிவ

ஆதிவர்ணத்தரல்லான் மூவருமர்தியார்க்கே
யீதுசெய்தயனர்தீர்த்தத் திப்பரிசியற்றிவித்தாற்
பூதனங்கன்னிசொன்னம் புண்ணியகோதானத்தின்
மீதுறும்பலன்கள்சேர்வார் வெந்துயரொழிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஆதிவருணத்தாரல்லாமல் மற்ற மூன்றுவருணத்தாரும் வந்து நாகீசாருக்கு சோடச வுபசாரமாகப் பூசனைசெய்து வணங்கிவாழ்த்தி அந்தப் பிரமதீர்த் தத்தில் முன்சொன்னவண்ணந் தானதருமமுதலாகிய விதிகளைச் செய்வித்தார்களேயானாற் பூமிதானங், கன்னிகாதானஞ், சொர்ன்னதானம், புண்ணிய கோதான பலன்களினு மேலானபலன்களைப்பெற்றுப் பிறவித்துயர்தீர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று.()

அயனருடீர்த்தமூழ்கி யணிகவெண்டுசுவெண்ணீ
றியலுறப்படிகங்கைக்கொண் டெண்கணன் றேவிதன்னைச்
செயலுறத்தியானித்தந்தச் செபத்துடன் றுதிப்பார்க்கெல்லாம்
புயலெனக்கவிதையாவும் புத்திமுத்திகடப்பாதால.

(இ-ள்.) பிரமாவுண்டாக்கிய பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து மூழ்கிக் குளித்து வெள்ளைடுகிதுடுத்து வெண்ணீறுதரித்துப படிகமாலை கைக்கொண்டு எண் கண்ணன் றேவியான சரஸ்வதியம்மனைத் தியானஞ்செய்து ஜெபதபங்களுடனே துதிப்பார்க்கெல்லாம பொழிவதுபோலுங் கவிதைகள யாவும்பாட அருளுண்டாகும் பத்திமுத்திகளுந் தப்பாது.—எ-று. (கஉ)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உ௰௧௬, திருவிருத்தம், எ௱௫௪.

துர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம்.

சொர்க்கமீயுஞ்சுருதியின் றீர்த்தமீ, தொக்கமூழ்கியுறுபயன்பெற்றபின்
றுர்க்கைதீர்த்தந்துதைந்துதன்றென்புல, வர்க்கதர்ப்பணம்பண்ணுதல்வண்
மையால்.

(இ-ள்.) சொர்க்கபதந் தரப்பட்ட சுருதி பிரமதீர்த்தத்தில் மனோகரமாக மூழ்கியுற்ற பலன் பெற்றபின்பு துர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்களுடைய தென்புலவர்க்கமான பிதிர்க்களனைவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படியாக அதில் தர்ப்பணஞ்செய்வது நியதிமுறைமையாம்.—எ-று. (க)

சூலிநீரிற் சுருதிகள்சொல்லினுஞ், சாலநெய்யொடும் பாலொடுந்தர்ப்பணங்,
கோலியேபலதானங்களீயினு, மேலும்வர்க்கத்தில் யாருங்கதிக்குளார்.

(இ-ள்.) திரிசூல பாணிச்சியாகிய துர்க்காதேவி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து வேதச்சுருதிகளோதினாலு மிகவும் நெய்பாலுடன் தர்ப்பணங்கள் கோலிச்செய்து பலதானங்கொடுத்தாலு மியல்பாகிய வவர்கள வர்க்கத்தாக வனைவருஞ் சிவகதிசேர்வார்கள்.—எ-று. (உ)

கனகபூஷணத்தோடொருகன்னியை, யனகதூர்க்கைதீர்த்தத்தளித்தவர்
பனகவெற்பினர்பாங்கரிற்பாங்கரென், றுனகவாதரசூதரன்றோதினர்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னாபரணத்துடனே யொருகன்னிகையை அழகிய துர்க்கை தீர்த்தத்திற் றானங்கொடுத்தவர்கள் நாககிரியீசுரன் பக்கத்திற் பாங்காவார்களென்று மனோபக்தியுடனே முற்காலத்திற் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (ங)

மகரவாதபன்கன்னியின்மாதமற், றிகருணாப்புண் ணியதிவசந்தனில்
நிகரிலன்னமந்நீர்க்கரைநல்கினர், பகருகின்றனகோடிபலன்களே.

(இ-ள்.) மகரசங்கிராந்திதினத்திலுங் கன்னிமாதத்தினங்களிலு மிகலோகத்தார் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய திவசங்களிலு மொப்பிலலாத அன்னதான மயேசுரர்களுக்கு அந்தத்துர்க்கைதீர்த்தக்கரையிற் கொடுத்தவர்கள பெறும்பலன் கோடிலன்களாக வர்த்திக்குமென்றுசொல்லுஞ் சுருதிகள்.—எ-று. (ச)

கிரணகாலங் கிளரச்சுனையிலே, சரணெனச்சென்று தாழ்ந் துறமூழ்குவார்
முரணுறும்பவந் தீர்ந்துநம்முக்கண, னரணலோகத் தடைவன்றிண்ணமே.

(இ-ள்.) கிரணபுண்ணியகாலங்களிற் கெழுமிய துர்க்கை தீர்த்தச்சுனையிலே சரணஞ்சரணமென்று மடிந்துமூழ்கிக் குளித்தவர்கள் முரட்சியான பாவங்களைதீர்ந்து திரிநேத்திரனான சிவனுடைய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள் நிச்சயமாக.—எ-று.

அகிலதீர்த்தத்தி லாடும்பலனெலாம்,புகலுங்காண்கினும் போற்றுங்கதியுறு
மிகலகற்றுங் குரோசமைந்திற்குளாஞ்,சகலசீவனுஞ் சங்கரனென்னுமால்.

(இ-ள்.) இந்த பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களியாவும் மூழ்கினபேர்களுக்குண்டான பலன்களெல்லாம் அந்தத்தர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டாலும் நாவிற் றுதித்தாலும், போற்றிவணங்கினாலும், அவர்கள் முன்செய்தபாவங்கள் விமோசனமாய்ப் பரகதிசேர்வார்கள். பஞ்சக்குரோத தலத்துக்குள்ளாகிய சகல சீவனுஞ் சிவசொருபமென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.—எ-று. (ரு)

செய்யும்பாலுந்தயிருநிறைநில, கையிற்றர்ப்பணங்காட்டிற்பலர்பலன்
செய்யுமென்னுமளவையைச்செப்பநாம், வையகத்தி லியார்க்கும்வகைவரா.

(இ-ள்.) செய்யும், பாலும், தயிரும், நெய்யும் தங்கள் தங்கள் கைகளில் தர்ப்பணங்கள் செய்புமவர்களுக்கு உண்டாகிவரும பலன்களை இவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்ல நமமாலு மிந்த வையகத்தில் யாவராலுஞ்சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (எ)

ஏறுமாவுமருமையுங் கன்றுமவ், வாறுதீர்த்தத் தளித்தவர்க்காம்பலன்
கோறிலிதநனை யென்றேகுறிக்கொள, மாறிலாப்பிதிர் வாழ்வதுசொர்க்கமே.

(இ-ள்) இடபக்காளையும், பசுவுங் கன்றுகளும், எருமைகளும் தானங்கொடுத்தவாகளுக்கு உண்டாகும்பலன்கள் இவ்வளவென்று குறித்துச்சொல்லக்கூடாது. மாறுபாடிலலாம லவர்கள் பிதிர்க்களனைவருஞ் சொர்க்கபதத்திற் சேர்வார்கள்.—எ-று.

காளிவண்சுனை யாடியகாளைய, ராளிரும்பரி யாகப்பலனுடன்
கோளிகோதம தீர்த்தமுங்கங்கையும், நாளுமாடிய நன்பலனுமால்.

(இ-ள்.) அழகிய காளிதீர்த்தத்திலுந் துர்க்கைதீர்த்தத்திலுந் தானம்பண்ணின காளைப்பருவத்துப புருஷர்கள் அனைவரும் அசுவமேதயாகஞ்செய்த பலன்களுமுண்டாய் மற்றும் யமுனாதீர்த்தமுங் கௌதமதீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமும் நாளுநாளும் ஸ்நானம்பண்ணினவர்கள பலன்களுமுண்டாகி சிவகதியெல்லை நாடிவாழ்வார்கள்.—எ-று. (சுகூ)

பிண்டதானம் பிதிர்க்கிடுதானமாய்க், கொண்டுதுர்க்கைச் சுனையிற்கொடுத்தவர், அண்டர்நான்முக னச்சுதனைம்முகன், மண்டுலோக மதித்தனகிட்டுமால்.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தீர்த்தமாடி சுனைக்கரையில தங்கள் தங்கள் பிதிர்க்களைக்குறித்து பிண்டப்பிரதானமுதலாகிய தானங்களுங் கொடுத்தவர்கள் தேவர்பதம், பிரமபதம், விஷ்ணுபதஞ், சிவபதமுதலாகிய தங்களில் மனோபீஷ்டமான பதங்கள கிடைத்துவாழ்வாகள.—எ-று. (கo)

கன்னிமாரெழு பேர்கன்னிவண்சுனை, தன்னிலாடிவித் துன்னுடைதான்கொடுத், தன்னநல்கி யவரெழுசத்தியென், றின்னியற்பெறு வார்பலனெண்ணிலா.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஏழுபேர் கன்னிப்பெண்களை ஸ்நானஞ்செய்வித்து உசிதமான துகிலாடைகள்கொடுத்து யிஷ்டமாக அன்னம்படைத்து அவர்களை யேழுசத்திமார்களென்றெண்ணித் துதிசெய்தபேர்கள இயல்பாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்பலன்கள் அளவில்லை.—எ-று. (கக)

மாதலங்களின் மாற்றப்படாதவைம், பாதகங்கள் பயிரவிதீர்த்தமுட்
காதலிற்கொண்டு கண்ணுதலைந்தெழுத், தோதவொக்கு முதயத்திமங்களே.

(இ-ள்.) மகா ஸ்தலங்களில் வாசஞ்செய்து தீராத பஞ்சமா பாதகங்களையாவுந் திருநாகிரி ஸ்தலத்தில்வந்து துர்க்கைதீர்த்தத்தில அன்புடனேமூழ்கி யுட்கொண்டு சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரங்களை யோதிசெபிக்கில் அந்தபபாவங்களெல்லாஞ் சூரியோதயங்கண்ட பனிநீங்குவதுபோல் நிவாரணமாகிப் புனிதராய்வாழ்வார்கள். ()

நீலமேனியு நேமியுங்கட்கமுஞ், சூலமுங்கண்டமுங்கரத்தோலுஞ்செங்,
கோலதூசுங்கண் மூன்றுங்கொண்டாளையுட், சாலவச்சுனை தோயிற்சயங்களாம்.

(இ-ள்) நீலநிறமான திருமேனியுஞ், சங்கமுஞ், சக்கரமும், கட்காயுதந் திரிசூல

மு ர், தண்டாயுதமுங் கைகளிற் பிடித்தவளாகவும், அழகியசெம்பட் டுடையுந் திருநேத்திரமும்டையவளாகவும் மனதிற்பாவித்துத் துர்க்காதேவியை ரூபத்தியானஞ்செய்து மிருந்தவன்புடனே யந்தத் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்குத்தொடுத்த காரியங்களெல்லாஞ் செயமாகும்.—எ-று. (கங)

துர்க்கைதீர்த்தந் துனியதைத்தோய்ந்தவர், பொற்கதிர்பதம் போற்றிப் புகழ்ந்தவே, லற்குமுன்றொழு தன்னைதன்மந்திரங், கற்கவோடுங் கனவினைத்துன்பமே.

(இ-ள்.) துர்க்கை தீர்த்தத்தி லன்புடனே மூழ்கிச் சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்து போற்றிப் புகழ்ந்து வேலவர் திருமுன் சென்று கைதொழுது வணங்கிப் பராசத்தி மந்திரங்கற்று செபித்தவர்கள் ஜன்மவினைத் துன்பங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிப் புனிதராவார்கள்.—எ-று. (௧௪)

மயிடனைப்பொரு மாதவடீர்த்தநீர், மயிடனைப்பொரு பரனன்புள்வைக் குமம், மயிடனைப்பொரு வற்றவன்றன்னையம், மயிடனைப்பொரு வங்கம் வழங்குமால்.

(இ-ள்.) மயிடாசூரனைச் சங்கரித்த மாதரவாகிய துர்க்கை தீர்த்தத்தில் சிவத்தியானஞ்செய்து அன்புடனே மூழ்கி உமையொருபாகரைத் தரிசித்து வணங்கினவர்கள் யமனுக் கியமனும் வலுமையுடைத்தாய் தேஜசுடைய திவ்வியதேகம் பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (கரு)

கண்டபோதிற் கனவினைநீருங்கைக, கொண்டபோதினிற் கொற்றவைகொற்றமா, முண்டபோதி லுயர்கலைஞானமேற், கொண்டுமூழ்கக் கொடுப்பனமுத்தியே.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்ணுற் கண்டபோது தீராதபாவங்களுந்தீரும், தீர்த்தத்தைக் கைகொண்டபோது துர்க்கையினுடைய வலுமையுஞ் சவுரியமுமுண்டாகும், உட்கொண்டபோது உயர்ந்த கலைக்கியான சித்திகளெல்லாம் பலிதமாகும், சிரசின்மேல புரோட்சித்துக்கொண்டு மூழ்கினுல் முத்திமோக்ஷங் கொடுக்கும்.—எ-று. (கசு)

முனிவர்பாத ரொழுவருமுக்கணாள், பனிகடீர்த்தம் படிந்தவளைப்பணிந் துனியுறும்பிறப் போடப்பணிமலைக், கனியையென்றுங் கனிந்தடிபோற்று வார்.

(இ-ள்.) சத்தவிருடிகள் பத்தினிக ளேழுபேருந் திரிசோசினையான துர்க்கையினுடைய குளிர்ந்தசுனையில் தீர்த்தமாடி அவளைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துன்ப நீங்கும்படியாக பணிமலைக்கனியாகிய பரமேசுவரனை நாளுநாளும் பக்தியுடனே அடிவணங்கிப் போற்றிசெய்வார்கள்.—எ-று. (கள)

வேறு.

அருணைவெற்பினி லடர்மயிடாசுர னடவதைத்தரு டீர்த்துத் திருணகைப்பெறும் வாள்கழீஇயெம்பிரா னிவணென வினிதேகிப் பொருணமற்புடன் பூங்கொடிபாங்கனைச் சுயம்புவைப்புகழ்ந் தேத்தி மருணவைத்துய ரர்ப்பணிமலையினில் விதித்தவம்மலர்த் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் துர்க்காதேவியானவள் அருணகிரி தலத்தில்வந்து தன் பெயரால் விளங்கிய சிவ துர்க்கைதீர்த்தத்தில் மகிடாசூரனைச சங்கரித்த சூரியமூனைவாள்களைக்கழுவி அருணகிரி யீசுரரைத்துதித்து திருநாககிரி தலத்தில்வந்து

அர்த்தநாரீசுரரான சுயம்புமூர்த்தியைத் தரிசித்துவணங்கித் துதித்துத் தன்னைப்பற்றிய கன்மவினையாவுந் தீர்ந்துபுனிதமாகிவிளங்கி அங்ஙனந் தன்பெயரால் ஒருதிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினள்.—எ-று. (கஅ)

துர்க்கைதீர்த்தமுங் கங்கையும் யமுனையுஞ் சுரந்தகாவிரிநீரு
மொக்குமென்றுமா தவர்தினந்தினம்படிந் துறுதவமொழியாரால்
நக்கர்கந்தருற் பவித்தசெங்கோட்டிலின் நலத்தினை யெவர்கேட்பா
ரக்கணத்திலவ் வருவினையொழிந்துபி னரன்பதம் பெறுவாரே.

(இ-ள்.) அப்படிவிளங்கிய துர்க்கை தீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமும் யமுனாதீர்த்தமும் பெருக்கமாகிய காவேரிநீருஞ் சரிசமானமாக வொக்குமென்று மகாச்வமுனிவர்கள்வந்து நாடோறும அந்தத்தீர்த்தத்திலமுழ்கி யங்ஙனம் வழுவாமல் அரியதவஞ் செய்யாநின்றார் பரமேசுரனுங் கந்தசுவாமியு முதித்தெழுந்தருளிய திருச்செங்கோட்டி லிந்தநலமாகிய மான்மியங்களை யாவரொருவர்கள் காதுகுளிரக் கேட்பார்களானாலில் ஒருநொடிப்பொழுதி லரிய வினைகளெல்லாந்தீர்ந்து புனிதராய்ப் பின்பு சிவனுடைய பாதங்களிற் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று.

துர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உசு-க்கு திருவிருத்தம், எாஎ௩.

நாகதீர்த்தச் சருக்கம்.

நாகமாமலைநமதுகாரணத்தி னிலத்துள்தென்றே
நாகநாதனுமாங்குளனாதலால் நம்மரனெனச்சேட
னேகமாமிருவனாயுமாதரித்தவ ரீன்றகந்தனையேத்தி
யோகைபெற்றொரு பொய்கைதன்பெயரி னுதவினன்பலகூற.

(இ-ள்.) நாகமலையானது நமது காரணத்தினால் நாவலந்தீவி லுசிதமாகவிளங்கியிருக்குதென்று கலியுகாதியில் நாகராஜனும் அங்ஙனம்வந்து வசித்திருக்கிறான் ஆகையால் நமதிறைவனென்று சிவனு முமையுங் கலந்திருக்கும் யேகரூபமாகிய அர்த்தநாரீசுரனையும் அவர்பெற்றருளிய கந்தசுவாமியையும் அன்புடனே பூசித்து மகிழ்ச்சியாய்த் தன்பெயரால் விளங்க வொருதிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான் அநேகபலன்களுமுண்டாக அன்றுமுதல் நாகதீர்த்தமென்று விளங்குகிறது.—எ-று. (க)

ஏரகக்கிரிநாகதீர்த்தந்தனை யிருவிழிதனிற்கண்டா
ரொரியாயிரமாயிரம்பசுப்பதி னாயிரநகவேழம்
பாரிலீந்துளபலனுளவச்சுனை பயம்பரிசித்தார்க்குச்
சேரும்வானவர்சேரிடமா றிடச் சிந்தையர்களிகூர.

(இ-ள்.) திருவேரகமாகிய நாககிரி நாகதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தங்களிரண்டு கண்களிற் கண்டார்களானால் அவர்களுக்கு ஆயிரமாயிரங்கன்னிகாதானமும் பதினாயிரங்கோதானமும் ஆயிரங்கெஜதானமும் அங்ஙனங்கொடுத்த பலன்களுண்டாகி வர்த்திக்கும். அந்தச் சுனைதீர்த்தம் பரிசித்தபேர்களுக்குத் தேவலோக போகமான சொர்க்கபதங்கிடைக்கும் இருடிகள் மனது களிகூரும்படியாக.-எ-று.

துர்க்கைதீர்த்தந்தாடியபின்னராச் சுடர்மணிப்படனாகப்
பொற்சுனைத்தடம் புகுவதுசெறியதிற் பூவையோர் புரந்தானை

யுற்றுமூழ்கினன் பிண்டமிட்டொருபசு வுதவிலப் பசுவாலேப்
பற்றியங்கவன் பிதிர்நரகின்கரை யேறுவர் பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) துர்க்கைதீர்த்தத்திற் றீர்த்தமாடினபின்பு சுடர்விரிக்கின்ற மணிபொருந்திய படமழகிய நாகராசனசெய்த சொர்ன்னநிறமான நாகதீர்த்தத்திற் சென்றுபடிந்து அர்த்தநாரீசுரனை நினைத்துத்துதித்து ஸ்நானஞ்செய்து நியதிமுடித்து நன்மையாகப்பிண்டப்பிரதானமிட்டு அங்ஙனம ஒருபசுதானங் கொடுசெதார்களாகில் அந்தப் பசுவாலேப்பற்றி ஆங்கவர்களுடைய பிதிர்க்கள் நரகின் கரையேறுபவர்கள் நலபதங்களிற் சேருவீர்கள்.—எ-று. (ரு)

அத்தடந்தனில் மூழ்கினுற்கூபமும் வாவியுமலர்க்காவுஞ்
சுத்ததாகநன்னீரு மாலயத்திருச் சுற்றுங் கோபுரம்யாவு
நித்தனுலயமுங் கண்ணனுலேய நிலேகளும்புவிமீது
வைத்தபுண்ணியம் பெறுமெனச்சூதரம் மறையவர்க்குரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அந்த நாகதீர்த்தததில் இயாதாமொருவர்வந்து மூழ்கினால் தருமக்கிணறுகளும், வாவிகளும், புட்பகாவனங்களுந் தாகசாநதமாகச் சுததமான தண்ணீர்ப் பந்தல்களுங் கோயில் திருமதில்களுங் கோபுரஙகளனைத்துஞ் சிவாலயங்களும், விஷ்ணுவாலயங்களும், நிலேக்கும்படியாக இந்தப் பூமண்டலத்திற் செய்துவைததவர்கள் பெறும்புண்ணியம் பெறுவார்களென்று சூதமுனிவர் மறைமுனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (சு)

நாகவண்சுனேசூழ யீந்துடன்றரு நாகுகோங்கொடுபூங்காப்
பூகமென்பனவைத்தவனுய்த்தவன் புண்ணியன்சிவலோகத்
தேகும்புனல்மூழ்குவான்கங்கையீ தென்றுமூழ்குதல்வேண்டும்
பாகுபெற்றசொற்பரவுநன்கலேகளும் பலித்தரன்பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வள்ளியநாக தீர்த்தச் சுனேயைச்சூழ வீந்து மரங்களுஞ் சந்தனத் தருக்களுந் தென்னேமரங்களுங் கமுகுமரங்களும் பூங்காவனஙகளும் வைத்துப் பயிர்செய்துவளர்ச்சியாகப் பரிபாலனஞ் செய்த புண்ணியவான்கள் சிவலோகபதஞ் சேர்வார்கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் வந்து மூழகும்போது இது கங்காநதியென்று மூழ்கவேண்டும் நல்லபால்போலுஞ் சுவையுடைத்தாகிய வினிய சொற்களாற் பரவினகலேகளனைத்துஞ் சித்தித்துச் சிவன்பாதஞ் சோவாாகள.—எ-று. (எ)

ஆலகாலமுண்டென விடம்ருந்தினு மாடராக்கடித்தாலுங்
கோலமுற்றெழுகுஷ்டரோகம்பல கொள்ளினுஞ்சுரபேத
மேலெழுந்துயர்வெந்துயர்படரினும் வேணிகங்கையைப்போற்றிச்
சூலபாணியைநினைத்ததிற்றோயவுந் துய்ப்பவுந்துயர்போமால்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்துக்குச் சமானமான கொடியவிஷங்களேப் புசித்தாலுங் கடியபாம்பு கடித்தாலும் அழகு குலேய குஷடரோகங்கள், பேதாபேதமாகிய குளிர்சுரங்கள்மேலிட்டுத் துயர்கொணடாலும், மேகரோகங்களுஞ் சிவன்சடையிலுறையுங் கங்கையைநினைத்துப் போற்றிசெய்து சூலபாணியாகிய சிவனேநினைத்து அந்த நாகதீர்த்தத்திற் குளித்தாலும், பருகினுலும, முன்சொல்லிய துயர் நோய்களெல்லாந் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (அ)

அங்கதச்சுனேயரா மலேவருநதி யாதிகேசவனுன
சங்குசக்கரனனந்தபொற்சயனன்பாற் சமுத்திரமெனலாரு
மிங்கதிற்பயனனந்தபல்பயன்களே யினிதருளியபாங்காற்
கங்கையிப்புனலென்பதேயன்றியாங் கருதுவதிலேமாதோ.

(இ-ள்.) அழகிய நாகதீர்த்தச்சுனை நாககிரியி லுதித்து விளங்கியது. சங்குசக்கரந்தரித்த கைகளுடைய ஆதிகேசவனான விஷ்ணுமூர்த்தி அனந்தசயனன் செயயாநின்ற திருப்பாற்கடலென்றுஞ் சொல்லப்படும். அங்ஙனம் அதினாலாகிய அனந்தங்கோடி திவ்வியபலன்களை யாவருக்கு மினிமையாகக் கொடுத்தருளும் பகுதியினாலே அத்தீர்த்தத்தைத் தெய்வகங்காநதி தீர்த்தமிதுவென்று சொல்வதேயன்றி மற்றொன்றும் நாவகருதிச் சொல்வதில்லையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

நாகதீர்த்தமென்றொருபெயரதுவிட நாகநாதனைப்போற்றுஞ்
சேகறுக்கணபணுடவியாயிரச் சேடதீர்த்தமுமாகும்
பாகறுதவனபலன்பலகோடியாம் பாத்திரபதிவிட்டால்
மாகதீர்த்தமச்சுனைப்புனலாடியம் மாநிலந்தனையாள்வார்.

(இ-ள்.) அப்படி மகிமையான தீர்த்தத்துக்கு நாகதீர்த்தமென்றொருபெயர் அதுவல்லாமலும் நாகநாதனாகிய பரமேசுரனைப்பூசைசெய்து போற்றியவிடமருந்த கணபணுடவிகளை யுடைத்தா யழகிய ஆயிரமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனென்னும் பெயரால் அங்ஙனம சேஷதீர்த்தமென்று மொருபெயருண்டாகி விளங்கும் பகுதியுடைத்தா யளவில்லாத அதன்பலன்கள ஒன்று பலகோடியாய் வர்த்திக்கும். அரசர்கள், கிராமம், பூமிதானங்களும், வேதியர்களுககொடுத்து மாமகநகதீர்த்த நிகரான அந்தச்சுனையிற் றீர்த்தமாடினார்களாகில இந்த மாநிலமுழுதும் ஒரு குடைக்குள் ளடக்கி யாள்வார்கள்.—எ-று. (௯)

சேடதீர்த்தநீர்முதலுகத்தாடினூர் தேகம்பொன்னிறமாகு
நாடிநின்றிரண்டாமுகத்தாடுவார் நடுக்குறுகிழநீரும்
பாடல்வேண்டிமூன்றாமுகத்தாடுவார் படிந்தமூகைனயமாற்றும்
நீடுநாலுகத்தோர்மதியாடுவார் நிலைத்தனநிலையாக்கும்.

(இ-ள்.) அந்தச் சேடதீர்த்தத்தில யாதாமொருவர்வந்து முதல்யுகத்தில் மூழ்கினார்களாகில் அவர்கள் தேகம பொன்னிறமாகவிளஙகும். இஷ்டமாக நாடிநின்று இரண்டாவது யுகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தாகளாகில் நடுக்கமுடைய வார்த்திகந்தீரும், இளமையுடையவர்கள் பேசும்படியாகவேணடி மூன்றாவதுயுகத்தில் குளித்தார்களாகில வாய்பேசாத ஊமையென்பது சீர்ந்து வசனிபபார்கள். நெடிதாகிய நாலாவதுயுகததில் ஒருமாதமுழுதுமுழுகினால அவாகள நினைததசாரியங கைக்கூடி வாழுவார்கள்.—எ-று. (௧௦)

விண்டுவின்பதம் வேணுமென்றுடிலவ் விண்டுவின்பதங்கூட்டுந்
துண்டவெண்பிறை சூடிதாழ்வேண்டிலச் சோதிபொற்பதம்பூட்டு
மண்டர்நாயகன் பதம்புனலருந்திலோ ரஞ்சிறிதளித்தார்க்குக்
கொண்டல்வண்சுனை தரும்பலன் பலபலகூறுதற்கரிதாமால்.

(இ-ள்.) பின்னையுமந்தத் தீர்தத்தில யாதாமொருவர்வந்து விஷ்ணுபதம் பெறவேண்டுமென்று தீர்த்தமாடினால் விஷ்ணுபதம் பெறுவார்கள். துண்டமாகிய வெள்ளைப்பிறைசூடிய சடையையுடைய சிவபதம் பெறவேண்டுமென்று மூழ்கினவர்கள் சோதிப்பிரகாசமாகிய சிவபதஞ்சேர்வார்கள்; அந்தத் தீர்த்த சலத்தை யுட்கொண்டு சில தருமங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள தேவேந்திரபதம் பெறுவார்கள். ஆகையால் மேகமொய்த்த திருநாககிரித்தலத்தில் நாகதீர்த்தந்தரும் அனேகபலன்களை யளவிட்டுச்சொல்லுதற் கரிதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௧)

நாகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் - உஎ-க்கு, திருவிருத்தம் - எஅ௰உ.

சிவ தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஈதுநிற்கம்மிறையவன்றிருப்பெய ரிடுந்திருச்சிவதீர்த்த
மோதுவன்றவத்தன்மனென் றொருமுனிக் குதவியததுகேண்மோ
பூதலந்தனிற்றீர்த்தமெல்லாமவண் புகுதவும்பெறுமூழ்த்தோ
ராதிதேவர்வந்தாடவுநாடவு மமைத்தநாரியைபாகன.

(இ-ள்.) நாகதீர்த்தத்தின் மகிமை யிப்படிநிற்க நம்மிறைவனாகிய சிவன்றிருப்பெயரிட்டு விளங்கியழகிய சிவதீர்த்தமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் அரியதவமுடைய தருமமுனிவனென் றொரு முனீஸ்வரனுக்கு உதவிசெய்தருளியது அதின்பெருமையை முனிவர்களே கேண்மின்கள் இந்தப்பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லா மந்தச் சிவதீர்த்தத்தில்வந்து புகுந்து மூழ்கப்பெறும் மூத்தவயினர் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து தீர்த்தமாடும்படி யமைத்துவைத்தார் அர்த்தநாரீசுரசுவாமி.—எ-று.

தன்மமோர்முனியாய்க்கரையிருந்துமெய்த் தவம்புரிந்தான்பூசை
நன்மகம்பலசெய்தான்வரந்தர நயந்ததைம்முகன்றாட்கீழ்
ப்பொன்மயத்துடனிருப்பதின்னமுமெனும் புராணநூலெனக்கூறச்
சொன்மறைச்சவுனகர்முதற்றுறவினர் சொற்றுகவெனக்கேட்பார்.

(இ-ள்.) தருமமே யொரு தவமுனிவனா யவதரித்துச் சிவதீர்த்தக்கரையிலிருந்து மெய்யாகிய தவசுஞ் சிவபூசையுஞ் செய்து நன்மைக்கேதுவாகிய பலவகை யாகங்களுஞ் செய்தார். அங்ஙனஞ் சிவன்வரப்பிரசாதந் தப்பொழு மகிழ்வோடுகாத்துடனே நயப்புற்று ஐந்துமுகமுடைய சிவனடிக்கீழ் பொன்மயத்துடனே நாளுமிருப்பதொன்று புராணநூல்கள் சொல்லுமெனச் சூதமுனிவர் சொல்ல, சொல்லுதற்கரியவேதியரான சவுனகாதிமுனிவர்கள் சொல்லுமையா சூதமுனிவரே யென்று கேட்கிறார்கள்.—எ-று. (௪)

சிவபுனற்றடந்தீர்த்தமீதாடிய தெய்வ தன்மிகன்சோதி
நவபதத்துணையர்ச்சனைபண்ணியே நாளுநன்றவங்கூறப்
புவனமீதினிலயாதுவேண்டினைமுனி புகலெனவினவநம்
கவலையற்றியான்காண்பதேபேறெனக் கனிந்துபின்னருஞ்சொல்வான்.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய சிவதீர்த்தத்தில் தெய்வவடிவான தன்மமுனிவன் தீர்த்தமாடி நியமத்துடனே புதுமைபொருந்திய சோதியாகிய சிவனிரண்டு பாதமலர்களைப் பூஜைசெய் தர்ச்சித்து நாளுநாளும் நன்மையாக நல்லதவஞ்செய் திருந்தாரப்போது சிவனெழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுத்து வாராய் தன்மமுனிவனே! யுனக்கிந்தப்புவன சக்கரத்தில் யாதுவேண்டித் தவஞ்செய்தாய் அதைச்சொல்லுவாயா வென்றுவினவ முனிவன் சொல்லுகிறான் சுவாமி மனக்கவலையில்லாமல நான்உம்முடைய பாதாரவிந்தத் தரிசனங் காண்பதுவே நல்லபேறெனக்கென்று சொல்ல மனங்கனிந்து பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான் அந்தமுனீஸ்வரன்—எ-று. (௫)

விமலனின்னையேவெரின்புறந்தாங்கவும் வெரினபுறந்தனிற்றங்கி
லமலவல்லிசேடேச்சனைப்போலவு மருள்கெனவருள்கூர்ந்தா
ரெழலமாற்றியவிச்சிவதீர்த்தமிவ் விகத்திலென்பெயராகக்
கமலநாயகவுனைப்பரவினரெனைக் கைதொழுகவும்வேண்டும்.

(இ-ள்.) விமலமூர்த்தியே உம்மை என்முதுகின் புறத்திற் சுமந்திருக்கவும் அப்படியென்முதுகின் புறத்திற் றரியேசுமப்பதற்கு நிர்மலனான மகாவல்லமையுடைய

ஆதிசேஷனைப்போ லெனக்கு அதிகபலன் கொடுத்தருளுமென்றுவேண்ட அப்படி யே கிருபைகூர்ந்தருளினார் எனதுமலமகற்றிய விந்தச்சிவதீர்த்தம் இகலோகத்தி லென்பெயராக விளங்கும்படி யுமையொருபாகரே கிருபைசெய்தருளும் உம்மைத்தொழுதவர்கள் யென்னையுங் கை தொழுவதாகவுங் கிருபைசெய்தருள வேண்டுமென்று சொன்னான் அந்தமுனீஸ்வரன்.—எ-று. (ச)

என்றிரந்தவர்க்கிவ்வரங்கொடுத்தவ னென்றும்வேள்விடையாகக்
கொன்றைசூடியஃதருளினனாகையாற் குளிர்ச்சுனைசிவதீர்த்த
மன்றுதொட்டதுதன்மதீர்த்தப்பெய ராயினவதிற்றோய்ந்து
மின்றலர்த்தநாரீசனைப்பணிந்தவர் வடிவமீசனைப்போல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யந்தத் தன்மமுனிவனானவன் இரந்து கேட்டபடியே இவ்வரங்கள் கொடுத்து அஃதென்னறைக்கும் வெள்ளைவிடையாக வடிவுகொண்டு தும்மைத்தாங்குவதாகக் கொன்றைமாலைசூடிய பரமேஸ்வரன் கிருபைசெய்தருளினார். ஆகையால் குளிர்ச்சியுடைய சிவதீர்த்தச்சுனை யன்றுமுதற்கொண்டு தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயருண்டாய்ச்சுது அதில் யாதொருவர்வந்து ஸ்நானஞ்செய்து பார்வதியுடன் பொருந்திய அர்த்தநாரீசுரரைத் தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்களாகில் அவர்கள் யீசுரனைப்போல வடிவமெய்துவார்கள்.—எ-று. (ரு)

தன்மனும்வாவியிற்புனல்மூழ்கினர் தன்மமொன்றொருகோடி
நன்மைபெற்றிடுமதுவொருமலையென நவில்வர்நனிதோய்ந்தோர்
துன்மனத்தினிற்சோரனுய்வேறொரு துணிவினிற்புகுந்தாலு
மன்னுதண்சிவதீர்த்தமுன்வெளிப்படில வைகுவன்சிவலோகம்.

(இ-ள்.) தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய்விளங்கிய அந்தச்சுனைப் புனலின் மூழ்கினவர்கள் செய்த தன்மங்கள் ஒன்றொரு கோடிதன்மமாக நன்மைபெற்று விளங்கிய தொருமலையென்று சொல்லுவார்கள் மிகவுந் தோய்ந்தவர்கள் துற்புத்தியான மனத்தோடுஞ் சோரனாகி வேறொரு துணிவுகொண்டு புகுந்தாலு மன்னுதற் கரிய குளிர்ந்த சிவதீர்த்தம் அவர்கள் கண்முன் வெளிப்பட்டுக் கண்டார்களாகில் சிவசாலோகபதவியைப்பெற் றநவரதம் வைகிவாழுவார்கள்.—எ-று. (சு)

இறையவன்றருமிச்சுனைக்கொருபெய ரிடபதீர்த்தமுமாகும்
மறையவன்சதுர்மறைவளர்ந்திடத்தினம் வந்துமூழ்கிடவேண்டு
முறைபயம்பொழிசுரபியொன் றக்கரை யுதவினுலொருகோடி
நிறைசெழுங்கபிலைகளாலய நிறைத்தனபலன்போலும்.

(இ-ள்.) இறையவன் றந்தருளிய அந்தச் சிவதீர்த்தச் சுனைக்குப் பின்னையுமொருபெயர் இடபதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாகும் மறையவனான பிரமதேவன் நாலு வேதமும் வாதிக்கும்படியாகத் தினம்வந்து அந்தச்சுனையின் மூழ்குவன் பால்மிகவும் பொழியும் பசுவொன்று அந்தச்சுனைக்கரையிற் றானங்கொடுத்தால் நிறைந்த செழுமையுடைய ஒருகோடிகபிலைப்பசுக்கள் சிவாலயங்களில் நிறைத்துவைத்த பலன்களாக வாதிக்கும்.—எ-று. (எ)

அந்தவந்தவண்புனற்சுனைமூழ்கியா னருளுமைந்தபிஷேகஞ்
சந்தனங்கள்கற்பூரங்களோடாமலை சம்புவார்முலைபாகத்
தெந்தையுந்திறன்முருகருமினியகே சவருமின்புறவாட்டில்
முந்தவங்கவர்பெறும்பலனுலக மூன்றினுமொழிந்தடங்காதால்.

(இ-ள்.) அழகிய வந்த வளமைபொருந்திய புனல்நிறைந்த தீர்த்தச் சுனையில்

யாதரமொருவர்வந்து மூழ்கி மனமகிழ்ச்சியாகப் பசுக்கள் கொடுக்கின்ற பால்முதல் ஐந்துவகையுஞ் சிவன்றிருமேனிகுளிர அபிஷேகஞ் செய்து கர்ப்பூரம்விரவிய திவ்விய சந்தனக் குழம்புகளால் நாககிரி நாதீசருக்கும், எந்தையாகிய அர்த்தநாரீசுரருக்கும், திறலுடைய முருகருக்கும், இனிதாகிய ஆதிகேசவருக்கும் இன்பமுறும்படியாக அபிஷேகஞ் செய்தார்களாகில் முந்தி யன்னவர்கள் பெறும்பலன்களை இவ்வளவென்று திரிலோகத்தார்களாலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (அ)

தன்மதேவதைத்தவஞ்செயுஞ்சுனையருட் சங்கரன்சுனைதோய்ந்தார்
பொன்னிறந்தருஞ்சுனையதுபொற்சுனை பொற்சரோருகதீர்த்தந்
தொன்மவல்வினையனைத்தைப்புங் கழுவினன் கதிதருங்கனதீர்த்த
நன்மையோருருவாகியதீர்த்த நன்கனவிடைச்சிவதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) தருமதேவதை தவஞ்செய்யுஞ் சுனையாகி யருள்மிகுந்த சிவதீர்த்தச் சுனைநீர் தோய்ந்தவர்கள் பொன்னிறமாவர்கள், அந்தச்சுனை பொற்றாமரைத தீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும், பூருவ கர்மமான வினைகளனைத்துந் தீர்ந்து நல்ல சிவகதி கொடுக்கும் நன்மையாகிய தன்மமே யொருவடிவாகிய தீர்த்தம் மேன்மையாகிய வெள்ளைவிடைச் சிவதீர்த்தம் மிகவும் மகிமையாய விளங்கிற்று.—எ-று. (௯)

பலபலன்றரப்பகர்ந்ததீர்த்தங்களைப் படிந்தவர்படித்தோதும்
நலனுறத்தினங்கேட்பவர்சிவபுரி நாடுவரென்றும்வேதங்
கலைதெரிந்துணர்சூதரன்றோதினர் காசிகாண்டமுங்காந்த
நிலைதரித்திடுபுராணநூலோதிய நிலைமையென்றுலகத்தே.

(இ-ள்.) அநேக பலன்களைத் தருவதாகச்சொன்ன தீர்த்த மான்மியங்களைப் படித்தவர்கள் படித்ததன பொருள்விளங்கச் சொல்லுமவர்கள் சுகமாகத் தினமுங் கேட்பவர்களனைவருஞ் சிவலோகஞ் சேர்வார்களென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் பின்னையுங் காசிகாண்டமும் நிலைமையுடைததாகிய காந்தபுராண நூல்களு மோதின பலன்கள் உலகத்தில்யாவர்க்கு நிலைமையாக வுண்டாகுமென்று சகல கலையுந் தெரிந்துணர்ந்து சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧0)

சிவதீர்த்தச் சருக்கம்முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உ௮-க்கு, திருவிருத்தம், எ௱கூஉ.

குமார தீர்த்தச்சருக்கம்.

சிவதீர்த்தம்புக் காடிப்பின்கும ரன்றீர்த்தந்தோய்ந்து
தவநீர்மையிலக் கரையானதிற்சடாக் கரமுந்தனியோதிப்
பவநீடிகல்விட மாதொருபங்கன் பஞ்சக்கரமோதிப்
புவனேசுரிமந் திரமொடுபோற்றப் புத்திமுத்தியுமாம்.

(இ-ள்.) சிவதீர்த்தத்திற் றீர்த்தமாடினபின்பு குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நேம நிஷ்டைமுடித்து அந்தத்தீர்த்தக்கரையிற் சடாக்ஷரத்தை உச்சரித்துப் பாவ விநாசமாகத்தக்கதாக உமையொரு பாகன் பஞ்சாக்ஷரத்தையு முச்சரித்துப் புவனேஸ்வரிமந்திரத்தோடு செபித்துத் துதிசெய்தவர்க்குப் புத்தியுமுத்தியு முடனே சித்திக்கும்.—எ-று. (௧)

குமரன்றீர்த்தம் வந்ததெமக்கிது கூறுதியெனமுனிவோ
ரமருஞ்சூதருரைப்பனசோணித வணிநகரத்தொருவன்
சமரந்தருவா ணசுரனென்போன் சங்கரனைப்பணிய
வெமரிப்படியர்ச் சித்திலர்யாதுனதெண்ணமெனப்புகல்வான்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தம் வந்தவரலாற்றை யெங்களுக்குச் சொல்லு மய்யாவென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார், சோணிதாபுரத்தில் அதிபதியா யிருக்கின்ற புஜபலபராக்கிரமத்தை யுடைய வாணாசுரனென்பவன் சிவனை யநவரதகாலமும் பூசித்துவணங்க வெம்மடியார்களிலிப்படி யர்ச்சனை செய்தவர்களில்லை. ஆனதால் உன்னுடைய மனோபீஷ்டமான வரமென்னவென்று சிவன்றோன்றிக் கேட்கச் சொல்லுகிறான் வாணாசுரன்.—எ-று. (௨)

கையாயிரவுர வாணன்சிவனைக் கண்டுகனிந்தேத்தி
யையாமகபதி யஷ்டவசுக்க ளயன்முதலவர்பாலின்
மெய்யாயுதமென தாயிரிதருவகை வெற்றியெனக்காகச்
செய்யாயிதுவரமடியர்க்கெனவருள் சிவனப்படியீந்தான்.

(இ-ள்) ஆயிரங்கைகளையுடைய வாணாசுரன் றோன்றிய சிவபிரானைக் கண்டு கருணையுடனே வணங்கித்தோத்திரஞ் செய்து சுவாமி யிந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் பிரமதேவன் முதலானதேவர்கள் பூமியில மனிதர்கள இவர்களுடைய ஆயுதங்களாலெனக்குப் பிராணச்சேதம் வராமல் வெற்றியுண்டாக மெய்யாகிய வரங்கொடுத்தருளுமென்று சொல்லக் கிருபைகூர்ந்து அந்த வரமெல்லாங் கொடுத்தார்.—எ-று. ()

சோணிதநகரினி லிவ்வரமுடையான் சுராதியர்புகழத்
தாணுவையீராஞ் ஞாறுகரத்தாற் றகவர்ச்சனைசெய்நாள்
பூணும்விசையத் திருமாலுனதொடு போர்செயுமக்காலங்
காணுதியெமதறு முகனொடியாமுங் கடிதணுகுவம்வெருவேல்.

(இ-ள்.) சோணிதாபுரத்திற் சிவன்கொடுத்த வரப்பிரசாத பலத்தினாற் றேவர்கள் முதலாகிய அனைவர்களும் போற்றிசெய்ய அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டு சிவமூர்த்தியைத் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளாலும் அர்ச்சனை செய்யுங் காலத்தில் ஒருநாள் சிவன்றோன்றிகாட்சிகொடுத்து வாராய் வாணாசுரனே வெற்றியுடைய கிஷ்ணமூர்த்தியானவர் உன்னுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வார் அப்போதுனக்குச் சகாயமாக நமது குமாரக்கடவுளோடு நாமும் விரைந்து உதவிசெய்கிறோம். காண்பாயாகச் சற்றும் பயப்படாதேயென்று உறுதிசொன்னார்—எ-று. (௪)

எனவரனேதினென் றுயர்சூத ரியம்பச்சவுனகர்கேட்
டனகனன் மாதவ வாணர்கரியுட னடுவினையென்கொலென
மனனுறவோதுவ தோதுவமத்தெய்வ வருடமோராயிரமாய்க்
கனவனுருத்தன் காரணமாயன் கண்டகனைப்பொருவான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்னார் சிவனென்று உயர்ந்த தவமுடைய சூதமுனிவர்சொல்லச் சவுனகராதி முனிவர்களகேட்டு நிர்ம்மலனாகிய சூதமுனிவரே அந்த வாணாசுரனுக்கு விஷ்ணுவுடனே போர்செய்யவேண்டிய முறைமையென்ன அதைச் சொல்லுவீரென்றுகேட்க, உங்கள் மனதுக்குத் தெரியும்படிச்சொல்லுகிறோம், தேவாண்டிலே ஆயிரம்வருடம் அழகிய அனுருத்திரன் நிமித்தமாக மகாவிஷ்ணுவானவர் வாணாசுரனுடனே யுத்தஞ்செய்வாரென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௫)

எவ்வகையெனிலுட்ற் கன்னிகைகரியவ னெழில்மகவனுருத்தன்
மைவிழிமூடுங் கனவின்மணப்பவம் மகிணற்கவண்மயலா
மிவ்வகைசித்திரரேகையறிந்து படத்தெழுதினளிவரி
லெவ்வெவரெனவனு ருத்ரனையோதின ளேகியெடுத்துய்த்தாள்.

(இ-ள்.) முன் னடந்த விபரம் யெப்படியெனில் வாணாசுரன்மகளாகிய உடற்கனையென்பவள ஒருநாள் நித்திரைசெயயுமபோது கிருஷணன்மகனான அநிருத்திரன் அவள் சொற்பனத்தில்வந் தவளைப் புணர்ச்சிசெய்ய வவனழகைக்கண்டு மிகவும மோகித்து மூர்சசிப்பதுகண்டு அவளைப்பெற்ற தாயாகிய சித்திரரேகை யதுவறிந்து மகள் மயல்தீரும்படியாக் அன்பத்தாறு தேசதது ராஜகுமாரர்களைப் படங்களிலெழுதி இவர்களி லுனைச் சேர்ந்தவனெவ னென்றுகேட்க அழகிய அநிருத்திரன் வடிவெழுதிய,படத்தைக் காண்பிததவுடனே கள்ளவணடனைவிட்டு சொககுப்பொடிதூவி மயக்கஞ்செய்து நித்திரைசெய்கின்ற அநிருத்திரனைக் கட்டிலோ டெடுத்துவந்து மகளுடனே சேர்த்தினள்.—எ-று. (சு)

சித்திரரேகையெடுத்தனுருத்தன் றிகழ்பஞ்சணைமீதே
நித்திரையொடுவுடற்கன்னிகைகண்டனை நெடுநாளதிமோகம்
வைத்தபிணிவனல தறிகில ஏரிய மைந்தனும்வயிறூர்ந்தான்
அத்தகைவாணனறிந்தவனொடுமிக லாடிச்சிறைபோட்டான்.

(இ-ள்.) சித்திரரேகையானவள் அநிருத்தனைக்கொண்டுவந்து பஞ்சணைமெத்தையினமேலே நித்திரையுடனே யுடற்கனையைமருவி யிருக்கும்படி செய்துவைத்தாள். அவர்களிருவரும் பிரியாமல நெடுநா ளதிமோகமாகிக் கலாச்சிசெய்திருந்தபோது அந்தப் பெணவயிறறிற புத்திரனுற்பததியானான். அது வாணாசுரனறிந்து அநிருத்திரனோடு போர்செய்து சிறையிட்டான்.—எ-று. (எ)

இவ்வகையவரித யத்தினிலெண்ணி யெழுந்தனனெதிர்போந்து
பௌவமினாத்தென வாணனைமுன்னிப் பற்பலவமர்செய்தா
னவ்விடைமுருகன்கணபதியைம்முக னவருதவியினேகத்
தெவ்விடையவரவ ருக்கொருவிபரஞ் செய்தனனெடுமாயன்.

(இ-ள்.) இவ் வரலாறெல்லாங் கிருஷ்ணமூர்த்தி இருதயத்திற் றெரிந்துகொண்டு மகா கோபத்துடனே கடல்கொதிததாற்போலும் அளவில்லாதசேனைகள் புறப்பட்டுச் சோணிதாபுரத்தை யணுகிச்சூழ்ந்து வாணாசுரனை யெதிர்த்துப் பலவிசசித்திரமான யுத்தஞ்செய்தான். அதுவேளையில வாணாசுரனுக்கு உதவியாக முருகவேள் கணபதி பரமேஸ்வரன் யிவாகள்வந்து மூனைந்து போாசெய்தார்கள். அபபடிபோர்செய்யு மவரவருக்குத் தக்கவகை விவரஞ்செய்தமைத்தான் மாயவனான கிருஷ்ணன்.—எ-று.

செய்துசமர்க்கெதிர் வாணனையடருஞ் செங்கட்கரியோன்முன்
வெய்தும்பரசிவ னெதிருற்றமர்முனை வினையிற்சிலசெய்யக்
கைதவமுற்றொரு மாயவிதத்தாற் கண்டகன்வாணன்பா
லெய்தியவன்கர முற்றுமறுக்கு மெல்லையில்வெள்விடையோன்.

(இ-ள்.) அவரவருக்குத்தக்க விவரஞ்செய்தமைததுப் பேர்முனைந்து வாணாசுரனை யடர்த்து போர்செய்யுஞ் செந்தாமரைக்கணணனான கிருஷ்ணனுக்கு முன்னே பரமசிவன் வந்தெதிர்தது விச்சித்திரவகையாகச் சில யுததஞ்செய்யாநின்றார். அது கண்டு கபடமாய் வேறொரு மாயாசொரூபமாக வாணாசுரன்பககத்தில்வந்து அவன் கைகள்முழுதும் அறுததார், கிஷ்ணன் ;அதுவேளையில, அங்ஙனஞ் சிவன்றேன்றினின்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (அ)

எம்மைப் பூசித் திடுகையிரண்டு மினிதினில்விடுகவெனுஞ்
செம்மைத்திருமொழி யாலடுகெரியவர் திண்கையிரண்டுந்தார்
கொம்மைக்கரமோ ரிரண்டாவரியொடு கொடுவெஞ்சமர்பின்னுந்
தம்மிற்புரியத் தடிதுமென்னளவிற் றுய்வந்தடி வீழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) எம்மையவன் பூசைபண்ணின கையிரண்டையும் அறுக்காமல் விட்டுவி டுமென்று அன்புடனே சொன்னார். அவரது திருவார்த்தைக்கு மனதிரங்கித் திண்ணி ய கைகளிரண்டும அறுககாமல விடுவிட்டா ரப்படிவிட்ட விரண்டு கைகளாலும் கிருஷ்ணனுடனே கொடிதாகிய யுததம வாணாசுரன் செய்வதுகண்டு அநத விரண்டு கைகளையும் அறுத்துவிடுவோமென்று அறுககவருமளவில் அவன் றுயானவள்வந்து அவன்பாததகில் விழ்நது யுத்ததகை விலக்கினாள்.—எ-று. (௧௦)

அன்னவனைக்கொல் லாதமர்வினையு மகன்றரி யனுருத்தன்
பின்னவனுதவுஞ் சிறுவியைநன்கலி யாணம்பெரிதுற்றான்
கன்னியிடத்தனு மிருடிகள்கணமுங் கணபதிமுதலோரு
முன்னியடைந்தனர் குமரச்சுனையிலவ் வாணனுமுடன்வந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது சிவனமுதலாகிய அனைவர்களும் யுத்தத்தை விலக்கிச் சமாதானஞ்செய்து அச் முகூர்த்தத்தில அநத அநிருத்தனுக்கு வாணாசுரன் மகள் உடற்கனையை அழகியகலயாணஞ் செயவிததுககொடுத்து கிருஷ்ணனுடனே கூட் டி யனுப்பிவைததான். அங்ஙனம பரமேஸ்வரனு மிருடிகள கூட்டங்களுங் கணப தியார்முதலான தேவர்களனைவர்களும குறிப்புடனேவந்து நாககிரியிலுற்ற குமாரதீ ர்த்தககரையிற சேர்ந்தாாகள அவர்களுடனே வாணாசுரனும வந்தான்.—எ-று. (௧௧)

உடன்வருமிருடிக ளனைவரும்வாண னுயித்தப்பரிசிப்பால்
தடநிறையுங்கும ரன்றீர்த்தத்திற் றரும்புனலுறமூழ்கி
யடிதொழுதிடவந் தீசரவெனமறென் றுதரமொழிகூறித்
திடனுறுகுமான்றீர்த்தகிழ்பாற் சிவபூசைகள்செய்தார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வநதுசேர்நத இருடிகளனைவரும் வாணாசுர னுயிக்த பரிசி ப்பினாற் சுததராக நிறைநத நீரையுடைய குமாரதீர்த்ததில் மூழகிவநதீசுரா பாதா ரவிந்தததைப் பிரதக்கணஞ்செயது நமஸகரிதது அரகரமகாதேவாவென்று தோததி ரஞ்செய்து குமாரதீர்த்தத்தின் கிழக்குப்புறததிற் சிவனைப பூசைசெய்தாாகள். எ-று.

எந்தையாம்வநதீ சுரனைப்பூசித் திருடிகள்குகைதோறு
முய்ந்தனரனைவரும் வாணன்குமர னுதவுஞ்சுனைமூழ்கி
வந்துமைபங்கனை யர்ச்சனைபண்ணி வந்தீசனையேத்திச்
சிந்தைமகிழ்ந்தொரு தீர்த்தமமைத்துத் தினம்பூசனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய வந்தீசுரனைப் பூஜைசெய்து இருடிகள் குகைதோறும் புகுந்து சிவயோகஞ் செய்திருந்தார்கள. வாணாசுரனுங் குமாரதீர்த்தத்தின்மூழ்கி வ ந்தீசுரனைப் போற்றிசெய்து அர்த்தநாரீசுரனைப் பூசிதது மனமகிழ்ச்சியுடனே தன் பெயரால் அங்கொருதீர்த்தஞ்செய் தமைத்துத் தினமும்பூஜைசெய்யா நின்றான்.

அய்யவவந்தீசுரர்வருகாரண மருடருகுதவெமக்
குய்யவிளம்புதியென்னவுரைப்ப துரைப்பனபுவிவாழ்கத்
தூய்யதிருக்கயிலாயந்தனிலச் சுரர்முதலனைவோருஞ்
செய்யவருந்தவ மகவுதவெனவச் சிவனைத்தொழுபோதில்.

(இ-ள்.) அந்த வந்தீசுரன் வந்த காரண மகிமையைச் சொல்லுமய்யாவென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர் இந்தலோகமெல்லாம் வாழத்தக்கதாக மேன்மையான ஸ்ரீகைலாசத்தில் தேவர்கள் முதலானவர்களும் அரியதவங்கள்செய்து நாங்களுய்யும்படியாகப் புத்திர சந்தானவரங் கொடுத்தருளுமென்று பரமேசுரனை அப்போது வணங்கித்துதித்தார்கள்.—எ-று. (கச)

மண்டலமிசையத்தெட்சணவரையென் றொருவரைமணிவரையீ
தண்டரநம்முனிவரர்யாரணனறு முகவன் முன்னவன்வந்
தெண்டிசையுந்தொழவினிதுளதுமையவ ளெம்பங்குறைவித்தின்
புண்டரிகத்திலிருப்பமவ்வந்தீ சுரனைத்தொழவே.

(இ-ள்.) வாரீர்தேவர்களே! யிந்தபூமண்டலத்தின்மீது தெட்சண கைலாசமென்றொரு இருநாககிரியுள்ளது அங்ஙனம முனிவர்கள் விஷ்ணு, பிரமன், வேலவர், விநாயகர் எட்டுதிசை யவர்களும்வந்து தொழும்படியாகியஸ்தலம் அந்தஸ்தலத்திற பார்வதி நம்மிடப்பாகத்திற் பிரியாமலிருக்கின்றாள் பொற்றாமரைப்பூம்பொகுட்டினமேலெழுந்தருளி யிருக்கின்றோம் எம்மையும வந்தீசுரனையும் பூஜைசெய்வார்க ளென்றுசொன்னார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (கரு)

அக்கிரிமிசையொருநாளன் னங்க ளருந்துதல்விட்டுவலம்
புக்கெமைவந்துபுகழ்ந்தவர் புத்திரர் மித்திரர்பொலிவரென
நக்கனுரைத்தனனவ்விரதப்படி நகம்வலம்வருபவர்தாந்
தொக்கநெறித்திறமுலகத்தவர்புரி தவமிருதெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) அந்தக்கிரியின் மீது யாதாமொருவர்வந்து உசிதமான தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நேமத்துடனே ஒருநாள அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்க ளுண்பதுவிட்டு உபவாசமாக நமதுதிருக்கோவில் வலமவந்து நம்மைச்சோடச வுபசாரங்களாற றொழுவார்களாகில் அவர்கள் நினைத்தபடியே புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுஞ் சகல பாக்கியமும் பெறுவார்களென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரன அவ்வகை விரதப்படி கிரிவலம் வருபவர்கள் தகைமை நெறிமுறைமைத்திறமும உலகத்தார்கள் செய்யுந் தவங்களும் யின்னபடியென்று சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (கசு)

குமரன் சுனையிற்காலையின்மூழ்கிக் குமரனைமுன் போற்றி
யமரொண்சரவணபவவென்றாறக் கரமுமக்கரையோதித்
தமருந்தந்தையுமன்னையுநீயென் றவனீயென்வீரந்
கவருந்தூசொடுமுத்தினமன்னங் கடிவன்றுயிலறவே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தி லுதயகாலத்தில்மூழ்கித் தீர்த்தக்கரையில் நேமமுடித்து சரவணபவாநமவென்று சடாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துச செபஞ்செய்து தந்தையுந்தாயுந் தமருமென்தவமுஞ் சகலமு நீயென்று சிந்தித் துடுத்திய யீரச்சீலையுடனே யாதாமொருவர் மூன்று நாளைக்கு ஆகாரம் நித்திரை யிவையிரண்டும் விட்டு உபவாசஞ் செய்வார்களாகில்—எ-று. (கஎ)

முத்தினமாலயம்வலம்வந்தக்கிரி முறைமுறைவலம்வந்தே
நித்தமும்வந்தீசுரனையுளத்தி னினைந்தடிநின்றேத்தி
அத்தகைகணபதியைக்கண்டேத் துக வாதியினடுவிற்றன்
சித்தமகிழ்ந்திப்படித்தவமுயல்பவர் செல்வர்தமைப்பெறுவார்.

(இ-ள்.) மூன்றுநாளும் விரதஞ்செய்து வந்தியா பாஷாணக்கிரியை~~செய்து~~ முறைமுறையாக வலம்வந்து சிவாலயத்தையும் வலம்வந்து நித்தமும் வந்தீசுரனை யு

ள்ளத்தி நினைந் தடிபணிந்தேத்தி அப்படியே கணபதியானையுங் கண்டுதொழுது அர்த்தநாரீசுரனையுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கி மனமகிழ்ச்சியுடனே இந்தப்படி தவஞ்செய்பவர்கள் நல்ல சற்புத்திரனைப் பெற்று வாழ்வார்களென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (கஅ)

எனவரன்வானவர் யாவருமேத்தி யிறைஞ்சியகாலையவர்
கனவரதமுநலதவமுஞ்சிந் தயி லானவுமன்னவுமெய்க்
கனவனமகவும்பெறுகுவிர்நாகக் கனகிரிகயிலையெனத்
தினமுறைபகர்வதெமக்கிடமானது செல்லுமினெனவிமையோர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யீசுரன் சொன்னவுடனே தேவர்களனைவருங் கைதொழுது உய்ந்தோமுய்ந்தோ மென்றார்கள். அப்போதுசுவாமி தேவர்களே நான்சொன்ன பிரகாரம் அந்தஸ்தலத்தில் அனவரத காலமும் நல்லதவம் புரிவீர்களாகில் நீங்கள் மனத்தில்நினைத்த காரியங்களுஞ் செயமாகிப் பாவவிமோசனமுமாகி அவரவருக்கான புத்திரர்களையும் பெற்றுவாழ்வீராக,திருநாககிரி, தெட்சண கைலாசகிரியென்று சதா காலமும் வேதங்கள் முறையிடுகிறது யெமக்கிஷ்டமாகிய ஸ்தலம் அது அங்ஙனஞ் செல்லுமின்களென்று விடை கொடுத்தருளினார் அப்படியே தேவர்களெல்லாம் உடனே யந்தஸ்தலத்துக்கு வந்தார்கள்—எ-று. (கசு)

வந்துநினைத்தவரந்தருருவடும் வடிவேலன்வரரும்
நந்தவனந்திகழ் சஞ்சீவியுமுள நாகக்கிரியகலா
வெந்தையெம்முருகன் சுனைதருநீர்த்த மெண்ணுயிரதீர்த்தஞ்
சந்ததமாகும் பலபலனுதவுஞ் சத்தியமென்றனரே.

(இ-ள்.) தேவர்களனைவரும்வந்து யிஷ்டகாமியங் கொடுக்கப்பட்ட மேருசிகரமும் வடிவேலருடைய கிருபாகடாட்சமும் சற்புபகத்தருக்கள் நிறைந்த நந்தவனமுந் திகழ்ந்துவிளங்கிய சஞ்சீவிகளும் உண்டாகும் நாககிரியைப் பிரியாமல் எம்முடைய சுவாமியாகிய முருகவேள்செய்த குமாரதீர்த்தமுதலாய் எண்ணுயிர தீர்த்தங்களுஞ் சதாகாலமும் மூழ்கித் தவஞ்செய்து வேண்டிய பலன்பெற்றார்கள்; மற்றும் யாதொருவர் நினைதத காரியங்களெல்லாங் கூடிவரும் இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ0)

வேறு.

குமரன்றீர்த்தத் தொருதுளியுள்ளே கொள்வாரேற்
குமரன்பெறுதற் குரியவர்நன்மைக் குலமாதர்
குமரன்கொற்றம் பெறுகுவர்கொற்றவர் குலமாறுற்
குமரன்பாதங் கூடுவராறக் கரங்கூறில்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில் ஒருதுளிசல முட்கொள்வார்களாகில் குமாரனைப் பெறுவதற்குரியவர்கள்,நல்லபிராமணகுல ஸ்ரீசனங்களான பெண்கள் குமாரசுவாமியினுடைய சவுரியமும் பெறுவார்கள், அரசர்குலமானால் சுப்பிரமண்ணியர் பாதஞ் சேர்வார்கள் சடாக்ஷர தியானஞ் செய்வார்களாகில்.—எ-று. (உக)

கார்த்திகைமதியிற் கந்தன்சுனையின் கண்மூழ்கி
யேத்திநம்மானைச் சண்முகனைப்போற் றியமாந்தர்
பேர்த்தொருசென்மம் பெரிதரசாளும் பீடோங்கி
வாய்த்துடலிடையார் நரைதிரைமருவார் வடிவாவார்.

(இ-ள்.) கார்த்திகை மாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை தினத்தில் யாதாமொருத்தர்

வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சண்முகக்குமாரனையும், நாகேசுரனையும் போற்றிசெய்தார்களாகில் மறுபிறப்பில் மன்னவர்களாகி பூலோக சக்கரமெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆளுவார்கள். மிகவும் பெருமையுடைத்தாய மேனியிடையார்கள் நரைதிரை பொருந்தாது நல்லவடிவாக வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உஉ)

மாதரும்கவும் வளமிகுநிதியும் வளர்சிரும்
போதருநிலையும் புல்குவா ரரற் புணர்நாளிற்
காதலின்முருகை யம்மந்திரவுரை கண்டார்க்கும்
வீதமர்தீப மளித்தார்க்கும்பழ வினைபோமால்.

(இ-ள்.) திருக்கார்த்திகை நாளில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி சுவாமி தரிசனஞ் செய்வார்களாகில், நல்ல ஸ்ரீ ஜனங்களும், நல்லபிள்ளைகளும், திரவியங்களும், நல்லசீரும் பெரும்பெற்று யெக்காலமும் வாழ்வார்கள். முருகனை நினைத்து சடாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு வேலவனைத் தரிசித்தபேர்களுக்குச் சுகந்த புட்பமாலைகள்சாத்தி தூபமநிறைத்தபேர்களுக்கும் பூர்வசென்மாந்திர கருமங்களெல்லாம் நிவாரணமாகும்.—எ-று. (உ௩)

மன்னவர்மலைவுறும் வயவுனைவெல்லும் வலிவேண்டிற்
பன்னறைபுழுகொடு சந்தனகுங்கும பன்னீரால்
முன்னுனைகோரோ சனைமுருகர்க்கு முழுச்சாத்திப்
பொன்னடிபணியிற் பொருபடையோடும் புவிகூடும்.

(இ-ள்.) மறுமன்னரை வெற்றிகொள்ளும்படி வலிமைவேண்டினால் வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிய புண்ணியதினமான திருககார்த்திகைநாளில் வாசனைபொருந்திய புனுகு, சவ்வாது, கோரோசனம், குங்குமப்பூ, பச்சைக்கர்ப்பூரம், வாசனைத்திரவியமுங் கலந்த திவ்வியசந்தனங்களாற் செங்கோட்டு வேலவருக்கு முழுக்காப்புச்சாத்தி புட்பமாலையும்புனைந்து தூபதீப நைவேத்திய வுபசாரங்கள்செய்து தரிசித்து அவர் பொற்பாதாரவிந்தங்களைப்பணிந்து போற்றிசெய்தார்களாகில் மாற்றானை வெல்லும்படியாகச் சவுரியமும், ஆயுதங்களுஞ், சேனைகளுங் கைசேரப்பெற்று வெற்றிகொண்டு பூமண்டலத்தை ஒரு குடைக்கீழேயடக்கி ஆள்வார்கள்.—எ-று. (உ௪)

தன்மந்தருவைக் காசிவிசாகந் தனில்வேலோர்
நன்மங்கலசுனை மூழ்கிமகிழ்ந்தர்ச்சனைநாடித்
தென்மணபழமொடு பாயசமேற்றிச் சிறுதுண்டாற்
குன்மமுதற்றம் முதரப்பிணிபல குணமாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியதினமாகிய வைகாசிமாத மதியம் விசாக நட்சத்திரத்தில் நல்ல மங்களாகரமான குமாரதீர்த்தத்திலே மூழ்கி நேமத்துடனே மனோபக்தியாக சுவாமிகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்து, தேங்காய, பழம், பாயாசம், நிவேதித்து அதிற் சிறிது பிரசாதம் உண்டார்களாகில் வயிற்றில் வலிக்கப்பட்ட குன்மமுதலாகிய பிணிகள்யாவுங் குணமாகிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.—எ-று. (உ௫)

பொற்கலை குங்கும கலைசெம்பட்டுப் புனைவாக்கிற்
புற்பலசெல்வம் பாரித்தந்தகப் பகைதீருங்
கற்புரசந்தன புனுகால்முருகன் கழல்சாத்தில்
வெப்புளைமேக மெய்த்துயர்தாகங் காசம்போம்.

(இ-ள்.) நேமத்துடனே சுவாமிகளுக்குச் சொர்ன்னப்பட்டாடை குங்கும வஸ்திரம் அணிந்து, துளிர்ப்பட்டுகள்சாத்தி அலங்காரஞ்செய்து உபசாரத்துடனே

வணங்கி வாழ்த்தினுர்களாகில் பலசெல்வங்களும் படைத்து வாழ்வார்கள் இயமன் பகையுந்தீரும் கர்ப்பூரம், புனுகு, விரவிய சந்தனத்தால் முருகர் திருமேனி குளிரச் சாத்தித் தரிசனஞ்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு வெப்பு, உளைப்பு, மேகஞ், சருவாங்க விரணத்துயரம், அந்தராதாகங், காசரோகமுந் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (உசு)

சோதிபதத்தொரு சொர்னப்புட்பந் தொடைசாத்தில்
மாதுயரகலும் பாதகமிலர்மக வான்போல
ராதுகுபேரன் பெறன்மிகுசெல்வத் துயர்வாகுங்
காதலர்கல்வி யுடன்கட்டழகின் கைசேர்வார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்முழ்கி நேமத்துடனே சிவதரிசனஞ்செய்து சு ா மி பாதங்களில் ஒரு சொர்ன்னபுட்பம் புட்பமாலை சாத்தினுர்களாகில் மிகுந்த வ ரந்தீரும். அவர்கள்செய்த பாதகங்களும். நிவாரணமாகும். இந்திரனைப்போல் பே ா கபோக்கியங்க ளனுபவிப்பார்கள். குபேரனைப்போல் மிகுந்த செல்வத்தைப்படைத்து ஓங்குவார்கள். நல்ல புத்திரரும் வித்தைகளும்பெற்றுச் சுற்றத்துடனே க ட் டழகாகப் பூமியில வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உஎ)

இத்திறமுதவுங் குமரன்றீர்த்த மெனும்பெயரோடுபினுஞ்
சித்திகொடீர்த்த மெனும்பெயருடையது தேவேந்து
மத்தருவும்வந் தமையவிளங்கிய வதன்மேல்பாற்
சத்திரதீர்த்தக் கீழ்பாலுளவது சண்முகதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) இதகியாகி பலனுங்கொடுக்கப்பட்டது குமாரதீர்த்தமென்றொருபெயர், பின்னுஞ் சித்தியாதீர்த்தமென்னு மொரு பெயருடையது. இந்திரலோகத்துக் கற பகத்தருக்க ளனைத்தும வந்தமர்ந்து வசித்திருக்கின்றது. அதின்மேற பாகத்தில் சத்திரதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளது அழகிய சண்முகதீர்த்தம.—எ-று. (உஅ)

அந்நாள்வேதியன் முதலந்தணருக் கருள்சத்திரமாக
மின்னுர்வேலவர் வேதவதிஷ்டன் மிகவும்பரிவுறவே
பின்னுள்வருதே னுவையவணிறுவிப் பெரியவருக்கீந்து
மின்னுரியையொரு பங்கனைவந்தனை மலரடியர்ச்சித்தான்.

(இ-ள்.) அந்தகாலத்திற் பிரமாமுதலாகிய அந்தணர்முனிவர்களுக்குச் சத்திரங்கட்டி அமிர்தபோஜனங் கொடுப்பதாக நினைத்து மின்னெளிபொருந்திய வேலாயுதககடவுள் வேதவதிஷ்டன் மிகவும் பரிவுகூர்ந்தருளிய காமதேனுவை யங்ஙனம் வரவழைத்து நிறுத்தி அளவில்லாத மகா சனங்களுக்கெல்லாஞ் சத்திரபோஜனங்கொடுத்தருளி மின்னிடையாளான உமையொருபாகனை வந்தனையோ டர்ச்சனைசெய்தார்.—எ-று. (உகூ)

அன்றுமுதற்சத் திரதீர்த்தப்பெய ராங்காயினவங்க
ணின்றுயர்கற்பக ஞானப்பாதவ நிறைதிக்காயதரு
நன்றிகொள்கூல விருக்கமெனும்பெயர் நாலுகமும்முறையே
துன்றியிவ்வளவும் விளங்கின்குமர னெழிற்சுனை மேற்பாலாய்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதற்கொண்டு சத்திரதீர்த்தமென்றும் பெயராயிற்று. அங்ஙனம் உயர்ந்து நிற்கின்றது. கற்பகம், ஞானப்பாதவம், திக்கெல்லாம் நிறைந்த தருவு அழகிய கூலவிருட்சம் என்றிப்படி நாலுயுகமும் முறையே பெயர்களாய் விளங்கிச் செறிந்து இந்நாள்வரையிற் புகழ்ச்சியாயிருக்கின்றது. அழகிய குமாரதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாகத்தில்.—எ-று. (௩௦)

வேலவர்சுனைமூழ் கித்தருநிழலில் விரதியருக்கன்னஞ்
சீலமோடொருபிடி யுதவிலோர்கோடி சிவக்கியானியர்கொள்ளப்
பாலமுதங்கள் படைத்தபலன்கள் பலிப்பாகும்மென்றே
யோலமெடுத்துரை யோதினருண்மை யுண்மையெனச்சூதர்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி நேமத்துடனே விரதமாக அந்த கூலவிருட்சத்தருநிழலில் மாவிரதியர்களுக்குச் சுத்தமாக ஒருபிடி யன்னங்கொடுத்தார்களாகில் ஒருகோடி சிவயோகிகளுக்குப் பாலமிர்தங்கள் படைத்தபலன்கள் பலிப்புணாகுமென்று ஓசையுடனே இது வுண்மையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

இருசுடரைப்பணி யிடர்செயுநாளினி லித்தீர்த்தமதாடி
யுரதருவின்கீழ்த் திலவோமஞ்செயி லொன்றுக்காயிரவாண
டரனசலத்தி லிருப்பரமுன்றா லாக்கருடான்புரிவார்
பரகதியும்பலனுஞ்சிவசிவவது பகரத்தொலையாதால்.

(இ-ள்.) சந்திராதித்தர்களை இராகு கேதுகள்பற்றிய கிராணபுண்ணியகாலத்திற் குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி அந்தகூல விருட்சத்தருநிழலின்கீழ் திலமாகிய வெள்ளினாலே ஓமஞ்செய்வார்களாகில் ஒரு எள்ளுக்கு ஓராயிரந் தெய்வவருடங் கைலாசகிரியி லிருப்பார்கள். அங்ஙனம் பிராமண ஜனங்களுக்குத் தானங்கள கொடுப்பார்களாகில் அவர்களுக்குண்டாகும பரகதியும் பலனுஞ் சிவ சிவா அது சொல்ல முடியாது.—எ-று. (௩௨)

அங்கவிருமர புஞ்சிவலோகத் தடைவது நிண்ணமொரோ
ரிங்கிதகோதா னம்புரிவார்புவி யிறைவனெனப்பெறுவார்
மூங்கியதன்கீ ழிடபம்விடுவா ரவள்முதற் பிதிர்க்களெலா
மங்கையோர்பங்கன் சிவலோகத்தினி வைகுவவாழ்குவரே.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணியபுருஷர்களுடைய இரண்டு மரபுஞ் சிவலோகஞ் சேர்வது நிச்சயம் நிச்சயம் அந்தத்தரு நிழலில் இனியகோதானஞ் செய்வார்களாகில் அவர்கள் பூலோக அரசர்களாகி யாள்வார்கள் பின்னுங்குமார தீர்த்தத்தில்மூழ்கி அந்தத்தரு நிழலின்கீழ் சுவாமிபேர்சொல்லி ஒருஇடபத்தை சூலமிட்டுவிடுவார்களாகில அவர்கள் பிதிர்க்களெல்லாம உமையொரு பாகருடைய சிவலோகபதத்தில் வைகிவாழ்வார்கள் யென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௩)

திகழ்தைமாதத் தமவாசைமுதற் சிவராத்திரியளவாய்க்
குகனன்சுனைமூழ் குவரெனில்மாகங் குளித்தவர்பலனுருங்
திகுமிக்காலையின் மூழ்கினர்பாவஞ் சதசென்மத்திலையென்
றகமகிழ்வுற்றுரை யாடினர்சூத ரருட்சவுனகர்கேட்ப.

(இ-ள்.) திகழ்ந்து விளங்கிய தைமாசத் தமாவாசை முதலாய் சிவராத்திரி பரியந்தம் வந்து குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்குவாராகளாகில் மாமாங்க தீர்த்தங் குளித்தவர்கள் பெறும பலனுரும் இப்படிக்கொத்த புண்ணியதினங்களில் மூழ்கினவர்கள் பாவங்கள் தீர்ந்துபோகும் நூறுசென்னம் புண்ணிய புருஷர்களாய் வாழ்வார்களென்று மனமகிழ்ச்சியாக சவுனகராதி முனிவர்கள கேட்கச்சொன்னார் சூதமுனிவர்.

தீரனுடுகவா டாவிடிலொருவன் றன்கைப்பொருளீந்து
மாறுகமலைச் சுனைபடிவிக்கினும் வருமப்பலனென்று
ராணுதக்கனமாடி தைபுதய மாவங்கதிர்தீண்டி
லானுளறுமுக வன்சுனைமூழ்குவ ததிகப்பலனுமால்

(இ-ள்.) தான்முழுகினாலுஞ் சரியே அப்படிமுழுகக் கூடாதாயின் ஒருவன் கையிற பொருள்கொடுத்து மூழ்கச்செய்தாலும் அந்தப்பலன் அவர்களுக்கு வரும் உத்திராயணந் தட்சணாயணமாகிய ஆடிச்சங்கிரமம், தைசங்கிரமம், கிராணபுண்ணிய ஸ்தலங்களிலும் குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் அதிகபலனுகுமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௫)

கூலவிருக்கங் குலவுகிழக்கிற் குமரன் றீர்த்தமுடன்
ஞாலம்பணிமுருகன் புகழோதியன் னுகை மலைபோற்றிச்
சீலமிகுங்கதை செப்பினர்கேட்குஞ் சிலவருட்பாலோர்
கோலமிகுந்து நினைத்தன பெறுவார் குறைவறவாழ்வாரே.

(இ-ள்.) கூலவிருட்சத்தின் கீழ்ப்பாகத்திற் குலவிய குமாரதீர்த்த மகிமையையும் உலகம்பணியு முருகன்புகழையுஞ் சதாகாலமுந் தோத்திரஞ் செய்து உகிதமிகுந்த புராண சரித்திரஞ் சொலலுமவர்கள நல்லவடிவுபெற்று இஷ்டகாமியார்த்தங்கள் குறைவில்லாமற் புவியில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩௬)

குமாரதீர்த்தச் சருககம்முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உ௮-க்கு, திருவிருத்தம், எ௱௬உ.

பாவநாசதீர்த்தச் சருக்கம்.

குமர தீர்த்தத்தின் மூழ்கிக் குளிர்ப்புனற் பாவநாசத்
தமரவாதைகணைமாற்றி யாடுக வாடுங்காலை
யெமாரிடத்தவனைப்போற்றி யியன் றன முன்வைத்தேத்தி
பமார்வணிப்பரனையேத்திப் பகர் சவுராதிகொண்டே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில் முழுகினபின்பு யாதாமொருவர் காமவிகாரமில்லாமற் குளிர்ந்தபுனலை யுடைய பாவநாச தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாட வேண்டும் அப்படித்தீர்த்தமாடும்போது நமதிருடிகளைப் போற்றிசெய்து தன்னாலியன்றது முன்வைத்து நிவேதித்துத் தூபதீப சவாசத்திர உபசாரங்களுடனே நாகபூஷணனான பரமேசுரனைப்பணிந் தேத்தி நீராடுக.—எ-று. (௧)

பாபநாசத்திலாடிப் பாபநாசங்களாகக்
கோபனணிய வாய்பங்கன் குரைகழல் கும்பிட்டோதி
தாபனுதேலைமாற்றுந் தற்பணமுதவித்தானம்
பூபனுதரத்துநல்கிற் புண்ணியம் பிதிர்க்கோர்கோடி

(இ-ள்.) பாவநாசமாகும்படி பாவநாசத்தில் மூழ்கி இந்திர கோபம் நாணும்படி அழகிய வதரமுடைய உமையொருபாகனது சத்திககப்பட்ட வீரக்கழலணிந்த இரணபொதங்களைக் கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ் செய்து இமலோகத் தெல்லையை மாற்றுவதானபிண்டப் பிரதானமுந் தர்ப்பணமுஞ் செய்து பக்தியுடனே தானங்கொடுத்தால் அவர்கள் பிதிர்க்கள கோடிதலைமுறைக்குஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்வார்கள் செய்த தரும மொன்றொருகோடியாய் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (உ)

எனச்சவுனகற்குச்சூத ரியம்புதல் கேட்டு நீத்தோர்
கனத்துறும் பாவநாச காரணம் பகர்தியென்ன

வனத்திரு நாகவெற்பு மலரவன் காப்பாமாகம்
நினைத்தறுகுரோச மைந்தின் னேமியானுறைந்து நீங்கான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி சவுனகராதி முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லக் கேட்டு அந்தமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே பெருமைபொருந்திய வந்த பாவநாசத் தீர்த்தத்தி னுடைய காரணமகத்துவங்களைச் சொல்லுமையா வென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார், வாரீர் முனிவர்களே அழகிய திருநாககிரியைப் பிரமதேவன் காத்தருளா நின்றார், கிரியைச் சூழ்ந்து நினைப்பதற்கரிய பஞ்சகுரோசத் தெல்லையளவும் பிரியாதபடியாக மகாவிஷ்ணு காத்தருளா நின்றார்.—எ-று. (௩)

முண்டகன் மகவான்ஞான முதல்வனு முனிவர் யாருங்
கொண்டினி துறைவர்வெய்யோன் குளிர்மதி காந்தரீசர்
மண்டுபன் னொருவரொட்டு வசுக்களஸ்வினிவானோர்க
ளுண்டென விருந்தார்காந்த ருவர்தம தணங்கொடுய்த்தார்.

(இ-ள்) பிரமதேவன், தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள், யோகியர், ஞானியர்மற்றுஞ் சந்திரசூரியர் கந்தர் பதினொருகோடி ருத்திரர்கள் அஷ்டவசுக்கள் அஸ்வினிதேவதைகள், கின்னரர், கிம்புருடர்கள், கெருடர், காந்தருவர்கள், சித்தர், வித்தியாதரர்கள் மற்றும் அனேகந்தேவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே திருநாககிரியி லுறைந்து வசித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (௪)

இவரிவரர்த்தநாரீ சனைப்பணி மலையிலேத்தித்
தவநெறிபுரிந்துவாழுந் தகைமையராகச் சூழ்ந்தார்
புவனமும் விண்ணும்போற்றும் புயங்கவெற் பினிலத் தீர்த்தம்
நவமணிக் கழுநீர் நெய்தல் நனிகொள் சேதாம்பல் நீங்கா.

(இ-ள்.) இவர்கள் யாவரும் நாககிரியில் அர்த்தநாரீஸ்வரனைப் பணிந்தேத்தி க்ஷேமத்துடனே நெறிமுறைமையாக வாழ்ந்திருக்கும்படி தகுதியர்களாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மண்ணும்விண்ணும் புகழப்பட்ட அந்தக்கிரியிற் பாவநாச தீர்த்தம் நவரத்ன மணிகள் பொருந்திச் செங்கழுநீர்ச் சேதாம்பல் செந்தாமரை நீலோற்பலங்களும் பிரியாமலிருக்கின்றது.—எ-று. (௫)

இயக்கர்தங் கன்னிமாரோ டினிதுசந்ததமு மூழ்கி
நயப்புனற் றலைமேற்கொண்டு நந்தனவனப் பூக்கொய்து
செயக்கர மழுவோன் பாதஞ் சிவசிவ வெனப்பூசித்து
முயக்கிவர் மகளிரோடு முனிவரர் தவங்க ணீங்கார்.

(இ-ள்.) இயக்கர்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே இனிதாகவந்து நாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து அத்தீர்த்தந் தலைமேற் புரோட்சித்துக் கொண்டு நந்தவனங்களில் புஷ்பங்களெடுத்துப் பகுதியுடனே வெற்றிமழுவேந்திய கைகளையுடைய சிவன்பாதாரவிந்தங்களைச் சிவசிவா வென்று பூசித்து இஷ்டகாமியம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். முனிவரர்கள் முயங்குந் தனபாரங்களையுடைய பத்தினிமார்களுடனே அத்தீர்த்தத்திற் குளித்து நியதிமுடித்துப் பிரியாமல் அரியதவங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (௬)

யாவரே யெனினுமந்த வெழில்வரை யினிநாள் மூன்றி
னுவலன் வைகிப்பாவ நாசதீர்த்தத் திலாடிக்
காவலின் பரனைப்போற்றிக் கடன்பல கழித்துவெற்பில்
மேவியங்கிழிகா லென்கால் மிதித்தன பொறுத்தியென்ப.

(இ-ள்.) யாராலும் அழகிய திருநாககிரியின் பேரில்வந்து அன்புடனே மூன்றுநாள் வாசஞ்செய்து பாவநாச தீர்த்தத்தின் மூழ்கி நியதிமுடித்து நித்தியகன்மக்கடன் பலவுங்கழித்து இறைவனை பரமேஸ்வரனைப் போற்றி செய்து வணங்கி வாழ்த்தி நாலாநாள்கிரியி னின் றிறங்கி யடிவாரகதில் வந்துநின்று பெமதுகால்களால் மிதித்தகுற்றங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று தண்டனிட்டுத தோத்திரஞ் செய்வார்கள்.—எ-று. (எ)

என்றணி மலையின் கீழ்வந் திறைவனைக் குருவைப்போற்றி
நின்றவந் நிலையேமூக்கால் நெறிபுற வலம்வந்தேத்தி
யன்றவ ணிருந்து நூற்றெட் டாமெழுத் தைந்துங் கந்தர்
நன்றிகொ ளெழுத்தோராறும் நனிபெறச் செபித்துச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வணங்கினவர்கள் நாககிரி யடிவாரத்தில்வந்து அங்குமிறைவனைப்போற்றிக் குருவை வணங்கி நின்ற நிலையே நெறிமுறைமையாக மூன்று பிரதட்சணஞ்செய்து துதித்து அன்றங்ஙனமிருந்து பஞ்சாக்ஷரங்களையும், ஷடக்ஷரங்களையும், பெருமைபெற நூற்றெட் டுருசெபஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு சொல்வார்கள்.—எ-று. (அ)

பணிமலைப் பாவநாசப் பனிப்புனற் றிறமும் வந்த
வணிவகைப் படியுஞ்சொல்வாஞ் சவுனக ராதிகேண்மின்
றிணிவுள கைலைச்சார்பிற் செழுந்திருத் தீர்த்தஞ்சூழ
நணுபிரமாச்சிராம நன்குள தவத்தின் மேலோர்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியிற் குளிர்ந்த புனலுடைய பாவநாச தீர்த்தமகிமையும், அதனாலாகிய காரணார்த்தங்களும் சொல்லுகிறோஞ் சவுனகாரதி முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சொலலுகிறார் சூதமுனிவர். திண்மையுடைய கைலாசகிரிச்சார்பிற் செழுமையுடைய நதிதீர்த்தங்கள்சூழ்ந்து விளங்காநின்ற பிராமணாச்சிரமங்கள் அழகியதாகவுள்ளது அங்ஙனந் தவமகிமையுடைய பெரியோர்கள் வசித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (கூ)

செறிந்துட னிருந்தகாலை திடமதியெனும்பேராளன்
குறிந்த சூத்திரன்வந்தநதக் குழாநதனைப்பாதம்போற்றி
யறிந்திட வடியேனுங்க ளருந்தவத்தொழிலையெல்லாம்
பிரிந்திடா தியாகம் பண்ணும் பெற்றியற் கருளல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அந்த ஆச்சிரமங்களில் அரியதவ முனிவர்கள்நெருங்கிப் பயிலாநின்ற காலத்தில திடமதியென்னும பெயரையுடைய ஒரு சூத்திர னங்ஙனம்வந்து முனிவர்கூட்டங்களைக்கண்டு தண்டனிட்டுப் போற்றிசெய்து சொல்லுகிறான். வாரீர் சுவாமிகளே! அடியேனுக்குத் தங்களுடைய நெறிமுறைமைத் தொழில்களையெல்லாம் யானறிந்துகொள்ளும்படி தெரியப்படுத்திப் பிரியாம லுங்களுடனே யாகாதிகிருத்தியங்கள் செய்யும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௧0)

மாமுனிவரரேயுங்கள் மந்திரமுபதேசித்துத்
தேமலர்க்காவினும்பார் செறிந்தவரிடத்திற்கூடிச்
சேமவைதீகபாகஞ் செய்தருச் சனைகள் செய்து
காமுறவடியன் றன்பாற் கனிந்தரு ளுதியென்றேத

(இ-ள்.) மகா முனீஸ்வரர்களே உங்களுடைய காயத்திரி மந்திரங்களை

அடியேனுக் குபதேசஞ்செய்து தேன்பொழியும் புட்பகாவனத்திற்செறிந்த இரு டிகளுடனே நானுங்கூடி ரகசியமான வைதிகபாகத்தோ டர்ச்சனைகளைச்செய்து யோக்கியனாகும்படிக்கு யென்னுடைய யன்புக்கிரங்கி யென்னையுமொரு முனிவனென்று சொல்லும்படியாகத் தங்கள் மனங்கள்கனிந்து கிருபாகடாக்ஷஞ் செய்தருள வேண்டுமென்றுசொன்னான் திடமதி.—எ-று. (௧௧)

சூத்திரன்றனக்கு வைதி கத்துள வுபதேசங்கள்
சேர்த்திட லாகாதெங்கள் சேர்வைசெய் திருத்தியஃதே
யேத்துதலுனக்கு நல்ல யாகமுந் தவமுமென்று
தீர்த்தரா ரிடத்துமேலோர் திடமதிக் குரைத்தபோதில்.

(இ-ள்.) சூத்திரனுக்குப் பிராமணாள்செய்யுங் காயத்திரி மந்திரவுபதேசங்கள் செபங்கள் தவங்கள்யாவுஞ் சொல்லக்கூடாது. எங்களைத் தரிசனஞ்செய்து வணங்கியிருப்பதே யுனக்கு நல்லயாகமுந் தவமுமென்று பூசுராராகிய ஆரிடத்தின் மேலோர்க ளப்போது திடமதிக்குச்சொன்னார்கள்.—எ-று. (௧௨)

அதையுளத்தடைத்துத் தூரத் தாச்சிர மத்தின்பாங்கே
மதுதிகழ் சோலைவாவி வளந்தரு பொருணீர்வைப்புப்
புதிதுறவைத்துத் தெய்வ பூசைபும் பண்ணிப்பிண்டக்
கதிபலவியற்றியாங்கன் கனிந்தவன வைகுநாளில்.

(இ-ள்.) ஆரிடத்தார்சொன்னதை மனதி லடக்கிவைத்துக்கொண்டுபோய் தூரத்திலே ஒரு ஆச்சிரமத்தின்பக்கத்திலே தேன்வழிந்தொழுகிய பூஞ்சோலைகளும், வாவிகளும் வளம்பொருந்திய பலபொருள் விளையும் யேரிநீர்வைப்பும் புதிதாக வுண்டுசெய்து அங்ஙனம் தெய்வபூசைகளும் பண்ணிப் பிண்டப்பிரதானங்களுஞ் செய்து முத்திமோக்ஷத்துக் கேதுவாகிய பலவகை மார்க்கங்களு மியற்றி யங்ஙன மனமகிழ்ச்சியுடனே தி—பதி யென்பவன்வைகி வாழ்ந்திருக்குநாளில்.—எ-று. (௧௩)

திடமதிக்கமலன்வெற்பிற் செழுந்தவர்தெளியச்சொல்வார்.
வடமொழிவேதநூல்மந் திரந்தெய்வபுராணம்யாகம்
நெடிதுசூத்திரரார்செய்ய நெறியலச்செய்வித்தார்க்குங்
கடிதுசெய்தார்க்கும்பாவங் கழிந்திடாத்தொலைடாதந்தோ.

(இ-ள்.) கைலைச்சாரிபில் செழுமையுடைய ஆச்சிரமத்தில் தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் வாராய் திடமதியே வடமொழி வேதநூல் யாகமந்திரங்களைக் காயத்திரிசெபதபங்களைத் தெய்வபூஜை புராணயாமகைளா யாகங்கள் இவையாவு மிகவுஞ் சூத்திரர்செய்வது நெறிமுறைமையல்ல அப்படிசெயவித்தவர்களுக்குஞ் சீக்கிரஞ் செய்தவர்களுக்கும் பாவங்கள சம்பவிக்கும், அந்தப் பாவங்கள் எளிதிலேதொலையாது.—எ-று. (௧௪)

கயிலையாச்சிரமந்தன்னிற் கனமறைமுனிவர்யாரு
மியல்புறக்கனிகாய்ச்சாகை யெழிற்கிழங்கவன்பால்வேண்டிப்
பயில்வுறுங்காலைவேத பாரகன்சுமதியென்பா
ணியலுறவவன்றனன்ப னுயினுனிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலிருக்கின்ற ஆச்சிரமங்களில் மகிமையுடைய மறைமுனிவர்கள்-யாவரும் புசிக்கும்படிக்கு இலைகாயகனிகள கிழங்குகள்வேண்டி அந்தத் திடமதி யிடத்திற்போய்ப் பழக்கஞ்செய்து வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள் அக்காலத்தி லொருநாள் ஒருவேதபாரகன் சுமதிமுனி யென்பவன் இயல்புடனே ய

வனுக்கு மிகுந்தசினேகிதனுன் அவனைப்போற்றி செய்து திட்மதி சொல்லுகிறுன் எ-று. (௪௫)

எமக்குந்தியற்கையெல்லா மியம்பிநல்லியக்கஞ்செய்தே
யமைத்திடற்குபதேசத்தை யருள்கெனவறைதலோடுங்
கமைத்தொழிற்சுமதிகாலங் கழிந்திறந்தனந்தபாவஞ்
சுமைப்பெறுநிரயந்தோய்ந்து சொற்றெருகாபிறவிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்) சுமதி முனிவரே! உங்களியல்பாகிய தொழில்களை யெல்லாம் எனக தேசஞ் செய்து அமைந்திருப்பதாகக கிருபைசெயதருளு மென்று வணங்கினை னங்கினதுகண்டு மனகிரங்கித தங்களுடைய வேதாகம மந்திரகாயத்திரி செபஞ்செய்து தேவபூசை யாகாதி கிருத்தியங்கள செய்யுந் தொழில்களை யெல்லாந் திட்மதிக்கு தெரியப்பட உபதேசஞ் செய்தருளினுன். பின்பு சுமதிமுனியென்பவன் காலங்கழித்து இறந்துபோனுன். அளவிலலாத பாவம்பிரவேசித்துச சுமை தலையாக இயமலோகத்தில் நணணி நரகங்களில விழுநதழுந்திச் சொல்ல அளவிலலாத சன்மங்க ளெடுத்தலைந்தான்.—எ-று. (௪௬)

பிறந்திறந்தனந்தசென்மம் பெருங்கடைப்பிறப்பின்பின்னர்
துறந்துசூத்திரனுய்வைஸ்யத் தோற்றமாயரசனுகி
யறந்திகழ்மறையோனுந்தி யடைந்தனளடைந்துபெற்று
நிறைந்திடுமிருநாலாணடி னெறியுபவீதஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) பிறந்திறந் தனந்தகோடி சென மங்களெடுதத பினபு ஒருபிறப்பிற கடையவனுகவும், பின்பு சூத்திரனுகவும, பின்பு வைசியனுகவும்,பின்பு அரசனுகவுமபிறந்து பின்பு புணணிய தேகமான பிராமண யோனியை யடைந்து நலல சறபுத்திரனுகப் பிறந்து சகல சாஸ்திரங்களுங கற்றுத திகழ்ந்து விளஙகி எட்டுப்பிராயத்தளவில் எக்கிஞேப வீதந்தரித்தருளினுர் சுமதமுனி.—எ-று. (௪௭)

செய்கபின்சுமதிதன்னைத் தின்பதுபோலநாடி
வெய்தெனப்பிரமஹத்தி விழுங்குவபோலப்பற்றிக்
கைதரித்திடாதுகொள்கக் கனிநதவனறநதைநீர்ப்பான்
பொய்தவிர்கும்பயோனி பொதியமீதடைந்துபோற்றும்.

(இ-ள்.) எக்கிஞேப வீதஞ் சாத்தியருளினபின்பு சுமதிமுனிவனைத் தின்பது போல் நாடி வெவ்விய பிரமஹததி விழுஙகுவதுபோற் பிடித் துபத்திரஞ்செய்து தரிக்கொள்ளாது மேறகொணடகாலை அதுகணட தகப்பனுனவன் மிகவுமிரங்கி இவன் பிரமஹத்தி தோஷத்தைக தீர்ப்பானென்று பொய்ப்பிலலாத தவமுடைய பொதிய மலையிற்சென்று அகஸ்தியமுனிவனைக்கணடு தரிசிததுப் போற்றிசெய்து சொல்லுகிறுன்.—எ-று. (௪௮)

போற்றியென்னுயிரேயெங்கள் பொருளெனுந்தருமப்பேறே
யாற்றலம்புயத்தானுன்னை யடைநதனமருளவேண்டும்
பேற்றிலென்மகவைப்பற்றிப் பிரமராக்கதன்மேற்கொண்டா
னூற்றமொன்றருள்திதென்னூற் குரவவிப்பிரமவாழ்வே.

(இ-ள்.) போற்றிபோற்றி என்னுயிர்த்துணையாய் விளங்கும்படியான தருமப் பேறே யாற்றலுடைய வுமது பாதாரவிநததை யடைந்தேன். கிருபைசெய்தருள வேண்டும. யான் தவஞ்செயதுபெற்ற இந்த ஒருபுத்திரனைப் பிரமராக்ஷதன்பிடித் துமேற்கொண் டுபத்திரஞ்செய்கின்றுன். இது நிவிர்த்தியாக ஒருண்மை யனுக்கிர

சஞ்செய்தருளும் தென்கலை [illegible] செய்த குருவே [illegible] வே யென்று தோத்திரஞ்செய்தான்.— எ-று. (௧௯)

தென்புவி யுயர்ந்தமேலாயத் திகழ்வடகயிடப்
மனபதை புவனமேலோர [illegible] [illegible]
லன்புடன [illegible] வந்த வகத்திய [illegible]
தென [illegible] [illegible] [illegible]

இ-ள் [illegible] மேலோர்க [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மலல [illegible] போது [illegible] [illegible] [illegible] சொன்னான். உ0

எனுமகவரசைநோக்கி [illegible] பொதியவாதி
தனையடை [illegible] நன்ஞான [illegible] [illegible]
முனமயன [illegible]
வ [illegible] மனை [illegible]

(இ-ள்) [illegible] அவனுடைய புத்திரனாகிய [illegible] [illegible] மூர்த்தி [illegible] [illegible] வாராய பிரம [illegible] மேன்மையானவன், முனிவர் [illegible] வேதவாக்கிய [illegible] உபதேசஞ்செய்தான்.—எ-று. (உ௧)

தரும்மன் [illegible] [illegible] [illegible]
பிருதிவிபதி [illegible] [illegible]
யெரிய [illegible]
பிரம [illegible] [illegible]

(இ-ள்) [illegible] [illegible] பிரம [illegible] [illegible] [illegible] (உஉ)

[illegible]
மாற்றுவ [illegible] [illegible]
இ [illegible] [illegible] [illegible]
தேறறது [illegible] [illegible]

(இ-ள்) இயமனுடைய [illegible] [illegible] பாதினதென்று சொல்லி இந்த பாவநாசமென்னும் [illegible] [illegible] ஆகியில் நம்முடைய கைகாம [illegible] [illegible] [illegible] இரண்டு குரோசதலைதலை [illegible] [illegible] அந்தஸ்தலத்தின்மீதில.—எ-று. (உ௩)

அந்தநாரீசகுலகு மருவினுல் வந்தநீர்த்தந்
சுத்தமாம பாவநாசந் [illegible] போடும்

வித்தகப்படர்தியென்ன வேதியன் மகவினோடு
முய்த்தனன் பாவநாச முரசவெற்பினிற்போய்த் தோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய கிருபையருளினாலே உசிதமாக உண்டாகிய தீர்த்தமும் சுத்தோதகமான பாவநாசதீர்த்த மென்னும் பெயரை யுடையது அதனைக் கண்டமாத்திரத்திலே இவனைப்பற்றிய பிரமஹத்தி தோஷமுந் தீர்ந்து போகும் வேத வித்தகனான நீ அங்கேசெல்வாயென்று அகத்தியமுனிவர் விடைகொடுத் தருளினார் அந்தப்பிராமணன் தன்மகனுடனே கூடிச்சென்று திருநாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத் தில்வந்து தீர்த்தமாடினான்.—எ-று. (உச)

தோய்ந்தபின்பிரமராக்கன் சூரைமாருதமுன் பூளை
யேய்ந்தனனிருவோரும்போந் திமையவர்தமக்குநோன
ராய்ந்திடநகரின்வாழ்ந்தா ரர்த்தநாரீசன்பாதஞ்
சேர்ந்துறவிருந்தாரந்தத் திடமதிசெயற்கைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படிதீர்த்தமாடினபினபு சூறைக்காற்றில் பூளைப்பூப் போவதுபோல பிரமராட்சதன் விட்டோடிப் போனான் அவர்களிருவரும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு புறப்பட்டு தெய்வரூபமாக தமது நகரத்திற்சென்று சேர்ந்துவாழ்ந்தார்கள் அந்தியத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர்பாதஞ் சேர்ந்து வீற்றிருந்தார்கள் இனி அந்தச் சூத்திரன் திடமதிசேர்க்கையைச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உரு)

எண்ணிலிநரகத்தெய்தி யிழிந்தசெந்துக்களாய்
நண்ணியபிறப்பிலோய்ந்து நன்கதிகிடைப்பதாக
விண்ணிடைப்பருந்தாய்நாக வெற்பிலிற்றுகித்தேகி
தண்ணறற்பாவநாசத் தடங்கரைதருவிற்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) திடமதியென்பவனிறந்து அளவிலாதகாலம் நரகத்தில் வீழ்ந்திருந்தி இழிவான ஜெந்துக்களாய் நானாவிதப்பிறப்புகளிலுழந்து முன்செய்த புண்ணியஞ் சற்றுண்டாகி நல்லகதி கிடைப்பதாக ஒரு பருந்தாயப் பிறந்து ஆகாசமாகப் பறந்து வந்து தாகமிகுதியாய்ச் சலபருகவேண்டித் திருநாககிரியில வந்தெய்திக் குளிர்ந்த புனலுடைய பாவநாசதீர்த்தக்கரை யருகில நின்றவோர்மரத்தில வந்துசாய்ந்தான்.

தண்புனலாடுவோர்தஞ் சட்டகப்புனல்மேற்பட்டு
விண்படர்ப் பருந்தாய்வந்த வியனுருமாறிச்செய்த
திண்படிறுயபாவச் செயர்க்கையுந் தீர்ந்துதெய்வ
வண்புதா வடிவம்பெற்று வானவர் மகளிர்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனந் தீர்த்தமாடுவோர்களுடைய தேகசலந் தெறித்து இதன்மேற் பட்டு ஆகாசத்திற் பருந்தாகவந்த வுருவமாறிப்போய் திண்ணியதாக முன்செய்த கொடிய பாவதோஷங்களுந் தீர்ந்து வவ்வியதெய்வருபம் வடிவுபெற்று தெய்வப் பெண்களிற் சேர்ந்தான்.—எ-று. (உஎ)

வானவர்விமானத்தேறி வானனாடரசின்பாங்கி
ஞனகத்தூரிவாச நறுமலர்த் தருக்கிழெய்திக்
கானகந்தருவகீதங் கனிந்துறக் கேட்டுமுன்னை
யானவந்தணர்சொல்லா மருட்டிடமதியும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய புட்பகவிமானத்திலேறித் தேவராஜனான இந்திரன் அருகிற திவ்விய வாசனைபொருந்திய கற்பகதருநிழலில் வந்தெய்திக் கந்தருவர்முதலானபேர்கள வீணைகான கீதங்களும்பாட மனமகிழ்ச்சியாகக கேட்டுகந்து முன்

னே யந்தப்பிராமணன் பெற்றசிறப்பெல்லாந் திடமதியென்பவன் பெற்றுவாழ்ந் திருந்தான்.—எ-று. (௨௮)

சுமதிதன் பிரமலோகச் சூழலிற்புகுந்தான் பின்ன
ரெமதுமெய்ச்சிவலோகத்து மெய்தினனென்பர் முன்னோர்
விமிதமாம்பாவநாச வியன்கரைவிதிமாலீசன்
றமதிடமெனவேயென்றுந் தடம்புனற்கரைக்கணீங்கா.

(இ-ள்.) சுமதிமுனியென்பவன் முன்போலத் தன்னுடைய பிரமாச்சிரமச் சூழலிற் புகுந்துறைந்தான் பின்பு நமது சுவாமியினுடைய சிவலோகபதவியும் பெற்றானென்று முன்னோர்கள் சொல்லுவார்கள் ஆகையால் அற்புதமான பாவநாச தீர்த்தக்கரையிற் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் முதலான தேவர்கள் தங்கள் தங்களிடமென்றெண்ணி யந்த தீர்த்தக்கரையி னிடத்தைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

பாவநாசத்தின தீர்த்தம் பரிசித்தானகனும்போற்
பாவநாசத்தின் றீங்கி லகப்படான் பலரோடொப்பான்
பாவநாசத்தினல்லாற் பதங்கள்சேர்ப் பட்டதெய்தான்
பாவநாசத்தியாளன் பசுமுடி பரிப்பன்றுமே.

(இ-ள்) பாவநாச தீர்த்தத்தை யாதொருத்தர் பரிசித்தார்களாகில் அவர்களுடைய தேசமபோன்வ [illegible] மாகத் தெய்வவடிவெடுத்துச் சகல [illegible] யங்களிலகப்படாமலும் பலரோ டொப்பில்லாமலும் பாவவிமோசனங்களான சவப்தஞ் சேர்வார்களன்றியிலே அதின் மேம்பட்ட பதங்களிற் சேராது உமையொருபாகருடைய பாதமலர்களைச் சிரசிற் றரித்துக் கொள்வார்கள்.—எ-று. (௩௦)

அதன்புனற் றிவலைசற்றே தெறிப்பினு மகலாப்பாவ
விதங்கள்வின் னடுக்கும்பஞ்சின வெவ்வழற் பொறிபட்டொப்பாம்
பதம்பணிந் திறையைப்போற்றிப் பாவநாசத்தின் பாங்கே
யிதம்பெறுந் தவதானங்கள் செய்தவரெம்பிரானார்.

(இ-ள்.) தண்ணிய அந்தப் பாவநாச தீர்த்தச் சலத்தினுடைய திவலை சற்றேயாதொருவர்மேலே தெறித்தாலுஞ் சேராதபாவகங்கள் அண்டமூட்டிய பஞ்சுமலையில் அக்கினிப்பொறி பட்டாலெப்படியோ அப்படி விமோசனமாகும். இறையவனாகிய சுவாமி பாதாரவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அந்த தீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே இனபமாகிய தவதானங்கள் செய்தவர்களெமக்கு சுவாமியா யிருப்பாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்-எ-று. (௩௧)

பாவநாசத்தையந்தப் பணிமலைச்சயம்புநாதன்
கோவைவா யணங்கைச்செவ்வேற் குமரனை மூததோன்றன்னைக்
காவலா மனங்கொண்டார்க்குங் கருதியிச் சருக்கங்கற்ற
வாவலாருளருக்கெய்து மருட்பல னனந்தகோடி

(இ-ள்) பாவநாச தீர்த்தத்தை நாககிரியீசுரனைக் கோவைக்கனி போன்ற அதரமழகிய உமாதேவியைச் சவுந்தரீகமான கூரியவேல்பிடித்த குமாரக்கடவுளை மூத்த நைநாரைத் தரிசித்து பக்தியுடனே ஏபத்தியானங்கள் செய்து மனத்திலுட்கொண்டபேர்களுக்கு நல்லகருத்துடனே பாவநாச தீர்த்தச்சருக்கத்தை ஆசையுடனே கற்றவர்கள் கேட்பவர்களுக்கு முண்டாகிய அருட்பலன்கள் அனந்தங்கோடி யாகுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று (௩௨)

பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், ௩௦ க்கு திருவிருத்தம்-அ௱௪௰.

தன்ம தீர்த்தச்சருக்கம்.

தரும்பலன் பாவநாசந் தன்னிடை மூழ்கிப்பின்னர்
திரும்புகயாருந தன்ம தீர்த்தமதாடவேண்டி
வரும்பலதீர்த்தமீதாம் பாவங்கள் மாற்றித்தன்மப்
பெரும்பலனுதவித் தீர்த்தப பெயரது பிறங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) நல்லபலனைத் தரப்பட்ட பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கின பின், யாதாமொருவர் தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டும் பலதீர்த்தங்களின் மேலாகிய பாவங்களைத் தீர்த்தும் புண்ணியபலன்களைக் கொடுப்பதால் தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

கங்கைநல் யமுனைகோதா விரிசிந்து சனகாவேரி
தங்குநர் மதையினோடு சரஸ்வதி சேதுமாகந்
திங்கிதத்தேவ தீர்த்த மியாவுமவ் வெமதுபாவ
நங்கள தன்மதீர்த்த நாயகமாற்றுமென்றே.

(இ-ள்.) கங்கை, யமுனை, கோதாவிரி, சிந்து, காவேரி, நர்மதை, சரஸ்வதி, சேதுதீர்த்தம், மாமாங்கதீர்த்தம், இவையாகிய இங்கிதமான தெய்வதீர்த்தங்களெல்லாம்வந்து யெமது பாவங்களை விமோசனஞ் செய்யுந் தருமதீர்த்த நாயகனே யென்று புகழ்ந்துகொண்டன.—எ-று. (உ)

ஆடியும்புகழ்ந்துந் தங்க ளகந்தவ ரவர்தோய்பாவ
மோடவெய் தனையகன்றுய்ந்து முருத்திரர் முதலோர்தேவ
ராடலும் பாடலியாவு மருச்சனைவிதமுந் தம்பாற்
கூடுமுத்தொழிலு மென்மேற் றுன்றிக்கோனெறிக்கொளாதால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தமாடியுந் தோத்திரஞ்செய்தும் தங்கள் மனதுக்குகந்துடனே மூழ்கிப் பாவங்களை விமோசனமாகிய விதமுல அதனால் சுகதுக்க சமமாயிருக்கும் உருத்திரர்கள் முதலான தேவர்களுடைய ஆடல் பாடல் யாவும் செய்யது அருச்சனைவிதங்களுமியற்றித் தங்களிடத்திற்கூடிய முத்தொழிலின் மேல் கூடுதலையாகும்படி குன்றுத லில்லாமல நெறிமுறைமையாகக் கொள்வார்கள்.—எ-று. (ங)

முன்னொருநாள் பகவான்வந்து முழுகவே பிரமஹத்தி
பின்னையாய்த்தெய்வசெங்கோற் பெருந்தொழில் புரிந்துவாழ்ந்தான்
என்னுமா மறைகளென்றார் சூதரப்பொழுதப் புகன்றே
தன்னிலைச் சவுனகாதி யருந்தவ ரருளின கேட்பார்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளில் அந்தத் தன்மதீர்த்தத்தில் தேவேந்திரன்வந்து மூழ்கினவுடனே அவனைப்பற்றிய பிரமஹத்திதோஷம் பின்னபட்டுத் தீர்ந்து தெய்வலோகத்தரசு நடாத்தும் பெரியதொழில் முறைமையாகிய செங்கோல்செலுத்தி வாழ்ந்திருந்தானென்றுசொல்லும் மறைநூல்களென்று சொன்னார். சூதமுனிவர் அதுகேட்டபின் வரலாறு சொல்லுமையாவென்று தன்னிலையுடைய முனிவர்கள் கேட்கச்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (ச)

துறவினர் மொழியமுற்றுந் துகளறக்கேண்மி னென்றே
நிறைமறைச்சூதர்வாய்மை நிகழ்த்துவர் மகவான் றன்னைக்

கறையுற வெல்வமென்றே கபால ஆபரண ராட்சன்
றறுகணன் றியன்றன் கட் சவபட்சன் றனக்குச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) வாரீர் முனிவர்களே, நிஷ்களங்க சுத்தமாகக் கேளுமின்களென் வேதமூர்த்தியான சூதமுனிவர் மெய்ம்மையாகச் சொல்லுகிறார். அக்காலத்தில் த்தமொழுகத்தக்கதாகத் தேவேந்திரனைக்கொன்று வெற்றிகொள்வோமென்று ல ராட்சதனென்கிறவன் றறுகண்மையுடைய தனது துன்மந்திரியான சவபட் ட்சனை சொன்னான்.—எ-று. (ரு)

சொற்றிடு மசுரர்வேந்தன் றுணிந்திடுங் கருத்துட்கொள்ளா
வற்றதுபாரமன்றே வமரர்கோன் றன்னைவென்று
பொற்றொடி யமரப்பாதர் புணர்ச்சியும பழுதிலாரோர்
கொற்றமுங் கொள்வமேகெல் றுணைந்தவன் கூறிக்கொண்டிற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன ராட்சதராஜன் றுணிந்தமனத்துடனே குரூரங் ணடு அது வொரு பாரமல்ல தேவேந்திரனை வென்று வெற்றிகொண்டு சொ ர்வலோகங்களையடைந்து பொற்றொடியுடைய தேவமாதர்களையும் புணர்ச்செய்து லோகமுங் கைக்கொள்வோம் நடவுமென்று சவபட்சனசொல்ல அதுவே பாக புத்தத்துக்குப் புறப்பட்டான்.—எ-று. (சு)

செழுநகர்தனக்குத் தன்மை சிறாட்சியோடு
முழுதினைபுரந்திடப் பெறுமோ மாமகனைமாறு
வெழுகடாமிசைப்போ ரிட்டி விண்ணிராதேசமேவுறு
கொழுமலர்த்தருக்கீழ்ச்சிங்காதனமேயுறக்கொள்வமென்றான்

(இ-ள்.) செழுமையுடைய தனது நகரத்தைக் அரசாட்சியாகும்படி சகல சே னைகளுடனே இவைமுழுதும் அரசாட்சிசெய்திருவென்று தனக்கு மிகவும் மோக மான மகன் றுன்மதியை வைத்து பாயெழுந்து புறப்பட்டு தேவனுட்டிலெய்தி இந் திரனை வெற்றிகொண்டு மலர்ந்த புட்பங்களையுடைய கற்பகத்தருநிழலில் சிங்கா சனத்தையுங் கைக்கொண்டாள்வோமென்றவாறு (எ)

திறம்பயிலமைச்சனாய திகழ்சவபட்சனோடு
பறந்தலைப்படைக்கபால பரணன்றேவரைப்போராட்ட
மறந்திகழரக்கர்சேனை வருபரந்துகளெழும்பி
நிறைந்தனபரவைமுற்று நிலமெலாய்ப்போயிற்றம்மா.

(இ-ள்.) திறமையுடைய தன்மந்திரியான அஞ்ஞானமனத்தையுடைய சவப ட்சனுடனே கூடக் கபால ஆபரணராட்சதன் தேவர்களைப் போரில்வாட்டும்படியாக மூர்க்கங்களையுடைய ராட்சதசேனைக் கூட்டத்துடனே போனார்கள். பதாதிகளு டைய கால்தூளிகளெங்கும் எழும்பிப்பறந்து சமுத்திரங்களெல்லாஞ்சுவறி நிலமா கச்செய்தது.—எ-று. (அ)

குந்தம்வாளுலக்கைவேல் கோதண்டம்பாலஞ்சூல
முந்திபொன்றுடனொன்றேற்றி யுறுபொறிநெறித்துச்செந்தீச்
சிந்தலுஞ்சிவந்தகுஞ்சிச் செம்மைபுஞ்செறிந்தபண்பா
லந்தமிற்கரியவெற்பி லனற்றிகழலங்கல்போலும்.

(இ-ள்.) குந்தம்கூரிய வடிவாள், உலக்கை, அயில்வேல், வில்லம்பு, பிண்டி பாலம், மூவிலைச்சூலம், முதலாகிய ஆயுதங்கள் பதாதிநெருக்கங்களா லொன்றே

டொன்று தாக்கி யக்கினிப்பொறிகள் சிந்துவதும், ராட்சதர்களுடைய சிவந்த கண்களின் சிவப்பு மொன்றாய்ச் செறிந்த நிறங்களினாலே அளவுசொல்லக்கூடாத பருவதங்களில் அக்கினிப்பிரவேசமாய் விழுங்குவதுபோன்றிருந்தது.—எ-று.

எழுகடலுன் காயங்க ளெழுந்தனசதுரச்சேனை
முழுவதுமகவானூரை முற்றுறவளைந்தபாய்மாக்
கெழுமியவோதைபூசற் கிணையொலியிரதவோதை
வழுவையினோதையூழி மலிந்தெழுமோதைபோலாம்.

(இ-ள்.) சத்த சமுத்திரங்களும், நாலுசமுத்திரமா யெழுந்துவந்தது போல ராட்சத சதுரங்கசேனை முழுதும்வந்து யிந்திரபுரியைச்சுற்றி வளைந்துகொண்டு வாய்வேகமாகக் கெழுமிய குதிரைகளின் ஓசையுஞ் சண்டைவாத்தியத்தொனிகளுந் தோநடக்கிற சத்தங்களும், யானைகளினுடைய வீரிட்டவொலிகளும், கூடிக்கூடி உகாந்தகாலத்துப் பிரளயகாலத்தெழுந்த சமுத்திரகோஷங்களைப்போ லு முழங்கிற்று.—எ-று.

அண்டமுமதிரவண்டத் திடுக்கெலாமதிரவண்டர்
விண்டொளமதிரவெட்டு வெற்படியதிரச்சேடன்
மண்டலமதிரவேதன் மறைப்புரமதிரத்திண்கைக்
கொணடவாய்ச்சிங்கநாதக் கொடுந்தொனிமுழக்கியார்த்தார்.

(இ-ள்.) அண்டங்களும், அண்டத்துக்குகளும், தேவர்கள் மனங்களும் அஷ்டகுல பருவதங்களினுடைய அடிதலங்களும், ஆதிசேடன் பணாமுடிகளும், மண்டலங்களும், பிரமலோகமும், வேதபுரங்களும், இவையாவு மதிர திண்ணிய ராட்சதச்சேனைகள் கொடிதாகிய சிங்கநாதத்தொனிமுழக்கி யார்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று.

அத்தொனியுடன்வைவேழத் தடற்றொனிநிமிரவெட்டு
மத்தவெங்கயங்களோட வளிநிலைவிழிகணேக்குஞ்
சுத்தவானுலகைச்சுற்றிச் சூரியவரக்கன்மீதே
வித்தகமகவான்வெள்ளை வேழமிக்கொண்டுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி ராட்சதத்தொனிகளுடனே யானைகூட்டங்களினுடைய அட்டல் ஓசைகளும், யெட்டுத்திக்குகு சிலையோடி நிமிர்ந்து கடகடாயமாகச் சத்திக அஷ்டகஜங்களெல்லாம்பயந்து வீரிட்டோட ராட்சதசேனைகளினுடைய கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க இந்தப்பிரகாரம்வந்து அழகிய தேவலோகத்தைச் சுற்றிவளைந்து குறைக்காற் முழுன நடிப்பதுபோலும், அமரர் முனைந்து போர்செய்வது கண்டு ராட்சதசேனையின்பேரிலே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வதாக மகாகோபத்துடனே சவுரியவானான தேவேந்திரன் வெள்ளையானை மேற்கொண்டு சேர்ந்தடர்ந்தான்.—எ-று. (கஉ)

கனைகுரற்காரிற்றேன்றுங் கபாலவாபரணன்றன்னை
வினைமகவான்கைவில்லால் வீட்டவவ்வரக்கன்சூலந்
தனைவிண்கொன்றடக்கைவச்சிரத் தாற்றள்ளித்தறுகணாகி
யினையனமுனைசெய்நின்றே ரிளைப்பிலாவிளைத்தார்பூசல.

(இ-ள்.) கார்காலத்திடிமுழக்கம்போலுங் கெர்ச்சிதஞ்செய்து முனைந்துபோர் செய்யும் அந்த கபால ஆபரணராட்சதனை இந்திரன் கைவில்லினாலே அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து சரமாரியாகப்பொழிந்த வவ்வரக்கன்விட்ட சூலத்தை மகவான் கை வச்சிராயுதத்தினாலே துண்டித்துத்தள்ளித் தறுகண்மையாக விருவரு முனைசெ

பொருதுங்கால் சற்றுந் தோர்வையினைப்பில்லாமல் மென்மேலும் பாணப்பிர கஞ்செய்து மூணைந்து யுத்தஞ்செய்தா க௳.—எ-று. (௧௩)

இந்திரன்முதலாந்தேவ ரிராக்கதர்சேனைமாள
வந்துரத்திகலின்புக்கார் மடிந்தன வசுரன்றுனை
யந்தமிற்றேரோடத்தே ராணையோடாணைமாவோ
டுந்தியபரிமாவோடா ளோடாளுந்துடனறுகின்றார்.

(இ-ள்) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள், சேனைகள், இராட்சதச்சேனை மாளும்படியாகவந்து எதிர்த்து வீரபராக்கிரமத்துடனே போர்க்களத்திற்புகுந்து, மடிந்தான யுத்தஞ்செய்தார்கள். அசுர ராட்சதசேனைகள் மடிந்தது அளவில் அழகிய தேரோடு தேர்களும், குதிரையோடு குதிரைகளும், யானையோடே யானைகளும், ஆளோடாளாகளுமாக நெருங்கிப்பொருதார்கள்.—எ-று. (௧௪)

இகல்சவபட்சனென்பான யமனுடனுடன்றான்சேனை
வகைக்கவுசிகன்றன்போர்மேல் வருணனொடிகலிச்சேர்ந்தான்
புகர்கருங்குபேரனோடும் பொருதனன் கபாலபூணு
னுகப்பொருசேனைநாலவ ருளரவரமரிற்புக்கார.

(இ-ள்) சுத்தவீரனுன சவபட்சனென்பவன் யமனுடனே யெதிர்த்துநடந்தான், சேனைவருகைகததுடனே வந்துபுனைந்த கௌசிகன் படையிலே வருணனுடன் பொருதினன். சொல்லுதற்கரிய குபேரனுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தான், கபால ஆபரணன் இன்னம் பராக்கிரம சாலிகளான படைத்தலைவர் ராட்சதர் நாலுபேர் வந்து மூண்டு சமர்புரிந்தார்கள.—எ-று. (௧௫)

மாங்கிஷப்பிரியன்மந்த மாலியென்றுமாக்ரம்வீரன்
ருங்குவன்மருதராக்கன் சமரகேட்டுரவேகி
நீங்கரும்வன்னிதேவ னிருதிநலவாயுதேவன்
ஞாங்கரீசானனிவர் நாலவரிலமூண்டுடன்றார்.

(இ-ள்.) மாங்கிஷப்பிரியன் மந்தமாலியென்ற வீராதிவீரன் கையில் வேலயேந்தினவன் மருதராட்சதன் போரு க்கிரம நிட்டூரவேகி இவர்கள் நாலுபேர் படைத்தலைவர்களும அசுனிதேவன், நிருதிராஜன், வாயுபகவான், யீசானமூர்த்தி, இவர்கள் நாலுபேருடனே கலந்து மூண்டு சண்டைசெய்தார்கள்.

பொருஞ்சவபட்சனறன்னைப புறகிடப்பொருதுநாலவர்
வரும்பெருவினையைநோக்கி வருகெனவெதிர்ந்தேபங்கள்
திரும்பினன்வருணனவாயு செழுங்கனலிறைவன்கூடிப்
பெரும்பகைதடிந்தபுசற் பேசுதற்கரியதம்மா.

(இ-ள்.) இந்த படைத்தலைவர்களை முன்னேநடத்தி மூணைந்து போர்செய்த சவபட்சனைப் புறகிட்டோடும்படியாகப்பொருது நாலுமூணைககாரரும் மூணைந்துவருகிற ரியவினைமுகத்தைப்பார்த்து வருகவென்றெதிர்த்து அங்ஙனந்திரும்பிவந்து மூந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். வருணன், வாயு, அக்கினிதேவ னிருதி யீசான னிவ ளொருமுகமாகக்கூடி பெரிய பகையாளரான ராட்சதர்களைச்சங்கரித்த பூசலின் ருமையைச் சொல்லுதற்கரிது.—எ-று. (௧௭)

ஒருவருக்கொருவர்தாளா ரொருவருக்கொருவர்மீளார்
பொருவருக்கங்கள்முற்றும் பொருதனநால்வர்நால்வர்

முரிபடுத்தியமன்றெண்டால் முப்பதினாயிரம்பேர்ச்
செருவரக்கரும்பட்டந்தச் சேனையுமுறிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஒருவருக்கொருவர் சளைர்கள். ஒருவருக்கொருவர் மீளார்கள். ச
வினைவகைகள் முழுதும்வழுவாமற் பொருதார்கள். அரக்கர் நால்வர்களுந் தே
நால்வர்களும, வென்றிமிம்படியாக இயமன், கைத்தண்டினாலே அடிபட்டு மு
தினாயிரம்பெயர் இசலுடைய இராட்சதாகளனைவரும்பட்டு மடிந்தாாகள். மிரு
சேனைகளெல்லாம் முதுகிட்டு முறிந்தன.—எ-று.

யமன் முதனால்வ ரந்த நால்வரையமதிக்கேற்றித்
தமதரும்படையைத்தாங்கித் தானவர்படையைக்கொன்று
ரமரர்கோன்பொருநங்குரோணி யரக்கரை யமரின்மாய்த்தான்.
சமர்புரிகபாலப்புரூன் றன்வரச்சாயலகண்டான்.

(இ-ள்.) இயமன்முதலான நாலுபேரும் அந்த ராட்சதர் நாலுபேரையுங்வெ
று தென்றிசையேற்றிவைந்தார்கள். தமதாயுதங்களைததாஙகி அசுரராட்சதர்
களை மடித்தார்கள் தேவேந்திரன் பொருதமுனையிலே ஒரு அக்குரோணி
தர்களைச் சமர்க்களத்திற் கொன்றுமாய்த்தான். முனைந்துபோர்செய்த கப
ரணராட்சசன் சேனைகள்மடிந்து சாய்ந்துபோனதைக்கண்டான்.—எ-று.

கண்டகானவன்வானோர்தங் கணைத்தினைக்குனைத்திற்காய்ந்து
வண்டர்கோன்மீதும்பாண மணந்வான்மழையிற்பெய்தா
னெண்டருமரக்கனவின்று ணிந்திரன் றனுக்கூரம்பாற்
றுண்டதுண்டங்களாகத் துணித்தனன் சுரர்களுவேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகண்ட கபால புபாண ராட்சதன் கதிவேகத்துடனே முடுகிவந்து
தேவர்சேனைக் கூட்டங்கள் ஒருமிப்பட்டிறக்கும்படியாகக் காய்ந்து கனன்றுயிந்
திரன் பேரிலேயும் அனந்தபாணங்கள் விந்ததுமழைபெய்வதுபோலச் சரமாரிய
ப்பொழிந்தான் அதுகண்டு அந்த அரக்கன் கைவில்லும் நாணியும் அறும்படியாக
திரன் வில்வளைத்துக் கொடிய கூரம்புதொடுத்தெடு கண்டதுண்டங்களாக அறு
தெறிந்தான் தேவராசன்.—எ-று. (௨௰

எவ்வகைப்படைகளெனு மிகுமுறையுடைவதான
வவ்வலித்தண்டாசனைப யாநதநூறுடையநேந்தி
மெவ்வலிப்புறைநக்கி யிராதகைடப்பானை
தொவ்வறப்பெரியதந்தை யும்பர்கோனுரத்தில்விட்டான்.

(இ-ள்) எவ்வகைப்பட்ட தேவாஸ்திரங்களெல்லாம் விட்டு வீணாயுடைந்து
போவதுகண்டு ராட்சதன் மகாவலிமையுடைய யிமதண்டமபோன்ற நூறுபங்கு
லமுடைய வொருதண்டாயுதத்தை யெடுத்து அதற்குப்பூசைபுரிந்து அந்தப்பிரமத்
ண்டமென்னும் பெயருடைய தொப்பில்லாத ஒருபெரிய தண்டாயுதத்தை இந்திரன்
மார்பிற் படும்படியாக விட்டான்.—எ-று. (௨௧

காற்றொருபாங்கோர்பாங்கு கனவிருளனலோர்பாங்குங்
கூற்றொருபாங்குவீங்கக் குரைகடல்குடிப்பதென்ன
மாற்றிடற்கரிதிலேரு மறமறந்தமரர்க்காமா
னேற்றினன்மார்பில்விண்ணோ ரேங்கினரங்குவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிஇராட்சதன்விட்ட தண்டாயுதம் வருகிறபோது காற்றொரு
ம், நெருப்பொருபக்கம், இருட்டொரு பாங்கு, இமகூட்டங்க ளொரு சார்புமாக

பருஷிக்கட்டல்மீளா யுதிஞ்சுவதாக மாற்றுதற்கரிதாகி மகாபிரசண்டவேகமாக விசை டனேவந்தது கண்டு தேவேந்திரன் மார்பிலேற்றினன், யேற்றினவுடனே மூர்ச்சித் வீழ்ந்தான். அதுகண்டு தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டி அய்யகோவென் றேங்கினர்க -எ-று. (உஉ)

சுரர்பதிவீழ்ந்தபோதிற் சுரர்குருவுயிர்ப்பச்செய்து
வரகுருமந்த்ரங்கூற மகபதியெழுந்துவெள்ளைக்
கரிமிசையிவர்ந்துவெம்போர் கடந்துமாதலிபொற்றேர்மே
லரியெனமீக்கொண்டுந்த வசுரவெங்கயமேற்சென்றான்.

(இ-ள்) அப்படி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்த இந்திரன் பக்கத்திற் குருவானவர்வந்து மந் பரிசஞ்செய்தவுடனே மூர்ச்சைதெளிந்து தேவேந்திரனெழுந்து வெள்ளையா யின் மீதுவந்து வில்வளைத்துப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து அரக்கர்சேனையைச் நுவசங்காரம்பண்ணி மாதலிகடாவி நடத்தப்பட்ட சுவர்ண மயமான தேர்மே மறிக்கொண்டு மிருகசிங்கம்போலுந்த ராட்சதயானைமேற்சென்று முனைந்தான் எ-று.

வச்சிரங்கைக்கொண்டுந்த வாமூரக்கன்றேர்வீழ
மெச்சினகரத்தில்வீசி விண்ணவர்தம்மைத்தேய்த்து
வச்சமாமகவானண்ட ராதிபன்றனைப்போய்ப்பற்றிக்
கைச்செருவலியாற்றேய்ந்துக கனன்றனனசுரர்வேந்தன்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து அரக்கன் றேர் முறிந்துவிழும்படியாக வீசினான், அதுகண்டு ராட்சதன் தேவர்களை முடுகித் துரத்தித் தேய்த்துப் பயங்கரமா கத் தேவர்பெருமானைக் கிட்டிப்பற்றிப் பிடிக்கக் கைபெரிய வலுமையால் உரங் கொண்டார்த்து நெருப்புப்போற் சீறிச் சினந்தடர்ந்தான் இராட்சதன்.—எ-று.(உச)

செயந்தனங்கவன்றன்சேனை சிலசிலவுள்ளவெல்லாம்
புயங்களினாலும்வேலின் போர்த்தொழிலாலுங்கொன்றான்
வயந்திகழ்கபாலப்பூணன் மலைந்தெதிர்செயந்தன்றன்னைப்
பயந்திடக்கரத்தாற்பற்றிப் பவனவேகத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்) இந்திரகுமாரனான செயந்த னெருமுனையிலே சிலசில வுள்ளன வற் றையெல்லாந் தன்புய வலுமையினாலும், அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலுங்கொன்று ம டித்தான் அதுகண்டு திறலுடைய கபால ஆபரண ராட்சதன் மலைந்துபொருதுகின் ற செயந்த குமாரனைப் பயமுறத் தன்கையினாற் பற்றிப்பிடித் தெடுத்துக்கொண்டு வாயுவேகமாகச் சென்றான்.—எ-று. (உரு)

பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்சற் புதல்வனைப்பிடித்தசெங்கை
தன்வனைச்சிரவாடன்னாற் றறித்தனன் றறித்தலோடு
மன்னமைநாகம்போல்வந் தடர்ந்தனபாங்குமுற்றுஞ்
சின்னபின்னங்கள்செய்த செயலெனவிழுந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) இந்திரலோகராஜன் றன்குமாரனைப் பிடித்தெடுத்துக்கொண்டு போ ற அரக்கன் கைகளைத் தனது வச்சிர வாளினாற் றறித்து வீழ்த்தான். அப்போது மை நாகபருவதம்போலும் வந்தடர்ந்து முனைந்து பொருதுகின்ற செயலெல்லாம் சின் னபின்னங்களாகி மலைவிழுந்தாற்போலும் விழுந்தான் அந்தராட்சதன.-எ-று.(உசு)

வீழ்ந்தவ ராண்டோர்செக்கு முலக்கையின் விளைவுபோலச்
சூழ்ந்தெழுந் துலக்கலுற்றான் றுடையினைச் சென்னியொன்றும்

போழ்ந்திடு கென்றுவச்ரப் பொருபடை விடுத்தான் சென்று
வீழ்ந்தது சிரமுங்காலும் பெருங்கடல் வீழ்த்திற்றம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த ராட்சதன் பூமியொருசெக்குந், தானொரு உலக்கை மாகவெழுந்து சுழன்றுசுழன்று தேவர்சேனைகளை யழிக்கலுற்றான். அதுகண்டு தேவேந்திரன் அரக்கனைச் சங்கரித்துவாவென்று தன்கை வச்சிராயுதத்தை விடுத்தான். அதுசென்று அந்த அரக்கன் தலையையுங் கால்களையுங் கண்டதுண்டமாகத் துணித்துப் பெரிய கடலில்விழச்செய்தது.—எ-று. (உ)

மாங்கிடைப்பிரியன்மத்த மாலிபோர்மருதராக்க
னோங்குதிட்டிரவேகி யுயர்சவபட்சன்வீந்து
காங்கயன்பகைச்சூரனுன் கபாலவாபரணன்பட்டு
நீங்கரும்பிரமஹத்தி நிலேத்தவம்மகவான்மீதே.

(இ-ள்.) பின்பு மாங்கிடைப்பிரியன், மத்தமாலி போரில் வலிய மருதராக்கன், உயர்ந்ததிட்டிரவேகி, ஓங்கியசவபட்சன் இவர்களெல்லா மிறந்தார்கள். முன்பு குமாரக்கடவுள் சங்கரித்த சூரனைப்போலுங் கபாலவாபரண ராட்சதனும் பட்டிறந்தான். இறந்தவுடனே நீங்குதற்கரிதான பிரமஹத்திவந்து பற்றியது தேவேந்திரன் மேல்.—எ-று.

தன்மதீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௩௰௩-க்கு விருத்தம். ௲௪௱௮௰௯.

இந்திர தீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்திரர்க்குப்பிரமஹத்தெய்தலாலவ் விராக்கதன்பற் றியவினையெ பிரமனன்றே குந்தரமெய்ச்சூதவா முனிவவெம்பாற் சொல்கவெனச்சவுனகர்தேமுற் றுறவோர்கேட்ப, வந்தநெறிவரலாறிங் கறையக் கேண்மி னடவிருந்தியகிழக்கி னருகேயென்றுஞ், சிந்தையறவிருந்தனனே ரவுணனொருவனேன் செப்புதிரி வக்கிரனுஞ் செழும்பேர் பெற்றான்.

(இ-ள்) இந்திரனுக்குப் பிரமகத்தி வந்தபடியினாலே, அந்தராட்சதன் பிராமணனல்லவே, அழகியதிருமேனியுடைய சூதமுனிவரோ! இதுவெங்களுக்குச்சொல்லுமென்று சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்க, அந்தவரலாறு இங்ஙனம் சொல்லுவோம் கேண்மின்கள் முனிவர்களே யென்று, விருந்திய ராணியத்தின் கிழக்குப்பக்கத்தில் சிந்தையில்லாமலிருந்தானொருராட்சதன திரிவக்கிரனென்னும் பெயருடையவனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

தானவனுந்திரிவக்ரன் சாரலோடு த்ங்குசுசியெனுமுனிவன் றவஞ்செய்காலை, மானமிகுதிரிவக்ரன் மணந்ததேவி மகவெமக்கு விதித்திலெனென்செய்வேனென்றே யேனைமனக்கவலையுட னிருக்குங்காலை யினியசுசிமுனியிடத்திலெய்தாநேனஞ், சேனையுமானமும்பெருகும்படிக் கோர்பாலன், றென்மிப்பவருள்வ ரங்ஙன் செனமினென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத்திரிவக்கிரனென்னும் ராட்சதனிருக்கின்ற ஆரணியச் சாரிலே சுசிமுனியென் றொருமுனியீசுரன் தவஞ்செய்திருந்த காலத்திலே மானமுடைய

க்கிரன் றேவியானவள் எனக்குப்புத்திர னில்லையே, இந்தவிதிக்கென்ன செய் னென்று மிருந்த மனக்கவலையுடனே யிருந்தாள். அப்போது அவளைப் பார்த்து நம்பெண்ணே, இங்கேதவஞ்செய்கிற சுசிமுனியிடத்திலே நீசேர்வாயாக, நமது ஷமும், சேனையும் வளரும்படிக்கு ஒருபுத்திரன் உண்டாகும் வண்ணங் கிரு செய்வார். அங்ஙனஞ் சென்று சேரென்றான் அரக்கன்—எ-று. (உ)

படியம்முனியிருக்கு மிமைபற்சாரற் கெய்தி யிளமென்கொடிமே லிருண் மேக, மைப்புகுதும் பூர்ணமதி வாலச்சந்திரன் மகவான்விற்றாரகைபோல் கள்பெற்ற, செப்பமென் விழிகுழையிற் சென்றுபாயத் தெள்ளமுதக் ட வுருத் திருவைப்போல, வப்பரிவின் சுசிமுனிபாங்கடைந்து நின்று னு மரக்கியைவிரும்பி யணைந்த போதில்.

(இ-ள்.) அப்படி அரக்கன் சொன்னபடி அந்தமுனிசுர னிருக்கு மிமைபச்சா ற் போய்ச்சேர்ந்து மெல்லிய இளங்கொடிமே லிருண்டமேகம்போலுங்கூந்தலு றைபோல் நெற்றியும், பூரணசந்திரன்போல் முகமும், இந்திர விற்போன்ற புரு ளும், நட்சத்திரப் பந்திபோல் பல்வரிசையும், பொன்மலைபோல ஸ்தனபாரங்க , ஆகரணபரியந்தம் நீண்டமான்போன்ற பார்வையும், மதுதெள்ளிய அமிர்தத்தி யத பார்வைபோல் திருவுருவெடுத்துப பரிவுடனே சுசிமுனிபக்கத்திற போய் றாள், அவளைமுனிசுரன் கண்டு மோகித்து விருப்பமாகப் புணர்ந்தான. அந்தவே ல்.—எ-று. (௩)

வருந்தவத்தி லந்தணனம் பிசமாகு நீநிலமுமண்டமும்புரப்ப னவன் பாமின்னே, பொருந்துகபாலாபரண னெனவேவாழ்வன் போர்க் கசை ரப்புயவலியானென்றுகூறக், குருந்துநகைக்குவளைவிழிக் குமுதச்செவ் யக் கோகனக மலர்வதனக் குளிர்பூங்கோதை, திருந்திளையாள் முனியளி த சேயினுேடுந் திரிவக்கிரன் றனையே சேர்ந்தாள் மாதோ.

(இ-ள்.) அந்தமுனிசுரன் அரக்கியைப் புணர்ந்தவுடனே ஒருபிள்ளை பிறந்தா அதுகண்டு சொல்லுகிறான்முனிவன், ஓய்பெண்ணே! இந்தப்பிள்ளை நம்விந்துவு, படியினலே இந்த அகிலாண்டமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் க்கி யாள்வான், இவ க்குப பேர் கபால ஆபரணனெனவாழ்வான். மறுமன்னியா செய்யுஞ் சமாக்கினை த புயவலுமையுடையவ னென்று சொன்னுர் அப்போது முலலையரும்புபோல ந யும,குவளைப்பூப்போன்ற கணகளும்,குமுத புட்பம்போன்றசெவ்வாயும், தாமரை பூப்போல முகமுங், குளிர்ந்தபுட்பமாலை சூடிய கூந்தலும, அழகிய திருந்திழை பா அரக்கியும், முனிவர்கிருபைசெயத பிள்ளையுடனே புகழ்ந்தி மூத்த திருவக்கிரனை சென்று சேர்ந்தாள்,—எ-று. (௪)

சேர்ந்துகபாலாபரணன் றன்னைப்பெற்ற செயற்கையாற் றந்தைமுனியா கியின்று, ளாந்தகையிலிவனபிரம ராக்கதப்பே ராகிமகவானைவிடா தடர்ந் னவ்விர்த், தாந்தநதனுற்பிரமாவிடத்து வெள்ளைத்தந்திமகவானேகிச் ச னம்போற்றிப். போந்திகலிப்பிரமராக்கதன் சேராது போவதற்குப் புரிதி யன்ப் புகன்றுன்மன்னே.

இ-ள்.) அரக்கி திரிவிக்கிரனைச் சேர்ந்து சபால ஆபரணனென்னும் பிள்ளையு னே சுகமாக வாழ்ந்திருந்தாள். அந்தப் பிள்ளைக்குத்தாயானவ ளரக்கி, தகப்பன்மு யீசுரனுன படியினலே பிரமராட்சதனுகித் தன்னைக் கொன்ற தேவேந்திரனைபப ரிவிடாமலடர்ந்தான அதுகணடு அந்திரன் பிரமதேவரிடத்திற்போய் ப்பாதம்பணி து தன்னை யிகலிப்பற்றிய பிரமகத்தி நீங்கும்படி கடாட்சஞ் செயயுமென்றுசொன் ன். [illegible] எ-று, (௫)

போற்றியவிந்திரன்றுயரம்புண்டரீகன் போவதற்குநினைந்தருளிக் கொண்
நாக, மாற்றலனையொன்றுளதவ்வரையிலர்த்த நாரீசனருளுலக தநனி
பாங்கா, மேற்றவரை தீர்த்தங்களனந்தங்கோடி யெய்தியந்தத் தீர்த்தத்தி
றன்மதீர்த்தங், கூற்றடர்ந்த தெனுமதனின் குறையை மாற்றுங் குளிர்
ரைச்சென்றுடுதிவான் றேவேயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைத்துதிசெய்து சொன்ன இந்திரனுடைய பிரமகத்தி தீரும் க்குப் பிரமதேவனினைத்தச் சொல்லுகிறான். கொங்குமண்டலத்தில் திருநாககிரிபென் ஒருமகாஸ்தலமுண்டு. அதிற பரமேசுரன் அர்த்தநாரீசுர முகூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். அனந்தங்கோடி புண்ணியதீர்த்தங்கள் விளங்கா நின்றது, அத்தீர்த்தங்களில் மிகுந்த மகிமையுடையது தன்மதீர்த்தம். இயமன் றொடர்ந் தடர்ந்தாலும் வினையைமாற்றும் ஆதலால் அந்தக்கிரிதலத்தில் நீபோய தாம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினவுடனே இந்தப்பிரமஹத்தி தீர்ந்துபோகும், போவாய் இந்திரனே யென்றான் பிரமதேவன். எ-று. (

அம்மொழியினப்படியி னந்தத்தீர்த்தத் தாடினன்கொண்டாடினன்ம
பணங்கின்பாகன், செம்மலர்ப்பொற்றாட் கமலஞ்சிரத்திற்சூடி ஜெய ஜெ
யவென் றிவ்வரையைத் தெரிசித்தன்றே, கவ்வை யிலென்றுயரனைத்
துங்கதிரைக்காணுங் கடும்பனியிற் போயதந்தத் தன்மதீர்த்தத், திவ்வினைவி
மூழ்குதற்கேயீசாபோற்றி யெழுந்தமைக்கு மனந்தபல னெய்தினேமால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் சொன்னபடியே இந்திரன் அந்தத் தலத்தில் வந்து தர்ம மதீர்த்ததில் மூழ்கி அர்த்தநாரீசுரரைச் சேவித்து அவர்பாதமலர்களைச் சிரசிற் சூடிக்கொண்டு செயசெயாவென்று போற்றிசெய்து இந்தக்கிரியைத் தெரிசித்தபொழுதே யென்னைப்பற்றிய வினையெல்லாஞ் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிவிட்டது. பத்தியுடனேதன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி யீசுரனைப்போற்றி வணங்கி அளவில்லாத பலனையும் பெற்றேமென்று கொண்டாடினான் தேவேந்திரன்—எ-று. (எ

என்றுமகிழ்ந்தேகிவிண்ணோ ரிடைபுகுந்து யிலங்கியசிங்காசனத்திலிரு
தான்பின்னர், கொன்றைமுடிமணிமலையின் றன்மதீர்த்தங் குளித்தவர்
குண்டானபலன் குறித்துவேதர்க், கன்றருளிச் செய்தபடி யடியேன் பெற்
றே னம்புயத்தவர்த்தநாரீசனுகக். குன்றுலக மூன்றினுக்குங் குறைகடீர்க்கு
ங் மீகாவெனலாமெனவுரைத்துக் குழாத்துமீண்டான்.

இ-ள்) பின்பு மனமகிழ்ச்சியுடனே தேவலோகஞ்சேர்ந்து தேவர்களிடைபுகுந்து றெல்லாந் திகழ்த்துப் பிரகாசிக்கின்ற சிங்காசனத்தில் இருந்தருளினான தேவேந்திரன் பின்னையுங் கொன்றைமாலையணிந்த அர்த்தநாரீசுரனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருநாககிரியில் தன்மதீர்த்தமு முழுகினவர்களுக் குண்டாகும் பலனைக்குறித்தப் பிரமா யெனக்குச் சொன்னார். அப்படியே அடியேனுந் தர்ம்மதீர்த்தத்திலே மூழ்கிப் பாவவிமோசனமாகி நல்லபலன் பெற்றேன். அந்தத்தலம் மூன்றுலோகத்துக்கும் உத்தியாகியது, யாதொரு குறைகளையுந் தீர்க்கும், சகலதலங்களுக்கு மேலானதலம் அது வென்றுசொல்லித் தேவர்கூட்டங்களி னின்று மீண்டுவந்தான், எ-று, (அ)

மீண்டுகிரியடைந்துதன்பேர்விடிங்கத்தீர்த்தம் வெற்பினிலொன் றுதவிய
ங்ஙன் மேவினனென், றீண்டுமறை பகருமகவானுந்தேவ ரிருடிகளுங்
காந்திருவர் யாருங்கூடி, நீண்ட தன்மதீர்த்தத்து நிலையுமிந்திர னெடுந்தீர்த்

விலையுமவர் நிகழ்த்தினாறுஞ் சேண்டிகழுஞ் சூதருரைத்தனர்பாங்கற்கு
உத்தவர்க்குச் செப்புவன்சீர் சிறககமாதோ.

(இ-ள்) மீணடுவந்த திருநாககிரியில் சேர்ந்து இந்திரன்தன் பெயர்விளங்க
ாருதீர்த்தமுண்டாகஇற ளென்று வேதங்கள் சொல்லும் அந்ததேவேந்திரனு
தேவர்களு, மிருடிகளுய, கந்திருவாகளும யாவருங் கூடி கெடியதன்மகிாதத நிலை
மையும் பெரிய இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையும், அவர்கள சொன்னபடியேமேன
மயாகிய சூதமுனிவா சொன்னர் அவ்வொழுககு தபபாமல் பூலோகத்தார்க்குச்
ல்லுகி ருஞ் சீருஞ்சிறப்புமுணடாக—எ-று. (௯)

மதீர்த்தம்படிந்திந் திரதீர்த்தத்தில் தாழ்ந்தசுனையாடிலன் றுயிரங்கோ
னம், நன்மறையோர்க்கீநதபல னயக்குமென்று நாகநகத்துலாவுறுடந
நீவென்று, மன்னுகுள நந்நவன வாவிநீர்ச்சால் மயேசுரருக்கம்மசுவ மி
னை தேனுக், கன்னிதருபல னனைத்துங்காட்டும் வெற்பிற் கனதீர்த்தந் த
ககண்ணுற் கண்டார்க்கென்றும்.

(இ-ள்.)யாதாமொருவாவந்த தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி இந்திரதீர்த்தத்தில மூழ்
தநர்களாகில் அன்றைக காயிரங் கோதானம் பிராமணருககுக கொடுத்தபலனுண்
ாகுமென்றுந துலாவநீடத்தானபலனிலும நலமதிகம் பெறுவாாகளென்றும், அந்
த்தீாத்தங்களைகக ணில கணட போ ஞககுத திருககுளம், நந்தவனம, வாவிகள்,
கண்ணீர்ப்பந்தல், மயேசுரபூஜை. அசுவதானம, கனாதானம, கோதானம்,கன்னி
தானபலனெலலாம உணடாகும—எ-று. (௪௰)

தன்மமெனு முனிவன்மகா தவஞ்செய்தந்தத தீர்த்தத்தி லர்த்தநாரீசன்றன்
னை, முனவணங்கப்பரனுனககு வேணடிற்றெனகொல் மொழிதியென நின்
றதமுண்டகத்தைநீங்காச், சிவமயதனை சுமந்திருப்பச்சிந்தை கூர்தி சே
ரிழைபங்காளவென நிரைவ னபர், வின்னவமுகொணடைமைச்சுமந்திக் கி
யின்மீதே யிருத்தி யெனறு வெனவிரும்பி னியம்பினுரால்.

(இ-ள்) தன்மனென்னும் முனிவன மகாதவஞசெய்து அநதத்தீர்த்தத்தில அ
ர்தநாரீசுரனை பூஜித்து வணஙகபு, பரமசிவ ுனக்கு என்னவேணடுமெனறுசொல்வா
ய முனிவனேயெ ன சுவாமி புனபாத பத்துமததைவிட்டுப பிரியாமல என்மய ரூ
பமாாகச சுமந்திருகரும்படி வரமதரவேணடும், உமையொருபாகனே! யென்
று, அப்படியே இடபமுபமாக வாகனமாக சுமந்திருநத தலததில் இரு
ப்பாயாக வென்று விருபபமா சொன்னாரசுவாமி—எ-று. (௪௧)

தன்மமுமிந்திரனுமெங்கடவத்தாற்கணட தனைநீர்த்தந்தனிலே யமர்ந்
தார்தோய்ந்தார், மன்மதனைசெயித்தமே ருருசகளசங்க மத்தரிலிங்கத்தி
யலவரங்கள்கூடி, யின்னபலனவேணடுமெனறெய்தினசி ரிகபரத்துமுத
வியதாயிறைவனலகி, நன்மைதருசெனவரனைவரங்கொண்டுய்த்தார் நவின்ற
வர்க்கும் கேட்டவர்க்கு நல்குமாமே

(இ-ள்.)அப்படிச் சுவாமியைச் சுமந்திருக்கின்ற தர்மமுனிவனுந் தேவேந்திர
னுங்கண்டருளிய குளிர்ந்த சுனை தீர்த்தம நாமசெய்த புண்ணியபலன்போலும் நினை
கதவர்கள் கணடவாகள மூழ்கினவர்கள மன்மதனைச செயித்துக குருலிங்க சங்கம
மாக வரங்கள் கைகூடி இஷ்டகாமியப்பலனைபெற்று நல்ல சீருஞ்சிறப்பும் இகபரசா
தக உதவியாகக் கிருபை செய்தருளுமென்று சிவனை சோத்தரித்து வந்தித்து நல்ல

வரங்கள் பெற்றுவாழ்ந்தார்கள், அம்மகிமையைச் சொன்னவர்களுக்கும், கேட்ட
ர்களுக்கும் அப்பலன் கிடைக்கும்—எ-று. (கஉ

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—கா.

வயிரவதீர்த்தச் சருக்கம்.

புண்ணியதீர்த்தமந்தப் புரந்தரதீர்த்தமென்று
நண்ணியவிரண்டிமூழ்கி நவில்வயிரவதீர்த்தத்தி
லண்ணிலமகவான்போல்வா ருளவரந்தத்தீர்த்தம்
பண்ணியபடியுங்காட்டும் பயன்களும்பகரலுற்றாம்.

(இ-ள்.)தன்மதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம் இவ்விரண்டிலு முழுகினபின்பு வயிர
தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து மூழ்குகிறார்களாகில் இந்திரனைப்போல மேலுலக
தையாள்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தம் வந்தவரலாறும் அதின் பலன்களும் சொல்லு
றோம்—எ-று. (

அதிகவுச்சேனபாடிக் கதிபன்விக்கிரமாதித்தன்
மதியுறுமரபிற்பெற்ற மனுசையனெனுமோர்வேந்தன
புதுநலன்வேதசாஸ்த்ரம் புராணமிம்முறையினீங்கா
விதியுறுசெங்கோனீதி மேதினியினிதிலாண்டான்.

(இ-ள்.)நகரங்களில் விசேஷமான உச்சினிநகரத்திற்கு அதிபதியாகிய விக்கிர
மாதித்தனுடைய மரபிலுதித்த மனுசையனென்னும் ஒருராஜன் வேதசாஸ்திரபுராண
ங்கள் சொன்னமுறைவழுவாமல் மனுநீதியாகச் செங்கோல்நடத்தி இனிதாக விம்
வுலகத்தை யாண்டிருந்தான்—எ-று (உ

விப்பிரர்வேள்வியீட்ட வேதியர்வேதந்தீட்ட
மைப்புயல்மழைகள்கூட்ட மணவொலிமுரசங்காட்ட
வப்பொழுதணிகள்பூட்ட வாடவர்மாலைசூட்ட
விப்படியனந்தகால மினிதுமன்புரந்தான்மன்னே.

(இ-ள்) விப்பிரஜனர்கள் வேள்விசெய்ய, வேதியர்கள் வேதம்படிக்க, மாதமூ
ன்று மழைபெய்ய, மண முரச வாத்தியங்கள் முழங்கச், சகலசனங்களுஞ் சர்வாபர
ணங்களும பூட்டி அலங்காரஞ்செய்ய, ஸ்ரீசனர்களும், புருஷர்களும் மணமாலைசூட்
ட இந்தப்படி அநேககாலம் இந்தவுலகத்தை யாண்டிருந்தான் மனுசையராசன். ()

முனைவிதியிடர்வந்தெய்தி முயல்பவற்றியற்றையெல்லாம்
நினைவுறமறந்தான்றெய்வ நிலைமையோடனந்தநாளாய்த்
தனதரும்பொருளைக்கொண்டு தருமங்களொழிந்துநல்ல
வினைபலதவிர்ந்துநீதி விட்டனன்கொடுங்கோல்கொண்டான்.

(இ-ள்.)பூர்வசென்மாந்திரவிதியினால் மனநினைவும் புத்தியும்வேறாகி தாமத கு
ணத்தினாலே மங்களாஹாரமாக நடத்திவந்த சுபகருமங்களைச் சற்றும நினையாமல
மறந்து தேவதாயம், பிரமதாய முதலாகிய மானியங்களைத் தவிர்த்து, புண்ணிய ஆத்

மாக்களுடையபொருள்களை யெல்லாங்கவர்ந்து, தருமத்தை யொழித்து அதர்மத்த மேற்கொண்டு மனுநீதியைவிட்டுக் கொடுங்கோலரசு செலுத்தா நின்றான் மநேசய ராஜன்—எ-று. (௪)

தயங்குமுச்சேனநாடு தன்மாநாட்டைகைபாலிப்
பயங்கொளுங்கொடுங்கோலாட்சி பண்பலவெனவுங்கேளான்
வியந்தவிக்கொடுங்கோலவாளுள் மேதினியிழக்குஞ்சான்றோர்
கயந்துறைசாடம்வீடு கடிந்தரசழிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பிரகாசியாநின்ற உச்சினிதேசம் தர்ம்மப்பூமி யாயிருந்ததாலே, யாவரும் பயப்படும்படி கொடுங்கோலரசாட்சி செய்வது நன்மையல்லவென்று பெரியோர்கள் சொல்லவுங் கேளாமல், மென்மேலும் கொடுங்கோலரசு செலுத்தும அரச மந்திரிகள்நோக்கி, பெரியோர்கள சாபத்தாலேயும், அவர்கள் மனக்குறைவினாலேயும், வாளுளம் பூமண்டலமு மிழந்துபோவர் அரசாட்சிக ழிவுவரும, இத்துற்புத்தி நினைவை விட்டுவிடுமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௫)

என்பவன்கேளான்சற்று மிரங்கிலன்கொடுங்கோன்மென்மேல்
வன்புடன்புரந்தானந்த மாநகர்மறையோர்யாருந்
தன்புகழ்வழுவாத்தன்ம சகனறிருநாட்டிற்சென்றே
பின்புறவனுதீறுறைப் பேசினர்வேந்தன்கேட்டான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிசசொலலவுங்கேளாதவனாகிச் சற்றுமிரக்கமில்லாமல் அநீதி அரசாட்சி செலுத்திநின்றான மநேசய ராஜன், அதுகண்டு அந்நகரத்தில் மறையோர்முதல் யாவருந் தன்னுடைய கீர்த்திவழுவா நீதிபரனான தன்ம சகராஜன் நாட்டிற்குச்சென்று, இன்பமாகவிருந்த அந்நாட்டரசனுக்குப்பெரிய மநேசயராஜா செய்யுங்கொடுங்கோன் முறையைச்சொன்னார்கள். அதுவெல்லாங்கேட்டான் தர்மசகராஜன்—எ-று. (௬)

தாரணிபுரக்குந்தன்ம சகன்றராதலத்தையெல்லா
மோரணிக்குடைக்கீழ்வைத்த வுரவலியாகையாலே
பாரமின்பாங்கதென்று பகர்ந்தனம்பரிப்பாயென்ன
வாரகொல்வனுகும்வேத மகிபனையழைத்தான்மன்றே.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்தையெல்லா மொருகுடைக்கீழடக்கி சக்ரவர்த்தியாய் ஆளப்பட்ட தனமராஜனே உமமைவந்து அண்டினோம், எங்களைரட்சிப்பது உன்பாரமென்று வேதியாகள் முதலான புண்ணிய சனர்கள சொல்லக்கேட்டு மனதிரங்கி உடனே கொலவேனென்னும் வேத மகிபனை யழைப்பித்தான் தன்மசகராஜன்.

கோலவன்சதுரசேனை குழிக்கொளக்கடிதினேகி
மாலுறுமனத்தனுப மநேசயன்பதியைச்சூழ்ந்தா
னுலகாலம்போற்றினை யறுமதிச்சமர்செய்தண்ட
மேலுறுபுரிசைவிட்டு வெய்வினைப்பயனிற்போந்தான்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் உத்தரவின்படி கொல்வனென்றவன் சதுரங்கசேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரச் சென்று தொன்மத்தமான மனத்தையுடைய மநேசயராஜன் நகரத்தைச்சுற்றிவளைந்துக்கொண்டு ஆலகாலம்போற்சீறிச் சேனைகளுடனே ஆறுமாசம்யுத்தஞ்செய்து மேற்கொண்டுவருகிறதுகண்டு கோட்டையைவிட்டுக் கள்ளவழியில் புறப்பட்டுப்போனான் மநேசயராஜன்—எ-று. (௮)

சுமுத்திரைமாதுஞ்சத்திர காந்தனுஞ்சுதனுஞ்சேனைச்
சமுத்திரமனைத்துநீங்கித் தரித்ததந்துசிறேடு

மமித்திரனுகிழவ ரன்றியோர்பொருளுமின்றி
வமித்திரவிரவிகாணு வன்மனேசயன்போய்ச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) தன்னுடைய சேனைசமுத்திரத்தையெல்லாம் விட்டுநீங்கி பட்டயான சுமுத்திராதேவியோடு சந்திரகாந்தனென்னும் புத்திரனுந் தானுமாக உடுய பட்டாடைகளுடனே வேறொருபொருளுமெடுக்காமல் மூவருமாகப் புறப்பட்டு அந்தகாரமான ஆரணியத்திறகுப் போய்ச் சேர்ந்தான மனேசயராஜன்—எ-று.

போனபின்னுச்சனப்பேர் புரத்தினிற்செங்கோனீதி
யானதிப்புரந்துதேவ ரந்தணரிருக்கையேத்தி
மாநகரனைத்தும்வாழ மறைமுறைதழைப்பத்தெய்வக்
கோனகரிதென்றேதக் கோனகரிருநதான்மன்றே.

(இ-ள்.) மனேசயராஜன் இப்படிவனத்திற் போனபின்பு உச்சினிநகரத் செங்கோல் நீதியாக சிங்காசனத்திலிருந்து அரசாட்சிசெய்ய தேவர்களை, பிராமணர்களை, புண்ணியசனர்களை அனைவருமசுகமாகவாழததக்கதாக முடியேற்றி, அந்நாளைழத்தோங்க வேதநீதிப் பிரகாரம் தேவேந்திர புரமிதுவென்று யாவரும் புகழ் படியாக ஆண்டுகொண்டிருந்தான் கொலவமகிபன்—எ-று.

அங்கிதுநிலைமையாய்வேம் நரியவாரணியந்தெய்தி
யேங்கியவ்விளைப்பினேடு மிருந்தவாறிருந்தகாலை
பாங்குறுசந்திரகாந்தன் பதைத்திடுபசியால்வீழத்
தாங்கினரவற்றைநோக்கித் தளர்ந்தவனிருந்தான்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அங்ஙன மிம்முறையாக விளங்கிய வலைசிறா, ஆரணியத்திற் புகுந்த ராஜன் நடந்த இளைப்பினாலே அவ்வாரணியத்திலோரிடத்திலிருந்தான். அப்போது சந்திரகாந்தனென்னும் பிள்ளை பசியாகததினாலே பதை பதைத்து மயங்கிவிழ, இராஜனும்,தேவியும், பிள்ளையைததாங்கி யிளைந்துகொண்டு அவன் மயககத்தைபபார்த்து மிகவும் மனதுதளர்ந்து விசாரப்பட்டிருந்தான் அரசன்—எ-று.

மனேசயன்சேனையாக வனவிலங்கனந்தஞ்சூழக்
கனேதயவிலங்கினேதை கனமுளவெளியினீணடப்
பினேவுறுபுலியோடெண்கு பெருங்கொடுங்கொல்வர்போல
வனேதனேவுடனீடந்த காரமாமனத்தனுனன்.

(இ-ள.) அவனுடைய சேனையைப்போல அந்தவனத்தில் அனேகமிருகங்கள் வந்துசூழ அந்தமிருகங்களின் ஓசைமுழங்கலே முரசுவாத்தியமாக யெண்குஞ்சிங்கமோடகொடூரமான புலி, கரடி முதலியவைகள ஆரவாரஞ்செயவது பகைவனுன கொல்வமகிபன்போலததோன்ற மனேசயராஜன் வியாகுலததுடனே அந்தகாரமானமனத்துடையவனுகினன்—எ-று (௧உ)

சாற்றியசந்திரகாந்தன் றவித்துழல்பசியின்றுக
மாற்றிடவொன்றுங்காணுன் மாதொடுமன்னன்சொலவான்
பாற்றருமுன்னுட்செய்த பாதகம்பாலன்றுக
மாற்றுதற்கரிதாயாயிவ் வடவியிலடைந்ததென்றுன்.

(இ-ள்.) தன்பிள்ளையான சந்திரகாந்தன் பசிதாகத்தினாலே மயங்கும் வருத்தத்தைத்தீர்க்க, ஒருபொருளுங்காணாமல் விசனத்தோடு சுமுத்திராதேவியுடனே இராஜன் சொல்லுகிறுன், நாம முன்செயதபாதகம் இப்போதுவந்து சம்பவித்தது இந்

ந்தையினுடைய பரிதாபந் தீர்ப்பதற்கரிதாக இந்தவனத்தில்வந்து சேர்ந்தோம் ஜன்—எ-று. (௧௩)

அப்பிறப்பினிலொன்றீயோ மறஞ்சிறிதறியோமீசன்
மைப்புயல்வண்ணன்பாதம் வணங்கிலன்றென்பாற்சென்றோ
ரொப்புறு திவசம்பண்ணாற் குவந்திலமறையோர்கட்கு
மிப்புவிபூரிதாரி யீந்திலமல்லபோலும்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிறபபிலவவது ஒருவற்கொன்றைக் கொடுத்தோமல்லோரு, ந்தர்மஞ் செய்தறியோம், சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜை செய்துவணங்கினவர்களு லரம், தென்புலத்தார் ஒப்பும்படியாகத் திவசஞ் செய்தறியோம், பிராமணபோ பூமிதானம், பூரிதானம், கன்னிகாதானங் கொடுத்தறியோம். ஆகையா லிவ் வி துதென்றுசொல்லினை மனேசயராஜன்—எ-று. (௧௪)

சித்திரைத்திங்கடீங்க ணிறைவினிற்கறிகாய்பானங்
கைத்திடக்கொடுத்தோமல்லோங் கந்தம்பாதாலவட்டஞ்
சத்திரஞ்சைவர்க்கேற்றத் தருமங்கள்செய்தோமல்லோ
மத்தனலயம்பொன்மாய னலயமடுத்தோமல்லோம்.

(இ-ள்.) சித்திரா பௌவுர்ணமியில் பிராமணர்களுக்குக் கறிகாய்கள், அன்ன திகள் புசிக்கும்படியாகத் திருப்தியாகக் கொடுத்தோ மல்லோம், குளிர்ந்த சந்த பாதுகம், ஆலவட்டம், விசிறி, குடை இவைகளைச், சைவர்களுக்குத சத்திரஞ் செ மல்லோம், சிவாலயம், விஷ்ணுவாலயம் அடுத்து மற்றுஞ் சிவபுண்ணிய மொ ஞ் செய்தோமல்லவென்றான்.—எ-று. (௧௫)

அரசுமாவத்திநெல்லி யாலவிளாயிலுப்பைபசிம்பம்
பரனணிவில்வம்வாழைப் பலாமகிழ்நாளிகோங்கு
காமுறச்செறித்தேமல்லம் காவணமெடுத்தேமல்லம்
வரம்புனற்றடாக நந்த வனங்களமெடுத்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) அரசுமரம், மாமரம், அத்திமரம், நெல்லிமரம், ஆலமரம், விளாமரம், இலுப்பைமரம், வேப்பமரம், சிவனணியபபட்ட வில்வமரம், வாழைமரம, பலாமரங், மகிழமரம், தென்னைமரங்கள் இவையெல்லாம் நமது கைகளால் வைத்தப்ப செய்து வளர்த்தினோர்களுமல்ல, சுவாமிக்குக் காவணம் எடுத்தோமல்ல, தடாக நந்தவனங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் முதலான தர்மங்களெல்லாஞ் செய் மல்லோம்.—எ-று. (௧௬)

ன்னிமாதத்திற்றந்தை கடன்கழித்தனனுமல்லந்
தென்னகர்சிரார்த்தநைமிக் கிரமெனச்செய்தேமல்லம்
பன்னுமாதோபவாதம் பதினொரு திவசத்துண்டி
மன்னுவித்தேமுமல்ல மகம்பலசெய்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) புரட்டாசி மாத மாளிகைபட்சத்தில் பிதிராகிய தந்தை கடன்கழி தாமல்லோம், பிதிர்ஜனங்களுக் கெல்லாந் தென்றிசை நோக்கிச சிரார்த்தங்கள் மிக்கிரமென்னும்படி யொன்றுஞ் செய்தோமல்லோம், சொல்லுதற்கரிய சாந்த ணவிரதமும், யேகாதசி விரதமும் செய்து அன்னதானங் கொடுததோமல்லோம், யாகாதி கிர்த்தியங்களுஞ் செயவித்தோமல்லோம.—எ-று. (௧௭)

தனுமதிதன்னிலீசன் றனைவணங்கினனுமல்லேம்
மனனுறநினைத்தேமல்லேம் மகிழ்வுறப்புகழ்ந்தேமல்லேம்

நினைவுறச்செபுங்களேது நினைத்திலன்கூபநீர்ச்சா
லெனவொருதருமஞ்செய்தற் கியன்றிலமென்கொல்பாவாய்.

(இ-ள்.) தனுமாதத்தில் சிவபூஜைசெய்து வணங்கினவர்களுமல்லோம், தில் பக்தியுடனே துதித்தவர்களு மல்லோம், ஒரு தியான செபதபம் நினைத்தி மல்லோம், கூபம் நீர்ச்சாலென்று சொல்லப்பட்ட தருமங்களில் யாதொரு தரும செய்ய மனமிசையாத பாவியானேம், பெண்ணேயென்று சொல்லி விசனப் ப ன் மனுசய ராஜன்.—எ-று.

அனந்தபுண்ணியங்கடன்னி லணுவுஞ்செய்திலமென்றென்றே
வனந்தனிற்சந்த்ரகாந்தன் மயங்கிவீழ்பசியைநோக்கி
முனஞ்சுமுத் திரையைப்பார்த்து மொழிமனுசயனும்வேந்தன்
கனந்தருசோகத்தோடு கடிதுமூர்ச்சித்துவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத புண்ணிய தருமங்களில் அணுவத்தனை செய்திலே ஆகையாலிவ் விதிவந்ததென்று நினைத்தும், பிள்ளை சந்திரகாந்தன் பசிதாகத்தி மயங்கிவீழ்ந்ததைப் பார்த்தும் முன்செய்த விதியோவென்று சுமுத்திராதேவி சொல்லி மனுசயராஜனும் மிகுந்தசோகத்துடனே சடிதாக மூர்ச்சித்துவீழ்ந் எ-று.

வீழ்ந்ததன்கொழுனனை விறன்மனுசயனையோடித்
தாழ்ந்திருகையாற்கட்டித் தடங்கணீர்த்தாரைசோரச்
சூழ்ந்ததிப்பயனேமுன்னர்த் தொல்வினையிவையோவய்யா
வாழ்ந்தனமெனவேவிம்மி மம்மரின்வாரியாழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த தன்கொழுனன் மனுசயராஜனைச் சீக்கிர மோடிச் ன்று தாழ்ந்து இருகைகளாற் கட்டிச தழுவிக்கொண்டு கண்களில் நீர்த்தாரை சோர இந்தவிதிவந்து சூழ்ந்தது. முற்பிறப்பில் செய்தவினையோ அய்யகோ! நல்வ ழ்வு வாழ்ந்தோ மென்று விம்மிச் சுமுத்திராதேவி துக்கச்சாகரத்தி லமிழ்ந்தினள்

அவ்வழியணிந்தநீறு மரையில்விற்கலையுமக்க
மெய்வழிவடமும் வீக்கும் வேணியுங்கீற்றுக்கீற்றுங்
கைவளிதண்டும்பின்னற் கரக்முமருமநூலும்
பொய்வழிபுகலாதாங்கு புயல்பராசரர்நேர்வந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாக விபூதிதூளிதமும், விற்கலையுடையும், ருத்திராட்ச மா களுங்,கட்டிய சடைமுடியும், திரிபுண்டரமும், கைகளிற்றண்டு கமண்டலமும், எ னுபவீதமும் இவ்வாறழகிய திருமேனியுடைய நிச்சயம் விளங்கிய பராசமுனிவ அங்ஙனம். வந்தார்.—எ-று. (உ

வந்துளந்தளர்ந்துவீழ்ந்த மன்னனைமன்னனீன்ற
மைந்தனைமைந்தன்றாயை வனத்திடைவரவுநோக்கிச்
சிந்தனையிரங்கிநிற்பத் திகழ்சுமுத்திரைகண்டேத்தி
யெந்தவப்பேறேயெங்க ளிடரொழித்தருளியென்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த பராசமுனிவர் அந்த வனத்தில் வந்திருந்து அங்கே ம ங்கலங்கி வீழ்ந்த ராஜனையும் ராஜகுமாரனையும், சுமுத்திராதேவியையும் பார்த் மனதிரங்கி நின்றார். அதைக்கண்டு சுமுத்திரையானவள் வணங்கித்தோத்திரஞ் ய்து யெங்கள் தபோபலனைப் போலும் தேவரீர் யெழுந்தருளிவந்தீர். இங்ஙனம் ங்களுடைய இடுக்கண்களைத் தீர்த்தருளுமென்று சொன்னாள்.—எ-று (உ

சுமுத்திரைவணங்கிக்கண்டு துளங்கல்நீர்யாரென்றேத
வெமித்திரரொருவரன்றி வேந்துவிக்கிரமாதித்த
னமித்திரையகிலங்காப்ப வளித்தவனிவனென்காந்த
னெமித்திரனையாயின்னேன் மனேசயனெனுநாமத்தான்.

(இ-ள்.) சுமுத்திராதேவி வணக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சலியாஸ்தஞ்செய்து து
டவேண்டாம. நீங்கள் யா ரெவரொன்று கேட்க வெங்களுக்கு உதவியொருவ
லாமல் இந்தவனத்தில வநதோம், விககிரமாதித்தரசன் மரபில்வந்த அரசன்
னுடைய கணவன், மனேசய னென்னும் பெயரையுடையவன், யெங்களுக்கு
ர பாந்தவ்வியம்போலுங் தேவரீ ரிங்கே எழுந்தருளியதால் நாங்க ளுய்நதோ
ருள்.—எ-று. (உ௩)

கோலவனெனுமோர்வேதக் கொற்றவனெமதுசெல்வன்
ஞாலவெம்பதியைக்கொண்டா னுங்கள்மூவருங்கான்சேர்ந்தோம்
பாலனுக்குற்றசோகப் பசியைக்கண்டெனதுகொள்வன்
மாலுறமூர்ச்சித்தேங்கி மயங்கினனென்கொலையா.

(இ-ள்.)வேதக்கொற்றவனென கொல்வமகிபன் யெங்கள் நாட்டையும் அரசாட்
யும் வலுமையிற் கவர்ந்து கொண்டான். ஆகையால நாங்கள்மூவரும் வன
வந்து சேர்ந்தோம். அதுவேளையில் இந்தப்பிள்ளை பசியினலமயஙகினதுகண்டு
த்தாவானராஜன் கிலேசத்தினலே யெங்கிமூர்ச்சித்து வீழ்ந்தார். இனியென்
சய்வேன் சுவாமியென்று சொன்னள்.—எ-று. (உ௪)

என்சுமுத்திரைநின்றேதுஞ் சுமுத்திரையியம்பக்கேட்டு
மனத்துறவுணர்ந்துனண்பன் மனேசயன்றுயரந்தீர்ந்த
தினத்தொருகணத்திற்சோகந் தெளிகுவன்வருந்தலென்ன
நினைத்தோர்மந்திரத்தையோதி நெடுங்கைமென்சிரமேற்சேர்த்தான்.

(இ-ள்) எனறிப்படிச சுமுத்திரை வணங்கிச் சொல்லிய துயர்மொழியைக்கே
ப் பராசமுனிவன் மனதிற றெரிந்து உன்பததாவான இந்த மனேசயராஜன் மூர்
தீர்ந்து ஒருகணப் பொழுதில சுகமாகவெழுந்திருப்பான். மனங்கலங்க வேண
மென்று நினைவுடனே யொருமந்திரததை யுச்சரிதது அரசனுடைய சிரசிலே
ய கையை வைத்துச சேர்த்தான்.—எ-று. (உ௫)

சேர்த்தபின்றுயரமாறித் திகழ்மனேசயனும்வேந்தன்
பேர்த்தொருபிறவிபோன்று பிரள்பராசுரனைக்கண்டான்
தார்த்துணைச்சரணம்போற்றிச் சாற்றினன்முன்னர்வாறு
நூற்றிருமார்பன்கேட்டு நுவலுவான்மன்னன்வாழ்க.

(இ-ள்.) அப்படி அவர் கைவைத்தவுடனே சோகந் தீர்நது மனேசய ராஜன்
பிறவிபோ லெழுந்திருந்து மஹானுபாவரான பராச முனிவரைக்கண்டு அவர் பா
விந்தங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து முன் னடந்த வரலாறெல்லாஞ் சொன்
முன்னூல் மார்பனன முனிவர் கேட்டு, அவ்வரசன வாழத்தக்கதாகச் சில வச
சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உ௬

நுங்கள்வன்பசிகள்மாறும் நோவரும்பவங்கடீர்க்கும்
பொங்குநன்பலத்தைச்சேர்க்கும் புவனைமந்திரத்தையோர்தென்

றிங்கிதத் துபதேசஞ்செய் தேந்தல்சந்திரகுமார
னங்கவென்பசிகள்மாற்றி யவரிருவரையுந்தேற்றி.

(இ-ள்.) வாராய் மனேசயராஜனே! உங்கள் பசிமூர்ச்சையுந்தீரும்,மனேநிவாரணமாகும், பாவங்கள் விமோசனமாகும், பொங்கமாகியநல்ல சுகபலனைக் கொடுக்கும். இந்தப் புவனே மந்திரத்தை உச்சரித் தோதுவாயென்று கருணையாதேசஞ் செய்தருளிப் பிள்ளை சந்திரகாந்தன் பசிதாக மயக்கத்தையுந் தீர்த்து அவனிருவரையும் மனந்தெளியத் தேற்றினர்.—எ-று. (உ

அர்த்தநாரீசனுக வசலத்திற்சென்றால்நீங்காப்
புத்தியுமுத்தியாவும் புரப்பதோர்தீர்த்தமுண்டால்
வித்தகமன்னகேண்மின் வியனவயிரவதீர்த்தப்பேர்
சித்தியிற்பெற்றதென்று தெளிவுறவுரைத்தான்மிக்கோன்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீசருடைய திருநாககிரியிற் சொல்வழுவாத புத்தியு முத்தியுங் காமியார்த்தங்களுங் கொடுத்த திரட்சிப்பதாக ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அரசனே! ட்பாய், சித்திகளையுடைய அந்தத் தீர்த்தத்தின் பெயர் வயிரவ தீர்த்தமென்று விளயிருக்கும். அங்ஙனம் சேர்வீராகவென்று மனந்தெளியத்தக்கதாகச் சொன்னர். சிரேஷ்டராகிய பராசமுனிவர்.—எ-று.

வருபராசரனன்றேதும் மகிழ்வுரைகேட்டன்னேர்கள்
திருநிழற்பெற்றாலெனனச் சாற்றியமுனியைப்போற்றிச்
செருமனேசயனுங்கற்பிற் றேவியுஞ்செல்வச்சேயுங்
குருவருளதனல்நாகக் குவட்டினிற்சென்றார்சென்றே.

(இ-ள்.) பராசமுனிவன்சொன்ன சந்தோஷவார்த்தையைக்கேட்டு அங்ஙவர்கள் இந்திரபோகம் பெற்றதுபோலுமகிழ்ந்து அவ்வாறுசொன்ன முனிவரைப்போற்றி அவர் கிருபையினலே வெற்றியுடைய மனேசயராஜனும், கற்புடைய முத்திராதேவியுஞ், செல்வக்குமாரனுன சந்திரகாந்தனென் னும பிள்ளையும் இம்மூவருங் குருகடாக்ஷமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாககிரி தலத்தி லப்போது சேர்ந்தார்கள் .—எ-று. (உ௯

வயிரவதீர்த்தங்கண்ட வளவினில்மாற்றுன்சீற்றச்
செயிரொலாந்தொலைந்ததாகச் சிந்தையிற்றேற்றிற்றம்மா
கயிரவகண்ணிபாலன் காவலனிவரைத்தக்கோன்
பயின்மறைமுறைமைதீர்த்தம் படிப்படிமூழ்குவித்தான்.

(இ-ள்.) வயிரவதீர்த்தத்தைக் கண்டவளவில் பகைவருடைய குரோதங்களெல்லாந் தீர்ந்ததாக மனதில் தோற்றப்பட்டு நீலோற்பல புட்பம்போன்ற கண்களையுடைய வவள்பாலன், இராஜ னிவர்களைத் தகைமையுடைய பராச முனிவர் சொல்லப்பட்ட வேதமுறைமையை வழுவாமல் வயிரவ தீர்த்தமுதலிய தீர்த்தங்களைத்தினுமூழ்கு வித்தான்.—எ-று. (௩0)

திங்கள்மூன் றங்கண்மூழ்கிச்சென் றபின்பி ராமமந்த்ரந்
தங்கருணையினற்சற்றே மனேசயன்றனக்குப்போதித்
திங்கிதம்புரிந்தான்வேந்த னினிதினிற்செபித்தகாலை
மங்கைசேர்மார்பன்வில்லும் வாளியுங்கொடுத்தான்மன்னே.

(இ-ள்.)அப்படி மூன்றுமாதம் அந்தத்தலத்தில் தீர்த்தங்களெல்லா மூழ்கி உகந்திருந்தார்கள். அதன்பின்பு முனிவன் கிருபையினலே இராம மந்திரத்தைச் சற்றே

னோசயராஜனுக்குப் போதனைசெய்து இன்பமுண்டாகவருளினார் அவ்வாறே ரா
' இனிதாகச் செபித்தபோது திருமகள் பொருந்திய மார்பராகிய இராமர் வில்லு
ரம்புங்கொடுத்தார்.—எ-று. (௬௧)

தேருமந்திரவத்தேவ ரகுபதிதேருஞ்சங்கு
மாரமுமகுடப்பந்தி யணியும்பொற்கவசமொன்றும்
பாரசேனைகளுமீந்தான் பராசரர்முனிவன்பாதம்
வாரிசம்வணங்கவன்மனோன் மலரயன்கணையுமீந்தான்.

(இ-ள்.) மனோசயராஜன் செபித்த மந்திரத்தினாலே தெய்வீகமான இரகுபதி ர
ம், வெற்றிச்சங்கமும், ஆரங்களும், மகுடவரிசையுஞ், சர்வாபரணங்களு, மொரு
ார்ன்ன வச்சிரக்கவசமும் பரியசேனைகளுங் கொடுத்தருளினார். அப்போது பரா
முனிவர் பாதத்தாமரையை அரசன் வணங்க வவரொரு பிரமாஸ்திரங் கொடுத்தார்.

இவையிவைபெற்றுவேந்த னிவற்கிணையில்லையென்னக்
கவனவெம்பரித்தேரோடுங் கனபடையுடனும்போற்றுந்
தவமுறுமுனிவன்பாங்கர்ச் சங்கரிவரங்களீயச்
சிவனையுந்தொழுதுதன்பொற் றிருநகரடைந்துசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) இவையாவுங் கைப்பலனாகப்பெற்று அரசனானவன் இவனுக்கொருவ
இணையில்லையென்னத்தக்கதாகக் கவனவெம் பரித்தேரோடும் மிகுந்த சேனை
ரடுந் தவமுனிவனைப்போற்றிசெய்து அவன்பட்சமாக உமாதேவி நல்வரங்கள்
டுக்கச் சிவனையுங் கைதொழுது போற்றிச் சொர்ன்னமயமான அழகிய தன் நக
யடைந்து வளைந்து சூழ்ந்தான மனோசய ராஜன்.—எ-று. (௬௩)

தன்பதிகொண்டகொல்வன் சேவித்த் தலத்துவானத்
தின்பதியிருளின்சிங்க நாதங்க ளெழுப்பியார்த்தான
வென்புகுந்தவனுஞ்சேனை வீரருமெதிர்வந்தீண்ட
மூன்பொருதனருமங்ஙன் முத்தினமுரண்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சூழ்ந்த மனோசயராஜன் தன்பதி யரசாட்சியைக் கவர்ந்து
ாண்ட கொல்வமகிபன் சேவித்த தலங்களில வானத் திடிமுழக்கம்போலும் வெ
றிச் சங்கம் முழக்கியார்த்தான். அங்ஙனம் அவனும் சேனைப் படைத்தலைவரும், வீ
தி வீரரும், நெருங்கிமூண்டு போர்க்களத்தி லங்ஙனம் மூன்று நாள் முயற்சியான
த்தஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (௬௪)

ஈரிருதினத்தில்வேத னிகர்கணையதனாற்சேனை
சேரவேகளத்தில்வீழ்த்திச் செயிர்த்தகொல்வனைக்காய்ந்து
பார்ரொலாங்குடைக்கீழாண்டு பராசரர்முனிவன்பாதஞ்
சேர்வையாற்சிறந்துசிங்கா சனத்திடைசிறந்துவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாலாந்தினத்தில் பிரமாஸ்திரம் பிரயோகஞ்செய்து அதனால் சேனைக
ளனைத்தையும் அமர்க்களத்தில் வீழ்த்தி வந்த கொல்வமகிபனைபுஞ் செயங்கொண்டு
வெற்றிபெற் றிவ்வுலகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி யாண்டு பராசமுனிவன் பாத
சேர்வையால் மிகுந்த சிறப்பும் பொருந்தி சிங்காசனத்தி லிருந்தோங்கி வாழ்ந்தான்
மனோசயராஜன்.—எ-று. (௬௫)

ஆயிரம்வருடஞ்செங்கோ லதிபதியாயபின்னர்
சேயெனுஞ்சந்த்ரகாந்தன் றிருமுடிபுனையவைத்து

நேயமின்சுமுத்தைகூட நெறிமனோசயனும்வேந்தன்
றூயராவரையிற்சென்று தொழுதருந்தவத்தினின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருஷஞ் செங்கோல் நீதியதிபதியாக அரசாட்சிசெய்திருந்தா பின்பு தன்குமாரனை சந்திரகாந்தனுக்கு முடிசூட்டி யுலகாளும்படியாகச் சிங்கா த்திலவைத்து அன்புடைய சுமுத்திராதேவியுடனே நீதிபரனை மனோசயராஜன் யதாகிய திருநாககிரியிற்சென்று சேர்ந்து சுவாமியைத தொழுதுவணங்கி யங்ஙன அரிய தவஞ்செய்திருந்தான.—எ-று. (௯

நின்றுசெங்கோடன்பாதம் நிலையினிற்பெறுதல்வேண்டு
மென்றவனருளைப்பெற்று னேந்திழை யுமைதாள்பெற்றாள்
வன்றிறற்சேய்க்குச்சேயின் வரங்கொடுத்தருளாநின்றார்
கொன்றையஞ்சடிலத்தானுங் கோதையுங்கோதைமீதே.

(இ-ள்.) திருச்சங்கோட்டில் சிவனுடையபாதம் நிலைமையாகப் பெறவேண்ட மென்று அங்ஙன மனோசயராஜன் சிவனருளைபெற்றான். ஏந்திழையாகிய சுமுத் ளையுடைமையவள் பாதம்பெற்றாள், வலியதிறனுடைய குமாரனுக்குக், குமாரர் வர கொடுத்தருளாநின்றார். இவையெல்லாங் கொன்றை மாலைசூடிய சடையை யுடையவ ன் கோதைமலைமீதில் மேவிநின்று சிவ னுமை கிருபையினால்.—எ-று (௯எ)

இவ்வயிரவதீர்த்தத்தி லீசுரன் பூஜைமாயோன்
மெவ்வியன்பூஜையாகம் வேதியர்தானஞான
மவ்வியன்மயேசர்பூஜை யறம்பலபுரிவோர்க்கெல்லாஞ்
செவ்வியபுயன்மாலீசன் சேய்திருப்பதங்களுண்டாம்.

(இ-ள்,) அங்ஙனம் வயிரவதீர்த்ததில் சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜை யாகங்கள் வே தியர்க்குத் தானதருமங்கள் மயேசுரபூஜை மற்றும் பலதருமங்கள் செய்தவர்களு கெல்லாஞ் செவ்விதாகிய பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், சிவபதம், கந்தர்பதங்களும் டாகும்.—எ-று. (௯

சத்தியமென்றுசூதர் தவத்தவர்க்குரைத்ததெல்லா
மித்திரமறைநூல்சொல்ல யானுமக்குரைத்தகாதை
சித்தியிற்படிப்போர்கேட்போர் செழுந்தனங்கொடுப்போர் தங்கள்
பத்தியிற்பெறுவருற்ற பலன்களும்பதமுமென்றார்.

(இ-ள்) இவையெல்லாஞ் சததியஞ் சத்தியமென்று சூதமுனிவர் முனிவர்க ளுக்குச் சொன்னதெல்லா மெப்படியென்றால, வித்தகமான வேதநூல்வாக்கியப்ப டியே யானுங்களுககுச் சொன்னேன். இந்தபுராணத்தை மகிமையென்று சொல் லிச் சித்தியாக விதனைப் படிப்பவர்கள், கேட்பவர்கள், செழுமையுடைய தனஞ் கொடுப்பவர்கள். தங்கள்தங்கள் மனோபக்தி நினைவின் பிரகாரம் பலன்களும் நல்ல பதங்களும் பெற்றுவாழ்வார்கள்—எ-று (௯௯)

வயிரவ தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம்-௩௩-க்கு - திருவிருத்தம். ௬௱௩௯.

வாணதீர்த்தச் சருக்கம்

செருவிழந்தமனோசயனுக் கருள்புரிந்தவயிரவ தீர்த்தத்தையாட
மருவெழுந்தமலர்க்கமல வாணருடதீர்த்தத்தின்மருவவேண்டுங்

வெழுந்தமலர்க்காமர் யிரத்தாலுந் தாழ்ந்தவளைத்தாற்குமாலா
நவிழுந்தநாளினில்வந் துமாபதியைவேண்டிநதி யுதவினுனல்.

(இ-ள்.) அரசாட்சியை மஞ்சையராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தருளிய வயிரவதீர்த்
தில் தீர்த்தமாடின பின்பு யாதாமொருவர் வந்து வாசனைமிகுந்த தாமரைமருவிய
ண தீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டும். அந்தவாணசூரனனவன் விஷ்ணுவினுலே வடிவி
தநாளில் கற்பகத்தருககளைப் போலும் ஆயிரங்கை மலர்களாலும் சிவனை அர்ச்சி
உமாபதியை வேண்டிவந்து பணிந்து தன்பெயரால் விளங்க வொரு தீர்த்தமு
டாக்கினன்.—எ-று. (க)

தவியந்தபுனல்மூழ்கி யுமாபதியர்ச்சனைபுரிந்தைங் கரத்தான் றன்னைப்
தியினிலங்கப்பிரதக் கணமலையை முருகனையப்பரனைவேத
திமையமலருந்திதந்த விண்டுவைநாகீசுரனை வியன்புத்தேளிர்க்
திகவர்ந்ததேவணாமாமுனிவரை யாலயபபுறத்தன்புடன்வந்தானல்.

(இ-ள்.) அப்படி உண்டாகிய தீர்த்தமாடி உமாதேவியை அர்ச்சித்து வணங்கி
நாயகமூர்த்தியையும் போற்றிசெய்து குமாரசுவாமியை, அர்த்தநாரீசுவரனைப்
ரமனைப்பெற்ற ஆதிகேசவ முகுந்தனை, நாகீசுரனை, தேவரை, முனிவரர்களை, திருநா
கிரியை இவர்களையெல்லாங்கண்டு தெரிசித்துவணங்கி ஆலயப்புறத்தி லங்கப்பிரத
ணஞ்செய்து வணங்கினன.—எ-று. (உ)

துபரனைத்துதித்து மறையவருக்குபர்தானம் வழங்கிவெற்பில்
துமயேசுரபூஜைசங்கமர்க்கு மொழிமறையின் முறையேசெய்து
தைபராபரவிறைவ நாகமலைநடுமுளைத்த யீசனேசக் ல்
தனைப்பெற்றிமையவரைக் காத்தனையின்றெமைக்காத்துக் கனிகின்றுயா

(இ-ள்.) அப்படியு மந்தக்ஷணம்வந்து பரமசிமனைத்துதித்து வேதியர்களுக்குத்
தருமங்களைச்செய்து நாககிரியில்மூதன்மையான சங்கமர்கரு வேதமுறைமையா
மயேசுரபூஜையுஞ்செயது யெந்தையாகிய பராபரமூர்த்தியை யிறையவனே! நாககி
ரி நடுவில்முளைத்தெழுந்த பரமேசுரனே! கந்தசுவாமியைப்பெறறு தேவர்களைரட்சித்
யிபபோதெங்களை ரட்சிப்பாயாக.—எ-று. (௩)

-ன்றுபலதுதிகூறி யிறைஞ்சுபவனேரகத்தி லிறைவர்கோதைக்
ருன்றெனுஞ்செங்கோட்டின்முடிக் குவட்டினடுநதியினிற்கோகனகபீட
மன்றலுறவுமையவளை மணந்தசிவயோகபரா மனத்துணைக்கி
யின்றுனக்குவேண்டுவன யாதுவரங்கேட்டியென வாணன்கூறும்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் துதிதத வாணசூரனைப்பார்த்து திருவேரகத் திறைவனு
சுவாமி! கோதை மலையென்னும் அழகிய திருச்செங்கோட்டில், கொடுமுடிநடுவில்,
தெய்வநதியில், சகஸ்திர பீடத்தில் திருமணக்கோலமாக உமையவளை இடப்பாகத்
தில் வைத்துக் கலந்து மருவிய சிவயோகபரன் மனத்திறேக்கி வாணசூரனே, யுன
க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேளென்றுர். அதற்கு வாணன்சொல்லுகிறுன்.—எ.று.

என்றீர்த்தந்தெரிசித்தார்க் கிகபரங்கள்வேண்டுமென்று மிழிந்துமூழ்கில்
வன்றியப்பிறப்பொழித்து வடிவுனைப்போலருள்தியென்று மறையோர்தம்
கொன்றீடுபுரிதல்முதற் கொடும்பாவம்போவதென்றுங் குளிர்நீர்தீரத் [மைக்
தொன்றீயும்பலன்கோடியாகவென்றும் வெறிதடைந்தாவுரந்தாவென்று.

(இ-ள்.) பரமசிவமே! யாவரேனும் வந்துதெரிசித்தாாகளானுல் அவர்களுக்குத்
தியை செனமங்களையொழித்து உம்மைப்போல வடிவு கொடுத்தருளுவீரென்று பி
ரமஹத்தி முதலான கொடிய பாவங்களெல்லாம் விமோசனமாகவென்றும், அத்தீர்த்த

க்கரையில் தானதர்மங்களைச்செய்தால் ஒன்றொருகோடிபலனாக விர்த்திக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னான் வாணாசூரன்.—எ-று.

எனதுகரத்தாலர்ச்சித் தேத்தியலிங்கம்புவியில் யாருங்கைக்கொண்
டினையருச்சித்திடவதனா லுனதடியேன் றனைநிகர்க்கு முரன்றுவென்றும்
முனைவருநாளாளிடத்து வரங்கொண்டானப்படியேமுக்கணனும்
தனதருளிற்கொடுத்தனன்வாணன் றீர்த்தமெனும்பேருந் தகைமைத்தம்மா.

(இ-ள்.) சுவாமி! யென்கைகளாலே உம்மைப் பூசித்த லிங்கங்களை இந்தப்புவியில் யாவராகிலும் பூசிப்பார்களாகில உன்னடியனான "வெனக்குனைப்போலும் உற்றுவாழ்க்கக்கடாக்ஷஞ் செய்வீரென்று முன்வந்நாளில் இப்படிக்கொர்த்த வரங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்ட வாணனுக்கு அப்படியே திரிநேத்திரனான பரமேசுரன் றமது கிருபையினாலே சகலவரமுங் கொடுத்தருளினார். அந்தத்தீர்த்தம் வாணதீர்த்தமென்றும் பெயராய்விளங்கியது.—எ-று.

வாணலிங்கபூஜைசத வருடமருச்சனைபுரிந்து வணங்கிப்போற்றும்
வாணர்வரம்பலனொருநாட் செங்கோட்டிலிறைவனைவந் திறைஞ்சுபாங்கர்
சேணுலகம்புகழ்வாண தீர்த்தகரையிற்பூஜை செய்துளோர்க்குக்
காணுமவர்தமைக்கண்ட காசினியுளோர்க்குமரன் கைலைசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) வாணலிங்க பூஜை தேவாணடில நூறுவருஷம் அர்ச்சனைசெய்து வணங்கிப்போற்றிசெய்து அநேகவரமபெற்றருளிய வாணன் செய்த வாணதீர்த்தில் மூழ்கிய பலனுண்டாக முன்னாளிலொருநாள் திருச்செங்கோட்டீசுரனைவனைசெய்து வணங்கிபபடியினாலே சொர்க்கலோகம் புகழப்பட்ட வாணதீர்த்தக்கரையிற் சிவபூஜைசெய்து வணங்கிய பேர்களுக்கு அநேக பலனுண்டாம். அவனைக்கண்ட மண்டலத்தார்களுக்குஞ் சிவன்வசிக்குங் கைலைமலையிற் சேர்க்கும்.எ-

ஆயிரந்திண்கரத்தினா லருச்சித்த வாணனரு ளசலதீர்த்தம்
போயிரந்துகாணவனந்தம்பாவம் போமருந்தும்புவனியோர்க்கு
மேயபலபிணிதீர்ந்து மெய்யனைத்துநதெய்வநிறம்விளங்காநிற்கும்
காயமுறமுழுகிடிலுங் காயசித்திமுழுகுநெறிகருதிகேண்மோ.

(இ-ள்.) வாணாசூரன் றனது திணணிய ஆயிரங்கைகளாலுஞ் சிவனைப் பூசித்து அம்மலையில் அவன்செய்த தீர்த்தத்தை யாதாமொருவர்வந்து தெரிசித்துப் புகழ்ந்து வணங்கினால் அநேகபாவங்களுந்தீரும். அந்ததீர்த்தம் பருகினபேர்களுக்கெல்லாம் உண்டாகிய பலபிணிகளுந்தீர்ந்து மேனி தெய்வநிறம் பொருந்தும், சர்வாங்கமும் குளிர்ச்சிபெற மூழ்கினாலுங் காயசித்தியாகும், அப்படிமூழ்கும் நெறிமுறைமையைச் சொல்லுகிறோம், கருதிக்கேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௮)

கும்பமதியினிலமவாசையின்முதலாய் மீனமதிகுபேரன்வெய்யோன்
தம்பரிவிற்கூடியநாளீறாகத் தினமுமந்தத் தடத்திற்றோய்ந்து
செம்பொன்மலையிற்றிரண சயனமுறச் செபமைந்துமாறுமெட்டு
மம்பையெழுத்தைம்பதுடன் மூனறுமிதிற் றாரகமுமறையல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர்வந்து மாசிமாதத்தில் அம்மாவாசைத் தினமுதலாக, பங்குனிமாசத் தம்மாவாசைத்தினமீறாக, தினமும் அந்தவாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கி.விரதமாகச் செங்கோட்டுமலையில தொப்பசயனஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம், சத்திமந்திரம், அனபததுமூன்றக்ஷரங்களும் இவையில் தாரகமுங்கூட்டி யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்யவேண்டும்.—எ-று. (௯)

வாணதீர்த்தமிசையொருநாட்சென் றாடிவருமிகத்தனோர்க்கும்
வாணசிவலிங்கமொருவருடம் பூசித்தகதியைக்காட்டும்
வாணன்குவளைவிழிமங்கையரும் இணரும்போயுகந்துமூழ்கிப் [வார்.
வாணன்படியின்மிகு பலன்படைத்துப்பின்னரந்தப் பரன்போல்வாழ்

(இ-ள்.) வாணதீர்த்தத்தில் ஒருநாட்சென்று தீர்த்தமாடிவரும் இகலோகத்தா ரெல்லாம் அவரவாகைகளில் வாணசிவலிங்கம் ஒருவருஷம் பூஜைசெய்தால் நற் பயைகொடுக்கும். மைபொருந்தி வாள்போன்ற குவளைக்கண்களையுடைய ஸ்ரீச ங்களும் புருஷர்களும் திருநாககிரியிற்சென்று அந்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்க ளிலை ஆதிசேடன் தாங்கிய பூமண்டலத்தில் அளவில்லாத பலனைப்படைத்து வா திருந்து பின்பு பரமேசுரனைப்போல வடிவுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று (௰)

வாணதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்,

ஆகச்சருக்கம் ௩௰-க்கு திருவிருத்தம். ௬௪௬

தேனுதீர்த்தச் சருக்கம்.

துகிரியாவைகொடுத்த வந்நாளிலரனருளாற் றிருச்சங்கோட்டிற்
றைமகிழ்ந்தருள்காம தேனுவின் றீர்த்தப்பெயரின் செப்பலாகு
தமலையிற்பரனை யர்ச்சித் துமூழ்குசுனை யதனீராட்டில்
துபலனிஃதெனயான்மொழிந்தடங்கச்சிறிதுலகின்மொழியக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) அந்நாளில் காமதேனுவுக்குப் பரமேஸ்வரன் ஐந்து கொடுமுடிச் சிக கொடுந்தருள அவைகளை அங்ஙனங் கொணர்ந்துய்த்து திருச்செங்கோட்டில் மகிழச்சியாக உண்டாக்கிச்செய்தது காமதேனு அதன்பெயரால் விளங்கிய தே தீர்த்தத்தில்மூழ்கி அத்தலத்தில் பரமேசுரனை அர்ச்சித்து மேன்மைபெற்றது. யா மொருவர் அந்தத் தீர்த்தமாடினால அவர்களுக்கு வரும்பலன் இவ்வளவென்று ரான் சொல்லமுடியாது. சிலவெரிகதமட்டும் இவ்வுலகத்திற் சொல்லுகிறோம், கே ன்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௧)

ஆடகமேருவுக்கைந்து நாடிகளாயிருந்தமலை யரன்பாற்பெற்று [டின்
நீடகவெங்கோட்டினிடை நெறிப்படமீக்கொண்டபணி நெடுஞ்செங்கோட்
பாடகத்தாற்பணிபாகன் பதம்போற்றிப்பதித்தபருப் பதத்தின்மீதி
னூடகத்தன்றுதவுசுனை யொருகோடி தீர்த்தபல னேயுகும்பாங்கால்.

(இ-ள்.) மஹாமேருகிரிக்குப் பஞ்சநாடிகளாக விருந்த கொடுமுடிமலைகளைச் சிவனருளால் பெயர்த்தெடுத்து மேற்கொண்டுவந்து பெரிய நாககிரிச் செங்கோட் டில்வைத்துப் பதித்துப்பாடகப் பதத்தையுடைய உமையொருபாகர் பாதங்களைப் பூசைசெய்துபோற்றி வணங்கிப் பேறுபெற்ற வந்நாள் காமதேனுவுண்டாக்கிய இவ்விழு சுனைத்தீர்த்தமாடின பலன்களிலும் அதிக பலனைக்கொடுக்குந் தகைமை யுடையது.—எ-று. (௨)

தேனுமலர்தீர்த்தமொரு தினத்தாடிவொருகோடி தீர்த்தமாடு
மானமொருமொருபசுவைக் கறைதனிற்றானம்புரக்கும் நாதர்யார்க்கு

மேனையோருங்கோடிபசு வீந்தபலனேக்குமிரு மரபினோர்க்கு
மானகடுநரகனைத்து மகற்றுமகற்றும்பிறவி யகல்வார்மன்னே.

(இ-ள்.) அந்தத் தேனுதீர்த்தத்தில் ஒருநாள் முழுகினவர்கள் ஒருகோடி தீர்த்தமாடின பலன்களைப்பெறுவார்கள். அந்தச் சுனைக்கரையில் ஒரு கோதானஞ் செய்தபேர்களுக்குக் கோடிகோதானஞ் செய்தபலனும். அவர்க ளிரண்டுமரபிலும் பிதிர்க்களுக்கு யமலோகத்தில் கொடிய நரகயாதனைகளும் நிச்சயமாகத் தீருந் திருஞ் சென்ம சாபல்யமாகி வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩)

பிறவியனந்தகன்றபுரந் தாகற்பம்பெருந்தேவர் பெருமானுக
உறவியலந்தருநீழ லுலவியசிங்காசனத்தி லுலகையாண்டு
மறைமுனிவர்க்கிடையூறு வாராதுமகிழ்ந்தரசு வழங்கிப்பெம்மான்
இறைகழல்பின்புகுதுவரோன் றியற்றருமகதையனைத்து மியம்புமாலோ.

(இ-ள்.) சென்மசர்பல்லியமாகி அனந்த தேவேந்திர கற்பகால மேன்மையுள்ள தேவர்களுக்கதிபதியாகச் சீருஞ்சிறப்பும்பெற்று டஞ்ச தருநிழலிற் குலவிய சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருந்து இவ்வுலகையெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆண்டு வேத முனிவர்களுக்கு இடையூறுவாராமல் பாதுகாத்து மனமகிழ்ச்சியாக அரசுபுரிந்த பின்பு எம்பெருமானுன பரமேசுரன் பாதத்தாமரைகளிற் சேர்ந்துவாழ்வார்களென்று இயல்புடைய தர்மக்கதைகளனைத்தும் சொலலும்.—எ-று. (ச)

அத்தேனுதீர்த்தமினி தாடியுமாபதிக்குமறு முகத்தினுர்க்குஞ்
சத்தேறுசெங்கோட்டிற் சயம்புநாகேசனுக்குஞ் சங்குநேமி
வைத்தேவுகர்த்தனுக்கு மறுவறுபாலபிஷேக மன்பிலாட்டி
மெய்த்தேசுதருக்கும்ப மிருகமதகற்பூரசந் தனமேசாத்தி.

(இ-ள்.) அந்த தேனுதீர்த்தத்தி லினிதாகத் தீர்த்தமாடி நேமத்துடனே செங்கோட்டில் உமையொருபாகருக்குஞ், சுயம்பு நாகேஸ்வரருக்கும், ஆறுமுகக் கடவுளுக்கும், கரங்களிற் சங்குசக்கரந்தரித்த ஆதிகேசப்பெருமானுக்கும் அன்புடனே பரிசுத்தமான பாலால் அபிஷேகஞ்செய்து திருமேனி யழகுபெற பரிமளத்தம்ப மிருகமத கர்ப்பூரம் விரவிய மேலானசந்தனஞ் சாத்தினபின்பு.—எ-று. (ரு)

சற்கரைபாலமுதமந்தத் தண்டீர்த்தத்தாற்சமைத்துத் தயையோடேத்திச்
சொற்கரையமொழிமறையோர் துறவினர்மயேசுரர்பாற் றுய்ப்பவீழ்ந்தார்
வற்கரையுந்தனத்தியரை மைந்தரைவண் மையிற்படைத்து வய்யங்காத்து
பிற்கருத்துள்வேண்டுவன பதம்பெறுவாரிருமரபும் பிறவிதீண்டார்.

(இ-ள்.) சற்கராவிரவிய பாலமுதம் குளிர்ச்சியுடைய அந்த தேனுதீர்த்தத்தில் சமைத்து தயையாக நிவேத்தியஞ்செய்து வணங்கிவாழ்த்தி சொற்களின்மேலான மறைமொழி வேதியத்துறவியர் மயேசுரர இவர்கள் பூசிக்கும்படியாகக் கொடுத்தவர்கள் மேகலைபொருந்திய முலைமாதர்களை மைந்தர்களை வண்மையாகப்படைத்திந்த உலகத்தை யாண்டபின்பு தங்கள் கருத்துள்நினைத்த பதங்களைப்பெறுவார்கள். அவர்க ளிருமரபுஞ் சென்ம சாபல்லியமாவார்கள்.—எ-று. (சா)

தேனுநெடுஞ்சுனையதனைத் திரிபிரதக்கணம்வந்து தீர்த்தமாடி
ஞானமுறவச்சுனைநற் புனலதனுலத்தீர்த்த நயந்துவைகிப்

ந்நிறையுங்குழலிபங்கன் கருணைகூர்ந்திடச்சிவபூசனைபுரிந்தார்க்குத்
தானமுறுஞ்சாரூப மவர்க்கேவல்செய்தவர்சா லோகஞ்சார்வார்.

(இ-ள்) அந்தக் காமதேனுதீர்த்தத்தை மூன்று பிரதட்சணஞ்செய்து தீர்த்த டி ஞானவறிவுடனே அத்தீர்த்தக்கரையிலிருந்து புட்பமாலைசூடிய கூந்தலையு ய உமையொருபாகன் திருவுளங்கூர்ந்திடத்தக்கதாகச் சிவபூஜைசெய்வார்கள். மன்மையான சாரூபம்பெற்றுவாழ்வார்கள். அவர்களுக்கு யேவல்செய்தவர்கள் சி சாலோக பதவிசேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அன்றியமதக்கினியின் பொருட்டனந்தநிருபர் தன்னை யடர்ந்துசாய்த்துக்
கொன்றுமறைவசிட்டரிடங் கொண்டாசர்தமைவெம்மைக் குலையின்கூர்ந்து
நின்றவன்றன்பிழைபொறுத்தற் காகநிறைக்காமதேனு நிலைத்தாள்போற்றி
நன்றலஞ்செங்கோட்டிலருள் மலர்தீர்த்தம்வழங்குபலன் வழங்கற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் யமதக்கினிபொருட்டாக அனேக ராஜர்களைக்கொன் ும் வேதவசிஷ்ட னிடஞ்சேர்ந்து அங்ஙன மனேகராஜர்களைக்கொன்று வெவ் ிய எனது பிழையைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று காமதேனுவானது ுனுடையபாதங்களைப் பூசைசெய்துபோற்றி நிலைமையான மணங்குலவிய செங் ோட்டிற்செய்தருளிய பூஜைசுனைத்தீர்த்தம் தருமபலன்களை இவ்வளவென்று வகுத் ச்சொல்லும் பதியல்ல.—எ-று. (அ)

.மதேனுவைநினைந்து கண்ணொருமூன்றுடையானைக் கருத்துளாக்கி
சேம்வடிவேற்கரத்தார் திருவடிவைத்தியானித்தா றெழுத்துமைந்தும்
ரமவெழுத்தும்பகர்ந்து நறும்புனலிற்படிவாற்கு நயந்துதெல்லா
ாமதேநினிற்காமித் தருள்வதற்குத் தாகையின்மெய் யருளுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் அந்த தலத்தில்வந்து காமதேனுவைநினைத்துத் திரி நேத்திரனான சிவனைக் கருத்துட்கொண்டு கூரியவடிவேல்பிடித்த கரத்தானாகிய முருகர் திருவடியை ரூபத்தியானஞ்செய்து ஷடாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம், இவைகளை ுச்சரித்து அரியதேனுதீர்த்தத்தில் முழ்கினோர்களாகில நயப்புடைய பலன்களென் றால் அவரவ ரிஷ்டகாமியார்த்த பலனபெற்று வாழ்ந்து பின்பு சிவனருளால் மே ான பதருசேர்வார்கள்.—எ-று. (கூ)

தேனுதீர்த்தச்சருககம் முற்றும்.

ஆகச்சருககம். ரு௦-க்கு திருவிருததம். கூ௦அ.

க்ஷீரதீர்த்தச் சருக்கம்.

செங்கோட்டின்வடகீழ்பாற் பாறசுனைமயன்றொருவமுதத் தீர்த்தமேவும்
வெங்கோட்டநதிகள்முனி வாவியாநவதீர்த்தம் விளங்காநிற்கும்
சங்கோட்டுங்கரமாயன் மருகருக்குப்பாற்கடலைத் தந்தபோலும்
மங்கோட்டுநெடுங்காம தேனுமுலையார்சுரந்த ஆவியாமரல்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டினுடைய வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் பால்ச்சுனையென் றொரு அமுதமயமான தீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும். வெவ்விய குற்றந்தீர்ந்தருளிய முனிவர்களால் புகழப்பட்ட நவதீர்த்தமுழுதும முழுகினபலனைத் தருவதாகிய

சங்கமேந்திய விஷ்ணுவானவர் தனது மருமகனுகிய முருகருக்குப் பால்க்கடல் கொடுத்ததுபோலும் அழகிய கொம்புகளையுடைய செடிய காமதேனு முலையிற்சுரந்தருளிய பாலூறி வருவதாகையால் பால்தீர்த்தமென்று பெயராயிற்று.—எ-று. (

முன்னரன்னையெனவுலக முற்றுமுழுதகடக்கிப் பெற்றபேதை
தன்னையொருகணப்பொழுதிற் றுதிப்பார்க்குத்தருங்கருணைச் சவுந்த
மன்னுகை லாயவரை மணந்தகன்றுகாஞ்சியிடம் வைகிமேற்பால்
பன்னுமறைநாகமலைப் பாற்கனையைக்காண்பதற்குப் படர்ந்தவேலை.

(இ-ள்.) முன்னாளில் உலகமாதா வென்னத்தக்கதாக அண்டபுவனங்களமுழுதும் தன்வயிற்றில் அடக்கிப்பெற்றருளிய மஹாதேவி தன்னை நினைத்தபேர்களுக்கு ஒரு நிமிடத்தில்வந்து வரங்கொடுக்கப்பட்ட கிருபைகூர்ந்த கண்களையுடையவ கைலாசத்தில் மணம்பொருந்திய பரமேஸ்வரனைவிட்டு நீங்கிக் காஞ்சிபுரத்தில் சிவபூஜைசெய்து தென்மேற் பாரிசத்தில் வேதங்கள் துதிக்கப்பட்ட திருநாககிரியில் புத்திரனைக் காணுங்கருத்தாக அப்போது பிலத்துவாரவழியே வந்தாளாம். எ-

தமதுகருணைப்பெருந்தாய் வருநெறிகண்டறுமுகவர் சரணம்போற்ற
வெமதுயிருக்குயிரனையா யெனும்பரிவினலைத்தமலை யினைத்தபார
வுமையவள்தன்றிருமுலைப்பா லொழுகியதனிடைபரந்து முலகையீன்ற
வமிர்தமுளதிதுதிருப்பாற் சுனையென்றம்விளம்பியப்பேர் விளங்கிற்றம்மா

(இ-ள்) அப்படி உமாதேவியாகிய கருணாம்பிகையென்னும் தாயார்வருகிற நெறிமுறைமைதெரிந்து சண்முகக்கடவுளவர்சென்றுகணடு உமையவள்பாதங்களை வணங்கிப்போற்ற மிகுந்த வன்புடனே யென்னுயிருக்குயிராகிய குமாரக்கடவுளே யென்று இரக்கமாக மார்போடணைத்து மலையினைப்போலும பாரிய தனபாரங்களையுடைய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தொழுகி மலையெங்கு மூறிப்பரந்துவீழ்ந்து பெருகாநிற்கும். அற்புதமாகிய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தூறி அமுதமாக விளங்கியபடியினலே அன்றுமுதல் அதற்குப் பெயர்திருப்பாற் சுனையென்று பெயராய்விளங்கிற்று.—எ-று. (௪

அன்னகமலையிலகு மமுதசுனையெனும்பெயரு மறைதலாகும்
பொன்னுகவானவரும் புரந்தரனுமுனிவரரும் பொய்கைநீங்கார்
தன்னுகத்துள்ளிருக்குந் தாயளித்ததீர்த்தமென்றுந் தருமத்தேனும்
நன்னகமலையானை பாலபிடேகம்புரிந்த நலமீதென்றும்.

(இ-ள்.) நாககிரியில் அந்தத் தீர்த்தமானது அமுதசுனை தீர்த்தமென்னும் பெயரும்பெற்று இசழ்ந்திருக்கின்றது. பொன்னுலகத்துத்தேவர்களும், யிந்திரனும் முனிவர்களும், அங்ஙனம்பிரியாமல் வசித்திருக்கின்றார்கள். தன்னுடைய திருமேனியுள் ளிருந்தூறிய முலைப்பாலானபடியால் மாதாவாகிய உமையவள் கிருபையினாலே அமுததீர்த்தமென்றும் புண்ணியரூபமாகிய காமதேனு நாகீசரனைத் தமது சுரப்பாலால் அபிஷேகம்புரிந்த வண்மையினுல் பால்தீர்த்தமென்றும், பிரசித்தியாய் இருக்கின்றது.—எ-று. (௫)

முத்தமெல்லாங்கொழித்துநவ ரத்நமணியருவிநீர் முதிராநிற்கும்
சுத்தமெனும்பெயரதற்கே யலதுவேறொருதீர்த்தஞ் சொல்லலாமோ
வத்தக்கயமன்றுதொடுத் தின்றளவுமமரமுத நிறமதாகு
நித்தனணிதிருமேனி நிகரென்பதலதொருபேர் நிகழ்த்தலாமோ.

(இ-ள்.) முத்தமணிகளைக்கொழித்து நவரத்தினமணிகளையுடைய மலையருவி யூறிப்பெருகி வாராநிற்கும். ஆகையால் சுத்தோதகமென்னும் பெயரதற்கு

ல்வதல்லாமல் வேறொரு தீர்த்தங்களைச் சொல்லலாமோ. அத்தன்மையால் அமுத மின்றளவுந் தேவாமுத நிறமாயிருக்கும். நிர்தனான பரமேஸ்வரன் அழ திருமேனியை யொப்புச்சொல்லுவதேயன்றி மற்றொருபேர் சொல்லக்கூடு கூடாது.—எ-று. (௫)

தீர்த்தந்தனில்கங்கை யமுனைகோதாவிரிவந் தாடியாடித்
த்தீர்த்தந்தனிற்பூச நாளிலெவர்க்குந்தீர்த்தம் தலத்திலீயும்
த்திகொண்டனங்கனெனக் காமனைவெல்லாதுவிழிக்கனலால்வென்றோர்
ய்த்தீர்வையெனலாகும் பானிறத்தாற்பாற்றீர்த்தம் விளங்கிற்றுமால்.

(இ-ள்.) அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கை, யமுனை, கோதாவிரிமுதலான தீர்த்தங்க ளெல்லாம் தைப்பூசத்தில்வந்து தீர்த்தமாடி யாவர்க்குமூழ்கப் பருகத்தீர்த்தம்பாலிக் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த பரமேசுவரனுக்குப் பால்வண்ணனென்று பாரைகையால் சிவன்திருமேனி நிறம்போலும், பாலநிறமாயிருக்கிறபடியினாலே தீர்த்தமென்று உலகில் விளங்கியதாம்.—எ-று. (௬)

அமுதநெடுஞ்சுனையிற் பனித்தீர்த்தமெடுத்ததனைப் பாலன்றன்னை
அமுதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந்திறைஞ்சும் விரதப்பாலோ
விடமருந்தினுமரா அமுதமெனலாகு முளத்தயாவும்	[கும்
காலமுறுமிருத்தியும் கொடும்பவமுங்கொடுங்கனன்முன் குவிபஞ்சொக்

(இ-ள்.) நெடிய பாற்சுனையில் குளிர்ந்ததீர்த்தமெடுத்துக் குமாரக்கடவுள் திரு னியில் அமுதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந் தபிஷேகஞ்செய்து போற்றிவண ம் விரதபாண்மையுடையவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்களாக. யாதொருத்தர் லம்போலும் விஷபட்சணம் பண்ணினாலும், அத்தீர்த்தமுட்கொள்ள அமுதபா செய்ததபோலாகும் மனமயக்கமுந்திரும் பலவிதமாகிய அவமிருத்தியுவுக் யபாவங்களும், வடவாக்கினியிலிட்ட பஞ்சுமலைபோலும் நிவர்த்தியாகும்.

ரியாலுமரியுடன்வந் தவளாலுமரனாலு மளித்ததீர்த்தம்
ரியாடல்நாகமணி வெற்பருவியாகவிழும் விளைவுகேட்பார்
ரியாதபாதகச்சொற் படர்கோளார்பவத்துயரப் படலமுள்ளா
ரியாடல்நமன்படைப்போ ரிகல்கொளார்கேட்பதுனவா ரணங்களாமால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவாலும், விஷ்ணுவுடன் பிறந்தவளாலுஞ் சிவனாலுங் கருணை ய்துண்டாக்கிய தீர்த்தம். படம் விரித்தாடப்பட்ட நாகமாணிக்க மணிநிறமழகிய கிரி யருவியாகப் பெருகியிறங்கும் விளைவாகிய பாற்சுனையி னோசையைக்கேட் கள் மீளாபாதகச்சொல்லுகளையும், பொய்மொழிகளையுங்கேளார்கள். சென்ன துக்கசாகரத்திலு மூழ்கார்கள். எரிகின்ற நெருப்புப்போலும், குரூரத்தையு ய யமன் படைப்போரில் விளைவுங்கேளார்கள், கேட்பது வேதாகமபுராணப் சங்கமாம். எ-று. (௮)

பயதீர்த்தந்தனில்மூழ்கிப் பயந்தபிதிர்க்கன்னமறைப் படியேசெய்து
நயதீர்த்தமுடன்கொண்டு நான்மறையோர்க்கேதேனு நல்குந்தானஞ்
செயதீர்த்தமுடியுடன்வாழ் திண்கைலைகிலையாகுஞ் சேயோன்வெற்பும்
வயதீர்த்தம்போற்றுதலு மனத்துநினைத்தனவுமான் வரமுஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த திருப்பாற்சுனைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப்பெற்ற பிதிர்க் களுக்கு வேதமொழிப்பிரகாரம் அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்களபடைத்து திர்ப்தி செய்து தீர்த்தமுட்கொண்டு சதுர்மறை வேதியர்களுக்கு யாதானுமொரு பொருளி

யன்றமாத்திரம் ஞானங்கொடுத்தவர்கள் தெய்வதீர்த்தமுடியுடைய பரமேசுர
ழ்வுற்ற திருக்கயிலை நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள். கந்தகிரியும் பெறுவார்கள்.
ர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க, மனத்தில் நினைத்தகாரியமுஞ் சித்திக்கும். சுவாமி வ
சாதமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று.

இக்கிரதீர்த்தத்தை யிருவிழியிற்கண்டுண்ட விகத்துளோர்கள்
மொய்க்கிரமொழித்தாயார் மூலைக்கிரமுணவறியார் முகுந்தனாறி
மெய்க்கிரமுடன்றுயில்வார் மிடைத்துயிலினடைத்தபவ விளைவின்றே
கைக்கிருமமுழவுமொரு கைக்கிளையுநாற்புயமுங் கவினிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தக் க்ஷீரதீர்த்தத்தை இரண்டுகண்கள் குளிரக்கண்டு தீர்த்தம்ப
யிகலோகத்தார்களனைவருங் கிளிபோலு மொழியுடைய தாய்மார்கள் மூலை
மூண்ண வறியார்கள் விஷ்ணுபள்ளிகொள்ளுந் திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணுசா
பெற்று யோகநித்திரைசெய்வார்கள். மிடையாகிய மயல் துயர்களேதுவாக
பாவவினைக்கடலில் மூழ்கார்கள் ஒருகையில் மழுவும். ஒருகையில் மானும்,
யவாத மிரண்டுமாகச் சதுர்ப்புயமும் பெற்றழகுபெற விளங்காநிற்பார்கள்-

புண்டரிகப்புரத்திலந்தப் புண்டரிகப்பாதர்மைந்தன் புலம்பநோக்கி
யண்டரிகத்தருள்கூர வளைத்தனர்பாற்கடலரியு மரன்பாங்காழும்
விண்டலத்தேனுவுங்குமார் விரும்பவரவகிரியினில் விதித்ததென்றே
திண்டகைநீர்புணர்முன் னூற் செயல்வழியிற்செப்பியனை சேர்ந்துநீங்க

(இ-ள்.) வியாக்கிரமபுரியில் வியாக்கிர பாதர்குமாரன் அழுதுபுலம்புட
பார்த்து யிகபரசாதகமாகச் சிவன்கருணைசெய்து திருப்பாற்கடலை யழைக்
ணக்கொடுத்தார். விஷ்ணுவும், உமையவளும், தேவலோகத்துக் காமதேனுவுங்
ரர் விரும்பும்படியாக நாககிரியிலுண்டாக்கிய தீர்த்தமென்னத்தகதாகத்
மைத்தகைமையுடைய நெடியபுராண முன்னூல்கள்சொல்லுஞ் செயல்வழிய
சொல்லியபிரகாரம் திருமாலானவர் எப்போதுஞ்சேர்ந்து பிரியாமலிருப்பார்.எ

எழுவகைதீர்த்தமுந் தினந்தம்மிறைதீர்த்தமெனமூழ்கிற் கியலுந்தீர்த்தம்
வழுவறக்காவிரிநதியெப் பொழுதும்பாதாளவழி வந்துதோயுஞ்
செழுமலர்க்கொன்றைச்சடையான் றிருமுடியிலொருபங்கு மிதனோர்பங்
வழுவறவேநிற்குமென்றால் மலைபொழிகிரச்சுனையாம் வழங்கற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சப்தமஹாதீர்த்தங்களுந் தினமுந் தங்களுக்கு மேலான தீர்த்தமென
வந்து மூழ்குவதற்கு விசேஷமகிமையுடையது பால்தீர்த்தம் வழுவில்லாமல்
வேரிநதி யெப்போதும் பாதாளவழியாகவாது தோய்ந்துநிற்குஞ் செழுமையு
பொற்கொன்றை மாலைசூடிய சடையனான பரமசிவன் திருமுடியில்மருவிய க
சிவன்சடையி லொருபங்கும் அந்தப் பால்தீர்த்தத்தி லொருபங்குமாகப் பிரியா
கலந்துநிற்கும். ஆகையால், நாகமலை பொழியப்பட்ட க்ஷீரதீர்த்தத்தின்பெருமை
நம்மாற்சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௬௪)

பாலாழியிடைபயில்பண் ணவனளந்தபடியனைத்தும் பரிவாற்சுற்றி
மேலாயதீர்த்தத்தின் விரும்பியமாகந்தோய்ந்து மிந்தத்தன்ம
மாலாலமுண்டபிரா னர்த்தநாரீசனரா மலையைச்சுற்றிச்
சேலாறும்புனற்கிர தீர்த்தமொருக்கால்மூழ்கிற் சித்தியாமால்.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் றுயில்பயின்ற விஷ்ணுவானவர் அளந்த மண்டலமெல்
லாம் பரிவாகச்சுற்றி மேலானதீர்த்தங்களில்மூழ்கி விருப்பமாக மாமாங்கதீர்த்தங் கு

அநேக் தானதன்மங்கள்செய்தும் இகலோகத்தார்கள் ஆகிகால விடநுகர்க் வெம்பிரானுன அர்த்தநாரீஸ்வரர் பிரிடாமலிருக்கின்ற திருநாககிரியைச் சயல்பொருந்திய புனலுடைய கிரதீர்சதத்தி லொருதரமுழுகினுன் அரதப் பல னம் சித்தியாகிவாழ்வார்கள்—எ-று. (கக)

தானமாடகத்தா னம்பரிதானங்குலகன் னிகையாதானம்
ம்பாற்சுனையிற் படிந்துகரையிற்கொடுத்த புவியோர்க்கெல்லா
ானவானுலகு மாமடவார்சூழலுஞ்சா மளபாய்மாவுஞ்
ாவுன்றுயிர்காம தேனுவும்பெற்றரசிருப்பர் தேவர்போற்ற.

இ-ள்) கோதானஞ் சொர்ன்னதானம், அசுவதானங் குலவுசிதமான கன்னி ம், பூமிதானம், இவையெல்லாம் திருபபாகசுனையின்மூழ்கி ீர்த்தக்கரையில் யோர்களுக்குக் கொடுத்தருளிய உலகத்தார்சகெல்லாம் உயர்ந்த தானமான லோகமும், அறமகளிர்சூழலும் விரைந்துபாய்கின்ற நீலவர்ன்னக்குதிரையுங் ப்பசுவென்று சொல்லப்பட்ட காமதேனுவுஞ் சொந்தமாகப்பெற்று அரசா ய்து தேவர்கள் போற்றிசெய்ய வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (கஅ)

கிரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகசசருக்கம்.—கசு.க்கு திருவிருத்தம் ௨௱ எ௨.

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம்.

றுந்தண்சுனையினரும் பலனுரைப்பன் தன்மசக னுயவேந்தன்
னந்தகாலநெடுங் குவலயமெல்லாம்புரந்தான் குமாரனில்லா
லிங்கவகிலதலம் புரப்பதனுக்கியாரெனவேந் திரக்கங்கூர்ந்து
றுமடவியர்புணர்ந்தும் நொய்திலொருங்கவலையென றுவல்வதம்மா.

(இ-ள்.) மிகவுங் குளிர்ச்சியுடைய ஆருஞ்சுனைதீர்த்தத்தின் மகிமையும் அரிய ஞ் சொல்லுகிறேம் தன்மசகராஜனுனவன் அளவில்லாதகாலம் இப்பெரிய டலமுழுதும் அரசாட்சிசெய்து பிற்காலத்திற்கு இந்தமண்டலத்தை ஆளும்ப தப் புத்திரசந்தானமில்லாதபடியினுலே இராஜ மனங்களாறுருகி நூறுபெ ளை மணஞ்செய்து புணர்ந்தும் ஒருபிள்ளை யில்லாமற்போச்சுதே இனி யென்ன வெனன்று துக்கித்தான்.—எ-று. (க)

னுங்காலைமணமடவா ரிதற்கானதருமமியற் றுதிநீயென்ன
ங்கானும்புருடர்அலா பாரமஸ்வமேதயவித் தருமயாகம்
ங்காணும்பிதிர்முறையோர் சிறப்பவறுவகையிரதச் சிரார்த்தமற்றும்
ங்காணுந்தருமங்கள் மந்த்ரசெபமனந்தவகை மகிழ்ந்துகூர.

(இ-ள்) தன்மசகராஜன் பிள்ளை இல்லையென்று துக்கித்தபோது தேவிமார் சொல்லுகிறார்கள். புத்திரசந்தான முண்டாகும்படியாக அதற்கான தானதரும ளைச் செய்வீராகவென்றுசொல்ல அப்படியே சொர்ன்னபுருட துலாபாரதானம் மேதயாகம் தென்புலத்தாராகிய பிதர்க்கள் மனங்களிகூரத் திவசதினங்களில் றவகை இரத பதார்த்தங்களாலும் திருத்தியாகும்படி சிராத்தங்கள் மற்றும் பல னதருமங்களுஞ்செய்து அநேகவித மந்த்ரசெபங்களும் மனமகிழ்ச்சியாகக் கரு கூர்ந்து செய்தான்.—எ-று. (உ)

அத்தருமத் தாற்றன்மசகன்றேவி முதற்கொடியோ ரரசையின்றாள்
புத்திரற்குச்சந்த்ரகுமாரப்பெயரைப் பொருத்தினரப்புதல்வன்றன்னை
யுத்தமத்தாற்றொண் ணூற்றொன்பதின் மருந்தாமுறுகருணை யுவப்பிற்பே
வைத்திடுநாளொருதேளம் மகவினைத்தீண்டியத்தனைமா வருத்தங்கூர.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணிய தபோபலத்தினாலே தன்மசகராஜன் தே
மார்களில் முந்தின பட்டஸ்ரீதேவி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். அந்தப்பிள்ளை
சந்திரகுமாரனென்னும் பெயரிட்டு மற்றும் தொண்ணூற்றொன்பது தேவிமார்க
உத்தமகுணமான தங்கள் கருணைப்பிரியத்தினாலே நன்றாய்ப்போற்றிவைத்து வரு
கின்றநாளில் ஒருநாள் அந்தப்பிள்ளை வருத்தப்படத்தக்கதாகத் தேள்கொட்டி
யது —எ-று.

மதலைவருந்தும்படியால் மங்கையர்நூற்றுவருமிகவருந்துமோதை
யதனையறிந்தரசனன்று படுந்துயரந்தளவிதென்னவறைதன்மேயா
சதமணிமந்திரவிடதத்தினாற் கணப்பொழுதிற்றணிப்பித்தான்பின்
னுதவருமைந்தன்பேறுபேறன்றே மற்றையர்க்குமுறுஞ்சேய்வேண்டும்

(இ-ள்.) அந்தப்பிள்ளையானது தேள்கடியால் வருத்தப் படுவதுகண்டு பெ
கள்நூறுபேரும் மனதுநொந்து அழுகின்ற சத்தத்தை தன்மசகராஜன் அறிந்து
ப்பிள்ளையின் வருத்தத்தை சதவிதமணிமந்த்ர அவிழ்தங்களால் ஒருவிநாடிப்பொ
தில் தணிப்பித்தான். பின்பு இப்போதுண்டாகிய ஒருபுத்திரனைப் பெற்றபேறு பே
ல்ல இந்தப்பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாக வேண்டுமென்று
ல்லிப்பின்னையும் அரசன் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

யானும்விருத்தாதிபனு மேந்திழைநூற்றுவருமுதிர் வெய்தினார்பான்
றானுதவுபலனனந்தந் தாபதர்சொற்படியமைத்தேன் மறையோர்கேண்டு
னேனேயிவரிவர்க்குமக வெய்தவொருப்பணிலையோ வியம்புகென்ன
ஞானவரொருவன்மன்ன நூறுகுமாரரைப்பெறுவீர் ஞாலங்காப்பார்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் தன்சமுகத்திலிருந்த வேதியர் கூட்டங்களைப் பா
து யானும்விருத்த ராஜனானேன். தேவிமார்கள் நூறுபேரும் முதிர்சசியடைந்தா
யான்செய்த தானதர்ம்ம பலன்கள்அநேகவிதமாகத் தபோதனர்களானபெரியோ
ள்சொற்படியாகச் செய்தமைத்தேன். அதனாலொருபுத்திரனைப் பெற்றேன்,மற்றுமிந்
பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாகத்தக்க தபோபலனில்லையோ செ
லுவீர்களென அங்ஙனமவர்களில் ஞானவானொருவன் ஓஓ அரசனே நீர்நூறுபி
ளைகளைப் பெறுவீர் அவர்கள்இந்த உலகத்தையாளவாராகள் இதற்குவிபரஞ் சொல
கிறேனகேளுமென்று சொல்லுகிறான்.—எ-று.

சேடகிரியெனுமர்த்த நாரீசர்வெற்பில்மறை தேவர்கூடி
நீடுதவம்புரிகுவரன் னெடுங்கிரியிற்சுனையாறொன் றுகக்கூடி
யோடுமதனுறுபகுப்பா முறுபுனற்றீர்த்தந்திருக்கார்த் திகையாமின்னு
ராடியதுநீரும்வண் சென்றாடிலுமக்குமக வனந்தம்வேண்டும்.

(இ-ள்.) சேஷகிரியென்று பெயர்விளங்கும். அர்த்த நாரீஸ்வரர்யெழுந்தருளி
கிரித்தலத்தில் வேதியர் தேவர்கள்கூடி நெடியதவஞ் செய்வார்கள். அந்தக்கிரியி
டத்தில் ஆறுசுனை ஒன்றாகக்கூடி அதனுட் பகுப்பாகியுற்றிருக்கும் அந்தசுனிர்த்த
தீர்த்தத்தில் திருக்கார்த்திகைப்பெணகள் வந்து நீராடிபேறுபெறறாாகள். நீரும் அந்

ல சேர்ந்து அந்தச்சுனைத் தீர்த்தமாடினால் உமக்கு வேண்டிய புத்திரர்களு ஈகுமென்று சொன்னார்.—எ-று (௬)

டுமெனவுரைத்தமறைபுரோகிதனுமெலலியலநூற் றுவருமீண்டி
டரவமலேயிடத்திற் குறித்தவறுதீர்த்தகரைக் குழக்கொண்டுய்தார்
டகையவேதியரும் தெய்வமகபூசைசிவ பூசைநாளு
டகையிற்புரிபவரு மாசிமொழிதருந்தவரோ டுடன்வந்தாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன வேதபுரோகிதனும் ராஜஸ்திரீகள் நூறுபே ககிரிதலத்திலவாது குறிப்பாகிய ஆறுமுகசுனைத் தீர்த்தக்கரையில் கூட்டமா ந்தார்கள். அங்ஙன மேலோரான பெரியோர்களும், மறையோர்களும தெய்வ ஜை சிவ பூஜை வழுவாமல தவஞ்செய்பவர்கள் அனைவரும ஆசீர்வாதஞ்சொ ியதவமுனிவர்களுடனே வந்தார்கள்.—எ-று. (எ)

கபுரோகிதரில்மறை வியந்தசதுர்வேதாங்கி யென்பான்றன்சொல்
சுனைநீராடித் தன்மசகாபனுஞ்சந்த்ர குமாரன்றானும்
மனை மீகிய நூறு மடவியருமுடனிருந்தி மகயாகஞ்செய்
ாக்கவறுசுனைமூழ்கி யுயர்ந்தோர்க்கு மாதானமுதவுகினான்.

(இ-ள்) மேன்மையான புரோகிதரில வேதவேதாங்கியாகிய சதுர்வேதாங்கி ன்பவன் சொற்படியே தகைமையான சுனைகளில தீர்த்தமாடி தன்ம சகாராஜ , பிள்ளை சந்திரகுமாரனும மைதீட்டிய கண்களழகிய நூறுபெண்களுடன்வந்து ிரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்து ஆறுமுகசுனைதீர்த்த மூழ்கி பெரியோர்களுக்கு தானங்களுதவினான்.—எ-று. (அ)

தவிசெய்யவ்வோமத்தி னுயத்தருளுஞ்சுதையமுதா மொருநூற்றன்ன
த்தநடைவெண்ணகைநூறு மெல்லியலாருக்களித்த வேதவோமத்
தமுளவேதாங்கியெனும் தேசிகனப்படியருளச் சிறந்தநூறு
நகயத்துவிளங்களிறு போலுதித்தார்வளர்ந்துலக மன்னரானார்.

(இ-ள்.) அப்படிசெய்த புத்திரகாமேஷ்டியாக ஓமகுண்டத்தினுதித்த சுதை த்தை அன்னம்போன்ற நடையும வெள்ளிய நகையுமுடைய ராஜ ஸ்திரீகள் பெண்களுக்குங் கொடுத்தருளச்செய்து வேதமந்திரவோமம் உசிதமாகச்செ முடித்த சதுர்வேதாங்கியென்னுந்தேசிகனுடைய கிருபையினாலே சிறப்புடை ாஜன் நூறுபெயரிடத்திலும் மதோன்மத்தமான இளங்களிறுகள்போலும நூறு ிராகள் பிறந்து வளர்ந்து உலகமன்னர்களானார்கள்.—எ-று. (௯)

ச்சூதருரைத்தபின்ன ரிலக்குநைமி சாரண்யத் திருந்தோர்கேட்ப
ச்சூதகருயினடைச்சொ லயபிகைபங் கடைந்தபிரா னகலாதோங்கப்
ச்சூதமூலக்குறப்பெண்பொருந்துருகனிருப்பவரப்பொருப்பில்வேதக்
ச்சூதவத்தீர்த்தந் தனிலிருது மகவுதவுங் கதையாதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னபின்பு விளங்கிய நைமிசாரணிய முனிவர்களனைவருங் கமலமுகிழ்போன்ற தனபாரமும குயில்போன்ற மொழியை முடைய அழகிய உமாதேவிகருத்தமது வாமபாகங்கொடுத்து அர்த்தநாரீஸ்வரராக மூர்த்தருளிப் பிரியாமலுயர்ந்தோங்கித தினைப்புனத்தில் மருவிய வள்ளிமணவாள ன குமாரக்கடவுளும் விளங்கியிருக்கின்ற நாககிரியில வேதமோதிய பெருமையு டய சூதமுனிவரே! அந்த ஆறுமுகசுனைத் தீர்த்தத்தில் புத்திரசந்தானப்பேறு தருங் தயா தென்று முனிவர்கள் வினவிக்கேட்டார்கள்.—எ-று. (௰)

முனிவரவர்கேட்பவருட் சூதர்மொழிவாராறாய் முளைத்ததீர்த்தம்
கனிமுருகையரன்பயந்த வந்நாளிற்கார்த்திகைமங் கையர்கொங்கைக்கா
யினியவறுமுகமெய்தி யிறைவனருட்படிவளர்ந்த விகல்வேற்கந்தர்
துனியகலச்சூர்தடிந்து தோய்ந்தாறுமுகத்திறுக்குந் தொகைநீகண்டாய்.

(இ-ள்.) முனிவர்கள்கேட்கக் கிருபையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுகிற அந்தத்திருநாககிரியில் ஆறுசுனை யொருசுனையாக உதித்த தீர்த்தம். கனிவாகப் மேஸ்வரன் கந்தசுவாமியைப் பெற்றநாளில் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலை முண்ணவேண்டி ஆறுமுகவடிவுமாகி சிவனுடைய அருளினாலே வளர்ந்த வே யுதக்கடவுளால் தேவர்கள் துயரந்தீரச் சூரனைச் சங்கரித்த பாவதோஷம் நிவிர் யாகவந்து தீர்த்தமாடும்போது ஆறுமுகத்துக்குக் கணக்காக அவர் கிருபையின ஒருசுனையி லாறுசுனை யாகும்படி விதித்தருளினார்.—எ-று.

கண்டமுதற்றொடங்கியது சண்முகதீர்த்தங்களென்றுங் கழறலாகும்
புண்டரிகன்முதற்றேவர் புகுந்துதினமூழ்கியங்ஙன் போற்றிநீங்கார்
பண்டருமாதவர்மடவார் படாகலமூழ்கினர்கள் பாங்கினாலும்
திண்டலத்தின்கார்த்திகா தீர்த்தமென்றுஞ் செகமனைத்துஞ் செப்புமாலே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் கண் டுண்டாக்கியதீர்த்தத்தை அன்றுமுதலாகச் முகதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாச்சுது. அத்தீர்த்தத்தில் பிரமதேவன் முதலான வர்கள் புகுந்து தினமுமூழ்கி யங்ஙனம சிவனைப்போற்றிசெய்து பிரியாமலிரு றார்கள். முனிவர் பததினிகள ஆறுபேரும்வந்து தங்கள் துயரந்தீர மூழ்கினபடி திண்மையுடைய இந்தத்தலத்தில் கார்த்திகா தீர்த்தமென்றும் செகமெல்லாம் ங்கிற்று.—எ-று.

அத்தீர்த்தப்பயனதனை லருளியநூற்றொருபால ரவனியாள
வைத்தீசன்பதம்பரவ மன்னுவித்துமுருகனர்த்த னீசன்பேர்
முத்தீயிலந்தணரால் மொழிவித்துச்சிவபூஜை முறையும்பூட்டிச்
சத்தீதுபின்னசத்தீ தேவுணர்த்தித் தன்மசகன் றவமேற்கொண்டான்

(இ-ள்.) அந்தச்சண்முகதீர்த்த மகிமையினாலேவசித்த ராஜகுமாரர்கள் நூற்றொ ருபேரும் இந்தமண்டலத்தைப்போற்றிசெய்து முருகவேள் அர்த்தநாரீஸ்வரரின் திரு ப்பெயர்கள், முத்தீவளர்க்கின்ற அந்தணர் மறைமுனிவர்கள் வாக்கினாலே சாற்று வித்து சிவபூஜை முறைமையும்பூட்டி சத்து அசத்து இவ்விரண்டும் தெரியும்படி அறிவுண்டாக்கி மக்களை அரசாளவைத்து தவமேற்கொண்டிருந்தான் தன்ம சக ராஜன்.—எ-று. (௧௩)

புரிந்தருள்சண்முகதீர்த்தம் புகுந்தாடிப்பணிப்பொருப்பிற் றவங்கூர்போதத்
தெரிந்துமங்கைபங்கனையுஞ் சேவைசெய்துமுற்றியனாட் டெய்வலோகம்
புரிந்தனனப்பொழுதுமைந்தர் நூற்றொருவர்தந்தைக்கும் பயந்ததாய்க்கும்
விரைந்துபிதிர்க்கருமமுற்றி வெற்பிலிறையைத்தொழுது வியந்தார்வேந்தர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரஞ் சண்முக தீர்த்தத்தில்புகுந்து தீர்த்தமாடி நாககிரியில் வாசமாகவிருந்து தவங்கள்செய்து ஞானோதயம்பெற்று உமையொருபாகனையுஞ் சேவைசெய்துவணங்கி விரதமுற்றியநாளில சொர்க்கலோகபதஞ்சேர்ந்தான் தன்ம சக ராசன். அப்போது பிள்ளைகள நூற்றொருவரும்வந்து தங்களைப்பெற்ற தந்தை, தாய் இருவருக்கும் பிதிர்க்கருமங்கள் யாவுஞ்செய்து முடித்து நாககிரியீஸ்வரனை இராஜ குமாரர்கள் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (௧௪)

ந்துபானுக்குமிக்க வேலவற்குமனந்தகயிங் கரியமாக்கி
த்தசிவபூஜைமுருகேசருக்குநற்றிருநாள் நாகீசர்க்கு
ந்திகழ் வேதாகமத்தின் வண்ணமிகத் திருவிழா வளங்களாக்கி
ந்துதன்ம சகனூற்றி னொருவரெனப்புவிபுரப்ப நகரின்மீண்டார்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிப் பரமேஸ்வரனுக்கும் வேலவருக்கும் னக கயிங்கிரியங்கள்செய்து பத்தியாக சிவபூஜை கட்டளை நடந்துவரும்படி வித்து முருகருக்கும், நாகீசருக்கும், வேதாகமப்படி திருவிழா நடத்தி வள யாக சயப்புடனே சிவனருள்பெற்று தன்ம சகஉ நூற்றொருபெயர்களும் உல ஞயாள மீண்டுபோய்த் தங்கள் நகரஞ்சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (௧௫)

ஒறைநாமந்தரித்த நூற்றொருவேந்தருநூற்றோர் வெற்புப்போலக்
ண்டகயவாலயமுங் கோபுரமும்மண்டபமு மகஞ்சூழ்சோலைச்
ண்டிகழவியற்றினர்நூற்றொருவரில்முன்னுதித்தவந்தத்திறல்வேந்தற்குத்
ண்டுகதிர்மணிமகுடஞ் சூட்டினர்செங்கோல்நெறித்தொல் புவியில்வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்) இராஜகுமாரர்கள் சுவாமியினது பெயர்பெற்ற நூற்றொரு இராஜ ராகளும, நூற்றொருமலைபோலத் திருக்கோபுரங்களுந் திருமதிலமண்டபங்க ந்தவனப்பூஞ்சோலைகளும், மேன்மையாய்விளங்கச் சிவபுண்ணியங்கள்செ சிவகிருபையினாலே நூற்றொருவரில் முன்பிறந்த திறமையுடைய இராஜனுக் பிரபைபொருந்திய மகுடஞ்சூட்டினார்கள். செங்கோனீதி நெறிமுறைமையாக ரட்சிசெய்து பூமண்டலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.—எ-று. (௧௬)

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகசருக்கம். ௩௯-க்கு திருவிருத்தம். ௬௮௮.

சருவதீர்த்தச் சருக்கம்.

ர்த்தராஜனென்றொருபெயர்விளங்கியுந் தீர்த்தசேகரனென்றும்
ர்த்தைகூறியசர்வதீர்த்தந்தனை மனமிடைநினைவானோர்
ர்த்தரும்பிறவிப்பெருஞ் சூதகப் பெருங் கடல்கடந்தேகச்
சீர்த்தயங்கிய திருக்கயிலாயமே திருமனையெனவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தீர்த்தராஜனென்றும், தீர்த்தசேகரனென்றும், யாவருக்குஞ்சொல்லப் பெயர்பெற்று விளங்கிய சர்வதீர்த்தத்தை மனதிலநினைத்தவர்கள் மறுபிறவியா ன பெருஞ்சூதகப் பவக்கடலைக்கடந்து சென்மசாபல்லியமாகி வளமையுடைய ஸ்ரீ கைலாசமே திருவீடாகச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧)

அன்னதுத்தரக்கிட்டுறத்தமைவுற வழகியசெழுந்தீர்த்த
மன்னெறிப்படவுரைத்தன மதனிடைமுறைமுறை யுறமூழ்கிற்
பின்னவன்குலப்பாதகமிலக்கசென் மந்தனிற் பெரிதோங்கி
மன்னுகின்றவெந் துயரறுஞ் சிவன்பதம் வாழ்வினுக்குரித்தாவார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தம் வடகீழ்ப்பாரிசத்தின் அமைவாக அழகுபொருந்தி யிருப்பது செழுமையுடைய தீர்த்தமகிமைகளை, நெறிமுறைமையாகச்சொன்னோமே

யவற்றையெல்லாம் வரிசைவரிசையாக மூழ்கினபின்பு சருவதீர்த்தத்தில் மூழ்
வர்கள் கொலைபாதகங்களெல்லாந்தீர்ந்து லட்சஞ்சென்மங்களிலும் பெருமை
ரோங்கி வெவ்விய துயரங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிச் சிவன்பதத்திற்சேர்ந்து
ழ்ந்திருப்பதற்கு மிகவும் உரியவர்களாவார்கள்.—எ-று.

என்றுரைத்தபின்சூதனைமாதவ ரிருடிகளனைவோருந்
தன்றுறைப்புனற்சர்வதீர்த்தத்தினிற் றகைமையைவிரித்தோதென்
றென்றுரைத்தனர்சவுனகர்கேட்டியென் றொண்மறைத்துறைச்சூதர்
குன்றிடாவகைகூறினர்யானது கூறுவன்சிவகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மாதவரான முனிவ
ள் அனைவோரும் குளிர்ந்த புனலுடைய சர்வதீர்த்தத்தின் தகைமையை வி
துச் சொல்லுமையாவென்றுகேட்க; அப்படியே சவுனகாதி முனிவர்களே கே
மின்களென்று வேதநெறிமுறைமையுடைய சூதமுனிவர் குன்றுதலில்லாமற் செ
ல்லியருளினார். அப்படியே உலகத்தார் கேட்கும்படியாகச்சொல்லும் புராண
கள்.—எ-று.

கவுரிபங்கினன்களிந்துறையசலமே கவுரிபங்கினனேறும்
பவுரிவண்புனற்சர்வதீர்த்தந்திருப் பச்சைமால்வடிவென்று
மிவுரைதன்னிலோர் பேதமற்றெண்ணுவார்க் கிகபரமிரண்டெய்தி
யவுரியாடையன் ஆட்கவாடைய னருட்பதத்தடைவாரால.

(இ-ள்.) உமையொருபாகரெழுந்தருளிய, கிரியே! உமையொருபாகரென்று
சர்வ தோஷங்களைத் தீர்க்கின்ற, வள்ளிய புனலுடைய சர்வ தீர்த்தம் நீலமே
வனான திருமால் வடிவென்றுஞ், சொல்லிய வேத வாக்கியங்களை பேதகமில்லா
மனத்தையுடையவர்களுக்கெல்லாம் இகபரசாதக பலன் பெற்றுவாழ்ந்து, பின்பு
வியாரியாடையனான சிவன்பதமும், பொன்னுடையவனான விஷ்ணுபதமும் அ
கிரகப்படி சேர்வார்கள்.—எ-று

கெங்கையச்சுதன்வடிவுதன்கெங்கையே கீசன்மாமுடிக்காந்தை
சங்குசக்கரன்சங்கரனெனவிரு தகையலவதுகேண்மி
னெய்குமாலுறைநெய்யென பூமரு வெனத்திலநெய்போலத்
தங்குபாங்கறிந்தொன்றெனுங்கங்கையைச் சர்வதீர்த்தமதாகும்.

(இ-ள்) கெங்கா நதியே! விஷ்ணுவடிவமாகும். அதனுலந்த கெங்கையொரு
பொருளான பரமேஸ்வரன்திருமுடியில் பெண்ணுருவமாக அமர்ந்து சங்குசக்க
பாணியென்றும், சங்கரனென்றும் இரண்டு தகைமைப்பொருளல்ல. அவைகேண்மின்
கள் யெங்குமபாலிற் கலந்திருக்கும்நெய்போலவும், பூவின்மணம்போலுமெள்ளு மெ
ண்ணெயும்போலும் தங்கிக கலந்திருக்கிற பான்மையால் அறிந்துணர்ந்துபெரியோர்
களொன்றென வெண்ணுவார்கள். ஆகையால், கங்கையே சர்வதீர்த்தம்.—எ-று. ரு

சருவதீர்த்தமென்றொருபெயரொடுத்தரன் சருவமா நதிவிண்ணின்
சருவதீர்த்தம்வந்தாடவுமன்னவர் தங்கள்வெம்பிறப்பாய
சருவதீமையைத்தணிப்பவும்பணிமலைத் தடத்துநற்றடமாகிச்
சருவரூபமாய்ச்சருவதன்மங்களாய்த் தழைத்ததன்வடகீழ்பால்.

(இ-ள்) சர்வதீர்த்தமென்றொரு பெயர்விளங்கத்தக்கதாகச் சிவன்கிருபையினா
லே சர்வமாநதிகளும், விண்ணுலகத்தில் சர்வதீர்த்தங்களும் வந்து தீர்த்தமாடவும்
இந்த மண்டலத்தார்களுடைய வெய்யபிறப்பென்னுஞ் சர்வதீமைகளையுந் தணிப்ப

வும் திருநாககிரியின் தீர்த்தங்களில் மேன்மையாகிய தீர்த்தமாகிச் சர்வரூபமாய் வ்வபுண்ணியங்களாய்க் கிரியின் வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் தழைத்திருக்கின்றது. ()

பதீர்த்தமீதாடியபலனதிற றருதலால் நவதீர்த்தம்
பிடந்தமக் கெனத்தினம் டருதலால் சகலபாதகதீமை
வினைத்துய ரகற்றலாற்பணிமலை யுச்சியுத்தரகீழ்பால்
யசுனைக்குநம்பெரியவர்சருவதீர்த் தப்பெயர்பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்) சருவதீர்த்தங்களிலுள் தீர்த்தமாடிய பலனெல்லாம் இந்த சர்வதீர்த்த கொடுக்கிறபடியால் உலகத்தில் நவதீர்த்தங்களும் புகலிடந் தமக்கிதுவென்று தின ருந்து தோய்வதால் சகல பாதகத்தீமைகளும், பழவினைத்துயரங்களுந் தீர்க்கின்ற யாலும், நாககிரியுச்சிக்கும், வடகீழ்ப்பாரிசத்திலே விளங்கியிருக்குஞ் சுனைக்கும் ந பெரியோர்கள் சர்வதீர்த்தமென்னும் பெயர்சொன்னார்கள்.—எ-று. (எ)

ன்றுபத்துடன் மூன்றுகோடிச்சுனை முறைமுறைமுதற்றேவ
ன்றுதங்க ளர்ச்சனையினாற்சுனையெலாம் விதித்தார்பின்
ற்றனிப்பொருட் பணிமலைத்தலத்தினிற் சகலதீர்த்தமுமொன்றாய்த்
ான்றுறத்தனவமரர்யாவரு மதிற் றோய்ந்தரன்பணி கூர்ந்தார்.

(இ-ள்) முப்பத்துமூன்றுகோடி தீர்த்தங்களு முறைமுறையே, முதலாகத் தே ள் இயற்கையாய்த் தங்கள் தங்கள் அர்ச்சனைவிதியினால் சகல தீர்த்தங்களையும் த்தார்கள். பின்பு தான் றனிப்பொருளென்னும் நாககிரிதலத்தில் சகலதீர்த்தங்களு ன்றாய்த் தோன்றவதாகியுறும்படிச் செய்தமைத்தார்கள். அதனில் தேவர்கள் ரும் தீர்த்தமாடிச் சிவபூஜைபணிவிடைகள் செய்து களிகூர்ந்திருந்தார்கள். எ-று

த்வர்க்குழாம் மறைபவர்திருக்குழாம் மாநிலநரர்யாரும்
பர்தமுற்றவண் வந்துநாகத்தனிப் பொருப்பினைவலமாக
ாதரித்துமச்சுனையனந்தங்களி னுடியாபுறகாகக்
காதைபம்பதிகுலவியசருவதீர்த் தத்தினிற்குளிப்பாரால்.

(இ-ள்) மாதவர்கூட்டங்களும் வேதியர்கூட்டங்களும் மண்டலத்தில் மனிதர்க ானைவருஞ் சிவஞானபோதமுற் றங்ஙனம் வந்து திருநாககிரியை வலமாகச் சுற் நமஸ்கரித்து அன்புடனே யந்தச்சுனைகள் அனேக தீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாடி பின் கோதை நகர்குலாவிய சர்வதீர்த்தத்தில் குளிப்பார்களாக.—எ-று. (௮)

ழுந்தவந்திரதீர்த்தமதாகிய வெழிற்சுனைதனில்மூழ்கி
வந்துவந்தனைமூற்றிமாதொருபுற மணந்தபாகனைவேற்கைக்
கந்தனைத்துணைதாற்பதுமந்தனைக் கைதொழுதறஞ்செய்து
சிந்தையாலுயர்தென்புலத்தவர்கடன் செய்வதுசெயலென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி அழகிய தீர்த்தமாடிச் சர்வதீர்த்தத்தில் யாவரும்வந்துமூழ்கி வந்தனை வழிபாடுசெய்து உமையிடப்பாகங்கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரன் வேல்பிடித் த கைகளையுடைய கந்தசாமி இவர்கள் பாதாரவிந்தங்களைக் கைதொழுதுபோற் றித் தன்மதானங்கள்செய்து மனோகரமிகுந்த தென்புலத்தாரான பிதிர்க்கள் கட ன் மூடிப்பது விதிமுறைமையென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௯0).

இப்பெருந்தடத்தீர்த்தமுற்றிருந்ததம் மிடத்தினில்நினைந்தாடி
வெப்பெரும்புனலேனுமப்பலத்தினை யெளிதினிற்றருமென்று

மெய்ப்பெயரதும்ரொழிப்பனவென்றும்வ் விமலனன்புளொன்று
மொப்பிலாமறைச்சூதான்றேதின ருரைப்பதற்கெளிதன்றே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பெருமைபான சர்வதீர்த்தத்தை யாதாமொருவர் ஆறுதிருக்குத் தலங்களிலுண்டாகியிருந்த ஜலங்களிலெதுவானாலும் அதுவே வதீர்த்தமென்று நினைத்துத் தீர்த்தமாடினார்களாகில், அந்தப்பலன்களை யெளிதிற் டுக்குமென்றும் அவரவருடம்பில் பெரிய வினைத்துயரங்கள் தீருமென்றும், சிவ கன்புடையவர்களெனறும் தமக்கொப்பில்லாத வேதியரான சூதமுனிவ ராதி சொன்னார். அதன்மகிமையைச் சொல்லுதற்கெளிதல்ல.—எ-று. (

தீண்டினார்பலன்செங்கையுட்கொண்டபேர் செய்பலனதன்மூழ்கி
வீண்டினார்பல னதனிடைப்புண்ணிய மியற்றினார்பலன்யாவு
மீண்டினுமனத்தெண்ணியிதெனவுரைத் திடவொணாத்தனபாரம்
சேண்டரும்பிறைச் சென்னியலாலொரு தெய்வமேயறியாரால்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தத்தைப் பரிசித்தவர்கள்பலனுஞ், செவ்வியு ளிலெடுத்து உட்கொண்டவர்கள்பலனும், அதில் தீர்த்தமாடவென்று வந்தசே வர்கள்பலனும்,மூழ்கினவர்கள்பலனும அங்ஙனந் தாம்மதானங்கள் செய்தவர்கள் னும் இவையாவும் இவ்வாறென்று நமது மனத்தில் யெண்ணிச் சொல்லவொண் து. அதன் பெருமையை, யோங்கிய விளம்பிறையைத்தரித்த முடியழகிய பரமே வான்பாதமேயறிய வேறொரு தேவர்களும அறியார்கள்.—எ-று. (௰)

சருவதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௩௮-க்கு திருவிருத்தம். ௪000.

தீர்த்தநிலைச்சருக்கம்.

இந்திரன்றிரு தீர்த்தமிந் திரன்றிசை யிந்திரன்றிசைகாட்டு
முந்துபாவகன் றீர்த்தமக்கினித்திசை யுறுவினைபல நீய்க்குஞ்
சிந்தைகூர்யம தீர்த்தமத் திசைகனத் தாயுவின் சிறப்பாக்கும்
பந்தமானிரு திச்சுனையத்திசை பகைத்தவர்பகைமாற்றும்.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திசையி லிந்திரதீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கின லிந்திரபோக பலனுண்டாம். தென்கிழக்குததிக்கில அக்கினிதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினல் பல பல வினைகளையுந் தீர்க்கும். தெற்குத்திசையில யமன்தீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கி னு லவர்க்குச் சிறப்பாகிய ஆயுசுவிர்த்திக்கும். தென்மேற்குத்திக்கில் நிருதி தீர்த்தமி ருக்கும், அதில மூழ்கினல் பகைத்துக்கொண்டவர் பகையை மாற்றுவிக்கும். எ-று. ()

வருணதீர்த்தமத் திசையெலாம் வான்மழைபொழிவாக்கும்
விரவுவாயுவின் றீர்த்தமுமப்படி விழுந்தவர்க்குயிர்காட்டுங்
குரவர்சூழ்வடக் குபோதீர்த்தந்தனக் குலைதருவடகீழ்பால்
நரர்வணங்கு மீசானதீர்த்தம்பல பலநலந்தருமேலோய்.

மேற்குத்திசையில் வருணதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினல் அவர்களிருக்கின ற திசைகளெல்லாம் நல்லமழைவளஞ்சுரக்கும். வடமேற்குத்திக்கில் வாயுவுதீர்த்தமி

அதில்மூழ்கினல் யிறந்தவர்களுக் குயிர்கொடுக்கும். வடக்கிகுத்க்சையில் கு தீர்த்தமிருக்கும் அதில் மூழ்கினல் அவர்களுக்குத் திரவியக்குவித லுண்டாகும். கிழக்குத்திக்கில் ஈசானதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினல் பலநன்மையுந்தரும். களேயென்று சூதமுனிவர்சொன்னர்.—எ-று. (உ)

ருவில் சூரியன் றருசுனைச் சூரிய புட்கரணித்தீர்த்தம்
ருவுவெம்பிணி குட்டமென் பனவெலாம் விடவருடருஞ்சோமன்
திருச்சுனை சந்திரபுட்கர ணிப்பெயர் தனைப்பூணும்
குமாரமுதந்தருஞ் சுரம்விடம் பாரோகியதாமால்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சூரியனுண்டாக்கியசுனை சூரியபுட்கரணி தீர்த்தமென்று யாராய விளங்கியிருக்கும். அதில மூழகினவர்களுக்குப் பயங்கரமான வெவவி ணி பீடை குட்டமுதலாகிய சகலரோகங்களுந்தீரும், சந்திரனுண்டாக்கிய சுனை ரபுட்கரணி தீர்த்தமென்றும்பெயராய் விளங்கியிருக்கும. அதில மூழகினவாக கு அமுதபானஞ் செயததுபோலுங் கொடிதாகிய சுரங்களும, விஷங்களும், டோடிப்போகும்.—எ-று. (௩)

மதீர்த்தமப்பங்கயத்திருவிடாப் பதிமதிபுனைவோனைக்
ஞெரணி தனைத்தினங்கைதொழுங் கனிவுறத்தவஞ்செய்யும்
ற்புநீர்புகுநாடினர் நினைத்தன புரக்குமாவருள்புட்டுங்
பெருந்தலை முறையெலாந்தனக்குவை மனக்கவையறச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பதுமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம் அது பங்கயத்திருவாகிய லட்சுமிதே ருபெயாலுண்டாக்கியது. அந்த லட்சுமியானவள பரமேஸ்வரனையும், உமாதே யும, தினந்தினங் கனிவுடனே தொழுதுவணங்கித தவஞ்செயதிருக்கின்ற ழகிய லட்சுமிதீர்த்ததில மூழகினவர்கள நினைததகாரியங்கொடிவரக கருணை ரட்சிக்கும், விஷ்ணுகடாக்ஷம பெறுவாாகள். அவர்கள் தலைமுறையெலலா தனக குவிதலுண்டாகிச சற்றுஞ் சிந்தையிலலாமல் வாழவாாகள.—எ-று. (௪)

தகன்னியர் தருந்திருத்திர்த்தமா சத்தியுந்தவப்பேறு
த்தவஸ்யமுந் தருமெழுமுனிவரர் விரவியபெயர்தீர்த்த
தியோகமோடாகமமுறைவே தாந்த சித்தியுமாக்குஞ்
தனமது சத்திருடித்தடந் தீர்த்தமென்றுரைசாற்றும்.

(இ-ள்.) சத்தகன்னிகளுண்டாக்கிய திருத்தீர்ததம், பிரசித்தியாய விளங்கியிருக் அதில்மூழ்கினல் அதிக சத்துவமும், தபோபலனும், வசியங்களு மெளிதிலுண் ாகும். எழுமுனிவர்கள் செய்ததீர்ததம் பிரசித்தியாய விளங்கியிருக்கும். அதில் ழ்கினல் வேதாகமமுறை தெரிகின்றவறிவும, வேதாந்தசித்தியும், யோகசித்தியும் ரகசித்தியுங்கொடுக்கும். அதற்குப்பெயர் சித்திகளையுடைய சததவிருடியர் தீர்த்தமெ ன்று மேனூல்களசொல்லும்.—எ-று. (௫)

ராமதீர்த்தமென் றொருதிருத்தீர்த்தம தெண்ணிலிபதஞ் சேர்க்கும்
ராவிலன் றுதறுகப்பிரமந்தனைப் பயக்குமப்பதங்கூட்டு
பிராவணப்பகை தடிந்துசா னகியுடனிராமனுதனைத்தாபித்
தாரம்லைப்பர மனைப்பணிந் தன்றுகண்டருளிய சுனையாமல்.

(இ-ள்.) இராமதீர்த்தமென் றொரு திருத்தீர்த்தம். அதுவந்த வரலாறு யாதென் இராவணனைச்சங்கரிசது இராமர் சீதாதேவியுடன்வந்து சேதுவி லிராம லிங் கத்தைத்தாபித்துப் பூஜைசெய்து பின்பு திருநாககிரியிலவந்து நாகேஸ்வானைக்கண்டு

பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து உண்டாக்கியதீர்த்தம், அதில்மூழ்கினல் அவர்களுக்கு தாரகப்பிரமபோதகமுஞ் சிவலோகப்பலனுஞ் சிவசாயுச்சியமும் பெற்றுவவார்கள்.—எ-று.

மயேந்திரச்சுனை யொன்றுளவதுமயன் மலைப்புயவிலங்கேசன்
வியந்ததம்பதி யனுமர்தீவிளைத்ததை வியப்பற வழித்ததைக்காக்க
நயந்துரைத்தொரு கணத்திலொன் றன்னிது நன்கியற்றுதற்காகிப்
பயந்துவந்து செங்கோடனைப்பணிந்தநாட் பயந்ததண்சுனைதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) மயேந்திரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம் பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக்கு மலைபோலும் புயங்களையுடைய விராவணனிருந்த இலங்காபுரிமுழுதும் அனுமதீயிட்டு அழிந்தநகரத்தை நயப்பாக நினைப்பினனும், வசனத்தினனும் முன்பே ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழகுபெற வுண்டாக்கும்பொருட்டு, மயனெனவன் மிகு வன்புடனே செங்கோட்டீசுரனைக்கண்டு சேரிசித்துவணங்கி சுவாமிகிருபையிலே சிருஷ்டிக்குஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டநாளில் உண்டாக்கியதீர்த்த சுனைத்தீர்த்தம்.—எ-று.

அம் மயேந்திரச்சுனைபடி பவர்நினைத்தனமுடித்தருளாக்கும்
விம்முசித்திர விசித்திரத்தொழில்பல விளைத்திடு மதற்கப்பாற்
செம்மலாயசாம்புவச்சுனை யதிற்சில வெண்தினந்தின மூழ்கும்
மம்மஞானமுமதிவித மறையும்பே ராண்மை யுந்தருந்தோய்ந்தால்.

(இ-ள்.) மயேந்திர தீர்த்தச்சுனையில்படிந்து மூழ்கினவர்களுக்கு நினைத்ததெல்லாம் கைகூடிவரும். சகல சித்தியும்பலிக்கும். விசித்திரத்தொழில்களெல்லாம் தூசெயலாயுண்டாகி விர்த்திக்கும். அதற்கப்புறம் அறிவையுடைய சாம்புவன்செய்தீர்த்தம், சாம்புவதீர்த்தமென்றுபெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதிற்சில காடியினங்கள் தினந்தினம் வந்துமூழ்கும். அந்தச்சுனையில் மூழ்கினவர்களுக்கு ஆண்மைப்பெருமை அதிர்ச்சியமான வேதாந்த மெய்ஞ்ஞானவறிவுண்டாய்ப் பேரின்பமுத்தியுங்கிடைக்கும்.—எ-று.

தீர்த்தவன்னிலே செப்புவர் மால்சுனைச் சிவாலயக் குடக்கம்மேற்
கார்த்தபங்கயத் தீர்த்தமவ்விடைவரு ணன் சுனையதன்மேல்பா
லேர்த்த சத்தகன்னியர் சுனைசந்திர புட்கரணியுமேல்பாற்
றூர்த்தடம் புனலிதன் குடவதற்குள சத்தமாரிஷித் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) இனிஇவ்வாறு மகிமைவிளங்கித் தீர்த்தங்களிருக்கும் நிலைகளைச்சொல்லுகிறோம். சிவன் சன்னதிக்கு மேற்குப் புறத்திலிருப்பது விஷ்டணுதீர்த்தம். அதற்கு மேற்காகவிருப்பது செங்கமலத்தீர்த்தம. அதற்கு மேற்பக்கத்திலிருப்பது வருணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாரிசத்திலிருப்பது சத்தகன்னியர்தீர்த்தம். அதறகு மேற்காகவிருப்பது சந்திரபுட்கரணிதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாகத்திலிருப்பது சத்தமஹாவிருஷிதீர்த்தம்.—எ-று. (௬)

ஆதிகோவிலின் கிழக்கு நாகச்சுனை யதன்கிழக்கறுதீர்த்த
மீதுவாண தீர்த்தங்குமரன்சுனை விசாலமப்புறங்கிழ்பா
லோதுமிச்சுனைக் கோர்கணைத்தூர மாதபன்மரு முயர்தீர்த்தங்
காதலீரிதன் றென்கிழக்காகுநங் காளிதந்தருடீர்த்தம்.

(இ-ள்) ஆதிமூர்த்தியாகிய சுவாமி கோவிலுக்குங் கிழக்குப்புறமிருப்பது நாகதீர்த்தம். அதற்குக் கிழக்காகவிருப்பது சண்முகதீர்த்தம். அதற்கு மேலேயிருப்பது

தீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே சிலதூரத்திலிருப்பது குமாரதீர்த்தம். அதற்குங் கே ஒரு அம்பிதூரத்திலிருப்பது சூரியபுட்கரணிதீர்த்தம். அதற்குத் தென்கி கவிருப்பது காளிதீர்த்தம் —எ—று (௰)

ற்குமோர்கணைத் தூரமக்கினிச்சுனை வடக்கபனருடர்த்த
ற்கரன்றிருச் சுற்றுளாயிதன்வடக் கிந்திரன் றினைத்தீர்த்தம்
க்த கீழ்மயேந் திரமதன்கீழ்ச்சாம் புவச்சுனையதன்கீழா
க்தனக்குப்பொன் சுனைவட கிழக்கெய்து மைங்கரனதுதீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தகாளிதீர்த்தத்துக்கு தென்கிழக்காக ஒரம்பிதூரத்திலிருப்பது கினிதீர்த்தம். அதுநிற்க சிவன் கோவிலுக்கு வடக்குப்புறந் திருமதிற சுற்றுக்கு ாகவிருப்பது பிரமதீர்த்தம். அதற்கு வடக்காகவிருப்பது இந்திரதீர்த்தம். அதற்குங் ாகவிருப்பது மயேந்திரதீர்த்தம். அதற்குங்கீழாகவிருப்பது சாம்புவதீர்த்தம. அதற் கீழாகவிருப்பது குபேரதீர்த்தம். அவைநிற்க சுவாமி கோவிலுக்கு வடகிழக்குப் லிருப்பது கணபதிதீர்த்தம் —எ—று. (௰க)

ானதீர்த்தத்தி னடுககம்பா நதி யதற்கயல்பவநாச
ளிதன்கிழக் கிற்சிவதீர்த்தமிவ் வரபுனற் கிழக்காகத்
னலந்தரு சருவதீர்த்தமுந்தன்ம தீர்த்தமு மதன்றற்கீ
ன்னுமிங்கிதன் கீழ்வயிரவச்சுனை யெனுங்கனதிருத்தீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்கணபதிதீர்த்தத்துக்குப பக்கமாகவிருப்பது அம்பாநதித்தீர்த்தம் ற்குக்கிழக்குப பக்கமாகவிருப்பது சிவதீர்த்தம் அதற்குக் கிழக்காகவிருப்பது சரு த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது தன்மதீர்த்தம. அதற்குக்கீழாகவிருப்பது வயிரவ ம்.—எ—று. (௰உ)

வடகிழக்கினி னடிமலையதிலொரு நிறைதரு மலர்தீர்த்தம்
டவுகங்கையும் யமுனையுஞ் சரஸ்வதி நதியுமங் கவண்டோன்று
மிடமிதற்குமே ரீசன்வாவிப்புன லிதற்கோ ரம்பிதூரங்
கடவுள் பாற்சுனை யதன்குடக் காவருள் காமதேனுவின் றீர்த்தம்.

(இ-ள்.) திருக்கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்புறம் அடிமலையில ஒரொழுங்காக நிறையா யிருப்பது கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதியென்று மூன்றுதீர்த்தம விளங தோன்றும். அதற்குமேலிருப்பது ஈசானதீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே ஒரு அம் ரத்தி லிருப்பது பாற்சுனைதீர்த்தம். ஈசானதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாரிசத்தி பது தெய்வப்பசு வுதவிய காமதேனுதீர்த்தம.—எ—று. (௰௩)

தீர்த்தமிலைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம ௩௩-க்கு திருவிருத்தம். ௧௦௪௩.

சிங்கவன்மர் சருக்கம்.

வேதவியாசர் விளம்பின வெல்லாஞ்
சூதர் பகர்ந்தனர் அறவினருட்கொண்
டதுவிட்க்கதி யினிதிலை முனிவோர்
நாதபிழைத்தன மெனவுரைநவில்வார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் வேதவியாசர்சொன்ன புராணகதை யனைத்தும் முறை ாகச் சூதமுனிவர்சொன்னார். சொன்னவற்றையெல்லாம் முனிவர்களகேட்டு

சூடக வங்கையார் சுந்தி யிசைப்பார்
நீடகர் விஞ்சையர் மஞ்ச நெகிழ்ப்பார்.

இ-ள்.) அந்நகரத்தி லரங்கமண்டபத்தினும் பாடகம்பொருந்திய பாதங்க டைய ரம்பாஸ்ரீகள் அனேகவிசித்திரமான நிர்த்தனஞ்செய்வார்கள். சூடகம் ந்திய கையழகிய சிலபெண்கள் சித்திரமண்டபங்களில வாசிக்கும் வீணை இ யகளைக்கேட்டு விஞ்சையர்களி மனதுருகி மோகிப்பார்கள்.—எ-று. (சு)

வரைபொரு மாட மணித்தல மீதே
தரைபொரு மங்கையர் தம்விளையாட்டா
நிரைபொரு கந்துகம் நீள்மதியைப்போய்
மரைமுக மென்றனர் வடுவென நகுமால்.

(இ-ள்.) மலைபோலு முயர்ந்த மாடமாளிகைமீதில் பூலோக மங்கயர்கள் விளை ரத்தினமணிபபந்துகள் சந்திரமணடலத்தைத்தாகதி அங்ஙனம்வருகின்ற சசந்திரனைப்பார்தது ஸ்ரீ சனஙகளுடைய முகததுககு ஒபபெனறு மேலோர் மசால்வார்கள். ஆ ஆ! இதில் களங்கமிருக்குதென்று நகை_துப் பழிப்பதுபோ பிரகாசிக்கும்.—எ-று. (எ)

சித்திரமுத்தொளி சிந்திய பந்து
கைத்தலம் வந்த கவினகதிர் மதியம்
வத்திர மொத்தில வடிவுற வவர்பா
லத்திரமுறுகை யடையென லாமால்.

(இ-ள்.) சித்திரமெழுதி யலங்கரித்த மேநிலைகளில் சிலபெண்கள் விளையாட் முத்துமணிகளாற்செய்த அழகிய பந்தடிக்கும்போது எகிறி மேலேமட்டு மீண்டு மாத பந்துகள் அந்தப்பெணகள் கையில்வந்துசேர்தல், குளிர்ந்த நிலவானது கதி ளைவந்து உங்கள முகத்துக்கு ஒப்பாகாததால் அதன்களங்க மறும்படியாக ர்கள் கைசேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்ததுபோலும் —எ-று. (அ)

இரேவைநதிப்புன லின்விளையாட்டின்
பாவையனைக் கண் டப்பனிமொழியார்
தர்வுநதிப்பொரு டனையெதிர் நலகிப்
பூவவர் தாளிற் போடுவதிரைநீர்

(இ-ள்) பினனுஞ் சிலபெண்கள் அந்நகரஞ்சூழ்ந்த ரேவைநதிச்சலத்தில் த்து விளையாடும்போது ஜலக் கனனிகையர்கள் நதிப்பொருளை யெதிர்வைத்து ணஙகுவதுபோலும், புட்பங்களையும், பொன்மணிகளையுங் கொண்டுவந்து விளையா ம்பெண்கள் கால்களிற் போடாநிற்கும் நதி நீர்த்திரையலைகள்.—எ-று. (கூ)

குங்கும சந்தனம் வண்களை குழைந்த
மங்கையர் தங்கள் மணாளரோடாடு
மிங்கித மன்மத னிரதியொடேகி
யங்கவை கண்டுத ணுண்மை வெறுப்பான்.

(இ-ள்.) குங்குமகளபந்திமிர்ந்த ஸ்ரீ சனங்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் பிரா நாயகரோடுங் கூடிப்பிரியாமல் கிரீடிப்பார்கள். அவர்க ளிங்கிதமான அழகும் பிரி மையுங்கண்டு மன்மதவேள் இரதிதேவியுடனே அங்ஙனஞ்சென்று திகைத் நின்று தன்னுடைய ஆண்மையை வெறுப்பான்.—எ-று. (ய)

சோலைகள்வானந் தொடநிமிரடைவின்
காலையு மாலையு மிருதாவுங் காணு
ராலயதீபமு மாரமுமணியுப்
ஞர்லம் விளக்குவ நன்கதி ரொளியால்.

(இ-ள்.) அந்த நகர்சூழ்ந்த கறபகச்சோலைகள் அண்டத்தையளாவி நிமி தோங்கிச செறிந்திருக்கின்ற நீங்காத நிழல்களால் காலைபபோது மாலைப்போது சந்திர சூரியப் பிரபைகளுங் கண்டறியாாகள. தேவாலயங்களில் விளங்கிய வொளிகளும், முத்தாரங்களும், மாணிக்கமணிகளும், பூமியில சுடர்விளககக் கதி ரபை பொருநதியது.—எ.று. (ம

ஆரமு மாரமு மாரமு நிறையும்
பாரமும் பாரமும் பைங்கடை காட்டுங்
கோரமுங் கோரமுங் கொற்றவரேற
வீரமும் வீரமும் வெம்புயங் காட்டும்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தில் ஆரமாகிய முத்துமணிகளும், ஆரமாகிய சந்தனக்கு டுகளும, ஆரமாகிய மணிமாலைகளும், எஙகும் நிறைந்திருக்கும். பாரமாகிய து நிறைத நூககுகளும், பாரமாகிய பலபொருள் வியாபாரங்களு, மழகிய அங்காப கடைக ளிலெதகினும் விளங்கியிருககும் கோரமாகிய ஆணமையுடனே, கோரம ய குதிரைகள் மேறகொணடு வீதிகள்தோறும் உலாவிவருவாாகள. அரசர் கள் வீரமாகிய சவுரியமும், வீரமாகிய வெற்றிகளும் விளங்கும மன்னவா புய ளில.—எ-று. (ங

இவ்வளமேவு செயங்கல விறைவன்
துயவனமேவிய சூரிய குலமன்
கைவளமேவிய காரினை கொண்டோன்
மைவள மேவிய மால்சிங்கவன்மன்.

(இ-ள்) இப்படி வளமைபொருந்தி யழகிய செயங்கல நகரினிராஜனுனவ இந்திரபோக வளமபெற்ற சூரியகுலவுசிதன் பொழிகின்ற மேகம்போலும், பொழி டானின்ற தியாகக கைகளையுடையவன் நீலமேக வணணனுண விஷ்ணுமூர்த்தி யைப்போலும, அழகுடையவன சிஙகவன்மராஜன்.—எ-று. (மா

நீதியினுலர சர்நெறி முறையால்
வேதபுராண வியன்றெழில முறையால்
மாதருமப்பெயர் மிதமக மதனுல்
மேதினியிற்பொரு விலன்விற லுடையோன்.

(இ-ள) நீதியினு லரசாட்சி நெறிமுறைமையாலும், வேதாகமபுராண வித்தியா கோஷடியினுலும, உத்தமசனஙகளுககுத தானதர்மங்கள் செய்வதினுலும், யாகங கள், வேள்விகள, நிறைவேறச் செய்வதினுலும், ஆண்மையினுலு மிநதப் பூமண் லததில் ஒருவருந தனககொப்பில்லாதவன வீரபாாக்கிரமததையுடைய அந்தச சிங்க வன்மராஜன் —எ-று. (மச

மூவிரு மன்னரில் முன்னவனன்னேன்
காவலினுரியவை காவலர் தொழிலால்

மாவருக்கா னக மாவினைமீண்ட
வேவரும் வேட்டையி லேகுத லுற்றான்.

(இ-ள்.) அறுவகைச் சக்கரவாத்திகளிலு முதன்மையான சிங்கவன்ம ராஜ இந்தப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்து ரட்சிப்பது காவலராகிய இராஜ தொழின்முறைமையானபடியால் உலகத்தில் புலி, கரடி முதலான துஷ்டமிருகங்களா லுபத்திரமிருந்தபடியினாலே சொல்லுதற்கரிய மிருகவேட்டையாடச் சேனை பரிவாரத்துடனே புறப்பட்டுப்போவதற்கு யெத்தனித்தான்.—எ-று. (மரு)

காளகமுட்டிய காளுடைகொண்டான்
சூளமு டியம்பொன் றுவர்த்துகில் வேய்ந்தான்
தாளடிபாதுகை சன்மம்விசித்தான்
வீளைமிகு வியன்படை சோத்தான்.

((இ-ள்.) வச்சிர கவசந்தரித்துச, சொர்ன்னமுடிசூட்டிச, சிவந்த பட்டாடையுடுத்து ரத்தினக்கச்சைகட்டிக, கால்களில் வீரக்கழல்பூட்டி, தோற்கவசங் தொட்டிடுக யிடையி லுடைவாள்கட்டி, கைகளில மேலான வில்பிடித்து, முதுகி லம்புறாத்தூணியுங் கட்டினான்.—எ-று. (மசு)

வெளியிடை வேல்வரெ ரிவுளியும் வெங்கோன்
றளியவை யெதிரெதிர் தாண்டவோர் மாவு
மளிரடுபாங்குற வவையவ வய்வே
லொளிதிகழ் படையோ டுய்ந்தன னுரவோன்.

(இ-ள்.) ஏகவெளி யிடங்களில் மிருகங்களைச் செயிப்பதாகக் கற்கரடு, வேயாறுகளுந் தாண்டிப்பாய்கின்ற வொரு குதிரையும் பிரியாமல் பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர நீலவர்ன்னக்குதிரை மேறகொண்டு வெற்றிமாலைசூடி மின்னப்பட்ட கூரிவேல் கையிலேந்தி ஒங்கிய சிஙகவன்மராஜன். அலங்கிரதமாகப் புறப்பட்டான்.

கண்ணியும் வலையு மெடுத்தக் கடாவுந்
திண்ணிய கரியுமவ் வேடுவர் திரளு
மெண்ணில வெண்ணில வீசனை யெண்ணார்
விண்ணிடை யடர்நமன் விளைவினெழுந்தார்.

(இ ள்.) கண்ணிகளும், வலைகளும் சுமந்துகொண்டு வரப்பட்ட பெருமைக் கடாக்களும, இளமையாக வுயர்ந்தோங்கிய யானைகளும், வேட்டைககாரராகிய வேடர், வேட்டுவர் கூட்டங்களு மியவளவென் றெண்ணுதற்கரிதாகிய வனந்தம் போகள் வீராதிவீரர்களும், பல ஆயுதங்களெடுத்த காலாட்படைகளு மெதிர்த்து வந்த யீசுரனையு மெண்ணுதவர்களாய வெற்றிக்கொடிகள் ஆகாசமநெருங்கி அடர்ந்துவரப்பட்ட எமகூட்டங்கள்போலும், வெளியாகப் புறப்பட்டார்கள்.-எ-று. ()

வேலம்பொடுபிறை வாய்விசிகத்தோ
டாலம்பொதிவெறு மரவம் புறனர்
கோலுங்குந்தங் குறியகதைக்கப்
பாலங்கொண்டவர் பலரொடு சென்றான்.

(இ-ள்.) மூவிலைவேல்களும், வில்லம்புகளும், பிறைபோன்ற சினுக்கம்புகளும், விஷம்பூசிய பட்டாக்கத்திகளும், கேரிசங்களும், யீட்டிகளுங், குறுந்தடிகளும், வளைதடி சக்கரங்களுங், கவண்களும, பிண்டிபாலங்களும கைக்கொண்டு அணி அணி

யாய் வரப்பட்ட பதாதிகளுடனே மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கானகங்களில
ட்டை செயிர்க்கச்சென்றான சிங்கவன்மன.—எ-று. (

அடவியில் வினைமிருகங் களடர்ந்த
கடனில நிடையடு கைகள் வகுத்தான்
தடவினைமிருக மடப்பலசாய்த்தான்
வடநிலகேசனோர் மானொடு சென்றான்.

(இ-ள்.) கானகத்திற்புகுந்து துஷ்டமிருகங்கள் வெளிப்படும்படி பதா
ளைக்கொண்டு காட்டைக் கலைத்துவிடச்செய்து கடல்சூழ்ந்த வுலகத்தினிடத்
சேனைகளை யணிவகுத்து அங்கங்கே கட்டாகநிறுத்தி வலைகள்கட்டி வில் லம்பு
லான பலவாயுதங்களாலும், அடர்ந்து வரப்பட்ட மிருகங்களைச் சங்கரித்தான.
தவேளையில் வடதிசைத தேசாதிபதியான சிங்க வன்மராஜன் அங்ஙனம்
ருக்குஞ் சிக்காமல் தப்பித்து விரைந்தோடுகின்ற ஒரு மானைத்தொடர்ந்து சென்

மானையம்மாவினி லேறி மறித்தான்
கானகமூடு கடாங்க் டுகைத்தான்
சேனைக ளேனையர் வேட்டை செயிர்த்தா
ரேன மெர்ன்றெடுசிங்க வன்ம னெதிர்த்தான்.

(இ-ள்.) கோரமாகிய குதிரைமேலேறிச்சென்று விரைந்தோடுகின்ற மா
யெய்தான். இன்னம் வனங்களில் திரியப்பட்ட மும்மதம்பொருந்திய அ
யானைகளையுங்கொன்றான். சேனைவீரர்கள் அங்கங்கே விரைந்தோடுகின்ற
கங்களையெல்லாங்கொன்று வேட்டை செயிர்த்தார்கள். அதுவேளையில் குரூ
வெதிர்த்துப்பாயவருகிற ஒரு காட்டுப்பன்றியுடனே சிங்கவன்மராஜன் அடர்ந்
திர்த்தான்.—எ-று. (௦

மண்டலமண்டம் வனங்கண்டுங்கக்
கொண்டெனவந்து மிடைந்ததோரேனங்
கண்டவன் வில்லிடு கணையோட்டுக்கி
மண்டினன் மண்ட விரைந்தது மாதோ.

(இ-ள்.) அண்டங்கள புவனங்களெல்லாம் நடுநடுங்கத்தக்கதாக கார்மே
போலும், கோபித்தடர்ந்துவந்து எதிரத ஒரு பன்றியை அரசனபார்த்து வ
விற்பூட்டிய மூனையம்புகளா லெய்து மண்டிப்போராடினான். அப்படி யடர்ந்
தன்னைக் கொல்லவருவதுகண்டு சவுரியமானபன்றி யங்ஙனம் விரைந்தோடிய

விரைந்து விரைந்து விழுந்து விழுந்தே
பரந்திரவோடிய பன்றிபுறம்போய்
நெருங்கவகப்படு மாறென நின்றே
தரங்கமன்னுறமுன் றண்டியதம்மா.

(இ-ள்) விரைந்து வேகமாக ஓடியும் விழுந்து யெழுந்தும் அகப்படாமலோ
டிய பன்றி யுமகொரு சார்பில்போய் நெருங்கி யகப்படும்போல் யெதிர்த்துநின்று
ராஜனுடனே போராடிப் பன்றி தாண்டின.—எ-று. (உ௩)

கூடவிளைந்த கொடுந்தொழில் வீர
அக்கடவ ரங்ஙன மங்ஙன நின்றார்

வாட்டலில் சிங்கவன் மன் பின் விடாதே
வேரடினிவிளிய வுடற்றுவ னெனறே

(இ-ள்) கூடத்தொடர்ந்து விரைந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லா மிளைத்து
ககே நின்றுவிட்டார்கள். சற்றும் வாட்டமில்லாத சிங்க வன்மராஜன அந்தப்
யைப் பின்தொடாந்து விடாமலோடி பன்றியை வெவிததிலும் கொலலு
னன்று மூடுகிறன.—எ-று. (உச)

அன்னிலைகேழ லறிந்து செறிந்து
மன்னியகதிமதி வரவறியாத
நன்னிழலடவியி னனணி நடுங்கி
முன்னியபிருகு முனிகணெதிர வெய்யத்தால.

(இ-ள்.) சிங்க வன்மராஜன் தன்னைக கொலலும்படியாகத தொடாநதுவருவ னை அந்தப் பன்றியானது நெருங்கி வமாசசெறிவையுடைய சூரியசந்திரா வர யாத நிழலாக விருணட ஒரு கானகததிறபடிநது நடுஙகி யநதனாந தவருசெய நத பிருகுமுனிவனுக கெதிராகசசோநதது.—எ-று. (உரு)

போயுடையேனந்த வானவிப்பூப
னையவோர் வாளியி லெயதறுணிந்தானா
நாயகமுனிவனின் நளினமலர்த்தாள்
வேய வடைந்தவென் வெம்முயிர் காப்பாய

(இ-ள்) சோநத பன்றியானது சுவாமி! இநத ராஜனைவன் என்னை மூ ரம்பி லெய்து கொலவதாகத தொடாநதுவநதான தவநாயகனுகிய முனீஸவரரே! தா ம்முடைய பாதததில அடைக்கலமாக வநதடைநதேன் என்னைககாத திரட்சிப் பாகவென்று சொல்லியது —எ-று (உசு)

எனறுவராக மிறைஞ்சியடைந்த
வனறபயத்தை யளித்தருள் முனிவன்
றுன்றியெமமிடநஞ் சூழலடைந்தா
ரொன்றுமில் வினையென றுறுதி மொழிந்தான்.

(இ-ள்) என் றநத வராகமானது வணங்கி சரணாகதியென்றடைநததுகண்டு பயஸதன்கொடுததுக கிருபையுடன் பிருகுமுனிவன, வாராய பனறியே! அடை மாக நம்மிடததில அடைந்த வுனககு ஒரு அபாயமான வினையொன்றுமிலலை. னைக்காத்திரட்சிக்கிறோம் பயப்படாதேயென் றுறுதிவார்ததை சொன்னார்.

பிருகு மஹாமுனி பெட்புரை யேனந
தெருமவர் வேதிர செப்பியகாலை
வரிசிலையொடுசிஙக வன்மன் விரைந்தே
யருகுற வடியி லடைந்தன னந்தோ.

(இ-ள்.) பிருகு மஹாமுனிவன் உறுதியாய்ப் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பன்றி து பயத்தைத் தீரததவேளையில் அம்புபூட்டிய வில்லுடனே சிஙகவன்மராஜ னானது முனிவ னருகில பக்கமா யடைந்து நின்ற பனறியைக கொலவதற்கே அநயனமய வநதுசோாநதான்.—எ-று. (உஅ)

அடைந்த முனிக்க ணடைந்தவ்வேன
முடைந்திடவாளி யுடற்றுதனேக்கி

மிடைந்த மனத்தனவ் வியன் முனிமன்னு
தொடர்ந்திருதைப்பொரு சூட்சியை விடுவாய்.

(இ-ள்.) முனிவன் பச்சைத்தினின்ற பன்றி சாகும்படியாக அம்புதொடுத் செ யாநின்றான். சிங்கவனமராஜன் அதுகண்டு கலங்கிய மனத்தனாகி முனிவை சொல்லுகிறான். ஓய் அரசனே! நீ தொடர்ந்துவந் திந்தப் பன்றியை யெய்துகொ கிற நினைவை விட்டுவிடுவாயென்று முனிவன் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (உ

எவரெவரேனு மடைக்கலமென்று
லவையுயிர் கவர்த லறத்தொழி லன்றால்
நவையிது விடுகென நண்ணில நண்ணல்
கவர்மனனாகியோர் கணையில் வதைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆராகிலும் அடைக்கலமென்றுவந் தடைந்தால் அவர்களை யுயிர்க் லைசெய்வது தர்மம நீதியல்ல! ஆகையா லிந்தப்பன்றியைக்கொல்லும் நினைவை டுவிடு? உனக்கு நல்லதல்லவென்று முனிவன்சொல்ல, அவற்றையெண்ணமல் மு கமாக்க் கோபத்துடனே கொலைசெய்யு மனத்தனாகி ஒரு சுடுகணை தொடுத் தெ சிங்கவன்மன் பன்றியைக்கொன்றான்.—எ-று. (

கணைப்படுகேழல் கலங்கியம்முனியின்
றுணையடிக்கீழ்விழு துன்பமுணர்ந்தே
யணையெமதாகா வேனமடர்த்தா
யிணையிலை புனதற மினிதருளென்றான்.

இராஜனெய்த அம்புவாதுபட்டு ஊடுருவப் பன்றியானது மிகவுங்கலங்கி மு வனது துணையடிக்கீழ விழுந்த துன்பசையறிந்து ஓய் அரசனே! நம்மிடத்தி அடைக்கலமாக வந்தடைந்த பன்றியைக்கொன்றுபோட்டாய், உனக்கொருவரு ணையில்லை, உன்னுடைய தர்ம்மநீதியும, தயையும, பளா நன்றாயிற்றென்று சொல் கிறார்.—எ-று. (௩௪

என்றுடன்பிருகு யிருந்தவன்விசய
மன்றல்கொள்சிங்கவன மன்மனம்வெருளா
வொன்றியபுலியுரு வாகியிம்மிருகந்
தன்றசைபெறுதிநீ யென்றுசபித்தான்.

(இ-ள்.) அரியதவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் இப்படிச் சிலவார்த்தைசொ லி வெற்றியுடைய சிஙக வன்மராஜனைப்பார்த்து மிகவுங்கோபித்து, ஓய் அரசனே நீ இந்தக்ஷணமே ஒரு புலிவடிவாகி இந்த மிருகத்தின் மாமிசத்தைக்கொள்வா நீயென்று சபித்தார்.—எ-று. (௩௫)

பிருகுவிளம்பிய பேதமில்சாபம்
வருவனபின்சிங்க வன்மனறிந்தே
யிருடிகளைப்பெரி யவணாயிகழ்ந்தா
ரரிதரிதுய்குவ தென்றயர்வுற்றான்.

(இ-ள்.) பேதகமில்லாமல் பிருகுமுனிவன் சொல்லியசாபம் தன்னைப் பின்பற் றி வருவதுகண்டு சிங்க வன்மராஜன் யோசித்துத் தவமுடைய விருடிகளையும், பெரி யோர்களையு மிகழ்ந்தவர்கள் பிழைப்பது மிகவும் அரிதரிதென்றுசொல்லிக் கவர்ச்சி யுற்றயர்ந்தான்.—எ-று. (௩௬)

அய்யயோ மோனத் தருள்புரிகருணை
வய்பகமன்னரில வைத்தருளடியே
ஐயயவோர் வாழ்வினி யுதவுதி யெனவோர்
வெய்யபெரும்புலி வெவ்வுருவானான்.

(இ-ள்) அய்யா முனீஸ்வரரே! ஒரு பன்றி குமனதிரங்கிக் கருணைசெய்த பனை இந்த மண்டலத்தரசர்சேரில வைத்திரட்சியும் இப்போது அடியே னுய யாக வாழவென ருத கயைசெய்து காத்திரட்சிப்பீராகவென்று சொலலிச் வன்மராஜன் வெட்டதாகிய ஒரு பெருமபுலி வடிவமானான்.—எ-று (௫௪)

அவ்வுருவாகிய வரசன் விளம்பும்
வெவ்வுரை முனிவர் வியன்றவமவள்வா
யுய்ப்பரமிருக முடற்று மிருந்தால
வவ்புமதென்றிது வேட்டையில் வந்தேன்.

(இ-ள்) அப்படி புலிவடிவான சிஙகவன்மராஜன் வெய்தாகிய வார்த்தை சால்லுகிறான் இந்த அகோரமான காட்டிடத்தில வசித்துத தவஞ்செய்யும் வர்களுக்கு மிருகங்களால மிருக விகேகஷ்டமுண்டாகுமென்று அது நிமித்தமா முனிவர் தவம நிறைவேறும்படியாக மிருகவேட்டை வந்தேனென்று சொல்லு ான்.—எ-று. (௫௫)

வந்திகல்மன்னரில் மாறுவிளைத்தே
புந்தியசேனை யுடன்றனகொல்லவே
முந்தியெழுந்தென முனிவதுகண்டு
சிந்தைவெகுண்டர சியலொடுசென்றே.

(இ-ள்.) பகைமன்னர்போலும இந்தப பன்றியானது வந்தெதிர்த்து சேனை க ளனேகம்பேர்களைக்கொன்று பின்னையுங் குரூரமாகக் கொலலவருவதுகண்டு ன் மனவெகுட்சியுடனே ராஜவீரம்விடாமல முடுகித்தொடர்ந்துவந்தேன்.—எ-று

சென்றவர்சென்றவர் சோரவிழுந்தார்
நின்றிடில்வன்றவ நிலையிதுகொலுமென்
றென்றிமுனிந்துன துறைபுளின்வந்தேன்
வன்றிறலேன மடைந்ததுமறியேன்.

இ-ள்.) என்னுடன் தொடர்ந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லாம் அங்கங்கே விழுந விட்டார்கள். நாமும் பின்னிட்டுநின்றால் வனத்தில் முனிவர்கள் தவநிலை குலைத் க்கொல்லுமென்றெண்ணி ஒருபிடியாக வயிரங்கொண்டு கோபித்து உம்முடைய ச்சிரமத்தில் வந்தேன். முனீஸ்வரரே வலிய திறமையுடைய மிருகப்பன்றி யும் டத்தில அடைக்கலமாக வந்துசேர்ந்தது மறியேன் என்றான்.—எ-று. (௫௭)

விதிவலியாலுன துரைசெவிகேளா
னதுபிழையாற்புலி யிதுவுருவானேன்
மதியிலியுன்சர ணங்கொள்வராகஞ்
சதிபடவெய்வது தவறுளதாமால்.

(இ-ள்.) விதிவசத்தால் உமது வார்த்தையைச் சற்றுங் காதில கேளாதவனு னேன். அது பிழையினால் நீர சபித்தபடியே இந்தப புலியுருவானேன். சுவாமி முனீஸ்வரரே! உமமைச் சரணமென்றடைந்த பன்றியைச் சதியாகக்கொன்றது குற் றம்.—எ-று. (௫௮)

ஆகையிலென்னை யருந்தவகோபித்
தோர்கனசாப முரைக்குவெகுண்டாய்
மாகனமாதவர் மறையவர்பெரியோர்
சேருறுவயிர்புனல் செல்கணையெனுமால்.

(இ-ள்.) ஆசையால் அரியதவ முனிவரே! மிகவுங்கோபித்து ஒரு பெரிய சாபம் வெகுண்டீர். மகாபெருமையுடைய தபோதனர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் கோபித்துச்சொல்லுகிறவசனம் கூர்மையுடைய வச்சிராயுதத்திலும் மிக கொடிதென்று சொல்லினான்.—எ-று. (ரு

எனகுலம்பாவொரு வனுமகவிலையால்
நின்குலகருணையி னினிலம்வாழ்க
நன்கடைவிழியிலோர் நிலநயநல்கென்
றின்கழலிருவி னிணையடி வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) என்னுடைய வம்சத்தில அரசன் ஒருவன்றான். எனக்குச் சந்ததியுமில்லை. உமது கிருபையினாலே இவ்வுலகம் வாழ்க. முனிவரரே! கருணையாக உமது கடைக்கண் நோக்கத்தால் நலம் எனக்கு அருளல் வேண்டுமென்று இனிய சொல்லைத் தெரிந்த பிருகுமுனிவனின் இணையடித்தாமரையில் வீழ்ந்தவன்மகாராஜன் பிரார்த்தனைசெய்கிறான். —எ-று.

வீழ்ந்தபுரவியை யாவருமைந்த
வாழ்ந்திடவேபதன் மாமுனியுற்றே
நூழ்ந்துதியோகக் கூடிராளிகோபி
யாழ்ந்தமனத்திடே டம்பரிருந்தான்

(இ-ள்.) அடபம வீழ்ந்து புலம்பித் துயரப்பட்ட சகரன்மாராஜனை உயர்ந்து வாழும்படியாக பிருகுமுனிவன் ஒருவாறு உபகாரஞ்செய்து ரட்சிக்கும்படியாக மனத்திலெண்ணி யோகசாதனையினாலே தியானசமாதியாக இருந்து மனமொருமித்து பரஞ்சுடர்ச்சோதியைநோக்கி யோகானந்த ஞானநிஷ்டையிலே உசாவியிருந்தான்.—எ-று. (சக

இருந்தொருபஞ்சகிரித்தலைமையைத்
திருநகடிய சிவனையுணர்ந்தா
னொருதலைகையிலேத் திகாத்திற்
பிரிந்தகலாவகை பிருகுவறிந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படியிருந்து ஞானநிஷ்டையிலேதான் கண்டறிந்தொரு பஞ்சகிரிஸ் தலமான நாககிரிசிகரத்திலே உமையவளுடனே சரிபாதிவடிவாக எழுந்தருளி சிவனிடப்பாகம் கொடுக்கப்பெற்று வாமபாகம் பிரியாமல் எழுந்தருளியிருக்கின்றதை பிருகுமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (சஉ)

அவ்வசலத்தறு முகவசுரனைவென்
றெவ்வெவரும்வந் திணையடிபரவக்
கொவ்வையிதழ்கொடி கூடியபாகன்
செவ்வடிபரவுசெங் கோடுபுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியில் ஆறுமுகக்கடவுள் அசுரர்களைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு தேவர்முதலாகிய அனைவரும்வந்து தன்னிரண்டுபாதங்களை வணங்கிப்போற்றக் கொவ்வைக்கனிபோலும், அதரமழகிய உமைபொருபாகரது அழகிய

தங்களைப் பரவிப்பணிந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருச்செங்கோட்டின் மகிமையும் பிருகு முனிவன் அறிந்துணர்ந்தனன் — எ-று. (சந)

மாதவனும்பிர மாவும் வணங்கித்
தீதறுகணபதி நிர்த்தமுன்னாக
வோதுமெண்ணரும் பிர தீர்த்தமுமுளதென
ருதரவில் பிருகுவும் புணர்ந்தானே

(இ-ள்) மறையவர்களும் பிரமதேவரும் வந்து சுவாமியைப் பூசித்துப் பாபவிமோசனமாகி முன்னமையும் கைகூடினதனாலாகச் சாலப்பட்ட வெண்ணுயிர்ப் தீர்த்தங்களும், கந்த தீர்த்தத்திலுந் தவிர்ந்து விளங்கும் பிருகு முனிவனும், அன்புடன் யாவையும் பலவாய் பிருகுமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தனன் — எ-று. (சச)

அந்தலமுறை வருநம்பொருளெல்லாரு
மந்தரிவிற்பல நாழி புணர்ந்தான
முந்தியவாதிப சுருபமுணர்வுறா
பெட்டாத்தவியம் வனப் பணிந்தணைந்தாயான்.

(இ-ள்) அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள நதிகளின் பெருமை முதலானவற்றையெல்லாந் தன்னுடைய ஞானவிசேஷத்தால் சில நாழிகையுள் அறிந்து பின் பிருகுமுனிவன் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறான் — எ-று. (சரு)

மன்னவ சிங்கவனமாவுளம் வருந்தே
லுன்னரி நாபம் பொழுது நீக்குமாம்
மன்னியமகவொடும் வாழ்ந்திருப்பினை
பன்னியபத்முறு பரிசுறவாழுவாய்.

(இ-ள்) அரசர்களுக்குள் மன்னனே! இனி வருத்தப்படவேண்டாம் என்னைப் பரிபசாபமகிய சபாதிமோசனம் செய்யும் பொருளும் புத்திரசம்பத்துடனே வாழ்ந்து சிவனிடத்தில் பக்தியும் பெற்று மோக்ஷானந்தத்தை யடைந்து பேறு பெற்றாய் பிருகுமுனிவன் சொன்னான். — எ-று. (சசா)

சிங்கவனமா சருக்கம் முற்றும்
ஆக சருக்கம் — ம — கு திருவருத்தம் — ருரு.

சிங்கவன்மன் சாபவிமோசனச் சருக்கம்.

நாவற்றீவிற் றென்றிசையிற் றெய்வ ஞாலந்தனில்மேலா
மாவற்பகிரதி யதனிலுமினியந்தோ ராறுளதவைகேண்மோ
மாவிற்பரவையில் வளமுளவவையவை வானவருருவாகுங்
கோவைத்தனவர மடவியரொன்றுங் கொழுனரோடாடியதால

(இ-ள்.) பிருகு முனிவன் தன்சாபத்தினாலே புலியடிவாகிய சிங்கவன்மராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். வரராய சிங்கவன்மராஜனே! சாப விமோசனமாகும் படிச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயென்று நாவலந்தீவிலும், தெட்சணபூமியிலும், தெய்வ லோகத்திலு மேன்மையாகிய ஒருதலமிருக்கிறது அங்ஙனம் கயிலாசந்தையைப்பார்க்

னிலும் சிரேஷ்டமான ஒரு நதியுள்ளது. மிருகசாதிகள், பட்சிசாதிகள், விரு சாதிகள், இவையெல்லாம தெய்வவடிவாக விளங்கியிருக்கும். இரதினக்கோவை யணிந்த தனங்களையுடைய வாமசுளிரொல்லா மெந்தநாளுந் தங்கள் தங்கள் நாய ருடனேகூடி தீர்த்தமாடுவதாய் இருப்பது.—எ-று. (ச

குடநதியெனவே பஞ்சவரைக்குட் கூடினகுறுமுனிவன்
கடமுறுபுனலது கணபதியருளின காரணநதியெனலாய்ப்
படர்பவகிரையம் பாதகமகலப் படர்வன திவலைக்காற்
றுடல்படும்வரசிவ லோகந்தமதென வோடுவர்நீடுவரே.

(இ-ள்.) அந்த நதி குடகதேசத்தி லுற்பத்தியாய்ப் பஞ்சகிரி பஞ்சகுரோசத் தெல்லைகருள் பெருகிவரும். அகத்தியமுனிவன் கைக்கமண்டலச்சலம், கணபதியா சிவனுத்தாரப்படிக்குக் கோடியுருக்கொண்டு கவிழ்த்துவிடப்பட்டது. மஹா மகிமை யுமுள்ளது. தீராதபாவமும், நரகவேதனைகளுந் தீர்கப்பட்டது சிறுகாற்றினுடே யதின் திவலைதெறித்து ஒருவர்மேனியிற பரிசித்தவுடனே யவர்கள் சிவலோக தமது லோகமென்று விரைந்துசெல்பவர்கள். அங்ஙனம் நெடியகாலம் வசித்திரு பார்கள்.—எ-று.

காவிரிநதியின் கீட்டிசையோசனை காண்பதோர்வரைநாமம்
மூவுலகிற்றெய்வ நதியொடுதேவொடு முத்திமுளைத்தனவாய்க்
காவுலவியபல கற்பகமுளவாய்ந் காமிததனவுளதாய்ப்
பூவுலகிற்பொன் மலையாயதுசெங் கோடதுபுதுமலையே.

(இ-ள்.) அந்த நதிக்குப்பெயர் காவேரி நதியென்று யாவரும் புகழப்பட்டது. அந்த நதியின் கிழக்குத்திசை யோசனைதூரத்தில் காணப்பட்டதொரு கிரிஸ்தம். அதனுக்குப்பெயர் அனந்தம். திரிலோகத்திலு முண்டாகிய தீர்த்தங்கள்யாவுஞ் செறிந்திருப்பதாய், தேவாதிதேவன் யெழுந்தருளியிருப்பதாய், சகல பாவங்களையுந் தீர்த்து முத்திமோக்ஷங் கொடுப்பதாய். பலபல கற்பகப் புட்பகாவனங்கள் நிறைந் திருப்பதாய், யிஷ்டகாமியார்த்தந் தருவதாயப் பூலோகத்தில பொன்மலையாகிய மஹாமேருகிரியின் கொடுமுடிசகிகரமானது புதுமையாய பிரபலமாயிருப்பது திருச்சங்கோட்டு மலையென்றும பெயருடையது.—எ-று. (ரு)

மரகதவடிவென மணியொளிநிறமென மலையணிதையோர்புறமாய்ப்
புரகனமொடுநிறைபுதியவெண்ணிறமொடு புரிகுழையொடுதோடுங்
கரகதைகாதொடி கனதனமிதழிகொள் கனவுரவதளாடை
யரவணிபதபரி புரவணிமணிமுடி யளகமோடுளமானார்.

(இ-ள்.) மரகதமணியொளி வடிவாகவும், மாணிக்கமணியொளி நிறமாகவும், பார்வதிதேவி யிடப்பாகங்கலந்து பிரியாமல சாமளவர்ன்னமாகவும் நிறைந்த பால் வர்ன்னமாகவும். நாககுண்டலமும, கனகதாடகம் பொருந்தியசெவிகளுந், தெண்டாயுதம் பிடித்த காமும், தொடிவளைய லணிந்த கையும், கொன்றைமாலை சூடிய மார்பும், முலைமார்பும, வியாக்கிரசாமாம்பரமும், பீதாம்பரமும், வீரக்கழலணிந்த பாதமும், சிலம்பணிந்த பாதமும், நாகாபரணங்களும,ரத்நாபரணங்களுந்தரித்த திருமேனியும், ரதினமகுடத்தரித்த சடைமுடியும, ஆர்நதொழுகிய கரியகூந்தலுமாக அழகிய சிவனுமுமையுமொன்றாய்க்கூடி அர்த்தநாரீஸ்வரராக அந்தத் திருநாககிரியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.—எ-று. (சா)

நாகீசரனெனப் போகீசரனென நமதிசனைவாழ்த்தி
யாகீசருட் சனபலகோடியி னவரவர்தினமேழ்கிப்

பாகிர்மொழியுமை பங்கரோட்டறுமுக பாலன் றனையேத்தி
மாகிதமுறும் மந்திரவானவர் மாதவர்தொழுவாரால்.

(இ-ள்.) நாகீசுரரென்றும், யேக பேர்கீஸ்வரரென்றும், நமது பரமேஸ்வரனை த்துவாழ்த்தி வணங்கிச் சிவன்கிருபையிலுண்டாகிய பலகோடி சுனைகளிலும் ரவர் நீததமூழ்கி பால்போன்ற மொழியையுடைய உமையொருபாகனையும், ச மூகக்கடவுளையும் கண்டுசேரிசித்துப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து சாமவேத கா களால் கீதங்கள்பாடி புட்பாஞ்சலியிட்டுத தேவர்களு முனிவர்களும் நிறை சவிப்பார்கள்.—எ-று. (௫)

இதுமூவுலகையு மீடேற்றும்படி யெய்திப்பணிவெற்பில்
மதமேவியபுலி வடிவாகியசிங்க வன்மானினமானங்
கதமீதறநல் லறிவிற்சென்றே கணபதிசுனை மூழ்கிச்
சுதைமேனியனைச் சோதியையுன்னித் தொல்வரைவலமூன்றாய்.

(இ-ள்.) இப்படித் திரிலோகமு மீடேற்றும்படியாகத் தோன்றியிருப்பது நாககிரிஸ்தலம். அந்த ஸ்தலம் தொன்மத்தமான புலிவடிவாகிய சிங்கவன்ம ரா ஜனே இந்தக்கொடிய சாபவிமோசனமாகத்தெளிய வறிவினாலே நீ யங்ஙண ற்று கணபதிதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சோதிப்பிரகாசமாகிய வெண்ணீர்த் திருமே முகிய உமையொருபாகனை மனத்தியானஞ் செய்துகொண்டு அந்தத் திரும ய மூன்றுதரம் வலமாகவருவாய்.—எ-று. (௬)

பணிமலைதனை மூவலம் வந்தேகண பதிதண்சுனைமுதலா
மணிபெறுநாரா யணதீர்த்தங்கொண் டறுமுகவன் றீர்த்தந்
தணிவறமூழ்கிப் பலபலதீர்த்தந் தனையுட்கொண்டுபரன்
றுணிவுளகுருவுப தேசத்துறுநிலை தொடங்கிமுடித்துளபின்.

(இ-ள்.) திருநாககிரியை மூன்றுதரம் வலமாகவந்து குளிர்ந்த கணபதிதீர்த்த முதலாகி யழகுபெற்ற விஷ்ணுதீர்த்தம். சண்முகதீர்த்தம் மூழ்கியுட்கொண்டு மற்றும் பலபல தீர்த்தங்களும புரோட்சித்துட் கொண்டு துணிவாகப் பரமசற்குரு உபதே சமுறைமை விதிப்படியே தொடங்கி அநன்பின்நியதிகள் முடிப்பாயாக—எ-று. (எ)

ஒற்றைமருப்பனை யுற்றுமகிழ்ந்தங் குவபூசனையாக
முற்றுபலாக்கனி மாங்கனிதென்காய் முதிர்கதலிக்கனியோ
டற்றையின்மோதக மமுதஞ்செய்தே னபிஷேகத்துடனே
நற்றருடருசோ டசகணபதியி னற்றியானங்கொண்டே.

(இ-ள்.) ஒற்றைகொம்புடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியைக்கண்டு தெரிசி த்து மகிழ்ச்சியாய் அங்ஙனம் அவர்திருவுள மகிழும்படி பூசார்ச்சனையாகக் கனிந்த ப லாப்பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய் மற்றும் பலகனிவர்க்கத்துடனே அற்றையில் சமைத்த மோதக மமுதம் மிருதுவாகிய தேனபிஷேகஞ்செய்தவுடனே யலங்கரித்து இலையெலலாம் நிவேதனஞ்செய்து சோடசஉபசாரங்களும் நிறைவே ற்றித்தொழுது கணபதி மந்திரத் தியானஞ் செய்வாயாக.—எ-று. (அ)

பின்குமரன்றீர்த் தந்தனிலாடிப் பெறுசண்முகனையுளத்
தன்புறவெண்ணி யெழுத்தாறும்பக ரஞ்சலிபுரிமுருகர்க
கன்புறுபூசனை யபிஷேகத்துட னெய்வேத்தியமேத்தி
நன்புலமாக மயேசுரர்மறையவர் நன்போசனமுதவி.

(இ-ள்.) பின்பு குமாரதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி மனத்துடனே அன்புகொண்டு குமாரக்கடவுளை மனதில் நினைத்து சடாக்ஷர மந்திரங்களை யுச்சரித்து அஞ்சலி யஸ்த

ஞாகமு நகரை த் தொழுதுவணங்கி யபிஷேக நிவேதநியம் நிறைவேற்றிச் சோடசு சாரதத்தால் பூசித்து நல்லறிவுடைய பிராமணர்களுக்கும், மயேசுரருக்கும் போசன செய்வித்தருள்வாயாக—எ-று.

சத்திரதீர்த்தந் தனிலுறமூழ்கித் தண்கரைமிசைமுருகோர்
சித்தியில்வைகுய கற்பகமுளவிச் சுவதேவர்தினங்காவல்
பத்திபிலவரைப் பாதம்போற்றி பைந்நருநீழலினின்
றுத்தமமறையோர்க் குறுதானஞ்செய் துமைபாகரைப்போற்றி.

(இ-ள்) பின்பு சத்திரதீர்த்தத்தின்கண் மூழ்கி யதன் சமீபத்தில முருகர் செபம் வந்த கற்பக விருட்சத்தி னிழலில் வசிக்கின்ற நித்தியம் விசுவதேவர் காவலாகப் பார் பத்தியிலே அவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்து பசும்பொன்னிறமான தத் தருவினுடைய சாய்கையில நின்று உத்தமமான வேதியர்களுக்குத் தானதர்மம் செய்து வணங்கி உமையொருபாகரைக் கண்டு தெரிசித்துப் பணிந்துபோற்றிசெய்வாயாக—எ-று.

தேனுவிதென்றே செழுமைக்கிரங் திகழ்கோதானமறைக்
கானவுமுளராய்க் கடிமனையாமங் கைபாலருமறையோர்க்
கேனையசிலவிர ணியமுடனீந்தி யிப்புவிவடிவம்பொ
சேனையுமரசுஞ் செல்வருமலகுந் சேருதிசேருதியே.

(இ-ள்.) பின்பு காமதேனு விதுவேயென்று மனத்திலெண்ணி செழுமையுடைய பால்சுரப்புத்தக்கழகக் கோதானம், சாமவேதகானஞ் செய்கின்ற வேதியர்களைக் கொண்டு மங்களகரமாக சகாநித்தியம் ... கங்களில ஓமஞ்செய்கின்ற முக்கமுடைய மறைமுனிவர்களுக்கும், மற்றும் பெரியோர்களுக்கும் சிலபூரிதானங் கொடுப்பாயாகில் இப்பூவுலகத்திலேயே ... யாகிய தீராதவனாய் உன்னைச் சேர்ந்த சென்று சேனைகள் சூழ புத்திரமித்திரர்களோடு மைசுவர்யம் பெற்று சுகமாக வாழ்ந்திருப்பாயாக—எ-று. (கக)

வாரித்துகிலுடை மணமகளினை றனிவன்குடைநிழலவாழ்கப்
பாரித்துலகொரு செங்கோலாறுதி பணிமலைமுருகேசாக்
காரத்திருவிர தமுமுமைபாகர்க் கணிதருதிருநாளுந்
சேரத்தெய்வப் புரிபிலையருளிச செல்வருடனவாழ்வாய.

(இ-ள) கடலாடையுடுத்த பூமியே வியாணவன அழகிய வுனதொரு குடைநிழலில் அடங்கி மகிழ்ச்சியாக வாழ்க மனுநீதி முறைமையுடனாக உலகத்தை யாண்டிருப்பாயாகையால் நாகமிரி முருகருக்கும், உமையொருபாகருக்கும் திருவளமகிழும்படிக்க திருநகருண்டாக்கி யலங்கரித்து திருத்தேர்களை சமர்ப்பித்து நவணிதமாகக திருநாளுந் திருவிழா நடத்துவையாகில் நல்ல சற்புத்திரரைப் பெற்று வாழ்ந்திருப்பாய எ-று. (கஉ)

நாகக்கிரிவரு நாகேசனையும் நங்கையிடந்தனையும்
யாகத்தொடுபணி யயனையுமாலையு மின்பமுறப்போற்றி
மாகத்தொழிலுடன் மைந்தர்புவிக்கு வளந்தரவைத்தரவோய்
யோகத்தலையோ டுமையொருபங்கன துறுபயபதஞ்சேர்வாயே.

(இ-ள்.) திருநாககிரியி லுதித்த நாகேசுரனையும், அர்த்தநாரீசுரனையும் யாகத்தொழிலுடனே பூசித்த பிரமதேவனையும், ஆதிசேஷ விஷ்ணுவையும் இன்பமாகத் தெரிசித்து வணங்கிப்போற்றிசெய்து நின்னகரத்திற் சேர்ந்து அநேகவேள்விகளைச் செய்து நெடியகாலம் அரசுசெய்து வாழ்வுற்றிருந்தபின்பு புத்திரருக்கு முடிசூட்டி வள

வுலகாளவைத்து நலஞானமறிவுடனே சிவயோகத் தனைமையோடு தவம்புரி தேவிபாகருடைய உபயபாதஞ் சேர்வாயாக—எ-று. (௧௩)

எனபவபிருகு மஹாமுனிபுற்சிங்க வன்மன்னெதிர்காண
முனையிற்படுபன் றியையுயிராக மொழிந்தானஃதடிவீழ்ந்
தினமுற்றிருளவன் மீதுபுகுந்தபின் னியல்முனிவனபகர்வான்
கனமுற்றடைவார் சரணென்பாரைக் காப்பதுகடனென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிருகு மாமுனிவன் சொல்லிப் புலிவடிவான சிங்கவராஜன் காணும்படியாக அவனெதிர்த அம்புமுனையிற் பட்டிறந்த பன்றியையுமுயிருடைய எழுந்திருக்கும்படிச் சொன்னார். அப்படியே அந்தப்பன்றி யெழுந்துமுனிவர்பாதத்தில் விழுந்து வணங்கித் தன் இனத்துடனே சேர்ந்து ஓடி இருட்கானகத்திற் புகுந்து போயிற்று. பின்பு மியலையுடைய முனிவன்சொல்லுகிறான். வந்து சகலம் புகுந்து சரணாகதியடைந்தவர்களைக் காத்துரட்சிப்பது நல்லோர்களுக்குக் கடனென்று சொன்னான்—எ-று. (௧௪)

வர் தன்னை யடுந்தவர் பேதைய ரந்தணர் வந்தடைவோர்
வர் வந்த விலங்கின மப்பேர் பருவினர் பாலரிவர்க்
முறுத்தப சென்னிடை செறிந்த கெய்துவரிலவசாப்போர்
யனைச்சுந் தரரேயர் மூவர் விரும்பு பதஞ்சேர்வார்,

(இ-ள்.) இரவலர்கள், தன்னையடுத்தவர்கள், ஸ்ரீ சனங்கள் பிராமணர்கள், வந்து சகலம் புகுந்தவர்கள், மகாதவமுனிவர்கள், வந்துசேர்ந்த மிருகசாதிகள், அயல் தேசத்தார்கள், சிநேகிதர்கள், குழந்தைகள் இவர்களுக்குச் செல்லாமையால் துரோகஞ்செய்தவர்கள் அளவில்லாத எரிநரகத்தில் விழுந்து கெடுவார்கள். இவர்களைக் காத்து ரட்சிக்கின்றவர்கள் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர், இம்மூவர் பதங்களில் விரும்பிய பதங்களிற் சேர்வார்களென்று பிருகுமுனிவன் சொன்னான்.—எ-று. (௧௫)

என்றென்றோதிய பிருகுவை வெயபுலி யேந்தலிறைஞ்சியடும்
பன்றியெழுப்பிய பரிவுங்கண்டு பழவினை யிதெனவுற்
றொன்றியசேனை செயங்கலர்கள்விட்டு யர்புலிவடிவாகத்
தென்றிசை யிற்செங் கோட்டுமைபாகன் சேர்வதெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன பிருகுமுனிவனை வெய்ய புலிவடிவான சிங்கவன்மராஜன் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து பட்டிறந்தபன்றியை யெழுப்பிய பரிவைக்கண்டு பூர்வ கர்ம்மமிதுவென்று தன்னுடைய சேனைகளைச் செயங்கலர்களுக்கு விட்டு உயர்ந்த புலிவடிவுடனே தெற்குத்திசையி லுமையொருபாகரெழுந்தருளிய திருச்செங்கோட்டுக் கிரிஸ்தலம் யெதுவென்று தேடிச்சென்றான்.

தானந்தவநிறை ஞானந்தருபன் றன்மை சிங்க வன்மன்
கானந்தடவரை கானந்தருமதி கனபால் செறி நெறியூ
டேனந்தனையட ரிறைவன்புலியுரு வினிதினிலேகிடந்
தீனந்த மிருந்தா ருமையொருபங்கின ரணிமலைமுடி கண்டான்.

(இ-ள்.) தானதர்ம்ம தவம்நிறைந்த ஞானமிகுந்த கருணையறிவுடைய மனதோடுமித்துச் சிங்கவன்மராஜன் புறப்பட்டு வனங்கள், மலைகள், ஆறுகளுங்கடந்து கல், மணல், பாலவனங்கள் செறிந்த வழியூடே நடந்துபோய் அப்பன்றியை அடர்ந்துகொன்றமையாலாகிய புலிவடிவுடனே யினிதாக நெடியதூரம் நடந்துசென்று மனோரம்மியமாக ஆனந்த பாவப்பத்துடனே உமையொருபாக ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகிய நாககிரிமுடியைத் தன் கண்குளிரக்கண்டான்.—எ-று. (௧௭)

கண்டான் காணு யருநிதி யெய்திய கனபிடிவறியவர்போற்
கொண்டான் மனனிடை கொள்ளா வரவங் கோபுரமுடி தோன்றி
பண்டாகிய வடிவெய்தினர்போலப் பாவித்தான் முனிவன
றண்டாதுறை புரி காவிரிநதியின் றண்புனல் மூழ்கினனால்.

(இ-ள்.) கண்டவுடனே காணாத அருமையான நிதியைக்கிடைக்கப்பெற் ருந்த மிடியையுடைய தரித்திரவான்களைபோலு முட்சொண்டு மனத்தில் அட ஙாத ஆவல்கொண்டான். அங்ஙனம் திருக்கோபுர முடிதோன்றக்கண்டு முன்பே கான புலிவடிவுமாறிப் போனதுபோலும் பாவித்தான். பிருகு முனிவன் சொ ன்படியே சிங்கவன்மன் திருக்காவேரி நதியிற் குளிர்ந்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கின

தண்காவிரி நீராடிப்பணிமலை தனைவலம் வந்து முன்னீர்
மண்காவலர் திருவட்டப்பிள்ளையின வண் சரணம் போற்றி
விண்காதல ருமை பாகனை வேலனை வியன்மன முட்கூர்ந்து
பண்காவிய செங்கோட்டிற் பெரியவர் பாதம்பரவினனால்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த காவேரிநீராடித் திருநாககிரியை வலமாகச்சுற்றிவந்து ல்சூழ்ந்த வுலகத்துக் கதிபதிய னவர் திருவட்டப்பிள்ளையாருடைய பாதங்க போற்றிசெய்து சிற்சபா நடராஜரான உமையொருபாகனையும், வடிவேற்குமா யும் நினைத்து மனத்துட்களிகூர்ந்து பண்களோடுங் காவியங்களை யோதப்பட் ருச்செங்கோட்டில் பெரியோர்களாகக்கண்டு சேவிக்கும் அவர்களா பாதங்களைச் சி ன்மன் பாவித்துதித்தான.—எ-று.

பரவிப்பிருகு பகர்ந்துள படிகண பதிதீர்த்தந் தோய்ந்து
கரசத்தியைக் கைதொழுதருள்விச் சுவதேவர்க்கரமுற்
றுரசத்திரநதி குமரன் றீர்த்தத் துறுபுனல் மூழ்கியரா
வரையைச் சுற்றினன் மும்முறை யம்முறை வாவிகள் பலதோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) தனக்குப் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே கணபதிதீர்த்தத்தில்மூ கி நேமத்துடனே கையில் சத்திவேல்பற்றிய குமாரனைக் கைதொழுது மிகுந்த ப தியுடனே கற்பகதருநிழலில் காவலாகியிருக்கின்ற விச்சுவதேவனைத்தொழுது ணங்கி ஆசையுடனே சத்திரதீர்த்தத்திலும் குமாரதீர்த்தத்திலும் தீர்த்தமாடி ஆசா மாகத் தினமும், நாககிரியை வலமாக மூன்றுபிரகாரம் சுற்றிவந்து பலபலசுனை தீர்த்தங்களிலும்படிந்து சிங்கவன்மன் மூழ்கினன்—எ-று. (உ௰)

எண்ணுயிரதீர்த் தங்களுமிப்படி யினிதினி துறமூழ்கி
யெண்ணரியபங் கனைநாகீசனை யிணையடி தொழுதேத்தி
பண்ணாரணர்சங் கமர்பெறுதானம் பாலித் தானதனாற்
றிண்ணுடற்புலி யுருவமொழிந்தொளிர் தெய்வவுருப்பெற்றான்.

(இ-ள்) எண்ணுயிரதீர்த்தங்களிலு மிந்தப்படி இனிதாகமூழ்கி நியதித்தொழி ல்முடித்து மனோபக்தியாக அர்த்தநாரீஸ்வரனையும், நாகேஸ்வரனையுங்கண்டு, உப யபாதங்களைத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்து பண்புடைய பிராமணர்கள், மகேசுரர் கள் மனமகிழும்படி தானங்கள்கொடுத்தான். அதனாலே திண்மையாகிய புலியுருவமா றிச் சிங்கவன்மராஜன் பிரகாசிக்கப்பட்ட தெய்வ வடிவம்பெற்றான்.—எ-று. (உக)

புலியுருவாமொரு புருஷன்வரையிற் பொன்னுருவானதான்
வலியெனநாகீ சரையுமைபங்கரை மைந்தரை வாழ்த்தினராற்

றுயர்சிங்கவன் மன்பிருகுனிவனின் படிவமுற்றனனிவ்
நிலவ்வானுக குபர்தரவுற்சவ முதவவிரும்பினனுல்.

(இ-ள்.) புலிவடிவாய்வந்த ஒரு புருடனான சிங்கவன்மராஜன் திருநாககிரித்தலத்தில் சிவனது கிருபையினாலே பொன்னிறமான வடிவமானான். இது சுவாமியின் மையென்று நாகசுரனையும், உமையொருபாகனையும், குமாரசுவாமியையும் வாழ்த்தி வணங்கினார்கள். அப்பாலன்பெற றுயர்ந்த ராஜனானவன் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே வரமுகளும்பெறறான். இவ்வளவும் புகழும்படி நாககிரீசுரருக்குப் பிரியமிக வுயர்ந்த வுற்சவமுஞ்செய்யநடக்கதாக விருப்பமானான்—எ-று. (௨௨)

அன்னவர் திருபனை யாசிமொழிந்தன ரம்மையோர் பங்குடனே
பின்னில வனனில மென்னிவ மீதிறு மிதுசிகர் வரையுளவோ
மன்னவனினைபுலி வடிவமகற்றிடு வரையிரு நலதுளவோ
நின்னுருவாழிநின் னடிலமும்வாழிநின் னிதியும் வாழியவே.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்களெல்லாஞ் சிங்கவன்மராஜனைப்பார்த்து ஆசிர்வதித்தார்கள். உமை இடப்பாகம்பெறறசிவனுடனே யேகமாக விருக்கின்ற மகாஸ்தலம் இந்தலோகம், அந்தலோகம் எந்தலோகத்திலும் இந்தஸ்தலத்துக்குச் சமானமான விசித்தலம் இருக்கிறதோ இல்லையே! சிங்கவன்ராஜனே! உன் புலிவடிவத்தைமாற்றி நல்ல வடிவந்தருளியது, இந்தக் கிரிஸ்தலமல்லவோ? ஆகையா லுன்றுடைய வடிவமும்வாழி. உன்னுடைய தேசம்முழுதும் வாழி. உன்றுடைய திரவியங்களனைத்தும வெடிது வாழி வாழியென்று புகழ்ந்து வாழ்த்தினார்கள்.—எ-று. (௨௩)

எனமறையவரொடு குரவருந்தவ ரினிதுறுசங்கமர்கண்
ணனவரநமுமிய் வழகரன்விழியட ராமதனன்போலக்
கனமுறவாழ்க விழாவுநடத்துக கண்ணுதலுக் கதுகேள்
நினதிருமரபினு முறுகதி மிலைமை நிகழ்த்துவ தரிதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிராமணருடனே குருக்கணமார்கள், அரியதபோதனர்கள், இனிதாகிய குலிங்கசங்கமமான மயேசுரர்கள் இவர்களெல்லாம் சிங்கவன்னைப்பார்த்துராஜ! சிங்கவன்மராஜனே! நீ யனவரதகாலமுஞ் சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணெருப்பி லழியாத அழகிய மன்மதனைப்போலப் பெருமைபொருந்தி வாழ்கச் சுவாமிக்குத் திருவிழாவும்நடத்தினால் உன்னிரு மரபிலுள்ளவர்கள் பெரும்பலனைச் சொல்லுவதரிதென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௨௪)

என்பனமன்னவ னுட்கொண்டகுதெம திடமர்குவதென்றே
மன்புகழ்கூர்சிங்க வன்மன்றனது செயங்கலமாபதியிற்
பொன்பொருள் கரியின பிடர்பலதிரள்வரு புரிவுபுகன்றன்னன்
றன்புடனந்தணர் பூசகர்தேசிக ராசிவிளம்பினரே.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்வாய் மனதிலுட்கொண்டு அவையெல்லாம நம்மாலே செய்யலாகுமென்று சகலரும் புகழ்கின்ற சிங்கவன்மராஜன் யேவலாளரை யனுப்பித் தன்னுடைய செயங்கல நகரத்திலிருந்தும் அளவில்லாத சொர்ன்னதிரவியங்கள் யானைகளின்மேலே வைத்து மிகுந்தனவாய்க் கொண்டுவந்து சேர்க்கும்படியாக வுத்தரவுசெய்தான். அதுகண்டு மகா சந்தோஷ

மாகிப் பிராமணர்கள், தானிகர்கள், குருக்கள்மாரெனு அனைவரும் ஆசிர்வாதஞ் செ ன்னார்கள்—எ-று. (உரு)

சிங்கவன்மர் சாபவிமோசனச் சருக்கம். முற்றும்

ஆகச்சருக்கம்-சஙக்கு திருவிருத்தம். சஙுமச.

திருவிழாச் சருக்கம்.

அச்செயங்கலத்தினின்றனந்தவானைவன்பிடர்
மெச்சுமர்த வியமரும் விளங்கு பாரமணிகளும
கொச்சை யங்குநத்திமேசர் குமாரர் குரர்விருமு
செச்சையம் புயந்தபொற் சிலம்பெனக் குவித்தனன்.

(இ-ள்.) சிங்கவன்ம ராஜருத்திராயின்படி அந்தச்செயங்கல பாத்திரத்திலிருந்து அளவில்லாத ஆனையின் பேரிலே ஏற்றிக்கொண்டு வரப்பட்ட சொர்ணவாயங்களையும், துலக்கமாகிய நவரத்தின மணிகளையும் சோவன்னி மணவாளனுடைய வெட் சிமாலைசூடிய புயங்களையுடைய குமாரருடைய பொன்மலைகள் போலுங் குவி த்தார்கள்—எ-று. (க)

குவித்தவாடகங்களும் குவித்த பச்சை நீலமுங்
குவித்தவார மணியுமூன்று குன்றமொத்த தென்றிடல்
நவித்தடங்கையார்விளங்கு நாகவெற்புமூவரு
முவத்துவைத்திறைஞ்சுகாட்சி யென்னவோதுமுலகமே.

(இ-ள்.) அப்படிக் குவித்துவைத்த சொர்ணங்களும், குவித்துவைத்த நீலமரகதமணிகளுங், குவித்துவைத்த முத்துமணிகளும் மூன்றுமலைபோல தோற்றஞ்செ ய்தது. மான்மறியேந்திய பெரியகைகளையுடைய பரமேஸ்வர னெழுந்தருளிய திரு நாககிரிக்குத் திருமூர்த்திகளுந் காணிக்கையாகக் குவித்துத் தொழுதுவணங்கிய கா ட்சிபோலுமென்று உலகம் சொல்லுகின்றது—எ-று. (உ)

வரருசிக்குநிகர்படித்த கணிதவாணர்மருவினர்
குரவரிற்றெளிந்தவாகமத்தர் வந்துகூடினர்
திரமயற்குநிகர்கொளோவியத்திறட்செறிந்தனர்
புரவடுக்கடுக்கவல்ல புயபலத்தர்குழுமினர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் வரருசிமுனிக்குச் சமானமானகல்வியுடைய கணி தசாஸ்திரவாணர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள். குருக்கள்மார்களில் தெளிந்த அறிவை யுடைய ஆகமர்கள்வந்து கூடினார்கள். திரமான செய்வமயனுக்கு நிகரான சிற்பாசா ரிகள்வந்து செறிந்தார்கள். வரிசையாக எடுத்து அடுக்கியடுக்கி வைக்கத்தக்கவல்ல வர்களான புஜபலமுடைத்தான பேர்களும் வந்துகூட்ட மிட்டார்கள்—எ-று. (ங)

மலைபிணித்தபோதும்வெண் ணுகத்திழுப்பவல்லதா
யலைபிணித்தபோதும்வெம் பகட்டுவெள்ளமார்த்தன

சிலைபிணித்தநுதலியங்கர் தேரிரும்புகொல்லர்க
ளுலைபிணித்துநன்முகூர்த்த மொன்றுசெயவமென்னவே.

(இ-ள்) மலையைக் கட்டிவைத்தபோதும், பிடரிக ளிலங்கங்களை யுயரப்பூட்டியவுடனே யிழுத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட வலுவுடையதாயச சரிய மலைகளைக் கட்டினதுபோலும் குரூரமான கடாக்களை கட்டினகூட்டங்கள் பண்டிகளை இழுத்துக் கொண்டுவந்து ஆரப்பித்து விறபோன்ற நுதலழகிய வுமையொருபாகர் தேருக்குச் சேர்க்கும் யிரும்புகளை ரீட்டி யடித்த தக்கதாகக கருமார்களால உலைகள் சேர்த்து நல்லதொரு முகூர்த்தஞ் செயவோமென்று சிங்கவன்மன்நினைத்தான—எ-று (௪)

அத்தநாரிகணபதிக் கருச்சனைத்தொழிற்புரிந்
தத்தமத்தினைத் துவைப்ப வோருருதோதொடங்கினர்
சித்திரச்செழும்பொனாலும் வெள்ளியாலுஞ்செயதனர்
முத்துரத்னவச்ரமிட் டிழைத்திழைத்துமுற்றினர்.

(இ-ள்) முந்தி அர்த்த நாரி கணபதி யாருக்குச் சோடசவுபசாரங்களால் பூசித்துவணங்கி உத்தம சுபதினத்தில முகூர்த்தமிட்டுவைத்து உயர்ந்த தேர்களைச் செயயத் தொடங்கினார்கள் விசித்திரமாகச் செழுமையுடைய பொன்னினாலும், வெள்ளியினாலும முத்துமணிகள் ரத்தினமணிகள் வச்சிரமணிகள வைத்திழைத்து முடித்தார்கள்.

முற்றுமாமணிக்கொடிஞ்சில் முருளமிந்துசூரியன்
பற்றுதாவாத்தமுற்று படாகனறவைகலயத்
தெற்றிலாழிப்பாதலத்துச் சேடனுச்சிசெறிதலாய்ச்
சுற்றுதோவிசாலமெண டிசைகரும்வீறுகொற்றமே.

(இ-ள்.) அப்படி அழகிய தோகள் செயதுமுடித்தத தெய்வமணிகளால் முகு ளிதமானகொடிஞ்சிலகளும், ரத்தினக்கலசங்கள சூட்டிய ரவணிதங்களும, சந்திரசூரியப் பிரபைகளைப்போல யிருபொழுது மிருட்படலைநீக்கி யெப்பொழுதும் பகற்காலமாகவே தோன்றப் பாதலத்தில ஆதிசேடனுச்சி மருட்டந்செறிவதாக வுயர்ந்தவணடிலகளாபூட்டிய வட்டமாகச சுற்றுய பிரகாரம பொருந்திய தேர்களினுடைய விசாலந் திக்கெலலாம நிறைந்து பரவியிருப்பதாய்ச சீர்கொடிகளு மேற்றிவைத்து அலங்கிரதமாகத் தோன்றச செயதுமுடித்தாரகள. (௬)

மகரசூரியன்விளங்கி மருவுதை மதிகருளிந்
திகழுமுந்து வளர்தினத் திரேவதிக்கடுத்தநா
ளகம்விளங்கப்பிகமவிளங்க வுபிரவிளங்க மறைவலோ
ரகம்விளங்க வருள்விளங்க வணிவிழா தொடங்கினன்.

(இ-ள்.) மகரராசியில் சூரியன் மருவிவிளங்கத், தைமாதத்தில் சந்திரன் வளரதல் பொருந்தியநாளகளில விசாதமிலலாத ரேவதி நட்சத்திரத்தில யுகதர்ம்மமும, யிகலோகமும், சகலசிவ ஆகதமங்களும், மறைவலலோரான வேதியாகூட்டங்களும விளங்கச் சுவாமியினது கிருபைமுதலாகியயாவும். அலங்காரம்பொருந்திய திருத்தோ திருவிழாசெயயச சிங்கவன்மராஜன் தொடங்கினன்.—எ-று. (௭)

இம்முகுர்த்தமீதுநா ளிவற்றிருகவீசுரன
விம்மிதஞ்சிறந்தவா லயம்விளங்கியேறவே

செம்மல்வென்றியேறவீறு செல்வமேறநல்லரு
ளும்மைபங்கரேறவோ ரணிப்பதாகையேற்றினன்.

(இ-ள்.) இந்நாள் முகூர்த்தத்தில். கொடியேற்றம் யிந்தநன் முகூர்த்தத்தில் உற்சவமென்று யாவரு மறியும்படி விதிவிதானமும, கிராமசாந்தியுஞ்செய்து நாக கிரீசுரர், மனோரம்மியமாக விம்மிதஞ்சிறந்த சருவாலயங்களை யெங்கு மேன்மையாக விளங்கவும், மிகுந்த செல்வங்களும் தழைத்தோங்க நன்மையான அருளுடைய உமைபொருபாகரேற வழங்கிய வொரு மணிப்பதாகைக் கொடியேற்றஞ்செய் தனனாந்தான் சிங்கவன்மன்.—எ-று. (அ)

ஐங்கரற்கோ ரிரதமுஞ்சொல் லறுமுகற்கோரிரதமுஞ்
சங்கரற் கோரிரதமுஞ் சமைந்த மூவரைத்திர
ளிங்கிதங்கொள்கைலேமேரு விமையமெனவிமையவர்
பொங்குகண்புதங்கநின்று புட்பமாரிபொழியவே.

(இ-ள்.) ஐந்துகரங்களையுடைய வாரணமுகப்பிள்ளையாற்கு ஓர் இரதமும், சண்முகற்கோர் யிரதமும், அர்த்தநாரீஸ்வரர்க்கோர் இரதமுமாக சமைப்பித்த யிரதங்களமூன்றும, கைலாசகிரி, மஹாமேருகிரி யென்னப்பட்ட மூன்று கிரிகள்போலுஞ் சோன்றிவிளங்கத் தேவர்கள் மனோகரமாய்ப் புட்பமாரிபொழிந்து புகழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (கூ

காவணங்க ளாவணங்கள் கனகதோரணம்பெறக்
கோவிணங்குபொற்குடைக் கொடித்திரட்குழீஇவர்ப்
பூவணங்கிளைட்டமங் கலத்திருப்பொருந்தவே
ளேவணங்கவேரகத்தை யேரகங்களாக்கினான்.

(இ-ள்.) எங்கும் காவணப்பந்தரிட்டு வீதிகளெல்லாங் கனகமயமான தோரணங்களைகட்டித் தேவநகரம்போலத்தோற்ற நகர மெங்கும் பூரணகும்பம், கவரி, சொர்ணக்கொடி, குடை, கன்றுகுடி, சந்தனக்குகை லயங்கள், கமுகு, கரும்பு, வாழை, தென்னம்பாளைகள் தொங்கவிட்டு அஷ்டமங்கலங்களால், லட்சுமீகரம்பொருந்த திருவேரக நகரத்தை மிகுந்த அழகுபெற அலங்கிரதஞ்செய்தான்.—எ-று.(ய)

ஒருமருப்பருக்குநாழி குமாருக்குதவிங்
னிருமருப்பணிக்கடம்ப ரினியபூசைநனிபுரிந்
தருமருப்பருக்கவேணி வடுகார்ச்சனைக்குளாய்
வருமருப்பருட்கமன்ன வரத்து பூசையேத்தினன்.

(இ-ள்.) ஒற்றைக்கொம்புடைய யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்திக்குத் தேங்காய்களுடைத்து, நிவேதனஞ்செய்து, வாசனையுடைத்தான கடம்பமலர் மாலைசூடிய புன்னிரண்டு புயக் குமாரருக்கு இனிதாகப் பூஜைபுரிந்து அருமையான வெள்ளெருக்கமலர்மாலைசூடிய சடையுடைய பரமேஸ்வரனுக்கும் பூஜையும் வயிரவார்ச்சனையுஞ்செய்து பனைஞாசசெயித்த மன்னவனான சிங்கவன்மராஜன் வாத்துப் பூஜையுஞ்செய்து வணங்கித்துதித்தான்.—எ-று. (யக)

இந்திராதிலோகபால ரெய்தபூசைசெய்துநாற்
புந்திவேதரால்விளங்கு புண்யயாகநண்ணவே

தந்திரங்களால்தொனிப்ப யாகசாலைதருதொழிற்
சிந்தைமுற்றியுந்திவந்த திசைமுகற்பணிந்தனர்.

(இ-ள்.) இந்திராதி அஷ்டதிக்குப்பாலகருக்குப் பூஜைபுரிந்து வேதமாகிய வேதியரால் விளங்கும்படியாக புண்ணிய ரவுபாசனஞ்செய்து யாகங்கள் நிறைவேற வேதாகம மந்திர தந்திரங்களால ஓசைமுழக்கமாக யாகசாலையிற் செய்யுந்தொழில் முறைமை யாருக்கிகளெல்லாந் தேவர்கள் சந்தோஷமாகும்படி நிறைவேற்றி தந்தருமா லுந்தியில்வந்த சதுர்முகப்பிரமமாவையும் பூசித்துவணங்கினுன்—எ-று. (மஉ)

பிரம்மபோசனங்கள்கோடி கோடியிற்பெருக்கினுன்
வரமயேசுரற்குமா மடத்தருக்குமன்னினுரா
றெருநிறைந்தகளபகுங்கு மம்பன்னீர்கள்சிதறினு
னிரவிபோலமணிகடப மேற்றியேற்றமேற்றினுன்.

(இ-ள்.) கோடிகோடி பிராமணர்களுக்குப் பெருக்கமாகப் போசனங்கள் சமர்ப்பித்து மயேசுரருக்கும், மடாதிபதிகளுக்கும், அப்படியே போஜனஞ்செய்வித்துச, தெருவெங்கும் நிறைந்து மணங்கமழக களப குங்குமம், பன்னீர்க்குழம்புகள் யிறைத்து, சூரியப்பிரகாசம்போல ரத்தினமணித தீபங்களும் அளவில்லாத தெய் வீபங்களு மேற்றிவித்தனன.—எ-று (மக)

முப்பயங்கனமுப்பழங் கரும்புபாகுமுறிகொடே
னப்பமப்புறப்பரப்பி லாரவாரவருளினு
னிப்படிச்சிறப்புநல்கி யிப்படிச்சிறப்பமே
லொப்பறச்சிறந்ததேர்க ளோளிவடந்தொடங்கினுன்.

(இ-ள்.) மூன்றுவகை வர்க்கங்கள், முபபழங்கள், கரும்புகள், பால், தயிர்கள், உசிதமான சாககளை, தேன், அப்பவர்க்கம், வடை, பருப்பு, பாசயாசநகள முதலா ன பதார்த்தங்களெல்லாஞ் சமர்ப்பித்துச் சுவாமிகளுக்குத் திருப்ததியாக நிவேத னஞ்செய்வித்தான. பரிபூரணமாகச் சகல சிறப்புஞ்செய்து மண்டலமெல்லாமபுக ழ ஒப்பில்லாம லுயர்ந்த தங்களில ஒளிபொருந்திய வடங்கள்பூட்டி நடத்ததொட ங்கினுன் சிவசவணமாராஜன்.—எ-று. (மச)

கனககோசிகந்தயங்கு கனகசல்லிசல்லியிற்
புனையுமாரவாரமாலை பொற்சதங்கைகிண்கிணி
நினைவிதத்ததண்டையேம நிறைபதாகைமாலிகை
புனையோராழியிரதமீ தெனக்கனம்புதுக்கினுன்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னப்பட்டாடைகள் கனகசல்லி, சங்கிலிகள், விசித்திரமான ரத்தினமாலை, முத்துமாலைகள், சொர்ன்னச சதங்கைகள், கிணகிணிகள் விசவித மான தண்டை, சொர்ன்னச்சரிகை நிறைநத துவசங்கள, சரப்பணிமாலைகள், புட் பமாலைகள், இவைகளெல்லாஞ்சுட்டிச் சூரிய னெுற்றைவண்டில் தேரிது வென்னும் படியாகக கனம்பொருநதப் புதுமையாக அலங்கிரதஞ்செய்தான்.—எ-று. (மரு)

பாம்பணிந்தநாகவீச ரொன்றுடன்படர்ந்தபொற்
காம்பணிந்தவாலவட்டக் கணமடர்ந்தநிறைநிலாக்
கூம்பணிந்தெனத்தனுர் குடைகள்கோடிகுழுமியாழ்த்
தேம்பணிந்தளங்கள்பாடல் தேவர்கினனரத்தரே.

(இ-ள்.) நாகாபரணந்தரித்த நாகேசுவரரொன்று வுடனபடர்ந்து வருவதுபோ லச் சொர்ன்னக்காமபணிந்த ஆலவட்டத் திரட்சிகளும், பூரணச்சந்திரன் குவிந்தது

போலும், குளிர்ந்த வெள்ளைக்குடைகள், கொடி அடாந்து பிடித்துவர தேன்போல மாதுரியமான பணவரிசை, பாடல்கள், நாதகீதங்கள், தேவா கின்னரர்களைப்போலும் அனேக சனங்கள் பாடிவரவும் —எ-று (௰

கவரியாலவட்டமுங் கலந்துகாலசைப்பன
திவரியாசனப்பரற் கியாமபகைப்பதிலெலன
வுவரியாரனந்தனோடும் வந்துமாருதஞ்செறிந்
தவறியாழிவிழியோாபங்க ரறிகுவிரானபோலுமால்

(இ-ள்) வெண்சாமரைகளும், ஆலவட்ட விசிறிகளும், சுவாமி முன்பு இடைவிடாமல் காற்றுண்டாகத் திருவடியாக வீசிவருவது சிங்காசனத்திலிருக்கும் பரமசிவனுக்கு நாயகனிருவருமே பகைத்துக்கொண்டு வந்ததுபோலென்று சொல்வதுபோலும் கடல்சூழ்ந்த உலகங்களைத் தாங்கிய அனந்தனோடும் வந்து மாருதிபோடு கூடி செறிந்து ... யுடைய வுமையொரு பாகரே ... என்று சொல்வதுபோலுமிருந்தது —எ-று. (௰௭

சங்கைதீர்ந்தரன் வணங்க வனைகைசங்கமேபோலுமா
மங்கமெங்கு மிங்கிவ கடா மிருமனமு முங்குமா
லெங்கள் மங்கைப ங்காமுறாறி ... ப்பமணமுறு வலைப்பவே
பொங்குமங்கலந்தலங்க ளெங்கணுமபொருந்தவே

(இ-ள்) மகாலட்சுமி தங்கிய மா ... விஷ்ணுதேவர் கைச்சங்கம்போல எங்கெங்கும் அனேக சங்குகள் அனேகமுழக்கஞ்செய்ய, எங்களாத நாரீஸ்வரசுவாமிக்கு ... திருவிழாவென்று சகல சனங்களும் சந்தோஷமுமுண்டாக ... விசேஷமுண்டாகவும் சுவாமி திருமுன்பு தொழுதுவரத் தலங்களெல்லாம் ... மங்களாக ரமபொருந்தி விளங்கிற்று —எ-று. (௰அ

சேனமேறமாயனேவத சீலனேறியேறவால்
யானையேறவானராசன யாருமூர்திபேறவே
மானமேறமேனாளா வானகோடமேறவாழ்
வேலனூரலமேறவேல ரீசர்தேரிலேறினார்

(இ-ள்) ஆதிகேசவ மாலனை கருடவாகனமேறிவர, பிரமதேவன் அன்ன வாகனமேறிவர, தேவராஜன் வெள்ளை யானையின் மேலேறிவர மற்றுஞ் சகலதேவர்களும் அவரவர் வாகனங்களில் ஆரோகணித்து அங்ஙனம் மேல் வாசத்தில் கோலங்கள் ... சுகமுண்டாய்வாழு செங்கோட்டு வேலரும், ஆதக நாரீஸ்வரரும் இரதமேறினார்கள் —எ-று. (௧௯)

பொற்றடம் வடந்தனைப புயங்கசேடனென்னவே
பற்றதோகள் மேருவி ... புயனகதந்து யுனனவு
பெற்றியாழி போசையாய் ... போசை பற்றவே
தெற்றிலாது தோகடல் நிருவிழா நடத்தினார்.

(இ-ள்) அப்போது பொன்னாலாகிய வடங்கள் வெட்டுமே பிடித்து சகல சனங்களும் வணங்கித் தொழுது வடங்கள் ... ஆதிசேஷனைப் போலத் தோற்றப்பட்டது மேருவையாக ததோங்கி தேரினுடைய வுன்னதங்களைப் பார்த்து நகர மாந்தர்களெல்லாம் பொன்மேருவென்று சொல்லிப்புகழ்ந்து வணங்கத்

தேர்நடக்கிற வண்டிவோசைகள் சமுத்திரகோஷம்போலு முழங்கிவிளங்க மனோபந்தியாகச் சற்றும் இடையூறில்லாது சிங்கவன்மராஜன் திருத்தேர் திருவிழா நடத்தினான்—எ-று. (உ௰)

கொங்குமண்டலங்கள்செய்து கொண்டபுண்ணியங்கள்பா
ரெங்கு மண்டலங்களுக்கு மண்டருக்கு மில்லையால்
சங்கரற்கு வந்தசங்க மத்தர்வேத முனிவர்போர்த்
துங்கமன்னர் தேவர்மேவு தொல்லிடங்களானதால்.

(இ-ள்.) கொங்குமண்டலஞ் செய்து கொண்ட புண்ணியங்கள் பூமண்டலங்களுக்குமில்லை, தேவர்களுலகத்திற்குமில்லை. ~~சங்கரர்க்குச மூர்த்தியாகிய~~ பரமேஸ்வரனுக்கு ஒப்பாகி யுச்சரித்த குருலிங்க சங்கமங்களும், வேதமுனிவர்களும், போர்த்தொழிலில் வீரமுடைய அரசர்களும், தேவர்களுமருவி நிறைந்திருந்தால் பூர்வபுண்ணியஸ்தலமானதென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்—எ-று. (உ௧)

பனிமலைப் பரப்புரந்த பாரவேரகங்களின்
மணியணிக்கொள் சிங்கவன்மர் வண்செயங்கலத்தினில்
தணிவிலாத் தலங்களத் தலந்தவிற் கொணர்ந்துநீ
ளணிகொள்சங்க மர்க்கும்வேதி யர்க்குமாக வருளினான்.

(இ-ள்.) அந்தரகிரி அடிவாரச் சாரலில தேவபுரம்போலும் அழகிய திருச்செங்கோட்டுத் திருவோரக நகரங்களில் வந்துவசித்து திருவிழா நடத்திய மணிப்பணியணிந்தழகிய சிங்கவன்மராஜன் தன்றுடைய செயங்கல புரத்திலிருந்து குறைவில்லாமல் வெகுதனங்கள் வரவழைத்து தானமிருக்கின்ற நீறுபூசிய சங்கமர்க்கும் பிராமணருக்கும் மகாதானங் கொடுத்தருளினான்.—எ-று. (உ௨)

அன்னசத்திரங்களன்ன நவமடங்களாலயந்
தென்றுல்வேத கூட்டம் வேதியர்க்குமான் மனைத்திரள்
மன்னு செல்வ வகரநாவலர்க்கிருந்தகை நால்வகை
வன்னவீதி கோடி கோடி மாநகர்ப்படுத்தினான்.

(இ-ள்.) அன்னசத்திரங்களும், அனேக திருமடங்களும், திருவாலயங்களும் தென்கலையோதுவார் திருக்கூட்டங்களும், சேர்ந்த திருமாளிகைகளும், பிராமணருக்கு வாழ்வுபொருந்திய மனைகளனேகங்களும், செல்வம் நிறைந்த அக்கிராரங்களும், நாவலர்களுக்குத் திருமாளிகைகளும், சமர்ப்பித்தருளி நால்வகை வருணத்தார்கள் விளங்கிய வீதிகள் கொடிமண்டபங்களும திருச்செங்கோட்டு மஹாஸ்தலத்தில் விளங்கியிருக்கச் சிங்கவன்மராஜன் செய் தமைத்தான்.—எ-று. (உ௩)

பாவைமார்முன் னூற்றோடாறு பத்தர் சித்திரத்தரா
யாவவாலயத்திருக் கமைத்தன னெந்நாளிலும்
பூவினோடு நானகற் பூரங்கதம்ப குங்குமந்
தேவிபங்கருக்கும்வே லவர்க்குமிக்க செய்தனன்.

(இ-ள்.) மனோபத்தியோடு கட்டழகான பெண்கள் முன்னூற்றறுபதுபேர் சுவாமிதிருவாலயத்தில் சதாகாலமுஞ் சேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பதாகவும், எந்தக்காலத்திலும் நடந்துவரும்படி திவ்வியசந்தனங், கற்பூர, குங்கும, கதம்ப, வர்க்கங்களும் அனேக புட்பமாலைகளும் உமையொருபாகருக்கும் வேலவருக்கும் மிகுந்த சிறப்பாகச்செய் தமைத்தான்—எ-று. (உ௪)

அனந்த சத்திரங்களங்க ணங்கங் கங்க ளுக்கினு
ளினைந்த போது நாளிலாயிரம்பொனின் குடங்களால்
வனைந்த காவிரிப்புனல் கிரிப்புனலொன்றுயிர
மனந்தம்வே லவர்க்குமத்த நாரியர்க்கு மாட்டினான்.

(இ-ள்) அனந்தஞ் சத்திரசாலைகளை அங்கங்கே உண்டாக யிவைசான் நினைத்த போதே யெல்லாம் நாளொன்றுக்கு ஆயிரஞ் சொர்ணக் குடங்களால புனிதமான காவேரி தீர்த்தங்களுங் கிரிதீர்த்தங்களும ஆயிரங் குடஞ் சலங்களாக வேலவருக்கும் அர்த்தநாரீஸ்வரருக்குந் திருமேனிகுளிர சிவகவன்மன் அபிடேகஞ்செய்தான். (உரு)

புழுகு குங்கு மங்கள் சந்த னங்கள் கர்ப்புரங்கள்மேல்
முழுகிவெள்ளம் வெற்பிலோட முழுமணித் துகிற்புனைந்
தெழுமிராறு கதிருதித்திரத் நச்சோதிமேவிட
முழுகுசென்னி யிற்கவிப்ப முகணைற் களித்தனன்.

(இ-ள்.) புனுகு, குங்குமங்கள், சந்தனம், கற்பூரங்கள், குழம்புகளெல்லாஞ் சுவாமிகளை திருமேனிமுழுகி மலையொருமம்பருகும்படியாக அபிடேகஞ்செய்து நிறைந்த மணிககோவைத துகிலகளதரித்தப பனிரண்டு சூரியருதித்த சோதிபபிரபைபோலுங் கதிர்விரிக்கின்ற ரத்தினாபரணங்களபுனைந்து நவரத்தின மழுத்திய சொர்னகிரீடமுங் கிரியம்பகனென படமேலவைத்து சூட்டியிருந்தருளினான்.—எ-று.

வாலிதேவசுராசுரரேனை வரகணங்கள்மலையினுற்
பாலின்வேலைகடையவந்த பாரவாரவமுதெனத்
தாலமன்னமணிகளேம தாலமாயிரத்திலி
லேறமாநெய்வேத்தியங்க ளேதநியேத்தியேந்தினான்.

(இ-ள்.) வாலி, சுக்கிரீவன், சுராசுரர்கள் யெல்லாருங்கூடி திருப்பாற்கடலை மந்திரகிரியினால் மர்த்தனஞ்செய்தபோது அப்பனம் உதித்தெழுந்துவந்த சேவாமிர்தம் போலுந் திவ்விய அமுதபோஜனமுதலாகிய சகல பதார்த்தவர்க்கங்களும் பொன்மணித்தாலங்கள் ஆயிரந்தாலங்களில நிறைய அமைத்து மஹா நிவேதனஞ்செய்து ஏலதாம்பூலஞ்சமர்ப்பித்து சோடச உபசாரங்களுஞ்செய்து புட்ப ரஞ்சலியிட்டு வணங்கித் துதித்தான.—எ-று. (உஎ)

ஏத்தியத்தநாரிலிங்க போற்றியெந்தைபோற்றிவெங்
கூற்றுதைத்தசரணபோற்றி குன்றபோற்றிகொன்றையாய்
போற்றிநாகவெற்பபோற்றி புனிதபோற்றிபுலிதவிர்த்
தாற்றறந்தவையபோற்றி யைம்முகத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரனே! போற்றி என் பிராணேசுரனே! போற்றி கொடிய காலனையுதைத்த கமலபாதனே! போற்றி, கொன்றைமாலைசூடிய சடைமுடியுடையவனே! போற்றி, திருநாககிரிக கர்த்தனே! போற்றி, நிஷ்களங்க சுத்தனே! போற்றி, யென் புலியுருவத்தைத்தவிர்த்து நலலவடிவு தந்தருளிய அய்யனே! போற்றி ஐந்து முகமழகிய சிவனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்தான்.—எ-று.

கந்தபோற்றிபன்னிரண்டு கைத்தலத்தபோற்றிவேற்
குந்தபோற்றிதெய்வசேனைக் கொழுனபோற்றியறுமுகத்

தெந்தைபோற்றிசிந்தூரத் தெழிற்புயத்தபோற்றிமா
மைந்தபோற்றிவள்ளிபங்க மயிலிடத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) சந்தசுவாமியேபோற்றி, பன்னிரண்டு கையனேபோற்றி, வேலாயுதக்கடவுளேபோற்றி, தெய்வசேனை மணவாளனேபோற்றி, குமாரசுவாமியேபோற்றி, சிந்தூர சந்தன களபந் தரித்தழகிய மார்பனேபோற்றி, சிவ னுமை மைந்தனே போற்றி, வள்ளிபங்காளனே, மயில்வாகனக்கடவுளே! போற்றிபோற்றியென்று சிங்கவன்மராஜன் குமாரசுவாமியைப் போற்றிசெய்து வணங்கினான்.—எ-று. (௨௯)

எனவணங்குசிங்கவன்ம னியையகண்புணர்ந்துநா
கனகவர்த்தநாரிநாதர் கந்தனைப்பயந்நதே
வனகர்கொங்குநாடர்கோதை யைமுகந்தருள்புரிந்
துனதுசிந்தையுற்றநல் வரங்கள்கேளென்றோதினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிவணங்கிப் போற்றிசெய்த சிங்கவன்மராஜனுடைய மனோ பக்தியறிந்து நாககிரி யாத்தநாரீஸ்வரசுவாமியார், கந்தசுவாமியைப்பெற்றருளிய அனகர், கொங்குநாட்டதிபர், கோதைநகர்க் கிரியிலெழுந்தருளிய ஐந்துமுகக்கடவுளான உமையொருபாகர் கிருபைசெய்து உன்னுடைய மனதில் நன்மையான வரங்கள் கேளும் அரசனே யென்றசுவாமி சொன்னார்.—எ-று. (௩௰)

அன்னகாலைசிங்கவன்ம னடியன்மண்டலந்தனி
லென்னில்வேறோதிபரின் றெனக்கோர்மைந்தனுதவென
மன்னசத்யவன்மனென்னு மைந்தனித்தலம்புரந்
துன்னில்வீறுமீறுமெம் முபயதாளெனச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்போது சிங்கவன்மராஜன், சுவாமீ! யடியேன் அரசாட்சியாக ஆளப்பட்ட மண்டலத்தில் பிற்காலத்தில் அரசாளும்படியாக வேறொரு மன்னவர்களில்லை. ஆதலா லெனக்கொரு சற்புத்திரனைக் கொடுத்தருளுமென்றான். அப்படியே சுவாமியும் வாராய் சிங்கவன்மராஜனே, சத்தியவன்மனென்றொரு பிள்ளையுண்டாகி யுன்னிலும் அதிகமாக இந்த வுலகத்தை யாண்டிருப்பான். பிற்காலத்தில் நமது உபயபாதஞ் சேர்வானென்று சுவாமி சொல்லியருளினார்.—எ-று. (௩௧)

அத்தநாரிமுத்தரீயு மவ்வரங்கள்பெற்றபின்
சித்தமிட்டகாமியஞ் சிவனடிமையானபேர்க்
குத்தமத்தினுதவிதாக வோங்க[illegible]ரகத்துவாழ்
முத்தர்தாள்வணங்கிநின்று மொழியுமாசிவேண்டினான்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரர் கொடுத்தருளிய வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டபின்பு சிவனடியாரான பெரியோர்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்தங்களெல்லாமுதவிசெய்து உத்தமசித்தனாகி நாககிரிசூழ்ந்த திருவேரகத்தில் முத்தராகிய பெரியோர்கள் பாதங்களை வணங்கிநின்று அவர்கள்சொல்லும் ஆசீர்வாதங்கள் விரும்பி வேண்டினான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௩௨)

ஆசிகூறவளவிலாத வன்னசொன்னகோடிநந்
தேசமீதுசேருமென்று சேனையானைபுரவிதே

ரேசில்சேனையென்றோர்வெள்ள மீறிலாதுசூழ்கவே
மாசில்தீரசிங்கவன்மன் மாநகரப்படர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்திலிருக்கும் குருக்கள்மார் முதலாகிய மேலோர்களையாவரும் ஆசீர்வதிக்க. அவர்களுக்கு அளவில்லாத அன்னதானங்கள் கொடுத்தருளியபின்ட நமதுதேசத்துக்குப்போய்ச் சேர்வோமென்று சேனை, யானை, குதிரை, சதுரங்கசேனை ஒருவெள்ளம் அளவில்லாமல சூழ்ந்துவர தனது தேரின்மீதேறி நிஷ்க்களங்க சுத்தமனத்தனான சிங்கவன்மராஜன்தனது மஹா நகரத்திற்குச்சென்றான்.—எ-று. (௬௩)

படர்ந்துஞானிபிருகுதாள் பணிந்திவ்வாறெலாமுறைத்
தடர்ந்தபாதவம்புயந்த னணிமுடிக்கணிந்துபார்
திடந்தயங்குரோவைசூழ் செயங்கலத்தடைந்துபொன்
னிடங்கொள்சிங்க வாகனத்திருந்துபார்புரந்தனன்.

(இ-ள். அப்படிசசென்று ஞானமூர்த்தியான பிருகுமுனிவரைக்கண்டவர்பாதத்தை வணங்கி யிங்ஙனம் நடந்தவரலாறெல்லாஞ் சொல்லி அவர்பாதாம் புயத்தைதன்னழகிய முடிக்கு முடியாகவணிந்து மிகவுந்திடம்பொருந்தி விளங்கிய ரோவைநதி சூழ்ந்த செயங்கல புரத்திற்சேர்ந்து லட்சுமி தேவிகயிடமான சொர்ன்ன சிங்காசனத்திலிருந் திவ்வுலகத்தை யாண்டிருந்தான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௬௪)

புரந்தரனிருக்கைபொற் புரந்துபார்நிரந்தரம்
வரந்தயங்குசத்யவன்ம மைந்தனைப்பயந்துதன
னுரந்தரத்தனுலகையாள வுதவியத்தநாரிதாள்
சிரந்தரப்பொருந்திநல்ல செல்வமெய்திவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) நிரந்தரமாக இந்தப்பூமண்டலத்தைத் தேவேந்திரனைப்போல அரசுபுரிந்து வாழ்ந்திருந்தான். அதுகாலத்தில் சிவனுடைய வரப்பிரசாதத்தனால் சத்தியவன்மன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்று வளர்ந்து பகுத்தறிவுடைடாகிய பக்குவத்தில் தன்னுலகத்தை யவனாளும்படியாக முடிசூட்டிவைத்து நாககிரி அர்த்தநாரீஸ்வர சுவாமி பாதங்களைச் சிரத்தினும் மனதினும் பொருத்தி சிங்கவன்மராஜன் வாழ்ந்திருந்தான்.—எ-று. (௬௫)

சிங்கவன்மர்கதையைத் தினந்தினம்படித்துளோ
ரிங்கிதத்துவந்துகேட்கு மினியரத்தனாரியார்
துங்கநல்வரம்படைப்பர் சோதிவேலரருளினா
லெங்கணுஞ்சிறந்திருப்ப ரிடரகன்றுவாழ்வரே.

(இ-ள்.) இந்தசிங்கவன்மராஜனகதையைத் தினந்தினம் படித்தபேர்கள்மனதன்புடனே ஆசையாகக் கேட்கிறவர்கள் யெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே மேன்மையாக நல்லவரப்பிரசாதங்களைப் பெறுவார்கள். சோதிப் பிரசமான வேலருடைய திருவருளினாலே யெங்கெங்குஞ் சிறப்புபொருந்தி யிருப்பனவுமன்றி சகலமான இடர்களுந்தீர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௬௬)

திருவிழாச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௪௨-க்கு திருவிருத்தம் ௲௨௰.

பாண்டவச் சருக்கம்.

நாகாசலம்நா னிலம்வந்தனவும் நாகிசன்
மாகாரணமும் பூசைபுரிந்தார் வளமுற்று
மேகாதரவள் ளிக்கினிதாகிய முருகேசன்
சேகார்வினைவென் றனவும்வரவுஞ் செயல்யாவும்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரி கொங்குமண்டலத்தில்வந்த வரலாறும். சுவாமி உமைக்கு அர்த்தபாகங்கொடுத்ததும். அர்த்தநாரீஸ்வரராக எழுந்தருளிநின்ற காரணங்களும். பூஜைபுரிந்து நல்லவரங்கள் பெற்றவர்கள் வளமைமுழுதும் வள்ளியம்மனுக்கு ஆசையுடைய முருகவேள் வயிரவர்க்கமான சூரர்களை வெற்றி கொண்டதுவும். அவர் அங்ஙனம் எழுந்தருளிநின்ற செயல்களனைத்துஞ் சொன்னீ ரென்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௪)

தெய்வக்கிரிபோற் செங்கோடுதவுந்தெண்டீர்த்த
முய்வித்தனவுஞ் சிங்கவன்மக்கோ வுயர்சாபம்
நய்வித்ததுவு மவனருள்வளமும் நவில்கின்றீர்
மெய்வித்தகமி னியாதெனமுனிவன் வியந்தோதும்.

(இ-ள்.) தெய்வகிரியான பொன்மேருகிரி திருச்செங்கோட்டு மலைத்தலத்தி லுண்டாகிய தெள்ளிய தீர்த்தங்களினுடைய வரவுமகத்துவமும், சிங்கவன்மராஜனு டைய புலியுருவான சாபம் நிவாரணமும், அவன்செய்த கயிங்கிரியங்களனைத்தும் எங்களுக்குத் தெரியப்படச்சொன்னீர். இனி மெய்வித்தகமான மகிமைகள் யாதென் றுசொல்வீரென்று முனிவர்கள்கேட்கச் சூதமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே சொல்லத் தொடங்கினார்.—எ-று.

வெண்ணிறமன்னன் வியந்தருளைவரை வெம்பூசற்
குண்ணிறையுரமின் றக்கபடச்சூ தாறவாடிக்
கண்ணிறைநகருஞ் சதுரங்கத்தினிற் கையாவும்
பெண்ணிறையுங்கொண் டார்நீதகமன் பெருவேந்தர்.

(இ-ள்) வெண்ணிறமேனியான பாண்டுராஜன் அருமையாகப் பெற்றபுத்திரர் கள் ஐவரையும் வெம்மையாகிய போர்பொருதி வெல்லும்படியாக வலிமையும் அறி வுமில்லாமல் கபடமாகச்சூதாடி அவர்களுடைய நகரங்களையுஞ் சகலபொருள் க ளையுஞ் சதுரங்கசேனைகளையுங் கவர்ந்துக்கொண்டு பெண்களில் சிரோன்மணியான கற்புடைய துரௌபதையை மானபங்கமுஞ் செய்தார்கள். திருதராட்டிரராஜன் பெ ற்ற புத்திரரான துரியோதன ராதியர்கள்.—எ-று. (௫)

அக்காலையில்வீ மனுமர்ச்சுனனு மமரிற்போ
யக்காளையர்நூற் றுவரைத்துஞ்சப் பொருவோமென்
றிக்காரணமுற் றனர்தருமன்கண் டினிதாற்றித்
தக்கான்பெரிதொரு தந்தைகருத்தே தெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலே பீமசேனனும் அர்ச்சுனனும் மஹாகோபத்துடனே எதிர்த் திந்தப் பொய்ச்சூதாடின நூறுபேரையும் இறக்கும்படியாகப் போர் பொரு

து கொல்வோ மென்றெழுந்திருக்கக்கண்ட தர்ம்மராஜன் தம்பிமார்கள் கோபத்தை தணித்துத் தகைமையுடைய பெரியதகப்பனருடைய கனத்தை யறிவோமென்று அவனிடத்திற் சேர்ந்தற்றான்.—எ-று. (௫)

பன்னிருவருடங் கானமுறைந்தும் பதிநீங்கிக்
கன்னிறைசுரமுத லுறைகுவிர்சிறிதே கண்டாலும்
முன்னுனாநாள்விட வந்திலே முதலாய் முயல்கின்றே
மன்னியதந்தை யுரைத்தனன் மாறு வனமுற்றார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு வருஷம் நீங்கள் நாட்டைவிட்டுக் கானகமே வனவா ஞ்செய்வீராக. அப்போதுங்களை யாரொருதரர் கண்டாலும் அன்றுமுதல் பன்னிர ண்டு வருடம் கானகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று பெரியதகப்பனர் சொன னர். அப்படியே பாண்டவர்கள் வனவாசம் போனார்கள்—எ-று. (௬)

வெவ்வனமுற்று மடைந்துமிடைந்துடல் விழிவார்போற்
செவ்வனநயனன் செங்கோட்டியல்கண் டினிதேறி
மெய்வனமொழிவும் வதிர்ப்புமகன்றவ வெற்பேறிக்
கய்யனமிறையுங் கணபதிசுனையின் கண்ணுற்றார்.

(இ-ள்.) வெவ்வியவனங்க ளெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்து உடலம் மெலிந்து விழுவார்களைப்போலே வனவாசஞ் செய்து வரும்போது செவ்வனமான அகக ண்கண்ணையுடைய சிவனது திருச்செங்கோட்டி னழகுகண்டு இனிதாக மலைமே லேறி மெய்வருத்தங் குன்றிய துக்கங்களுந் தீர்ந்து அம்மலையிடத்திற் குளிர்ந்த புனலுடைய துதிக்கை கணபதியார் செய்தமைத்த கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்குளிர க்கண்டார்க ளனைவரும்.—எ-று. (சு)

கணபதிதீர்த்த முதற்சிலதீர்த்தங் கண்டாடிக்
குணபதிமுதல்வரு மவ்வலன்வந்தார் குளிர்வெற்பில்
விணர்பதிமுருகுடை மெய்ச்சுனைமூழ்கிய வேலோன்ற
ளுணர்வொடுவினவிண் டுவினற்றீர்த்தந் துறைகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்த முதலாகச் சிலதீர்த்தங்களைக் கண்டுதீர்த்தமாடி நேமத் துடனே வலப்பிரதக் கணமாகச் சுற்றிவந்தார்கள். பின்னும் குளிர்ச்சியுடைய மலை யிடத்தில் தேவர்சேனாபதியான முருகவேள் செய்த குமாரச்சுனைத தீர்த்தத்தில் மூழ்கி வேலவர் பாதங்களைத் தியானித்துக் கொண்டு பின்பு விஷ்ணு தீர்த்தக்கரையில் வசித்திருந்தார்க ளனைவரும்—எ-று. (எ)

அரிதருசுனையிற் பரிவொடுமூழ்கி யரன்பாதந்
தெரிவுறநின்று வணங்கியபின்னத் தீர்த்தத்துட்
புரிதருகட்கம் புகல்வனநும்போ ரினமாற்றார்
சரிவுறவங்ஙனம் வருகுதும் யானெனச்சாற்றிற்றால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும் அன்புடனே மூழ்கி சிவனதுபாதங்களைத் தெ ரிசித்து வணங்கி நின்றபின்பு அந்தவிஷ்ணு தீர்த்தத்தி னுட்புகுந் திருக்கின்ற கட் கயுதஞ் சொல்லுகின்றது, நீங்கள பகைவருடனே போர்செய்யும்போ துங்கள் மா

ற்றார்க ளனைவருஞ் சரிந்து சாயுமபடியாய் அங்ஙனமுங்களுக் குதவியாசவருகின்றே மென்று சொல்லியது—எ-று. (௮)

ஐம்பாண்டவருமி த்திசெயமெனநின் றருளேத்தி
நம்பாரொருவயி ரவதீர்த்தம்பொன் னகமீதிற்
செம்பாதியுமெண் ணாயிரதீர்த்தஞ் செறிவாமென்
றெம்பால்வேதவி யாதருரைத்தன ரிதுவாமால்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பஞ்சபாண்டவர்க ளனைவரும் இதுமகா அதிசயமென்று மனத்திலெண்ணி இதுவுஞ் சிவன்கிருபை யென்று தோத்திரஞ்செய்து பொன் மலையான செங்கோட்டுமலைமீது அர்த்தநாரீஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கிறா ரென்றும் நம்போலவர்க்கு வெற்றிவிஷயங் கொடுக்கின்றது, வயிரவ தீர்த்த மொன்றிருக் கிற தென்றும் கிரியெங்கும் எண்ணாயிரந் தீர்த்தங்கள் தெரிந்திருக்கிற தென்றும் நம்மிடத்திலே வேதவியாசர் முன்னே சொல்லியிருந்தார். அதுவே யிதுவாமென்று தெரிந்து களிகூர்ந்தனர்கள்.—எ-று. (௯)

எனவயிரவதீர்த் தத்திலிழிந்தோ ரைவேந்தர்
களமுறுகொலவ னைப்பொருபடைபல கண்டாரால்
புனையுறுமுவல கினுமிதுபுதிதெம் போர்வென்றே
வினையகலும்மிவ் வெற்பினிலெய்தியிவ் விறல்பெற்றோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி வயிரவதீர்த்தத்தில் இறங்கிமூழ்கி யங்ஙனம் வசித்திருந்தார்கள். பாண்டவர்க ளனைவரும் பெருமையுற்ற மனோசயராஜன் முன்பு கொல்வனைச் செயித்தபடியே பலபடைகளுங் கண்டார்கள். அழகிய யிந்தத்தலமும், தீர்த்தமகிமையும், திருலோகத்திலு மிது புதுமையென்று மெச்சிக்கொண்டு யினி நம்முடைய பகைவரைப் போர்க்களத்திற்செயித்து வெற்றிகொள்ளலாம். இந்த மலையில் வந்துசேர்ந்து இவ்வளவு சவுரியம் பெற்றோம்யென்று மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்.—எ-று. (௰)

நாகமலைத்தீர்த் தத்தினிலிப்பல னமதானால்
யோகமலைச்சிவ னைப்போற்றிற்பல னுயர்வாமென்
றேகமனத்துட னைவரும்விரதற் கினிதாய்மின்
பாகமலைக்கரு ளர்த்தநாரீசனைப் பணிகுற்றார்.

(இ-ள்.) இந்த நாககிரி தீர்த்தங்களில் இவ்வளவுபலன் நமக்குண்டானாலும் யோகமிகுந்த கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனைக்கண்டுவணங்கினால் அதிக பலனுண்டாகுமென்றெண்ணி யேகாக்கிரசித்தமாக ஐவரும் இனிதாக விரதஞ்செய்துங் கொண்டு உமையவளுக் கிடப்பாகங்கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரைக்கண்டு தெரிசித்துப் பணிந்தார்கள்.—எ-று. (௰௧)

வேதியர்முனிவோர் வேதமுரைக்கும் வினைவெய்தி
வேதவியாசர் விளம்பியபடிவிர தம்பூண்டு
சோதிகொள்பதினெண் ணர்த்தமுதற்றண் சுனைமூழ்கி
மாதொருபங்கனை வடிவேலனையர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் முனீஸ்வரர்கள் வந்துசூழ்ந்து வேதங்களோத வினைவுற்று முன்வேதவியாசர் சொன்னபடியே விரதங்கள் செய்து சோதிப்பிரகாசமாக வி

ளங்கிய பதினெண் தீர்த்தமுதலாகக் குளிர்ந்த சுனைத்தீர்த்தங்களெல்லாமுழ்கி வே மத்துடனே உமைமொருபாகனையும், வடிவேலனையுங் கண்டுதெரிசித்து அர்ச்சனை செய்தாக ளனைவரும்.—எ-று. (௰௨)

வந்தனைசெய்தவண் வருமுமைபங்கன் வரகோயிற்
குந்தியகீழ்பாற் றெற்பசயனத் துடலவைகி
சிந்தையராகிச் செங்கோட்டிறையைத் தினமேத்திச்
சந்ததமாயிர நாமத்தாலர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வந்தனை வழிபாடுசெய்த தங்ஙனம் உமைமொருபாகர் திருக்கோவிலுக் குக் கிழக்குப்பாரிசத்தில் தெற்ப சயனஞ்செய்து தேகத்துடனே வசித்து பஞ்சா க்ஷர தியானமுடையவர்களாய் செங்கோட்டீசுவரரை தினமுந்தெரிசித்துவணங் கி தோத்திரஞ்செய்து சகஸ்ர நாமங்களால் அர்ச்சனைசெய்தார்கள னைவரும்.—எ-று. (௰௩)

அற்சனைசெய்து பிரதக்கண மவர்வந்தால்
நற்சனகன்சொல சனற்குமரனறெண னகமீந்தான்
பொற்சகமோது புலத்தியனவிருஞ்சைபர் புருசித்தர்
சொற்சதுர்வேத வியாதரோடாசிகள் சொல்கின்றர்.

(இ-ள்.) அப்படி யர்ச்சனைசெய்து பிரதக்கணம் அனைவரும் வந்தார்கள் அங்ஙனம் ஜனகன், சனற்குமாரன், தெண்டமலேயகத்தியன், பொன்னுலகம் புகழ ப்பட்ட புலத்தியன், விருஞ்சைய வசிட்டருந் தந்தார்கள் சொல்லுதற்கரிய சதுர்வேத வியாசருடனே முனிவர்களனைவரும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்கின்றார்கள்.—எ-று. (௰௪)

அன்னவராசியோ டம்பிகைபங்கனை யடிபோற்றித்
தென்னகர்போயப் பிதிர்க்கடன்முற்றுஞ் செய்தார்க
ளுன்னியமுருகீ சனைவணங்கிச் சுரர்வேதற்
கனனங்குருபூ சனைசங்கமபூ சனைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்கள்சொல்லுகின்ற ஆசீர்வாத வாக்கியத்துடனே அம்பிகைபாக னைக்கண்டவர் பாதங்களைப்போற்றிசெய்து தென்புலம்போய்ச் சேர்ந்திருக்கின்ற பிதிர்க்கடன் செய்துமுடித்தார்கள். பின்பு வளருசெறிந்த முருகேஸ்வரனைக்கண்டு வணங்கி பூசுரராகிய வேதியர்களுக் சமாராதனைசெய்வித்து குருபூஜை சங்கமபூஜை யும் அனைவரும் செய்தார்கள—எ-று. (௰௫)

செய்துமைபாகன் செயலாற்சேனைத் திருநாடு
மெய்திகழுத்தரு புரியும்பெறவருள் விளைவானர்
பய்திகழ்மலையிற் றம்பெயரொன்றும் பகர்தீர்த்த
முய்தரும்படியுமை பங்கனைவேண்டி யுறக்கண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து உமைமொருபாகருடைய திருவுளச்செய லால். சேனையுந், திருநாடும், மெய்திகழ்ந்த அஸ்தனுபுரியும் பெறுதக்கொள்ளும்படி யருள்விளை வுண்டார்கள். திருநாகிரியில் தங்களபெயரால யென்றைக்கும் புக ழ்விளங்குவதாகவும் உய்யும்படியாகவும் உமைமொருபாகனைவேண்டி யனைவரும் ஒருதீர்த்தங்கண்டார்கள்.—எ-று. (௰௬)

கண்டபெருஞ்சுனை மறையவர்கணமொடு பணிவெற்பைத்
தெண்டனுகந்து வியாதரிராசர் தியானமந்திரமோதத்
தண்டுறைமூழ்கியோ ராயிரமந்தணர் தங்கட்கமுதூட்டிக்
கொண்டலெனத்தா னங்கள்கொடுத்தவர் குகனைத்தொழுகின்றார்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டபெரிய சுனைத்தீர்த்தம் வேதிடர்கூட்டங்களுடனே திருநாககிரியை நமஸ்கரித்து வுகந்து வேதவியாசர் தியானமந்திரமோதக் குளிர்ந்த சலத்தில்மூழ்கி விரதமாக ஆயிரம்பிராமணருக்கு அமுதபோஜனமும், மேகம்பொழிவதுபோலப் பலதானங்களுங்கொடுத்து பாண்டவாகள் குமாரனையுந்தொழுது துதித்தார்கள்.—எ-று (௧௭)

திசைமுகனைச்சிர மீதுபுடைத்தருள் சிறுவிரலின்போற்றி
குசலபரற்குப தேசந்தருமொரு குருநாயகபோற்றி
கெசமுகனுக்கிளை யவகாங்கேய கிரிக்கிறையவபோற்றி
விசையவினைத்தா ருகனைப்படவிடும் விறல்வேலவபோற்றி.

(இ-ள்.) திசைமுகனென பிரமதேவனைச் சிரசின்பேரில் குட்டியருளிய சிறுவிரல்களை யுடையவனேபோற்றி. பரமசிவனுக்கு உபதேசஞ்செய்த குருசுவாமியேபோற்றி. யானைமுகப்பிள்ளையார்க்கு இளையவனே, காங்கேயனே, குறிஞ்சிக்கிழவனே போற்றி. வெற்றியினையை யுடைய தாருகாசூரன் விழும்படியாக விடுத்த வேலாயுதக்கடவுளே! போற்றியென்றும தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

சூரன்பாரத் தொல்வினைவாரித் தொலைத்தருள்குகபோற்றி
கோரந்தருமயில் வாகனசேவற் கொடியுடையவபோற்றி
வீரந்தருகிர வுஞ்சந்தெறிபட விடுவேலவபோற்றி
சீரன்புளவள்ளிக் கினிதாகியபன் னிருசெம்புயபோற்றி.

(இ-ள்) சூருடைய மாய வல்வினைக்கடலைத் தொலைத்தருளிய குகமூர்த்தியே போற்றி. கோரமாகிய தோகை மயில்வாகனனே சேவற்கொடியை உடையவனே போற்றி. வீரவலிமையையுடைய கிரவுஞ்சகிரியை யெறித்து பொத்துவரியாகும்படி விடுத்தருளிய விசயவேலவனேபோற்றி. சிறந்த அன்புமிகுந்த பத்தியுடைய வள்ளியம்மைக் கினிதாகிய பன்னிரண்டு புயக்குமரனே! போற்றிபோற்றியென்று துதித்தார்கள்.—எ-று. (௧௯)

விண்ணவர்சிறைகள் விடுத்தவபோற்றி விசாலப்புயபோற்றி
நண்ணியவாசவ னல்குயிர்நாயகி நாயகசேய்போற்றி
வண்ணவோராறு முகாம்புயபோற்றி மணிக்குண்டலபோற்றி
புண்ணியவிந்த்ரபு ராதிபபோற்றிக் கதிர்ப்புரகுகபோற்றி.

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிறையைவிடுத் தருள் புரிந்தவனேபோற்றி. விசாலமாயழகிய மார்பை யுடையவனேபோற்றி. தேவேந்திரன் புத்திரியாகி மணங்கலந்து நண்ணிய தெய்வசேனை நாயகி நாயகச்சேய்போற்றி, சுடர்பொருந்திய ஓராறுமுகாம் புயவனேபோற்றி, மணிக்குண்டலங்கள்தரித் தழகிய பன்னிரண்டு செவியனேபோற்றி புண்ணிய புரமான இந்திர புராதிபனேபோற்றி. கதிர்த்த புயாசலக் குகனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்—எ-று (௨௦)

ஐந்துகரத்தினை யல்வாயின் மூன்றனல்விழியினைபோற்றி
யுந்துபயக்கிரி யன்னிருதாளின் னொருகொம்பினைபோற்றி
மைந்துறுபாரத மேருவரைந்தநல் மதகயமுகபோற்றி
யெந்தைகரக்கனி கொண்டவகயமுக னுறுசமரினைபோற்றி.

(இ-ள்) ஐந்து கையனே, நான்றவாயனே, திரிநேத்திரனே போற்றி. உந்தி யுயர்ந்த வுபயமலைபோலு மிரண்டு பாதங்களுடையவனே, ஒற்றைக்கொம்பனனை லேபோற்றி. வலியபாரதத்தை மேருகிரியிலெழுதிய மதயானை முகத்தனேபோற்றி யெந்தையாகிய சிவனது கைக்கனிபெற்றுக்கொண்டவனே! கெசமுகாசூரனைச் சங் காரஞ் செய்தவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உக)

தெசவவதார மெடுத்தடியார்க்கருள் திருவுள்ளவரிபோற்றி
வசையறயாங்கள் வரம்பெறவாயரில் வளர்கிரியவபோற்றி
திசைமுகனைச்சிலை வேளைத்தருமொரு திருவுந்தியபோற்றி
குசலவனைப்பெறு கொற்றவராகவ கோகனகைப்போற்றி.

(இ-ள்.) தெச அவதாரமெடுத்து அன்பர்களுக் கருளபுரிந்த லட்சுமி மணாள னே! அரி ஹரி போற்றி, இகழ்வில்லாமல நாங்கள் நலவளம்பெற றுய்யும்படியாக ஆயர்பாடியில் வந்துவளர்ந்த கார்மேகவண்ணனுன கிருஷ்ணமூர்த்தியேபோற் றி, சதுர்முகப் பிரம்மாவையும், கருப்புவில் மன்மதவேளையும் புத்திரராகப்பெற்ற திருவுந்திக்கமலனே போற்றிபோற்றி, குசலவாகளைப்பெற்றருளிய கொற்றமுடைய இராமமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி, சகஸ்திர இதழுடைய தாமரை மலாமகளே லட்சுமிதேவியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உஉ)

ஐந்துநிறத்தினோ டைந்துமுகத்தினோ டமுகெழுசிவபோற்றி
யைந்துபுலத்திறை யைந்துபலிக்கிறை யைம்புதகபோற்றி
யைந்துபணப்பணி யைந்துமுடிக்கணி யாதபநிறபோற்றி
யைந்துதொழிற்பெறு மைமபகவர்க்கிறை யரஹாபரபோற்றி.

(இ-ள்.) ஐந்து நிறமும், ஐந்துமுகமும், அழகும் பொருந்திய சிவசிவா போற்றி. ஐம்புலன்களுக் கிறையவனே! ஐந்துவகைப் பலிக்கிறையவனே! ஐம்பூதநாயகனே போற்றி. ஐந்துபடமுடைய பாமபினை ஐந்துமுடிக்குச் சூடியருளிய கோடிசூரியப்பி ரகாசமான திருமேனியனே போற்றி. ஐந்தொழிலைச் செய்யும பஞ்சபாண்டவர்களுக் கிறையவனே! அரஹர பாரபராபோற்றி போற்றி யென்று பஞ்சபாண்டவர்கள் துதித்தார்கள்.—எ-று. (உங)

என்றுகணநிதியை யீராறுபுயவனை யிந்திரைமணவெந்தை
மன்றல்செய்நாகக் கிரியுமைபாகனை வந்தனையிற்போற்றி
வென்றிகொளைவர் வரம்பலபெற்று வியாதரோடேகினபின்
நன்றிகொளவர்தரு தீர்த்தநலங்களி னயமிகுதெனநவில்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிக் கணதிபதியையும், பன்னிரண்டு புயக்கடவுளையும், லட் சுமிமணவாளனையும், திருமணம்பொருந்திய திருநாககிரி யுமையொரு பாகனையும் வ ந்தனையாக வணங்கிப் போற்றிசெய்து வெற்றிகொள்ளப் பட்ட பஞ்சபாண்டவர்க ள னைவரும் பலபலவரங்களும் பெற்று வேதவியாசருடனே சென்றார்கள். பின்பு நன் மைச்செயலுண்டான வவர்கள் செய்த தீர்த்தமகிமை நலங்களை இன்னபடியென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறோ மென்றார்.—எ-று. (உச)

பாண்டவதீர்த்தந் தனிலாமெம்படி பார்த்திபழுந்திரமுற்
றீண்டியவாச ரியல்படவேணியி லிந்தணியெம்பரனே
ராண்டசிவன்றிரு மந்திரமைந்தா லேவர்கடந்தோய்ந்து
பூண்டபெரும்புர மேபடைநான்கும் பொலிவுருவர்வலிகூர்வார்.

(இ-ள்.) பாண்டவதீர்த்தத்தில் சிராமெம்படி பார்த்திபமுற் றங்ஙனஞ் சென்று அரசர்க ளியல்பாகச் சடையில் இளம்பிறையைத் தரித்த எம்பிரானும், எம்மை யாண்டருளியவனுமான சிவனது பஞ்சாக்ஷர மந்திரியானத்தா லவர் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் அவர்களுக்குரிய பெரிய நகரங்களும், சதுரங்கசேனைகளும் பொலிவுண்டாகப்பெற்று வலுமையோடு வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௨௫)

போயபெரும்பொருள் போயபெரும்பதி போயபெருந்தானை
யாயமுதற்படி யதனினுமீமிசை யதிகம்பலனுமால்
மாயவனருடரு மன்பரிவிந்திரன் வரமாருதிநேயஞ்
சேயமருந்துவர் சிர்ப்பெறவென்றவர் தீர்த்தவரங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பின்னையும் அரசர்கள் இறந்துபோன பொருளும், பெரியநகரங்களும், அகன்றுபோன பெருபடைகளும் முன்னிருந்ததினும் மேலான பலனுண்டாகும். விஷ்ணுவினருளும் பெறுவார்கள். திரிலோக மன்னவனான தேவேந்திரன் மாருதி நேயமுஞ், செவ்வியாகிய தெய்வமருத்துவாரிருந் தீர்த்தவரங்களும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௨௬)

அவ்வவர்பரவுமைம் பாண்டவர்சுனையினிலாடி னருக்குண்டாய்ச்
செவ்விதிறுறுதிரு விம்மபுமறுமைச் சேரவுஞ்சேர்ந்துமைபங்
கெவ்வமறப்புணரீசன்பதமுமீ ராறுபுயன் சேர்வுங் [ரால்.
கவ்வையிலிருநடை முவர்வியாதருக்குமோர் கண்ணெனவளர்வா

(இ-ள்.) பெரியோர் துதிக்கும் பஞ்சபாண்டவ தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினவர்களுக்குச் செவ்விதாகச் சகலசெல்வங்களும் இம்மையிலும், மறுமையிலும், சற்றுமிடையூறில்லாமல் வாழ்ந்து. பின்பு உமைசமேதரான பரமேஸ்வரன் பதமும், பன்னிரண்டு புயக்கடவுள் பதமுஞ் சேர்ந்து வேதவியாசருக்கு மொருநேத்திரம்போல வாழ்வார்கள்—எ-று. (௨௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சபாண்டவச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்-௬௬ க்கு திருவிருத்தம். ௩௯௯.

பாண்டுசுரர்ச் சருக்கம்.

வரபிரண்டவர் வனமீண்டவர் மகிழ்விண்டுமை பங்கன்
திரமீண்டிடு மலர்பூண்டிடின் னைசாண்டன ரிப்பாற்

பாபாண்டியன் வரவும்பணி பாண்டீசுரன்வரவு
முரமீண்டிய முனிவர்க்கினி துயர்சூத ருரைப்பார்.

(இ-ள்.) சிவனது வரப்பிரசாதம் பெற்ற பஞ்சபாண்டவர்களைவரும் வனவாசம்விட்டு மீண்டு தங்கள்தேசம் போய்ச்சேர்ந்து நிரம்பவும் மனமகிழ்ச்சியாக அர்த்தநாரீசுரருடைய இறைமாகிய பாதாரவிந்தங்களை யிருதயங்களில் வைத்துத் தியானித்துக்கொண்டு சத்துருசெயஞ் செய்து திண்ணிய நகரையாண்டிருந்தார்கள். இப்பால் திருநாககிரி தலத்தில மானபாஜன பாண்டியராஜன் வந்ததுவும், அவனர்ச்சிக்கப்பட்ட பாண்டீஸ்வர சுவாமி வந்தவரலாறும் இவையெல்லாம் அறிவுமிகுந்த முனிவர்களுக்கு இனிதாக வுயர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.—எ-று. (க)

சேரன்பாண்டி போற்றிய தெளிவுந் திகழ்நீதி
பாரந்திகழ் சோழன்புகழ் படியாட்சியு மாறன்
றோம்புவி முறையும்படி திகழ்வஞ்சியுறைந்த
நேருந்தமிழ் பரணைப்பதி நெறியேயரசுற்றார்.

(இ-ள்) சேரராஜனும், பாண்டிய ராஜனும், சிவனைப் பூசித்து அரசாக்ஷிசெய்த நீதியும். புகழ்பெற்ற சோழராஜனும் அரசாக்ஷியையு,முறையும், கருவூர், உறையூர் தமிழ்விளங்கிய மதுரை நகரமும் சிம்மாசனாதிகளா யிருந்து நெறிமுறைமையாக அரசாக்ஷிசெய்து வருகிறார்கள்.—எ-று. (உ)

இம்முப்பதி மூவேந்தரு மிறைமாட்சிகள் புரிநாள்
செம்மைப்பெறு மநுநீதிகள் சிறிதேமுறை பிறழ்வால்
வெம்மைந்திற லுறுசோழனும் விமலா கினிதெண்ணான்
மம்மற்பெறு செவ்வந்திநன் மலர்மேல்மனம் வைத்தான்.

(இ-ள்) இந்த மூன்று நகரத்திலும் மூன்றுராஜாக்கள் நீதிமுறைமையாக அரசாக்ஷிசெய்து வருநாளில் செவ்விதாகிய மூவரசர்களின் மநுநீதிகள் சற்றே முறை பிறந்து வருவதால் வெற்றித்திறலுடைய சோழராஜன் பரமேஸ்வரனுக்குப் பிரீதியானது திவ்விய புட்பங்களொன்று சாறுமென்றுதவறாய் ஸ்ரீகள் மயக்கத்தினால் அழகிய செவ்வந்திப் பூவினமேலே யாசைவைத்தான்.—எ-று. (ங)

வைத்தைய்முகற் கலரர்ச்சியர் மன்னன் முடிகொண்டான்
முத்தநகைதருநகைவேல்விழி முகிழ்த்தன மனையாள்
இந்தநதன திறைவனசெயல் நெறியன்றென வருள்பூச்
சித்தன்பினின் மலரான்பணி சித்தம்புரிகுவளால்.

(இ-ள்) சிறமான அந்த செவ்வந்திப் புட்பங்களை ஐம்முகனாகிய பரமேஸ்வரனுக்குச சாத்தாமல் சோழராஜன் முடித்துக்கொண்டான். அதுகண்டு முத்து நிறைபோன்ற பல்வரிசையும், வேல்போன்ற கண்களுங், கமலமுகிழ்போன்ற தனபாரங்களையுடைய அழகியராக தேவியானவள் ராஜனைப் பார்த்து இதுநீதியல்லவென்று சொல்வதுங் கேளாததனால் தனக்குக் கொடுத்த புஷ்பங்களை முடிக்கப் பயந்து மனதன்பினாலே சிவனுக்குப்பிரீதியென்று அதுகாலத்தில் செவ்வந்தியி லர்ச்சித்து விடுவாள்.—எ-று. (ச)

அன்றனினி லுமைபங்கர்சி ராப்பள்ளியி லானார்
பன்றனினில் வளவன்புரி படிதீதென வுணரா
வொன்றார்புற முனிவென்ப வுணர்ந்தே யவனூரின்
பின்றடனின் மண்மாரிகள் பெய்வித்தனபெயரால்.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் திரிசிரபுரம் மலையிடத்தில் யெழுந்தருளிய உமையொருபாகராகிய பரமேஸ்வரனும் பலனாளுஞ் சோழராஜன் செய்யும் அநீதிதெரிந்து சத்துருக்கள் நகரங்களைக் கோபித்தழிப்பதேமனதிதெனறெண்ணி திரிபுராந்தகரானபடியால் அவனிருக்கும் உறையூர் நகரத்தில சிலாாரின் பினபு மணமாரிபொழிவித்தார்.—எ-று, (ரு)

வளவன்றிகழ் கோரப்பரி வயன்மீதுதன மனையோ
டுளவன்பொடு வெரின்மீதுற வுய்த்தே குதலுற்றான்
தளமென்கொடை சிவனுக்கருள் தருமக்கொடி வரலால்
விளைமண்புயல் பரிமீது விழாதே புடைவிழுமால்.

(இ-ள்) மண்மாரிபொழிவதுகண்டு சோழராஜன தனது கோரமென்னுங் குதிரையின்மேலேறிக்கொணடு தேவிமார்களுடனே வேறாய்ப் புறப்பட்டு விரைந்து போகாநின்றான். அங்ஙனம் புண்ணியஸ்ரீ கூடிவருகிறபடியினாலே பொழியப்பட்ட மண்மாரியானது குதிரைமேல் விழாமல் சுற்றுப்பக்கங்களில விழுந்தது.—எ-று.

செவ்வந்தி முடித்தேவினை செய்வந்தபடிந்தோ
னவ்வந்தி மதித்தண்முக வழுதைத்தறை யிட்டான்
பவ்வத்தினி யுட்புக்கெனப் பரியோ ரசபிழா
மொய்வந்திடு மண்மாரிகள் மூடிற்றவர் விரியா.

(இ-ள்.) சாமிக்கிஷ்டமான திவ்விய செவ்வந்திப் புஷ்பங்களைத் தானுந் தன் சாமானய ஸ்ரீகளுமாக முடித்துக்கொண்டு அநீதி செய்யபபட்ட சோழராஜனவன விரைந்துபோவதற் கெண்ணி பூரணச் சந்திரன போலுமுகமழகிய தனது பட்டஸ்ரீ பூமியில் விழத்தள்ளிவிட்டுக் கடிதாகக் குதிரையை நடததினன, அப்போது குதிரையும் ராஜனும் அமிழ்ந்திறந்து போவதாக மென்மேலு மண்மாரி பொழிந்து மூடிற்று—எ-று. (எ)

தன்மச்சுரு வப்பெண்கொடி தண்காவிரிநெறியி
னன்மைத்தரு புணைபற்றியக் நதியின்கரை சேர்ந்தாள்
வென்மைத்திரு வுதரத்துறு மகவைக்கண்டமறையோன்
றன்லமக்கழைத் தேகிக்கொடு தன நாரி லாதரித்தான்.

(இ-ள்) புண்ணியசுரூபியான இராஜதேவி குளிர்ந்த புனலுடைய காவேரியினின்று ஒருபுணையைப்பற்றிக் கரைசேர்ந்தாள். லட்சுமி போனற வவள் வயிற்றில் புத்திரனிருப்பது கண்டு, அங்ஙன மொருபிராமணன் இராஜதேவியை யழைத்துக்கொண்டு போய்த் தன்னகரத்தில் வைத்துப் பரிபாலனஞ் செயது வந்தான்.—எ-று, (அ)

வைத்தப்பதி யரசன்றிரு மனையின றிருமயிலை
மெய்த்துத்திமு மகவைப்பெறு வித்தான்விறல மகவை

கைத்தூண்ட நெடுங்கோட்டொரு கரிவந்தனபெடர்பி
துய்த்தன்னக ருக்கேதர வரவோனி லுயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரிபாலனம்பண்ணின பிராமணர் தனனகத்தி லுத்தம குணமான இராஜரேவி கெறபமுதிர்ந்து புத்திரனைப்பெற்றாள். பெற்று வெளர்த்துக் கொண்டிருந்தாளில் நெடிய தந்திக்கை யுடைய திருச்செங்கோட்டுப் பட்டத்து யானை வந்து ராஜகுமாரனை யெடுத்துத் தன் மஸ்தகத்தில் வைத்துக்கொண்டு போய் நகர சிம்மாசனத்தில் சேர்த்தது. அங்கனஞ் சேமாசனமிட்டதாக அந்த சோழராஜ குமாரன் தனது தேசத்தையாண்டிருந்தான்.—எ-று. (சு)

தருமத்திர ளொருவொன்று கரைந்தன்னவோர் சேரன்
வருமர்ச்சனை வகையாலரன் வணடாமரை யடியுட்
செருமக்கன மலரஞ்சலி செயநேயிரு பொழுது
மருமைந்தவ ருலகந்தர வவரோர் டுவானுர்.

(இ-ள்) தருமமே வோருருவாய்த் தழைத்தோங்கிய சேரமான் பெருமாள் அன்பினால் சிவனிருபாதாரவிந்தத்தில் அளவில்லாத புட்பங்களைத் தூவி யர்ச்சித்து அநுதினமும் திரிசந்தியா காலமும் தொழுது தோத்திரஞ்செய்து தவம்புரிந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடனே பிரியாத நேசமாயிருந்தனர்.—எ-று (கo)

திரசுந்தர ரொடுசேரமான் சிவலோக மடைந்தே
வரசந்தன வுலாவென்றொரு வணபாவுட னின்று
ரரசென்பன வஞ்சிக்குற வரிதா யிருநகரும்
விரசுந்தவ மிறைமாட்சிகள் மெலிவான புவிமேல்.

(இ-ள்) சுந்தரபெருமாள் நாயனாருடனே சேரமான பெருமாள் நாயனார் கைலாசத்தில் சேர்ந்து தான் இயற்றியதாகப்பாடின ஞானவுலாப் பிரபந்தத்தை சுவாமி செவிக்கின்பமாக அரங்கேற்றிவைத்து சிவனது பணிவிடை செய்திருந்தார். இங்ஙனஞ் சோழதேசமு சேரதேச மிரண்டுகேரும் அரசிலாமல் அநாதைகளாக, உறையூர் மிந்த இருநகரங்களும் அழகுகுறைந்து தளர்ந்தன. தேசங்களும், சிறப்பிழந்து மழைமாரிகள் வெள்ளாமைகள் குறைந்து சனங்கள் மிகவும் மெலிவானது மிருவர் மண்டலங்களும்.—எ-று (கக)

சேரன்பதி சோழன்பதி சேருஞ்செய லற்றபின்
னருந்தமிழ் மதுரைச்செழி யனகண்ணகை முனிவால்
நேருங்கன விடையூறுகள் நிகழ்ந்ததேபதி மூன்றுஞ்
சோரும்புயல் பொழியாவது தளர்கிற்றுலகம்மா.

(இ-ள்) சேரமான் தேசமும் சோழதேசமும் இவ்வாறு மெலிவுற்றிருந்தது. நிறைந்த தமிழ் சங்கத்தையுடைய மதுரையில் பாண்டிய ராஜன் கண்ணகை கோபித்திட்ட சாபத்தினாலே மிகவுமிடையூறுண்டாய அரசற்றிருந்தது. இராஜர் மூவர் தேசங்களு மனுநீதி முறைமையில்லாத படியினால் பெய்யப்பட்ட மழைவளங்குன்றி விளைவுகுன்றி சுகமிலலாமல் தயங்கிற்றுலகம்.—எ-று. (கஉ)

வஞ்சிக்கிறை கோழிக்கிறை மதுரைக்கிறை மூவர்
நெஞ்சத்துறு கனசஞ்சல நிலையான்மழை வேண்டி

மஞ்சிற்கிறை மகவானிடம் வந்தாரிரு வரும்வான்
விஞ்சைப்புற மகவானடி வணங்கித் தொழுதனரால்.

(இ-ள்) மழைவளமருன்றி பலகாலம் வருவது கண்டு கருவூர்க்கிறைவனாகிய சேரனும், உறையூர்க்கிறைவனான சோழனும், மதுரைக்கிறைவனான பாண்டியனும் ஆகிந்தமூன்று அரசர்களும மனதுகளில சஞ்சலமுடையராகி யங்ஙனம்மழைபெய்யவேண்டி மேகதனுக் கதிபதியான தேவேந்திரனிடத்திற்கு வந்தார்கள். சேரன் சோழனிருவருந் தேவராஜனான விந்திரன் பாதத்தில் வணங்கித் தொழுதார்கள்.—எ-று. (கங)

எழில்யாறன் வணங்காமுடி யெனலால் மலரவனின்
பொழிமாமல ரெனவேயிரு பொற்செங்கை விரித்தான்
மொழிசோழனு முடிக்கிள்ளியு முன்னங்கை குவித்தா
ரிழிபாதக மிதுமுற்செய்த தெனவிந் திரனுற்றான்.

(இ-ள்,) அழகிய பாண்டியராஜன் வணங்காமுடிவேந்தனான படியினாலே முகிழ்தபுட்பம் அலர்வதுபோல இரண்டுகைகளையும் விரித்தான். சொல்லப்பட்ட சேரனும் சோழனும் தம்முன கை குவித்தார்கள அதுகண்டு இழிவானபாதக மிது முன்செய்த தீவினை யென்று இந்திரன் தெரிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (கச)

வலையப்புய விலவன்சென வலிமையும்வருகென்றே
யலையிற்புரு புயனும்பநி யடைந்தேபொழி குகவென்
றிலையிற்பிள வொடுகலகியவ் விருவர்க்குநல களித்தான்
சிலையிற்பொலி செருவெற்றிகொள் செழியர்க்கு வெறுத்தான்.

(இ-ள்) கேயூரந்தரித்த புயங்களையுடைய சேரனையுஞ் சோழனையும் வாருங்களென்று ஆசனங்கொடுத் துபசரித்து பிரியவசனங்கள்சொல்லிக் கடலில் வசிக்கின்ற மேகங்கள் உங்கள் தேசங்களுக்கெல்லாம அடைவாக மழைபொழியச் செய்கிறோமென்று அவ்விருவருக்கும் விசயமுடனே தாம்பூலங் கொடுத்தருளினான். வில்வலிமையிலே பகைஞரை வெற்றிகொண்டருளிய பாண்டியராஜனுக்கு மழை யுதவாமல் யிந்திரன் மிகவும் வெறுத்தான்.—எ-று. (கரு)

பின்னாள்மழை யுன்னாட்டிடை பெய்விப்பன மண்ணி
ளின்னாளமு தாண்டேருறி யென்னேரமு நீங்கா
முன்னாக விருந்தானடி முன்னாக நுழைந்தான்
பொன்னாட்டன் வெகுண்டான்பின்னர் தென்னாட்டன் வெகுண்டா [ன்.

(இ-ள்.) வாராய் வணங்கா முடிப் பாண்டியனே! யுன்தேசங்களுக் கெல்லாம் பிற்காலத்திலே மழைபெய்விக்கிறோம். இப்போதிருக்கின்ற திரவியங்களை யெல்லாஞ் செலவு செய்துக் கொண்டிருவென்றான். அதுகண்டு பாண்டியன் கோபித்து யிந்திரனுக்கு முன்னாக விருந்து மடிபிடித்தான். இந்திரனுமெழுந்திருந்து கிரகத்தினுழைந்தான். பாண்டியன் தொடர்ந்தான. தொடர்வதுகண்டு பொன்னாட்டிந்திரன் கோபித்தான். பின்பு தென்னாட்டுப் பாண்டியன்கோபித்தான்—எ-று. (கசு)

யாமூவரு நின்பால்வர விருவர்க்குமை யுதவிக்
காமூடிய புயலின்பொழி கார்தந்திலை யென்னேன்

றேழூடிய விற்கொண்டன ரெய்யும்பெரும் படைகொண்
டோழூடமர் செய்தாரவ னுயர்வச்சிரம் விட்டான்.

(இ-ள்.) நாங்கள். மூன்றுபேரு மொருமிடத்தில் வந்து மழைவேண்டிக் கேட்டால் சேரசோழ னிருவருக்கு மழையுதவி யெனக்குப் பொழியப்பட்ட மழைகொடுத்தா யில்லை. அதுவென்ன காரண மென்று இருவரும் வெகுண்டு போர்செய்யத் தொடங்கித் தங்கள் தங்கள் விலலுகளை வளைத்து சரமாரிகளை பொழிந்து தோர்வையில்லாமல் அமர்செய்தார்கள். அவ்வேளையில பாண்டியன் பேரில் தேவேந்திரன் வச்சிரா யுதத்தைவிட்டான்.—எ-று. (கஎ)

அந்தப்படை கண்டேயென தகமீதுள சொக்கே
வந்தித்தன தருளென்கையில் வளையாழியில் விடுகென்
றிந்தப்படை யுன்கைப் படையென்றேவின னிடும்பாய்
முந்தப்படைபடவிந்திரன முடியிற்படநொந்தான்.

(இ-ள்) அந்த வச்சிராயுதம் வருகிற அதிரத்தியைக் கண்டு பாண்டியனென்னிருதயத்திற் பிரியாம லிருக்கின்ற சொக்கேஸ்வரா! என்று வந்தனை செய்து உம்முடைய கிருபையினாலே என்கைவளையைச் சக்கரமாகச் சுழற்றிவிடுகிறேன். இதவும்முடைய கையாயுதம். யிதுபோய இந்திரனைச் செயிக்கவேண்டுமென்று யேவிவிட்டான். அது சக்கரமாகத்தானே வந்து தேவேந்திரன் மகுடமுடியிற்படவே மிகவும் நொந்தான்.—எ-று. (கஅ)

கூடற்பதி யாசுந்தெய்வ கோலப் பதியரசு
மாட்டிற்றிற முறலாலம ரரும்மா முனிவரரும்
நீடிச்செரு வென்னுமிது நீதிச்செய லன்றென்
றோடிப்பகை தவிரும்படி யுரைகூறி விடுத்தார்.

(இ-ள்) தென்கூடப் பதியரசனும் தேவலோகத்து அரசனும் மூண்டு யுத்தஞ்செய்வது கண்டு தேவர்களு முனிவர்களு மிச் சமர் யெவ்வாறுமோ வென்று பயங்கரமாய் ஓடிச்சென்று நீங்களிருவரு மிப்படி யுத்தஞ் செய்வது நீதியல்லவென்று பகைதீரும்படியாகச் சமாதானஞ் செய்யச் சமரைவிடுத்தாகள்.—எ-று. (யக)

அருள்காவன முடையான்செழி யன்மண்டலமுழுது
மொருகால்மழை பெய்யாவண மொழி கென்றுமறித்தான்
வருகாசினி வையைக்கிறை மதுராபுரி வந்தாங்
குருகாதர முடனேயழ கியசொக்கரை யுற்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய கற்பகப் பூங்காவனமுடைய தேவேந்திரன், பாண்டியன் மண்டலமுழுதும் யெந்தக் காலத்திற்கு மழைபெய்யாது விடுக்கவென்று மேகத்தைத் தடுத்து மறித்தான். பூமண்டலத்தில் வைகைக் கிறைவன் மதுரா புரியில்வந்து சேர்ந்து மனதுருகி யன்புடனே அழகிய சொக்கரையுற்று வணங்கிச் சொல்லுகிறான்.

அன்றென்பதி யாசின்றென வப்போதர சாகிக்
கன்றும்பகை வென்றேயறு காற்பீட மமைந்தீ

நின்றிந்திரன் முடிமேல்வளை யெறியும்படியதனால்
நன்றும்புயல் மழைநம்பதி சொரியாது தடுத்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்காலம் யென்னுடைய நகரத்தில் அரசில்லை டென்று அனே வருந் தயங்கும்போது தேவரீர அரசராய் மறு பகைஞரை வென்று பாண்டிய மண்டலத்தை ஆண்டு அறுகாற்பீடசதி லெழுந்தருளி யிருந்தீர். இப்போது தேவேந்திரன்முடிமேற்பட்ட கைவளை சக்கரமாக யெறியும்படி கிருபைசெய்தருளினீராகையால் இந்தப் பாண்டிய மண்டலமுழுதும் மழைபெய்யாமல் தடுத்தான், சுவாமி! யென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்,—எ-று. (உக)

புலிவெங்கொடி யதிபன்பதி பொந்தாதிபன் காம
வலிதின்வள முற்றார்பொழி வான்மாறி வழங்கி
நலியும்பதி கூடற்பதி நன்மாமழை சிறிது
மிலையென்றுதொன் மறைநூலவர் யாரும்படர் கின்றார்.

(இ-ள்.) புலிக்கொடியுடைய சோழ தேசங்களும், பனைமாலை யுடையசேரமான்தேசங்களும் நலமழை பொழிந்து செழித்திருக்கின்றது. இந்தப்பாண்டிய மண்டலமானது மழையில்லாமல மெலிந்து சுகமில்லாம லிருக்கின்றது,என்று மன வியாகுலத்துடனே பூருவகாலந்தொடங்கி யிருக்கின்ற வேதாகம புராணிகர் யாவரும் யெனனிடத்தில்வந்து அந்தத் தேசங்களுக்குப போவோமென்று சொல்லுகிறார்களென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று. (உஉ)

பொதியக்குறு முனிவன்சொரு பொற்சங்கமிழந்தால்
மதியிற்பெறு தமிழ்மண்டல மெனும்வண்மையுமொழியும்
விதியிப்படி பிறவாவகை மென்கூடலினரசே
யதிகப்பல னருளாயழ கியசொக்கனீ யெனவே.

(இ-ள்.) பொதியமலையி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவன் செய்த சங்க மிழந்து விட்டால் அதிக விவேகம் விளங்கிய தமிழ் மண்டல மென்னும் புகழ் வளமையுமொழிந்துவிடும். அசசெயல் சேரிடாமல் மதுரைக் கதிபதியான சுந்தரேசுரரை அதிகமான வளம் பொருந்தும்படி வரப்பிரசாதம் கொடுத்தருளுவீ ரழகிய சொக்கேசனேயென்றான் பாண்டியன.—எ-று. (உங)

என்றென்றடி முடிபற்றி யிறைஞ்சுஞ்செழி யனையே
நன்றுன்பதி நவைதீர நலம்பெற்றிட முகிலுன்
குன்றில்வர வுன்சொற்படி கொண்டற் புயல்பொழிய
வின்றென்று விளம்பும்படி வெம்மைத் துனைகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லி சுவாமி பாதங்க ளிரண்டையும் தனது முடியிற்றரித்து வணங்கின பாண்டியனைப் பார்த்து சுவாமிசொல்லுகிறார். அப்படியேயல்லது! உன்னுடைய மதுரை தேசங்கள் வறுமை தீர்ந்து நல்லவளம்பெறும்படி மேகங்கள் வந்து உன்மலையாகிய பொதியத்தில் வசிக்கவும், உன்சொற்படியே மாதமூன்று மழை பெய்யவும், இப்போது நாமொன்று சொல்லுகிறோம். நம்முடைய மைத்துனனான பாண்டியராஜனே கேட்பாயாக வென்று சுவாமி சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உச)

யாமம்பிகை யிடமாக விருந்தோரா றுமுகவ
னேமந்தரு திருதாதிபர் யாருப்பட விகலி
வாமந்தர வெம்மோடு மருவித்தினம் வைகிச்
சேமந்தர வுறைகின்றதோர் தெய்வக்கிரி யுளதால்.

(இ-ள்.) நாம் பார்வதிக்கு இடப்பாகங் கொடுத்தருளி அர்த்தநாரீசுவரராக வி ருக்கின்றோம். சூரர்களை யெல்லாஞ் சங்கரித்தருளிய ஆறுமுகக் குமாரக்கடவுளும அங்ஙனம் நம்மோடு மருவித்தினமும் வசித்திருக்கின்றார். அப்படி யெமக்கிடமாகிய தெய்வக் கிரியொன் றிருக்கின்றதென்று சுவாமி சொன்னார்.—எ-று. (உ௫)

பிரிவற்றிடு நவகோடி பெருஞ்சித்த ரிருந்தே
குருபத்தியி லுறைவார்நவ கோடிச்சுனை யுளதால்
வருபுத்தியு முத்திச்செயல் வகையுந்தரு மாலம்
நரர்பத்திகொள் செங்கோடெனு நாமந்தனை யுளதால.

(இ-ள்.) அங்கே நவகோடி சித்தர்களும் பிரியாமல் குருபத்தியாகவிருந்து வ சிப்பார்கள். புதுமையாக அளவில்லாத நவகோடித்தீர்த்தங்களு மிருக்கின்றது அங்ஙனம் வந்தபேர்களுக்குப் புத்தியு முத்தியுங் கொடுக்கின்ற கிஷேஸ்தலம். மானிடசனங்கள் பத்தியாக வணங்கித்துதிக்கப்பட்டது. செங்கோடென்னும் பெயரையுடையது.எ-று.

மலையுச்சியில் வனசம்புயி றனிலற்புத முளதால்
நிலைபெற்றிடு பணிவெற்பதில நம்மோடு பிரிவறநீர்
தொலைவற்றதோர் பொற்றாமரை சூழ்பன்பொரு டனின்மேல்
நலமுற்றுமை யுடனுமினி தமர்வோம் நாடா.

(இ-ள்.) இந்தப்பூமண்டலத்தில் அற்புதமாக நம்மையே பிரதிவிம்ப நாகிரி யு ச்சியில் தெய்வ நதி நீரில் அழியாத தாமரை மலரின் மேல் நின்று இனிதாக அழகிய உமையுடனேகூடி நாமுறைந்திருப்பனென்றோம். தமிழ் நாட்டையுடைய பாண் டியனே.—எ-று. (உஎ)

அந்தப்பணி மலைமீதினி லரசர்க்கர சேநஞ்
சிந்தைக்கினி தாமைந்தனன் செழியாதமிழ் மொழியாய்
வந்தித்தெமை யர்ச்சித்திருநம் மைந்தனையுமதித்
திந்தத்தொழில் செய்தேதவ மினிதிற்புரி கென்று

(இ-ள்.) ஓய், அரசர்க்கரசே! யென்மனதுக்கினிய மைந்தனே! தமிழ் மொழி யையுடைய பாண்டியராஜனே! நீயந்தத் திருநாககிரிமேற் சென்றுசேர்ந்து நம்மையும் நமது திருக்குமாரனையும் கண்டுபூசித்துவணங்கி யினிதாய்த்தவஞ்செய்வாய். எ-று.

எனவுங்கயல் நயனக்கொடி யிடமுற்றருள் சொக்கர்
தனதன்புட னருளத்தமிழ் தருபஞ்சவன் வியந்தித்
தினமும்பணி மலையிற்சுனை சென்றுமையுந் தானை
நினைவிற்றொழு தசலந்தனை நெறியின்வலம் வருநாள்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அங்கயற்கண் ணுமை யிடப்பாகராகிய அழகிய சொக்க நாயகர் தமது கருணையினா லருளிச்செய்தபடியே தமிழ்நாட்டை யுடைய பாண்டிய

ராஜன் அந்தத் திருநாககிரி தலத்தில் வந்து தினமும் சுனைகளிற் றீர்த்தமாடி நேம சதுடனே யானைமுகப் பிள்ளையாரைக் கண்டு தொழுது தோத்திரஞ் செய்து நெறி முறைமையாசப் பாண்டிய ராஜன் கிரிபபிரதக்ஷணம் வந்தான்.—எ.று. (உசு)

வந்தாதர நாகேசர் மலர்ப்பாதம் வணங்கி
யுய்ந்தானறு முகனைத்தொழு துமைபாகனை யேத்தி
நந்தாழி யெடுத்தோனடி நளினத்தை யிறைஞ்சிச்
சிந்தாகுல மறஞான தியானத்தோ டிருந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்து பத்தியாக நாகேஸ்வர சுவாமி மலர்ப்பாதங்களை வணங்கி வணங்கி உய்யுமபடியாக ஆறுமுகக் கடவுளைக் கண்டு தொழுது உமையொருபாகனையும் தெரிசித்து வணங்கிச் சங்கு சக்கரரான ஆதிகேசவ மாயன் பாதாம்புயங்களை யிறைஞ்சி யேத்தித் தன்னுடைய சிந்தா குலமெல்லாந் திரும்படியாக ஞானதியானஞ் செய்திருந்தான்.—எ—று. (௩0)

கூடற்புரி யரசன்றவ குறிகண்டுமை யொருபங்
கூட்டிற்றிறமேவிய வுலகத்தொரு முதல்வன்
நீடுட்டுணி யெனவேண்டிய நினவேதரு ளுதுமென்
றூடற்பதி மதுரேசனை யருளின்வின வினரால்.

(இ-ள்.) மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியராஜன் செய்யுந் தவங்களைக் குறிப்பினாலேகண்டு மகிழ்ச்சியாக உமைக்கிடப்பாகங் கொடுத்தருளிய உலகங்களுக் கெல்லா மொருமுதல்வனான அர்த்த நாரீஸ்வர சுவாமியார் உன்னுடைய துணிவென்ன? உனக்குவேண்டிய காமியார்த்த நினைவென்ன? அவையெல்லா முனக்குப்பாலிக்கிறோஞ்சொல்வாயென்று பரிமாவுடைய மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியனைக் கிருபையாக சுவாமி வினவினார்.—எ-று. (௩க)

அக்காலையில் மதுராபுரி யதிபன்புக லுதல்நீள்
மைக்கார்மது ரையின்மண்டலம் யாவும்மழை தாவு
மிக்காமறு வகைமந்திரம் வியனுணறி யுறவுந்
திக்காயிரஞ் சுனையிற்கிரி சேர்நதோயருளடர்ந்தே.

(இ-ள்.) அப்போது மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியன் சொல்லுகிறான். சுவாமீ! மதுரை சூழ்ந்த பாண்டியதேசமுழுதும் மழைபெய்யும்படியாக நெடிய கார்மேகங்கள் நினைத்தபோது வரும்படி அறுவகைமந்திரமும் நான் தெரிந்துக் கொள்ளவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும். திக்குக்காயிரஞ்சுனை யுடைய திருநாககிரி அர்த்தநாரீஸ்வரனே! கிருபை செய்தருளுவீ ரென்றான் பாண்டிய ராஜன்.—எ-று. (௩உ)

அனைவேவா முதவென்றபின் னிருமைக்கோர் சித்தன்
றனைநீயறு வகையாகிய தன்மைத்தொகை வகையை
மனமாயுணா யெனவோதினன் மதுரேச னுணர்ந்தே
யெனமாமுகி றனையேதளை யிடும்வித்தை படித்தான்.

(இ-ள்.) இந்தவரங் கொடுத்தருளு மென்றான். பின்பு சுவாமி! அங்ஙனம் மிருக்கும் வசித்திருக்கின்ற ஒரு சித்தனைப்பார்த்து நீ யாறு வகையான வசீகர மந்திர

ததொகைவருகைவிதியெல்லாம் நன்மனத்துடனே சொல்லென்ன அவரா யாவுந்தெ ரிந்துணர்ந்து இனத்துடனே மேகங்களை வரவழைக்கது தளையிட்டு பொதியமலையில் வசிக்கும்படி வசியமந்திரவித்தையெல்லாம் மதுரை ராஜனான பாண்டியராஜன் படித்துக் கொண்டான்.—எ-று. (௬௬)

காரைத்தளை யிடும்வித்தைபடித்தே துகை தவர்கோன்
பாரிற்பல கற்றுனியல் பகர்கொற்கைய ரிறைபாய்
வாரிப்புவிதனையோர்கொடை வைத்தான் மகவருளென்
றூற்றுத குமரத்தட வடியிற்றவ முயல்வான்.

(இ-ள்.) மேகங்களை யழைத்து விலங்கிட்டு வைக்கும் வித்தையெல்லாம் படித்தோதி வசிகர மந்திரமுதலான பலவித்தைகளு மியல்பாகக் கற்றான். கைதவற்கோனாகிய பாண்டியராஜன் சொல்லுதற்கரிய சொற்கையருக்கெல்லா மிறைவனுமிக கடல் சூழ்ந்த பூமியெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி அரசாட்சிசெய திருந்தான். பின்புபுத்திரசந்தானம் பெற்றுக்கொள்ளுமபடியாக அற்புதமாக நீர்நிறைந்த குமார தீர்த்தக்கரையருகில் தவ முயல நின்றான்.—எ-று. (௬௭)

வந்திச்சிலை மீதேயொரு லிங்கத்தினை வருக
வந்திப்பிறை யணிவோன்றனை யாவாகன நிறுவிச்
சிந்தைப்படி பெறவர்ச்சனை செய்தேவலம் வந்தா
னந்துக்குழை யுமைபாகர் நயந்தார்வர மீந்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் வந்திச் சிலையின்மீது ஒரு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து சந்திரசேகரனான பரமேஸ்வரனை ஆவாகனஞ் செய்து நிறுவி மனதொருமிப்பாக அர்ச்சனைசெய்து பிரதக்ஷணம் வந்து வணங்கி வாழ்த்தினான். அப்போது சங்குக் குழையரான உமையொரு பாகர் கிருபை கூர்ந்து பாண்டியனுக்கு நல்ல வரங்களைக் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (௬௮)

அப்போதினி லுமைபங்கரை யம்பொற்பதம் வந்தித்
தெப்போதின மென்னுவகை யிகத்தே பெறவருளி
மெய்ப்பாகிய பாண்டீசுரன் விமலன் றிருநாமந்
தப்பாதுல கேழும்புகழ் தலமொன்றும தானதால்.

(இ-ள்) அப்போது அர்த்த நாரீஸ்வரனை வந்தித்து வணங்கி காலவேற்றுமையில்லாமல் எக்காலத்திலும் இகலோகத்தில் யாவருஞ் சந்தானம் பெறும் வரப்பிரசாதங்கள் தரும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அங்ஙனம் பாண்டியன் பூசித்தபடியினாலே பாண்டீஸ்வர னென்று திருப்பெய ரேழுலோகமும் விளங்கச் சொல்லுந் தலமென்றார்.—எ-று. (௬௯)

வரபாண்டியன் முருகீசன் மலர்த்தாளினை போற்றி
யுரபாங்குறு தன் றீர்த்தமு மொன்றங்ஙனெடுத்தான்
றிரபாண்டிய தீர்த்தப்பெயர் செப்பும் மதில்மூழ்கில்
வரபாங்குறு வசியம்முத லாறும்பலவருமால்.

(இ-ள்.) மேன்மையான வரப்பிரசாதமெல்லாம் பெற்றுக் கொண்ட பாண்டியராஜன் முருகீஸ்வர சுவாமிபாதங்களைப் போற்றிசெய்து பாங்கா யுடர்ந்த மலையி

ட்த்தில் தன்பெயரா லொருதீர்த்த முண்டாக்கினன். அதின் பெயர் பாண்டிய தீர்த்தமென் றுலகஞ் சொல்லும். அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு வசியமுதலான ஆறுவகை மந்திரசித்தியும், பலசித்திகளும் வசிகரிகரும் என்றவாறு. (௬எ)

அவ்வித்தைக ளத்தப்பனா யானேத வறிந்தே
கவ்வைத்துய ரறவேமுறை கற்றனருள் பெற்றான்
செவ்வித்தமிழ் மதுரைக்கண செழியன் குரவின்கீழ்
மெய்வித்தகர் மறையோர்பெற மிருதான மளித்தான்.

(இ-ள்) அந்தவித்தைக ளெல்லாம் அர்த்த நாரீஸ்வர சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்ய சற்றுஞ் சாஞ்சல்லிய மில்லாமல் மனத்தி லமையும்படி கற்றான். சுவாமி கிருபையும் பெற்றான். அழகிய தமிழ் மதுரைப் பதியரசனான பாண்டிய ராஜன் அங்ஙனங் குராமரத்தின் கீழ் சித்தியரான பெரியோர்களும் மறையோர்களும் பெறும்படிக்கு அளவில்லாத தருமங் கொடுத்தான்.—எ-று. (௬அ)

வரசங்கமர் மறையந்தணர் மகிழ்போசனமடவீ
டரசன்சதுர் மறைவேதியர் கட்காம்பலவுதவித்
திரசங்கதற் றமிழ்த்தென்னவர் திலதன்புகழ்ச் செழியன்
புரசங்க நெடுங்கூடல் புகுந்தானிறை யருளால்.

(இ-ள்.) நல்லவரமுடைய குருலிங்க சங்கமரான மயேசுரர்கள், வேதப்பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சியாகும்படி திருத்தியாக அமுதபோசனங் கொடுத்தருளி மடங்கள், கிரகங்கள் அமைத்துவைத்து சதுர் மறை வேதியர்களுக் கெல்லாம் அகரங்கள் செய்தமைத்து ஸ்திரமான சங்கத்தமிழ் நாட்டுத் தென்னவர் குலத்தில் அன்புகள் விளங்கிய செழியனென்னும் பாண்டியராஜன சங்கபுரமான நெடிய மதுரா நகரிற் சென்று சேர்ந்து சிவனருளினால் அரசுசெய்து வாழ்ந் திருந்தான்.—எ-று. (௬௯)

சென்றப்பணி மலைநாயகர் செயலின் செழுமுகில்வந்
தொன்றத்தரு மொருமந்திர வுரையாலெழுமுகிலை
வென்றிச்செழி யன்கட்டி விலங்கிட்டவ ளுட்டில்
நின்றெப்பொழு தும்திங்கள்மும் மாரிநிகழ்வித்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் திருநாக கிரியீசுரன் அருளினால் சப்தமேகங்களையு மொரு வசீகர மந்திர செபத்தினாலே வரவழைத்துக் கட்டி விலங்கிட்டு வைத்துக் கொண்டு தென்னாடு முழுதும் நினைத்த பொழுதெல்லாம் மாதமுன்று மழை பெய்யும்படியாக நிகழ்விக்கருளினான். விசயவெற்றியுடைய சோழிய னென்னும் பாண்டிய ராஜன்—எ-று. (௭0)

மறையோர்மன்னர் வணிகேசர்பின் வருமாநிலநரர்தங்
குறையோர்தின முமைபாகர்செங் கோட்டிற் புகுங்காட்டில்
நிறையோதிய வரமும்மொரு நிலையுமின்பநெறியும்
பிறையோடெளிர் சடிலன்கதி பிறழ் பாதமுமடைவார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள், அரசர்கள், வசியர்கள், சூத்திரர்கள் இந்நாலு வருணத்தாரும்வந்து தினந் தினந் தங்கள் மனக்குறையெல்லாந் தீரும்படிக்குச் சிவனது

திருச்செங்கோட்டில் வந்து புகுந்த் மார்த்திரத்திலே நிறையாகச் சொன்ன அ ரு, மொருமனிலையும், பேரின்ப நெறியும் இவையெல்லாம் பெற்றுப் பிறை யொ ளிபொருந்திய செஞ்சடைச் சிவனுடைய பதங்களிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சக)

வைகைத்துறை வணகாணிய வர்விப்புனல்மூழ்கி
யுய்கைக்குயர் பாண்டீசா ருளமுற்றவர் கடல்சூழ்
செய்கைப்புவி யாள்வாரவர் சேர்விற்புயலுளதாம்
பொய்கைச்சர வணனன்புளர் பொன்னுடுபுரப்பார்.

(இ-ள்.) வைகைத் துறையென்னு பாண்டியராஜன் கண்டருளிய சுனையில் மூழ்கி உய்யும்படி யுயர்ந்த பாண்டீசுவரரை உள்ளத்தில்நினைத்துத் தியானித்தவர்கள் கடல்சூழ்ந்த விந்தப்பூமண்டல முழுதும் அரசுசெய்து வாழுவார்கள். அவர்களிருக்கு மிடத்து நல்லமழை பெய்யும். குமாரருக்கு அன்புடையவர்களாகி பின்பொன்னுட் டிலெய்தி சொர்க்க போகம் அனுபவித் திருப்பார்கள்.—எ-று. (சஉ)

திருச் சிற்றம்பலம்.

பாண்டீசுரர்ச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்சஉ-க்கு திருவிருத்தம் ௲௨௰.

பணிமலைகாவலர் சருக்கம்.

சூதர்சவு னகர்முதலாஞ் சுருதிமறை யவர்க்குரைத்த
காதைமொழிந் தனமிப்பாற் கன்னிபங்கன் றிருவிளையாட்
டதெனச்செங் கோட்டிருந்த விருந்தவத்தோ ரியம்பவுணர்ந்
தோதுவன்சிற் சிலவறிந்த தாரகவனைச் சிவனருளால்.

(இ-ள்.) சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்ன புராணத்தைச் சொன்னோம். அதன்பின்பு உமையொரு பாகன் திருவிளையாட் டிதுவென்று திருச் செங்கோட்டிலிருந்த தவமுனிவர்கள் சொல்ல வறிந்துணர்ந்து நாககிரி யீஸ்வரர் அனுக்கிரகத்தினால் யாம் சிலதெரிந்த மட்டுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (க)

கடையுகத்தில் வானவருங் காரணமீதென்னவனந்தப்
படையுயர்ச்சி யசுவபதி பதிவேந்தா மிடைவதனுற்
கொடையுயர்ச்சி கொடியுயர்ச்சி கொண்டலிற் றாரகைத்தாளத்
தொடையுயர்ச்சி யெனமருளுந் தோற்றத்திற் பொலிந்தனவால்.

(இ-ள்.) கடையுகமான கலியுகத்தில் தேவர்களனைவரு மிதுவொரு காரண மென்று ஆச்சரியப்பட அளவில்லாத சேனைமிகுதி யுடைய அசுவபதி, கெஜபதியெ ன்னப்பட்ட இராஜாகள் உலகமெல்லாம் திக்குவிஜயஞ் செய்து யெங்கும் புகழ்த்தக ததாக நெருங்கிய குடையினாலும், கொடியினாலும் உயர்ந்தருளி மேகங்கள் போலும், நக்ஷத்திரப் பந்திகள் போலும், முத்துமாலைகள், வெற்றிமாலையாகச் சூடி உலகத்தா மருளும்படி காட்சியாகத் தோன்ற அரசு செய்திருந்தார்கள்.—எ-று. (உ)

சீறிவட வாமுகம்போற் றென்றிசைப்பிற் பரந்துலகை
நூறிவரும் படைவடக்கின் னென்படைகள் கணந்துகைத்து
மீறுவதவுஞ் சமயமன்றி வேறுசமை யம்புவிமே
லேறவிடே மெனவனந்த யவனர்படை யெழுந்துளவால்.

(இ-ள்.) வடவா முகாக்கினி கொதித் தெழுந்தது போலும். வடதிசையி லிருந்து புறப்பட்டு தென்தேசங்களெல்லாம் பரந்து நிபிடிகாரமாக உலகமெல்லாம் நிர்த்தூளியாகும்படி மிகுந்த ரதகெஜதுரக பதாதி யென்னும் சதுரங்க சேனைகளும்; கணக்கில்லாத ஆயுதசன்னகத்துடனே நிறைந்து புறப்பட்டுத் தங்கள் சமயமேலாகும்படியாக மற்ற சமயங்களை யெல்லாம் மீறவிடோம். இந்தப் பூமண்டலத்தி லென்று அனந்தங்கோடி யவனர்கள் படைகளை யெழுப்பித் தொடர்ந்து நடந்தார்கள்.எ-று

வடகட்டெறன் றிசையெழுந்த வாறெனவெண் டிறியமிழக்
குடகடலு மெழுந்ததெனக் குடதிசையின் மிசையீண்டத்
தடகடல்சூ ழுநிலதலந் தனிலுள ரிதோயினாந்
தடல்கடவு மறிவிளையாட் டெனவவன ரார்ப்பரித்தார்.

(இ-ள்.) வடசமுத்திரங் கொதித் தெழுந்து, பிரளயகால வெள்ளம் பரந்து, திக்குத் திசையெங்கும் பெருகிவருவதுபோலும். அஷ்டகுல பருவதங்களும் பூமியில் மீளும்படி மேறகடல் கீழ்கடலும் பிரளயமாக வந்தது போலும். எட்டுத் திக்குஞ் சூழ்ந்து எங்கும் பரவி சேறு சமுத்திரத்தின் பெருமைக்கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தில் யாவரும், பத்தாவது-கலிக்க அவதாரமாக மஹாவிஷ்ணு திருவிளையாட் டிதுவென் றனைவரும் புகழ மேககெற்சிதம் போலும் வீராதி வீரராகிய யவனர்கள் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று. (௪)

வில்லவனும் வளவனும்நன் மீனவனும் புறஞ் சாய்ந்து
கொல்லியினும் பொதியினுங்கோ நேரியினுங்குடியேற
நல்லருணம் பரனன்றி நம்வலியால் முடிவிலவென்
றெல்லையில்வன் றுயரீண்டி யெழுவனகேட் டழுங்குவரால்.

(இ-ள்.) சேரன், சோழன், பாண்டிய னென்னும் அரசர்களும் பெருக்கத்தைக் கண்டு தங்கள்சேனைகளுடனே யவரைச் சாய்ந்து முறிந்தோடிக கொல்லி மலையிலுங் கோநேரிமலையிலும், பொதியமலையிலுங் குடியாகச் சென்றார்கள், மற்ற சனங்களெல்லாங் கலங்கிக் கிருபா மூர்த்தியான பரமாவன் செயலன்றி நமது வலுமையினு லொன்று முடியா தென்று அளவில்லாத துயரத்துடனே யவ ராப்பரித்து வரும் தொனிகள் கேட்டு நலிந்தார்கள்.—எ-று. (௫)

வேறு.

காசிநீள்மல்லி கார்ச்சுனங்கன கச்சிமெச்சுகே தாரகீ
டாசில்தென்கயி லாயம்வேங்கட மருணைதில்லையோ டானுறைந்
தேசிலாலைய முற்றுமெற்ற வெழுந்தநூசு கொழுந்துபோய்
வீசுதெற்கி னடைந்துதென்றிசை மேவினார்விறலவனரே.

(இ-ள்.) காசிநகர், மல்லிகார்ச்சுன பருவதம், காஞ்சீபுரம், இமயகேதாரம், திருக்காளத்தி, வடவேங்கடம், அருணாசலஞ், சிதம்பரம் இவைமுதலான சிவஸ்தலங்கள் முழுமையுங் கெடுப்பதாக வெழுமபி வந்த யவனர் சேனை முன்னணிபோய்த் தெற்குதிசையில் நெருங்கி மகாஸ்தலங்க ளெல்லாஞ் சின்ன பின்னஞ் செய்து வெற்றி[illegible]ள்வோமென்று வந்தார்கள்.—எ-று. (௬)

கூடல்மாநகர் மீதுபோயெதிர் கூடலார் தமையோட்டவே
பாடலீடின ராலவாயினர் கோயிலுஃபி புளாயினர்
நீடுவேதியர் நீள்புராணிகர் நேமியாதிபர் நேமியோர்
நாடிநீடுதெய் வீகவீறுள நாடி நீர்வரல்நீதென.

(இ-ள்) மதுரைத்தலத்தில் வந்து சூழ்ந்து யெதிராளிக ளெல்லா மோடும்படியாகக் கூக்குரலிட்டு பற்பல ரயுதங்களையும் வீசி யுத்தந் தொடங்கித் திருவாலவாய்ச் சொக்கநாதர் கோவிலுட் புகுந்தார்கள். அங்ஙன மிருந்த வேதியர்கள் ஆகமிக புராணிகர், மன்னவர்கள் மற்றும் அனைவர்களுங் கூடி யவனர்களைத் தடுத்து மறித்து இந்தத்தலத்தில் சுவாமிகாரண மகிமையுண்டு. இங்கனம் நீங்கள் நாடிவருவது மலமா குறமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭)

எனவுரைத்தபின் மனநடுக்குற யவனருக்கிறை வெருளியுற்
றுனதுபத்திய முனதுசத்திய முலகிளிப்பொழு துணர்கவென்
புனைகொள் சொக்கர்த மருள்விளைத்திடு புதுமையிற்சிலவறியநு
மனுறற்தெய்வ வலியுணர்த்திடில் மதுரையிற்பதிகுறுகிலேம்.

(இ-ள்.) அப்படி யவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சற்றே மனம் நடுக்கமாகிய யவனருக்கிறையாகிய இராஜன மகா கோபத்துடனே நல்லது உங்கள் பத்தியு முங்கள் சுவாமி சத்திய மிப்போது நாமறிகிறோம், அழகிய சொக்கநாத சுவாமி யருள் விளைவை புதுமையாக நாங்கள் சற்றேயறியும்படி தெய்வீக மகிமை காரணந் தெரியப் படுத்தினால் இந்தமதுரைத தலத்தை விட்டு அப்பால போகிறோ மென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (௮)

என்றுரைத்தபி னன் றுசொக்கரை யின்பமுற்று வணங்கியே
யொன்றெமக்குற னின்றசித்தியி லொன்றவுற்றருள் கென்றபி
னன்றெனச்சக லங்கள்கற்றவோர் நன்குமஞ்சித்தர் வநதொனறு
ரின்றுசொற்றது வென்றியிற்செய்வ மெனறிசைத்தனனெம்பிரான்.

(இ-ள்.) அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு வேதியர் முதலானபேர்கள் அன்புடனே சொக்கநாதர் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கிச சுவாமி தேவரீரொரு சித்தியாணகாரண மகிமை யிப்போது செய்தருளுவீ ரென்று சொலல, நல்லது! அப்படியே சகல கலைக்கியானமுங் கற்ற ஒருவேவலாம், வல்லசித்த ரென்றும் பெயரா யுடைத்தாய் எழுந்தருளி வருகிறோம். ஒன்றாகிய யவனர்கள் சொன்ன காரியஞ் செய்து முடித்து வெற்றிமாலை சூடுகிறோம் யெனறுசொல்லி சொக்கலிங்கமூர்த்தி அபயஸ்தங் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (௯)

வேறு.

எல்லாம்வல சித்தனெனப்பெய ரினிதோதிச்
சொல்லாலுயர் சுரர்முதலேனையர் சூழ்போதக்
கல்லாரவ லங்கலிலங்குறு காற்பீடத்
தொல்லார்கள் மயங்கவிருந்தன ருமைபாகர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் தேவர்கள், முனிவர்கள் சூழ்ந்துவர செங்கழுநீர்மாலைசூடிக்கொண்டு பகைவர் மயங்கும்படி அறுகாற் பீடத்திலே எல்லாம் வல்ல சித்த

றென்னும் பெயருடனே எழுந்தருளி வந்திருந்தார். உமையொரு பாகரான சொக்க நாதர்.—எ-று. ௪௦)

யவனர்க்கிறை யும்படைவீரரு மிகல் கூறிக்
கவனப்பரி யேறியசொக்கர் கனம்பார்த்துப்
பவனத்தெழு பூளைகள்போ லிப்பதி யாவுஞ்
செவனற்கிடு வங்கொடுவஞ்சிவ பொருளென்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது யவனர்க் கதிபதியான இராஜனும், படைத்தலைவர்களான வீரர்களும் பகைவார்த்தை சொல்லிக் கவனமாய்ப் பரியேறிவந்த சொக்கருடைய பெருமையைப் பார்த்துச் சீக்கிரம் ஒருதெய்வ மகிமை காரண மெங்களுக் கறியப்படுத்தினால் சரி, இல்லாவிட்டால் சூறைக் காற்றில் பூளைப்பூப் பரந்தது போலு மிந்தத் தலத்தை யெல்லாம அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்து சிவ பொருளெல்லாங் கவர்ந்து கொள்வோமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௪௧)

என்னும்பகை மன்னர்முன்னெல்லாம் வலசித்த
ருன்னும்படியே தெனவுமுயர்ந்த கல்யானை
முன்னெங்கள் கரும்புகொடுப்பது முன்வாங்கித்
தின்னும்பொழு திந்நகர்க்கிடர் செய்யேமால்.

(இ-ள்) என்றிப்படிச் சொன்ன சத்துருக்கள் முன்னே, எல்லாம் வல்லசித்தர் உங்கள் நினைவென்ன? என்னகாரணஞ் செய்யவேணு மென்று வினவ, உங்களுடைய கல்யானைக்கு நாங்கள் கரும்பு முறித்துக் கொடுக்க அதுவாங்கித் தின்றால் இந்தத்தலத்துக்கு இடர் செயவதல்லை யென்று சொனனார்கள.—எ-று. (௪௨)

எனமேவல ரோதநுமிக்கு முறித்திட்டார்
கனமேவுகல் யானையருந்துங் கனநோக்கிச்
சினமேவிய யவனர்பயந்து திடுக்குற்று
றினமேவிய தென்றிசைநோக்கின ரொழுகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பகைவர் சொல்லிக் கரும்புமுறித்திட்டார்கள். பெருமையா யுயர்ந்த கல்யானை துதிக்கையைநீட்டி, யவன ரிட்ட கரும்பை வாங்கித் தின்றது. அதுகண்டு சினம்பொருந்திய வனர்கள பயந்து மனநடுக்க முற்றுத் துணுக்கமாகத் தங்களினங்களுடனே தெற்குத் திசையை விட்டு வடதிசை நோக்கி யெழும்பி வருகிறார்கள்—எ-று. (௪௩)

வருகின்ற செருத்தொழில் யவனர் மலைந்தோரைப்
பொருகின்றவர் செங்கோடெங்கும் புகவேண்டித்
திருகின்றன ரவ்வளவிற்சிவன் முருகேச
னுருகின்றன சிந்தையரிற்சில ருற்றால்.

(இ-ள்) அமரில் வலிமையாக வந்தெதிர்த்த பேர்களைப் பொருதி செயிக்கின்ற யவனவீரர்கள் திருச்செங்கோடு முதலாகிய ஸ்தலங்களைப் புகுந்தழிக்க வேணுமென்று யெண்ணி வருகின்றார்கள். அதுவேளையில் நாககிரியில் பரமேஸ்வரன், குமார

க்கடவுள் இவர்களுக்கு மனதுருக்கமாகி பத்தி சிரத்தை யுடையவர்க ளாகிய அன்பர்கள் சிலபே ரங்ஙனம் வந்து வசித்துற் றிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (கச)

அனனார்மலை நாடளவாகப் பொருடேடி
மின்னாரொடும் வெம்பலசேனை மிடைந்நீண்டப்
பன்னாக பணிககாரணிபா கன்பாங்கில்
பொன்னாக வரைக்கணிருந்தனர் புகழ்மிக்கார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த அன்பர்கள் மலையாளதேச பரியந்தஞ் சென்று பொருள் தேடிக்கொண்டு ஸ்ரீ சனங்களுடனேயுங், கொடிதாகிய பலசேனைக் கூட்டத்துடனேயும் மீண்டுவந் திங்ஙனம நாககிரியி லுமையொருபாகா மலைத்தலச் சாரலில வந்திருந்தார்கள். கீர்த்தியிலும். வலிமையிலு மொப்பாரு மிக்காரு மிலலாத சுத்தவீரர்கள்.—எ-று. (கரு)

அப்போது துலுக்கர் மலுக்க ரமர்க்கேகு
மெய்ப்பாதக வினைகளறிந்தனர் விறல்வேந்த
ரொப்பாருமில் வீமணனோவண னுணாகீங்கா
திப்பாரில் மெறுங்கணன் மூவரு மெதிர்சென்றார்.

(இ-ள்.) அதுகாலையில் துலுக்கர், மலுக்கர் முதலாகிய யவனர்படைகள் சண்டல்போலும் வந்து நிறைந்து சனத்தைச் சூழந்து இம்சைகளை செய்யப பட்ட பாதக வினைகளை யறிந்தார்கள். வெற்றியுடைய வேந்தர்களாகிய ஒப்பிலலாத வீமணன், ஓவணன், மெறுங்கண னென்னும் பெயரை யுடைய மூனறு வீரர்களும், டவனர் சேனைக் கெதிர் சென்று மலைந்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

சென்றாரெதிர் வந்ததுலுக்கர் செருச் சேனை
முன்றாவிய வேலகொடும வாள்கொடு முனைசெய்தே
கொனறார்மறு வாரைமுறிந்து குலைந்தோடி
யொன்றாகவிழுந்த பிணக்கா டொருகோடி.

(இ-ள்.) சென்ற வீரர்கள் மலைந் தெதிர்த்துவந்த துலுக்கச் சேனைகள்மேற் பாய்ந்து வேல், வாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களெறிந்து வீசிப் பகைவர் சேனைகளில் அளவில்லாத பேர்களை வதைசெயதார்கள். மறறுள்ள சேனைகளெல்லா முறிந்து குலைந்தோடி ஒருவர் பேரி லொருவர் வீழ்ந்து பிணக்காடாக யிறந்தார்கள். ஒருகோடி யவனர்கள்.—எ-று. (கஎ)

யானைப்படை வாளிப்படைபட் வலறுநின்
றேனைக்குதி ரைப்படைமெய்யி லிளைத்தோடிற்
சேனைத்தலை வன்பாசறையுஞ் சிதைவாக்கி
யேனைப்படை வீருமோட்ட மெடுத்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆனைக்கூட்டங்க ளெல்லாம் அஸ்திரங்கள்பட் டுப்பேருவி விழுந் திறக்கவும், பின்னணிக் குதிரைப்படையானது சின்னபின்னமாகச் சிதைந்தோடுமபடி அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்து சேனாதிபதி நிற்கின்ற பேரணி முழுதுங் கலங்கப் பாடிவீடு நிர்த்தூளி செய்தபின், மற்றுள்ள வீரர்களெல்லா முறிந்தோடிப் போனார்கள்.எ-று.

மலைபோல்வரு கரிகள் முறிந்திடும் வகைகூறி
லுலைபோரிடை பணிமலையார்முன நுரித்தாரொன்
றலைபோலமைத வெள்ளமடங்கிட வமரோர்ந்து
சிலைபோல்வரு தன்படைமுறியச் செருவாடும்.

இ-ள். மலைபோலவருகின்ற யானைக்கூட்டங்கள் [illegible]பட்டுத தெறிகெட்டோடு முறைமையைச் சொல்லுமிடத்து முற்காலம் போர்க்களத்தில் நாககிரியீசுரர் நம்மை யுரித்துப்போர்த்தாரென்று பயாது கடல்போலும் பெருகப்பட்டமும்மதப் பிரவாகம அடஙகச் சமாசாய்ந்து தமது கூட்டத்தணி யெல்லாமுறியச் செருககளத்தில கையோயந்து வீழ்ந்துவாடி மயஙகி யிறந்துபோனதுபோலும்.—எறு. (௧௯)

கைபற்றனர் கால்கடுணிந்தனர் கணையாலே
மெய்பற்றனர் கம்பிகொளச்சின விழுகின்றார்
மொய்யப்பட வம்பொடு சாய்பவர் முள்ளேனம்
வையத்து விழுந்தனபோல மடிந்தார்கள்.

இ-ள். காலாட் படைகளெல்லாம் மூவாசர்களாலிடும் அர்த்திப்பிரயோகத்தினாலே கைகளற்றவர்களும், காலகளற்றவர்களும், உடம் பெலலாம் அமபுகள் ஊடுருவித்துளைபட்டு கம்பியசசுகள்போல் விழுகின்றவர்களும். அனந்தங்கோடி. அம்புகளை உடமபெல்லாம தைத்து சாய்ந்து விழுமவாகளை முட்பனறி புமியில் வீழ்ந்ததுபோலும் அனேகம்போ யவனர்கள மடிந்து விழுந்தார்கள.—எறு. (௨0)

துண்டம்படு கின்றவர் சென்னி துணிந்தோர்க
ளண்டம்புக நின்று தமங்க மெனக்கூறி
விண்டங்கினர் மண்டலமெங்கும் விழுந்தோர்பால்
கொண்டுந்திய குருதியின்வேலை கொதித்தோடும்.

இ-ள். கண்டதுண்டமாக விழுகின்றவர்கள் தலைகளற்று விண்ணிற்போய்த் தங்கள் தஙகள் தேசம இதுவென்றுசொல்லி விணணுலகம் அடைந்தாகள். பூமியில் விழுந்தபேர்கள் மேனியில் பொங்கிவழிந்து கடல்போலுங் கொதித்துப்பெருகினது ரத்தவெள்ளங்கள்.—எறு. (௨௧)

வேறு.

கூளிகளெமக்கிவை கொடுத்தன ரெனப்போய்
வாளிகள் பறித்தவர் நிணத்தினை மடுக்கும்
காளியை வணங்குவர் களத்துமிவை காணே
மீளிகடமக்குளிவர் மிக்கென விளம்பும்.

இ-ள். அப்படிமடிந்த போர்ககளத்தில் வந்து கூட்டமிட்ட பசாசுகள் நமக்கெல்லாம் நல்லவிருந்து செய்தாாகள் வீரர்களென்று பாடிக்கொண்டுபோய் அம்புகளைப்பிடுங்கி இரததஙகளைக் குடித்து நிணஙகளைப் புசிக்குங காளிகாதேவியை வணஙகிச் சிலபேய்கள் சொல்லுவது. முறகாலத்த ராயுதங்களில் இவ்வளவு புசிப்பும் நாமறியோ, மிந்தப் போர்ககளத்தில் நிறையப்புசித்தோம். வெறறிவீரர்கள் மஹாசத்தவீரர்களென்று புகழ்ந்து சொல்லுஞ் சிலபேய்கள.—எறு. (௨௨)

தக்க னமரிற்பொரு சமர்க்கள மடைந்தே
யொக்கவே மிசைந்தெம துறும்பசி தணிந்தெ
மக்களமிதற்குநிக ரன்றுய ரணங்கின்
விக்குணவு பெற்றனமிவ் வீரர்வடி வர்களால்.

இ-ள். தக்கன் செய்த யாகத்தை வீரபத்திர சுவாமி வந்தழித்த சமர்க்களத்துக்குப்போனேம். அவ்விடத்து பிணங்கள் புசித்துப் பசிதீர்ந்தோம். அந்தப்போர்க்களமும், இந்தச்சமர்க்களத்திற்கு நிகரல்ல. இங்கே குருதி மாமிசங்கள் நிறையப்புசித்தோ. மிந்த வீரர்களாகிலும் ஆண்மையிலு முயர்ந்தவர்களென்று பேய்களெல்லாங் கொண்டாடிப்பாடிக் கொம்மையடித்தது.—எ-று. (உரு)

குருவற்றன ரகுதிப்பிணை குவையிற்றிரடரவே
வருதுர்ச்சன யவனப்படை மடிவுற்றிடைமுழுகி
செருவற்றனர் புறமற்றனர் திசைகெட்டவரானர்
கருவற்றனர் திருவற்றனர் கதியற்றனரெனவே.

இ-ள். திக்கற்றுவிழுந்த அருதிப்பிணங்கள் மலைபோலுங்குவிய துர்ச்சனராகிய யவனர்படையாவு மடிந்து இடையுறமுழ்கவே உயுத்தமடங்கிற்று. தெறிகெட்டு திசைகெட்டோடிப் போனவர்க ளனந்தங்கோடி. யவனர்கள் கருவற்றுக் குருவற்றுக் கதியுமற்றார்கள்.—எ-று. (உஎ)

அதுகண்டுள வவனர்க்கிறை யணிவெம்படையுடனே
பதிகொண்டமர் செய்யும்பணி பணிவெற்பை யடைந்தான்
மதிகொண்டிய ரொருமூவர் மலைத்தாள்வரை மாண்டா
ரெதிர்கொண்டுயர் வெற்பேற வெழுந்தார் யவனேசர்.

இ-ள். அவ்வாறுனதுகண்டு யவன ராஜன் மஹாகோபத்துடனே கையில்பிடித்த வாளாயுதங்களை வீசிக்கொண்டு, மலைத்தலத்தை வளைந்து, மூவர்வீரர்களுடனே மலைந்து, போர்பொருதி செயித்தார்கள். அப்போதங்ஙனம் அமர்சாய்ந்தனர். வீரர்கள், யவனர்கள் ஆர்ப்பரித்து உயரச்சியுடைய மலையின்பேரிலேறும்படியாக யவனராஜாக்கள் மடமுந்து நடந்தார்கள்.—எ-று. (உ௮)

இகல்வீமனை னெழிலோவண ணிடையர்மிரங் கனனே
டகலாதமர் செய்தேபணி யணிமாமலை யடியின்
மிகவாவிகள் விடலாலமர் விண்ணுடு புரக்கு
மகவானறி கின்றான் வெள்ளை மதயானையின் வந்தான்.

(இ-ள்.) வெற்றியுடைய வீமனன், அழகிய ஓவணன், இரங்கனன் இவர்களுடனே பிரியாதபடி யுத்தஞ்செய்து அணிபொருந்திய பணிமலை யடிவாரத்தி லுசிதமான உயிர்களைவிட்டபடியினாலே தேவலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் அறிந்து வெள்ளையானையின்மீது வந்தான்.—எ-று. (உக)

வந்தன்புடன் மூவோரையு மகிழ்வா லெதிர் கண்டே
சிந்தும்படி யவனர்ப்பொரு திரள்சாய வெறிந்தான்

முந்துங்கண வச்ரப்படை முரண்முற்று முருக்கிப்
பிந்துஞ்சில யவனப்படை பெரிதந்தக ரானார்.

இ-ள். அப்படித் தேவேந்திரன்வந்து அன்புடனே மூன் றாசரையும் மகிழ்ச்சியாக வெதிர்கொண்டு கணடு மலையேறிவருகிற யவனர் கூட்டங்களெல்லாஞ் சாய்ந்து விழும்படியாகத் தனது வச்சிராயுதத்தைவிட்டு சருவசங்காரஞ்செய்து யவன ராஜர்களையுஞ் செயித்துவெற்றிகொண்டான். பின்னணியிலவந்த யவனர் படைகளெல்லா மிகவும் அந்தகராய்ப்போனார்கள்.—எ-று. (௨௭)

அந்தோபணி மலைதன்னை யடைந்தோமிது பட்டோம்
நொந்தோமினி யிடமேதென நொய்யாகி மடிந்தார்
பைந்தோடொரு குழைபங்கர் பணிகார்வரை யுடையார்
முந்தோகையின மூவர்கருமோ ர முந்தித்திற மருள்வார்.

இ-ள். அப்படி யநேகராகி விழுந்த யவனர்கள் அய்யயோ! நாமிந்த நாககிரி தலத்தில வந்துசேர்ந்து அதற்கிடையூறுசெய்யப்படியிலை மிகவும் நொந்துமுடிந் தோம். இனி நமக்குப் பிழைக்க வி மிலலையென்று மனவியாகுல துடனே மடிந் துபோனார்கள். அப்போது நயனம உமையொருபாக வெபு கருணரியடி மலையிற் சேர்ந்தருளிய மூவரசர்க்கும் ஏயகவின்பமான மோட்சசாமயபாசசிபம அருளும்படிக்குக் கருணைகூர்ந்தார்.—எ-று.

படுவாருநும் முயிரும்பல தனமுந் தருகின்றோ
முடுமாபதி முகவல்லிய ருடனும்பதி யும்வீ
விடுமாவிகள் பெறுவீரென விமலன்புகல வுதவுங்
கடுவாணவ முண்டோயிரு கழல்வேண்டுது மென்றார்.

(இ-ள்.) சமர்க்களத்திற் பட்டிறந்துபோன படைவீரர்க ளனைவரையும், உங்களுயிர்களையும், பலநிதிகளையுந் தருகிறோம். சந்திரன்போலு முகமழகிய ஸ்ரீ சனங்களுடனேகூடி யுங்கள் நகரங்களை சேர்ந்து வாழுவீர்களாக. இறந்துபோன உயிர்களெல்லாம் பெறுவீர்கள். அப்படி வரந்தருகிறோமென்று சுவாமி சொல்லவுமின்னமுங் கடிதாகிய ஆணவமுண்டோ, தேவரீருடைய சீர்பாதங்களே யெங்களுக்கு வேண்டியதென்று வீரர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (௨௯)

அவ்வாறு பணிக்கார்வரை யானுள்ள முகந்தே
மைவாள்பணி மலைகாவல னென்றே பெயர் வினவிக்
கைவாள்படை யுடனேயடி யார்வல்வினை கடிந்தே
இவ்வார்பணி மலைகாத்தரு ளென நல்வர மீந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம் திருநாககிரி ஈசுரன் திருவுள மகிழ்ச்சியாகி முகில் சூழ்ந்த பணிமலை காவலனென்று பெயரிட் டெழுந்தருளி நின்று வந்த அடியார்கள் வல்வினைகளெல்லாந் தீர்த்தருளி நமது அன்பாக அழகிய பணிமலைத் தலத்தைக் காத்தருளுவீரென்று நல்ல வரங்கொடுத் தருளினர் சுவாமி. எ-று. (௩௦)

என்றன்றுமை பாகன்கிரு பையினு லினி தருள
வன்றின்று தொடங்கிப் புவி யழிகாலமு மழியா

வன்றன்றிற லொடுமீசன் மலர்த்தாளிணைவணங்கி
நின்றன்புடை னடியார்கள் நினைத்தத் திரு வருள்வார்

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுமைபொருபாகர் கிருபானுக்கிரகஞ் செய்தருள ஈசனை முழுதலின்று வரையில உலகமழிகின்ற காலத்திலும், அழியாமல வலிய திறம்பொருந்திச் சிவனது பாதார விந்தங்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டு மலைகாவலராக வெழுந்தருளியிருக்கிறது அன்புடைய அடியார்கள் நினைவின் பிரகாரம் திருவருள் கொடுத்தருளுகின்றார்கள். எ-று. (௬௧)

அறுமாமுக னருளாதுமைம் முகநாயக னருளின்
பெறுகாரண வகையாலுமெய் பேராவகை யுற்று
ருறுகாரண மிதுவென்றிவ் வுலகோர் பகருகையால்
மறுகாரணம் வேண்டாமிவர் வரமே நல்ல வரமே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக் குமாரருடைய திருவுளக் கிருபையினாலும், ஐந்துமுகப் பரமேசுவரன் திருவருட் காரணமகிமையினாலும், அழிவில்லாமல விளங்கியிருக்கின்றார்கள். இது வொரு காரணம். சிவனது கிருபையினாலுண்டாகியதென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லுகிறபடியினாலே வேறொரு காரணாந்தரங்களும் வேண்டாம். இந்தப்பணிமலை காவலருடைய வரமே நன்மையானவரம்—எ-று. (௬௨)

வேறு

அணிமலைகாவல னரும்பொற் கொங்கையாள
பணிமலைகாவலர் பதங்க ளேத்தியே
துணிமலை வெம்பவத் தொலையவாண்டவா
றெணிமலர் வேந்தனு மிருதுவெண்மொல்.

இ-ள். அழகிய மலை அரசன்மகளை வாமபாகத்திற் சேர்த்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய பாதாரவிந்தங்களையும். பணிமலைகாவலருடைய பாதங்களையும் யாதாமொருவர் கண்ணாரத்தெரிசனஞ் செய்து வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து பிறப்புகடோறும் வந்துபாராமிகின்ற வெய்யபவங்களெல்லாந் தொலைந்துபோக ஆண்டு ரட்சித்தருளவது கண்டு மலரவேதனுமிந்தப் பதமவேண்டுவோம்.—எ-று. (௬௩)

இங்கிதுகாதைகேட் டினிதுபோற்றினோ
ரங்கவர்க்கருளுவோ ரறிவிற் கற்றுளோர்
பொங்கு பாவங்கள்போய்ப் புகழுஞ் செல்வமுந்
தங்கிய சங்கரன சரணஞ் சேர்வரே.

இ-ள். இவ்வண்ணமிந்தப்புராண கதையைக்கேட்டு இன்பமாகப் போற்றி செய்பவர்களும், கேட்போர்க்குக் கொடுப்பவர்களும் அறிவினாலே கற்றவர்கள் இவர்களுடைய பாவங்களெல்லாந் தீர்ந்து கீர்த்தியுஞ் செல்வமும் பெருகி இம்மையில் வாழ்ந்திருந்து மறுமையில் பரமேசுவரனுடைய பாதாரவிந்தங்களிற் சேர்வார்கள்—எ-று. (௬௪)

பணிமலை காவலர் சருக்கம முற்றும்.

ஆக சருக்கம ௩௰-க்கு திருவிருத்தம ௬௨௱௨௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

அர்த்தநாரீஸ்வரர் துணை.